ACATISTIER



Rugăciunile începatoare pentru orice acatist:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti; Vistierul bunătăților şi Dătătorule de viață, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curățeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prea Sfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curățeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de trei ori), Slavă ... Şi acum …

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiților noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Amin.

Apoi troparele de umilință:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieşte-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi Crezul:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pătimit şi s-a îngropat.

Şi a înviat a treia zi, după Scripturi.

Şi S-a înălțat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui.

Şi iarăşi va să vină cu slavă să judece viii şi morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morților şi viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi: Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă ... Şi acum ... şi apoi

Psalmul 142

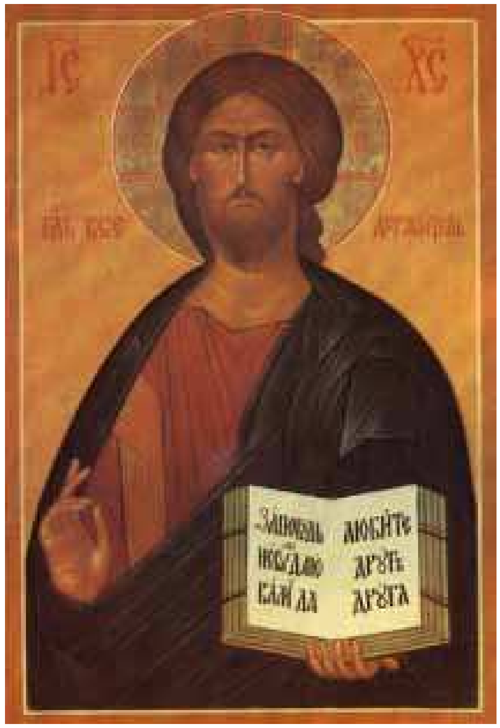
Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viața mea o calcă in picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit este duhul în mine şi inima mea încremenită înăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulțimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curățeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăți; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.

Întoarce fața Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele-vei deschide, şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău vițel.

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS



Rugăciune către Domnul Nostru Iisus Hristos

Făcută de Sfîntul Isaac Sirul:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia sunt arătate patimile mele şi neputința firii noastre omeneşti şi tăria pizmaşului nostru, Tu însuți mă acoperă de răutatea lui, pentru că putea lui este tare, iar firea noastră pătimaşă şi tăria neputincioasă. Tu, dar, o Bunule, Cel ce ştii neputința noastră, Care şi porți greutatea neputinței noastre, păzeste-mă de tulburarea cugetelor şi de potopul patimilor şi fă-mă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta, ca nu cumva, în poftele mele cele întinate, să pierd dulceața ei şi să mă aflu fără de ruşine şi fără de frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluieşte-mă şi mă mîntuieşte.

Apoi se zic condacele şi icoasele.

Condacul 1:

Apărătorule cel mai mare şi Doamne, Biruitorul iadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veşnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi şi zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăveşte pe noi, care-Ți cîntăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu miluieşte-ne!

Icosul 1:

Făcătorule al îngerilor şi Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea şi limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul şi limba celui surd şi gângav de demult, că să grăiesc şi eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;

Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoşilor;
Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria preacuvioşilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoşilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-mă!

Condacul al 2-lea:

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte şi, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, aşa înviază şi sufletul meu cel omorât cu pacate, Iubitorule de oameni, şi Te milostiveşte spre mine, care-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Filip să o înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis catre dânsul: Atâta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine şi Eu întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce eşti necuprins, cu frică Îți grăim:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împaratule cel puternic;
Iisuse, Stăpâne cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorule cel preamilostiv;
Iisuse, păzitorul meu cel preabun;
Iisuse curățeşte păcatele mele;
Iisuse ridică farădelegile mele;
Iisuse iartă nedreptățile mele;
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsă pe mine;
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 3-lea:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi care şedeau în Ierusalim, îmbracă-mă şi pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, şi-mi dă mie să cânt Ție cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameşi şi pe păcătoşi şi pe cei necredincioşi, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca nişte mir de mult preț, primeşte cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fară de sfârşit;
Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluieşte-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse curățeşte-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse învață-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse curățeşte-mă pe mine, întinatul;
Iisuse scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup şi umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat şi, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale şi a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluieşte-mă; şi chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta şi ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce graiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul făpturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse izbăveşte-mă de tot chinul;
Iisuse mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 5-lea:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, aşa ne scoate pe noi din lanţurile cu care şarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupeşti şi prin îndemnările spre desfrânare şi prin trândăvirea cea rea, pe cei ce-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Vazând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile şi cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ţie cântare, graind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereţilor mele;
Iisuse, lauda bătrâneţilor mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viaţa mea de după moarte;
Iisuse, liniştea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă ruşina pe mine atuncea;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 6-lea:

Vestirea şi graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii ai vieţuit, Cel ce eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat, de unde cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Răsărit-a în lume luminarea adevărului Tău şi s-a izgonit înşelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi, dobândind mântuire, mulţumire Îţi aducem, cântând asă:

Iisuse, adevărul cel ce izgoneşti înşelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieţii, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înţelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veşmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse acoperamântul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află şi sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;

Iisuse, răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 7-lea:

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca o oaie fară de glas înaintea celor ce o tund, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat şi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi ne-ai ridicat pe noi, care-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioara, mai presus de fire S-a întrupat şi din mormânt a înviat, nestricând peceţile, şi la apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea minunându-ne, cu credinţă grăim acestea:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;
Iisuse, înţelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăţia cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fară de sfârşit;
Iisuse, tăria cea preaînaltă;
Iisuse, puterea cea veşnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluieşte-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieste-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 8-lea:

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deşartă şi mintea spre cele dumnezeieşti să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce-i cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul era între cei de jos, şi dintre cei de sus nicicum nu S-a despărţit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pătimit, şi cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, şi cu învierea Sa a dăruit viaţă celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minţii;
Iisuse, bucuria cunoştinţei;
Iisuse, nadejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveşnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;

Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăveşte preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi păcătoşii pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe retorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat petreci şi om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință grăim acestea:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveşnic;
Iisuse, Împăratul împăraților;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii şi al celor morți;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse curățeşte-mă după mare mila Ta!
Iisuse izgoneşte de la mine trândăvirea;
Iisuse luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuieşti lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preaînălțat numele Tău mai mult decât tot numele şi de la toate făpturile cereşti şi pământeşti auzi: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Împarate cel preaveşnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curățeşte-ne pe noi de toată întinăciunea, precum ai curațit pe cei zece leproşi, şi ne tămăduieste pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameşul, ca să cântam Ție cu umilință acestea:

Iisuse, vistiereul cel nestricat;
Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;

Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
Iisuse, ajutătorul celor osteniți;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniştea celor învăluiți;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 11-lea:

Cântare cu totul de umilință aduc Ție, eu, nevrednicul, şi strig Ție ca şi canaaneanca: Iisuse, miluieşte-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul şi cu patimi şi cu urgie este aprins, şi dă-mi tămăduire mie celui ce-Ți cânt: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoştinței, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înțelepțitor, şi-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Aşa şi mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ție:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
Iisuse Mântuitorul meu cel preamilosârd;
Iisuse luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse tămăduieste-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse curățeşte-mi mintea de gândurile cele deşarte;
Iisuse pazeşte-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 12-lea:

Dăruieşte-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse; şi mă primeşte pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, şi mă cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, şi mă auzi pe mine, cel ce-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul a1 12-lea:

Slăvind învierea Ta, Te lăudăm toți şi credem cu Toma că Domn şi Dumnezeu eşti, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi va să judeci viii şi morții. Atunci adică mă învredniceşte şederii de-a dreapta pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuieşte-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzeşte-mă;

Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veşmântul cel luminat, înfrumusețează-mă;
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit; luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, străluceşte peste mine;
Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfântă, străluceşte peste mine;
Iisuse, de durerile cele sufleteşti şi trupeşti izbăveşte-mă;
Iisuse scoate-mă din mâna potrivnicului;
Iisuse izbăveşte-mă de focul cel nestins şi de alte chinuri veşnice;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă!

Condacul al 13-lea:

O, preadulce şi întru-tot-îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primeşte acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, şi păzeşte moştenirea Ta de vrăjmaşii cei văzuți şi de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe şi de foamete, de toate scârbele şi rănile cele aducătoare de moarte, şi din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care cântăm Ție: Aliluia! ***- Acest Condac se zice de trei ori. -***

După aceasta se zice iarăşi Icosul întâi: Făcătorul îngerilor şi Doamne al puterilor... ***şi Condacul întâi:*** Apărătorule cel mai mare şi Doamne...

Apoi se citeste această rugăciune făcută de Sfântul Isaac Sirul

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos

Domnului să ne rugam!
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr şi lacrimi de întristare şi de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primeşte lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduieşte rănile mele. Cu sângele Tău, curățeşte sângele meu şi amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău celui de viață făcător. Fierea cu care vrăjmaşii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fară de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu pălmuiri şi cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe Care L-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere că să Te caut. Nu am pocăință, nici umilință care întorc pe fii la moştenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumeşti şi nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite şi nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăților, dăruieşte-mi pocăință neştirbită şi inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi aşadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani şi mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne, să nu mă părăseşti. Am ieşit de la Tine, ieşi în căutarea mea. Du-mă la paşunea Ta cea duhovnicească. Numară-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrăneşte-mă împreună cu ele din verdeața dumnezeieştilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălaşul Tău şi se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Srălucirea Ta este mângâierea şi odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în

necazuri şi în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învredniceşte şi pe mine nevrednicul cu harul şi cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL BUNEIVESTIRI A PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU ŞI PURUREA FECIOAREI MARIA



După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele

Condacul 1, glasul al 8-lea

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă, mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te*, Mireasă, pururea fecioară!*

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâistătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Şi împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat şi a stat, strigat către dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălţime, întru care anevoie se suie gândurile omeneşti;
Bucură-te, adâncime, care nu te poţi vedea lesne cu ochii îngereşti;

Bucură-te, că eşti scaun Împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoieşte făptura;
Bucură-te, cea prin care prunc se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 2-lea

Văzându-se pe sine Sfânta întru curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: glasul tău preamărit se arată a fi cu anevoie primit sufletului meu; cum vesteşti mie naştere cu zămislire fără sămânță, strigând: Aliluia?

Icosul al 2-lea

Înțelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-L înțeleagă, a strigat către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putință să se nască fiu, spune-mi? Iar el a zis către ea, cu frică, strigând aşa:
Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;
Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos;
Bucură-te, capul poruncilor Lui;
Bucură-te, scara cerului, pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, pod, care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, minune, care de îngeri eşti mult slăvită;
Bucură-te, ceea ce eşti rană de mult plâns a diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea neapusă;
Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nici unul în ce chip a fost;
Bucură-te, ceea ce covârşeşti mintea celor înțelepți;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile celor credincioşi;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui de sus a umbrit atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă, şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o țarină dulce, l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor striga aşa: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat, şi cu săltările în pântece, ca prin nişte cântări, a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:
Bucură-te, vița mlădiței celei neveştejite;
Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul cel iubitor de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieții noastre;
Bucură-te, brazdă, care ai crescut înmulțirea milelor;
Bucură-te, masă, care porți îndestularea milostivilor;
Bucură-te, ceea ce înfloreşti raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii celei primite;
Bucură-te, curăția a toată lumea;
Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri necuviincioase având în sine, înțeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se spre tine cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă, ceea eşti fără de prihană; iar dacă a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Au auzit păstorii pe îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup şi, alergând ca la un păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără de prihană în brațele Mariei, pe care lăudând-o au zis:
Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului;
Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare;
Bucură-te, ceea ce eşti muncire pentru vrăjmaşii cei nevăzuți;
Bucură-te, ceea ce deschizi uşile raiului;
Bucură-te, că cele cereşti se bucură cu cele pământeşti;
Bucură-te, că cele pământeşti dănțuiesc împreună cu cele cereşti;
Bucură-te, gura Apostolilor cea fără de tăcere;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, temeiul cel tare al credinței;
Bucură-te, cunoştința harului cea luminoasă;
Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;
Bucură-te, cea prin care noi ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei; şi, ținând-o ca pe o făclie, cu dânsa căutau pe Împăratul cel tare; şi, ajungând pe Cel neajuns, s-au bucurat strigându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Au văzut pruncii haldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna; şi, cunoscându-L a fi Stăpân, măcar de a şi luat chip de rob, s-au grăbit cu daruri a-I sluji Lui şi a striga celei binecuvântate:
Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai lepădat dintru dregătorie pe tiranul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească;
Bucură-te, ceea ce ne curățeşti de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinăciunea focului;
Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit de văpaia patimilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înțelepciunii celor credincioşi;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 6-lea

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, săvârşind proorocia Ta; şi, mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, tuturor au lăsat pe Irod ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucind Tu în Egipt lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii; că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut; iar cei ce s-au izbăvit de dânşii strigau către Născătoarea de Dumnezeu:
Bucură-te, îndreptarea oamenilor;
Bucură-te, căderea diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai călcat rătăcirea înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înşelăciunea idolească;
Bucură-te, mare, care ai înecat pe faraonul cel netrupesc;
Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetați de viață;
Bucură-te, stâlp de foc, care povățuieşti pe cei dintru întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrana cea în loc de mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinței;
Bucură-te, cea dintru care curge miere şi lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 7-lea

Vrând Simeon să se mute din acest veac înşelător de acum, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui şi ca Dumnezeu desăvârşit; pentru aceea s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Arătat-a făptură nouă, arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce sântem făcuți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sământă şi păzindu-l întreg, precum a fost, ca, văzând minunea, să o lăudăm pe dânsa, strigând:
Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viață îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioşii;
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulți se acoperă;
Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Povățuitorul celor rătăciți;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;
Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;
Bucură-te, iertarea a multor greşiți;
Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;
Bucură-te, dragostea care biruieşte toată dorirea;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 8-lea

Văzând naştere străină să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel preaânalt pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce strigă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus, nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, şi naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:
Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neâncăput;
Bucură-te, uşa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere a celor necredincioşi;

Bucură-te, lauda cea fără de îndoire a celor credincioşi;
Bucură-te, căruța cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;
Bucură-te, sălaşul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi;
Bucură-te, cea care ai adunat cele potrivnice întru una;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat fecioria şi naşterea;
Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, cea prin care s-a deschis raiul;
Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veşnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi şi auzind de la toți: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult vorbitori îi vedem tăcând ca nişte peşti fără de glas, despre tine, Născătoare de Dumnezeu; că nu se pricep să spună în ce chip şi fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iar noi, minunându-ne de o minune ca aceasta, cu credință strigăm:
Bucură-te, sălaşul Înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, comoara rânduielii Lui;
Bucură-te, ceea ce arăți pe filosofi neânțelepți;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători;
Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;
Bucură-te, că s-au vestejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai rupt vorbele cele încurcate ale atenienilor;
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai tras din adâncul necunoştinței;
Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul tuturor a venit la ea, aşa cum Însuşi făgăduise; şi, păstor fiind, ca Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi; căci cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu, aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului şi al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălăşluindu-Se în pântecele tău şi învățând pe toți să strige:
Bucură-te, turnul fecioriei;
Bucură-te, uşa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei înțelegătoare;
Bucură-te, dătătoarea bunătății celei dumnezeieşti;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți cu ruşinea;
Bucură-te, că tu ai învățat pe cei furați de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;
Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;

Bucură-te, ceea ce ai împreunat cu Domnul pe cei credincioşi;
Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost bună hrănitoare de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 11-lea

Împărate sfinte, de Ți-am aduce cântări şi psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruieşte toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți strigă Ție: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sânt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine Focul cel netrupesc, îndreptează spre cunoştința cea dumnezeiască pe toți, şi luminează mintea cu raza şi cu chemarea se cinsteşte cu acestea:
Bucură-te, raza Soarelui celui înțelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele; Bucură-te ceea ce îngrozeşti pe vrăjmaşi ca un tunet;
Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul care curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ai zugrăvit chipul colimvitrei;
Bucură-te, ceea ce curățeşti întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie, care speli conştiința;
Bucură-te, paharul, care dregi bucuria;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viața veseliei celei de taină;
Bucură-te, mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 12-lea

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti a venit singur la cei ce se depărtaseră de harul Lui, şi, spărgând zapisul, aude de la toți: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând naşterea ta, te lăudăm toți, ca pe o Biserică însuflețită, Născătoare de Dumnezeu; că, locuind în pântecele tău, Domnul, Care ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit şi a învățat pe toți să strige către tine:
Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, sfântă, ceea ce eşti mai mare decât sfinții;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieții cea neâmpuținată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraților celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților celor cuvioşi;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăției cel nebiruit;
Bucură-te, cea prin care se înalță biruințele;
Bucură-te, cea prin care cad vrăjmaşii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, izbăvirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!

Condacul al 13-lea

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, izbăveşte de toată ispita şi scoate din munca ce va să fie, pe toți cei ce-ți cântă: Aliluia!

(acest Condac se zice de trei ori)

După aceasta se zice iarăşi Icosul întâi: Îngerul cel mai întâistătător... ***şi Condacul întâi:*** Apărătoare Doamnă... ***şi apoi această***

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată Doamnă, Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primeşte aceste daruri, care se cuvin numai ție, de la noi, nevrednicii robii tăi, ceea ce eşti aleasă din toate neamurile, şi te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cereşti şi pământeşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor; şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu, şi ne-am învrednicit Sfântului Lui Trup şi Preacuratului Lui Sânge. Pentru aceea fericită eşti întru neamurile neamurilor, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii şi mai cinstită decât Serafimii fiind.

Şi acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară întru tot cântată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de tot sfatul celui înşelător, şi de toată primejdia şi să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până la sfârşit cu rugăciunile tale, păzeşte-ne pe noi neosândiți. Ca întru paza şi cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită şi închinăciune, pentru toate să înălțăm unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL MAICII DOMNULUI PANTANASSA VINDECĂTOAREA DE CANCER



După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele

Condacul 1 :

Noi, credincioşii robii tăi, stând cu mustrare de inimă înaintea icoanei tale celei noi arătate, te cântăm cu laude, O, Împărăteasă a Toate. Trimite de sus vindecarea ta peste robii tăi care acum aleargă la tine că să putem să-ți cântăm cu bucurie :
Bucură-te, o, Împărăteasă a Toate, care vindeci neputințele noastre prin darul tău!

Icosul 1 :

Arhanghelul a venit din cer că să-i spună Împărătesei a Toate : Bucură-te! Văzându-Te pe Tine, Doamne, luând trup omenesc, cu dumnezeiască vestire a strigat către ea lucruri că acestea :
Bucură-te, începătoarea mântuirii noastre,
Bucură-te, împlinirea iertărilor noastre de către Creator,
Bucură-te, că prin tine Dumnezeu a devenit trup,
Bucură-te, că în tine Cel Nevăzut Se arată,
Bucură-te, ceea ce ai primit mila păcii,
Bucură-te, că în tine s-a țesut haina de carne a Cuvântului,
Bucură-te, Slava ridicată dincolo de înțelegerea minții,

Bucură-te, mană cerească prin care inimile sunt chemate la viață,
Bucură-te, stea strălucită de har,
Bucură-te, izvor care izvorăşti apa cea vie,
Bucură-te, Maică a lui Dumnezeu, binecuvatată între femei,
Bucură-te, Fecioară neîntinată care ai născut pe Mântuitorul lumii,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre prin harul tău!

Condacul al 2-lea :

Cuvântul cel Nenăscut încape într-un prunc, prin tine, Fecioară, aducând tămăduire tuturor celor care cinstesc Naşterea din tine, cea nefurată de nuntă, cântând, Aliluia!

Icosul al 2-lea :

Căutând să cunoască ceea ce este necunoscut, a strigat Fecioara către îngerul cel vestitor : "Arată-mi cum eu, Fecioară fără pată, pot fi maică a Celui Preaînalt?" Iar Gavriil cu frică i-a răspuns strigând unele că acestea :
Bucură-te, cea aleasă de Sfatul Cel Preaînalt,
Bucură-te cea repede auzitoare a celor ce se roagă ție,
Bucură-te, comoara de pace a lui Hristos,
Bucură-te, nădejdea şi puterea poporului tău,
Bucură-te, minunată nimicitoare a blestemului cancerului,
Bucură-te, vindecătoarea neputințelor,
Bucură-te, apărătoarea lumii,
Bucură-te, izbăvitoare de griji,
Bucură-te, alinătoarea plânsului şi a lacrimilor,
Bucură-te, care deschizi porțile mântuirii tuturor,
Bucură-te, sceptru şi putere a celor ce locuiesc în Sfântul Munte,
Bucură-te, toiagul călugărilor şi al laicilor,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre prin harul tău!

Condacul al 3-lea :

Puterea celui Preaînalt te-a umbrit, Fecioară şi Cel Neatins S-a făcut trup, arătându-te pe tine poiană dulce a celor ce voiesc să culeagă mântuirea atunci când cântă : Aliluia!

Icosul al 3-lea :

Icoana ta, "Împărătească a Toate" a fost slăvită, o, Maică a lui Dumnezeu, atunci când vindecările au prins a curge din chipul tău. Tu dai vindecare celor care cântă înaintea ei cu credință, înmulțind cântările astfel :
Bucură-te, Maică a luminii Nestinse,
Bucură-te, biruința celor care rabdă până la sfârşit,
Bucură-te, doctor adevărat al celor ce bolesc şi sunt în necaz,
Bucură-te, zid apărător al văduvelor şi orfanilor,
Bucură-te, deschizătoare a uşilor raiului,
Bucură-te, apărătoare a celor ce trudesc şi duc sarcini grele,
Bucură-te, mijlocitoare pentru mântuirea credincioşilor,
Bucură-te, ceea ce te rogi pentru neamul creştinesc,
Bucură-te, scară cerească prin care ne ridicăm de pe pământ la cer,
Bucură-te, apă vie care speli păcatele noastre de moarte,
Bucură-te, mieluşeaua care păzeşti inimile celor neprihăniți,
Bucură-te, văl apărător care adăposteşti copiii Bisericii,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre prin harul tău!

Condacul al 4-lea :

Vrând să dea viață lumii, Stăpânul tuturor S-a sălăşluit în pântecele tău, fără să ştii de bărbat, arătându-te pe tine maică a credincioşilor, învățându-i să cânte lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 4-lea :

Slăvite lucruri ne-au înconjurat de la tine, O, Cetate a lui Dumnezeu, prin vindecările pe care le reverşi şi primind izvoare răcoritoare de vindecare, îți strigăm cu mulțumire unele că acestea, O, Împărăteasă a Toate :
Bucură-te, iarbă vindecătoare care uşurezi suferința,
Bucură-te, răcoreală care potoleşti fierbințeala bolii,
Bucură-te, flacără care arzi blestemul cancerului,
Bucură-te, cea care ridici din patul durerii pe cei pe care doctorii nu-i mai pot ridica,
Bucură-te, cea care îți arăți fața ta cea preacurată celor aleşi ai tăi,
Bucură-te, cea care ne scoți din cătuşele păcatelor,
Bucură-te, căci prin tine ne-a fost dată scoaterea din moarte,
Bucură-te, că prin tine mulțime de credincioşi au fost mântuiți,
Bucură-te, înălțime curată, neatinsă de gândul omenesc,
Bucură-te, adâncime trăită de lume,
Bucură-te, cea care ai fost profețită de Patriarhii Vechiului Testament,
Bucură-te, călăuzitoarea ierarhilor care se roagă ție,
Bucură-te, Împărăteasă a Toate, care vindeci neputințele noastre prin harul tău!

Condacul al 5-lea :

Te-ai arătat a fi, O, Fecioară, templul cel preacurat al Mântuitorului. De aceea cădem înaintea ta, Preacurată şi cerem să ne faci şi pe noi fii ai lui Dumnezeu că să strigăm către tine : Aliluia!

Icosul al 5-lea :

Cetele îngerilor văzând în mâinile tale pe Cel Ce a făcut cu mâna pe om şi cunoscându-te a fi Doamnă şi Stăpână, deşi singură te-ai numit "Roaba Domnului", Preacurato, cu grabă slujesc ție, Una Binecuvantată, cu cântări că acestea :
Bucură-te, cea pe care Dumnezeu te-a pus mai presus decât oştile cereşti,
Bucură-te, cea care umpli lumea cu vindecări minunate,
Bucură-te, cea care auzi slava şi laudele cerurilor,
Bucură-te, cea care primeşti mulțumirile pământului,
Bucură-te, cea care arzi sămânța putrejunii din inimile noastre,
Bucură-te, zeloasă biruitoare a vicleniilor diavolului,
Bucură-te, ceea ce umpli valea acestei vieți cu lacrimi de bucurie,
Bucură-te, ceea ce prefaci grijile în dulceață cerească,
Bucură-te, miros de bună mireasmă primit de Dumnezeu,
Bucură-te, nemăsurată bucurie a păcătoşilor care se pocăiesc,
Bucură-te, armura adevărului împotriva ispitelor,
Bucură-te, scut de apărare împotriva duşmăniei şi a distrugerii,
Bucură-te, Împărăteasă a Toate, care vindeci neputințele noastre cu darul tău!

Condacul al 6-lea :

Binevestitorii Cuvâtului lui Dumnezeu, Apostoli ai Mântuitorului, minunat au fost aduşi de față, Fecioară, când ai fost ridicată de la pământ la cer, că să-I poată cânta cu o inimă şi cu o gură lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 6-lea :

Har minunat s-a arătat din icoana ta, Împărătească a toate, când tânărul cel întunecat de învățături satanice a căzut țeapăn la pământ înaintea ei şi a slobozit din legăturile întunericului, cu frică şi cu bucurie a strigat către tine acestea :
Bucură-te, îndreptătoarea vieții păcătoase,
Bucură-te, mângâierea celor chinuiți,
Bucură-te, alungătoarea hoardelor de demoni din Biserică,
Bucură-te, risipitoarea norilor întunecați ai păcatului,
Bucură-te, distrugătoarea capcanelor celor nevăzute,
Bucură-te, atotputernica biruitoare a vrăjilor satanicești,
Bucură-te, far care luminezi calea celor rătăciți,
Bucură-te, nor care aperi pe cei nevinovați de rele,
Bucură-te, munte care ne hrănești pe noi cu mană cerească,
Bucură-te, vale a acestei vieți, care ne saturi cu umilința lui Hristos,
Bucură-te, piatră scumpă a împărăției cerurilor,
Bucură-te, rază a luminii celei veşnice,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre cu harul tău!

Condacul al 7-lea :

Voind să Te dai pe Tine Însuți hrană celor credincioşi, Te-ai întrupat din sfânta Fecioara, că primind preacuratul Tău trup şi sfântul Tău sânge, să Te cunoaştem pe Tine, Dumnezeul cel Adevărat. De aceea, minunându-ne de această neatinsă înțelepciune, strigăm către tine : Aliluia!

Icosul al 7-lea :

Făcătorul a Toate ne-a mai descoperit o taină când împreună cu Apostolii Săi, a mâncat Cina cea de Taina. Iar noi, care ne rugăm Împărătesei a Toate, să ne facă părtaşi sfintelor daruri, îi aducem cântări că acestea :
Bucură-te, dătătoare a pâinii cereşti,
Bucură-te, purtătoarea vieții celei veşnice,
Bucură-te, potir din care ne împărtăşim cu Hristos,
Bucură-te, ceea ce te uneşti suflet şi trup cu Hristos,
Bucură-te, linguriță de aur plină cu tainele cereşti,
Bucură-te, chivot neprețuit în care se află Sfintele Daruri,
Bucură-te, cea care ne arăți Sfânta Împărtăşanie,
Bucură-te, masă binecuvântată care ne dai hrana cea sfântă,
Bucură-te, cea care îi aşezi de-a dreapta ta pe cei care se împărtăşesc cu cinste,
Bucură-te, cea care scoți din iad pe apărătorii Sfintei Liturghii,
Bucură-te, călăuzitoarea celor morți spre fântâna nemuririi,
Bucură-te, tare adăpost de pace pentru copii tăi,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre cu harul tău!

Condacul al 8-lea :

Privind la minunata Naştere a lui Hristos şi părăsind grijile cele lumeşti, să ne înălțăm inimile, căci pentru aceasta S-a întrupat Cel Preaînalt că să ne tragă la Sine pe cei ce-I cântăm : Aliluia!

Icosul al 8-lea :

Fiind dintotdeauna în sânul Tatălui, Cuvântul cel Necuprins S-a făcut trup pe pământ. Dumnezeu Cel Mare a slăvit-o pe Fecioara şi a căutat spre smerenia Maicii Sale, care aude de la noi cuvinte că acestea :
Bucură-te, chivot al necuprinsului Dumnezeu,
Bucură-te, cea care arăți lumii pe Creatorul Cel mai presus de lume,
Bucură-te, cutremurătoare a puterii morții,
Bucură-te, vindecătoarea rănii lui Adam,

Bucură-te, leac vindecător al rănilor sufleteşti,
Bucură-te, untdelemn sfânt care ungi rănile trupeşti,
Bucură-te, uşurătoarea durerilor celor care nasc,
Bucură-te, cea care biruieşti iadul,
Bucură-te, cea care toceşti boldul morții,
Bucură-te, nădejdea învierii de obşte,
Bucură-te, cea care aduci adevarată mântuire ortodocşilor,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre cu harul tău!

Condacul al 9-lea :

Toată firea cea îngerească şi cea omenească s-a uimit de slăvita şi neînțeleasa Ta întrupare, Cuvântule al lui Dumnezeu. Luând aminte cu minunare la această taină a smereniei, cu frică şi cutremur, noi cei mulțumitori strigăm către Tine : Aliluia!

Icosul al 9-lea :

Răniți fiind cu multe boli, am primit vindecări peste măsură de la icoana ta, O, Împărătească a Toate şi, prin credință, îmbogățindu-ne cu har, cu glas mare strigăm către tine :
Bucură-te, statornică păstrătoare a sănătații pruncilor,
Bucură-te, aducătoare de sănătate celor bolnavi, Bucurăte, vindecătoarea copiilor bonavi,
Bucură-te, mama tinerilor în suferință,
Bucură-te, cea care ridici pe cei ce zac pe patul bolii,
Bucură-te, întărirea celor stăpâniți de frica morții,
Bucură-te, cea care iei seama la plânsul bărbaților,
Bucură-te, cea care asculți suspinul nostru,
Bucură-te, cea care înneci durerea pământească în bucuria cerească,
Bucură-te, răbdare cerească în fața furtunilor devastatoare,
Bucură-te, cea care aduci bucurie celor ce plâng,
Bucură-te, ceea ce aduci îmblânzirea relelor pe aripile rugăciunii,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre cu harul tău!

Condacul al 10-lea :

Vrând să mântuiască firea omenească stricată prin păcat, Creatorul tuturor a pogorât peste tine că roua peste lâna lui Ghedeon şi te-a făcut rug aprins. Dumnezeu fiind, El S-a făcut om pentru care pururea Îi cântăm : Aliluia!

Icosul al 10-lea :

Zid apărător eşti fecioarelor, Preacurată, şi celor care se luptă pentru curățire. Dumnezeu S-a sălăşluit întru tine curățind întreaga fire cugetătoare eliberând-o de toată întinăciunea, pentru care îți cântăm unele că acestea :
Bucură-te, cea care vorbeşti cu cei care caută tăcerea,
Bucură-te, coroană a celor care îşi păstrează neatinsă fecioria,
Bucură-te, început şi sfârşit al desăvârşirii duhovniceşti,
Bucură-te, tezaur al revelației divine,
Bucură-te, cunoscătoare a sfatului Sfintei Treimi,
Bucură-te, izvor al mântuirii bărbaților virtuoşi,
Bucură-te, înălțime neatinsă de mințile trufaşe,
Bucură-te, adăpost deschis pentru inimile umile,
Bucură-te, Preacurată, mai imaculată decât cerurile,
Bucură-te, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi serafimii,
Bucură-te, cea plină de veselie căreia arhanghelul ți-a spus : ?
Bucură-te !?

Bucură-te, cea mângâiată care ai atins cu mâna pe Hristos cel înviat,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre cu harul tău!

Condacul al 11-lea :

Străduindu-ne cu mintea să aducem o cântare Mântuitorului, noi şi eu nevrednicul, Stăpână şi Doamnă, rămânem robii tăi; căci cine poate fi vrednic să aducă imnuri lui Dumnezeu, al Cărui nume este că mirul curat; de aceea Îi cântăm : Aliluia!

Icosul al 11-lea :

Ca o mare lumină - Răsăritul Cel de Sus - Fiul tău şi Dumnezeu a strălucit peste noi, cei ce locuim întru întuneric. Ci vino şi la noi, Fecioară. Tu eşti lumânare într-un sfeşnic, un copil purtător de lumină al Bisericii, care ne îndemni să-ți aducem cântări că acestea :
Bucură-te, zori ai Soarelui cunoaşterii,
Bucură-te, lăcaş al firii dumnezeieşti,
Bucură-te, lumina din care se țese haina sfinților,
Bucură-te, torță care înlături întunericul demonilor,
Bucură-te, luminarea minților nepricepute,
Bucură-te, lumină pentru inimile păcătoase,
Bucură-te, mâna cea dreaptă care ne scoți pe noi din marea deşertăciunilor,
Bucură-te, Rază de lumină care călăuzeşti spre Împărăție sufletele celor mântuiți,
Bucură-te, fulger care-i faci să tresară pe cei nepocăiți,
Bucură-te, luminătoarea conştiințelor nepocăite,
Bucură-te, îmblânzirea Judecății lui Dumnezeu,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre cu harul tău!

Condacul al 12-lea :

Vrând să ne dea Harul Său, Dătătorul Vechiului Testament ne-a dăruit Testamentul cel Nou. Şi primind astfel Harul ? nu prin lucrarea legii, ci prin credința cea adevarată şi aflând astfel mântuirea Îi cântăm Lui : Aliluia!

Icosul al 12-lea :

Înălțăm imnuri Naşterii sfinte aşa cum Israel preamărea cu chimvale tabernacolul legii vechi care era doar umbra ta, Maică şi Fecioară, adevăratul Tabernacol pe care noi, acum, te slăvim cu bărbăție că să auzi de la toți spuneri că acestea :
Bucură-te, cântec cântat de înălțimi,
Bucură-te, psalm răsunând jos,
Bucură-te, vrednică roabă a Unuia Dumnezeu,
Bucură-te, cea plăcută Sfintei Treimi pentru smerenia ta,
Bucură-te, cea care porți în tine pe Cel Care a făcut veacurile,
Bucură-te, tron al Celui Care ține universul în mâinile Sale,
Bucură-te, taină neînțeleasă a vârstelor şi a timpurilor,
Bucură-te, nădejde tare a poparelor şi a neamurilor,
Bucură-te, adevarată bucurie a preoților cucernici,
Bucură-te, repede auzitoare a rugăciunilor din biserici şi din chilii,
Bucură-te, vas al milei ales de Dumnezeu,
Bucură-te, Împărătească a Toate, care vindeci neputințele noastre cu harul tău!

Condacul al 13-lea :

O, Maică, Împărătească a Toate, care ai purtat pe Cuvântul Cel mai sfânt decât toți sfinții, primeşte această cântare a noastră, vindecă-ne de bolile de moarte şi scoate-ne din judecata ce va să vie peste noi cei ce-ți cântăm : Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Acest Condac se repetă de trei ori, după care se citeşte **Icosul 1***şi* **Condacul 1** *Apoi se cântă* **Troparul** *şi se citesc Rugăciunile care urmează :*

Tropar (Glas 4) :

Stăpână şi Doamnă, prin dătătoarea de bucurie, preacinstită icoana ta "Împărăteasă a Toate", mântuieşte pe cei care cu fierbințeală cer mila ta; slobozeşte-i din toate durerile pe cei care aleargă la tine, din toate necazurile scapă turma ta care cere de la tine mijlocirea ta.

Rugăciunea întâi către Maica Domului

Atotbună stăpână, sfântă Maică a lui Dumnezeu, Pantanassa, Împărăteasă a Toate nu sunt vrednic că să intri sub acoperământul meu. Ci că ceea ce eşti milostivă Maica Dumnezeului celui milostiv, spune numai un cuvânt şi se va tămădui sufletul meu şi trupul meu slăbit se va întări. Căci tu ai tărie putincioasă şi cuvântul tău este plin de putere, O, Împărăteasă a Toate. Adu-mi biruința, roagă-te pentru mine că să măresc numele tău cel minunat totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

Rugăciunea a doua

O, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, Împărăteasă a Toate, auzi suspinurile noastre cele pline de durere înaintea icoanei tale celei făcătoare de minuni. Întoarce-ți privirea spre copiii tăi bolnavi de boli netămăduite, care cad înaintea sfintei tale icoane cu credință. Şi precum pasărea îşi acoperă cuibul cu pui cu aripile, aşa acoperă-ne şi tu, Fecioară, cu omoforul tău cel vindecător. În acest loc în care nădejdea se subțiază, mila ta să fie nădejde neîndoielnică. Aici unde grijile amare ne copleşesc, dă-ne răbdare şi odihnă; unde chinul şi deznădejdea se cuibăresc în suflet, fă să răsară lumina necreată a lui Dumnezeu. Mângâie-i pe cei fricoşi, întăreşte-i pe cei slabi, varsă blândețe şi lumină peste inimile amărâte. Vindecă poporul tău cel bolnav, atotmilostivă stăpână, binecuvântează mințile şi inimile doctorilor, că să fie instrumentele Atotputernicului doctor - Iisus Hristos, Mântuitorul. Ne rugăm înaintea icoanei tale că puterea ta să trăiască în noi, Stăpână şi Doamnă. Întinde mâinile tale pline de vindecări, Bucuria celor întristați, mângâierea celor îndurerați, că degrab primind ajutorul tău cel minunat să lăudăm Treimea cea de viață Făcătoare şi nedespărțită,Tată, Fiu şi Duh Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

ACATIST CĂTRE CUVIOASA NOASTRĂ MAICĂ XENIA DIN SANKT PETERSBURG CEA NEBUNĂ PENTRU HRISTOS



După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele

Condacul 1 :

ție celei alese, bineplăcutei lui Dumnezeu şi nebunei pentru Hristos, sfântă şi fericită maică Xenia, care ai ales nevoința răbdării şi relei pătimiri, cântare de laudă îți aducem toți cei ce cinstim sfântă pomenirea ta. Iar tu ne apără de vrăjmaşii cei văzuți şi nevăzuți, că să strigăm ție : Bucură-te sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Icosul 1 :

Vieții îngereşti ai râvnit maică fericită, căci după moartea soțului tău ai lepădat frumusețea lumii acesteia şi toate cele din ea : pofta ochilor, pofta trupului şi trufia vieții, dobândind nebunia cea pentru Hristos. Pentru aceasta auzi acum de la noi smerite laude :
Bucură-te, că te-ai asemănat prin viața ta sfântului Andrei celui nebun pentru Hristos;
Bucură-te, că lepădându-te de numele tău, cu numele celui adormit te-ai numit;
Bucură-te, că nebunia cea pentru Hristos ai început-o luând numele soțului tău Andrei;
Bucură-te, căci numindu-te cu nume bărbătesc neputința femeiască ai lepădat;
Bucură-te, că toată avuția ta ai împărțit-o oamenilor buni şi săracilor;

Bucură-te, că pentru Hristos ai primit sărăcia cea de bunăvoie;
Bucură-te, că prin nebunia ta ne-ai învățat să lepădăm cugetarea cea deșartă a acestui veac;
Bucură-te, bună mângâietoare a tuturor celor ce aleargă cu credință la tine;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 2-lea :

Văzând străină petrecerea ta, că ai defăimat toată odihna şi bogăția lumească, rudeniile tale cele după trup te-au crezut ieşită din minți; dar locuitorii cetății lui Petru văzând neagonisirea şi sărăcia ta cea de bună voie au cântat lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 2-lea :

Înțelepciunea cea dată ție de Dumnezeu ai ascuns-o, Sfântă Xenia sub nebunia cea părută, în deşertăciunea marelui oraş viețuind că o locuitoare a pustiei şi înălțând neîncetate rugăciuni lui Dumnezeu. Iar noi minunându-ne de această petrecere a ta îți aducem unele că acestea :
Bucură-te, ceea ce ai primit pe umerii tăi greaua cruce a nebuniei pentru Hristos, dată ție de Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai ascuns strălucirea harului prin nebunia cea părută;
Bucură-te, că ai dobândit darul înainte-vederii prin înalta ta smerenie şi prin nevoința rugăciunii;
Bucură-te, că ai folosit darul tău spre binele şi mântuirea celor în suferințe;
Bucură-te, ceea ce că o mai înainte-văzătoare ai zărit suferințele omeneşti în necuprinse depărtări;
Bucură-te, ceea ce ai proorocit femeii celei bune despre naşterea fiului ei;
Bucură-te, că pentru acea femeie ai cerut prunc de la Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai învățat pe toți să alerge la Dumnezeu prin rugăciune;
Bucură-te, Sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 3-lea :

Cu puterea cea dăruită de sus ție de la Dumnezeu, bărbăteşte ai răbdat arşița şi gerul cumplit, răstignindu-ți trupul cu patimile şi poftele lui. Pentru aceasta, luminată fiind de la Duhul Sfânt, neîncetat ai strigat lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 3-lea :

Având, o fericito, cerul că acoperământ şi pământul aşternut trupului, ai lepădat plăcerile trupeşti de dragul împărăției lui Dumnezeu; iar noi, văzând o asemenea minunată viețuire, cu străpungere de inimă strigăm ție :
Bucură-te, că ți-ai dăruit oamenilor locuința ta pământească;
Bucură-te, ceea ce ai căutat şi ai primit acoperământul ceresc;
Bucură-te, ceea ce neavând nimic pe pământ, pe toți îi îmbogățeşti duhovniceşte;
Bucură-te, ceea ce ne înveți răbdarea prin viețuirea ta;
Bucură-te, ceea ce ai arătat oamenilor dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cea împodobită cu roadele evlaviei;
Bucură-te, ceea ce ai arătat lumii răbdarea şi nerăutatea;
Bucură-te, calda noastră mijlocitoare înaintea scaunului Celui Preaînalt;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 4-lea :

Prin blândețe şi nerăutate biruit-ai fericită maică, viforul vieții lumeşti ce tulbura cetatea lui Petru şi ai dobândit despătimirea de cele stricăcioase. Pentru aceea şi cânți acum lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 4-lea :

Auzind despre tine că - pătimind pentru Hristos - dai mângâiere celor necăjiți, întăreşti pe cei neputincioşi şi îndrumi pe calea cea dreaptă pe cei rătăciți, oamenii aflați în suferință alergau la tine strigând :

Bucură-te, ceea ce ai iubit cu toată inima calea lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce ai purtat cu bucurie crucea lui Hristos;
Bucură-te, ceea ce ai răbdat toate ispitele din partea lumii, trupului şi diavolului;
Bucură-te, ceea ce ai cu îmbelşugare darurile lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai arătat dragoste pentru aproapele;
Bucură-te, ceea ce ai mângâiat pe oamenii aflați în suferință;
Bucură-te, ceea ce ai şters lacrimile celor ce plângeau;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 5-lea :

Stea purcezătoare de la Dumnezeu s-a arătat sfințenia ta, fericită Xenia, luminând zarea cetății lui Petru; că oamenilor ce piereau în nebunia păcatului le-ai arătat calea mântuirii, chemând pe toți la pocăință, că să aducă lui Dumnezeu cântarea : Aliluia!

Icosul al 5-lea :

Văzând cum te nevoiai în rugăciune, răbdând gerul şi arşița, oamenii binecinstitori se străduiau să micşoreze patimile tale, aducându-ți îmbrăcăminte şi hrană. Dar tu pe toate le împărțeai săracilor, voind a-ți păstra nevoința. Iar noi, minunându-ne de sărăcia ta cea de bună voie, îți spuneam unele că acestea :
Bucură-te, ceea ce ai suferit de bună voie arşița şi gerul pentru Hristos;
Bucură-te, ceea ce în rugăciune ai petrecut necontenit;
Bucură-te, că ai izbăvit din multe nevoi cetatea lui Petru prin privegherile de toată noaptea;
Bucură-te, ceea ce de multe ori ai întors de la ea mânia lui Dumnezeu;
Bucură-te ceea ce nopțile le petreceai pe câmp în rugăciune;
Bucură-te, ceea ce ai gustat dulceața Raiului prin sărăcia cea duhovnicească;
Bucură-te, că prin această dulceață toate cele lumeşti le-ai lepădat;
Bucură-te, ceea ce petreceai cu totul în Dumnezeu;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 6-lea :

Sfințenia vieții tale, de Dumnezeu fericito, o propovăduiesc bogați şi săraci, bătrâni şi tineri, toți cei izbăviți prin tine de felurite boli, nevoi şi necazuri. Pentru aceasta şi noi, preamărindu-te, strigăm lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 6-lea :

Strălucita slava nevoilor tale, fericită maică, atunci când aduceai pietre noaptea, în taină, pentru cei ce clădeau biserica cimitirului, uşurând astfel truda celor ce lucrau la ridicarea zidurilor. Cunoscând acestea şi noi păcătoşii, îți grăim :
Bucură-te, ceea ce ne înveți să săvârşim în taină fapte bune;
Bucură-te, ceea ce îi chemi pe toți să se nevoiască pentru dreapta credință;
Bucură-te, ceea ce ajuți celor ce zidesc bisericile lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai iubit sfințenia bisericilor;
Bucură-te, ceea ce uşurezi strădaniile noastre pe calea mântuirii;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, bună mângâietoare a tuturor celor scârbiți;
Bucură-te, cerească ocrotire a cetății lui Petru;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 7-lea :

Voind a izbăvi de suferință pe doctorul care îşi plângea soția răposată, ai poruncit unei oarecare fecioare să alerge la Ohta şi aflându-şi acolo soțul, să-l mângâie. Şi făcându-se precum ai zis, mai apoi şi ei bucurându-se au cântat lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 7-lea :

Minune nouă ai arătat prin rugăciunea ta, fericită maică, atunci când ai zis femeii celei binecinstitoare : "Ia bănuțul, are să se stingă", proorocind prin aceasta despre focul care cuprindea casa ei; iar prin rugăciunea ta stingându-se văpaia, şi noi cunoscând aceasta, te lăudăm aşa :
Bucură-te, ceea ce stingi durerile oamenilor;
Bucură-te, ceea ce ai arătat îndrăznire către Dumnezeu pentru cei aflați în suferință;
Bucură-te, făclie nestinsă, care arzi cu lumină puternică în rugăciune către Dumnezeu;
Bucură-te, mijlocitoarea noastră în nevoi şi în necazuri;
Bucură-te, ceea ce scoți din groapa pierzării pe cei stăpâniți de patimi;
Bucură-te, ceea ce fereşti pe fecioarele cele binecinstitoare de căsătorii cu nelegiuiții;
Bucură-te, ceea ce izbăveşti din deznădejde pe cei răniți de defăimări;
Bucură-te, grabnică ajutătoarea celor târâți prin judecăți nedrepte;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 8-lea :

Ca o străină fără adăpost ai străbătut calea vieții în cetatea de scaun a patriei tale pământeşti, suferind cu mare răbdare necazurile şi defăimările; iar acum, petrecând în Ierusalimul de sus, cu bucurie cânți lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 8-lea : Fost-ai tuturor toate, fericită maică Xenia : celor scârbiți mângâiere, celor neputincioşi acoperământ şi ocrotire, celor întristați bucurie, celor săraci scăpare, celor bolnavi tămăduire. Pentru aceasta noi toți grăim către tine :
Bucură-te, că locuieşti în sălaşurile cele de sus;
Bucură-te, că te rogi pentru noi, păcătoşii;
Bucură-te, că ai arătat chipul cel bun al slujirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, acoperitoarea celor înjosiți şi prigoniți;
Bucură-te, ceea ce ajuți cu rugăciunile tale poporul dreptmăritor;
Bucură-te, că acoperi pe cei asupriți care se roagă ție;
Bucură-te, ceea ce înțelepțeşti pe asupritori;
Bucură-te, ceea ce ruşinezi pe cei necredincioşi şi batjocoritori;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 9-lea :

Toate chinurile le-ai suferit, fericită maică : sărăcia trupească, foamea şi setea, încă şi defăimarea de la oamenii cei nelegiuiți, care te socoteau ieşită din minți. Ci tu, rugându-te lui Dumnezeu, totdeauna Îi strigai : Aliluia!

Icosul al 9-lea :

Ritorii cei mult grăitori nu pot pricepe cum ai mustrat prin nebunia ta nebunia lumii acesteia, şi prin neputința ta părută ai ruşinat pe cei puternici şi înțelepți, care nu au cunoscut puterea şi înțelepciunea lui Dumnezeu. Dar noi cei ce am primit ajutorul tău îți vom aduce unele că acestea :
Bucură-te, purtătoare a dumnezeiescului Duh;
Bucură-te, ceea ce împreună cu apostolul Pavel te lauzi cu neputința ta;
Bucură-te, ceea ce ai mustrat lumea cu păruta ta nebunie;
Bucură-te, ceea ce ai lepădat, de dragul mântuirii, frumusețea veacului acestuia;
Bucură-te, ceea ce ai iubit din toată inima bunătățile cele cereşti;
Bucură-te, ceea ce ne chemi pe calea mântuirii;
Bucură-te, înfricoşătoare mustrătoare a păcatului beției;
Bucură-te, ceea ce ai fost tuturor milostiv doctor f2ră de arginți;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 10-lea :

Vrând să-ți mântuiești sufletul, ți-ai răstignit patimile şi poftele trupului şi lepădându-te de sineți pentru totdeauna, ți-ai luat pe umerii tăi crucea şi ai urmat cu toată inima lui Hristos, cântându-i : Aliluia!

Icosul al 10-lea :

Zid tare şi liman neînviforat te-ai arătat celor ce se roagă ție, maică Xenia. Pentru aceasta şi pe noi ne apără cu rugăciunle tale de vrăjmaşi văzuți şi nevăzuți, că să strigăm ție :
Bucură-te, ceea ce ne îndemni la osteneala duhovniceasca;
Bucură-te, ceea ce ne izbăveşti de cursele vrăjmaşilor;
Bucură-te, tămâie duhovnicească adusă prinos lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce aduci dumnezeiasca pace în inimile oamenilor;
Bucură-te, ceea ce stingi duhul răutății în inimile celor înverşunați;
Bucură-te, ceea ce dai binecuvântare copiilor celor buni;
Bucură-te, ceea ce tămăduieşti de boli prin tainica ta rugăciune;
Bucură-te, ceea ce ai arătat înțelepciunea lui Dumnezeu lumii celei înrăite;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 11-lea :

Cântare cu laudă îți aduc, fericită Xenia, cei izbăviți din nevoi, din necazuri şi din toată ispita prin rugăciunile tale şi împreuna cu tine strigă lui Dumnezeu, bucurându-se : Aliluia!

Icosul al 11-lea :

Lumină strălucitoare s-a arătat viața ta, sfântă maică, luminând oamenilor în întunericul acestei vieți, căci tu ai izbăvit din mocirla păcatului pe cei căzuți şi spre lumina lui Hristos i-ai povățuit. Pentru aceasta după datorie auzi de la noi :
Bucură-te, ceea ce luminezi poporul dreptslăvitor cu lumina lui Dumnezeu;
Bucură-te, bineplăcută a lui Dumnezeu, care în lume ai arătat virtuți mai presus de lume;
Bucură-te, ceea ce prin multe strădanii ai dobândit mare har;
Bucură-te, că ai strălucit în întunericul păcatului, prin harul lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce dai mână de ajutor celor ce deznădăjduiesc pe calea mântuirii;
Bucură-te, ceea ce întăreşti în credință pe cei neputincioşi;
Bucură-te, ceea ce ruşinezi duhurile răutății;
Bucură-te, că ai uimit şi pe îngeri cu viețuirea;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 12-lea :

Har îmbelşugat izvorăşti, fericită maică Xenia, tuturor celor ce cinstesc pomenirea ta şi aleargă sub acoperământul rugăciunilor tale. Pentru aceasta izvorăşte-ne cu îmbelşugare tămăduiri de la Dumnezeu şi nouă, care ne rugăm ție, că să cântăm cu toții : Aliluia!

Icosul al 12-lea :

Cinstind fericită maică, multele tale minuni, te lăudăm şi cu toată osârdia ție ne rugăm : nu ne lăsa pe noi păcătoşii, în toate întâmplările cele întristătoare, ci roagă pe Domnul că să nu cădem din credința noastră ortodoxă, în care prin tine fiind întăriți, cu bună nădejde să-ti strigăm :
Bucură-te, ceea ce ne înveți să suferim alături de cei necăjiți;
Bucură-te, ceea ce cu toată osârdia ne îngrijeşti în suferințele noastre;
Bucură-te, ceea ce ne înveți a ne răstigni patimile şi poftele trupeşti;
Bucură-te, mijlocitoarea şi acoperitoarea celor ce cinstesc pomenirea ta;
Bucură-te, că ai străbătut calea cea cu osteneală;
Bucură-te, că prin aceasta ai dobândit veşnica mântuire;

Bucură-te, cea care veseleşti pe cei ce aleargă la mormântul tău;
Bucură-te, cea care mijloceşti pururea pentru mântuirea poporului celui dreptmăritor;
Bucură-te, sfântă Xenia, rugătoare pururea bineprimită pentru sufletele noastre.

Condacul al 13-lea :

O, Sfântă maică Xenia, care în viața ta ai purtat - pentru dragostea Mântuitorului tău - o cruce atât de grea. Primeşte de la noi, păcătoşii, această rugăciune adusă ție. Îngrădeşte-ne cu rugăciunile tale de ispitirile duhurilor întunericului şi ale tuturor celor care cugetă relele asupra noastră. Roagă pe Atotînduratul Dumnezeu să ne dăruiască putere şi virtute, că fiecare din noi luându-şi crucea şi urmând lui Hristos să-I cânte în vecii nesfârşiți împreună cu tine : Aliluia! *Acest condac se zice de trei ori.*

Apoi se zice iarăşi **Icosul întâi** *şi* **Condacul întâi**

Rugăciune către Sfânta şi Fericita noastră maică Xenia, cea nebună pentru Hristos :

O, Sfântă maică Xenia, viețuind sub acoperământul Celui Preaînalt şi întărită fiind de Maica lui Dumnezeu, răbdând foamea şi setea, gerul şi arşița, defăimările şi prigonirile, ai primit de la Dumnezeu darul înainte-vederii şi al facerii de minuni, iar acum sălăşluieşti întru lumina Celui Atotputernic. Sfânta Biserică te preamăreşte acum că pe o floare bineînmiresmată. Stând înaintea sfintei tale icoane, ne rugăm ție că uneia care eşti întru viața cea neîmbătrânitoare, dar petreci şi împreună cu noi : primeşte cererile noastre şi le du la scaunul Milostivului Părinte Ceresc, că ceea ce ai îndrăznire către El; cere pentru cei ce aleargă la tine mântuire veşnică, îmbelşugată binecuvântare pentru faptele şi începuturile cele bune, izbăvire din toate nevoile şi necazurile. Mijloceşte cu rugăciunile tale înaintea Atotînduratului nostru Mântuitor, pentru noi netrebnicii şi păcătoşii. Ajută, Sfântă şi fericită maică Xenia, să fie luminați pruncii cu lumina Sfântului Botez şi să fie pecetluiți cu pecetea darului Sfântului Duh; băieții şi fetele să fie crescuți în credință, cinste şi frică de Dumnezeu; dăruieşte-le lor reuşită la învățătură; t2măduieşte pe cei neputincioşi; trimite dragoste şi bună-înțelegere celor căsătoriți, învredniceşte pe monahi de nevoința cea bună şi apără-i de defăimări; întăreşte-i pe păstori întru tăria Duhului Sfânt, păzeşte poporul şi țara aceasta în pace şi fără de tulburare, roagă-te pentru cei lipsiți în ceasul morții de împărtăşirea cu Sfintele lui Hristos Taine; că tu eşti nădejdea noastră, grabnica noastră ascultătoare, pentru care îți aducem mulțumire şi slăvim pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, pe Dumnezeul cel în Treime închinat şi minunat întru Sfinții Săi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Tropar, glas 7

Iubind sărăcia lui Hristos, acum te îndulceşti de ospățul cel veşnic; cu nebunia cea părută ai ruşinat nebunia acestei lumi, prin smerenia Crucii ai primit puterea lui Dumnezeu. Pentru aceasta, dobândind darul ajutorării prin minuni, Fericită Xenia, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne izbăvească prin pocăință de tot răul.

Condac, glasul 3

Luminat saltă astăzi oraşul Sfântului Petru, că mulțimea celor scârbiți află mângâieri, nădăjduind la rugăciunile tale, fericită Xenia, că tu eşti lauda şi întărirea acestui oraş.

Mărimuri

Mărimu-te, pe tine, Sfântă şi Fericită maică a noastră Xenia, şi cinstim sfântă pomenirea ta, că tu Îl rogi pentru noi pe Hristos Dumnezeul nostru.

ACATISTUL CUVIOASEI MAICII NOASTRE PARASCHEVA



14 octombrie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Preacuvioasei noastre maici, mult-milostivei Parascheva, prinos de umilință îi aducem noi nevrednicii păcătoşi pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăți al Mântuitorului nostru, şi să-i cântăm: Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Icosul 1:

Îngerii din cer cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeştile locaşuri, de bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; căci femeiesc trup purtând şi fire slăbănoagă, ai ştiut a birui toate puterile vrăjmaşilor prin bună înțelepciune; pentru aceasta-ți cântăm:
Bucură-te, înțeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;
Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâierea oamenilor;
Bucură-te, alinarea de suferință;
Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;

Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, liman lin şi neînviforat;
Bucură-te, pilda bunei cucernicii;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;
Bucură-te, scăparea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 2:

Aşa Împăratul tuturor răsplăteşte biruințele. Asa mâna proniei cea nevăzută întăreşte neamul omenesc, îmbrățişând cu credință cele de dânsa rânduite spre mântuire. Pentru aceasta să ne departăm de nelegiuiri; până când vom petrece în păcate? Doamne, întăreşte inimile noastre ca sa-Ți cântăm în fapte bune cântarea cea îngerească: Aliluia!

Icosul 2:

âşşââțăîăBucură-te, mărgăritar neprețuit al vistieriei noastre;
Bucură-te, floare nevestejită a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, temelie neclintită a creştinătății;
Bucură-te, a fecioarelor înzestrătoare şi rugătoare către Maica lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare a preoților cucernici;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a străinilor;
Bucură-te, fierbinte mângâietoare a prigoniților;
Bucură-te, milostivă povățuitoare a văduvelor;
Bucură-te, învingătoarea duşmanilor;
Bucură-te, izbăvirea tuturor celor ce te cheamă spre ajutor;
Bucură-te, mare folositoare a sufletelor;
Bucură-te, vindecătoarea de răni a trupurilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 3:

Spre tine pururea nădăjduind, de multe boli şi primejdii s-a izbăvit țara aceasta, alinând şi prefăcând mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună şi milostivă îndurare, prin ale tale rugăciuni; dar şi acum îngrozindu-ne marile nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi, să ne ajuți, ca să scăpăm din primejdie şi să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Epivata, văzând lauda pământului ei, răsărind dintru ale sale, cu bucurie te-a întâmpinat, preacuvioasă, mărturisindu-te cu mare cucernicie; iar noi, care în urmă ne-am învrednicit a dobândi moaştele tale, cum vom putea îndestul a propovădui minunile pe care le-ai făcut, de nu cântăm acestea:
Bucură-te, luminătoarea Moldovei;
Bucură-te, sprijinitoarea Epivatei;
Bucură-te, învățătoarea parinților tăi;
Bucură-te, ceea ce n-ai adunat averi pământeşti;
Bucură-te, adunătoarea cereştilor daruri;
Bucură-te, ceea ce n-ai primit hainele cele scumpe;
Bucură-te, cinstitoarea hainei smereniei;
Bucură-te, îndreptătoarea mândriei;
Bucură-te, cinstitoarea fecioriei;
Bucură-te, sprijinitoarea bătrânilor;
Bucură-te, osânditoarea duşmanilor;
Bucură-te, miluitoarea săracilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 4:

Preacurată Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, primeşte şi ale noastre datornice rugăciuni de la noi nevrednicii pe care prin mijlocitoarea noastră sfânta ți le aducem spre iertarea păcatelor şi ne dă nouă pace şi mare milă de la Fiul tău, Căruia Îi cântăm neîncetat: Aliluia!

Icosul 4:

Celei după vrednicie şi cu credință următoare a cuvântului lui Dumnezeu, care pentru buna cucernicie a primit darul vindecărilor şi plată cerească, prin glasul Mântuitorului zicând: slugă bună şi credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău, îi aducem cântărea aceasta:
Bucură-te, sămânță nerătăcită;
Bucură-te, trup neobosit;
Bucură-te, hrană duhovnicească;
Bucură-te, aur lămurit;
Bucură-te, foc arzător plevilor;
Bucură-te, pământ de îndestulare;
Bucură-te, rodul pocăinței;
Bucură-te, alinarea relelor cugetări;
Bucură-te, risipitoare de furtuni;
Bucură-te, aducătoare de mană;
Bucură-te, dătătoare de mângâieri;
Bucură-te, mijlocitoarea tuturor creştinilor către Domnul;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 5:

Obosiți de truda gândurilor lumeşti ne-am deşteptat acum noi, ticăloşii, lăcrimând, că nu avem încotro întinde nădejdile după faptele noastre spre a ne linişti, nefăcând nici un lucru vrednic de mântuire şi temându-ne de tăiere ca smochinul neroditor, cădem înaintea ta plângând, sfântă Paraschevo, şi strigăm: miluieşte-ne, ca dimpreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu cântarea de mântuire: Aliluia!

Icosul 5:

Cine nu te va ferici pe tine, cuvioasă, că te-ai învrednicit a potoli prin nevoințele tale zburdălnicia trupului şi a dobândi mântuirea sufletească cu cinstea cea neluată de mâini omeneşti a cereştii măriri? Sau cine nu te va ferici iarăşi că ai străbătut prin viteazul tău cuget împletiturile vicleanului cele amăgitoare, şi l-ai ruşinat? Pentru aceasta primeşte următoarea cântăre:
Bucură-te, turnul biruinței;
Bucură-te, usa mântuirii;
Bucură-te, pavăza credinței;
Bucură-te, locaşul statorniciei;
Bucură-te, chipul bunătăților;
Bucură-te, apărarea cinstitei cruci;
Bucură-te, închinătoarea ei vrednică;
Bucură-te, că prin al ei ajutor ai fost izbânditoare;
Bucură-te, că printr-însă te-ai făcut lui Hristos următoare;
Bucură-te, a biruinței frumoasă stâlpare;
Bucură-te, învingătoare a stăpânirii iadului;
Bucură-te, moştenitoarea cereştii mângâieri;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 6:

Dar cum vom cânta mai cu vrednicie sau cu ce cuvinte vom lăuda mărirea faptelor tale, noi nevrednicii?

Că nici faptele, nici credința nu ne apropie de preacinstitele tale lucrări; dar, mărturisind slăbiciunea noastră, ne rugăm ție a ne ajuta şi a mijloci către Dumnezeu să primească cântarea: Aliluia!

Icosul 6:

Ne-au cuprins acum dureri ce nu sunt spuse, nici un ajutor omenesc de la nimeni nu aşteptăm, toți ne-au părăsit deodată, până şi plăcerile ce odinioară ne desfătau acum se luptă cu noi; vai de ticăloşia noastră, nu avem altă nădejde decât mila lui Dumnezeu şi al tău ajutor sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție, grabeşte a ne asculta, vindecându-ne, ca să cântăm ție:
Bucură-te, leacul durerii;
Bucură-te, mâna vindecării;
Bucură-te, casa ocrotirii;
Bucură-te, raza mângâierii;
Bucură-te, cortul îndestulării;
Bucură-te, roua fierbințelii;
Bucură-te, mântuirea de boli;
Bucură-te, scăparea celor înspăimântați;
Bucură-te, izgonitoare de pagube;
Bucură-te, privighetoare neadormită;
Bucură-te, stea luminătoare;
Bucură-te, scară izbăvitoare;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 7:

Doamne, cerceteaza şi vindecă pe robii tăi cei cuprinşi de durere, zice preacuvioasa, rugându-se neîncetat, că nu au reazem, nici mângâiere. Iar zilele grele sunt, şi pentru că ne-am mântuit, să ne bucurăm şi să cădem la Dumnezeu, pocăindu-ne şi cântând: Aliluia!

Icosul 7:

Nelegiuirile noastre, mulțimea strâmbătăților pe care le-am pricinuit aproapelui nostru, astăzi ne osândesc şi nu ştim ce vom răspunde mergând la judecată, unde toți ne prigonesc, toți se ridică asupra noastră să ne împileze; tu însa, o, preabună maică, care asculți marturisirea noastră, mijloceşte către Domnul, să prefaci soarta osândirii noastre în bunătăți, scoțând din inimile vrăjmaşilor noştri toată urâciunea şi te vom preamări cu laude ca acestea:
Bucură-te, mijlocitoarea celor greşiți;
Bucură-te, folositoarea celor asupriți;
Bucură-te, îndreptătoarea judecătorilor răi;
Bucură-te, doveditoarea celor clevetiți;
Bucură-te, scăparea celor judecați şi osândiți;
Bucură-te, contenire a patimilor;
Bucură-te, nesprijinitoarea celor ce caută numai folosul lor;
Bucură-te, neizbândire a mijlocitorilor celor vicleni;
Bucură-te, domolire a celor puternici;
Bucură-te, înlesnire a slăbănogilor;
Bucură-te, stârpitoare a răutăților;
Bucură-te, izvorâtoare a milostivirii;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 8:

Acestea grăind, ne liniştim, ne veselim şi ne bucurăm; saltă sufletele noastre că nu-şi vor râde de noi vrăjmaşii noştri. Nu ne va părăsi Dumnezeul nostru până în sfârşit, pentru rugăciunile tale, preacuvioasă, ci trimitând mila Lui asupra poporului, precum este obişnuit, şi noi, nevrednicii, ne vom împărtăşi cu el

de ale Sale bunătăți, cu care dimpreună vom cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

La toți vom spune minunile tale, în glas vom cânta prăznuirea ta, după datoria obştii care ți-aduce spre multumire: mărire laudei tale, mărire îndelung-rabdării cu care te-ai încununat, nevoindu-te prin credință, mărire faptei celei cu statornicie urmată după pilda Iubitorului de oameni; pentru acestea grăim către tine:
Bucură-te, mireasă duhovnicească;
Bucură-te, cununa adevărului;
Bucură-te, toiagul biruinței;
Bucură-te, mărirea monahilor;
Bucură-te, povățuitoare a obştii;
Bucură-te, cinstitoare a cuvioaselor;
Bucură-te, păzitoare a sihaştrilor;
Bucură-te, pomenitoare a veacurilor;
Bucură-te, propovăduitoare a dreptei credințe;
Bucură-te, surpătoare a eresurilor;
Bucură-te, dobândirea slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, următoarea Cuvântului ceresc;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!!

Condacul 9:

Pe sfânta folositoare celor ce sunt întru nevoi, toți cu bucurie să o lăudăm, pe cinstita Parascheva, că aceasta viața nestricăcioasă a luat în veci; pentru aceasta mărire a aflat, şi darul de minuni, cu porunca lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 9:

Rău-cugetătorii prin tine mustrați fiind, se înspăimântă văzând slava lui Dumnezeu, cea gătită omului depărtat de păcate, în tine luminând, văzând taina cea necuprinsă a chipului măririi, asupra ta cuvioasă, că astăzi străluceşte aducând credincioşilor daruri de vindecări; pentru aceasta ei s-au ruşinat pocăindu-se şi noi ne-am veselit, cântându-ți ție:
Bucură-te, izbăvitoarea noastră;
Bucură-te, povățuitoare;
Bucură-te, îndreptătoare;
Bucură-te, îzgonitoare de rele;
Bucură-te, aducătoare de bun miros;
Bucură-te, otrăvitoarea jivinelor;
Bucură-te, stârpitoarea insectelor;
Bucură-te, feritoarea de năluciri;
Bucură-te, risipitoarea de grindină;
Bucură-te, aducătoarea de ploi mănoase;
Bucură-te, îmbelşugătoarea de roade bune;
Bucură-te, veselitoarea plugarilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 10:

Niciodată nu vom înceta a vesti minunile tale, preacuvioasă, că de n-ai fi stat tu, rugându-te pentru țara aceasta pe care o păzeşti cu preacuratele tale moaşte, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi uşurat de bolile care au venit asupra noastră, pentru păcatele noastre cele multe? Deci dimpreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Zidurile casei părinților tăi n-au fost puternice, nici îndestulătoare pentru a te opri de la mărimea hotărârii ce ai făcut, făgăduindu-te a îmbrățișa viața monahicească; pentru aceasta şi depărtându-te de toată dezmierdarea şi plăcerile lumeşti, haina cea scumpă cu a cerşetorului, venind de la biserică, ai schimbat-o, părăsindu-ți părinții care te certau cu mustrări de la asemenea plecare. Deci cu smerenie dobândind cele preaînalte, de la toți auzi:
Bucură-te, trandafir neatins de viermele trufiei;
Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;
Bucură-te, patul nevinovăției;
Bucură-te, scaunul domniilor;
Bucură-te, sceptrul celor ce conduc;
Bucură-te, ocrotitoare neobosită;
Bucură-te, apărătoare neînfruntată;
Bucură-te, prigonitoare a celor ce ne ispitesc;
Bucură-te, cinstitoare a celor ce ne miluiesc;
Bucură-te, întăritoare a celor ce ne slujesc;
Bucură-te, luminătoare a celor ce ne mângâie;
Bucură-te, împreună-lucrătoare cu cei ce ne hrănesc;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 11:

Suntem plini de păcate, îndurate Doamne, şi greu se luptă sufletele noastre gândind la judecată, căci ce vom face noi păcatoşii, năpădindu-ne deodată neprevăzutul sfârşit? Milă cerem, Doamne, milă Hristoase al nostru, căci nu avem chip de îndreptare; nu trece cu vederea rugăciunile noastre şi pocăința, care în tot ceasul după păcate ne-a cuprins şi primeşte ca închezăşuitoare a bunei noastre voințe şi a temerii de Tine, rugăciunea aceasta, pe lângă care Ți-aducem mijlocitoare şi pe maica noastră Parascheva, cântând cu dânsă dimpreună: Aliluia!

Icosul 11:

Multi păcătoşi mai înainte de noi şi-au dobândit mântuirea umilindu-se. Cum dar şi noi ne vom depărta de această nădejde? Către tine însă năzuim, preacuvioasă maică, şi nu vom fi ruşinați, nedepărtându-te de noi ca de păcătosul acela care lângă tine a fost înmormântat fără a i se cunoaşte nevrednicia sa şi pentru care ai cerut prin vedenie să i se mute trupul cel stricat de lângă moaştele tale. Deci ne rugăm primeşte rugăciunile şi lacrimile noastre, mijlocind iertarea păcatelor noastre pentru că îți cântăm:
Bucură-te, smerenie înaltă;
Bucură-te, fecioară neîntinată;
Bucură-te, comoară nedeşertată;
Bucură-te, maică prealăudată;
Bucură-te, mântuirea cea smerită;
Bucură-te, lauda celor cinstiți;
Bucură-te, mângâierea celor nenorociți;
Bucură-te, povățuitoarea celor rătăciți;
Bucură-te, buna mea sfătuitoare;
Bucură-te, preablândă îndreptătoare;
Bucură-te, sufletească veselitoare;
Bucură-te, grabnică ajutătoare;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 12 :

Nespusă este mângâierea noastră, privindu-te, cu noi petrecând, ca un dar al lui Dumnezeu ce s-a trimis

țării acesteia; că de ce boli am fost cuprinşi şi nu ne-ai vindecat; în care scârbe şi nu ne-ai bucurat; de câte ori lipsiți, prigoniți şi în războaie şi tu ne-ai ajutat nouă, în totul plinind cuvântul Mântuitorului din Evanghelia Sa! Pentru aceasta cu smerenie dobândind dreapta cea preaînaltă la scaunul măririi, îți cântăm ție: bucură-te! şi lui Dumnezeu lauda cea cerească: Aliluia!

Icosul 12 :

Izbăveşte-ne pe noi, maică, de toată boala, de ciumă, de holeră şi de vrăjmaşi; izbăveşte-ne pe noi, maică, de lăcuste, de gândaci şi de toată răutatea; izbăveşte-ne pe noi, maică, de foc, de grindină şi de fulger; izbăveşte-ne pe noi, maică, de chinul cel de veci şi de ceasul osândirii şi ne învredniceşte a dobândi prin rugăciunile tale starea cea de-a dreapta în ziua judecați, prin mântuirea sufletelor noastre, ocrotindu-ne şi hrănindu-ne în pace pină la răsuflarea cea mai de pe urmă, ca să-ți cântăm:
Bucură-te, alăută duhovnicească;
Bucură-te, trâmbiță apostolească;
Bucură-te, făclie luminoasă;
Bucură-te, rază cerească;
Bucură-te, nădejdea oamenilor;
Bucură-te, izgonirea demonilor;
Bucură-te, tămăduirea rănilor;
Bucură-te, feritoarea de răutăți;
Bucură-te, aducătoarea de bunătăți;
Bucură-te, luminătoarea casnică a Moldovei;
Bucură-te, izbăvitoarea lui Vasile Voievod şi a altor miluitori;
Bucură-te, sprijinitoarea şi a mea, a smeritului păcătos;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul 13:

(Acest Condac se zice de trei ori.)

Ne închinăm lui Dumnezeu şi cinstim sfintele tale moaşte, Cuvioasă Maică Paraschevo, propovăduind cu mărire şi cântări toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu şi pentru a noastră mântuire am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, şi grabeşte totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale şi slava lui Dumnezeu: Aliluia!

Ne închinăm lui Dumnezeu şi cinstim sfintele tale moaşte, Cuvioasă Maică Paraschevo, propovăduind cu mărire şi cântări toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu şi pentru a noastră mântuire am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, şi grabeşte totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale şi slava lui Dumnezeu: Aliluia!

Ne închinăm lui Dumnezeu şi cinstim sfintele tale moaşte, Cuvioasă Maică Paraschevo, propovăduind cu mărire şi cântări toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu şi pentru a noastră mântuire am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, şi grabeşte totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale şi slava lui Dumnezeu: Aliluia!

(Apoi se zice iarăşi Icosul întâi)

Îngerii din cer cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeştile locaşuri, de bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; căci femeiesc trup purtând şi fire slăbănoagă, ai ştiut a birui toate puterile vrăjmaşilor prin bună înțelepciune; pentru aceasta-ți cântăm:
Bucură-te, înțeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;
Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâierea oamenilor;

Bucură-te, alinarea de suferință;
Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, liman lin şi neînviforat;
Bucură-te, pilda bunei cucernicii;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;
Bucură-te, scăparea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

(şi Condacul întâi)

Preacuvioasei noastre maici, mult-milostivei Parascheva, prinos de umilință îi aducem noi nevrednicii păcătoşi pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăți al Mântuitorului nostru, şi să-i cântăm: Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

(După aceea se citeşte această)

RUGĂCIUNE

Doamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis şi s-a făcut toată făptura, nu întoarce fața Ta de la noi păcătoşii ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică şi înfricoşătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce în toată ziua, nenumarate, cu nesocotință le săvârşim. Noi suntem păcătoşi, netrebnici şi plini de răutate; iar Tu eşti îzvorul vieții şi al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră a păcătoşilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu suntem vrednici a câştiga milostivirea prin sârguința cea de toate zilele, dăruieşte-ne-o Tu ca un îndurat mult-Milostiv. Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruieşte-ne nouă sănătate şi viață ferită de toată răutatea şi ne întăreşte cu Duhul tău cel stăpânitor, ca din adâncul înimilor, cu bucurie să slăvim preasfânt numele tău în veci. *Amin.*

ACATISTUL SFINȚILOR PĂRINȚI IOACHIM ŞI ANA



9 Septembrie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele

Condacul 1 :

Însoțirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinți Ioachim şi Ana, că celor ce ați născut pe Maica Vieții noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea şi Pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, că cei ce aveți îndrăzneală către Dumnezeu, păziți-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm : bucurați-vă, părinți de trei ori fericiți!

Icosul 1 :

Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând : Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta; şi iată, femeia ta va naşte ție o fiică de care cerul şi pământul se vor bucura, lăudându-te pe tine şi zicând :
Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;
Bucură-te, că rugăciunile tale au străbătut cerurile;
Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;
Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;
Bucură-te, că şi acesteia de asemenea i s-au descoperit;
Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;
Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;
Bucură-te, că ai odrăslit din seminție împărătească;

Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;
Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;
Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 2-lea :

Văzându-se Dreptul Ioachim defăimat din pricina nerodirii, s-a depărtat în pustie, cu post şi cu lacrimi rugându-se lui Dumnezeu, de la Care câştigând darul cel mai presus de lume, s-a bucurat cântând : Aliluia!

Icosul al 2-lea :

Sfatul cel mai înainte de veci venind să se plinească, a fost trimis de la Dumnezeu Arhanghelul cel mai întâistătător să vestească bucurie Sfintei şi Dreptei Ana, zicând : Ana, Ana, s-a auzit rugăciunea ta; şi iată, vei naşte pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, prin care lumea se va mântui, lăudându-te pe tine şi zicând :
Bucură-te, Ana, aşteptarea cea mult dorită de strămoaşa Eva;
Bucură-te, luna care ai risipit negura întristării;
Bucură-te, grădină de Dumnezeu sădită;
Bucură-te, că ai odrăslit floarea cea neveştejită;
Bucură-te, că de naşterea ta lumea s-a bucurat;
Bucură-te, că prin tine stârpiciunea s-a dezlegat;
Bucură-te, ceea ce ai hrănit pe hrănitoarea Vieții;
Bucură-te, mângâierea celor necăjiți;
Bucură-te, bogăția celor lipsiți;
Bucură-te, că prin tine s-a făcut începătură Darului;
Bucură-te, că prin naşterea ta s-a stins datoria păcatului;
Bucură-te, Ana, maică prealăudată!

Condacul al 3-lea :

Văzându-se pe sine Sfânta şi Dreapta Ana întru întristarea nenaşterii de prunci, plângând cu amar în grădina sa se ruga lui Dumnezeu, zicând : Doamne al puterilor, cel ce ştii ocara nerodirii, dezleagă-mi stârpiciunea, că roada pântecelui meu în dar o aduc ție, lăudându-Te şi cântând : Aliluia!

Icosul al 3-lea :

Alergat-a Ioachim în Ierusalim la Biserica Domnului, după ce i-a grăit lui Arhanghelul, şi aflând pe soția sa, i-a spus vestirea cea de bucurie; şi au mulțumit împreună lui Dumnezeu pentru mila aceasta, pentru care şi noi îl lăudăm pe dânsul, zicând :
Bucură-te, bătrânule de Dumnezeu iubit;
Bucură-te, prealăudate părinte al Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, sfeşnicul lui Dumnezeu cel în fapte bune îmbătrânit :
Bucură-te, cel ce din coapsele tale ai îmbogățit lumea;
Bucură-te, pomul psalmistului ale cărui frunze nu au căzut;
Bucură-te, că întru tine s-a plinit proorocirea;
Bucură-te, cu tu pe toți părinții ai întrecut;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părinte Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina sadului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că ai odrăslit din neamul împărătesc;
Bucură-te, că ai bineplăcut lui Dumnezeu pe pământ;
Bucură-te, că ai împodobit Ierusalimul cel de sus cu odrasla ta;
Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 4-lea :

Înțelegând bătrânul sfatul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc, intrând în biserică împreună cu soția sa, cea de Dumnezeu înțeleptită şi închinându-se, a cântat laudă : Aliluia!

Icosul al 4-lea :

Auzind rudeniile dumnezeieştilor părinți că a mărit Domnul mila Sa față de dânşii, au alergat lăudând într-un glas pe preaînțeleapta Ana, zicând :
Bucură-te, ceea ce ai prefăcut în bucurie lacrimile Evei;
Bucură-te, că întru naşterea ta îngerii dănțuiesc întru veselie;
Bucură-te, corabia care porți pe porumbița în cetarea potopului;
Bucură-te, măslin plin de roadă în casa Domnului;
Bucură-te, ceea ce porți scaunul împăratului;
Bucură-te, că prin naşterea ta se surpă împărăția iadului;
Bucură-te, țarină bine roditoare;
Bucură-te, holdă hrănitoare a săracilor;
Bucură-te, podoaba şi lauda maicilor;
Bucură-te, ajutătoarea şi mângăierea celor sterpe;
Bucură-te, cămara împărătesei îngerilor;
Bucură-te, vistieria mângâierii celor păcătoşi;
Bucură-te, Ana, maică prealăudată!

Condacul al 5-lea :

Steaua cea cu strălucire dumnezeiască răsărind din pântecele tău cel preafericit, Ana de Dumnezeu iubită, vesteşte bucurie la toată lumea, şi pe toți îi îndeamnă a cânta cu un glas : Aliluia!

Icosul al 5-lea :

Văzând Dumnezeu-Cuvântul zidirea Sa chinuită de tiranul diavol, şi voind a-şi pregăti pe pământ cămara însuflețită, pe tine, Ioachim, te-a chemat la o vrednicie că aceasta, că din coapsele tale să răsară Mireasa cea preacurată; pentru aceasta grăim ție :
Bucură-te, sadul creştinătății cel prea-strălucit;
Bucură-te, începătorul darului cel prea-mărit;
Bucură-te, că din sământa ta s-a lucrat cortul cel însuflețit;
Bucură-te, că acesta mai desfătat decât cerurile s-a arătat;
Bucură-te, meşter înțelept care ai întrecut pe Solomon;
Bucură-te, că fiica ta s-a făcut Biserică a lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina pomului vieții;
Bucură-te, temelia turnului credinței;
Bucură-te, râu care ai adus pe mărgăritarul cel de mult preț;
Bucură-te, că pe acesta în Sfânta sfintelor l-ai pus;
Bucură-te, cel ce ai primit făgăduința prin arhanghel;
Bucură-te, că prin aceasta s-a plinit sfatul cel mai înainte de veci;
Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 6-lea :

După zilele acelea, încredințându-se Ioachim că făgăduința cea dată lui prin arhanghel s-a plinit, aducând jertfă şi arderi de tot, a fost binecuvântat de arhiereu, de preoți, de leviți şi de tot poporul că s-a învrednicit de un dar mare că acesta şi împreună au cântat lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 6-lea :

Apropiindu-se zorile mântuirii neamului omenesc născut-ai, Sfântă şi Preafericită Ana, pe prunca cea

făgăduită ție de la Dumnezeu, pe pururea Fecioara Maria; pentru aceasta te lăudăm :
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Împărăteasa cerului;
Bucură-te, lâna cea preacurată din care s-a țesut cortul împăratului;
Bucură-te, mijlocitoarea iertării şi a darului;
Bucură-te, steaua Nazaretului cea mult luminoasă;
Bucură-te, podoaba Bisericii cea prea-frumoasă;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a drepților;
Bucură-te, maica nădejdii creştinilor;
Bucură-te, chivot purtător de tăblița darului;
Bucură-te, cuibul porumbiței raiului;
Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Bisericii;
Bucură-te, reazemul cel nemărginit al credincioşilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe cea făgăduită lumii;
Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 7-lea :

Vrând dumnezeiasca Ana să-şi plinească făgăduința, a adus pe prunca cea dăruită ei de Dumnezeu în Biserica Domnului şi în Sfânta Sfintelor a aşezat-o pe ea, că ziua şi noaptea să cânte lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 7-lea :

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, din dreptul Ioachim răsărind pe înnoitoarea Evei şi mieluşeaua cea mai înainte vestită de prooroci; pentru aceea auzi de la noi aşa :
Bucură-te, păstrătorul tainelor celor nespuse ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, plinitorul sfaturilor Lui celor nepătrunse;
Bucură-te, lucrătorul cămării de mire celei preacurate;
Bucură-te, părintele miresei celei cu totul neîntinate;
Bucură-te, că fiica ta a născut pe Hristos Domnul;
Bucură-te, că tu pentru aceasta de toată lumea eşti lăudat;
Bucură-te, plinitorule al Legii;
Bucură-te, începătorule al darului;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor neroditori;
Bucură-te, călduros mijlocitor al păcătoşilor;
Bucură-te, temelia cea neclintită a Bisericii;
Bucură-te, pavăza cea nebiruită a credinței;
Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 8-lea :

Văzând naştere din făgăduința dăruită de Dumnezeu lui Ioachim şi Anei, să ne ridicăm mintea la cer şi să cântăm cu bucurie laudă Celui ce a arătat cele preaslăvite, zicând : Aliluia!

Icosul al 8-lea :

Cu totul după legile firii a fost naşterea ta, Ana prealăudată; dar fiica ta, născând pe Dumnezeu-Cuvântul a rămas fecioară; pentru aceasta te lăudăm pe tine, zicând :
Bucură-te, ceea ce ai născut pe lauda fecioriei;
Bucură-te, că prin fiica ta s-a plătit datoria strămoaşei;
Bucură-te, că ai purtat în brațele tale pe fiica Părintelui ceresc;
Bucură-te, că printr-însa s-a făcut mântuirea neamului omenesc;
Bucură-te, că din sânii tăi ai hrănit pe Împărăteasa făpturii;
Bucură-te, ceea ce ai născut după făgăduință pe Maica luminii;
Bucură-te, liman de scăpare a celor credincioşi;

Bucură-te, grabnică tămăduire a celor neputincioşi;
Bucură-te, lauda cea preamărită a drept-credincioşilor;
Bucură-te, podoaba preastrălucită a arhiereilor;
Bucură-te, munte înalt care nu te ascunzi de la năzuința noastră;
Bucură-te, acoperământul ceor ce se roagă ție cu credință;
Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 9-lea :

Nu pricepem de unde vom începe a-ți aduce laudă, maică preafericită, sau cu ce cununi te vom încununa pe tine, care ai născut pe Împărăteasa cerului şi a pământului; numai să lăudăm cu umilință pe Dumnezeul minunilor, cântând : Aliluia!

Icosul al 9-lea :

Zicerile sfinților prooroci cele din descoperire dumnezeiască văzându-le plinite şi stând lângă scaunul Dumnezeirii, prea-fericite Ioachim, auzi-ne pe noi, care grăim ție :
Bucură-te, că te desfătezi cu heruvimii în lumina cea necuprinsă;
Bucură-te, că vezi scaunul cel preaînalt dăruit fiicei tale;
Bucură-te, că dânsa a fost învrednicită a şedea de-a dreapta Fiului său;
Bucură-te, locuitorul ierusalimului celui de sus;
Bucură-te, cel ce nu ne uiți pe noi rudenia ta cea de jos;
Bucură-te, cel ce petreci cu arhanghelii;
Bucură-te, împreună-vorbitorule cu apostolii;
Bucură-te, veselia mucenicilor şi a cuvioşilor;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a proorocilor;
Bucură-te, luminătorul Legii şi al darului;
Bucură-te, vestitorule de bucurie celor din ascunzătorile iadului;
Bucură-te, cel prin care începe plinirea făgăduinței de mântuire;
Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 10-lea :

Vrând să mântuiască lumea împodobitorul tuturor, în lume, căreia fusese făgăduit, a venit; şi întrupându-Se din sângiuirile cele preacurate ale fiicei tale celei cu totul nevinovate, preafericite Ioachime, ne-a răscumpărat pe noi din robia diavolului; pentru aceasta cântăm cu bucure : Aliluia!

Icosul al 10-lea :

Zid de apărare eşti credincioşilor şi turn de scăpare tuturor celor ce aleargă la tine, Ana, cea cu nume de împărătească; că prin mijlocirea ta se mântuiesc cei ce te laudă pe tine, zicând :
Bucură-te, ceea ce în chip nemijlocit vezi frumusețea Dumnezeirii;
Bucură-te, ceea ce necontenit sădeşti pentru noi darul mântuirii;
Bucură-te, că de naşterea ta s-au îngrozit puterile iadului;
Bucură-te, că printr-însa s-au deschis nouă uşile raiului;
Bucură-te, că vezi întru veselie pe fiica ta cea preabinecuvântată;
Bucură-te, că născând-o pe ea, de toată lumea eşti prealăudată;
Bucură-te, ceea ce ai crescut pe vița cea adevărată;
Bucură-te, că aceasta a odrăslit pe strugurele vieții;
Bucură-te, fântână de daruri izvorâtoare;
Bucură-te, rază aducătoare de bucurie;
Bucură-te, cea ce ai născut căruța cea purtătoare de fulger;
Bucură-te, că ai purtat scaunul cel împodobit cu chipul Soarelui;
Bucură-te, Ana, maică lăudată!

Condacul al 11-lea :

Pereche preafrumoasă şi însoţire de Dumnezeu aleasă, Ioachim şi Ana, cei ce sunteţi acum străluciţi cu dumnezeiască lumină şi vă veseliţi cu îngerii şi împreună cu fiica voastră cea de Dumnezeu dăruită, aduceţi-vă aminte de noi cei de pe pământ, care cântăm : Aliluia!

Icosul al 11-lea :

Sfeşnic purtător de lumină te are Biserica pe tine, dumnezeiscule părinte Ioachim, care îndreptezi spre cunoştinţa cea dumnezeiască pe toţi cei cu dor te laudă pe tine, zicând :
Bucură-te, luminătorul celor ce sunt în întunericul necunoştinţei;
Bucură-te, cârmuitorul cel bun al celor ce înoată în marea vieţii;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce sunt în primejdii;
Bucură-te, dulce mângâietor al celor întristaţi;
Bucură-te, cel ce uşurezi necazurile vieţii celei grele de purtat;
Bucură-te, ajutătorul cel preaînalt al mântuirii;
Bucură-te, nădejdea neînfruntată a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, îndemnătorul celor însoţiţi către fapte bune;
Bucură-te, temelia însoţirii celei de Dumnezeu rânduite;
Bucură-te, rădăcina mlădiţei celei neveştezite;
Bucură-te, iertarea celor ce mult au greşit;
Bucură-te, ridicarea strămoşilor;
Bucură-te, Ioachime, părinte preafericite!

Condacul al 12-lea :

Podoabă de mare cuviinţă a câştigat Biserica prin pomenirea voastră, prealăudaţilor părinţi; pentru aceea vă rugăm, pomeniţi-ne pe noi înaintea lui Dumnezeu, şi din toate nevoile izbăviţi-ne, pe noi cei ce cu dragoste vă lăudăm pe voi, cântând lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 12-lea :

Lăudând naşterea ta cu cântări de Dumnezeu insuflate, Ana de trei ori fericită, slăvim pe Cel ce cu un dar că acesta te-a învrednicit pe tine şi cu dragoste grăim ţie :
Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe viţa Mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, că ai născut pe Maica Luminii celei de negrăit;
Bucură-te, ceea ce mijloceşti nouă bunătăţile cereşti;
Bucură-te, ceea ce eşti dăruitoare îmbelşugată şi de cele pământeşti;
Bucură-te, lauda cea mult-strălucită a femeilor;
Bucură-te, cununa cea neveştejită a maicilor;
Bucură-te, născătoarea prea lăudată a Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, soţie bineplăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare blândă a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, cea care împlineşti cererile cele bune ale credincişilor;
Bucură-te, bogăţia săracilor şi a văduvelor;
Bucură-te, ceea ce eşti vindecare a neputincioşilor şi a bolnavilor;
Bucură-te, Ana, maică pururea lăudată!

Condacul al 13-lea :

O, preafericită însoţire, a dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana cei ce staţi lângă scaunul Dumnezeirii, primind laudele acestea ale noastre, izbăviţi-ne cu rugăciunile voastre de chinurile cele veşnice şi de toată ispita, că împreună cu voi să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia! *Acest condac se zice de trei ori.*

Apoi se zice iarasi Icosul întâi : **Îngerul cel mai întâistătător din cer...** *şi Condacul întâi :* **Însoţirii celei de Dumnezeu alese...** *şi se face otpustul.*

Acatistul Sfinților Mucenici BRÂNCOVENI Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei şi cu sfetnicul Ianache



16 august

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1: (glasul al 3-lea)

Veniți, binecinstitorilor creştini, să aducem cuvioase laude şi cântare duhovnicească dreptcredinciosului voievod Constantin, căci pentru împărăția cerurilor şi pentru neam, acesta moarte mucenicească a primit, dimpreună cu fiii săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei, şi cu sfetnicul Ianache. Pentru aceasta, din adâncul inimilor, cu veselitoare glasuri să le strigăm: Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință mult v-ați nevoit!

Icosul 1:

Întregind lanțul de aur al noilor martiri, cu neasemănare mai curat decât cel de Ofir, în cetatea marelui Constantin cu îndrăzneală pe Hristos Dumnezeu l-ați mărturisit şi lepădările pentru bunătățile vremelnice ale acestui veac trufaş şi nestatornic, desăvârşit le-ați zdrobit. Drept aceea, minunându-ne de mărimea voastră de suflet, vă aducem cu umilință graiuri ca acestea:
Bucurați-vă, că avuția cea stricăcioasă ați defăimat;
Bucurați-vă, că bogăția cea gândită ați aflat;
Bucurați-vă, că de frumusețea materialnică nu v-ați biruit;
Bucurați-vă, că pentru dragostea lui Hristos toate gunoaie le-ați socotit;
Bucurați-vă, preaînțelepților, voi partea cea bună ați ales;
Bucurați-vă, că roadele blagocestiei cu bucurie ați cules;
Bucurați-vă, că vitejească răbdare împreună până în sfârşit ați arătat;

Bucurați-vă, că biruința deplină asupra lumii, a trupului, şi a diavolului ați câştigat;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 2:

Luminați fiind dintru înălțime, ați primit a pătimi şi a muri pentru Ziditorul tuturor, ca de El să fiți şi proslăviți; iar mai dorită decât toată lumea văzută v-a fost cununa mucenicească, pentru care ați mers la jertfă având pe buze cântarea îngerească; Aliluia!

Icosul 2:

Din fragedă pruncie ai înțeles, voievodule Constantin, că "frica Domnului este începutul înțelepciunii" şi le-ai adăpat din izvorul cel nesecat al dumnezeieştilor Scripturi. Apoi la vreme cuviincioasă învrednicindu-te tainei Sfintei cununii, cu unsprezece odrasle domneşti Dumnezeu te-a blagoslovit, pe care de asemenea în frica şi în certarea Lui crescându-i, patru au ajuns mucenici măriți. De aceea de la noi acum auziți:
Bucurați-vă, că dumnezeiasca pronie din neființa în această lume v-a adus;
Bucurați-vă, că începutul cel bun, al fricii de Dumnezeu, cu toții l-ați pus;
Bucurați-vă, căci dulceața cea negrăită a Sfintelor Scripturi ați aflat;
Bucurați-vă, căci cu osârdie, ziua şi noaptea, din izvoarele lor v-ați adăpat;
Bucurați-vă, căci cunoştiinței fapta cea bună ați adus;
Bucurați-vă, căci râvna voastră nu v-a dat clipă de repaos;
Bucurați-vă, căci zilele cele rele ale acestei vieți bine le-ați chivernisit;
Bucurați-vă, căci călătoria ați săvârşit şi la limanul ceresc ați sosit;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 3:

Nu ai voit domnie şi stăpânire pământească, fericite Constantine, ştiindu-te domn în casa şi pe moşia ta, ci mai vârtos ai dorit să domneşti, prin Sfinte nevoințe şi Sfinte virtuți, peste patimi. Iubit-ai puterea cerească a harului Sfântului Duh mai vârtos decât pe cea lumească, şi acum Domnului strigi împreună cu pruncii tăi şi cu sfetnicul Ianache: Aliluia!

Icosul 3:

Silit ai fost de sfatul cel mare al Țării Româneşti să primeşti a fi domnitor, căci în vremuri mult tulburate prin înconjurări de oşti şi de vrăjmaşi, blândețea şi înțelepciunea ta au adus bună ocârmuire. Fericiți suntem noi că ți-ai tăiat voia ta şi ai primit greul sceptru domnesc, căci spunând şi tu întru sine-ți: "eu şi neamul meu vom sluji lui Dumnezeu", ne îndemnați pe toți cu dorire a vă striga:
Bucură-te, noule Moise al Țării Valahiei şi a ei propăşire;
Bucură-te, că împreună cu tainicul Ianache îi urzeşti bună sporire;
Bucură-te, feciorule Constantin, al lui Hrîstos viteaz oştean;
Bucură-te, bine urmându-l, tu, minunatule Ştefan;
Bucură-te, Radule, cel vrednic de laude multe;
Bucură-te, micule Matei, dar desăvârşitule la minte;
Bucurați-vă, podoabe neprețuite ale Țării Româneşti;
Bucurați-vă, mărgăritare şi binecuvântări ale oraşului Bucureşti;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 4:

Lăcaşuri ale Sfântului Duh ați ajuns prin mucenicie, căci şi voi mult ați ajutat poporul lui Dumnezeu să se zidească în duh, ridicând mănăstiri, biserici, şi tipărind cărți cu aleasă hrană duhovnicească. Cum dar nu vom cânta Stăpânului tuturor, Celui Ce a binevoit a lucra prin voi, cântarea: Aliluia!

Icosul 4:

Întunericul necredinței și al neștiinței ai izgonit, și lumina cunoștinței dumnezeiești a strălucit peste țară, căci, ca și Solomon, ai iubit, mărite Constantine, podoaba casei lui Dumnezeu. Din tiparnițe au ieșit Sfinte cărți, comori de vindecări, bucuria creștinilor evlavioși, pentru care vă bucurăm pe voi zicând:
Bucurați-vă, iubitorilor de Sfinte lăcașuri și altare;
Bucurați-vă, ctitori de mănăstiri și dăruitori de odoare;
Bucurați-vă, căci tipăriturile voastre din popor întunericul risipesc;
Bucurați-vă, cărțile Sfantului Ierarh Antim în țară lumina sporesc;
Bucurați-vă, căci voi, tipărirea primei Biblii în română ați continuat;
Bucurați-vă, căci apoi Psaltirea, cărți de slujbă și zidire sufletească ne-ați dat;
Bucurați-vă, căci cărțile voastre și până astăzi se doresc;
Bucurați-vă, Treimea Sfântă în ctitoriile voastre toți o blagoslovesc;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 5:

Făclii luminătoare pentru Țările Române și pentru toată Ortodoxia s-au arătat tiparnițele înființate sau restaurate de voi la Snagov și București, Râmnicu Vâlcea și Târgoviște, Buzău, Tiflis și Alep, făcând pe creștinii români și greci, iviri și arabi, să cânte cu toții într-un glas: Aliluia!

Icosul 5:

Slava nepieritoare ți-ai dobândit, evlaviosule domn Constantin, și după dreptate ai fost socotit în vremea ta apărătorul întregii creștinătăți ortodoxe, căci cine a năzuit către tine și l-ai trecut cu vederea sau către cine nu s-a revărsat milostivirea ta mai presus de nădejde? Iată pentru ce limbi, seminții, și popoare îți cântă ție, Sfantului Ierarh Antim Ivireanul, și împreună pătimitorilor tăi, unele ca acestea:
Bucurați-vă, vajnici apărători a toată Ortodoxia;
Bucurați-vă, căci ne sunteți tăria, slava, și bucuria;
Bucurați-vă, stâlpi de foc ceresc, voi cerul și pământul uniți;
Bucurați-vă, că români și greci cu graiuri alese vă heretisesc;
Bucurați-vă, că iviri și arabi din inimi recunoscătoare vă mulțumesc;
Bucurați-vă, că lucrarea voastră mană cerească pentru multe țări a însemnat;
Bucurați-vă, că roade cerești ați cules după ce cu lacrimi ați semănat;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 6;

Dar cum oare vom putea lăuda noi, nevrednicii, râvna voastră pentru Sfintele lui Dumnezeu lăcașuri? Căci unde nu ați zidit sau reînnoit biserici, mănăstiri, paraclise, schituri, bolnițe, trapeze? Pentru toate acestea, din toate părțile miluite de voi, orașe și sate românești, mănăstiri din Sfântul Munte al Athosului, ca și din Bulgaria, Serbia, Grecia, Albania, din ostroavele mării grecești și de peste tot Răsăritul Ortodox, până la muntele Sinai șî Ierusalim răsună cântarea: Aliluia!

Icosul 6:

Precum Binecredinciosul voievod Ștefan cel Sfânt în Moldova, și voi multe și alese lăcașuri de închinăciune ați ridicat, preafericiților, iar daniile voastre pretutindeni au ajuns. Bine ați înmulțit talanții voștri, turnul faptelor voastre cele bune desăvârșit l-ați înălțat, pentru care auziți:
Bucurați-vă, că Marelui Mucenic Gheorghe, lăcaș luminat în București i-ați clădit;
Bucurați-vă, că și Mitropoliei muntene frumoasă clopotniță i-ați zidit;
Bucurați-vă, striga vouă mănăstirile de la Sâmbăta de Sus, Râmnicu Sărat, și Viforita;
Bucurați-vă și vă veseliți, vă spun cele de la Brâncoveni, Bistrița-vălcea, și Arnota;
Bucurați-vă, tainic șoptesc cele de la Gura Motrului, Strehaia, și Sadova;
Bucurați-vă, auziți dinspre Govora, Dintr-un lemn, Mamul, și Tismana;
Bucurați-vă, vă spun bisericile voastre din Făgăraș, Scheilor din Brașov, și Ocna Sibiului;
Bucurați-vă, vi se cântă în cea a Sfantului Mucenic Dumitru din Târgoviște, de la Mogoșoaia, și Potlogi;

Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 7:

Crâiasa ctitoriilor tale, Sfânta mănăstire Hurezi-vălcea, menită să fie lăcaş de îngropare pentru tine şi tot neamul tău, minunatule voievod Constantin, dă măsură dărniciei şi râvnei de care ai fost şi tu mistuit pentru înfrumusețarea casei lui Dumnezeu, Sfânta Biserică, pentru care niciodată n-ai socotit a fi ceva prea scump. Neasemuita ei frumusețe şi armonie ne îndeamnă a cânta cu glas de prăznuire lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 7:

Piatra cea mare a mormântului ce ți-ai gătit în biserica cea mare de aici şi azi suspină după moaştele voastre Sfinte, căci mănăstirea din Halki şi biserica Sfântului Gheorghe din Bucureşti au primit această comoară de neprețuit. Dar duhul, rugăciunea, şi urmele paşilor voştri sunt pretutindeni la Hurezi şi în schiturile ce ați ridicat închipuindu-le în semnul crucii dimprejur, drept care cu smerenie vă lăudăm, grăind:
Bucurați-vă, ai marilor împărați bizantini adevărați următori;
Bucurați-vă, ctitoria voastră nu are pereche, e ca luceafărul între luminători;
Bucurați-vă, că şapte ani la dânsa, cu osteneală şi fără preget s-a trudit;
Bucurați-vă, căci meşterul Manea, iscusit urzitor, bijuterie în piatră v-a izvodit;
Bucurați-vă, v-a strigat dintru înălțime schitul ocrotit de Botezătorul Ioan;
Bucurați-vă, vă şopteşte Arhidiaconul întâi mucenic, din schitul închinat lui de coconul Ştefan;
Bucurați-vă, auziți şi de la schitul patronat de Apostolii Sfinți;
Bucurați-vă, fericiți sunteți voi, feciori domneşti şi ai voştri părinți;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 8:

Nu a răbdat mai mult vrăjmaşul neamului omenesc, tatăl minciunii şi ucigaşul de oameni, multa voastră lucrare săvârşită spre slava lui Dumnezeu, Cel închinat în Treime şi spre folosul întregii creştinătăți dreptslăvitoare, ci împotriviri a pus în calea voastră cea luminoasă. Dar voi, prin rugăciuni stăruitoare, postiri, milostenii, şi vegheri, vă găteați pentru ziua încununării, şi să primiți întâi paharul pătimirii, Domnului cântând: Aliluia!

Icosul 8:

Mulți vrăjmaşi văzuți şi nevăzuți a stârnit satana asupra voastră, ploaie de pâre, minciuni, şi viclenii învolburând mințile hainului sultan Ahmet şi sălbaticului său vizir Gin Ali paşa.Voi însă, îmbrăcându-vă în platoşa dreptății şi într-armându-vă cu armele luminii, prin smerita pocăință vă întăreați, pentru care auziți de la noi aşa:
Bucurați-vă, că iadul cu slugile lui asupra voastră se porneşte;
Bucurați-vă, că oastea cerească spre ajutorul vostru grăbeşte;
Bucurați-vă, iconomi buni ai Domnului, ce fapte bune pururea râvneați;
Bucurați-vă, căci pentru aceasta veți fi şi mărturisitori neînfricați;
Bucurați-vă, că înaintea crudului sultan fiind aduşi, l-ați înfruntat;
Bucurați-vă, că pe băutorul de sânge vizir în nedumerire l-ați aruncat;
Bucurați-vă, că puterea cea nebiruită a Sfintei Cruci este cu voi;
Bucurați-vă, viteji netemători de ai semilunii puhoi;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 9:

Ritorii cei mult grăitori nu pot să spună cum voi, de neam domnesc fiind şi crescuți în desfătări, ați putut merge cu neclintita hotărâre şi pe calea cea strâmtă cu inimi pline de bărbăție. Acestea sunt minunile credinței noastre săvârşite în fiii luminii, ascultării, şi jertfei! Lui Dumnezeu Celui minunat întru Sfinții

Săi pentru aceasta împreună să-I cântăm; Aliluia!

Icosul 9:

În Sfânta şi Marea Vineri a Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos, a îngăduit Iubitorul de oameni, cu judecăţile Sale înfricoşate şi neajunse minţilor noastre întunecate, să se abată mânia urgiei păgâneşti asupra casei voastre celei blagoslovite. Plângeau cu amar şi jale neostoită toţi locuitorii Bucureştilor, ba chiar şi pietrele din drumul vostru, văzându-vă urcaţi în care şi duşi spre Ţarigrad, sub pază aspră, spre înfricoşata cercetare. Pentru aceasta nici noi nu vom tăcea, ci vom grăi către voi:
Bucuraţi-vă, că pe Domnul domnitorilor în pătimire Il urmaţi;
Bucuraţi-vă, că de împăratul împăraţilor aţi hotărât să nu vă lepădaţi;
Bucuraţi-vă, cu toţii, domn, feciori, şi gineri, că spre mărturisirea lui Hristos aţi pornit;
Bucuraţi-vă, că dintre voi şase, cununa şi slava mucenicească au dobândit;
Bucuraţi-vă şi pentru mult îndurerata doamna Maria, care pe voi vă însoţeşte;
Bucuraţi-vă, că mărita doamnă, pe Hecuba din vechime în slavă cu neasemănare o covârşeşte;
Bucuraţi-vă, căci călătoria voastră, cu a Sfântului Sfinţitului Mucenic Ignatie s-a asemănat;
Bucuraţi-vă, că veşnica răsplătire cerească, precum acela, de la Domnul slavei aţi luat;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul 10:

Ajunşi în cetatea Sfântului împărat Constantin, aţi fost aruncaţi în înfricoşata temniţă Şapte Turnuri, în bezna şi frigul ce înduraţi înlănţuiţi, Duhul Cel Preasfânt se ruga întru voi cu suspine negrăite, harul Lui vă lumina, vă încălzea şi vă întărea, învăţându-vă să mulţumiţi fierbinte lui Dumnezeu pentru toate şi să-I cântaţi: Aliluia!

Icosul 10:

Cine va putea spune mulţimea caznelor şi a chinurilor la care aţi fost supuşi vreme de aproape patru luni, prin care aţi covârşit chiar şi pe mulţi dintre mucenicii cei din vechime, îngerilor şi oamenilor v-aţi făcut privelişte înfricoşată şi de mirare, lămurindu-vă ca aurul cel curăţit de şapte ori în foc; iar noi, lăudând pe Cel Ce v-a slăvit în viaţă şi după moarte, vă fericim zicând:
Bucuraţi-vă, că în temniţa întunecată şi umedă aţi fost închişi;
Bucuraţi-vă, că în lanţuri şi cătuşe v-au dat ai voştri pârâşi;
Bucuraţi-vă, că aţi sângerat cumplit, strujiţi ca mucenicii de odinioară;
Bucuraţi-vă, căci cu cleşte roşit în foc v-au ars pe piept şi la subţioară;
Bucuraţi-vă . că tari ca diamantul aţi rămas voi în ortodoxie;
Bucuraţi-vă, că aţi crezut cu neclintire în viaţa veacului ce va să fie;
Bucuraţi-vă, că Mântuitorul Hristos şi Preacurata Sa Maică din înălţime vă priveau;
Bucuraţi-vă, că toţi Sfinţii şi toate puterile cereşti pentru voi se rugau;
Bucuraţi-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credinţă bine v-aţi nevoit!

Condacul 11:

Ziua împărătescului praznic al Adormirii Maicii lui Dumnezeu, când împlineai 60 de ani de viaţă, slăvite voievod, iar doamna Maria ar fi trebuit să o cinstească pe Preasfânta ei ocrotitoare, a fost aleasă de păgâni spre mărirea nenumăratelor tale dureri. Căci porţile cele grele ale temniţei deschizându-le, aţi fost aduşi înaintea cruntului sultan, a curţii sale, şi a călăului cu iataganul scos, pentru ultima şi cea mai grea înfruntare. Către care îndreptându-vă cu toţii, cântaţi în inimile voastre: Aliluia!

Icosul 11:

Istoviţi de chinuri şi suferinţe, în grele lanţuri ferecaţi, cu capete descoperite, cu picioare goale şi numai în cămăşi, au stat vitejii mărturisitori în faţa păgânului tiran, care cu îngrozire vicleană le făgădui viaţa dacă se vor lăsa de legea lor şi vor trece la legea turcească. Răspunsu-i-a Vodă Brâncoveanu: "Noi de legea creştinească nu ne lăsăm; în ea ne-am născut şi am trăit, în ea voim să murim". Apoi către copiii

săi zise: "Fiilor, fiți bărbați! Am pierdut tot ce aveam pe lumea asta pământească. Nu ne-au mai rămas decât sufletele; să nu le pierdem şi pe ele, ci să le ducem curate înaintea Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru". De aceea drept este ca acum să auziți:
Bucurați-vă, căci cuvintelor amăgitoare ale vicleanului sultan nu v-ați plecat;
Bucurați-vă, căci îngerii cu cununi cereşti de voi s-au apropiat;
Bucurați-vă, că la botezul cel dintâi acum pe cel al sângelui îl adăugați;
Bucurați-vă, căci astfel toate păcatele voastre cu desăvârşire le spălați;
Bucurați-vă, oşteni viteji şi nebiruiți ai împăratului Ceresc;
Bucurați-vă, că vicleanul şarpe nu v-a putut amăgi cu nimic pământesc;
Bucurați-vă, că la momiri şi îngroziri neplecându-vă, legea păgânului Mahomed ați defăimat;
Bucurați-vă, că pentru legea cea nouă, a darului şi a iubirii lui Hristos ați răbdat şi de El v-ați încununat;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 12:

De a şi şovăit Mateiaş pentru o clipă, ca un prunc, înaintea fiorosului gâde, dar mai apoi, îmbărbătându-se, prin cuvintele domnescului său părinte, singur mergând şi-a aşezat capul pe butuc, râvnind cu dorire prealuminatei cete a Sfinților mucenici, în care va cânta în veci de veci Sfintei, Celei de o ființă, şi nedespărțitei Treimi: Aliluia!

Icosul 12:

Cădeau ca spicele sub secera capetele copiilor domneşti şi al credinciosului Ianache sub ochii voievodului, din care curgeau pârâiaşe de lacrimi pentru nespusa durere vremelnică şi apropiata fericire veşnică. Dar în inima lui vitează răsunau cu putere cuvintele prooroceşti: *"Iată, eu şi pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu"*. Pentru aceasta, după vrednicie, aducem vouă aceste cântări de laudă:
Bucurați-vă, căci prin tare hotărâre păcatul, moartea, şi iadul ați biruit;
Bucurați-vă, că puitorul de nevoințe Hristos întru cele cereşti v-a primit;
Bucurați-vă, că se îngrozesc tiranii şi răucredincioşii privindu-vă sau amintindu-şi de voi;
Bucurați-vă, rugători bineprimiți pentru țară, neam, Ortodoxie, şi sărmanii de noi;
Bucurați-vă, ocrotitori ai Bucureştilor şi mijlocitori pentru toată suflarea românească;
Bucurați-vă, solitari pentru ea, ca înțelepciune de sus şi milă bogată să dobândească;
Bucurați-vă, şi nu ne lăsați să ne lepădăm de Sfânta credință prin viața păgână;
Bucurați-vă, învingătorilor, şi cereți îndurare pentru noi de la Preacurata Stăpână;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

Condacul 13: (acest condac se zice de trei ori)

O, Sfinților martiri Brâncoveni, care ați biruit şi v-ați încununat, căutați dintru înălțimea fericitei şi nesfârşitei vieți cereşti către noi, cei împovărați de multe, mari, grele, şi nepocăite păcate, şi primind puțina noastră rugăciune ca pe o gângurire pruncească, mijlociți de la Dumnezeul milei şi al îndurărilor să ne izbăvească de chinurile cele veşnice ca, mântuiți fiind, pururea să-I cântăm împreună cu voi în negrăita bucurie a împărăției Sale: Aliluia!

Apoi se zice iarăşi **Icosul 1:**

Întregind lanțul de aur al noilor martiri, cu neasemănare mai curat decât cel de Ofir, în cetatea marelui Constantin cu îndrăzneală pe Hristos Dumnezeu l-ați mărturisit şi lepădările pentru bunătățile vremelnice ale acestui veac trufaş şi nestatornic, desăvârşit le-ați zdrobit. Drept aceea, minunându-ne de mărimea voastră de suflet, vă aducem cu umilință graiuri ca acestea:
Bucurați-vă, că avuția cea stricăcioasă ați defăimat;
Bucurați-vă, că bogăția cea gândită ați aflat;
Bucurați-vă, că de frumusețea materialnică nu v-ați biruit;
Bucurați-vă, că pentru dragostea lui Hristos toate gunoaie le-ați socotit;
Bucurați-vă, preaînțelepților, voi partea cea bună ați ales;

Bucurați-vă, că roadele blagocestiei cu bucurie ați cules;
Bucurați-vă, că vitejească răbdare împreună până în sfârşit ați arătat;
Bucurați-vă, că biruința deplină asupra lumii, a trupului, şi a diavolului ați câştigat;
Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință bine v-ați nevoit!

şi **Condacul 1:**

Veniți, binecinstitorilor creştini, să aducem cuvioase laude şi cântare duhovnicească dreptcredinciosului voievod Constantin, căci pentru împărăția cerurilor şi pentru neam, acesta moarte mucenicească a primit, dimpreună cu fiii săi: Constantin, Ştefan, Radu, Matei, şi cu sfetnicul Ianache. Pentru aceasta, din adâncul inimilor, cu veselitoare glasuri să le strigăm: Bucurați-vă, mult-pătimitorilor martiri Brâncoveni, care pentru dreapta credință mult v-ați nevoit!

După aceea zicem această:

RUGĂCIUNE

O, Sfinților martiri Brâncoveni, care, prin înțelepte osteneli, comoara Sfintei şi dreptei credințe până în sfârşit o ați păzit, şi de la împăratul slavei, Hristos Dumnezeu, neveştejită cunună mucenicească ați primit! Ce graiuri vom îndrăzni a vă aduce noi, nevrednicii, prin care să lăudăm mult-râvnitoarea voastră viață, de buni iconomi şi credincioase slugi ale Preasfintei Treimi, precum şi sfârşitul vostru vitejesc, de adevărați eroi ai Ortodoxiei, prin care v-ați făcut privelişte de multă mirare oamenilor şi îngerilor? Cu adevărat ar trebui mai degrabă să iubim noi tăcerea, ca unii ce suntem îngreunați de multe, mari, grele, şi nepocăite păcate, şi nimic bun nu aflăm întru noi, care să ne apropie de evlavioasele voastre lucrări şi de Sfintele voastre virtuți, şi să ne dea o cuvioasă îndrăzneală, spre a îndrepta către voi, cu buna nădejde, smerita noastră rugăciune. Dar unde şi către cine vom putea alerga, dacă nu către Atotputernicul şi Atotştiitorul Dumnezeu, Cel minunat întru Sfinții Săi, şi către voi, ca şi către aceia care, călătoria vieții prin valea ispitirii şi a plângerii acestui veac înşelător, bine săvârşind, ca aurul trecut prin foc de şapte ori v-ați lămurit, şi ați ajuns lăcaşuri sfințite, în care Tatăl, Fiul, şi Sfântul Duh Dumnezeu s-au sălăşluit.

O, fericiților, Sfinților, şi bunilor biruitori mucenici Brâncoveni! Căutați dintru înălțimea slavei cereştilor voastre lăcaşuri către noi, care în tot ceasul în nenumărate chipuri ne primejduim, şi care pentru multa noastră lenevie şi mândrie, covârşiți de boli, pagube, necazuri, şi de înfricoşate şi negândite nevoi, mai mult decât toți, după dumnezeiasca dreptate, am ajuns ticăloşiți şi asupriți. Dar cum oare s-ar fi putut să nu ajungem până aici? Voi, întru atâta desfătare şi avuție pământească aflându-vă, în toată viața voastră dorirea nestricăcioaselor bogății ale harului neîncetat ați avut, iar noi, deşi din mila proniei dumnezeieşti săraci şi strâmtorați fiind, cuvioasa neiubire de agoniseală defăimând, frumusețile mincinoase şi stricăcioase ale acestui veac trufaş şi nestatornic pururea râvnind, mai mult decât femeia cea gârbovă de ele ne-am pironit, iar cugetarea către cele cereşti cu totul o am nimicit. Voi, socotind toată slava veacului de acum ca pe un fum, o umbră, şi o nălucire de vis amăgitor, stăpânirea domnească, multa avere, sănătatea, şi însăşi viața voastră, pe toate gunoaie le-ați socotit, ca pe Hristos în veci să-L dobândiți; iar noi, de buna voie, şi de nimeni siliți, prin lăcomie materialnică în prăpastia iubirii de plăceri de care ruşine este a şi grăi ne-am prăvălit, şi mai mult decât necredincioşii şi rău credincioşii iubind prostia şi neruşinarea patimilor ne-am păgânizat. Pentru aceasta, în loc să ajungem, după cuvântul Stăpânului, sarea pământului şi lumina lumii, pentru noi se huleşte tot mai mult între neamuri numele cel preasfânt şi de mare cuviință al lui Dumnezeu Cel Unul, Singur Adevărat, şi în Treime închinat. Ce răspuns vom da oare înfricoşatului, Dreptului, şi Nemitarnicului Judecător, căci ştim prea bine că de neînlăturat este pentru fiecare dintre noi moartea, judecata, hotărârea, şi dreapta răsplătire, pentru cele care cu gândul, cu cuvântul, şi cu fapta am lucrat, şi pentru ce la chinurile cele veşnice nicicând cugetând, în primejdia de a ajunge în ele mai jos decât cei care pe Dumnezeu nu l-au cunoscut din dobitoceasca înțelegere ne aflăm, după cum Sfântului

Macarie cel Mare i s-a descoperit.

Nu ne lăsaţi să ne netrebnicim mai mult şi stăviliţi alunecarea noastră spre robia lumii, a trupului, şi a diavolului, prin Sfintele şi pururea primitele voastre rugăciuni, o, preafericiţilor martiri, rugătorilor fierbinţi către Dumnezeu pentru toată lumea, pentru Ortodoxie, pentru ţara şi neamul vostru, pentru toţi cei ce aleargă către voi cu credinţa tare şi umilinţa nefăţarnică. Mijlociţi pentru noi toate cele bune şi de folos pentru luminarea ochilor minţilor şi inimilor noastre celor întunecate de grija vieţii de acum, râvna aprinsă şi neostoită pentru fapta bună ce v-a însufleţit pe voi, dobândirea întru cunoştiinţa a mărgăritarului celui de mult preţ al binecinstitoarei şi lucrătoarei prin dragoste credinţe, preţuirea lui mai mult decât lumina ochilor şi decât viaţa aceasta vremelnică, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă. Plecaţi spre milă şi îndurare pe milostivul şi iubitorul de oameni Dumnezeu, să ne cheme la El pe toţi, să ne deschidă uşa luminii Sale spre a ne trezi cu un ceas mai devreme, ca să voim să lucrăm în via şi pe ogorul Lui, răscumpărând vremea trecută, pe care rău am cheltuit-o fiind întunecaţi de neştiinţă şi biruiţi de urâte gânduri şi de patimi de necinste. Cereţi pentru noi şi statornicia neclintită şi tăria de diamant ce aţi avut până ce v-aţi dat sufletele voastre, curăţite prin botezul sângelui, mai strălucitoare decât razele soarelui în mâinile Ziditorului tuturor. Ca astfel, învrednicindu-ne şi noi părţii celei de-a dreapta, dimpreună cu voi şi cu toţi Sfinţii care I-au bineplăcut Lui de la începutul veacurilor, să-L slăvim pe Dumnezeul vieţii noastre, pe Tatăl, pe Fiul, şi pe Sfântul Duh, în nespusa fericire a împărăţiei Sale, în vecii vecilor. *Amin.*

Acatistul Sfinților Mucenici de la Niculițel: Zotic, Atal, Kamasie şi Filip



4 iunie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Veniți toți credincioşi să lăudăm pe Zotic, pe Atal, pe Camasie şi pe Filip, Mucenicii lui Hristos, care au propăvaduit adevărata credința şi au primit cununa cerească.

Iar Voi, fericiților, cei ce aveți îndrăzneală către Dumnezeu, din toate nevoile sloboziți-ne pe noi, care strigăm:

Bucurați-vă, Sfinților Mucenici, rugători fierbinți pentru sufletele noastre!

Icosul 1:

Cu dreaptă credință şi evlavie se cuvine să lăudam pe Zotic, Mucenicul, care paharul suferințelor cu bucurie a băut, cu botezul sângelui s-a botezat şi până la moarte a urmat lui Hristos. De accea şi noi cu dragoste să-l cinstim, zicând:
Bucură-te, Zotice, martirul lui Hristos;
Bucură-te, al crucii apărător zelos;

Bucură-te, trandafir din grădina părintească;
Bucură-te, rugătorule pentru obştea creştinească;
Bucură-te, ca sângele tău tot pământul nostru a adăpat;
Bucură-te, că prin tine credința vie s-a arătat;
Bucură-te, mărgăritar de preț, ascuns sub pământ;
Bucură-te, că ale tale moaşte s-au găsit în mormânt;
Bucură-te, comoara sfântă strămoşească;
Bucură-te, nestemată scumpă duhovnicească;
Bucură-te, al Evangheliei vestitor neînfricat;
Bucură-te, al Bisericii far prealuminat
Bucură-te, Zotice, viteazule ostaş al lui Hristos!

Condacul 2:

Zis-a Domnul: "Oricine Mă va mărturisi pe Mine înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu pe el înaintea Tatălui Meu, care este în Ceruri". Drept aceea şi tu, Mucenice Zotice, cu îndrăzneală ai mărturisit pe Hristos în privelişte şi pe mulți dintre cei ce erau de fața la lumina dreptei credințe i-ai adus, cântând: Aliluia!

Icosul 2:

Îngereasca viată pe pământ ai petrecut, Mucenice Atal, pentru Dumnezeu cel în Treime închinat din toată inima l-ai iubit şi pe Hristos Domnul înaintea tuturor L-ai propovăduit, pentru care noi smeriții Te cinstim cu evlavie, zicând:
Bucură-te, Atale, care glasul Evangheliei ai ascultat;
Bucură-te, ca dreapta credința în a ta inimă ai purtat;
Bucură-te, că pe Hristos înaintea tiranilor ai mărturisit;
Bucură-te, că a lor cruzime ai biruit;
Bucură-te, al Bisericii luceafăr neapus;
Bucură-te, că pentru Hristos sufletul ți-ai pus;
Bucură-te, că Lui înfocată dragoste ai purta;
Bucură-te, că a ta credință prin fapte ai arătat;
Bucură-te, al cetății Noviodunum fiu duhovnicesc;
Bucură-te, cetatea al Ierusalimului ceresc;
Bucură-te, minunată vița din tulpina lui Hristos;
Bucură-te, mlădiță sfântă rod preafrumos;
Bucură-te, Atale, mult pătimitorule pentru Hristos!

Condacul 3:

Atale, Prea Fericite, tu de sine-ți cu totul te-ai lepădat şi Crucea lui Hristos până la moarte ai purtat; pe Dumnezeu din toată inima la-i iubit si cu gura la arătare L-ai mărturisit, strigând: Aleluia!

Icosul 3:

Altă mlădița cuvântătoare, Mucenicul Camasie, din buciumul vieți răsărind si multa roadă duhovniceasca aducând, pe mulți la dreapta credință i-a povățuit şi pentru Hristos sufletul sau şi-a pus pentru care cu buna cuviința îl lăudăm, zicând:
Bucură-te, ales al Biserici dreptmăritoare;
Bucură-te, al credinței noaste soare;
Bucură-te, ca pentru adevăr toate ai suferit;
Bucură-te, că în chinuri spre Cruce ai privit;
Bucură-te, că de ucidea trupului nu te-ai înspăimântat;
Bucură-te, că de ruşinarea sufletului ai scăpat;
Bucură-te, că Dumnezeu din cer spre tine a căutat;

Bucură-te, că duhul tău l-a sine l-a luat;
Bucură-te, că primând har, vitejeşte ai pătimit;
Bucură-te, că a viţei cunună de la Hristos ai dobândit;
Bucură-te, că pătimirile tale multora le-a fost de folos;
Bucură-te, că privind la acesta mulţi la adevăr s-au întors;
Bucură-te, Camasie, vrednicule următor a lui Hristos!

Condacul 4:

Aprins fiind de dragoste către Iisus Hristos, Camasie, mânia tiranilor ai înfruntat şi cu mare bărbăţie chinurile morţi ai răbdat, căci privind cu ochii mintii la veşnica fericire, lui Dumnezeu din inimă cântai: Aleluia!

Icosul 4:

Rază a Soarelui celui de taină ai fost pe pământul Scythiei Mici, Filipe, Prea Înţelepte, căci pe păgâni i-au luminat, pe Hristos înaintea tuturor mărturisind pentru care te rugăm, auzi-ne si pe noi care te lăudăm cu unele ca acestea:
Bucură-te, Filipe, care pe cei din păgânătate i-ai îndreptat;
Bucură-te, că pe Soarele cel veşnic la toţi ai arătat;
Bucură-te, rodul Dumnezeului cel adevărat;
Bucură-te, că în ogorul Lui cu râvnă ai lucrat;
Bucură-te, că sămânţa Cuvântului bun ai primit;
Bucură-te, că prin a ta osteneală aceasta însutit ai rodit;
Bucură-te, că haina sufletului tău cu sânge mucenicesc s-a împodobit;
Bucură-te, că pentru Nunta Mirelui cu ea te-ai pregătit;
Bucură-te, că albinei te-ai asemănat şi la florile duhovniceşti ai zburat;
Bucură-te, că mierea credinţei din Scripturii ai adunat;
Bucură-te, că talantul tău cu dobândă Lui Hristos l-ai adus;
Bucură-te, că pentru acesta econom credincios te-a pus;
Bucură-te, Filipe, Mărturisitor al Evangheliei lui Hristos!

Condacul 5:

Zis-a oarecând Filip, Apostolul către Hristos: ?Doamne arată-ne noua pe Tatăl şi ne va ajunge nouă". Iar tu, Mucenice Filipe, privind spre Dumnezeul cel in Treime slăvit, te-ai închinat lui, cântând: Aliluia!

Icosul 5:

După nemincinoasa mărturie a Scripturii , Sfinţii lumea vor judeca, căci in vremea judecaţii de apoi, prin faptele lor bune, pe păcătoşi îi vor mustra. Atunci, tu Mucenice a lui Hristos, Zotic, să te rogi pentru noi păcătoşii ca să ne izbăvim de osânda, pentru care te lăudăm:
Bucură-te, Zotic, Mucenice, care pentru noi la Dumnezeu mijloceşti;
Bucură-te, că celor ce se roagă ţie ajutor dăruieşti;
Bucură-te, că Sfintele Tale Moaşte, creştini le cinstesc;
Bucură-te, că prin ele daruri multe dobândesc;
Bucură-te, cu cei ce cu tine au pătimit;
Bucură-te, că împreună cu ei cununa ai primit;
Bucură-te, că în Evanghelie ai crezut fără şovăire;
Bucură-te, că prin gura ta sa vestit mântuirea;
Bucură-te, că a lui Hristos Cruce în inimă ai primit;
Bucură-te, că de chinuri nu te-ai lepădat;
Bucură-te, că te-ai împotrivit celor deşarte;
Bucură-te, că de cele cereşti ai avut parte;
Bucură-te, Zotice, viteazule ostaş al lui Hristos!

Condacul 6:

Toți fii Bisericii dreptmăritoare cinstesc Sfintele Tale Moaşte, Zotice, Prea Fericite, iar tu având îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te pururi pentru noi smeriții, care te cinstim şi lui Dumnezeu cântăm: Aliluia!

Icosul 6:

Veşmântul cel luminat al nestricăciunii, prin nevoințe ai primit de la Hristos, Mucenice Atal şi de odihna veşniciei vieți te-ai învrednicit. Vas ales al Domnului fiind, roagă-te pentru noi care te lăudăm zicând:
Bucură-te, Atale, care negrăit pe Hristos ai iubit;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui mult ai suferit;
Bucură-te, cerbule însetat, care la izvorul vieții ai alergat;
Bucură-te, că pe Dumnezeu cel Viu ai căutat;
Bucură-te, că pomenirea ta cu laude o cinstim;
Bucură-te, că la tine în rugăciuni smerite venim;
Bucură-te, că celor ce te cheamă eşti mare apărător;
Bucură-te, că prin a ta solire ei primesc grabnic ajutor;
Bucură-te, că frica cea curată de Dumnezeu ai avut;
Bucură-te, că voia Lui cu osârdie ai făcut;
Bucură-te, că Pătimirea Ta Sfântă ne-a fost de folos;
Bucură-te, al credinței diamant luminos;
Bucură-te, Atale, mult pătimitorule pentru Hristos!

Condacul 7:

Asemenea lui Avraam şi Ucenicilor lui Hristos, prieten lui Dumnezeu te-ai făcut, Atale, că poruncile Lui ai păzit şi până la moarte pentru dragostea Lui ai suferit. Pentru aceasta viața veşnică ai dobândit şi acum cu Îngerii Îl lauzi, cântând: Aliluia!

Icosul 7:

Hotărârea cea neclintită a credinței tale, Camasie, văzând-o tiranii cei păgâni, după multe chinuri au poruncit a te da morții. Tu însă cu bucurie moartea pentru Hristos ai primit, pentru care noi cu laude te cinstim:
Bucură-te, Camasie, că spre cele cereşti ai râvnit;
Bucură-te, că pentru aceasta viața veşnică ai moştenit;
Bucură-te, că moartea cu bucurie ai aşteptat;
Bucură-te, că pe Hristos în inimă ai purtat;
Bucură-te, al muceniciei doritorule;
Bucură-te, către veşnicie alergătorule;
Bucură-te, că cele trecătoare întru nimic le-ai socotit;
Bucură-te, că pe cele veşnice mult le-ai prețuit;
Bucură-te, cetățean al Cereştii Împărății;
Bucură-te, moştean al nepieritoarelor visterii;
Bucură-te, râvnitorule al raiului celui prea frumos;
Bucură-te, îndreptătorul nostru al celor de jos;
Bucură-te, Camasie, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul 8:

Ierusalimul cel ceresc în minte avându-l Camasie, cu smerenie pe pământ ai viețuit şi cu bucurie pentru Hristos cu moartea te-ai însoțit, iar acum în Ceruri, împreună cu Îngerii, cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

Gata a fost inima ta, Filipe Mucenice, de a nădăjdui spre Dumnezeu şi fără de frică pe Hristos înaintea tiranilor a mărturisi şi de vremelnica viaţă a nu te îngriji. Pentru care noi nevrednicii îndrăznim a te cinsti prin acestea:
Bucură-te, Filipe, al Împărăției Cerului moştenitor;
Bucură-te, că împreună cu Îngerii eşti vieţuitor;
Bucură-te, că pe Hristos - Adevărul ai mărturisit;
Bucură-te, că pentru El cumplit ai pătimit;
Bucură-te, că frumuseţi de nevăzut nouă pururi priveşti;
Bucură-te, că în slăvite cântări acum te veseleşti;
Bucură-te, că la limanul odihnei ai ajuns;
Bucură-te, că acolo cunoşti adâncul cel de nepătruns;
Bucură-te, că de acolo simţi mângâierea celor cereşti;
Bucură-te, că împreună cu Sfinţii te proslăveşti;
Bucură-te, al Adevărului martor neînfricat;
Bucură-te, al Bisericii sfeşnic luminat;
Bucură-te, Filipe, mărturisitor al Evangheliei lui Hristos!

Condacul 9:

Pusu-ţi-ai sufletul pentru Hristos, Mucenice Filipe şi l-ai aflat ca aurul lămurit înaintea Domnului. Voit-ai a te jertfi lui Dumnezeu cu trupul, spre a dobândi învierea sufletului şi a cânta Lui în veci laudă: Aliluia!

Icosul 9:

Slavă şi mulţumire să aducem lui Dumnezeu pentru aflarea Sfintelor Moaşte ale martirului Zotic şi ale celor împreună cu dânsul pătimitori. La toţi smerit să ne închinam şi pe Zotic să-l lăudăm, zicând:
Bucură-te, Zotice, fiu iubitor al Bisericii dreptmăritoare;
Bucură-te, sprijinul rugilor noastre stăruitoare;
Bucură-te, a Scythiei Mici, mărturie creştinească;
Bucură-te, a Dobrogei dăruire dumnezeiască;
Bucură-te, al credinţei Ortodoxe, apărătorule;
Bucură-te, al nostru către Domnul, rugătorule;
Bucură-te, a Tomisului podoabă duhovnicească;
Bucură-te, al creştinilor comoara cerească;
Bucură-te, floare cu mireasmă de nespus;
Bucură-te, mărgăritar al Ierusalimului de Sus;
Bucură-te, al Bisericii crin prea frumos;
Bucură-te, mlădiţă, cu rod de mult folos;
Bucură-te, Zotice, viteazule ostaş al lui Hristos!

Condacul 10:

Veniţi toţi iubitori de dreaptă credinţă să aducem închinăciune lui Zotic, oşteanul lui Hristos, care Biserica noastră cu rugăciunile sale o păzeşte şi împreună cu noi cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

De mare fericire şi cinste pământul nostru s-a învrednicit prin aflarea moaştelor tale şi ale celor ce împreună cu tine au pătimit, Atale, pentru care, după cuviinţă, poporul cel dreptcredincios te laudă, zicând:
Bucură-te, Atale, al Evangheliei propovăduitor;
Bucură-te, al strămoşilor noştri luminător;
Bucură-te, a credincioşilor mângâiere;
Bucură-te, a cetăţii Noviodunum avere;

Bucură-te, că prin aflarea moaştelor tale, dreapta credinţă s-a întărit;
Bucură-te, că prin ele Biserica s-a împodobit;
Bucură-te, al lui Hristos vrednic slujitor;
Bucură-te, al cereştilor locaşuri locuitor;
Bucură-te, al Scythiei Mici, nepreţuit odor;
Bucură-te, al păgânilor biruitor;
Bucură-te, al sufletelor noastre făclie luminoasă;
Bucură-te, a creştinilor podoabă aleasă;
Bucură-te, Atale, mult pătimitorule pentru Hristos!

Condacul 11:

Să se bucure Niculiţel, că mare vistierie duhovnicească din el s-a arătat şi astăzi toţi credincioşii cu inimă curată pe Mucenicul lui Hristos, Atal, îl cinstim, cântând lui Dumnezeu laudă: Aliluia!

Icosul 11:

Nu te-ai temut de cei ce ucid trupul, Mucenice Camasie. De aceea, cu mare îndrăzneală pe Hristos ai mărturisit şi sufletul tău prin răbdarea chinurilor, ai dobândit. Auzi-ne pe noi nevrednicii, care cu umilinţă te lăudăm, zicând:
Bucură-te, Camasie, că dorire cerească ai avut;
Bucură-te, că de tirani nu te-ai temut;
Bucură-te, al raiului mult râvnitor;
Bucură-te, al nemurii moştenitor;
Bucură-te, că până la sânge şi moarte ai suferit;
Bucură-te, că, prin îndelungă răbdare, sufletul ţi-ai dobândit;
Bucură-te, că slava deşartă ai trecut-o cu vederea;
Bucură-te, că slava cea veşnică ţi-a fost mângâierea;
Bucură-te, doritorule fierbinte pentru a ta mântuire;
Bucură-te, alergătorule spre veşnica fericire;
Bucură-te, că acum în ceruri cu drepţi te veseleşti;
Bucură-te, că prin a ta solire pe noi ne mântuieşti;
Bucură-te, Camasie, vrednicule următor al lui Hristos!

Condacul 12 :

Dragoste şi credinţă fierbinte către Hristos având, Prea Lăudate Camasie, Mucenice, cu bărbăţie pe tirani i-ai înfruntat şi pentru adevăr trupul la chinuri ţi l-ai dat, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 12 :

Mucenicului Filip laudă din toată inimă să-i aducem, că acesta jertfă vie lui Dumnezeu s-a dat şi sufletul pentru El şi-a pus, iar acum, pururi stând înaintea Domnului, se roagă pentru noi care îl cinstim, zicând:
Bucură-te, Filipe, a Bisericii podoabă frumoasă;
Bucură-te, a Soarelui dreptăţii rază luminoasă;
Bucură-te, că iubirea lui Hristos în tine s-a sălăşluit;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui în chinuri te-ai jertfit;
Bucură-te, că prin fapte tăria credinţei ai arătat;
Bucură-te, următorul lui Hristos cel adevărat;
Bucură-te, cel ce cu bărbăţie urgia chinurilor ai primit;
Bucură-te, că de sfârşit mucenicesc te-ai învrednicit;
Bucură-te, că de moarte nu ţi-a fost teamă;
Bucură-te, că vremelnicele dureri ne le-ai luat în seamă;
Bucură-te, măslin al raiului celui mult dorit;
Bucură-te, că în viaţă fiind, la Cer ai râvnit;

Bucură-te, Filipe, mărturisitorule al Evangheliei lui Hristos!

Condacul 13:

O Prea Fericiților Mucenici ai lui Hristos: Zotic, Atal, Camasie şi Filip, rugați-vă prea Milostivului Dumnezeu pentru Biserica noastră dreptmăritoare si pentru poporul cel credincios ca sa dobândim prin rugăciunile voastre indurare pace si har, spre a cânta împreuna cu voi, acum si in veacul viitor: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori. Apoi iarăşi se zice Icosul cel dintâi: Cu dreaptă credință şi evlavie se cuvine să lăudăm? şi Condacul: Veniți toți credincioşii?

RUGĂCIUNE CĂTRE SFINȚII MUCENICI ZOTIC, ATAL, CAMASIE SI FILIP

Sfinților Mucenici şi martori ai lui Hristos, Zotic, Alat, Camasie şi Filip, vrednicilor urmaşi ai Sfântului Apostol Andrei, care pe aceste locuri ale Scythiei Evanghelia ați vestit, voi din toată inima, cu tot cugetul şi din toată puterea voastră, pe Dumnezeu ați iubit şi pana la cea din urma suflare pentru El ați pătimit. Mulțumim cu umilință Sfintei Treimi pentru purtarea Sa de grijă, care, atâtea veacuri sub pământ, Sfintele Voastre Moaşte le-a păstrat şi după aceasta a binevoit a le dărui Bisericii noastre dreptmăritoare, spre mângâierea şi folosul de obşte al credincioşilor. Cu adevărat la voi s-au împlinit graiurile sfinte:*"Pe cei care mă slăvesc pe Mine, îi slăvesc şi Eu pe ei"* , şi *"Prin Sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate Voile Sale, întru dânşii".*

Voi cu sufletele înaintea Domnului stați, iar prin Sfintele Voastre Moaşte, laturile țarii noastre le împodobişi. Fericit este străbunul nostru pământ care s-a adăpat cu sânguirile voastre şi în care se odihnesc Sfintele Voastre Moaşte. Drept aceea, cu credință, cu evlavie şi cu smerenie cădem către voi, adevăraților Mucenici şi prieteni ai lui Hristos, cerându-vă să ocrotiți prin sfintele voastre rugăciuni țara aceasta şi Biserica noastră cea dreptmăritoare şi pe toți cei ce cu buna cucernicie aleargă la sprijinul vostru şi va pun mijlocitori către Preabunul Dumnezeu, de la care, prin solirile voastre, să dobândim şi noi milă, pace şi ajutor în veacul de acum şi în vremea morții noastre şi la judecata cea de apoi. *Amin.*

ACATISTUL SFÂNTULUI ARHANGHEL RAFAIL



La Soborul Sfinților Arhangheli Mihail şi Gavriil şi al tuturor Puterilor Cereşti celor fără de trup (8 noiembrie), precum şi la toată vremea, după trebuințele celor bolnavi, celor ce călătoresc şi celor ce poartă - sau se pregătesc să poarte - binecuvântata "cruce a cununiei".

După obişnuitul început, se zice:

Condacul 1

Tainice Voievod al îngerescului Sobor, mai marele tămăduitorilor, călăuzitorul celor pribegi şi paznicul cununiilor, Sfinte Arhanghele Rafail, ca unuia ce întru mare cinste te afli în rânduiala cetelor celor de sus, din prea puținul vredniciei noastre, cu nădăjduitorul glas al credinței celei dreptmăritoare, cântare de laudă ți-aducem ție, zicând: ***Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!***

Icosul 1:

Numărându-te între cei şapte sfinți îngeri care poartă rugăciunile lumii dinaintea Celui-Preaînalt, şi voia dumnezeieştii mile plinind-o fără de preget, tu zoreşti, Rafaile, să dai ajutor celor năpăstuiți. Drept care şi noi, nevrednicii, cunoscând împuternicirea lucrării tale, ca pe o lumină în noaptea scârbelor noastre te chemăm, şi glas înălțând, pe tine te fericim cu o cântare ca aceasta:
Bucură-te, aproapele luminii celei neînserate;
Bucură-te, purtătorul rugăciunilor la cer;
Bucură-te, brațul dumnezeieştii mile;
Bucură-te, cel de care demonii se tem;
Bucură-te, dezlegătorul legăturilor necurate;
Bucură-te, dreptate care nu mai osteneşti;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 2

Vai nouă, că suntem lesne cârtitori şi, în vălmăşagul necazurilor vieții, în loc să zicem ca şi Iov:

"Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele Domnului binecuvântat", noi cu gândul, cu vorba şi cu fapta ne smintim! De aceea, ferice de cei ce se învrednicesc să urmeze pilda drepților, care cu răbdarea se încing şi către cele de sus întorcându-se, cu glas de smerenie glăsuiesc: *Aliluia!*

Icosul 2

Oarecând, strigând dreptul Tobit, cel cu ochii încețoşați şi cu sufletul adânc întristat: ***"Doamne, adu-Ți aminte de mine!"***, Dumnezeu te-a trimis pe tine, cerescule vindecător, să-l cercetezi în mâhnirea care-l cuprinsese şi să ridici albeața de pe ochii lui. Iar noi astăzi, ca şi Tobit odinioară, nădejdea toată ne-o punem întru Domnul şi pe tine te rugăm, du la El rugăciunile noastre şi adu dar izbăvitor celor ce cu credință îți grăiesc ție unele ca acestea:
Bucură-te, cel cu bun nume întru cei de sus;
Bucură-te, netrup înțelegător celor trupeşti;
Bucură-te, cuminecarea pământului cu cerul;
Bucură-te, cel în leacuri neîntrecut;
Bucură-te, alinătorul rănilor firii;
Bucură-te, care toată lipsa o plineşti;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 3

Cu Avraam ne-ai învățat, înalt Preamilostivule Doamne, că mult poate rugăciunea cea stăruitoare a dreptului. Pentru aceasta şi noi, însetând după dreptate, chiar dacă n-am atins măsura părinților din vechime şi pe poteca îngustă a sfințeniei umblăm cu pas şovăitor, rugămu-ne Ție ca să ne luminezi şi să ne întăreşti, şi vrednici să ne faci a cânta fără de osîndă: *Aliluia!*

Icosul 3

Bunul Tobit, cel ce dreptatea Domnului o păzea peste toate smintelile lui Israel şi morții cei la răspântii lepădați după rânduială îi îngropa, înfruntând amenințarea păgânei stăpâniri, s-a pomenit precum Iov încercat; ci zbătându-se el în orbie, ba fiind luat în râs şi de Ana, femeia lui, n-a lipsit a se ruga cu umilă stăruință. Drept care Domnul, auzind rugăciunea lui cea binecredincioasă, Arhanghel izbăvitor i-a trimis, tăinuit în chip omenesc, căruia şi noi se cuvine, cu un glas şi cu o inimă a-i cânta:
Bucură-te, cel de mai dinainte de stele;
Bucură-te, stăruitorule întru bunătatea dintâi;
Bucură-te, înveşmântatule în multă strălucire;
Bucură-te, floarea dumnezeiescului alai;
Bucură-te, scară a sfințeniei rugătoare;
Bucură-te, punte între pământ şi cer;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 4

"Credința este chezăşia celor nădăjduite, vădirea celor nevăzute", după cum Apostolul ne învață. Şi de vom avea credință cât un bob de muştar, zice Domnul, munții îi vom muta din loc şi copaci vom sădi în mare. Ci noi, râvnitori cu duhul întru credință, dar slabi din pricina cărnii, cu tatăl demonizatului să zicem: ***"Cred, Doamne; ajută necredinței mele"***, iar Celui de trei ori Sfânt cu îngerii să-I cântăm: *Aliluia!*

Icosul 4

Văzând bătrânul Tobit, cel tare în credință, câtă milă a făcut Dumnezeu cu el şi cu toată casa lui, s-a bucurat cu bucurie mare şi n-a întârziat să aducă Domnului cântare de laudă, zicând: ***"Binecuvântat este Dumnezeu cel veşnic viu şi binecuvântată este împărăția Lui... Bucură-Te şi Te veseleşte de fiii celor drepți, căci aceia se vor aduna şi vor binecuvânta pe Domnul drepților"***. Dimpreună cu care şi noi să ne învrednicim a ne face Domnului slavoslovitori, iar solului Său cel cu blândețe tămăduitor şi îndreptător a toată strâmbătatea, neîntârziat să-i grăim unele ca acestea:
Bucură-te, călcătorule peste luceferi;

Bucură-te, vâlvătaie a rugului celui nemistuit;
Bucură-te, sol purtător de dreptate;
Bucură-te, izvod al smereniei lucrătoare;
Bucură-te, prin care firea se primeneşte;
Bucură-te, prin care soroacele se vor vădi;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 5

Ca pe nişte fii risipitori ne ispitesc cărările lumii şi dulceţile ei cele deşarte, iar de mulţimea curselor şi rătăcirilor n-avem îndestulă putere şi pricepere de unii singuri să ne ferim, fiind noi de păcate slăbănogiţi. Ci iată că Dumnezeu cel în Treime închinat, Cârmuitorul întregii făpturi, călăuze îngereşti fără de preget ne-a rânduit nouă, celor ce nu prididim a striga: *Aliluia!*

Icosul 5

Pornind la drum Tobie, cel necopt de ani, ca să facă voia părintelui său după trup şi să aducă înapoi argintul văzut al lumeştilor osteneli, Dumnezeu iarăşi te-a trimis pe tine, călăuzitorule întru dreptate, ca să-i stai lui alături în toată nevoia şi să-l înveţi pe el să descopere şi să preţuiască aurul cel nevăzut al darurilor dumnezeieşti, faţă cu care pălesc toate bogăţiile lumii. Deci şi noi, nedesăvârşiţi ca şi Tobie, dar străduindu-ne asemenea lui întru curăţia inimii, călăuză luminătoare rugămu-ne să te avem şi vrednici să fim a cânta cu rost de bucurie:
Bucură-te, vistiernicul duhovniceştilor comori;
Bucură-te, pecetea îndurărilor de sus;
Bucură-te, ocrotitorul bătrâneţelor celor neputincioase;
Bucură-te, îndrumătorul tinereţelor celor neştiutoare;
Bucură-te, întru care cărările se adună;
Bucură-te, întru care zările se smeresc;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 6

Ferice de cel ce îndrăzneşte întru Domnul, piatra cea din capul unghiului, de care toată teama izbindu-se se surpă, precum şi porţile iadului s-au surpat cândva! Urmând dară Biruitorului lumii, datu-ni-s-a ca lumea să o biruim şi noi în numele Lui şi, dezlegaţi de toate legăturile vrăjmaşului, ca de nişte funii ale fricii celei puţin credincioase, întru slobozia duhului să putem striga: *Aliluia!*

Icosul 6

Îngerul Domnului către Tobie a grăit, arătându-i-o pe Sara cea nefericită: ***"Nu te teme, căci ea este menită din veac pentru tine şi tu o vei mântui!"***. O, taină a dragostei de sus pogorâtoare! O, taină a nunţii de Dumnezeu pecetluită! O, taină a proniei dumnezeieşti care toată mintea o covârşeşte! Cum să întârziem noi a cădea dinaintea solului ceresc, ce o aşa de mare încredinţare ne aduce nouă despre rânduiala şi grija întreitei Iubiri, şi cum nu am da glas credinciosiei noastre, cu aleasă simţire cântând:
Bucură-te, solul Sfatului celui de Taină;
Bucură-te, straja Răsăritului de sus;
Bucură-te, urgisitorul duhurilor necurate;
Bucură-te, starostele blagoslovitelor nuntiri;
Bucură-te, cel pururea gata de slujire;
Bucură-te, prin care casele se temeluiesc;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 7

Bine au nădăjduit cei din vechime, încredinţându-se Dumnezeului oştirilor, pe urmele părintelui Avraam, căruia credinţa "i s-a socotit lui ca dreptate"; dară noi, cei îndreptaţi şi răscumpăraţi prin sângele lui Hristos, părtaşi la tot harul şi la tot adevărul, cum oare am fi şovăitori în nădejdea noastră?! Şi cum n-am striga cu glas mare, laudă aducând Dumnezeului celui viu şi cu îngerii întrecându-ne a

cânta: *Aliluia!*

Icosul 7
A zis Tobie către Sara, în iatacul nunții lor, unde cu nădejde curată a intrat, deşi acolo moartea de şapte ori biruise: ***"Scoală, soră, să ne rugăm ca să ne miluiască Domnul!"***. Şi rugându-se a mărturisit: ***"Şi acum, Doamne, nu plăcerea o caut, luând pe sora mea, ci o fac cu inimă curată. Binevoieşte deci a avea milă de ea şi de mine şi a ne duce împreună până la bătrânețe"***. O, mult poate rugăciunea celui drept şi nădejdea celui curat cu inima! Ca şi pe Tobie cel de demult, călăuzeşte-ne şi povățuieşte-ne, cerescule Voievod, în duhul dreptății şi al curăției, şi pe noi, cei ce-ți cântăm ție cu bună încredințare:
Bucură-te, temelie nicicând clătinată;
Bucură-te, părtaşul celor nestricăcioase;
Bucură-te, de diavoli înlănțuitorule;
Bucură-te, călăuza celor înstrăinați;
Bucură-te, apusul a toată durerea;
Bucură-te, foc topitor de blesteme;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 8
Dintru început Domnul Dumnezeu bărbat şi femeie ne-a zidit, ca să nu fie omul singur şi să se înmulțească sămânța chemării lui, umplând toată fața pământului. Mare este taina aceasta, ca doi unul să se facă după suflet şi după trup, iar doimea cea în unime, firea plinind-o, mulțime să rodească, pentru ca într-un glas toată suflarea spre izvorul cel neîmpuținat al bunătăților să strige: *Aliluia!*

Icosul 8
Auzind rugăciunea bietei Sara, cea pe nedrept batjocorită de slujnica tatălui ei, pentru că Asmodeu, vrăjmaşul nunții, de şapte bărbați o văduvise până să-i cunoască, Dumnezeu la ea te-a trimis pe tine, paznicul cununiilor, să pui capăt deznădejdii ei şi binecuvântată însoțire să-i aduci. Iar noi astăzi, ca şi ea milelor de sus încredințându-ne, te rugăm pe tine să alungi şi să legi în pustie tot duhul cel necurat, ca noi fără tulburare să-ți grăim ție unele ca acestea:
Bucură-te, întâistătător al cetelor dreptății;
Bucură-te, de care tremură toți îngerii întunericului;
Bucură-te, vătaful tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, liman al nunții neîntinate;
Bucură-te, prin care rănile se lecuiesc;
Bucură-te, căruia toată suflarea se încrede;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 9
Cel ce a dat, laolaltă cu pedeapsa cuvenită neascultării părinților noştri dintâi, vestea cea bună a izbăvirii viitoare, zicând către şarpele cel de demult că duşmănie va pune între seminția lui şi seminția femeii, şi că din femeie se va naşte Mântuitor neamului omenesc, Acela, la rugăciunea Sarei celei greu încercate, biruitor de şarpe în ajutor i-a trimis. Iată de ce şi noi, auzind aceasta, Părintelui îndurărilor nu ostenim a-I striga: *Aliluia!*

Icosul 9
Precum odinioară Sara, soția lui Avraam, la vremea bătrânețelor ei, s-a făcut din stearpă roditoare, prin mila Celui-Preaînalt, tot aşa şi Sara, fiica lui Raguel, cea de Asmodeu, duhul cel rău, amarnic urgisită, a căpătat, pentru răbdarea şi rugăciunile ei înfocate, fericită dezlegare de la Dumnezeul milelor, prin minunata mijlocire a celui căruia, ca unui Sfânt Voievod închinându-ne noi, păcătoşii, iarăşi şi iarăşi, cu glas mare îi cântăm:
Bucură-te, cel cu Mihail şi cu Gavriil lăudat;
Bucură-te, pârga îngereştii frumuseți;
Bucură-te, biciuitorul puterilor iadului;

Bucură-te, sfârşitul a toată bântuirea;
Bucură-te, desăvârşita cerului tămadă;
Bucură-te, crainicul rugăciunii neîncetate;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 10

Iubirea se trece prin foc, dar rămâne nemistuită; în trup se pogoară, dar în înalt veşniceşte; pe cruce se spânzură, dar stă morții biruitoare. Iar noi chipul lui Dumnezeu în cugetul inimii purtându-l, asemănarea cu El în iubire ne-o lucrăm. De aceea, Celui ce este Iubire şi după Care toate se cer, ne cerem şi noi, în suflet şi-n trup deopotrivă, cu îngerii şi cu sfinții duhovniceşte cântând: *Aliluia!*

Icosul 10

Neprihănita Sara, cea menită din veac bunului Tobie, al cărui suflet s-a lipit de ea ca de o taină lui întregitoare, prin multe vămi a fost trecută, până s-a lămurit precum aurul şi întru iubire a izbândit. Aşa şi noi, îmbrăcându-ne în iubire ca într-o haină de mireasă şi încrezându-ne Mirelui ceresc, să stăm tari împotriva urzelilor diavolului, şi paznic de sus cerând cămării noastre de nuntă, la îngerescul sfat al aceluia să ne plecăm urechea sufletului, cu feciorelnică smerenie, şi ca unui crainic al veşniciei să-i cântăm:
Bucură-te, sfeşnic al luminii celei line;
Bucură-te, netrupescule de trupuri tămăduitor;
Bucură-te, cel încins în zalele iubirii;
Bucură-te, binecuvântarea cămărilor de nuntă;
Bucură-te, făgăduință în veci nemincinoasă;
Bucură-te, întru care darurile prisosesc;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 11

Mila Domnului şi Dumnezeului nostru nu cunoaşte margini, iubirea Lui peste toți şi peste toate ca un cort se întinde, iar căile cele ascunse ale lucrării Lui - ce minte poate în de tot să le cuprindă? De cine ne vom teme, dară, când cu noi este Dumnezeu? Ascultați, neamuri, şi preamăriți-L pe El, cu fără-de-numărul oştirilor celor de sus în toată vremea cântând: *Aliluia!*

Icosul 11

Puterea şi mila lui Dumnezeu mărturisindu-le, trimisule fără de trup care în trup te-ai arătat, odinioară, ca un de mai înainte crainic al lui Hristos, le-ai vestit celor căzuți cu fața la pământ şi cuprinşi de o sfântă înfricoşare: ***"Nu vă temeți! Pace veți avea! Binecuvântați-L voi şi preaslăviți-L pe Dumnezeu în veac!"***. Iar noi ca şi aceia, căzând cu fața la pământ şi aducând mulțămită şi slavă Celui ce îngerii Şi-i trimite din înalt, te fericim pe tine, pildă slujitoare, şi lăuntric străluminați, iară şi iară, îți grăim ție unele ca acestea:
Bucură-te, lamură a oştirilor întraripate;
Bucură-te, icoana dreptei asemănări;
Bucură-te, vestitorul păcii celei adevărate;
Bucură-te, povața celor dreptcredincioşi;
Bucură-te, zălog al cucernicei biruințe;
Bucură-te, vrednicie pururea veghetoare;
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 12

Dumnezeu, cu înțelepciunea Lui cea neajunsă, a rânduit în cer oştire slujitoare, miriade de miriade, şi toate cele văzute prin cele nevăzute tainic se păzesc. Cutremură-te, omule, şi măsură îngerească agoniseşte-ți ție, că Dumnezeu la desăvârşirea făpturii te-a chemat, ca înger nefiind, cu îngerii să te întreci, întru smerită ascultare, şi cu ei laolaltă să cânți: *Aliluia!*

Icosul 12

Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu, în minunata şi înfricoşata vedenie a celor de pe urmă, la ruperea celei de-a şaptea peceți, văzut-a pe cei şapte îngeri care stau dinaintea lui Dumnezeu şi care au să sufle în trâmbițele Dreptății, aducând plinirea celor ce trebuie să fie. Deci şi noi, înfricoşându-ne până mai este vreme şi pocăindu-ne de păcatele noastre cele cu voie şi cele fără de voie, celui desăvârşit întru slujire, glas înălțând, să-i cântăm cu bună nădejde:
Bucură-te, care stai dinaintea Tronului Slavei;
Bucură-te, trâmbițaşul milostivei Dreptăți;
Bucură-te, alesul soroacelor dumnezeieşti;
Bucură-te, taină a zidirii celei nevăzute;
Bucură-te, celor văzute grabnic sprijinitor;
Bucură-te, în soborul celor asemenea ție,
Bucură-te, Rafaile, spaima lui Asmodeu, a toate vindecătorule!

Condacul 13

O, Arhanghel cu întreit dar, care rănile ni le vindeci, care paşii ni-i îndrepți, care cununiile ni le păzeşti, cercetează-ne la vremea nevoilor noastre, ca pe Tobit cel tare în credință tămăduindu-ne, ca pe Tobie cel cu bună nădejde călăuzindu-ne, ca pe Sara cea castă în iubire dezlegându-ne, şi cere pentru noi de la Mântuitorul Hristos iertarea păcatelor noastre şi cetățenia Ierusalimului ceresc, unde laolaltă cu îngerii şi cu sfinții să ne învrednicim a cânta: *Aliluia!*

*Condacul acesta se repetă de trei ori, după care se zic iarăşi Icosul 1 ("**Numărându-te între cei şapte sfinți îngeri...**") şi Condacul 1 ("**Tainice Voievod al îngerescului Sobor...** "), apoi rugăciunile:*

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Rafail

Cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cu Soborul cel îngeresc şi cu ceata dreptmăritoare a Sfinților, auzind glasurile noastre îndelung rugătoare, înduplecăte spre noi, Rafaile, Sfânt şi înaripat Voievod, şi cercetându-ne îndeaproape, cu mulțimea harurilor anume încredințate ție, nu ne lipsi pe noi, nevrednicii, de puternicul tău ajutor, întru care cutezăm a nădăjdui; şi purtând lamura rugăciunilor noastre dinaintea lui Hristos, Domnul vieții şi al învierii, mijloceşte pentru noi, ca mila Lui asupră-ne să se pogoare în tot ceasul, plinind trebuințele noastre sufleteşti şi trupeşti după voia înțelepciunii Lui, iar nu după cugetul nostru cel întinat.

Fie ca tot sufletul creştinesc aflat în boală sau în neputință, tulburat în casa sau în patul lui, călător pe uscat, pe apă sau prin văzduh, fiecare după nevoia pe care o poartă, să capete, prin îngereasca ta mijlocire, îndreptarea şi ocrotirea Domnului Dumnezeu, în ceasul de față şi în toată vremea vieții lui, precum şi răspuns bun la Judecata cea înfricoşătoare, când şi tu de față vei fi, cu oştirile cele cereşti.

Nu ne măsura cu asprime, Sfinte Arhanghele Rafail, puținătatea credinței şi nedesăvârşirea cuvintelor, ci plineşte tu, dinaintea Tronului Slavei, cele de lipsă nouă, ca un ales între aleşi şi neamului oamenilor pururea sprijinitor. Şi pe milostivul Dumnezeu roagă-L, cu întreg Soborul Puterilor Cereşti celor fără de trup, ca mai presus de toate să ne dea nouă harul iubirii atotcuminecătoare şi buze vrednice a proslăvi, dimpreună cu corurile cele îngereşti, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea de-o-ființă şi nedespărțită, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Paznicul Cununiilor

Sfinte Arhanghele Rafail, biruitorul lui Asmodeu şi paznicul cununiilor, aripa ta ocrotitoare întinde-o peste mine şi peste casa mea, pune pe fugă răul care-mi dă târcoale, iar pe cele bune înlesneşte-mi-le mie, ca unul ce ai putere dinaintea lui Dumnezeu şi iubitoare milă pentru tot sufletul aflat în nevoie.

Cela ce rugăciunile le porți dinaintea Tronului Slavei, poartă şi rugăciunea aceasta a mea şi mijloceşte pentru mine la Hristos, Domnul îndurărilor, ca să mă scape de necaz, de tulburare, de îndoială, de deznădejde, de toată slăbiciunea şi de toată neputința cea dinlăntru sau cea din afară, să mă unească într-un duh de iubire şi de pace cu toți cei apropiați mie, şi binecuvântarea Lui să fie peste casa mea, în

ceasul acesta şi în toate zilele vieții mele.

Aşa, Voievoade al Puterilor Cereşti, de veghea ta nu mă lipsi, şi de la mine nu te depărta, şi fii înțelegător nevredniciei mele, călăuzindu-mă spre îndreptare, dimpreună cu toți ai mei, ca bucurându-se inima mea întru de cele de sus, cu îngerii să cânte: ***Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru; pline-s cerul şi pământul de mărirea Sa. Amin.***

Acatist apărut cu binecuvântarea P. S. Dr. Laurențiu Streza, Episcop al Caransebeşului

Acest acatist fiind alcătuit înainte de apariția versiunii Sfintei Scripturi realizate de Î.P.S. Bartolomeu Valeriu Anania, citatele biblice incluse în el sunt date după ediția sinodală din 1982 (complinită, pe alocuri, cu cea din 1914).

ACATISTUL SFINȚILOR TREI IERARHI
VASILE, GRIGORIE ŞI IOAN



30 ianuarie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Pe apărătorii şi luminătorii Bisericii creştineşti, pe învățătorii cei mari şi înfrânătorii zâzaniilor diavoleşti, pe surpătorii eresurilor, pe stâlpii cei neclintiți ai Bisericii, podoabele cele mai alese ale ierarhilor şi întocmai cu apostolii, şi ai lumii învățători, pe marele Vasile cel cu dumnezeiască minte; pe Grigorie, cel cu dulce glas; şi pe Ioan luminătorul a toată lumea, să-i lăudăm credincioşii din toată inima şi să le cântăm : Bucură-te, treime de arhierei mult-lăudată!

Icosul 1
Cine este destoinic a-şi deschide buzele şi a-şi misca limba, spre a o lăuda, cum se cuvine pe această treime de arhierei? Însă, deşi nu vom putea face aceasta, totuşi nu putem tăcea şi îi aducem aceste laude:
Bucurați-vă, aleşii Sfintei Treimi, flori mirositoare ale grădini celei nestricăcioase;
Bucurați-vă, îngeri pământeşti şi oameni cereşti;
Bucurați-vă, marilor arhierei cei luminați la minte de Sfânta Treime;
Bucurați-vă, că ați covarşit firea omenească cu darurile cele multe;
Bucurați-vă, stîlpi neclintiți ai Biserici;
Bucurați-vă, credincioase slugi ale Sfintei Treimi;
Bucurați-vă, mărgăritare strălucite ale Bisericil lui Hristos;

Bucurați-vă, cei mai destoinici luminători ai pământenilor;
Bucurați-vă, apărătorii dreptei credințe în Hristos;
Bucurați-vă, surpătorii eresurilor şi îndreptătorii adevăratelor învățături;
Bucurați-vă, cârmuitorii Biserici şi pomi luminați roditori ai fructelor celor mai alese;
Bucurați-vă, treime de arhierei mult-lăudată!

Condacul al 2-lea

Pe acesti trei mari ierarhi ai Bisericii lui Dumnezeu cel slăvit în Sfânta Treime, se cuvine să-i cinstim ca pe unii ce au primit de la Dumnezeu mari daruri şi aleşi talanți : pe Vasile, cel ce a ruşinat păgânătatea împăratului Iulian apostatul; cel ce a mustrat pe împăratul Valent arianul, cel ce a înfricoşat pe eparhul ce nedreptățise la judecată pe o vaduvă săraca, şi a botezat pe evreul Ioasaf cu toată casa lui; pe Grigorie, mare ritor şi vrednic patriarh al Bisericii Constantinopolului, cel ce a întrecut cu înțelepciunea pe toți cei mai învățati din timpul acela; şi pe Ioan Gură de Aur, cel ce cu învățăturile sale a covârşit pe cei mai luminați şi mai aleşi grăitori ai lumii. Se cuvine să-i lăudăm şi să zicem lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 2-lea

Multa nevoință având Sfinte Ierarhe Vasile pentru credința dreptslăvitorilor creştini, ai mustrat cu îndrăzneală pe împăratul Valent, pentru că a îmbrățişat învățătura eretică a lui Arie, luând multe biserici ale dreptslăvitorior şi prefăcându-le în biserici ariene. Tu, sfinte, n-ai putut suferi purtarea acestui împărat, iar noi, pentru tăria credinței tale şi îndrăzneala ce ai avut, te întâmpinăm cu aceste cuvinte de laudă :
Bucură-te, Ierarhe Vasile, aparătorule şi întăritorule al învățăturii Sfintei Treimi;
Bucură-te, înalt şi luminat cugetător al teologiei;
Bucură-te, albină, care ai adunat din învățăturile timpului aceluia toată mierea învățăturilor dreptmăritoare;
Bucură-te, furnică muncitoare, care necontenit ai adunat la sânul Bisericii hrana învățăturilor dumnezeieşti;
Bucură-te, izvor de apă limpede, răcoritoare şi dătătoare de viață a explicării Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, căci cu acele ape ai adăpat poporul dreptcredincios;
Bucură-te, paharul curăției cel plin de curată băutură;
Bucură-te, gura înțelepciunii ce spulberă hulele ereticior;
Bucură-te, podoaba Biserici lui Hristos;
Bucură-te, mustrătorule al împăraților Iulian şi Valent;
Bucură-te, mare ierarhe al lui Hristos, Vasile!

Condacul al 3-lea

Patria ta, Sfinte Ierarhe Vasile, a fost Pontul, născut din părinți temători de Dumnezeu, Vasile şi Emilia. Crescut în învățături adevărat creştineşti, ai străbătut tot felul de înțelepciune, dobândind de la Dumnezeu vrednicia arhierească, pentru care ai mulțumit în tot timpul lui Dumnezeu, cântându-I laude : Aliluia!

Icosul al 3-lea

Pastorind Biserica ei poporul creştinesc totdeauna cu vrednicie şi cu dreptate ai fost la Soborul al doilea, ce s-a ținut în Constantinopol, mare apărător al dreptei credințe. Tăind şi sfâşiind cu sabia duhului toate învățăturile eretice, ai dovedit ca în adevăr eşti un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos şi un mare ierarh vrednic de numele de cuvântător al lui Dumnezeu, cel slăvit în Sfânta Treime : Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh-Dumnezeu; pentru care toți te cinştim cu aceste laude :
Bucură-te, Părinte Ierarhe Grigorie, mintea cea prea laudăta a dreptei credințe;
Bucură-te, lumină strălucitoare care luminezi cu învățăturile tale toată lumea creştinească;
Bucură-te, lumină strălucitoare care luminezi lumea cu limba ta cea bine-grăitoare şi care îngrădeşti cu muțenie limbile celor bârfitori;
Bucură-te, plugarule ce ari cu plugul guri tale inimile, spre a da roade bune lui Hristos;

Bucură-te, arătătorule al adevăratului Dumnezeu, Cel laudăt în Sfânta Treime;
Bucură-te, căci cu prăstia dumnezeieştilor tale cuvinte ai spulberat neghina eresurilor;
Bucură-te, bunule păstor, care ai păscut oile cele cuvântătoare în livada credinței Sfintei Treimi;
Bucură-te, organ dulce glăsuitor şi alăută bine alcătuită;
Bucură-te, fluier cuvântător şi vioară dulce răsunătoare;
Bucură-te, stea prealuminoasă, ce luminezi toată lumea cu învățăturile dogmelor creştineşti;
Bucură-te, îndulcitorul inimilor credincioşilor;
Bucură-te, mare ierarhe şi teologule Grigorie!

Condacul al 4-lea

Întelepciune de sus având, Sfinte Ierarhe Grigorie, te-ai suit pe scaunul cel mai înalt al patriarhilor marii cetăți a împăratului Constantin, de unde ai păscut oile cele cuvântătoare întru cuviință şi dreptate. Luminat şi împodobit fiind cu tot meşteşugul cuvântării de Dumnezeu, ai întrecut pe toți ritorii de atunci şi ai lăudat în toată viața ta pe Dumnezeu, cântându-I : Aliluia!

Icosul al 4-lea

Ca un înger sau arhanghel stai înaintea Sfintei Treimi, Părinte Ioane Gură de Aur, ca cel ce din pruncie ai cunoscut mai bine decât mulți bătrâni pe singurul adevăratul Dumnezeu şi te-ai indeletnicit cu adevăratele şi sfintele învățături creştineşti, ajungând a cunoaşte toată filozofia şi toate ştiințele celor mai învățați dascăli ai vremii aceleia. Pentru că ai lăudat şi ai preaslăvit în tot timpul vieții tale pe Bunul Dumnezeu, noi îți aducem aceste laude :
Bucură-te, că te-ai născut din părinți binecredincioşi, Secund Stratilatul şi Antuza, vrednica ta mamă;
Bucură-te, că din fragedă vârstă ai fost dat la învățătura ştiintelor având dascăli pe Libanie şi Andragatie;
Bucură-te, că în puțină vreme pe toți semenii tăi i-ai ajuns şi i-ai întrecut cu învățăturile;
Bucură-te, cel ce ai primit Sfântul Botez cu mare bucurie, aducând la dreapta credință şi pe mulți alții;
Bucură-te, că pe Antimie filozoful l-ai dovedit în învățături spre uimirea tuturor;
Bucură-te, că şi el îndată a cerut Sfântul Botez;
Bucură-te, că episcopul Atenei, auzind că tu ai făptuit întoarcerea lui Antimie, mult s-a bucurat;
Bucură-te, că poporul creştinilor a lăudat pe Dumnezeu pentru faptele tale cele bune;
Bucură-te, că de patriarhul Antiohiei, Meletie, ai fost ridicat la rangul preoției;
Bucură-te, că şi hirotonia de diacon şi de preot le-ai primit cu multă smerenie;
Bucură-te, cel care cu sorții episcopilor şi cu voința împăratului Arcadie ai fost chemat la scaunul cel mai înalt al Patriarhiei Constantinopolului, după moartea patriarhului Nectărie;
Bucură-te, mare ierarhe Ioane Gură de Aur!

Condacul al 5-lea

După moartea părinților tăi, sfinte, toată averea rămasă ție împărțind-o la săraci, robilor dându-le libertate şi rudele lăsând, ai slujit Domnului ziua şi noaptea. Ca monah în mănăstire, ca cleric, diacon, preot, arhiereu şi patriarh ostenindu-te mult, ai scris cărți despre preoție, despre bunătate şi blândețe, despre smerenie şi milostenie, despre pace, adevăr şi dreptate, toate pline de dovezi, întărindu-le cu însăți viața cea aspră ce ai dus; pentru aceea noi, minunându-ne de răbdarea şi de umilința ta, îndrăznim a te lăuda şi a cânta cu tine lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 5-lea

Ca nişte albine zburătoare ați umblat în grădina Scripturilor credinței, voi trei mari ierarhi ai lui Hristos, adunând miere din tot felul de flori, pe care ați pus-o înaintea tuturor credincioşior spre îndulcire, povățuindu-i la pocăință, descoperindu-le şi explicându-le dogma Sfintei Treimi, cea unită în ființă dar despărțită în Ipostasuri. Pentru aceasta noi creştinii va rugăm să primiți aceste cântări de laude :
Bucurați-vă, marilor arhierei, despărțiți cu trupurile, dar uniți cu duhul;
Bucurați-vă, raze strălucitoare ale lui Hristos soarele dreptății, Cel ce a luminat toată lumea cu învățăturile Sale;
Bucurați-vă, părinți vrednici ai Biserici creştineşti, ce ați fost la un obicei cu apostolii;

Bucurați-vă, râuri cu ape răcoritoare, ce ați adăpat țarinile sufletelor creştinilor cele însetate de adevăratele învățături;
Bucurați-vă, trei ierarhi lăudați de toți cei ce cred într-un Dumnezeu slăvit în Sfânta Treime;
Bucurați-vă, organe bine-glăsuitoare ale Bisericii lui Hristos Dumnezeului nostru;
Bucurați-vă, slugi alese, care ați înmulțit talanții cei dați vouă de Donmul Hristos spre păstrare;
Bucurați-vă, că uşile cereşti vouă vi s-au deschis;
Bucurați-vă, doctori iscusiți aleşi de Dumnezeu spre a vindeca bolile sufleteşti ale creştinilor celor slabi în credință;
Bucurați-vă, luminătorii lumii, cei împodobiți de Dumnezeu cu vrednicia arhierească;
Bucurați-vă, albine adunătoare de tot felul de învățături, din grădina Sfintei Scripturi;
Bucurați-vă, treime de arhierei mult-lăudată !

Condacul al 6-lea

Propovăduitori şi stâlpi întăritori ai Bisericii lui Hristos şi ai poporului creştinesc ați fost Sfinţior Trei Ierarhi. Învățând şi povățuind pe toți creştinii adevărata credință, înfruntând pe cei ce căutau să semene neghine eretice în ogoarele inimilor dreptslăvitorilor creştini, ați lovit cu praştia cuvintelor voastre în toate învățăturile cele potrivnice, înălțând fruntea dreptei credințe şi cântând lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 6-lea

Prin curăția vieții tale cea asemenea îngerilor te-ai ridicat la dumnezeieşti înălțimi şi străbătând cetele heruvimilor, ai descoperit dogmele Treimii, pe care, ca pe cel mai prețios odor, le-ai lăsat Bisericii ca pe o comoară scumpă şi nejefuită, Vasile. Pentru aceasta te rugăm să primeşti de la noi nevrednicii laudele acestea:
Bucură-te, lauda cea strălucită a arhiereilor;
Bucură-te, dumnezeiescule învățător al dogmelor;
Bucură-te, următorul cel credincios al apostolior;
Bucură-te, stâlpul cel prealuminat al Bisericii;
Bucură-te, al Treimii ager şi osârdnic apărător;
Bucură-te, arătătorule luminat al celor cereşti;
Bucură-te, ocârmuitorul corăbiei celei duhovniceşti;
Bucură-te, îndreptătorul celor chemați la vrednicia preoțească;
Bucură-te, luminătorule ceresc al celor îmbrăcați cu darul arhieriei;
Bucură-te, preaînțeleptule povățuitor al pustniciei;
Bucură-te, cel ce trezeşti pe cei păcătoşi la pocăință;
Bucură-te, mângâietorul celor ce adorm în dreapta credință;
Bucură-te, mare Ierarhe Vasile!

Condacul al 7-lea

Prin Vasile cel Mare, trambița cea dulce glăsuitoare, care a cântat în Biserica arhiepiscopală a Cezareii din Capadocia, laudele cuvenite lui Hristos Dumnezeului nostru, învățând pe toți dogmele Sfintei Treimi şi lăsând Biserici bogății alese şi scumpe, din care şi noi împărtăşindu-ne, aducem lui Dumnezeu laude şi cântări : Aliluia!

Icosul al 7-lea

Deschizând cu dumnezeiască cuviință Scripturile, ai scos din ele învățături temeinice, Sfinte Grigorie, îndulcind cu ele inimile credincioşilor cu adevărat, mai mult decât mierea şi ai învățat pe toți creştinii a se închina Treimii întru o unime şi unimi în Treime. Pentru aceasta şi noi te cinstim cu aceste laude :
Bucură-te, ierarhe Grigorie, înălțimea dumnezeieştilor daruri ale lui Hristos, Dumnezeului nostru;
Bucură-te, cald propovăduitor al dumnezeiescului dor;
Bucură-te, izvorul cuvântarii de Dumnezeu şi râul cel limpede al înțelepciunii;
Bucură-te, fluier păstoresc, ce ai biruit trâmbițele ritorior;
Bucură-te, cercetătorul adâncului, care ai dobândit frumusețile vorbelor;

Bucură-te, privighetorule al darului şi gura cea înaltă a duhului;
Bucură-te, păzitorul turmei celei cuvântătoare a lui Hristos;
Bucură-te, smulgătorul neghinelor eretice şi vânătorul lupilor îmbrăcați în piei de oaie;
Bucură-te, semănătorul cel minunat al dogmelor;
Bucură-te, izgonitorul celor defăimători de Dumnezeu;
Bucură-te, că chipul Mântuitorului Hristos l-ai avut în toată viața ta, înaintea ta;
Bucură-te, mare ierarhe şi teologule Grigorie!

Condacul al 8-lea

De Dumnezeu grăitorule, Sfinte Ierarhe Grigorie, pe limbile cele veninoase şi vătămatoare ale ereticilor pornite împotriva lui Dumnezeu le-ai ars cu duhul cuvintarilor gurii tale, grăind slava lui Dumnezeu; şi cu scrisorile tale, însemnând ființa cea prea puternică a Sfintei Treimi celei nevăzute, ai tăiat din rădăcina eresurile cele spinoase, luminat descoperind învățăturile cele drept-slăvitoare şi cântând lui Dumnezeu laude: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Femeia eparhului Antiohiei împreună cu soțul ei erau orbiți de învățături eretice şi căzând ea într-o boală grea şi neputându-se vindeca de nimeni, auzind de tine, Sfinte Ioane, că faci semne multe şi minunate, a rugat pe bărbatul său să o aducă la tine. Acela aducând-o, a lăsat-o la uşa bisericii, neîndrăznind ca eretic a o aduce înăuntru, rugându-se episcopului şi ție, Sfinte Ioane, pentru a le da ajutorul vostru cel puternic. Deci ieşind, le-ai spus să lepede eresul şi să primească adevărata credință; iar ei făgăduind, ai poruncit tu, sfinte, să aduca apă, rugând apoi pe episcop să toarne acea apă în chipul cruci peste ea şi îndată după turnare, s-a vindecat femeia ca şi cum n-ar fi fost bolnavă. La această minune atât ei, cât şi toți cei ce erau de față, au preaslăvit pe Dumnezeu. Ereticii lepădându-se de învățăturile lor cele rătăcite şi întorcându-se la adevărata credință, s-au numărat între dreptmăritorii creştini; iar noi îți aducem laudele acestea :
Bucură-te, Ioane Gură de Aur, tăblița scumpă cu aur ferecată;
Bucură-te, organ dulce răsunător, de Dumnezeu insuflat;
Bucură-te, gura cea aleasa împodobita cu cuvinte de aur;
Bucură-te, îmbogățitorul Bisericii cu scrieri minunate şi preascumpe;
Bucură-te, pierzătorul eresurilor elineşti şi evreieşti;
Bucură-te, că femeia aceea auzindu-te înalt vorbind a fost luminată de Dumnezeu şi te-a numit "Gură de Aur";
Bucură-te, că puțul învățăturilor tale adâncit fiind, ai dat creştinilor funii minunate, ca să ajungă la apele învățăturilor tale;
Bucură-te, că de toate Bisericile eşti numit "Gură de Aur";
Bucură-te, tămăduitorul femeii eparhului;
Bucură-te, că te-ai asemănat Botezătorului Ioan cu numele şi cu viața ta aspră;
Bucură-te, că şi tu, Sfinte Ioane, ca şi Ioan Botezătorul, ai predicat popoarelor pocăința;
Bucură-te, că şi tu, ca şi Ilie Tezviteanul, cu credința, cu rugăciunile şi cu postul te-ai îndeletnicit în toată viața ta de 63 de ani;
Bucură-te, mare ierarhe Ioane Gură de Aur!

Condacul al 9-lea

În vremea preoției tale, sfinte mare ierarhe Ioane, predicând în biserică şi înalt ritorisind, celor neînvățati erau neînțelese unele din cuvintele tale. Atunci o femeie din popor, care asculta cu mare evlavie învățăturile duhovniceşti, a ridicat glas în popor şi a zis: "Învătătorule duhovnicesc, sau mai bine Gură de Aur, adâncă este apa puțului sfintelor tale învățături, dar funia minții noastre fiind scurtă, să ajungă la apă nu poate"; şi de atunci tot poporul ți-a dat numirea de "Gură de aur"; deci şi noi minunându-ne de darurile cu care Dumnezeu te-a împodobit, te lăudăm pe tine şi lui Dumnezeu cântăm : Aliluia!

Icosul al 9-lea

Împăratul Valent sprijinind pe arieni multe biserici ortodoxe le-a dat acelora, spre mâhnirea adevăraţilor creştini şi pe tine, Sfinte Vasile, mult te-au amarat cu prigonirile, căci acest împărat, când a venit în Cezareea şi tu l-ai întâmpinat cu pâine şi sare, el a poruncit de ţi-a dat fân din hrana cailor lui. Şi tu, Sfinte Grigorie, fiind născut din oameni de bun neam şi drepţi, Grigorie şi Nona, ai dobândit o creştere adevărat creştinească şi ai răzbătut, ca nimeni altul, tot meşteşugul şi ştiinţa învăţăturilor, făcându-te tâlcuitor şi dascăl lumii, cinstind cu cuvinte de laudă pe marele Vasile, pe tatăl tău Grigorie, pe fratele tău Chesarie şi pe sora ta Gorgonia, la înmormântările lor. Iar tu, Părinte Ioane Gură de Aur, ai dat sfaturi dumnezeieşti poporului încredinţat ţie spre păstorie, dându-te pe tine singur pidă de nevoinţă, de cumpătare şi de răbdare, mâncând deseori puţină zeamă de orz şi dormind puţin, nu stând pe pat, ci deseori şezând pe scaun. Fiind ales şi chemat la scaunul patriarhal din Constantinopol, ai mustrat pe Eudoxia împărăteasa, pentru că a răpit o vie a unei văduve sărace, ce se numea Calitropia, care striga cerându-şi dreptul ei. Şi tu sfinte ai sfătuit pe împărăteasă să nu fie lucrul străin luat cu sila; de care sfaturi ea neţinând seama, a fost asemănată de tine cu Izabela, soţia împăratului Ahav, şi ţi-ai atras mânia ei, exilându-te; dar ai fost adus iar pe scaun şi a doua oară ai fost exilat prin mijlocirea unor episcopi invidioşi care se purtau mai mult silniceşte decât creştineşte. Deci noi, minunându-ne de viaţa voastră sfântă, şi de faptele voastre, ne sârguim a vă aduce laude bine meritate :
Bucură-te, Ierarhe Vasile, sprijinitorul şi apărătorul binecredincioşilor creştini;
Bucură-te, curajosule mustrător al împăratului Valent, pǎrtinitorul arienilor;
Bucură-te, cel ce ai suferit mânia împăratului pentru pâinea neagră cu care l-ai întâmpinat, pentru că cu acelea se hranea poporul;
Bucură-te, vrednicule ierarhe, mare îndreptător al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, Grigorie, care cu agera ta minte ai răzbătut toate ştiintele şi adâncurile filozofiei;
Bucură-te, că tu, sfinte, toate dogmele le-ai lămurit învăţând pe toţi creştinii adevărata teologie;
Bucură-te, cel ce ai fost dascăl de dreaptă învăţătură tuturor creştinilor;
Bucură-te, cel ce ai lăudat pe marele Vasile, la moartea căruia ai plâns cu lacrimi de adevărată fraţie;
Bucură-te, Ioane Gură de Aur, mustrătorul celor răpitori ai lucrului săracului asuprit şi amărât;
Bucură-te, cel ce ai fost surghiunit de împărăteasa Eudoxia pentru asemănarea ei cu Izabela, soţia lui Ahav;
Bucură-te, că ai suferit şi pornirea cea răutăcioasă a unor episcopi nerecunoscători;
Bucură-te, Ioane cel aspru prigonit şi dus în exil tocmai în Armenia, unde ai fost chemat la ceruri de Domnul Hristos;
Bucură-te, mângâietorule al episcopului Chiriac, cel asemenea exilat;
Bucură-te, treime de arhierei mult-lăudată !

Condacul al 10-lea

Mari învăţători şi deobşte izbăvitori oamenilor şi îndreptători ai obiceiurilor v-aţi arătat sfinţilor, înţelepţi şi împodobiţi de Dumnezeu : Vasile cel Mare, cel ce arătat ai cuvântat cu înţelepciune tare şi neschimbată, îngrozind pe eparhul şi mustrând pe împăratul Valent; Grigorie Teologul, cel ce ai fost desfătarea limbii, dulceaţa auzului, mângâierea inimii şi îngereasca pâine de suflete hrănitoare; şi Ioane Gură de Aur, răul darurilor celor duhovniceşti, umplut până la vărsare, organ aurit al predicilor, al pocăinţei, milosteniei, smereniei, umilinţei, al privegherilor, al iubirii de aproapele şi apărătorul celor asupriţi şi nedreptăţiţi. Noi, împreună cu voi, dorim a cânta lui Dumnezeu laude : Aliluia!

Icosul al 10-lea

Darul lui Dumnezeu ţi-a descoperit, Sfinte Vasile, faptele bune ale prezbiterului Anastasie, la care ai mers cu clerul arhiepiscopalei tale biserici, spre a cunoaşte viaţa acestui vrednic preot, care vieţuind într-un sat, cu femeia sa Teognia, petreceau viaţa lor întru curăţie, socotită fiind ea, ca o ţarină neroditoare; iar Anastasie a fost luminat de Dumnezeu şi ştiind cu duhul că ierarhul său Vasile voieşte să-l cerceteze, a zis soţiei sale: " Eu mă voi duce la câmp, să lucrez pământul, iar tu sora mea, în ceasul al nouălea aprinzând lumânări, vei ieşi întru întâmpinarea Sfântului Vasile, arhiepiscopul nostru". Deci făcând Teognia aşa, cum zisese Anastasie, a întâmpinat pe Sfântul Vasile, care cunoscând cu duhul că

Anastasie este în casă, l-a chemat; şi el ieşind întru întâmpinarea Sfântului şi sărutându-i picioarele i-a zis : "De unde mie aceasta, că a venit arhiereul Domnului la mine?". Iar Sfântul Vasile i-a zis:" Bine că te-am aflat, să mergem în biserică şi să facem dumnezeiasca slujbă". Mergând toți în biserica a poruncit Sfântul Vasile lui Anastasie să slujeasea Sfânta Liturghie, zicându-i:" Cu toate lucrurile tale cele bune, să ai şi ascultare". Şi când slujea Anastasie, Sfântul Vasile şi ceilalți care erau vrednici, au văzut, în vremea înălțării sfintelor şi înfricoşătoarelor Taine, pe Preasfântul Duh în chip de foc pogorându-Se şi pe Anastasie înconjurându-l. De aceste fapte minunate noi mirându-ne te întâmpinăm, Sfinte Vasile, cu aceste frumoase laude:
Bucură-te, Ierarhe Vasile cel luminat la minte de Dumnezeu;
Bucură-te, cunoscătorul vieții şi al faptelor bune ale prezbiterului Anastasie;
Bucură-te, că după sfânta slujbă ai binevoit a fi ospătat în casa vrednicului preot;
Bucură-te, cel ce ai ştiut cu duhul că Teognia nu-i este lui soție, ci soră şi aşa i-ai zis să o numească;
Bucură-te, sfinte, care ai cercetat într-un bordei, din casa lui Anastasie, pe un bolnav stricat de lepră, pe care îl îngrijeau preotul şi sora lui;
Bucură-te, milostive, că şi tu ai voit să slujeşti o noapte pe acel om bolnav, ce era deseori mânios şi ocărâtor, spre a te face părtaş la plata dunmezeiască;
Bucură-te, că toată noaptea ai petrecut-o cu acel bolnav în bordei, stând în rugăciune, iar a doua zi pe bolnav l-ai scos din bordei întreg şi sănătos;
Bucură-te, că Sfântul Efrem Sirul, rugându-se lui Dunmezeu, a avut o vedenie minunată : un stâlp de foc, al cărui cap ajungea la cer şi un glas din cer i-a zis : "Efreme, Efreme, în ce chip vezi pe acest stâlp de foc, în acest fel este Vasile";
Bucură-te, că sfântul acesta Efrem, după vedenia aceasta, s-a dus la Cezarea Capadociei în ziua Arătării Domnului, cu un tălmaci fiindcă el nu cunoştea greceşte şi te-a văzut pe tine, Sfinte Vasile, mergând la biserică cu multă evlavie;
Bucură-te, că tu sfinte, cunoscând cu duhul că Efrem Sirul este în biserică, ai poruncit arhidiaconului tău să se ducă să-l cheme la tine în sfântul altar;
Bucură-te, că acela se apăra prin tălmaci că nu ar fi el cel chemat, ci un altul poate; însă tu sfinte ai zis arhidiaconului "mergi şi spune străinului monah: Doamne Efrem, vino şi intră în sfântul altar, că te cheamă arhiepiscopul"; şi apoi l-ai hirotonit diacon zicându-i să spună ecteniile în limba grecească, ceea ce Efrem a îndeplinit;
Bucură-te, mare ierarhe Vasile!

Condacul al 11-lea
Bună mireasmă lui Hristos făcându-te, Sfinte Ierarhe Vasile, toată lumea ai umplut de mirosul cel plăcut al Sfintei Evanghelii; şi îmbrăcând veşmântul luminat al arhieriei, ai slujit cu toată vrednicia Biserica lui Hristos Dumnezeul nostru; iar noi minunându-ne de viața ta cea îngerească, cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu : Aliluia!

Icosul al 11-lea
Pastorind Biserica patriarhala a Constantinopolului timp de 12 ani până la soborul al doilea, te-ai retras la moşia ta Arianz, unde ai petrecut o viață de sfințenie, până la vârsta de optzeci de ani, când Domnul te-a chemat din viața aceasta pământească la împărăția cea cerească şi acolo te bucuri de ostenelile tale şi de luptele ce ai avut pentru buna întărire a Bisericii lui Hristos, având mulțumirea că la retragerea ta de pe scunul patriarhal, ai lăsat numai o biserică eretică în Constantinopol, iar pe cele ce mai înainte fuseseră date arienilor, le-ai readus la starea de mai înainte a dreptcredincioşilor. Deci noi, cinstind pomenirea ta, te lăudăm cu aceste cântări de laudă:
Bucură-te, Ierarhe Grigorie, mintea cea luminată de Dumnezeu;
Bucură-te, chimval răsunator în toată lumea, a cuvintelor tale teologhiceşti;
Bucură-te, curățitorul şi stârpitorul neghinelor eretice;
Bucură-te, plugarule, care ai arăt pământurile sufleteşti ale creştinilor;
Bucură-te, semanătorule al graului dumnezeiesc, care hrăneşte şi satură omenirea creştină;

Bucură-te, adăpătorul celor însetați de apa cea vie a Sfintei Evanghelii;
Bucură-te, alăuta darului cea de Dumnezeu vestitoare;
Bucură-te, întăritorul cel adevărat al dogmelor părinților celor dreptcredincioşi;
Bucură-te, cârmaci bine priceput al corăbiei Bisericii creştineşti;
Bucură-te, râu plin de apele darului;
Bucură-te, noule David, cel ce ai cântat laude alese lui Dumnezeu, Cel slăvit în Sfânta Treime;
Bucură-te, mare ierarhe şi teologule Grigorie!

Condacul al 12-lea

Nou Samuel te-ai arătat, Sfinte Grigorie Teologule, cu curăția vieții tale şi cu marea ta înțelepciune; împodobit fiind şi cu darul oratoriei, ai fost ca un nou David cântând cu fluierul cel păstoresc al cuvântării de Dumnezeu, încât s-a putut spune despre tine că, dacă s-ar fi aflat vreo icoană şi vreun chip împodobit, acela ai fi tu, Sfinte Grigorie; pentru care şi noi cântăm lui Dumnezeu împreună cu tine : Aliluia!

Icosul al 12-lea

După atâtea veacuri trecute gândindu-ne şi noi, Sfinte Ioane, la izgonirea ta de pe tronul patriarhal al Constantinopolului şi citind cele scrise de tine episcopului Chiriac cel asemenea izgonit, ne mirăm de mintea ta cea luminată şi de cuvintele de mângâiere scrise de tine acelui episcop, care pot sluji tuturor creştinilor la cazuri de necazuri şi supărări. Tu, Sfinte Ioane Gură de Aur, ai scris episcopului Chiriac acestea : "Vino să-ți scot rana mâhnirii şi să-ți risipesc negura cugetului. Furtuna ce a venit asupra Bisericii este amară şi grea, iar corăbierii, neputând face nimic pentru încetarea furtunii, stau încremeniți, plâng, se tânguiesc, se roagă şi aşteaptă sau pieirea lor în valurile mării, său încetarea furtunii. Nu te mâhni, frate Chiriac, că eu când am fost izgonit din Constantinopol, nu mă îngrijeam de nimic, că ziceam întru mine: de este voia împărătesei să mă izgonească, izgonească-mă. De va vrea să mă fierăstruiască, am pildă pe profetul Isaia. De va vrea să mă arunce în mare, îmi voi aduce aminte de profetul Iona. De îi este voia să mă bage în groapă, am pe Daniil băgat în groapa leilor. De va vrea să mă ucidă cu pietre, am pe Ştefan întâiul mucenic, ce a pătimit aceasta. De va vrea să-mi ia capul, am pe Ioan Botezătorul. De va vrea să-mi ia averea, de o am, s-o ia, căci gol am ieşit din pântecele mamei mele, gol mă voi şi duce din viață. De aş fi plăcut oamenilor, nu aş fi sluga lui Hristos; iar proorocul David mă înarmează: Grăit-am mărturiile Tale înaintea împăraților şi nu m-am ruşinat". Iar noi citind aceste cuvinte ne minunăm şi-ți aducem aceste laude:
Bucură-te, minte înaltă de Dumnezeu insuflată;
Bucură-te, organ de aur ce ai cuvântat mai frumos decât toți înțeleptii lumii;
Bucură-te, că în timpul surghiunului tău multe suferințe şi amaruri ai avut;
Bucură-te, că de la Comane, unde ai fost îngropat, după 33 de ani, moaştele tale au fost aduse la Constantinopol;
Bucură-te, că nu ai voit a te lăsa ridicat până când împăratul Teodosie nu ți-a trimis epistola sa;
Bucură-te, că aducându-ți-se moaştele tale la Constantinopol au fost întâmpinate de împăratul şi de toți sfetnicii cei mai însemnați ai împărăției;
Bucură-te, că moaştele tale au fost duse în biserica Sfântului Apostol Toma;
Bucură-te, că de acolo au fost aşezate în biserica Sfintei Irina unde au fost puse pe tronul patriarhal;
Bucură-te, că de la biserica Sfintei Irina moaştele tale fiind puse cu racla într-o caretă împărătească, au fost duse la biserica Sfinților Apostoli; Bscura-te, ca în acea biserică patriarhală moaştele tale au fost îngropate în sfântul altar;
Bucură-te, că un bolnav suferind de neputință a încheieturilor, atingându-se de racla moaştelor tale s-a izbăvit cu totul de boală;
Bucură-te, mare ierarhe Ioane Gură de Aur!

Condacul al 13-lea

Viata voastră cea sfântă, slujbele cele împodobite, cuvântările voastre cele mai alese şi mai scumpe

decât toate avuțiile lumii, scrierile voastre, ce sunt ca nişte tezaure de cel mai mare preț, v-au făcut să fiți pentru toată lumea creştină cei mai vrednici de toată cinstirea şi venerarea noastră, fiind luați de cei mai vrednici păstori ai Bisericii ca pilde de viață curată şi sfântă, de mari şi neîntrecuți luminători şi apărători ai dreptei credințe, ai vieții celei nemateriale, ai suferințelor şi asupririlor la care ați fost supuşi de oameni cu cugete rele ce nu vă puteau privi bine din cauza pornirii inimii lor celor lacome şi invidioase; dar voi, sfinților, pe toate le-ați suferit cu credință în Dumnezeu, cu înțelepciune, cu răbdare, cu postul, cu rugăciunile şi cu viața voastră cea nematerială, pentru care noi, minunându-ne de tăria sufletelor voastre, îndrăznim a vă aduce laude, cântând cu voi lui Dumnezeu : Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Cine este destoinic a-şi deschide buzele şi a-şi misca limba, spre a o lăuda, cum se cuvine pe această treime de arhierei? Însă, deşi nu vom putea face aceasta, totuşi nu putem tăcea şi îi aducem aceste laude:
Bucurați-vă, aleşii Sfintei Treimi, flori mirositoare ale grădini celei nestricăcioase;
Bucurați-vă, îngeri pământeşti şi oameni cereşti;
Bucurați-vă, marilor arhierei cei luminați la minte de Sfânta Treime;
Bucurați-vă, că ați covarşit firea omenească cu darurile cele multe;
Bucurați-vă, stîlpi neclintiți ai Biserici;
Bucurați-vă, credincioase slugi ale Sfintei Treimi;
Bucurați-vă, mărgăritare strălucite ale Bisericil lui Hristos;
Bucurați-vă, cei mai destoinici luminători ai pământenilor;
Bucurați-vă, apărătorii dreptei credințe în Hristos;
Bucurați-vă, surpătorii eresurilor şi îndreptătorii adevăratelor învățături;
Bucurați-vă, cârmuitorii Biserici şi pomi luminați roditori ai fructelor celor mai alese;
Bucurați-vă, treime de arhierei mult-lăudată!

Şi **Condacul întâi**

Pe apărătorii şi luminătorii Bisericii creştineşti, pe învățătorii cei mari şi înfrânătorii zâzaniilor diavoleşti, pe surpătorii eresurilor, pe stâlpii cei neclintiți ai Bisericii, podoabele cele mai alese ale ierarhilor şi întocmai cu apostolii, şi ai lumii învățători, pe marele Vasile cel cu dumnezeiască minte; pe Grigorie, cel cu dulce glas; şi pe Ioan luminătorul a toată lumea, să-i lăudăm credincioşii din toată inima şi să le cântăm : Bucură-te, treime de arhierei mult-lăudată!

ACATISTUL SFINTILOR MUCENICI ADRIAN ŞI NATALIA



26 august

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Alesilor slujitori ai lui Dumnezeu şi prealaudati mucenici ai lui Hristos, pentru iubirea Lui ați dispreţuit deşertaciunea lumeasca, punându-vă viața ca o jertfa curata, dorind să primiti mai degraba chinuri, decat să va lepădati de Dumnezeul cel adevărat, cu dragoste va lăudăm sfinților Adrian şi Natalie. Deci, ca cei ce stati lângă Tronul cel de har al Domnului desfătându-vă, rugați-vă pentru cei ce cu credința şi evlavie va imploram, şi cu mulţumire va cântăm aşa: Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prelaudati şi neinvinsi mucenici ai lui Hristos.

Icosul 1

Cu o iubire îngerească te-ai rugat neîncetat Mântuitorului, Natalie preafericită, ca să-i lumineze mintea întunecată a soțului tău şi să o întoarcă spre cunoaşterea Făcătorului şi Stăpânului tău, până când au fost auzite rugăciunile tale; harul s-a atins de inima lui Adrian, care a crezut şi plin de curaj a suferit chinuri şi chiar moartea. Admirând râvna şi dragostea voastră pentru Hristos, cu evlavie vă cântăm aşa:
Bucurați-vă lumini ai dragostei Dumnezeieşti.
Bucurați-vă stâlpi neclătiți de relele păgâneşti.
Bucurați-vă, că ați purtat crucea drept şi cu răbdare.
Bucurați-vă căci cu aceasta ați învins pe demon şi vicleniile sale.
Bucurați-vă că de Domnul voi ați fost încununați.

Bucurați-vă că la Tronul ceresc, pentru noi vă rugați.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici al lui Hristos.

Condacul al 2-lea

Văzând Domnul curăția inimii tale, preacinstite Adriane, măcar că era umbrită de politeism, dară gata să primească Adevărul, te-a chemat la Lumina Sa, deschizându-ți uşile împărăției Sale, pentru rugăciunile soției tale; împreună cu care ai cântat lui Dumnezeu cântare de laudă: Aliluia.

Icosul al 2-lea

Înțelegerea adevăratei cunoştinți de Dumnezeu, ți-a umplut sufletul Adriane, când, ca notar, scriai numele sfinților mucenici, osândiți la chinuri şi moarte pentru numele Domnului; când ai întrebat pe servii lui Hristos, ce răsplată au să primească ei de la Domnul în împărăția Sa, pentru martirajul lor, iar ei au răspuns că, limba nu poate spune şi mintea nu poate cuprinde, ce a pregătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El. Îndată ai părăsit religia cea păgânească şi din toată inima ai strigat: "Şi eu sunt creştin!" Lăudând întoarcerea ta către Soarele Dreptății, te rugăm primeşte, împreună cu soția ta, sfânta Natalia, de la noi păcătoşii laudele acestea:
Bucurați-vă ai adevăratului Dumnezeu sfinți slujitori.
Bucurați-vă ai voiei Lui sfinte buni împlinitori.
Bucurați-vă că în locul frumuseții pe Hristos L-ați iubit.
Bucurați-vă că iubirea conjugală, Lui o ați dăruit.
Bucurați-vă că ne ziceți, să nu ne lipim de cele de jos ci de cele de Sus.
Bucurați-vă că-n neputințe, să urcăm ne ajuți nespus.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici al lui Hristos.

Condacul al 3-lea

Întărit cu putere de Sus ai mers fericite la nevoințe şi chinuri dorind să mori pentru Domnul şi Mântuitorul tău. Soția ta, Natalia, cu rugăciuni şi îndemnuri îți ajută să ridici crucea rânduită de Domnul şi să primeşti cununa nestricăciunii, pregătită ție în ceruri şi cu îndrăzneală să cânți lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul al 3-lea

Având să te prezinți la nelegiuita judecată a lui Maximian, ai fost închis în temniță, unde cu ceilalți mucenici, ai petrecut toată noaptea în rugăciuni, cântări şi sfătuiri duhovniceşti. Soția ta, dispreţuind iubirea firească şi neputința femeiască, în tot chipul te convingea să nu parăseşti credința în Hristos, ci să rămâi până la sfârşit un mărturisitor neclintit al numelui Domnului, netemându-te de moarte. De aceea, ca adevăraților ostaşi ai lui Hristos, cu bucurie sufletească vă cântăm:
Bucurați-vă curajosi râvnitori ai credinței celei adevărate.
Bucurați-vă neînfricați mustrători ai credințelor deşarte.
Bucurați-vă căci cu răbdarea ca şi cu o armă v-ați îmbrăcat.
Bucurați-vă că Crucea ca pe un scut puternic în mâini ați luat.
Bucurați-vă că chinuitorii, de curajul vostru s-au minunat.
Bucurați-vă că prin voi numele Domnului e binecuvântat.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 4-lea

Viforul îndoielii şi al fricii de la inima ta ai gonit, slăvite Adriane şi spre nevoința mucenicească te-a întărit fericita soția ta Natalia, toată noaptea vorbind depsre răsplata viitoare ce a pregătit-o Dumnezeu celor ce îşi pun viața pentru El, spunându-ți astfel: "Fericit eşti domnul meu, că ai aflat comoara cea neprețuită, mărgăritarul cel preascump – pe Hristos Domnul!" Nu te mai întoarce iar la bezna idolească, ci rămâi credincios Celui ce te-a iubit pe tine, cântându-I din toată inima: Aliluia.

Icosul al 4-lea

Auzind Natalia, fiind acasă, că te-ai întors din temniță şi gândindu-se că te-ai înfricoşat de chinuri şi te-

ai lepădat de Hristos, plângea amarnic şi, întâmpinându-te în uşa casei, te dojenea că te-ai lepădat de credință. Dar tu, bucurându-te în duh şi mai tare întărindu-te în suferință, cu lacrimi i-ai povestit ei, că nu numai nu te-ai lepădat de Hristos, ci voieşti mai mult să suferi pentru Numele Său sfânt. Mirându-ne de o aşa înaltă dragoste creştinească, cu umilință vă cântăm:
Bucurați-vă că chipul adevăratei însoțiri creştineşti ne-ați arătat.
Bucurați-vă că iubire cerească în inimile voastre ați purtat.
Bucurați-vă căci cu lepădare de sine pe noi ne insuflețiți.
Bucurați-vă că în toate, voia lui Dumnezeu, să o vedem ne cerşiți.
Bucurați-vă că ne-ați învățat să părăsim cele de jos-trecătoare.
Bucurați-vă că ne sfătuiți să cugetăm la cele de Sus-viitoare.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 5-lea
Minunată milă şi dragoste ai arătat Natalie, când împreună cu soțul tău, ați căzut la picioarele celor întemnițați pentru numele lui Hristos, şi sfintele lor rane ungându-le şi sărutându-le, aducându-le alinare şi uşurare, cu inimă smerită, înălțând lui Dumnezeu cântare îngerească: Aliluia.

Icosul al 5-lea
Văzând chinuitorul pe sfinții întemnițați împreună cu tine, că sunt atât de torturați, încât n-ar mai putea să sufere alte chinuri şi mai groaznice, a poruncit să te ducă pe tine, Adriane, la judecată şi să te sfătuiască să te lepezi de Hristos, ori de nu, să fii supus şi la mai grele chinuri, însă, întărit fiind cu putere de Sus şi mângâiat de fericita ta soție, ai rămas statornic împotriva ispitirilor vrăjmaşului. De aceea pentru suferința cea pentru Hristos, vă fericim împreună cu sfânta Natalia şi cu bucurie vă cântăm:
Bucurați-vă purtători de biruință, ai Celui Preaînalt slujitori.
Bucurați-vă puternici ai credinței în Hristos mărturisitori.
Bucurați-vă mustrători îndrăzneți ai rătăcirii idoleşti.
Bucurați-vă neînfricati propovăduitori ai slavei Dumnezeieşti.
Bucurați-vă că de mânia lui Maximian nu v-ați înfricoşat.
Bucurați-vă că răutatea şi cruzimea lui o ați desconsiderat.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici al lui Hristos.

Condacul al 6-lea
Propovăduitor şi retor te-ai arătat Adriane, în fața judecății împărăteşti, mărturisind că Hristos este Dumnezeu adevărat, care a făcut cerul şi pământul, iar rătăcirea diavolească o ai defăimat, şi pentru acestă mărturisire şi defăimare ai suferit groaznice bătăi şi chinuri, cântând Celui Atoatebiruitor: Aliluia.

Icosul al 6-lea
Lumina slavei cereşti a strălucit pe fața ta înțelepte pătimitorule, când, fiind bătut în mod barbar peste pântece, de îți curgeau măruntaiele, dar nu încetai să slăveşti pe Hristos în fața poporului şi să mărturiseşti Numele Lui. Iar fericita Natalia, văzând răbdarea şi bărbăția ta, se ruga ca să nu slăbească sufletul tău, ci să rămâi până la sfârşit slujitor credincios al lui Hristos. Amândurora, noi vă cântăm aşa:
Bucurați-vă că sfinte lăcasuri ale Duhului Sfânt ați fost.
Bucurați-vă vase slăvite ale Harului lui Hristos.
Bucurați-vă că-n suflet şi trup, v-a pătruns Dumnezeiasca Lumină.
Bucurați-vă că Împăratul-Hristos v-a dat înțelepciunea divina.
Bucurați-vă căci cu puterea Dumnezeirii Lui ați fost întăriți.
Bucurați-vă că fără de frică, ați primit să fiți munciți.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 7-lea
Vrând prigonitorul împărat să te cheme din nou la judecată, fericite Adriane, te-a închis în temniță cu ceilalți mucenici, unde a venit Natalia şi, fericindu-te, te întărea zicând: "Fericit eşti domnul meu, că te-ai învrednicit de starea sfinților mucenici ai lui Hristos", şi cu dânsa bucurându-te ai cântat lui

Dumnezeu: Aliliua.

Icosul al 7-lea

Nouă tortură a născocit chinuitorul, poruncind ostaşilor să interzică intrarea femeilor, la cei întemnițați, care veneau să-i mângâie şi să le uşureze chinurile. Atunci şi ție, fericită Natalie, ți s-a interzis să-l vizitezi şi să-l serveşti pe soțul tău; dar disprețuind porunca împărătească, îmbrăcată în haine bărbăteşti, veneai la închisoare, ca şi mai înainte şi pe soțul tău îl întăreai ca, bărbăteşte să meargă la chinuri şi moarte, pentru Hristos-Domnul. Pentru aceasta cu vrednicie vă lăudăm, cântându-vă acestea:
Bucurați-vă a slujitorilor lui Hristos, podoabă luminoasă.
Bucurați-vă, a mărturisitorilor Lui, frumusețe aleasă.
Bucurați-vă că ne-ați arătat calea îngustă, pe care voi v-ați pornit.
Bucurați-vă că pe dânsa ați ajuns la limanul liniştit.
Bucurați-vă că acuma în slavă şi veşnică fericire vă aflați.
Bucurați-vă căci cu rugile voastre, de nenorociri ne apărați.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 8-lea

Privelişte stranie şi straşnică a fost în temniță, unde erai închis cu ceilalți, Adriane, când după porunca tiranului chinuitor, au vrut să-ți zdrobească fluierele picioarelor. Atunci soția ta ți-a ridicat picioarele şi le-a pus, pe nicovală, ca să fie zdrobite de mâinile chinuitorilor, ca mai curând să te uneşti cu Domnul şi Mântuitorul tău, căruia îi vei cânta: Aliluia.

Icosul al 8-lea

Arzând în iubirea lui Hristos, mucenice Adriane, ai răbdat până la fericită adormirea ta, când curatul tău suflet s-a unit cu Domnul, pentru Care atât de mult ai suferit, încât şi mâna ți-a fost tăiată. Cinstind cu credință sfârşitul tău mucenicesc, ție şi sfintei Natalia, vă cântăm acestea:
Bucurați-vă că chinuri sufleteşti, pentru Hristos ați răbdat.
Bucurați-vă că pe aripile iubirii spre Dumnezeu ați zburat.
Bucurați-vă, căci ca vulturii spre Soarele Dreptății v-ați ridicat.
Bucurați-vă că din valea plângerii, spre Lumină v-ați înalțat.
Bucurați-vă că-n ceata mucenicilor, prin chinuri ați intrat.
Bucurați-vă, căci cu toți sfinții, imne lui Dumnezeu ați cântat.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 9-lea

Toată mândria chinuitorului tiran a fost ruşinată, când o ploaie puternică a stins flacăra focului, şi n-a lăsat să ardă osemintele mucenicilor lui Hristos, ba încă şi cetatea a inundat-o cu apă, şi lumea necredincioasă a fost înfricoşată cu tunete şi fulgere, iar fericita Natalia, plină de bucurie, cânta lui Hristos, Cel ce toate le iconomiseşte: Aliluia.

Icosul al 9-lea

Retorica pământească nu-i în stare să laude îndeajuns nevoințele voastre sfinților mucenici Adrian şi Natalia, căci unul părăsind slava pământească, şi-a pus sufletul său pentru credința în Hristos, iar cealaltă, învingând neputința firească, bărbăteşte s-a luptat, întărindu-şi soțul în chinurile lui şi bucurându-se de fericitul lui sfârşit. Faptele bune ale voastre, neştiind cu vrednicie a le prețui, cu dragoste vă cântăm acestea:
Bucurați-vă căci Crucea Domnului, plini de curaj pe umeri ați dus.
Bucurați-vă că greutatea Crucii, nici pe unul nu v-a răpus.
Bucurați-vă că patimile Domnului, voi însivă le-ați imitat.
Bucurați-vă, că patimi şi pofte, cu voie le-ați crucificat.
Bucurați-vă că pildă de dragoste şi blândețe v-ați arătat.
Bucurați-vă că sarcina unul altuia să purtăm ne-ați învățat.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 10-lea
Vrând să izbăvească trupurile sfinților mucenici de batjocură şi dispreț, a venit un oarecare binecredincios bărbat cu soția sa la Natalia şi ceilalți frați creştini şi i-a rugat să le dea sfintele moaşte ca să le ducă în Bizanț, până când va trece prigoana lui Maximian-păgânul. Creştinii din cetatea Nicomodiei, le-a ascultat rugămintea şi le-a încredințat această comoara de mare preț, cântând lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul al 10-lea
Ca şi cu un zid, suntem înconjurați cu rugăciunile voastre sfinților Adrian şi Natalie, căci în orice năpaste şi nenorocire, totdeauna ne ajutați, cu atât mai mult când cu dragoste vă serbăm amintirea, slăvind, pentru voi, pe Hristos Dumnezeul nostru. Fiind noi păziți de sfintele voastre rugăciuni, vă lăudăm cu acestea:
Bucurați-vă că în dragoste, sunteți grabnicii noştri ajutători.
Bucurați-vă bunii noştri mijlocitori şi învățători.
Bucurați-vă că pentru noi la Dumnezeu mereu vă rugați.
Bucurați-vă, că să trăim plăcut lui Dumnezeu ne învățați.
Bucurați-vă prieteni îngăduitori, ce-n necaz pildă ne dați.
Bucurați-vă că pe culmile inocenții şi curăției ne ridicați.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 11-lea
Cântare lui Dumnezeu din toată inima ai adus, fericită Natalie, când te-a scăpat din mâna tribunului, ce voia să te ia în casatorie. Tu ca o soție credincioasă soțului tău – mucenicul lui Hristos Adrian, n-ai voit să te recăsătoreşti, ci, rugându-te te-ai dus cu corabia la Bizanț, unde a fost dus trupul sfântului soțului tău. Ajungând în cetatea aceea ai cântat cu dragoste lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul al 11-lea
Far luminos a devenit corabia cu care ai călătorit pe mare, având ca un mărgăritar de preț - mâna soțului tău, cu a căruia rugăciuni ai scăpat de urmărirea tribunului şi ai ajuns cu bine la Biznaț şi cu sufletul plin de bucurie, sărutând trupul fericitului domnului tău, cu adâncă umilință ți-ai dat duhul în mâinile Domnului. Slăvind plecarea ta la Domnul, împreună cu sfântul Adrian, vă cântăm acestea:
Bucurați-vă soți fericiți, în viață şi moarte nedespărțiți.
Bucurați-vă prieteni ai Domnului, ce lângă Tronu-I-L slăviți.
Bucurați-vă că de vederea Feții Lui pururea vă îndulciți.
Bucurați-vă că fericirea veşnică, pe totdeauna o primiți.
Bucurați-vă că în locasul celor drepți la odihnă va aflați.
Bucurați-vă că moaştele cele sfinte, spre vindecare ni le lăsați.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 12-lea
Vase pline cu har s-au arătat cinstitele voastre moaşte, dăruite nouă de Hristos-Domnul, pe dânsele cinstindu-le, cu rugăciunile voastre sfinților mucenici ai lui Hristos, căpătăm dezlegarea păcatelor, din toată inima cântând lui Dumnezeu: Aliluia.

Icosul al 12-lea
Cântând cinstitele voastre patimi şi fericita adormire, prin care v-ați urcat la cele de Sus cu toți sfinții din veac bineplăcuți lui Dumnezeu, vă lăudăm preaslăviți mucenici ai lui Hristos, Adrian şi Natalie, şi vă rugăm sârguincios, să ne pomeniți neîncetat la Tronul Slavei, pe cei ce vă fericim aşa:
Bucurați-vă ostaşi răbdatori de chinuri şi purtători de biruință.
Bucurați-vă aleşi luptători pentru adevărata credință.
Bucurați-vă luminători aprinşi ai virtuții creştineşti.
Bucurați-vă cărbuni aprinşi ai dragostei Dumnezeieşti.
Bucurați-vă cuplu, ce întăriți legăturile căsătoreşti.

Bucurați-vă că ați fost încununați cu bunurile cele cerești.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici ai lui Hristos.

Condacul al 13-lea

O, sfinților mucenici ai lui Hristos, Adrian şi Natalie, fericiți soți şi purtători de chinuri străluciti. Auziți-ne pe noi cei ce ne rugăm cu lacrimi, venind la biserică, rugați-L pe Stăpânul cel milostiv, Domnul nostru Iisus Hristos, să ne dăruiască nouă tuturor: pace în familie, sănătate trupească şi sufletească, mântuirea sufletului, ca întotdeauna să-I cântăm Lui: Aliluia. *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Cu o iubire îngerească te-ai rugat neîncetat Mântuitorului, Natalie preafericită, ca să-i lumineze mintea întunecată a soțului tău şi să o întoarcă spre cunoaşterea Făcătorului şi Stăpânului tău, până când au fost auzite rugăciunile tale; harul s-a atins de inima lui Adrian, care a crezut şi plin de curaj a suferit chinuri şi chiar moartea. Admirând râvna şi dragostea voastră pentru Hristos, cu evlavie vă cântăm aşa:
Bucurați-vă lumini ai dragostei Dumnezeieşti.
Bucurați-vă stâlpi neclătiți de relele păgâneşti.
Bucurați-vă, că ați purtat crucea drept şi cu răbdare.
Bucurați-vă căci cu aceasta ați învins pe demon şi vicleniile sale.
Bucurați-vă că de Domnul voi ați fost încununați.
Bucurați-vă că la Tronul ceresc, pentru noi vă rugați.
Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prealăudați şi neînvinşi mucenici al lui Hristos.

Şi **Condacul întâi**

Alesilor slujitori ai lui Dumnezeu şi prealaudati mucenici ai lui Hristos, pentru iubirea Lui ați dispreţuit deşertaciunea lumeasca, punându-vă viața ca o jertfa curata, dorind să primiti mai degraba chinuri, decat să va lepădati de Dumnezeul cel adevărat, cu dragoste va lăudăm sfinților Adrian şi Natalie. Deci, ca cei ce stati lângă Tronul cel de har al Domnului desfătându-vă, rugați-vă pentru cei ce cu credința şi evlavie va imploram, şi cu mulțumire va cântăm aşa: Bucurați-vă sfinților Adrian şi Natalie, prelaudati şi neinvinsi mucenici ai lui Hristos.

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

O, sfinţit Cuplu, sfinților mucenici ai lui Hristos, Adrian şi Natalie, fericiți soți şi străluciti purtători de chinuri! Ascultați-ne pe noi ce ne rugăm şi mijlociți pentru noi, ca să ni se dea toate cele de folos trupurilor şi sufletelor, şi rugați pe Hristos Dumnezeu, să ne miluiască şi să facă cu noi după îndurările Sale, ca să nu pierim în păcatele noastre. Aşa sfinților mucenici, primiți glasul rugăciunilor noastre şi cu mijlocirile voastre, izbăviți-ne de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, foc şi grindină, de sabie şi de năvălirea celor de alt neam, de războiul cel dintre noi, de moartea cea năprasnică şi de toate nenorocirile, scârbele şi durerile; ca întotdeauna prin mijocirile voastre fiind întăriți, să slăvim pe Domnul Iisus Hristos, Căruia I se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, cu Cel Fără de început al Său Părinte şi Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFINTEI TREIMI



Prima zi de luni după Rusalii

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Împărate al veacurilor şi Doamne cel mai înainte de veci, Facătorule a toată făptura cea văzută şi cea nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, Căruia se închină tot genunchiul; al celor cereşti, al celor pământeşti şi al celor de dedesubt. Pentru aceasta şi noi, ca cei ce suntem luminați cu Sfânta Taină a Botezului întru numele Tău cel întreit sfânt deşi nevrednici fiind, îndrăznim a-Ți aduce această cântare de laudă; iar Tu ca Făcătorul, Purtătorul de grijă şi Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, şi nu departa mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Icosul 1

Arhanghelii şi îngerii, începătoriile şi puterile, scaunele şi domniile, stând înaintea scaunului slavei Tale, nu pot a slăvi mărimea desăvârşirilor Tale. Heruvimii cei cu ochi mulți şi serafimii cei cu câte şase aripi, acoperindu-şi fețele, cu frică şi cu dragoste grăiesc unii către alții: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot. Iar noi ca unii ce suntem pământ şi țărână mai lesne ar fi să iubim tăcerea; însă pentru ca să nu ne arătăm nerecunoscători şi nemulțumitori, pentru atâtea îndurări revărsate asupra noastră, urmând doxologiei celor de sus, cu credință şi cu dragoste zicem unele ca acestea:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti înălțimea desăvârşirilor celor nespuse şi adâncul tainelor celor neurmate;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea eşti şi toate le împlinesti, Cel ce Unul eşti, acelaşi ieri, astăzi şi în veac;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând în ființă pe cei ce nu sunt, ca şi cum ar fi; Cel ce cobori până la iad şi iarăşi ridici;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pui la încercare inimile şi rărunchii oamenilor; Ce ce numeri stelele şi tuturor nume le dai;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, ale Caruia toate căile sunt adevărate şi toate judecățile drepte şi totodată şi dorite.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce răsplăteşti păcatele părinților asupra fiilor, miluieşti şi ajuți din neam în neam;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeu nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 2-lea

Văzându-Te pe Tine Isaia pe scaun înalt şi preaînălțat a zis: O! ticălosul de mine, că om fiind şi buze necurate având, am văzut pe Domnul Savaot cu ochii mei; iar când cărbunele cel de foc purtat de înger s-a atins de buzele lui, cu curăție Te laudă pe Tine, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, pe Unul Dumnezeu. Deci, o, Preasfântă Treime arde cu focul Dumnezeirii Tale spinii fărădelegilor noastre celor multe, ca să cântăm Ție cu inimă curată: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând să o înțeleagă marele între prooroci Moise, a zis: arată-mi mie fața Ta! Însuți cunoscut să Te văd pe Tine. Iar Tu ai zis către dânsul: spatele Meu vei vedea, dar fața Mea nu se va arăta ție că nu va vedea omul fața Mea şi să ramână viu. Dar nouă, deşi nevrednici fiind, ai binevoit a Te arăta pe Tine în fața Unuia-Născut Fiului Tău; pentru aceasta cu mulțumire grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti dragostea cea cu văpaie arzătoare a serafimilor şi înțelepciunea cea pururea luminătoare a heruvimilor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Împăratul cel mai presus de scaunele cereşti, şi Domnul cel adevărat al domniilor celor mai presus de lume;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti tăria cea nebiruită a puterilor cereşti, şi atotputernice Stăpânitorule al stăpâniilor celor înalte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti bunavestire cea plină de bucurie a arhanghelilor şi propovăduirea cea fără tăcere a îngerilor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti începutul a toată inceperea începătoriilor celor ințelegătoare şi a tuturor puterilor cereşti, Atotțiitorule al poruncitor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai nemurire şi petreci în Lumina cea neapropiată; iar cu aleşii Tăi, ca şi cu nişte prieteni, față către față vorbeşti;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 3-lea

Cu puterea Ta cea nespusă, toate le ții; cu cuvântul înțelepciunii Tale celei neurmate, toate le chiverniseşti; şi cu Duhul gurii Tale, toate le înviezi şi le faci a se bucura. O, Cel în trei sori a toate Făcătorule, Tu ai măsurat cerul cu dreapta şi pământul cu palma, Care porți şi hrăneşti toată făptura, toate pe nume le chemi; şi nu este nimeni care să se poată ascunde de puternicia dreptei şi a vederii Tale. Pentru aceasta împreună cu toate puterile cele de sus şi de jos, cu umilință căzând, cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având toată zidirea slujitoare poruncii Tale, pretutindenea arăți urmele proniei şi ale desăvârşirilor Tale celor neurmate; pentru aceasta cele nevăzute ale Tale, şi puterea cea pururea fiitoare şi Dumnezeirea, de pe făpturi cugetându-le le vedem; pentru care cu mirare şi cu bucurie grăim unele ca acestea:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, puternice Facătorule al celor văzute şi nevăzute, şi

Chivernisitorule cel cu dragoste îmbelşugată al celor de acum şi celor viitoare;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce din patru stihii ai alcatuit făptura şi cu patru timpuri ai încununat cununa anului;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit soarelui să lumineze ziua, şi luna cu stelele să lumineze noaptea;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce scoți vânturile din vistierii; Cel ce îmbraci cerul cu nori şi trimiți ploaie şi rouă spre răcorirea căldurii;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce încingi dealurile cu bucurie şi văile cu veselie; Cel ce împodobeşti crinii țarinii şi încununezi câmpiile cu roade;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce trimiți hrană puilor de corbi şi adăpi toate fiarele câmpului şi trimiți îndurările Tale peste toate lucrurile Tale;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 4-lea

Vifor având înăuntru eresul cel pierzător de suflete, al doilea Iuda, Arie nebunul, s-a lepădat de Tine, Fiul lui Dumnezeu, a fi unul din Sfânta Treime; iar noi, deşi pe un Ipostas al Tatălui, altul al Fiului şi altul al Sfântului Duh numim, însă o Dumnezeire în Tatăl şi în Sfântul Duh, deopotrivă puterea, de o ființă slava, cu inima şi cu buzele mărturisim şi cu Lumina cea întreit luminătoare în baia Sfântului Botez luminați fiind, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, unui Dumnezeu ne închinăm, cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind păstorii şi învățătorii Sfintei Biserici pe Arie, ca o fiară cumplită intrând în turma cea cuvântătoare a lui Hristos, şi răpind oile de la adevărata mărturisire a dreptslăvitoarei credințe, adunându-se în Niceea la sobor, au mărturisit pe Hristos Dumnezeu, iar nu făptură; şi deopotrivă Tatălui pe Fiul şi pe Sfântul Duh cinstindu-I, cu glas ca de tunet au grăit:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Dumnezeule Părinte şi Dumnezeule Fiule şi Dumnezeule Duhule Sfinte, Unule adevăratul Dumnezeu, iar nu trei dumnezei;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Părinte nezidit şi Fiule nezidt şi Duhule Sfinte, Unule împreună nezidit; iar nu trei îndeosebi neziditi;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru: Părinte Cel ce ai născut pe Fiul mai înainte de veci; Fiule, Cel ce Te-ai născut fără de ani din Tatăl; Duhule Sfinte, Care din veac purcezi de la Părintele, dar nu Te naşti;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru: Părinte, Care ne-ai chemat pe noi dintru neființă; Fiule, Cel ce ne-ai răscumpărat pe noi cei căzuți prin Crucea Ta; Duhule Sfinte, Cel ce sfințeşti şi înviezi pe toți cu darul Tău;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit a întemeia în duhul, în sufletul şi în trupul nostru cortul cel cu trei părți spre a Ta sălăşluire, şi nu l-ai lăsat pe el întru noi până în sfârşit a se strica prin păcat;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pus semnul ființei Tale celei în trei Ipostase peste toate lucrurile Tale; în lumea aceasta văzută şi în cea nevăzută;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 5-lea

Treime cea fără de început şi a toate făcătoare, zidindu-ne pe noi după chipul şi asemanarea Ta, ai poruncit nouă a face cele plăcute înaintea Ta; iar noi ticăloşii voia noastră cea rea iubind-o, făgăduințele Sfintei Taine a Botezului am lepădat şi chipul Tău l-am întinat. Deci acum iarăşi alergăm la Tine şi ne rugăm: trimite nouă darul Tău, scoate-ne pe noi din mâna vrăjmaşilor celor văzuți şi nevăzuți, şi ne mântuieşte pe noi cu judecățile pe care le ştii, ca în vecii vecilor să cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzând înțelegerea, care covârşeşte desăvârşirile Tale şi nespusele faceri de bine către fiii cei săraci ai

lui Adam, Dumnezeule cel în trei Ipostase, cel mort cu duhul se înviază, cel întinat cu ştiinţa se curăţeşte şi cel pierdut se mântuieşte; deci cu minte mulţumitoare, cu inimă mulţumitoare şi cu buze de mulţumire zidite de Tine, plecând genunchii grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai hotarat în sfatul Tău cel în trei Ipostase a zidi pe om, şi în trupul lui cel luat din ţărână, suflare de viaţă din gura Ta ai insuflat;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce în fata lui Adam cu chipul şi asemanarea Ta, pe noi, pe toţi ne-ai cinstit şi bunătăţile raiului moştenitori ne-ai făcut;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce cu înţelepciune ne-ai învăţat pe noi mai presus decat toate cele văzute, şi pe toată făptura cea de jos sub picioarele noastre ai supus-o;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ne-ai dăruit nouă pomul vieţii spre hrană, şi cu darul nemuririi ne-ai îmbogăţit;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce strămoşii nostri, cei care au călcat porunca, nu i-ai părăsit nici după greşeală, ci întru nădejdea mântuirii în preajma Edenului i-ai sălăşluit.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ne-ai scos şi pe noi din pântecele maicii noastre, şi cu darul Evangheliei, după naştere, ne-ai sfinţit;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 6-lea

Propovăduitorul dreptăţii şi râvnitorul sfântul Tău nume, Ilie cel prealuminat, chemat fiind de înger, a stat pe Muntele Horeb; deci s-a făcut mai întâi vânt mare şi tare, risipind munţii, apoi s-a făcut cutremur mare şi foc arzător; ci nu în acestea Te-a văzut pe Tine. Iar după foc, glas de vânt subţire, şi acolo Te-a văzut; deci acoperindu-şi faţa, cu veselie şi cu frică a grăit: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Răsărit-ai Lumina cunoştinţei celei cu trei raze strălucitoare a dumnezeirii Tale la toată lumea; gonit-ai rătăcirea cea idolească, Dumnezeul cel în trei Ipostase şi Doamne; iar pe tot neamul omenesc din întunericul cel mare al păgânătăţii, în lumina cea minunată a Evangheliei l-ai adus, prin care noi cei luminaţi slăvind atotputernica Ta pronie, grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pierdut până în sfârşit cu apele potopului toată făptura cea stricată prin păcat, şi în faţa lui Noe ai înnoit tot nemul omenesc;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai despărţit pe părintele credincioşilor Avraam din amestecarea limbilor, şi din seminţia lui ai întemeiat adevărata Biserică;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai scos pe poporul Tău din Egipt, l-ai hrănit pe el cu mană în pustie şi l-ai dus în pământul în care curge lapte şi miere;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai plinit cu Duhul Tău pe prooroci, şi printr-înşii în mijlocul lui Israel ai păzit credinţa în Răscumpărătorul cel făgăduit;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pedepsit pe poporul Tău cel ce greşise, prin robia Babilonului, după sfârşitul căreia, iarăşi ai poruncit a se zidi Ierusalimul;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai arătat pe Macabei statornici până la moarte în credinţă şi învăţăturile cele părinteşti; iar pe biserica cea de sub Lege, ca pe o mireasă până la venirea iubitului mire, ai păzit-o întreagă;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 7-lea

Vrând a arăta mărimea dragostei şi a milostivirii Tale celei către nemul omenesc cel căzut, când s-a plinit vremea, ai trimis pe Cel Unul-Născut Fiul Tău, Care, născându-Se din Fecioara, S-a supus Legii, pentru ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere; Care, petrecând pe pământ ca un Om şi răscumpărându-ne pe noi prin crucea Sa, S-a înălţat la cer, de unde, împlinind făgăduinţa, a trimis noua pe Preasfântul Duh, ca să cântăm toţi: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Minunată în adevăr şi nouă minune ai arătat, Minunatule întru cele înalte Doamne, când după trimiterea Preasfântului Duh peste aleşii ucenici şi apostoli, i-ai trimis pe ei la propovăduire în toată lumea, ca să vestească numele cel mare al Preasfintei Treimi, şi să aducă toate neamurile la ascultarea credinței. Pentru aceasta, minunându-ne de puterea şi lucrarea cuvintelor lor, celor insuflate de Dumnezeu, cu bucurie grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai ales pe cele neputincioase, de neam slab şi nebăgate în seamă ale lumii, ca să ruşineze pe cele tari, mărite şi înțelepte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit nenumărate cete de mucenici, ca prin nenumărate chinuri şi omoruri să fie pecetluit adevărul Evangheliei şi puterea darului lui Hristos;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce prin semnul Crucii ai plecat inima marelui Constantin cel întocmai cu apostolii, şi prin acela ai pus sfârşit cumplitelor prigoniri asupra creştinilor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit Biserica, prin cele şapte soboare a toată lumea, ca şi cu şapte stâlpi, a purtătorilor de Dumnezeu părinți, şi de învăluirile eretice nevătămate ai păzit-o;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai dăruit învățătorilor celor de Dumnezeu înțeleptiti şi marilor nevoitori ai bunei cinstiri, ca unor prealuminate stele, pe tăria Bisericii a străluci;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai povățuit şi pe stăpânitorul împărăției romanilor Constantin, la lumina credinței celei adevărate, şi prin acela ai izbăvit toată lumea de înşelăciunea multei necredințe;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

Condacul al 8-lea

Străin şi minunat, la stejarul lui Mamvri, Te-a văzut Avraam pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, adica trei bărbați văzând, ca şi către unul a grait: Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu trece pe robul Tău. Deci Celor trei, Care i s-au arătat în trei fețe: Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, iar unuia Dumnezeu într-o ființă, până la pământ s-a închinat, grăind: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu totul pretutindenea eşti, şi totdeauna purtător de grijă pentru toată zidirea Ta, nu numai cu tăria nemăsuratei puterii Tale, ci şi cu bogăția cea atotlucrătoare; iar nouă, precum a zis Fiul Tău, că şi perii capului toți sunt numărați la Tine, ca nici unul dintr-înşii să nu cadă fără voia Ta. Pentru aceasta, nădăjduind spre pronia Ta, cu îndrăzneală şi cu dragoste grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit ca tot neamul omenesc să se împartă în seminții şi neamuri, şi fiecăreia din ele i-ai rânduit locul şi timpul viețuirii;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru prin care împărații împărățesc şi cei puternici fac dreptate, şi păzeşti pe aleşii Tăi ca lumina ochiului.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, din Care izvorăşte înțelepciunea şi înțelegerea, toată tăria şi puterea, toată sănătatea şi frumusețea;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce rânduieşti războaie, şi iarăşi le opreşti pe ele; Cel ce încununezi cu biruința arma ce poartă dreptate, iar pe cea nedreaptă, chiar în mijlocul biruințelor, mai înainte o hotărăşti spre sfărâmare;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce faci semne pe cer şi pe pământ, trimiți foc, boli şi foamete asupra oamenilor, ca să nu rătăcească ei până în sfârşit din caile Tale cele drepte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înalți pe cei smeriți pe pământ şi îi pui să stea cu domnii poporului Tău; iar pe cei mândri îi nimiceşti ca să nu se afle locul lor;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 9-lea

Toată firea, sus şi jos, neîncetat Te slăveşte pe Tine Făcătorul cel preaveşnic şi Dumnezeu: în cer unii

cântă zi şi noapte : Sfânt, Sfânt, Sfânt, iar alții cununile lor le pun la picioarele Tale. Iar noi pe pământ împreună cu toată făptura, ca cei împodobiți cu chipul slavei Tale celei de o ființă, Ție ne rugăm şi de la Tine aşteptăm mare şi bogată mila, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Filosofii cei mult-vorbitori, deşi mult se ostenesc cu mintea a ispiti despre taina Preasfintei Treimi dar nu pot a înțelege cum este un Dumnezeu de o fire. Şi nenumăratele faceri de bine cele către noi ale Fiecăreia din cele trei dumnezeieşti Fețe bine ştiindu-le, cu credință şi cu mulțumire grăim:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit cu dreaptă judecata Ta nouă tuturor a ne întoarce în pământul din care suntem luați, şi în ziua învierii iarăşi a ne scula;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înainte ai hotărât soarelui, lunii şi stelelor să se întunece oarecand, iar pământului şi tuturor celor ce sunt pe el cu foc a se lămuri, pentru ca în locul lor să se arate cer nou, în care petrece dreptatea;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit ziua, în care vor sta înaintea Ta la judecată toate semințiile şi neamurile, ca să-şi ia fiecare plata după faptele sale.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce vei zice drepților în ziua răsplătirii: veniți binecuvântații Părintelui Meu de moşteniți împărăția care este gătită vouă de la întemeierea lumii;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, de la Care păcătoşii cei care nu s-au pocăit cu frică atunci vor auzi: duceți-vă de la mine, blestemaților, în focul cel veşnic, care este gătit diavolului şi îngerilor lui;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit ca Biserica Ta să o păzeşti neclintită până la sfârşitul lumii, spre a nu fi ea biruită nici de porțile iadului;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuieşti lumea, Te-ai arătat la râul Iordanului, Preasfântă şi Dumnezeiască Treime: Tatăl în glas din cer mărturisind pe Fiul cel iubit; Fiul în chip omenesc primind Botezul de la rob; şi Duhul Sfânt pogorându-Se în chip de porumbel peste Cel ce Se boteza. Deci întru numele lui Dumnezeu, însă în trei Fețe: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, ne-am învățat a lumina cu Botezul pe tot omul ce vine în lume, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Împărate preaveşnice, Care răsari soarele peste cei buni şi peste cei răi; Cel ce iubeşti pe cei drepți şi pe cei păcătoşi miluieşti, spală necurăția noastră cea sufletească şi trupească; binevoieşte a face în noi lăcaşul Tău, deşi nevrednici robi ai Tăi suntem. Pierde gândurile cele necurate, şterge faptele cele necuviincioase, îndreaptă limba noastră spre a vorbi cele plăcute înaintea Ta, pentru ca, cu inimă şi cu buze curate, cu umilință să grăim unele ca acestea:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, despre Care ceata Apostolilor învederat vorbeşte şi către Care soborul proorocilor pururea priveşte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru pe care ceata mucenicilor cu dumnezeiască cuviință Îl mărturiseşte şi oastea preacuvioşilor numele Tău cel Sfânt Îl slăveşte.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, pentru care mulțimea pustnicilor neîncetat suspină, şi de la Care nevoințele pustniceşti se încununează;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Căruia ierarhii şi păstorii Bisericii aduc cântare de mulțumire; iar învățătorii lumii spre a noastră mântuire spre noi teologhisesc;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, primeşte rugăciunea cea pentru noi şi mijlocirea tuturor sfinților, iar mai ales a Preasfintei Fecioare, care işi întinde mâinile sale către Tine pentru noi;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, îngrădeşte-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri şi goneşte de la noi duhurile cele rele de sub cer;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt!

Condacul al 11-lea

Toata cântarea ce se aduce Ție nu poate a-Ți aduce mulțumirea cuvenită pentru toți şi pentru toate, Dumnezeule cel slăvit în Treime; căci nu se află nici minte, care să poată a se întinde cu cugetul către mulțimea îndurărilor Tale, cele asupra noastră; nici cuvânt care cu vrednicie să le povestească; însă pentru toate cele văzute de noi şi care ni se dau nouă, fie Ție, Preasfântă Treime, mulțumire de la noi, cinstea şi slava pe care pe care Tu Însuți le ştii că ar fi vrednice şi plăcute de slava Ta; deci noi închinându-ne Ție, cu smerenie şi cu dragoste cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Luminătorule cel în trei Sori, ca un dătător de lumină Te-ai arătat, în făgăduințele Tale, nouă celor ce suntem în întunericul necunoştinței despre soarta noastră cea viitoare; cu mulțumire însă Te mărturisim, ca măcar de una din fericirile cele prevestite de Unul-Născut Fiul Tău să ne învredniceşti pe noi; pentru care acum cu umilință şi cu dragoste grăim:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai gătit aleşilor Tăi bunătățile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu s-au suit;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, pe Care toți cei curați cu inima Te vor vedea precum eşti şi Te vor cunoaşte precum Tu Însuți îi cunoşti pe ei;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, în Care toți cei flămânzi şi însetați vor afla dreptate, pe sațiul ce niciodată nu se împuținează;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, de la Care făcătorii de pace fii iubiți se vor chema, ca cei ce sunt următori Unuia-Născut Fiului Tău, Cel ce pe toate le-a împăcat;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, în care cei blânzi vor moşteni pământul; iar cei săraci cu duhul se vor învrednici de împărăția cerului;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit veşnica plată celor ce miluiesc şi nesfârşita bucurie celor ce plâng;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Condacul al 12-lea

Preasfântă Treime, dă-ne nouă darul Tău cel atotputernic; primeşte mărturisirea păcatelor noastre înaintea slavei împărăției Tale; caută la suspinurile noastre, trimite-ne nouă duhul umilinței şi al îndurărilor; pentru ca să ne învrednicim, cu suflet şi cu inimă curată, fără de osândă a grăi către Tine pe pământ, precum grăiesc îngerii în cer: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând Pronia Ta cea iubitoare de oameni, Te slăvim pe Tine toți, Treime fără de început; credem într-Unul Dumnezeu Tatăl şi Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt; că pe altul afără de Tine Dumnezeu nu ştim, către Tine cădem şi Ție ne rugăm, zicând:

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, dă-ne nouă ajutor ca să nu ne temem de nici un rău, spre apărarea vieții noastre şi spre a nu ne înfricoşa de nici un vrăjmaş;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce mântuieşti pe păcătoşii cei ce se pocăiesc; deci mântuieşte-ne şi pe noi mult-păcătoşii;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înmulțeşti mila Ta tuturor, înmulțeşte-o şi asupra noastră, şi ne mântuieşte pe noi, că neputincioşi suntem;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, prelungeşte-ne nouă tuturor vremea vieții spre a ne pocăi şi nu ne osândi pe noi spre tăiere ca pe smochinul cel neroditor;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, izbăveşte-ne pe noi de ispitele ce ne împresoară: de lume, de trup şi de diavol, şi ne hrăneşte în credință şi dragostea cea către Tine;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, învredniceşte-ne pe noi a Te vedea față către față şi a intra în cămara Ta cea luminoasă la nunta Mielului;

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru

numele Tău cel sfânt!

Condacul al 13-lea
O, Preasfântă, de viață făcătoare nedespărțită şi a toate făcătoare Treime: Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte, Unule, Adevăratul Dumnezeu şi Făcătorul nostru, primeşte această de acum mulțumire a noastră; trimite-ne nouă darul şi puterea din înălțimea Sfântului Tău locaş, ca, toate poftele trupeşti călcându-le, să vieţuim întru toată buna cinstire şi curăție până la sfârşitul vieții noastre, pururea lăudând preasfânt numele Tău, şi cântând: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**
Arhanghelii şi îngerii, începătoriile şi puterile, scaunele şi domniile, stând înaintea scaunului slavei Tale, nu pot a slăvi mărimea desăvârşirilor Tale. Heruvimii cei cu ochi mulți şi serafimii cei cu câte şase aripi, acoperindu-şi fețele, cu frică şi cu dragoste grăiesc unii către alții: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot. Iar noi ca unii ce suntem pământ şi țărână mai lesne ar fi să iubim tăcerea; însă pentru ca să nu ne arătăm nerecunoscători şi nemulțumitori, pentru atâtea îndurări revărsate asupra noastră, urmând doxologiei celor de sus, cu credință şi cu dragoste zicem unele ca acestea:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti înălțimea desăvârşirilor celor nespuse şi adâncul tainelor celor neurmate;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea eşti şi toate le împlinesti, Cel ce Unul eşti, acelaşi ieri, astăzi şi în veac;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând în ființă pe cei ce nu sunt, ca şi cum ar fi; Cel ce cobori până la iad şi iarăşi ridici;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pui la încercare inimile şi rărunchii oamenilor; Ce ce numeri stelele şi tuturor nume le dai;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, ale Caruia toate căile sunt adevărate şi toate judecățile drepte şi totodată şi dorite.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce răsplăteşti păcatele părinților asupra fiilor, miluieşti şi ajuți din neam în neam;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeu nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

Şi **Condacul întâi**
Împărate al veacurilor şi Doamne cel mai înainte de veci, Facătorule a toată făptura cea văzută şi cea nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, Căruia se închină tot genunchiul; al celor cereşti, al celor pământeşti şi al celor de dedesubt. Pentru aceasta şi noi, ca cei ce suntem luminați cu Sfânta Taină a Botezului întru numele Tău cel întreit sfânt deşi nevrednici fiind, îndrăznim a-Ți aduce această cântare de laudă; iar Tu ca Făcătorul, Purtătorul de grijă şi Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, şi nu departa mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ție:
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt!

După aceasta se zice aceasta:

Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl

Atotputernice Stăpâne, înțelepte şi atotbunule Doamne, Născătorule cel fără de început al Fiului celui dintr-o ființă născut, şi Purcezător al Sfântului şi Celui de viață făcătorul Tău Duh, veşnic şi pururea fiitor;Însuți pricinuitorule de purcedere, a Carui mărire este nemărginită, slavă nespusă şi milostivire nemăsurată; Cel ce ne-ai adus pe noi din neființă şi ne-ai cinstit cu chipul Tău cel preascump; Care ne-ai dăruit nouă nevrednicilor nu numai a Te cunoaşte pe Tine şi a Te iubi, dar încă ce este mai scump, că şi Tată a Te numi pe Tine ne-ai învrednicit.
Mulțumim Ție, Dumnezeule al milostivirii şi al îndurărilor, Cel ce nu ne-ai lăsat pe noi, ce am

călcat porunca Ta, în mijlocul păcatului şi în umbra morţii; ci ai binevoit a trimite pe pământ, pentru mântuirea noastră, pe Unul-Născut Fiul Tău, prin Care şi veacurile s-au făcut, ca prin întruparea Lui şi prin patimile Lui cele înfricoşătoare, de chinuirea diavolului şi din stricăciunea morţii să ne izbăvim.

Mulţumim Ţie, Dumnezeule al dragostei şi al puterilor, că după înălţarea la cer a Preascumpului nostru Mântuitor, ai trimis şi pe Preasfântul Tău Duh peste aleşii Lui ucenici şi apostoli, pentru ca prin puterea propovăduirii lor celei de Dumnezeu insuflate pe toată lumea s-o lumineze cu lumina cea curată a Evangheliei Tale. Deci, Însuţi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ascultă acum rugăciunea cea smerită a nevrednicilor fiilor Tăi, că aşa precum ne-ai zidit pe noi numai pentru bunătatea Ta şi ne-ai răscumparat pe noi pentru îndurarea Ta, aşa ne şi mântuieşte pe noi pentru îndurarea Ta, aşa ne şi mântuieşte pe noi după milostivirea Ta cea neasemănată; fiindcă din faptele noastre nici urmă de pocăinţă nu avem, ci dreaptă răsplătire şi despărţire de prealuminata faţa Ta ne aşteaptă.

Că, dacă şi pentru tot cuvântul în deşert se va cere de la noi răspuns în ziua judecăţii şi a răsplătirii, pentru nenumăratele noastre fărădelegi, cu care am greşit înaintea Ta, apoi, ce răspuns vom da noi, săracii, în ziua aceea?

Pentru aceasta alergăm spre a Ta bunătate, care covârşeşte toată mintea şi cuvântul, rugându-ne Ţie: greşit-am, curăţeşte-ne pe noi, Doamne; nelegiuit-am, iartă-ne, Stăpâne, mâniatu-Te-am, milostiveşte-Te, Îndelung-Răbdătorule.

Şi păzeşte mai ales mintea, ştiinţa şi inima noastră de răutăţile lumii; izbăveşte-ne pe noi şi ne mântuieşte de viforul cel mult învăluitor al patimilor şi al căderilor în păcatele cele ştiute şi neştiute; ne îndreptează pe noi la limanul cel lin al credinţei, al dragostei şi al nădejdii vieţii celei veşnice.

Adu-Ţi aminte, Doamne, de noi, întru mila Ta; dăruieşte-ne nouă toate cererile cele spre mântuire, iar mai ales viaţă curată şi fără de prihană; învredniceşte-ne pe noi a Te iubi pe Tine, şi a ne teme din toată inima noastră, şi a face voia Ta cea sfântă; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor.

Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeul nostru eşti, şi Ţie slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Fiu şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Fiul

Unule-Născut, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce pentru mântuirea noastră ai binevoit a Te întrupa şi moarte a pătimi; iar acum şi cu preacuratul Tău Trup la cer de-a dreapta împreună cu Tatăl şezi, şi toată lumea o cârmuieşti, nu ne uita cu milostivirea Ta pe noi, cei ce suntem jos, care măcar că suntem cu totul întinaţi şi nevrednici, însă întru Tine, Mântuitorule şi Dumnezeul nostru, credem şi pe alt mijlocitor şi nădejde al mântuirii nu ştim.

Deci, dă-ne nouă, Preabunule Răscumpărătorule, ca totdeauna să ne aducem aminte de câte chinuri ale sufletului şi ale trupului Tău a fost trebuinţă ca să împaci dreptatea cea veşnică a părintelui Tău pentru păcatele noastre; şi cum Te-ai pogorât de pe cruce până la iad, cu preacurat sufletul Tău, ca să ne izbăveşti pe noi de puterea chinuirii iadului.

Iar aducându-ne aminte de aceasta, să ne păzim de pofte şi de păcate, care au fost pricină de înfricoşătoare patimi şi de moartea Ta; şi să iubim dreptatea şi virtutea, care sunt mai plăcute Ţie decat tot darul cel adus de noi.

Deci, ca Cel ispitit după toate, Preabunule, singur ştii cât este de mare slăbiciunea duhului şi a trupului nostru şi cât de puternic şi viclean este vrăjmaşul nostru care umblă ca un leu, căutând pe cine să înghită, pentru aceasta nu ne lipsi pe noi de ajutorul Tău atotputernic; ci fii de-a pururea cu noi, păzindu-ne şi acoperindu-ne, povăţuindu-ne şi întărindu-ne, bucurând şi veselind duhul nostru.

Iar noi alergând la sânul dragostei şi a îndurării Tale, toată viaţa noastră cea vremelnică şi

veşnică Ție să o dăm, Stăpânului nostru, Răscumpăratorului şi Domnului; pe Care din adâncul sufletului Îl rugăm, ca să ne faci pe noi cu judecățile pe care le ştii, fără de împiedicare a trece calea aceasta întunecoasă a vieții pământeşti şi a ajunge la cămara cea dumnezeiască a Ta, pe care ai făgăduit a o pregăti tuturor celor ce cred în numele Tău şi urmează dumnezeieştilor Tale învățături.

Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt

Împărate ceresc, preabunule Mângâietorule, Duhule al adevărului, Cel ce din Tatăl mai înainte de veci purcezi, şi întru Fiul pururea Te odihneşti; nepărtinitorule Izvor al darurilor celor dumnezeieşti, pe care le împarți precum voieşti; prin care şi noi nemernicii ne-am sfințit şi ne-am uns în ziua botezului nostru.

Caută spre rugăciunea robilor Tăi, vino la noi şi Te sălăşluieşte întru noi şi curățeşte sufletele noastre, ca să putem a ne face locaş Preasfintei Treimi.

Aşa, o Preabunule, nu Te scârbi de necurăția noastră nici de rănile păcatelor; ci le tămăduieşte pe ele cu ungerea Ta cea atot-vindecătoare. Luminează mintea noastră, ca să cunoaştem deşertăciunea lumii şi a celor ce sunt în lume; înviază ştiința noastră, ca neîncetat să vestească nouă ceea ce se cuvine a face şi ce se cuvine a lepăda; îndepărtează şi înnoieşte inima ca să nu izvorască mai mult ziua şi noaptea gânduri rele şi pofte necuvioase.

Îmblânzeşte trupul şi stinge cu insuflarea Ta cea dătătoare de rouă văpaia patimilor, prin care se întunecă în noi chipul cel prea-scump al lui Dumnezeu.

Iar duhul lenevirii, al mâhnirii, al iubirii de stăpânire şi al grăirii în deşert, goneşte-l de la noi; şi ne dă nouă duhul dragostei şi al răbdării, duhul blândeții şi al dreptății, ca îndreptând inimile cele slăbite şi genunchii, fără de lenevire să călătorim pe calea sfintelor porunci; şi aşa, ferindu-ne de tot păcatul şi împlinind toată dreptatea, să ne învrednicim a primi sfârşit creştinesc şi neruşinat, şi a intra în Ierusalimul cel ceresc; iar acolo a ne închina Ție, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, cântând în vecii vecilor: Treime Sfântă, slavă Ție!

Rugăciune către Preasfânta Treime

Preasfântă Treime, Stăpânire de o ființă, pricinuitoare a tot binele; ce vom răsplăti Ție pentru toate câte ne-ai dat nouă, păcătoşilor şi nevrednicilor, pe care mai înainte de a ne naşte noi în lume le-ai rânduit, şi pentru toate cele ce ne dai fiecăruia din noi în toate zilele şi pentru cele ce ai gătit nouă tuturor în veacul cel viitor?

Deci se cuvenea pentru atâtea binefaceri şi îndurări, să mulțumim Ție nu numai cu cuvintele, ci mai ales cu faptele, păzind şi împlinind poruncile Tale; iar noi cu patimile noastre şi cu obiceiurile cele rele în nenumărate păcate şi fărădelegi ne-am aruncat.

Pentru aceasta, ca cei ce suntem întinați, nu numai că nu îndrăznim a ne arata înaintea preasfintei feței Tale celei întreit strălucitoare, ci nici preasfânt numele Tău a-l chema, de nu ai fi binevoit Însuți Tu spre a noastră mângâiere a ne vesti nouă; că pe cei drepți şi curați iubeşti, iar pe păcătoşii care se pocăiesc îi mântuieşti şi cu milostivire îi primeşti.

Deci, caută, o Dumnezeiască Treime, din înalțarea sfintei slavei Tale asupra noastră, mult păcătoşilor; şi bunăvoința noastră în loc de fapte bune o primeşte, şi ne dă nouă duhul pocăinței celei adevărate; ca, urând tot păcatul, întru cuvioşie şi dreptate până la sfârşitul vieții noastre să petrecem, făcând voia Ta cea sfântă şi slăvind cu cuget curat şi cu fapte bune preadulcele şi preaîncuviințăt numele Tău. Amin.

ACATISTUL SFINTEI MUCENIȚE FILOFTEEA



7 Decembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Ca ceea ce din pruncie jertfă fără prihană te-ai adus lui Dumnezeu, prin fapta bună, Filotee preafericită, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoştea pe tine, ceea ce te-ai arătat podoaba fecioarelor şi locuitoarea cămării celei de nuntă, vrednică eşti de laudă! Pentru aceasta cântăm ţie: Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Icosul 1
Plecând acum genunchii înaintea Făcătorului tuturor şi mâinile tinzându-le către Cuvântul Cel mai înainte de veac, iertare greşealelor noastre cerem, putere de cuvânt, luminare şi pricepere minții noastre, ca să lăudăm nevoințele şi vitejiile fericitei Filofteea şi către dansa să grăim cu caldură unele ca acestea:
Bucură-te, Filofteea, cea din rău tată născută;
Bucură-te, că de mamă credincioasă ai fost crescută;
Bucură-te, trandafirul răsărit din maracine;
Bucură-te, că tot timpul bun miros reverşi din tine;
Bucură-te, că în lume ai fost blandă mieluşiță;

Bucură-te, că a ta mamă ți-a fost bună păstoriță;
Bucură-te, poruncă sfântă, cu desăvârşită minte;
Bucură-te, că de mică ai mers pe căile sfinte;
Bucură-te, că în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucură-te, că răbdarea te-a făcut să câştigi raiul;
Bucură-te, că necazuri suferit-ai multe foarte;
Bucură-te, că de Domnul te-ai preamărit după moarte;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 2-lea
Mutându-se din viața aceasta vremelnică, binecredincioasa maica ta, te-a lăsat pe tine la toată lipsa plinitoare şi moştenitoare faptelor ei celor bune, pe care urmându-le, ai cântat lui Dumnezeu neîncetata cântare: Aliluia!

Icosul al 2-lea
Frică şi cutremur ne cuprinde pe noi, cei întunecați la minte, că nu ne pricepem de unde vom începe a-ți aduce ție laude, fecioară, sau care cântare îți vom cânta, sau cu ce cununi te vom încununa; dar îndrăznind, pentru rugăciunile tale cele către Dumnezeu, cu inimă umilită cântăm ție acestea:
Bucură-te, odrăslirea cea în Târnov răsărită;
Bucură-te, cea de Domnul în rai acum răsădită;
Bucură-te, auroră cu raze strălucitoare;
Bucură-te, stea cerească ce luminezi ca un soare;
Bucură-te, că în lume te-a hrănit cereasca rază;
Bucură-te, că prin tine creştinii se luminează;
Bucură-te, că pe tine te-am câştigat bogăție;
Bucură-te, că povață ne-ai dat cum să urmăm ție;
Bucură-te, că prin tine am primit hrană cerească;
Bucură-te, pilda celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, călăuza sufletelor celor drepte;
Bucură-te, îndreptarul fecioarelor înțelepte;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 3-lea
Auzind tu, fericito, glasul Evangheliei Domnului, care fericeşte pe cei milostivi, tare l-ai întipărit în inima ta şi cu atâta credință l-ai primit şi atâta l-ai iubit, încât cu înfocată şi dumnezeiească râvnă aprinzându-te, cu însutite osteneli şi cu sârguință multă ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea
Multă purtare de grijă ai avut în cugetul tău pentru săraci, fericită Filotee, pentru că râvneai ca să nu rămână nici unul nemiluit din cei ce aşteptau de la tine milostenie, nici un flămând să nu se ducă nesăturat, nici un gol neîmbrăcat, nici un mâhnit nemângâiat; pentru care, lăudându-te, cântăm ție acestea:
Bucură-te, comoara milei, cea-n veci nedeşertată;
Bucură-te, îmbrăcarea celor goi fără de plată;
Bucură-te, celor flămânzi pâine bună, hrănitoare;
Bucură-te, celor străini casă adăpostitoare;
Bucură-te, izbăvitoare a celor primejduiți;
Bucură-te, alinare a rănii celor scârbiți;
Bucură-te, celor căzuți grabnică sprijinitoare;
Bucură-te, la nevoie fierbinte folositoare;
Bucură-te, feciorie, cu milostenie-nsoțită;
Bucură-te, tinerețe, cu viață-mbunătățită;

Bucură-te, mângâierea celor ce se roagă ție;
Bucură-te, că prin moarte ai rămas deapururi vie;
Bucură-te, Fiiotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 4-lea

Văzându-te pe tine vrăjmaşul firii omeneşti că te-ai apucat de lucrarea ei săvârşirea faptei celei bune şi mai vârtos de fapta care fi-va laudată în ziua Judecății, a socotit să te împiedice pe tine ca oarecând pe Eva în rai, dar n-a putut, căci neîncetat cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Ca viforul s-au pornit asupra ta urâții şi spurcații diavoli şi ispitiri fără de număr ți-au adus, ca prin mulțimea şi greutatea ispitelor să te întoarcă pe tine de la o lucrare ca aceasta. Dar tu, fericită, fiind întemeiată pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului, tare i-ai sfărâmat pe ei; drept aceea vrednică eşti a te cinsti cu acestea:
Bucură-te, fericito, cea de fapte bune plină;
Bucură-te, că prin chinuri te-ai îmbrăcat cu lumină;
Bucură-te, desfătarea maicii tale iubitoare;
Bucură-te, diademă a-nțeleptelor fecioare;
Bucură-te, pruncă sfântă a Domnului următoare;
Bucură-te, milostivă, cea de săraci iubitoare;
Bucură-te, că pe diavol tu l-ai umplut de ruşine;
Bucură-te, că satana a fost biruit prin tine;
Bucură-te, că credință ai avut în Hristos, tare;
Bucură-te, că răsplată dobândit-ai prin răbdare;
Bucură-te, vitejie, în trup de copil lucrată;
Bucură-te, biruință, de Duhul Sfânt insuflată;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 5-lea

Vifor de urgie mare a pornit tatăl tău cel întunecat la minte şi împietrit la inimă, suflând cu îngroziri şi cu chinuri asupra ta, fericită Filotee; dar n-a putut să te clintească, pentru că intemeiată erai pe Piatra credinței, Hristos, pe care tu, preaînțeleaptă fecioară, stând, lui Hristos, Celui ce te întărea pe tine, ai cântat: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Cine din pământeni poate să spună cu deamănuntul chinurile tale câte ai suferit de la tatăl tău cel întunecat la cuget, şi de la mama ta vitregă? Şi ce minte poate să priceapă răbdarea ta, întru toate câte ai pătimit? Drept aceea, minunându-ne de viața ta cea mai presus de fire, te lăudăm cu fericiri ca acestea:
Bucură-te, cea de Domnul pentru milă rânduită;
Bucură-te, că mult fost-ai de tatăl tău chinuită;
Bucură-te, că adesea fost-ai şi crunt biciuită;
Bucură-te, că pe spate şi pe obraz ai fost lovită;
Bucură-te, căci chinuri grele şi bătăi ai îndurat;
Bucură-te, că pe toate cu tărie le-ai răbdat;
Bucură-te, că-n trup răni, ca Hristos ai suferit;
Bucură-te, că din cale nimica nu te-a clintit;
Bucură-te, că în toate bucuroasă ai pătimit;
Bucură-te, că şi viața pentru Domnul ți-ai jertfit;
Bucură-te, că de Dânsul eşti acum în cer mărită;
Bucură-te, că luat-ai cunună neveştejită;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 6-lea

Când tu, preafericită Filotee, împărțeai hrană săracilor, atunci satana, ca şi la Iuda, a pus în mintea tatălui tău gând rău şi ucigaş; că pândindu-te pe tine din loc ascuns şi văzându-te hranind flămânzii, îndată s-a umplut de drăcească mânie şi a zvârlit în tine cu barda cea plugărească; şi rănindu-ți piciorul îndată ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, de care bucurându-te tare, ai cântat: Aliluia!

Icosul al 6-lea
Înger s-a trimis atunci din cer ca să lumineze trupul tău cel fecioresc, muceniță Filotee; şi venind, a stat nevăzut şi a început a grăi către tine:
Bucură-te, muceniță, cea de tatăl tău ucisă;
Bucură-te, că dând milă, către Domnul eşti trimisă;
Bucură-te, că răbdarea te-a suit la înălțime;
Bucură-te, că de-aproape vezi pe Preasfânta Treime;
Bucură-te, că de Domnul eşti aleasă şi primită;
Bucură-te, că de Dânsul eşti în rai sălăşluită;
Bucură-te, că de-a pururi porți luminată cunună;
Bucură-te, că în ceruri stai cu drepții împreună;
Bucură-te, că ai parte între sfintele fecioare;
Bucură-te, că de slavă te-ai făcut moştenitoare;
Bucură-te, că în ceruri eşti de-a pururi desfătată;
Bucură-te, că-n tot timpul de noi eşti binecuvântată;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 7-lea
Zăcând trupuşorul tău cel curat pe pământ şi încă sânge din piciorul tău cel tăiat curgând, cu strălucire cerească a fost înconjurat, încât şi locul cel dimprejur s-a umplut de lumină; şi aceasta văzând ticălosul şi ucigaşul tău tată, cu spaimă înfricoşându-se, a alergat în cetate şi a spus cele ce a văzut, ca nu ştia întunecatul să cânte: Aliluia!

Icosul al 7-lea
Alergând fecioarele dimpreună cu mamele lor la locul unde erai ucisă, ca să te vadă pe tine, fericită Filotee, şi văzând cu ochii lor strălucirea luminii care te înconjura, minunându-se întru sine, au început a te lăuda, zicând:
Bucură-te, Filotee, înțeleaptă şi preabună;
Bucură-te, că eşti nouă sora scumpă şi cunună;
Bucură-te, că în ceruri s-a proslăvit al tău nume;
Bucură-te, că lumină eşti fecioarelor în lume;
Bucură-te, că la Domnul ți-a fost inima de mică;
Bucură-te, că iubindu-L, de chinuri nu ți-a fost frică;
Bucură-te, că spre bine mult ai fost sârguitoare
Bucură-te, că în toate întreci pe alte fecioare;
Bucură-te, că pe Domnul L-ai câştigat acum mire;
Bucură-te, că guşti de-acum a raiului îndulcire;
Bucură-te, că în ceruri te avem mijlocitoare;
Bucură-te, că la Domnul ne eşti caldă rugătoare;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 8-lea
Auzind arhiepiscopul Târnovei cele spuse de tatăl tău, îndată, cu dregătorii cetății şi cu tot clerul şi poporul a venit la tine; şi văzând trupul tău strălucind de lumină, cu frică au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea
Tot oraşul Tarnovei şi satele dimprejur au alergat la locul ce strălucea, fecioară Filotee; şi văzând

minunea care s-a săvârşit întru tine, dimpreună cu arhiepiscopul ţi-au împletit cântări, zicând unele ca acestea:
Bucură-te, a Tarnovei laudă nestricăcioasă;
Bucură-te, sfânt vlăstar din maică binecredincioasă;
Bucură-te, crinul fraged din grădina lui Hristos;
Bucură-te, floare albă cu neveştejit miros;
Bucură-te, chip al milei şi al dragostei creştine;
Bucură-te, viaţă scurtă înveşnicită prin mult bine;
Bucură-te, că prin trude eşti mutată între sfinte;
Bucură-te, că guşti raiul care l-ai dorit fierbinte;
Bucură-te, că acolo ţi-ai găsit pe maica bună;
Bucură-te, că te veseleşti cu dansa împreună;
Bucură-te, că podoabă Biserica te câştigă;
Bucură-te, că tot omul te laudă şi îţi strigă:
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 9-lea

Strânsă fiind toată mulţimea popoarelor împrejurul tău, cu frică s-au apropiat de tine, vrând să te ridice de la pământ; dar văzând greutatea cea mai presus de fire a trupului tău, toţi s-au umplut de mirare şi cu spaimă au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Înţelegând popoarele că nu-ţi este voia să te ridice de la pământ, cu nedumerire se uitau unii la alţii; apoi, luminaţi fiind de sus, au început să numească toate mănăstirile şi văzând că vrei să mergi la biserica din Curtea de Argeş, au început a grăi ţie:
Bucură-te, că tu însăţi ţi-ai hotărât locuinţa;
Bucură-te, că prin Domnul ţi s-a împlinit dorinţa;
Bucură-te, că departe s-a vestit al tău sfânt nume;
Bucură-te, că viaţa ţi s-a cunoscut în lume;
Bucură-te, fericito, tu preascump al nostru rod;
Bucură-te, că te-aşteaptă Radu Negru Voievod;
Bucură-te, că mergi astăzi să lucrezi în România;
Bucură-te, că departe ţi-ai întins apostolia;
Bucură-te, că poporul vine voia să-ţi plinească;
Bucură-te, iubitoare de Ţara cea Românească;
Bucură-te, că românii te-au câştigat bogăţie;
Bucură-te, că de-a pururi şi noi îţi vom cânta ţie:
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 10-lea

Dacă s-a dat ştire lui Radu Negru Vodă că vrei să vii în Ţara Românească, cu lacrimi de bucurie a lăudat pe Dumnezeu şi luând mulţime de popor a alergat către Dunăre întru întâmpinarea ta; şi văzându-te de mult popor petrecută, a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al10-lea

Primit-a Domnul Ţării Româneşti, Radu Negru Vodă, cu mare bucurie şi evlavie cinstitele şi sfintele tale moaşte şi lăudând pe Dumnezeu, a grăit către tine aşa:
Bucură-te, Filotee, muceniţă preacinstită;
Bucură-te, cea de Domnul, ţării noastre dăruită;
Bucură-te, voitoarea noastră cea de prea mult bine;
Bucură-te, că pământul ni s-a luminat prin tine;
Bucură-te, că noi astăzi te primim ca pe un soare;

Bucură-te, că în juru-ți verşi raze mângâietoare;
Bucură-te, că la Arges ți-ai ales locaş în lume;
Bucură-te, că poporul îți cinsteşte al tău nume;
Bucură-te, că podoabă fi-vei Bisericii veşnic;
Bucură-te, frumusețea şi stâlpul şi cel puternic;
Bucură-te, păzitoare a credinței strămoşeşti;
Bucură-te, mandră floare a grădinii romaneşti;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 11-lea

Făclie purtătoare de lumină te avem pe tine, fecioară Filotee, că luminezi toată Biserica din Țara Românească şi izvorând bună mireasmă, neîncetat reverşi tămăduiri celor ce aleargă cu credință la racla sfintelor tale moaşte! Pentru aceasta lui Dumnezeu, Celui ce Te-a preamărit pe tine, cu neîncetate mulțumiri cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Având noi sfintele tale moaşte pe pământul nostru ca pe o comoară neprețuită, ne umplem de sfințenie şi privind la dânsele ca la o lumina cerească, cu frică şi cu cutremur cântăm ție acestea:
Bucură-te, că tu însăti ți-ai ales această țară;
Bucură-te, că la Argeş moaştele ți se aşezară;
Bucură-te, Filotee, sfânta noastră bogăție;
Bucură-te, că mari daruri ți-a hărăzit Hristos ție;
Bucură-te, strălucirea credinței celei creştine;
Bucură-te, îndulcirea celor ce vin către tine;
Bucură-te, lecuirea bolilor nenumărate;
Bucură-te, dătătoare de puteri şi sănătate;
Bucură-te, rugătoarea cea pentru noi cu căldură;
Bucură-te, că prin tine spre noi Domnul se îndură;
Bucură-te, că tot omul din ajutoru-ți apucă;
Bucură-te, că pe nimeni nu-l laşi mâhnit să se ducă;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 12-lea

Auzit-am, fecioară Filotee, viața ta cea dumnezeiască, văzut-am şi minunile tale şi îndulcindu-ne de facerile tale de bine ce arăți nouă în toate zilele, credem şi îndrăznirii tale către Dumnezeu. Drept aceea, lui Hristos, Celui ce te-a mărit pe tine, din inimă Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Lăudăm nevoințele tale, Filotee fecioară, cinstim patimile, mărim îndelungă-răbdarea ta, fericim sfântul tău sfârşit, cântăm bărbăția ta cea neînvinsă ce s-a arătat în trupul tău cel tinerel şi crud; şi privind toate ostenelile vieții tale care te-au preamărit pe pământ şi în cer, unde acum locuieşti, te rugăm, fă pomenire şi de noi, cei ce alergăm la racla sfintelor tale moaşte, ca, izbăvindu-ne de toată nevoia şi împărăției cerurilor făcându-ne părtaşi, să te lăudăm pe tine, grăind unele ca acestea:
Bucură-te, cea la Târnov în Bulgaria sfințită;
Bucură-te, cea de ceruri românilor dăruită;
Bucură-te, că acum locuieşti la înălțime;
Bucură-te, că în lume săvârşeşti minuni mulțime;
Bucură-te, că stai veşnic între cetele mărite;
Bucură-te, că prin tine mila Domnul ne trimite;
Bucură-te, că vezi fața Ziditorului a toate;
Bucură-te, că prin tine din primejdii El ne scoate;
Bucură-te, că solia-ți are trecere la Domnul;

Bucură-te, că-ți ascultă rugile pentru tot omul;
Bucură-te, că ești nouă ajutor întru primejdii;
Bucură-te, că pe tine te avem stâlp al nădejdii;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată !

Condacul al 13-lea

O, întru tot laudătă şi mult milostivă muceniță Filotee, primind mulțumirea noastră cea săracă şi această puțină rugăciune de acum, de toate relele ne păzeşte, pace lumii mijloceşte, de vrăjmaşii cei văzuți şi nevăzuți ne mântuieşte şi ne apără pe noi de veşnica osândă, ca dimpreună cu tine, lui Hristos Dumuezeu să-I cântăm: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Plecând acum genunchii înaintea Făcătorului tuturor şi mâinile tinzându-le către Cuvântul Cel mai înainte de veac, iertare greşealelor noastre cerem, putere de cuvânt, luminare şi pricepere minții noastre, ca să lăudăm nevoințele şi vitejiile fericitei Filofteea şi către dansa să grăim cu caldură unele ca acestea:
Bucură-te, Filofteea, cea din rău tată născută;
Bucură-te, că de mamă credincioasă ai fost crescută;
Bucură-te, trandafirul răsărit din maracine;
Bucură-te, că tot timpul bun miros reverşi din tine;
Bucură-te, că în lume ai fost blandă mieluşiță;
Bucură-te, că a ta mamă ți-a fost bună păstoriță;
Bucură-te, poruncă sfântă, cu desăvârşită minte;
Bucură-te, că de mică ai mers pe căile sfinte;
Bucură-te, că în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucură-te, că răbdarea te-a făcut să câştigi raiul;
Bucură-te, că necazuri suferit-ai multe foarte;
Bucură-te, că de Domnul te-ai preamărit după moarte;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Şi **Condacul întâi**

Ca ceea ce din pruncie jertfă fără prihană te-ai adus lui Dumnezeu, prin fapta bună, Filotee preafericită, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoştea pe tine, ceea ce te-ai arătat podoaba fecioarelor şi locuitoarea cămării celei de nuntă, vrednică eşti de laudă! Pentru aceasta cântăm ție: Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

ACATISTUL SFÂNTULUI MUCENIC TRIFON



1 februarie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Pe tine, cela ce ai îndrăzneală către Domnul, mijlocitor şi rugător pentru sufletele noastre te avem, noi smeriţii. Iar acum, în ziua Praznicului tău rugămu-te, cere-ne nouă de la Dumnezeu iertare de păcate şi izbăvire, din primejdii, ca să cântăm ţie: Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Icosul 1
Sfinte, slăvite, Mare Mucenice Trifon, cu închinare şi neîndoită credinţă îndrăznim a cere şi aşteptăm mijlocirile tale către Dumnezeiasca milostivire, ca să ne aflăm părtaşi bucuriei tale noi, cei ce pătimim în multe feluri de boli, de patimi, de nevoi şi de războiri cumplite. Pe tot sufletul cel necăjit şi dosădit, pe cei ce păzesc întru cunoştinţă legea lui Hristos Dumnezeu şi cred întru Dânsul, pe toţi care se sârguie a se închina Sfintelor tale moaşte şi îţi împodobesc ţie această cântare de laudă, de cerere şi mărire ajută-i cu darul de care te-ai învrednicit de la Hristos, Mântuitorul şi Dumnezeul nostru. Auzi-ne pe noi, care grăim către tine unele ca acestea:
Bucură-te, Trifoane, cel născut în ţara Frigia, în satul Campsada;
Bucură-te, îngerească odihnire, încă din copilărie, a darului Sfintei Treimi;
Bucură-te, vas ales al Apei Vieţii şi al darului facerii de minuni;
Bucură-te, prin care numele lui Dumnezeu se preaslăveşte în cer şi pe pământ;
Bucură-te, izgonitor al demonului din fiica împăratului, Gordiana;

Bucură-te, arătător şi altora al vrăjmaşului prin postirea şi rugăciunea ta cea către Dumnezeu;
Bucură-te, Trifoane, nume înfricoşător diavolilor;
Bucură-te, chip ce izvorăşti în lume mirul preaslăvirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunată înmulțire a sfintei credințe în multe părți ale Frigiei;
Bucură-te, că ai fost prins pentru mărturisirea lui Iisus Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, daruire de sine făcută jertfă de bunăvoie în mâinile păgânilor,
Bucură-te, neclintită stare la judecată înaintea ighemonului Acvilin;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 2-lea

Mucenice Trifon, de trei ori fericite, n-ai voit a te supune poruncii împăratului de a te închina zeilor. Ci mai vârtos L-ai mărturisit pe Iisus Hristos a fi Dumnezeu cu adevărat. Pentru aceasta vrednic eşti a auzi de la noi cântarea Acatistului, prin care te fericim şi împreună cu tine cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Să nu se învrednicească nelegiuiții a ne supune sub picioarele lor, Sfinte Mucenice al lui Hristos, Trifoane, când se pornesc asupra noastră ca valurile mării ce vin cu repeziciune, ci să cadă ca spicele țarinii de la fața ta, iar noi să te binecuvântăm, strigând:
Bucură-te, neplecare către momelile cele amăgitoare;
Bucură-te, însetare după pătimirile pentru Iisus Hristos;
Bucură-te, vistierie nefurată a comorilor de mult preț ale dreptei credințe;
Bucură-te, dumnezeiască răbdare a chinurilor de la păgâni;
Bucură-te, vas ales al darului vorbirii frumoase, izvorât de la Dumnezeu;
Bucură-te, că ai zis ighemonului: "Nimeni lepădându-se de Cerescul Împărat Iisus Hristos, nu va putea să moştenească viața veşnica";
Bucură-te, ai fost alergat prin gerul iernii cu picioarele desculțe;
Bucură-te, că stihuri din psalmii lui David cântai pe cale;
Bucură-te, că ziceai: "Paşii mei îndreptează-i Doamne, după cuvântul Tau";
Bucură-te, că piroane de fier ți s-au bătut în picioarele tale;
Bucură-te, primire cu mulțumire a bătăilor multe şi dureroase;
Bucură-te, răbdare mai presus de fire în chinurile cele cumplite;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 3-lea

De înțelegerea Dumnezeirii sufletul tău fiind luminat, ca un adevărat viteaz al Mântuitorului Hristos te-ai arătat; stând neclintit în dragostea Lui. Pentru aceasta noi cu smerenie venim către tine şi cu îndoită umilință cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Plin fiind de darul lui Dumnezeu, Mucenice Trifon, care te lumina şi te înțelepțea, prin fapte bune ca pe o scară ai mers din putere în putere, purtătorule de biruință al Cerescului Împărat Iisus; pentru aceasta îți cântăm:
Bucură-te, că ighemonul Acvilin s-a mirat de răspunsurile tale cele drepte;
Bucură-te, răbdare a bătăilor ce ruşinezi pe draci;
Bucură-te, stâlp neclintit de urgia tiranului;
Bucură-te, tărie nebiruită de chinurile şi îngrozirile lui Acvilin, care te-a dat morții;
Bucură-te, că pentru credința în Dumnezeul nostru Iisus Hristos a ți se tăia capul a poruncit;
Bucură-te, rugăciune cu mulțumire către Dumnezeu înaintea trecerii tale;
Bucură-te, că prin rugăciunea ta, oamenii din Campsada s-au izbăvit de foamete, de jivini şi insecte vătămătoare;
Bucură-te, că rugându-te, mai înainte de a ți se tăia capul, a luat Domnul Sfântul tău suflet în Mâinile Sale;

Bucură-te, că ai poruncit ca cinstitul şi Sfântul tău trup în Campsada să-l ducă;
Bucură-te, Trifoane, că din tinereţile tale lui Dumnezeu te-ai sfinţit;
Bucură-te, daruire lui Dumnezeu a multor oameni;
Bucură-te, tămăduire a nenumărate boli în noroade;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 4-lea
Nemairăbdând păgânii minunile tale cele Sfinte, prin care se defăima înşelăciunea idolească – căci propovăduiai lor credinţa lui Hristos şi arătai lămurit că El este Dumnezeu Care face minunile, iar nu idolii, – te-au supus muncilor, pe care le-ai primit cu dragoste, cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Glas către tine înălţând, grăim: grabeşte, Sfinte Mucenice Trifon, a ne apăra pe noi, că după Mântuitorul şi Preacurata lui Maică, la tine alergăm, ca să ne izbăveşti din toate primejdiile şi să te bine cuvântăm, cântând:
Bucură-te, îndelungă răbdare în chinuri încununată de Preasfânta Treime;
Bucură-te, că Domnul Hristos împreună cu îngerii la cer te-a suit;
Bucură-te, că Mucenicii ţi-au ieşit înainte;
Bucură-te, cel întâmpinat cu cinste de Cuvioşi;
Bucură-te, de Ierarhi cu plăcute cuvinte binecuvântat;
Bucură-te, că toţi Sfinţii, cântări de laudă şi bucurie ţi-au cântat;
Bucură-te, suflet sălăşluit în Împăratia Cerurilor;
Bucură-te, împreună vorbitor cu Îngerii;
Bucură-te, veselire în lăcaşurile lui Hristos împreună cu toţi Sfinţii;
Bucură-te, împreună cu dânşii aşezat la masa Cinei celei de Taină;
Bucură-te, chip preacinstit în ceata Mucenicilor;
Bucură-te, de a cărui încununare toţi Sfinţii saltă şi se bucură cu duhul;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 5-lea
Hrană de mântuire trimite-ne nouă, Sfinte Trifon, de la Dumnezeu, ca să nu pierim de mulţimea împătimirilor; că păcătoşi suntem, dar avându-te pe tine mijlocitor, nădejde de mântuire câştigăm, căci de la tine ne învăţăm a cânta după cuviinţă: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Prealăudat s-a arătat numele tău, Trifoane, în toată ţara Frigiei, pentru că prin rugăciunile tale către Dumnezeu ai adus la Credinţa lui Hristos pe mulţi dintre închinătorii la idoli şi botezându-se ei în numele Preasfintei Treimi, au strigat într-un glas: "Mare este Dumnezeul creştinilor"! Pentru aceasta şi noi, cei izbăviţi prin tine din multe feluri de păcate şi asupriri, îţi cântăm:
Bucură-te, braţ cu putere ce-i aduci la credinţa în Hristos pe împotrivitori;
Bucură-te, izbăvitorule al celor robiţi;
Bucură-te, minunatule între Sfinţi, care ai făcut pe păgâni a se boteza;
Bucură-te, suflet viteaz, învrednicit a fi Mucenic;
Bucură-te, câştigare a darului Sfinţeniei prin Crucea marilor suferinţe;
Bucură-te, ingrozire a slujitorilor la idoli;
Bucură-te, biruintă asupra diavolilor cu puterea lui Hristos;
Bucură-te, nume înfricoşat în auzul lor;
Bucură-te, trandafir prea înmiresmat înflorit în grădinile raiului;
Bucură-te, că inşişi îngerii din Ceruri te cunosc ca alesul lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce stai acu înaintea Mântuitorului şi te rogi pentru noi;
Bucură-te, cel ce vezi nevoile noastre şi ne dai grabnic ajutor;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 6-lea
Inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice Sfântul Proroc David; pentru aceasta smerindu-ne până la moarte, cădem către tine, Mare Mucenice Trifon, să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii; ca să ne liniştească durerile şi să potolească pornirea urâtelor patimi, iar noi întru pacea inimii să cântăm: Aliluia!

Icosul al 6-lea
Cumplit şi fără cruțare bătând ostaşii trupul tău, răbdătorule de chinuri al lui Hristos, pământul s-a înroşit de sângele tău; pentru aceasta îți cântăm:
Bucură-te, priveliştea îngerilor şi oamenilor;
Bucură-te, răbdare până la sfârşit întru dreapta credință a chinurilor de la păgâni;
Bucură-te, împlinirea datoriilor creştine;
Bucură-te, lauda Bisericii Răsăritului;:
Bucură-te, bucuria neamului creştinesc;
Bucură-te, izgonirea şi înspăimântarea dracilor;
Bucură-te, chip strălucind minunile puterea Darului dumnezeiesc;
Bucură-te, al lui Hristos vrednic lăudător;
Bucură-te, întru bucuria Domnului tău;
Bucură-te, însetoşare de a-ți vărsa sângele pentru Dânsul;
Bucură-te, nume preacântat, izvorând mirul tămăduirilor;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 7-lea
Vrând nebunul tiran numaidecat să te piardă şi văzând că muncile pentru tine sunt zadarnice, adeseori se gândea cum să te dea morții. Iar tu, Sfinte, învăpăiat de dorință fiind a merge la Hristos, neîncetat cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea
Nouă şi înfricoşată răbdare ai săvârşit, Sfinte, când ai fost chinuit de tirani, din porunca lui Acvilin, pentru că primind cu veselie piroanele bătute în picioarele tale, lovit cu cruzime şi legat de cal, alergai spre Hristos; pentru aceasta nu contenim a te lăuda, cântând:
Bucură-te, Trifoane, mucenicie văzătoare a cununii gătite în Cer;
Bucură-te, biruire a taberelor vrăjmaşe cu puterea Darului Dumnezeiesc;
Bucură-te, suflet aşezat în lăcaşurile Sfinților;
Bucură-te, trup cinstit jos, pe pământ, după ieşirea sufletului;
Bucură-te, creştet încununat de Însuşi Domnul Iisus;
Bucură-te, minunată săvârşire a nevoinței muceniceşti;
Bucură-te, chip proslăvit de la cele pământeşti la cele Cereşti;
Bucură-te, dimpreună cu mucenicii numărat;
Bucură-te, izvor de minuni nedeşertat pentru cei binecredincioşi;
Bucură-te, demonilor rană de nevindecat;
Bucură-te, Trifoane, de Dumnezeu iubit şi cinstit;
Bucură-te, mărturisitor neobosit;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifone!

Condacul al 8-lea
Numele tău decât toate s-a făcut mai dorit, Trifoane, nouă, celor ce cu dragoste te cinstim, ne închinăm ție şi sărutăm Dumnezeieştile tale moaşte, împreună cu tine cântând: Aliluia!

Icosul al 8-lea
Izbiți de valurile ispitelor ce vin asupra noastră, nu ne putem lupta şi nici nu suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăință nu avem din pricina păcatelor noastre. Pentru aceasta cădem înaintea ta, rugându-te să ne întăreşti în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de cursele vrăjmaşilor şi să cântăm:

Bucură-te, chip vrednic de laudă şi cinstire;
Bucură-te, că ne plecăm capul până la pământ înaintea Cinstitelor tale moaşte;
Bucură-te, milostivire ce împlineşti Cerintele noastre spre mântuire;
Bucură-te, Mucenicule al lui Hristos, care asculți rugăciunile noastre;
Bucură-te, vrednicule de pururea pomenire;
Bucură-te, că ieşind noi cu Sfintele tale moaşte prin grădină, ne aperi de grindină;
Bucură-te, că rugându-te preoții şi sfințind apa, apoi stropind cu ea pomii şi zarzavaturile, ne scapi de toate insectele vătămătoare;
Bucură-te, turn de tărie al Bisericii;
Bucură-te, rază de bucurie nouă, celor ce te avem nădejde nesurpată;
Bucură-te, făclie, care ne luminezi pe noi cu Sfintele tale rugăciuni;
Bucură-te, chip îngeresc, care ne străluceşti izbăvire în toate ispitele;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 9-lea

Patimile pe care dumnezeieşte le-ai răbdat să ne fie nouă spre tămăduirea patimilor noastre, iar rănile trupului tău să ne fie acoperământ durerilor ce ne tulbură cugetul; dă-ne, dar, Sfinte, în încercări răbdare, ca să cântăm cu despietrite şi împăcate inimi: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre, preafericite Trifon, iar cu mulțimea minunilor schimbă cugetele fraților celor ce ne prigonesc, spre a se întoarce şi a nu fi osândiți împreună cu vrăjmaşul cel viclean; iar prin tine aflând liniştea lui Hristos, să-ți cântăm:
Bucură-te, ruşinare a vrăjmaşului cu toate cetele lui;
Bucură-te, zdrobire sub picioarele tale a oştilor întunericului;
Bucură-te, mângâiere a monahilor şi privire nestrămutată strălucind din icoana iubirii;
Bucură-te, nume scris în Cartea Vieții, cântat şi cinstit de creştini;
Bucură-te, floare frumoasă din părțile Frigiei;
Bucură-te, mărgăritar ales lucrat de mâna Providenței;
Bucură-te, trandafir binemirositor între spinii idoleşti;
Bucură-te, Chip preamărit de Cel pe care L-ai preaslăvit;
Bucură-te, jertfă vie în Hristos, făcută izvor de binecuvântare;
Bucură-te, strajă neadormită a Mănăstirii Frăsinei;
Bucură-te, călăuză osârdnică a celor ce merg pe Calea Mântuitorului;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 10-lea

Învăpăiate sunt rugăciunile tale către Dumnezeu, Sfinte Mucenice Trifon, pentru că Mijlocind iertarea şi tămăduirea neputinciosilor, ne-ai scăpat din groapa osândei în care eram căzuți. Drept aceea, cunoscând noi, păcătoşii, facerile tale de bine, ne minunăm de Darul ce se lucrează prin, tine, şi cântăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Ziditorului, iar nicidecum zidirii, te-ai arătat întru toate mărturisitor şi al Lui biruitor mucenic, de aceea şi tiranul te-a întrebat cine te întăreşte pe tine în munci. Dar tu, ca un viteaz al lui Hristos, i-ai răspuns: "Dumnezeul meu este în sufletul meu". Pentru aceasta, cu bucurie îți cântăm:
Bucură-te, izbăvitorul tuturor celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, sculare a celor căzuți în păcate grele;
Bucură-te, bună voire de a ne lăsa nouă părticele din Cinstitul tău trup;
Bucură-te, primire de la Dumnezeu a cununii cereşti;
Bucură-te, mână întinsă şi cuget întăritor celor slabi;
Bucură-te, viață întru care Dumnezeu S-a preaslăvit;
Bucură-te, că, numele Lui s-a preaînălțat, în facerea minunilor tale;

Bucură-te, că pentru Dânsul ai pătimit, ca să biruieşti împreună cu Dânsul;
Bucură-te, Mucenice, lumii preafolositor;
Bucură-te, răbdătorule de chinuri şi de biruință purtător;
Bucură-te, al minunilor dumnezeieşti izvorâtor;
Bucură-te, Mare Mucenice Triton!

Condacul al 11-lea

Toata cântarea se biruieşte întru tine, Sfinte, căci cum vom aduce ție după cuviință cântări de psalmi, celui laudăt de cetele puterilor Cereşti. Ci numai spre mulțumită pentru tămăduiri ne îndestulăm, cântând: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Sfeşnic cu totul luminos s-au arătat cinstitele tale moaşte, Sfinte Mare Mucenice Trifon, puse în mijlocul Bisericii şi strălucind tuturor celor ce cu credință se închină la ele; deci de un dar ca acesta nu ne lipsi, Sfinte, milostivindu-te de noi care cu dragoste îți cântăm:
Bucură-te, sfântă dorire după mântuirea tuturor;
Bucură-te, propovăduitorule al Raiului celui frumos;
Bucură-te, tăiere cu cuțitul credinței a cuvintelor păgâneşti;
Bucură-te, sprijin mângâietor şi cunună a sfaturilor duhovniceşti;
Bucură-te, ruşinarea necuviinței slujitorilor idoleşti;
Bucură-te, moştenitor al raiului, vredniciile de pomenire;
Bucură-te, câştigare a răsplătirii dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, împartăşire şi nouă, smeriților, din roada bunătăților tale;
Bucură-te, slăvite Mucenice, cunoscut din faptele tale preaminunate;
Bucură-te, smerire şi întoarcere a necredincioşilor la lumina lui Hristos;
Bucură-te, veselire a iubitorilor de Hristos;
Bucură-te, izgonire de la noi a vrăjmaşului;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 12-lea

Har ai aflat înaintea lui Dumnezeu, Sfinte, har aflăm înaintea ta şi noi, cei ce cu credință chemam numele tău întru ajutor. Căci tu vindeci toată boala şi patima din noi cu Darul rânduit ție de la Dumnezeu, ca izbăviți şi îndreptați, să cântăm într-un glas: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cu cântări îți cinştim pomenirea ta, fericim chinurile şi îndelungă răbdarea ta, mărim şi lăudăm minunile tale, vitejia şi bărbăția ta, iar la mijlocirile tale alergând, bine te cuvântam ca pe un mare ajutător şi păzitor al lumii. Pentru aceasta ne plecăm genunchii şi cu mulțumitoare inimi îți cântăm:
Bucură-te, mielusel fără prihana, că rugându-te, ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu;
Bucură-te, aur lămurit prin chinuri întru slava Sfintei Treimi;
Bucură-te, nuntaş al Mirelui Hristos, de Dânsul proslăvit în Ceruri;
Bucură-te, privire a lumii prin icoana dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, izvor al bucuriei Învierii, primind mulțumirile noastre;
Bucură-te, mir al milostivirii de Sus, la ieşirea din Sfântul Altar cu Sfintele tale moaşte;
Bucură-te, izvor de tămăduiri revărsat peste închinarea inimii noastre;
Bucură-te, facătorule de minuni cu puterea lui Hristos sălăşluită în tine;
Bucură-te, îndreptător către Lumina lumii a mulțime de păgâni;
Bucură-te, chip încununat în Ceruri cu diadema iubirii;
Bucură-te, vindecarea trupurilor noastre;
Bucură-te, rugă neadormită pentru mântuirea sufletelor noastre;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Condacul al 13-lea

O, prealăudate mucenice Trifon, ascultă smerita noastră rugăciune pe care ți-o aducem din toată inima şi ne izbăveşte pe noi din boli şi din primejdii, pe noi, cei ce cinstim pomenirea ta, şi mărturisim minunile săvârşite de tine cu Darul Sfântului Duh. Îndreptează paşii noştri spre lumina Învierii lui Hristos şi ne poartă de grijă din înalt să nu ne aflăm copleşiți de valurile lumii, ci cu privirea ațintită spre Hristos, să ajungem la țărmul veşniciei şi al iubirii descoperite a Sfintei Treimi, cântând din liturghisitoare inimi: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Sfinte, slăvite, Mare Mucenice Trifon, cu închinare şi neîndoită credință îndrăznim a cere şi aşteptăm mijlocirile tale către Dumnezeiasca milostivire, ca să ne aflăm părtaşi bucuriei tale noi, cei ce pătimim în multe feluri de boli, de patimi, de nevoi şi de războiri cumplite. Pe tot sufletul cel necăjit şi dosădit, pe cei ce păzesc întru cunoştință legea lui Hristos Dumnezeu şi cred întru Dânsul, pe toți care se sârguie a se închina Sfintelor tale moaşte şi îți împodobesc ție această cântare de laudă, de cerere şi mărire ajută-i cu darul de care te-ai învrednicit de la Hristos, Mântuitorul şi Dumnezeul nostru. Auzi-ne pe noi, care grăim către tine unele ca acestea:

Bucură-te, Trifoane, cel născut în țara Frigia, în satul Campsada;
Bucură-te, îngerească odihnire, încă din copilărie, a darului Sfintei Treimi;
Bucură-te, vas ales al Apei Vieții şi al darului facerii de minuni;
Bucură-te, prin care numele lui Dumnezeu se preaslăveşte în cer şi pe pământ;
Bucură-te, izgonitor al demonului din fiica împăratului, Gordiana;
Bucură-te, arătător şi altora al vrăjmaşului prin postirea şi rugăciunea ta cea către Dumnezeu;
Bucură-te, Trifoane, nume înfricoşător diavolilor;
Bucură-te, chip ce izvorăşti în lume mirul preaslăvirii lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunată înmulțire a sfintei credințe în multe părți ale Frigiei;
Bucură-te, că ai fost prins pentru mărturisirea lui Iisus Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, daruire de sine făcută jertfă de bunăvoie în mâinile păgânilor,
Bucură-te, neclintită stare la judecată înaintea ighemonului Acvilin;
Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

Şi **Condacul întâi**

Pe tine, cela ce ai îndrăzneală către Domnul, mijlocitor şi rugător pentru sufletele noastre te avem, noi smeriții. Iar acum, în ziua Praznicului tău rugămu-te, cere-ne nouă de la Dumnezeu iertare de păcate şi izbăvire, din primejdii, ca să cântăm ție: Bucură-te, Mare Mucenice Trifon!

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

O, întrutotlăudate, Sfinte Mucenice Trifon, primeşte de la noi aceste cântări pe care cu umilință le aducem înaintea ta şi ne izbăveşte din toate nevoile şi scârbele ca un bun şi iubitor de oameni şi neînfruntat ocrotitor al creştinilor. Căci deşi suntem nevrednici a ne face părtaşi milostivirii tale, pentru păcatele noastre cele multe şi grele, săvârşite în viața noastră şi în tot ceasul, însă cunoscând marea bunătate pe care ai arătat-o asupra celor ce te cinstesc pe tine şi se pocăiesc cu credință întru numele Domnului, năzuim cu lacrimi de umilință şi preaplecată mărturisire a păcatelor la mijlocirile tale înaintea Sfintei Treimi. Fii dar nouă, pururi rugător la Preaputernicul Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor noastre, pentru mântuirea noastră de toate bolile şi primejdiile, de cutremurul pământului şi moarte năprasnică, pentru întărirea noastră în credința cea adevărată, apărându-ne de toate răutățile după făgăduința ta, căci toți te cinstim şi prăznuim numele tău, acum şi pururea şi în veci. Amin.

După otpust zicem aşa:

Sfinte Mare Mucenice Trifon, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi şi ne, izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea noastră spre tine o punem, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-ne pe noi sub Sfânt Acoperământul tău.

Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH IGNATIE BRIANCEANINOV



13 mai

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Cel ce ai fost ales de împăratul Ceresc şi proslăvit de El, părinte Ierarhe Ignatie, prăznuind acum preacinstita pomenirea ta, cu osârdie te rugăm: călăuzeşte-ne la calea mântuirii, izbăveşte-ne de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, de scârbe şi de dureri pe cei ce cu dragoste strigăm ţie: Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Icosul 1

Arhanghelii şi îngerii se minunau de vieţuirea ta, Părinte Ierarhe Ignatie, căci din pruncie ai avut mare dorire către Dumnezeu şi întru poruncile Lui ai petrecut neabătut viaţa ta. Minunându-ne de această bună pricepere a ta, cu umilinţă strigăm ţie:
Bucură-te, că pe părinţii tăi îndureraţi de nerodire, cu naşterea ta i-ai mângâiat;
Bucură-te, odraslă minunată şi de neam cinstit;
Bucură-te, necontenita bucurie a îngerului tău păzitor;
Bucură-te, cel ce cu blândeţea şi supunerea ta pe părinţii şi povăţuitorii tăi i-ai uimit;
Bucură-te, cela ce din pruncie te-ai gătit pentru ascultare monahicească;
Bucură-te, cel ce sufletul tău de prunc către Dumnezeu l-ai îndreptat;
Bucură-te, cel ce clipele de răgaz ale pruncie tale în rugăciune şi cugetare la Dumnezeu le-ai petrecut;
Bucură-te, cela ce pentru fraţii şi surorile tale mai mici pildă de rugăciune şi ascultare te-ai arătat;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinţei şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 2-lea

Văzând darurile tale cele mari, părinții tăi te-au îndreptat către orașul împărătesc, ca să dobândești învățătura spre a primi cinul ostășesc. Ci tu, alesule al lui Dumnezeu, tânăr fiind cu anii, dar bătrân cu înțelegerea, toate acestea stricăcioase și degrab trecătoare le-ai socotit și către Singura Frumusețe și Negraita Desfătare – Domnul Iisus Hristos – cu mintea și cu inima ai năzuit, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Înțelegere dumnezeiască ai primit de la Iubitorul tău Mântuitor Hristos, Ignatie, vrednicule de mirare, atunci când încă prunc fiind, în toate chipurile cele văzute ale acestei lumi vedeai mâna Cerescului Făcător și Purtător de grijă. Pentru aceasta mult slăvindu-te, îți strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, cela ce în priveliștile cele văzute ale firii L-ai contemplat pe Dumnezeu Cel Nevăzut;
Bucură-te, cela ce liniștea și însingurarea pădurii ai iubit;
Bucură-te, cela ce din anii copilăriei mare dorire către Dumnezeu ai avut;
Bucură-te, cela ce toate cele frumoase și desfătate ale lumii acesteia cu vederea le-ai trecut;
Bucură-te, cela ce de la Domnul răsplătire cerească ai primit;
Bucură-te, cela ce rugăciunea lui Iisus neîncetat ai săvârșit-o cu gura și ai păstrat-o în minte;
Bucură-te, cela ce iubire desăvârșită către Domnul ai arătat;
Bucură-te, cela ce pe mult doritul tău Iisus în inimă pururea L-ai purtat;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței și rugăciunii lucrător și dascăl prea ales!

Condacul al 3-lea

Umbrit ai fost de puterea Celui Prea Înalt, Părinte preafericite, atunci când cele ce în lumea aceasta se socotesc ca bunătăți le-ai lepădat, și luând crucea, după porunca Mântuitorului Hristos urmatu-l-ai fără a te uita înapoi, neîncetat cântând în inima ta: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având în sufletul tău înflăcărata dorință de a părăsi lumea și a urma lui Hristos, nu te-ai temut nici de mânia țarului, nici de împotrivirile părintești, și încă viețuind în lume, cu petrecere monahicească te-ai împodobit. Pentru aceasta, cinstind bărbăția și iubirea ta către Preadulcele Domn Iisus, te fericim așa:
Bucură-te, cela ce în tinerețile tale tărie de diamant a duhului ai arătat;
Bucură-te, cela ce împărtășirea în fiecare săptămână cu Sfintele lui Hristos Taine ca pe cea mai mare comoară o ai dorit;
Bucură-te, cela ce te împărtășești acum de Hristos în ceruri, precum ai dorit încă fiind pe pământ;
Bucură-te, că sămânța cea dumnezeiască pusă în pământul cel bun al inimii tale, cu lacrimi îmbelșugate o ai udat;
Bucură-te, că în mijlocul neghinelor lumii roada însutită a virtuților, Domnului ai adus;
Bucură-te, păzitor plin de osârdie al curăției sufletului și trupului;
Bucură-te, podoaba cea aleasă a înfrânării;
Bucură-te, că marea cuviință a chipului tău frumusețea ta sufletească o mărturisea;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței și rugăciunii lucrător și dascăl prea ales!

Condacul al 4-lea

Viforul gândurilor necredincioase nu te-a clătit Ignatie, fericite, atunci când, netemându-te de mânia țarului, cinul ostășesc l-ai lepădat și luând asupra ta jugul lui Hristos, lumea cu smintelile ei ai trecut-o cu vederea și în pustie te-ai sălășluit. Acolo dobândind odihna cea dorită sufletului tău, neîncetat ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Când s-a auzit pe meleagurile tale că tu, tânăr fiind de ani, împodobit cu frumusețe și cu daruri, ai urât slava acestei lumi și desfătarea ei, și de aceea în pustie ai plecat, toate rudeniile tale mult se mirau; iar îngerii în ceruri foarte se bucurau și proslăveau pe Dumnezeu, Cel Ce te-a răpit din calea lumească cea deșartă și te-a așezat pe calea cea strâmtă a călugăriei, care duce în împărăția Cerurilor. Iar noi, lăudând sfânta ta râvnă pentru Domnul, strigăm ție:

Bucură-te, cela ce ai socotit mai de cinste a fi ostaş al împăratului Ceresc decat al celui pământesc;
Bucură-te, cela ce împotriva ispitelor ce vin de la lume, de la trup şi de la diavol, cu tărie te-ai oştit;
Bucură-te, cela ce cu dumnezeiasca armă, Crucea lui Hristos, toate uneltirile vrăjmaşului le-ai biruit;
Bucură-te, cel ce cu platoşa dreptății te-ai îmbrăcat;
Bucură-te, cel ce coiful mântuirii ai dobândit;
Bucură-te, cel ce duhovnicească sabie, care este Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de toată arma omenească o ai iubit;
Bucură-te, cel ce de săgățile celui viclean cu pavăza credinței te-ai îngrădit;
Bucură-te, cela ce negraita fericire a cinului îngeresc în cămara cerească o ai dobândit;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 5-lea

Asemanatu-te-ai unei stele cu dumnezeiască mergere, Ignatie, Prea Cuvioase, atunci când înaintea egumenului unei mănăstiri îndepărtate şi sărace ai stătut, cerându-i a te primi în rândul obştei; iar egumenul, cercându-te, nimica împotrivă n-a grăit, binecuvântându-te să păşeşti pe calea cea monahicească. Iar tu, învrednicindu-te de plinirea legămintelor tale, cu recunoştință ai strigat, întru zdrobirea inimii, Făcătorului tău de bine, Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Toata obştea mănăstirii s-a minunat văzând marea ta osârdie spre plinirea ascultărilor prin care îți cerca smerenia părintele tău duhovniceşc. Iar noi, cinstind nevoințele şi ostenelile tale, pe care tânăr fiind cu vârsta le-ai îmbrățişat pentru Hristos, cu uimire strigăm ție:
Bucură-te, cel ce pe umeri crucea ta o ai luat şi următor lui Hristos te-ai arătat;
Bucură-te, cel ce calea monahicească cea strâmtă şi necăjită de voie o ai ales;
Bucură-te, cel ce nicicând îndărăt nu te-ai întors;
Bucură-te, cel ce prin smerenia ta duhul trufiei l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce talantul tău în pământ nu l-ai îngropat;
Bucură-te, cel ce întru slava lui Dumnezeu şi mântuirea sufletelor omeneşti l-ai întrebuințat;
Bucură-te, cel ce prin scrierile tale pline de dumnezeiască înțelepciune multe suflete înglodate în păcat ai înviat;
Bucură-te, cel ce dulcele glas al Cerescului Stăpân: "Slugă bună şi credincioasă, intră întru bucuria Domnului Tău", ai auzit;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 6-lea

Prin smerenie, prin osârdie şi mai cu seamă prin necontenita rugăciune, asupra patimilor trupeşti cu dârzenie te-ai oştit, Ierarhe, până ce trupul tău rob duhului l-ai făcut; pentru aceasta dimpreună cu cetele îngerilor stai acum înaintea Scaunului Prea Sfintei Treimi, pururea cântând: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Cu îmbelşugare a răsărit în tine harul lui Dumnezeu atunci când, primind tu cinul monahicesc, cu treapta preoției curând ai fost cinstit, căci duhul tău, primit în brațele cele Părinteşti deschise ție, nespusă fericire au gustat. Iar când ai fost ales de Dumnezeu egumen al mănăstirii Pelsema, ziua şi noaptea ai îngrijit de oile cele cuvântătoare încredințate ție de Domnul, ca nici una din ele să nu piară din nepăsarea ta. Bucurându-ne de o asemenea purtare de grijă dumnezeiască pentru tine, strigăm ție:
Bucură-te, cela ce prin primirea cinului îngeresc săvârşirea faptelor tale o ai văzut;
Bucură-te, cela ce apărătorului tău ceresc, Sfântului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu, ai urmat;
Bucură-te, cela ce în inima ta pe Domnul Iisus Hristos, pururea, ca şi acela, L-ai purtat;
Bucură-te, cela ce dregătoria preoției ca pe un mare dar de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, cela ce eşti numit cu numele focului, aprins fiind de focul credinței şi iubirii de Dumnezeu şi de aproapele;
Bucură-te, cel ce Jertfa cea fără de sânge, cu mare evlavie şi frică o ai adus;

Bucură-te, cela ce pe Maica cea prea nevinovată a lui Hristos, Dumnezeului nostru, ca pe o Prea Curată Vistierie şi Sfânt Odor al dumnezeieştii slave o ai cinstit;
Bucură-te, cela ce în mănăstire, Biserică frumos împodobită, cu hramul Milostivei Portaitisse ai înălțat;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 7-lea

Voind Domnul Cel Iubitor de oameni ca să nu stea sub obroc făclia virtuților tale, ci tuturor să lumineze, încât toți oamenii văzându-te, să slăvească pe Tatal Cel Ceresc, te-a scos din însingurata mănăstire, spre a-ți da ascultări mult-ostenicioase. Minunându-ne de o asemenea purtare de grijă a lui Dumnezeu, cu zdrobire strigăm: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Noii mănăstiri a Preacuviosului Serghie, care este în apropierea oraşului împărătesc te-a dăruit pe tine Domnul ca întâi stătător şi bun păstor, iar tu, fără de odihnă ai purtat grijă de turma ta cea cuvântătoare şi ai râvnit la înfrumusețarea chinoviei. Pentru aceasta, obştea ta te slăvea, strigând:
Bucură-te, cela ce ocrotitorului ceresc al mănăstirii tale Preacuviosului Serghie, egumenului de la Radonej, următor ai fost;
Bucură-te, cela ce mănăstirea cu minunate Biserici şi clădiri o ai împodobit;
Bucură-te, cela ce, ca un părinte iubitor de fii, pe fiii tăi, pe calea mântuirii către împărăția cerurilor l-ai călăuzit;
Bucură-te, cel ce pe cei însetați a purcede pe calea monahicească în mănăstire cu bucurie i-ai primit;
Bucură-te, cela ce pe monahii cei neascultători, prin îndemnurile tale, la pocăință înlăcrimată i-ai adus;
Bucură-te, cela ce, ca un bun păstor, prin viața şi obiceiurile tale, pildă de nevoință monahicească întregii obşti ai dat;
Bucură-te, cela ce pentru mântuirea lor gata a-ți pune sufletul ai fost;
Bucură-te, lauda şi slava monahilor;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 8-lea

Străin şi călător fost-ai pe pământ, Ierarhe, ca şi ceilalți oameni. Dar Domnul te-a ales, ca pe un bine plăcut al Său, încă din anii tinereții tale, iar prin viața şi scrierile tale cele de Dumnezeu insuflate cu osârdie Domnului I-ai slujit. Drept aceea, slavă înălțând Făcătorului tău de bine, Dumnezeu, îi strigăm: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Întru totul fiind plin de virtuți, înger în trup cu adevărat te-ai arătat, Ierarhe Ignatie, cu dragoste primind pe toți cei ce alergau la tine, durerile lor alinand, la calea pocăinței povățuind, neîncetata rugăciune şi plânsul cel din inimă învățând. Pentru aceasta, bogații şi săracii, oameni cu faimă şi sărmani, fiii tăi duhovniceşti strigau ție:
Bucură-te, noule Gură de Aur, care prin cuvintele tale de foc, pe mulți rătăciți, prin pocăință i-ai adus la Dumnezeu;
Bucură-te, cela ce prin scrierile tale, sufletele şi inimile celor ce te cinstesc le-ai luminat;
Bucură-te, cela ce a ne ruga pentru vrăjmaşi ne-ai povățuit;
Bucură-te, cela ce însuți te-ai rugat cu dragoste fierbinte pentru vrăjmaşii tăi;
Bucură-te, cela ce ne-ai învățat a vedea în cei ce ne vrăjmăşesc unelte ale lui Dumnezeu spre îndreptarea noastră;
Bucură-te, cela ce ochilor duhovniceşti ai celor ce se pocăiau, lacrimile lui Ezechia şi suspinarile lui Manase ai înfățişat
Bucură-te, cela ce în cărțile tale pline de dumnezeiască înțelepciune, nevoințele şi ostenelile vechilor nevoitori ai arătat
Bucură-te, cela ce în viața ta acestora cu desăvârşire ai urmat;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 9-lea
Toată oştirea cea îngerească şi soborul ierarhilor se minunau văzându-te pe tine noul bine plăcut al lui Dumnezeu, cum străluceai prin mari osteneli şi nevoințe. Iar noi, fericindu-te, lui Dumnezeu, Celui ce te-a proslăvit, strigăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea
Către o nouă şi mult ostenicioasă ascultare într-un ținut îndepărtat al patriei tale, ai plecat, Ierarhe Ignatie, atunci când de la Arhiereul Cel mai înainte de veci, Domnul nostru Iisus Hristos, ți s-a înmânat toiagul arhieresc de arhipăstor al oraşului împărătesc, în catedrala din Kazan a împărătesei Cereşti. Cunoscând întru aceasta voia lui Dumnezeu, ca şi în țara străină să se propovăduiască de către tine Evanghelia împărăției lui Dumnezeu, cu smerenie strigăm ție:
Bucură-te, cel ce la hirotonie harul dumnezeiesc cu îmbelşugare l-ai primit;
Bucură-te, cel ce eşti plin de apostolească învățătură şi cu darurile ei mântuitoare pe toți credincioşii îi adăpi;
Bucură-te, credincios lucrător al viei lui Hristos;
Bucură-te, alautǎ duhovnicească, mişcata de Duhul Sfânt;
Bucură-te, podoabă cea de Dumnezeu insuflată a arhiereilor;
Bucură-te, că prin gura ta Domnul Cel iubit de tine propovăduia;
Bucură-te, că pe frații şi fiii tăi duhovniceşti din mănăstirea Preacuviosuiui Serghie, deşi cu trupul i-ai părăsit, însă în rugăciunile tale nicicum nu i-ai uitat;
Bucură-te, milostiv apărător al tuturor credincioşilor şi necredincioşilor, care te cheamă în ajutor;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 10-lea
Îngreunat fiind de neputința trupească şi de nevoințele întru care ai petrecut, ai mers în mănăstirea Sfântului Nicolae, cea care este lângă râul Volga, Ierarhe Ignatie, venind a-ți găti sufletul pentru plecarea din această lume, şi acolo întru cugetare la Dumnezeu şi pustnicească rugăciune zilele săvârşindu-ți, fără tăcere ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Grabnic ajutător şi mângâietor, ai fost Ierarhe Ignatie, nu numai celor ce veneau la tine, ci şi celor din depărtare, cu scrierile tale mângâindu-i, duhul lor îmbărbătându-l şi înțelepțindu-l. Pentru aceasta îți şi strigă cei ce prețuiesc cărțile tale cele pline de dumnezeiască înțelepciune:
Bucură-te, păstorul nostru cel bun;
Bucură-te, că pe cei care veneau la tine nicicând afară nu i-ai scos;
Bucură-te, că pe cei de aproape şi de departe care cereau ajutorul tău cu dragoste i-ai îmbrățişat;
Bucură-te, că pe cei ce cu osârdie cinstesc scrierile tale în cea mai stransă unire cu sufletul tău i-ai primit;
Bucură-te, că pe fiii tăi cei duhovniceşti, cu răbdarea creştinească i-ai deprins;
Bucură-te, că a vedea împătimirile noastre, purtarea de grija a lui Dumnezeu, ne-ai povățuit;
Bucură-te, că pe fiii tăi, a se încredința cu totul dumnezeieştii pronii i-ai învățat;
Bucură-te, că împlinirea întru noi a voii Lui, la Domnul ca pe o mare milă a o cere ai poruncit;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 11-lea
Cântare cu umilință ai adus Prea Sfintei Treimi în toate zilele vieții tale pământeşti, Ignatie prealăudate. Iar acum, stând înaintea Scaunului împăratului Slavei, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta, ca prin rugăciune şi pocăință curățindu-ne, dimpreună cu tine să cântăm în veci lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea
Mare luminător al Sfintei Biserici Ortodoxe ai fost în viața ta, Ierarhe Ignatie, şi pentru aceasta ți-a dăruit sfârşit minunat Domnul Atotțiitorul, şi în ceruri te-a proslăvit. Rugămu-te, milostive ierarhe, cere

şi pentru noi, păcătoşii, care îți cerem ajutorul şi mijlocirea, sfârşit în pace şi fără de durere vieții noastre, răspuns bun la înfricoşata Judecată a lui Hristos şi moştenirea împărației cerurilor, ca să strigăm ție cu bucurie:
Bucură-te, cel ce prin dreptul tău sfârşit, viața ta cea dreaptă o ai pecetluit;
Bucură-te, cel ce apropierea plecării tale mai înainte o ai văzut;
Bucură-te, cel ce pe Cerescul Mire al sufletului tău cu făclia aprinsă l-ai întâmpinat;
Bucură-te, cel ce în ziua sfârşitului tău, pe Mântuitorul înviat dimpreună cu femeile mironosițe L-ai văzut;
Bucură-te, cel ce pe cinstitorii tăi, nici după moarte de mijlocirea ta nu îi lipseşti;
Bucură-te, cela ce pe toți care se roagă ție cu osârdie, cu harul şi cu purtarea ta de grijă îi acoperi;
Bucură-te, cela ce pe fiii tăi a se ține fără abatere de sfânta credință ortodoxă, singura adevărată i-ai învățat;
Bucură-te, cela ce a primi înşelările cele ereticeşti şi a lua aminte la viclenele lor îndemnuri cu străşnicie ai oprit;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 12-lea

Har s-a dat ție de la Dumnezeu, Ierarhe al lui Hristos, Ignatie, a te ruga pentru noi şi a ne călăuzi pe calea mântuirii, ca fiind curățiți prin pocăință, în cămara cea prea împodobită a Mântuitorului să intram şi acolo, dimpreună cu tine şi cu toți cei ce bine au plăcut lui Dumnezeu, bucurându-ne să-I cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând lui Dumnezeu, Celui Minunat întru sfinții Săi, te lăudăm pe tine, Ignatie fericite, ca pe un prieten a lui Hristos, care prin neabătuta lucrare a poruncilor Lui fericirea raiului ai dobândit. Roagă-te pentru noi, păcătoşii, ca dimpreună cu tine părtaşi ai Cinei Domnului să fim şi noi, cei ce cu dorire strigăm ție:
Bucură-te, că prin prea adancă smerenia ta, şi prin sărăcia cea duhovnicească, împărăția cerurilor ai aflat;
Bucură-te, că această virtute la temelia tuturor nevoințelor monahiceşti o a pune ai poruncit;
Bucură-te, că plângând pentru păcatele tale de Domnul Însuşi ai fost mângâiat;
Bucură-te, că pentru blândețea sufletului tău, drept răsplată moştenirea vieții veşnice ai dobândit;
Bucură-te, că în viața cea pământească, dreptatea lui Hristos, iar nu hrana trupească ai căutat, iar acum, în ceruri, cu ea din beşug te-ai săturat;
Bucură-te, că pentru milostivirea ta față de aproapele, de Dumnezeu, Dăruitorul îndurărilor, ai fost miluit;
Bucură-te, că pentru curăția îngerească a inimii tale pe Dumnezeu L-ai văzut;
Bucură-te, că toate clevetirile şi ocările celor ce te urau, pentru Domnul le-ai iertat, şi pentru aceasta, de comoara cea mare – dumnezeiasca înfiere – ca un făcător de pace te-ai învrednicit;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Condacul al 13-lea

O, prea minunatule şi bine plăcutule al lui Hristos, Părinte Ierarhe Ignatie! Primeşte această mică rugăciune, însă din inimi ce te iubesc şi te cinstesc adusă, şi ne izbăveşte pe noi cu atotputernica ta mijlocire de toată durerea, suferința şi întristarea; aprinde inimile noastre reci cu focul credinței şi al dragostei de Dumnezeu, daruieşte-ne pocăință mai înainte de sfârşit, fii nouă călăuzitor către împărăția cerurilor, ca acolo, dimpreună cu tine şi cu toți cei ce au bine plăcut lui Dumnezeu, în vecii vecilor să îi cântăm: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Arhanghelii şi îngerii se minunau de viețuirea ta, Părinte Ierarhe Ignatie, căci din pruncie ai avut mare dorire către Dumnezeu şi întru poruncile Lui ai petrecut neabătut viața ta. Minunându-ne de această

bună pricepere a ta, cu umilință strigăm ție:
Bucură-te, că pe părinții tăi îndurerați de nerodire, cu naşterea ta i-ai mângâiat;
Bucură-te, odraslă minunată şi de neam cinstit;
Bucură-te, necontenita bucurie a îngerului tău păzitor;
Bucură-te, cel ce cu blândețea şi supunerea ta pe părinții şi povățuitorii tăi i-ai uimit;
Bucură-te, cela ce din pruncie te-ai gătit pentru ascultare monahicească;
Bucură-te, cel ce sufletul tău de prunc către Dumnezeu l-ai îndreptat;
Bucură-te, cel ce clipele de răgaz ale pruncіei tale în rugăciune şi cugetare la Dumnezeu le-ai petrecut;
Bucură-te, cela ce pentru frații şi surorile tale mai mici pildă de rugăciune şi ascultare te-ai arătat;
Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

Şi **Condacul întâi**

Cel ce ai fost ales de împăratul Ceresc şi proslăvit de El, părinte Ierarhe Ignatie, prăznuind acum preacinstita pomenirea ta, cu osârdie te rugăm: călăuzeşte-ne la calea mântuirii, izbăveşte-ne de vrăjmaşii văzuți şi nevăzuți, de scârbe şi de dureri pe cei ce cu dragoste strigăm ție: Bucură-te, Ierarhe Ignatie, al pocăinței şi rugăciunii lucrător şi dascăl prea ales!

După aceasta se zice această:

RUGĂCIUNE

O, mare, prea minunate şi bine plăcutule al lui Hristos, Părinte Ierarhe Ignatie! Primeşte cu milostivire rugăciunile pe care cu dragoste şi recunoştință ți le aducem! Auzi-ne pe noi, cei sărmani şi neajutorați, care cu credință şi iubire la tine cădem şi cerem călduroasa ta solire pentru noi înaintea Scaunului Domnului Slavei. Ştim că mult poate rugăciunea dreptului, care milostiv face pe Stăpânul. Tu, din anii pruncіei tale, pe Domnul cu înflăcărare L-ai iubit şi numai Lui a-I sluji voind, toate cele frumoase ale lumii acesteia întru nimica le-ai socotit. Tu, lepădandu-te de tine şi luându-ți crucea ai urmat lui Hristos. Tu de voie ai ales calea cea stramtă şi mâhnicioasă a vieții monahiceşti şi pe această cale virtuți mari ai dobândit. Tu, prin scrierile tale, inimile oamenilor de cea mai adâncă evlavie şi supunere către Atotputernicul Ziditor le-ai umplut, iar pe păcătoşii cei căzuti cu înțeleptele tale cuvinte a-şi cunoaşte nimicnicia şi a alerga întru pocăință şi smerenie la Dumnezeu, afară nicicând nu i-ai scos, ci părinte iubitor de fii şi bun păstor tuturor le-ai fost; nici acum nu ne părăsi pe noi, care ție cu osârdie ne rugăm şi ajutorul şi la acoperământul tău scăpam.

Cere pentru noi de la Domnul Cel iubitor de oameni, sănătate trupului şi sufletului; neclintită fă credința noastră, întăreşte puterile noastre care slăbesc întru ispitele şi întristările veacului acestuia, încălzeşte cu focul rugăciunii sufletele noastre cele reci, ajută-ne ca prin pocăință fiind curățiți, sfârşit creştinesc vieții noastre să primim şi în cămara cea prea împodobită a Mântuitorului să intrăm dimpreună cu toți cei aleşi, şi împreună cu tine să ne închinăm Tatalui şi Fiului şi Sfântului Duh. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH SPIRIDON



12 decembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Apărătorului credinței dreptmăritorilor, Cuviosului Părintelui nostru Spiridon, să-i aducem din inimă mărturisiri mulțumitoare, toți care prin ale lui înțelepte învățături ne-am luminat cu credința, şi să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Icosul 1
Popoarele credincioşilor cunoscând mulțimea minunilor tale, prin care ai ruşinat pornirea ereticilor cea fără judecată asupra credinței noastre, cu umilință te lăudăm pe tine, cu cântări ca acestea:
Bucură-te, ierarhul Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, scăparea celor ce năzuiesc către tine;
Bucură-te, îndreptătorul credinței;
Bucură-te, ajutătorul celor necăjiți;
Bucură-te, că mintea păgânilor tu o întuneci;
Bucură-te, că şi tu ai lucrat strălucirea credinței;
Bucură-te, că pe protivnici vitejeşte i-ai gonit;
Bucură-te, cel ce pururea nouă te-ai arătat purtător de biruință;
Bucură-te, făclia care luminezi pe cei din întunericul păcatului;
Bucură-te, cel ce cu blândețe primeşti la tine pe cei greşiți;
Bucură-te, învățătorul dogmelor creştineşti;
Bucură-te, care cu negrăita dulceață îndreptezi pe cei nepricepuți;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 2-lea
Deşi nu avem îndestulată vrednicie şi pricepere noi ticăloşii, pentru ca să lăudăm cu potrivite cuvinte minunile tale, dar pentru că din suflete curate şi din inimi umilite îndreptăm către tine aceste mărturisiri, primeşte-le Sfinte Spiridoane de la noi, care Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea
Care dintre noi păcătoşii s-ar putea lăuda că rugăciunea lui cu vrednicie va fi primită de tine, dacă nu ne sârguim a stinge pornirea patimilor noastre cele trupeşti, care sunt lucrare de la vicleanul diavol? Dar prin mulțimea înțelepciunii tale, socotind slăbiciunea firii noastre cu milostivire, pentru necazurile ce ne-au cuprins, primeşte cântarea aceasta:
Bucură-te, cel ce din pântece ai fost ales de Dumnezeu;
Bucură-te, cel care fără învățătura filozofică ai fost legii apărător, biruind pe filozofi;
Bucură-te, arhiereule împodobit cu darul Sfântului Duh;
Bucură-te, comoara legii noastre cea mult prețuită;
Bucură-te, de la care şi cei mai învățati legiuitori s-au povățuit;
Bucură-te, lauda arhiereiior şi a dascălilor;
Bucură-te, podoaba Bisericii lui Hristos; Bucwa-te, mustrătorul obiceiuriior celor rele ale ereticilor;
Bucură-te, că din pruncie ai fost plin de înțelepciune;
Bucură-te, că la Sobor te-ai arătat mare invingător;
Bucură-te, care pentru lege te-ai luptat cu toată puterea;
Bucură-te, cel ce şi astăzi de la noi credincioşii nu te depărtezi;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 3-lea
Împovărați de multe ispite, şi în noianul păcatelor celor mai vătămătoare aflându-ne astăzi, mare nădejde punem în tine, Ierarhe. Ajutorul celor fără de nădejde, mângâierea celor necăjiți, te rugăm fii mijlocitor pentru sufletele noastre, şi împreună să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea
Darul Duhului fiind cu tine, deşi în tinerețe ai fost păstor turmelor celor necuvântătoare, la bătrânețe însă fiind cu înțelepciune, ai ştiut a păstori şi turmele cele cuvântătoare ale credincioşilor şi la Soborul cel dîntâi te-ai arătat apărător şi de minuni făcător; pentru aceasta îți aducem cântarea:
Bucură-te, episcopul Trimitundei;
Bucură-te, lauda poporului celui credincios;
Bucură-te, tămăduirea bolnavilor;
Bucură-te, că eşti rugător către Dumnezeu pentru cei cuprinşi de patimi;
Bucură-te, că din primejdii mântuieşti pe cei ce aleargă la tine;
Bucură-te, izbăvitorul patimilor celor trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, că oricine aleargă la ajutorul tău nu iese neajutorat;
Bucură-te, tămăduitorul rănilor celor de moarte;
Bucură-te, că la orice întâmplare fiind chemat eşti grabnic ajutător;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, nădejdea tuturor;
Bucură-te, acoperământul şi scăparea noastră;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 4-lea
Mult-milostive părinte, primeşte rugăciunea aceasta a noastră a păcătoşilor, şi cu obişnuita ta bunătate şi milostivire mijloceşte către Ziditorul tuturor, pentru ca să dăruiască vindecare şi sănătate robilor Săi celor ce te cheamă în ajutor, şi cu tine cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Astăzi stând înaintea icoanei tale, noi nevrednicii, ca şi când ne-am afla chiar înaintea moaştelor tale, de

care bogăție suntem lipsiți, şi mărturisind minunile tale pe care le-ai făcut, Sfinte Spiridoane, ascultă această puțină rugăciune şi tinde nouă dreapta ta cea puternică şi binecuvântătoare spre ajutorul nostru, pentru ca după vrednicie să săvârşim cântarea aceasta:
Bucură-te, cel ce eşti cu îngerii slujitor;
Bucură-te, că eşti şi cu oamenii cu trupul petrecător;
Bucură-te, al cărui trup astăzi săvârşeşte minuni;
Bucură-te, că încălțămintele tale slujesc drept dovadă;
Bucură-te, odor neprețuit al ostrovului Corfu;
Bucură-te, că ale tale minuni în toată lumea s-au vestit;
Bucură-te, cel ce nu cruți osteneala pentru a face bunătăți;
Bucură-te, ajutătorul celor ce ştiu minunile tale;
Bucură-te, stâlp neclintit al creştinătății;
Bucură-te, lauda patriarhiior şi a cuvioşilor monahi;
Bucură-te, că, slujind în biserică, serafimii te umbreau;
Bucură-te, prin care slujba Sfintelor cu vrednicie se săvârşea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 5-lea

Aşa precum la ostrovul Corfu, unde sunt moaştele tale, cu milostivire cercetezi şi vindeci toate neputințele poporului celui binecredincios, care aşteaptă ajutorul tău, îndură-te şi de noi nevrednicii; trimite ajutorul tău, şi ne izbăveşte de durerea care ne-a cuprins, întărindu-ne a cânta lui Dumnezeu cântarea aceasta: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Pentru ca să arăți marea ta milostivire neamului omenesc, tu izbăveşti din nevoi pe cei ce se învăluiesc în călătoria pe marea lumii, când cer ajutorul tău puternic şi din adâncul inimii te laudă cu graiuri ca acestea:
Bucură-te, cârmuitorul cel prea bun ai corăbiilor celor învăluite;
Bucură-te, scăparea deznădăjduiților înotători;
Bucură-te, alinarea valurilor tulburate;
Bucură-te, că prin suflarea ta undele se potolesc;
Bucură-te, că risipeşti cu rugăciunea ta şi furtuna;
Bucură-te, că se luminează prin a ta mijlocire întunecimea norilor;
Bucură-te, că eşti tare ajutător celor de tunet spăimântați;
Bucură-te, izbăvitorul celor înfricoşați de săgeata fulgerului;
Bucură-te, că tu mijlocind către Mântuitorul, ne izbăveşti de orice primejdii;
Bucură-te, nădejdea noastră şi scăparea de acum;
Bucură-te, şi pentru noi păcătoşii care în toate primejdiile la tine năzuim;
Bucură-te, pentru că nimeni, din câți aleargă la tine, nu rămâne fără ajutor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 6-lea

Cinstitorule de Dumnezeu şi dumnezeiescule Spiridoane, ascultă rugăciunea aceasta a noastră în ceasul acesta, şi prin sfintele şi de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, ne izbăveşte de războiul ce ne înfricoşează, precum ai izbăvit pe cei ce erau învăluiți în mare când au chemat ajutorul tău, pentru ca şi noi, ca aceia să aducem lui Dumnezeu cântare: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Ierarhule al lui Hristos, cinstite slujitor al darului, soleşte nouă păcătoşilor mijocirile tale cele bogate către Stăpânul, pentru ca să ne învrednicim noi păcătoşii a ne împărtăşi de bunătățile sufleteşti şi trupeşti, cele făgăduite credincioşilor creştini, şi să cântăm ție:
Bucură-te, Spiridoane al lui Hristos;

Bucură-te, cinstite slujitor al darului;
Bucură-te, vindecătorul bolnavilor;
Bucură-te, mir care împrăştii toată durerea;
Bucură-te, roua cea răcoritoare de fierbinţeala patimilor celor mai cumplite;
Bucură-te, că prin ale tale rugăciuni slăbănogii se întăresc;
Bucură-te, de aproape ajutător al celor cufundaţi în multe primejdii;
Bucură-te, că tu rogi pe Domnul pentru toţi câţi se află pe patul durerilor;
Bucură-te, că şi noi păcătoşii de la tine cerem ajutorul;
Bucură-te, că văzând numai chipul tău pe icoană, toată durerea ni se alinează;
Bucură-te, al patimilor mare mângâietor;
Bucură-te, şi al celor neputincioşi tare sprijinitor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 7-lea

O, preamilostive şi mult-îndurate Doamne, nu trece cu vederea lacrimile robilor Tăi, ci le ajută şi-i miluieşte cu iubirea Ta de oameni, izbăvindu-i de toate asupririle şi de tot necazul care i-a cuprins, din pricina mulţimii păcatelor şi, precum pe soacra lui Petru ai ridicat-o din patul durerilor, aşa ridică şi pe robii Tăi din primejdia în care se află, pentru rugăciunile Sfântului Spiridon, cu care împreună îţi cântăm: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Toate puterile cereşti lăudând credinţa cea tare către Dumnezeu, cu tine dimpreună slujesc Ziditorului lumii Celui fără de început; iar noi, nepricepându-ne de altă rugăciune, aducem ţie aceste cuvinte de laudă:
Bucură-te, că ai strălucit credinţa prin minuni;
Bucură-te, că prin credinţă ai putut face minuni;
Bucură-te, că rugăciunile tale niciodată nu au fost neascultate;
Bucură-te, înţeleptule rugător către Dumnezeu;
Bucură-te, tămâie bine-primită înaintea Domnului;
Bucură-te, ale cărui rugăciuni au scăpat suflete din primejdii;
Bucură-te, cel ce biruieşti puterile celor fără de lege;
Bucură-te, tare ajutător al credincioşilor;
Bucură-te, tăria cetăţilor celor locuite de popoarele dreptmăritorilor;
Bucură-te, nimicirea zidurilor celor tari ale celor fără de lege;
Bucură-te, că tiranii sunt biruiţi auzind de puterea credinţei tale;
Bucură-te, temelia asupra căreia s-a aşezat semnul crucii;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 8-lea

Toţi ocârmuitorii binecredincioşi, având nădejdea lor către tine, în orice întâmplare nu se vor ruşina, Părinte Spiridoane, fiind tu creştinătăţii mare folositor; pentru aceea nu trece cu vederea şi ale noastre rugăciuni, Milostive, şi ne ajută şi ne izbăveşte de toate nevoile, măcar ca suntem nevrednici de această dobândire şi vom cânta împreună cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Având puterea darului primită de la Dumnezeu, tu ai prefăcut seceta în ploi, precum şi mulţimea prisositoare a ploilor, prin ale tale rugăciuni, sfinte, s-a contenit, şi de foametea aceea înspăimântătoare s-a rourat poporul cel ce o aştepta, risipindu-se jitniţele strângătorilor de grâu; pentru care cântăm ţie acestea:
Bucură-te, scăparea cea din foametea cea văzută;
Bucură-te, că tu, ca alt Ilie, ai prefăcut seceta cea tare a vremii în ploi;
Bucură-te, prin ale cărui rugăciuni s-au oprit ploile cele prisositoare;

Bucură-te, nădejdea cea buna a lucrătorilor de pământ;
Bucură-te, mulțimea celor ce seamănă cu credință;
Bucură-te, secerisul cel îmbelşugat al semănătorilor;
Bucură-te, cămăraşul cel bogat al săraciior;
Bucură-te, că în orice vreme de secetă, cerând ajutorul tău, îl şi dobândim;
Bucură-te, că de la tine primim ajutor pururea;
Bucură-te, mângâierea celor cuprinşi de nevoi;
Bucură-te, lauda credincioşilor;
Bucură-te, țarină bineroditoare;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 9-lea

Făcătorule de minuni, Sfinte Ierarhe Spiridoane, după cum în vremea lui Constantin şi a lui Constantie, prin ale tale rugăciuni ai izbăvit poporul de primejdie aducând peste semănăturile lor ploi hrănitoare şi risipind jitnițele strângătorilor de grâu, aşa şi astăzi trimite mila ta asupra poporului ce locuieşte țara aceasta, dăruindu-le îmbelşugare şi timp roditor, pentru ajutorul sărmanilor şi a celor ce plâng, cu care dimpreună vom cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Când ai auzit pe săracul acela cerându-ți ajutor la necazurile lui, nu l-ai depărtat cu cuvinte întristătoare, nici l-ai deznădăjduit de la bogata dobândire, ci, prefăcând şarpele în aur, l-ai dat lui cu binecuvântarea ta, spre întrebuințare, şi l-ai scăpat din cumpăna nevoilor; pentru care auzi această laudă:
Bucură-te, bogăția săracilor;
Bucură-te, ajutătorul celor lipsiți;
Bucură-te, că ai schimbat şarpele în aur;
Bucură-te, că ai prefăcut firea jivinei în metal;
Bucură-te, că prin aceasta ai arătat netrebnicia metalului cea amăgitoare, a fi trebnică numai în cele de folos;
Bucură-te, că prin aceasta săracul s-a mântuit;
Bucură-te, că ai arătat minunea ta împrumutătorului;
Bucură-te, că prin rugăciunea ta iarăşi în şarpe s-a prefăcut aurul;
Bucură-te, comoară neîmpuținatăa a săracilor;
Bucură-te, ale cărui daruri mintea noastră nu le poate judeca;
Bucură-te, vistierul darurilor lui Hristos;
Bucură-te, că averea lumii acesteia nu ți-a trebuit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 10-lea

Asemenea săracului aceluia socotindu-ne şi pe noi, care suntem săraci de faptele cele bune, dăruieşte-ne ajutorul tău cu care, biruind toate pornirile vrăjmaşilor de asupra noastră şi năvălirea şerpilor celor otrăvitori de gânduri, care se luptă cu noi neîncetat, să dobândim cele spre folos pentru viața aceasta şi pentru cea viitoare, cântând împreună cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Cine nu se va înfricoşa de lucrurile tale, când va auzi, cum cea moartă din mormânt ți-a răspuns, când ai întrebat-o şi cum au fost izbăviți corăbierii de înecare? Pentru zavistuitul, pe care l-ai izbăvit de la moarte. Şi pentru toate minunile tale, toți îți aducem această laudă:
Bucură-te, ajutorul văduvelor;
Bucură-te, descoperirea lucrurilor celor neştiute;
Bucură-te, că şi cea moartă ți-a răspuns pentru credința ta;
Bucură-te, că răspunsul acela a făcut pe cei necredincioşi să amuțească;
Bucură-te, că tu toate acestea le-ai făcut pentru credință;

Bucură-te, că ai săvârşit minuni de care s-au îngrozit aleşii păgânilor;
Bucură-te, că pentru slava Ziditorului ai voit a face acestea;
Bucură-te, că bunătățile pământului nu ți-au trebuit;
Bucură-te, că ai adunat avuțiile tale în cer;
Bucură-te, că şi astăzi tot de acolo se revarsă milele tale;
Bucură-te, şi pentru noi care mulțumim ție pentru câte ne dăruieşti;
Bucură-te, că pentru toate cântăm ție: "Bucură-te"
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

Condacul al 11-lea

Auzind moarta glasul tău, din mormânt ți-a răspuns la întrebarea ce i-ai făcut; şi precum cu credință ai făcut trupul cel fără de suflare să dea glas, aşa cu milostivire fă şi trupurile noastre acestea lipsite de bunătăți, ca să dobândească sănătate şi mântuire, pentru ca şi noi, dimpreună cu tine, sfinte, să aducem lui Dumnezeu cântare: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Doctorul sufletelor şi al trupuriior, Sfinte Spiridoane, care pe împăratul Constantin l-ai izbăvit de boala ce avea şi pe copilul femeii celei de atunci l-ai întors spre viață, întoarce şi ticălosul nostru suflet cel mort de mulțimea păcatelor ce l-au cuprins din îndemnarea diavolului, şi primeşte spre plată mulțumirea aceasta:
Bucură-te, tămăduirea credinciosului împărat;
Bucură-te, scăparea copilului femeii cel ce era pe moarte;
Bucură-te, că prin tine a fost bucurata mama copilului cel vindecat;
Bucură-te, bucuria maicilor celor iubitoare de fii;
"Bucură-te", a zis ție împăratul Constantin;
"Bucură-te", ți-a cântat cu lacrimi femeia aceea cu fiul său;
Bucură-te, ale cărui leacuri nu sunt amăgitoare;
Bucură-te, scăparea femeii celei desfrânate care a îndrăznit a se atinge de tine;
Bucură-te, că văzând tu desfrânarea ei, pocăindu-se s-a curățat;
"Bucură-te", a strigat ție desfrânata aceea, dacă a scăpat de păcate;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare făcătoruie de minuni!

Condacul al 12-lea

Nu cerem mai multă îndurare de la tine, părinte, decât ai arătat tuturor acelora care mai înainte de noi au ajuns la ajutorul tău şi, pentru numele tău şi mijlocirea ta, au dobândit de la Împăratul cerului şi al pământului vindecare bolilor, sănătate şi sporire către cele de folos, pentru ca, precum aceia, aşa şi noi dimpreună cu tine, să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Nu ne da morții, preafericite, precum pe femeia cea căzută în păcatul desfrânării, măcar că şi decât dansa suntem mai păcătoşi; pentru că noi, fiind cuprinşi de ruşinea faptelor noastre celor ce din tinerețe ne-au cuprins, nu ne vom îndoi a mărturisi păcatele noastre către tine şi a cere ajutorul tău cu graiuri ca acestea:
Bucură-te, mărturia celor ce şi-au mărturisit păcatele către tine şi s-au pocăit;
Bucură-te, mustrarea celor ce cu viclenie tăinuiesc păcatele lor;
Bucură-te, că nu suferi pe cei ce petrec în nelegiuiri;
Bucură-te, că te-ai arătat folositor tare celor ce s-au pocăit;
Bucură-te, că tu ai slobozit limba mândrului diacon ce se oprise, spre smerire;
Bucură-te, că tu ai întors capra de la cel ce o răpise, aducând-o la stăpânul ei;
Bucură-te, că tu mai înainte ai descoperit lucruri neştiute care aveau să fie;

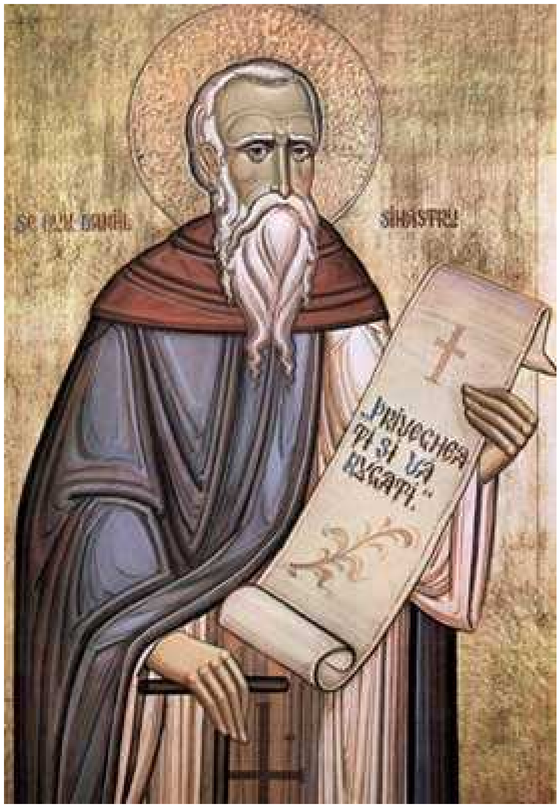
Bucură-te, că mulți au venit la credință, văzând ale tale minuni;
Bucură-te, că şi eu de la tine aştept tămăduire;
Bucură-te, şi-mi fii mijocitor pentru iertarea păcatelor mele;
Bucură-te, că ai bucurat cu minunile tale tot neamul creştinesc;
Bucură-te, astăzi şi pentru mine păcatosul şi mă miluieşte;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare făcătoruie de minuni!

Condacul al 13-lea
O, preabunule şi întru tot lăudăte Părinte Spiridoane, primind acest dar de acum, fii mijlocitor către înduratul Dumnezeu, ca pentru ale tale sfinte rugăciuni şi a Sa iubire de oameni, să ne dăruiască sănătate şi iertare de păcate, ca şi noi cu tine împreună să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**
Popoarele credincioşilor cunoscând mulțimea minunilor tale, prin care ai ruşinat pornirea ereticilor cea fără judecată asupra credinței noastre, cu umilință te lăudăm pe tine, cu cântări ca acestea:
Bucură-te, ierarhul Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, scăparea celor ce năzuiesc către tine;
Bucură-te, îndreptătorul credinței;
Bucură-te, ajutătorul celor necăjiți;
Bucură-te, că mintea păgânilor tu o întuneci;
Bucură-te, că şi tu ai lucrat strălucirea credinței;
Bucură-te, că pe protivnici vitejeşte i-ai gonit;
Bucură-te, cel ce pururea nouă te-ai arătat purtător de biruință;
Bucură-te, făclia care luminezi pe cei din întunericul păcatului;
Bucură-te, cel ce cu blândețe primeşti la tine pe cei greşiți;
Bucură-te, învățătorul dogmelor creştineşti;
Bucură-te, care cu negrăită dulceață îndreptezi pe cei nepricepuți;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare făcătorule de minuni!

Şi **Condacul întâi**
Apărătorului credinței dreptmăritorilor, Cuviosului Părintelui nostru Spiridon, să-i aducem din inimă mărturisiri mulțumitoare, toți care prin ale lui înțelepte învățături ne-am luminat cu credința, şi să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Spiridoane, mare facătorule de minuni!

ACATISTUL CUVIOSULUI DANIIL SIHASTRUL



18 decembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Iubitorului de rugăciune şi de viaţă sihăstrească, înţeleptului povăţuitor pe calea mântuirii, celui ce este laudă sihaştrilor şi bucuria credincioşilor, cu dragoste să-i strigăm: Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Icosul 1
Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a chemat pe tine ca să preamăreşti cu viaţa ta de înger în trup numele Preasfintei Treimi, iar tu lepădând grija cea lumească, ca o raza prealuminoasă a Soarelui Dreptăţii ţi-ai făcut viaţa ta, iar noi luând aminte la sfintele tale ne voinţe cu smerenie şi bucurie rostim unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii noastre strămoşeşti;
Bucură-te, că din copilărie preaiubitor de rugăciune te-ai arătat;
Bucură-te, că pentru viaţa sihăstrească casa părintească ai părăsit-o;
Bucură-te, că viaţa sihăstrească a fost desfătarea Ta;
Bucură-te, că pe Dumnezeu mai mult decât pe părinţi ai iubit;
Bucură-te, că pe aceştia în rugăciunile tale pururea i-ai avut;
Bucură-te, că tinereţile tale ca pe o jertfă preacurată lui Dumnezeu le-ai adus;
Bucură-te, chipul cel prea curat al smereniei;
Bucură-te, înflorirea virtuţilor sihăstreşti în trupul tău cel tineresc;
Bucură-te, a tinerilor pildă de înfrânare;
Bucură-te, lauda cea frumoasă a bătrânilor;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale în fapte bune ne întăreşti;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 2-lea

Deşi tânăr cu vârsta, prin viață curată şi rugăciune necontenită înțelepciunea celor bătrâni ai dobândit, cu darul lui Dumnezeu căruia neîncetat ai cântat: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Vistieria cea nefurată a credinței tale preacurate cu aspre nevoințe ai sporit-o dorind tot mai mult să te împărtăşeşti de frumusețea vieții de înger în trup, pentru care cu dragoste glăsuim unele ca acestea:
Bucură-te, turtureaua pururea veghetoare a sihăstriei;
Bucură-te, podoaba obștii mănăstirii Lavra;
Bucură-te, că aici pildă de ascultare desăvârşită te-ai arătat;
Bucură-te, cel care cu iscusință ai împletit rugăciunea cu nevoințele trupeşti;
Bucură-te, chipul cel prea luminos al smereniei;
Bucură-te, că noaptea cu rugăciunile tale neîncetate ai luminat-o;
Bucură-te, lauda cea vestită a nevoitorilor călugări;
Bucură-te, floarea cuvioşiei de Dumnezeu împodobită;
Bucură-te, că în trup muritor trăind cu îngerii te-ai asemănat;
Bucură-te, tăinuitorule al vieții duhovniceşti;
Bucură-te, lucrătorule al rugăciunii inimii;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune lui Ioan Botezatorul te-ai asemănat;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 3-lea

Precum cerbul doreşte apele curate ale izvoarelor, aşa ai dorit sfinte, cuvioase Daniil, apele limpezi ale nevoințelor sihăstreşti, cântând neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Cunoscând binecuvântarea locurilor pustnicesti, chilie în piatră la Putna ți-ai săpat cu ajutorul oamenilor cinstitori de Dumnezeu, sporindu-ți nevoințele cu înțelepciune, pentru care laude ca acestea aducem ție:
Bucură-te, floarea cea cu bună mireasmă duhovnicească a vieții sihăstreşti;
Bucură-te, că întărit fiind pe piatra credinței cu multă linişte ai viețuit;
Bucură-te, că în chilia de la Putna măritul Voievod Ştefan în dese rânduri te-a cercetat;
Bucură-te, părintele duhovniceşc al acestui slăvit voievod al Moldovei;
Bucură-te, că tu pe acesta cu adâncă înțelepciune l-ai povățuit;
Bucură-te, că i-ai dat armele de biruință: postul şi rugăciunea;
Bucură-te, că l-ai întărit în dragostea de Dumnezeu şi țară;
Bucură-te, că acesta prin rugăciunile tale s-a întărit duhovniceşte;
Bucură-te, că negura îndoielii din sufletul lui ai risipit-o;
Bucură-te, că pe acesta l-ai încredințat de izbândă asupra duşmanilor credinței noastre ortodoxe;
Bucură-te, că acest mărit voievod cu smerenie şi dragoste în toate te-a ascultat;
Bucură-te, rugătorule către Dumnezeu împreună cu măritul voievod Ştefan pentru slava Bisericii şi a Neamului nostru;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 4-lea

Cunoscând dragostea măritului voievod Ştefan pentru casa lui Dumnezeu, pe acesta l-ai povățuit locaşuri sfinte să zidească, ca în ele credincioşii pururea să slavească pe Dumnezeu cântându-i: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Un gând tainic insuflat de Dumnezeu ți-a purtat paşii spre alte locuri sihăstreşti şi pornindu-te de la Putna cu voia lui Dumnezeu la Voroneț te-ai oprit, făcându-ți aici locaş sihăstresc, pentru care laude ca

acestea îți aducem:
Bucură-te, mult râvnitorule spre nevoințele sihăstreşti;
Bucură-te, că şi aici ai fost cercetat de măritul voievod Ştefan;
Bucură-te, că mulțimile credincioşilor cu dragoste le-ai primit la chilia ta;
Bucură-te, tămăduitorule al bolilor sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale duhurile cele necurate le-ai alungat;
Bucură-te, cel ce curățeşti patimile trupurilor noastre;
Bucură-te, crin ales cu bună mireasmă al pustiei;
Bucură-te, cel ce dai multă linişte sufletească celor ce se roagă ție;
Bucură-te, cel ce întăreşti pe credincioşi în credință;
Bucură-te, împlinitorul dragostei desăvârşite întru Hristos;
Bucură-te, că părăsind lumea ai slujit-o cu neîncetatele tale rugăciuni;
Bucură-te, înălțarea credincioşilor spre mântuire;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 5-lea

Întru tine părinte Daniile s-au adeverit cuvintele Proorocului care zice: "Pustia a înflorit precum crinul", căci mulțimea credincioşilor pururea te-a înconjurat cântând împreună cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Precum lumânarea nu se pune în vas ci în sfeşnic pentru a lumina celor din casă aşa şi tu în pustie fugind n-ai rămas tăinuit, ci prin învățăturile şi viața ta ai luminat, cu darul lui Dumnezeu, obştea călugărilor din Voroneț, pentru care laude ca acestea aducem ție:
Bucură-te, părintele cel bun al Voronețului;
Bucură-te, dascălul cel preaînțelept al lui Grigorie, Mitropolitul Moldovei;
Bucură-te, iscusit povățuitor al celor învăluiți de viforul ispitelor;
Bucură-te, pildă de răbdare şi smerenie;
Bucură-te, făclie luminoasă aprinsă în sfeşnicul inimii tale celei curățite de păcate;
Bucură-te, că stâlp al rugăciunii te-ai arătat pe tine obştii tale;
Bucură-te, că virtutea dreptei socoteli pururea ai învățat;
Bucură-te, doctor prea-iscusit al gândurilor celor ascunse;
Bucură-te, că rugăciunile tale cu lacrimi, jertfă duhovnicească prea aleasă s-au făcut înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune ți-ai agonisit răbdare prea tare;
Bucură-te, omule ceresc;
Bucură-te, îngerule pământesc;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 6-lea

Viață îngerească ai petrecut pe pământ, chip şi pildă făcându-te ucenicilor tăi prin rugăciuni, posturi îndelungate şi privegheri, te-ai învrednicit a te sălăşlui în pământul celor blânzi, Sfinte Daniile, de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaştrilor şi lauda călugărilor.

Icosul al 6-lea

Prin curățirea inimii tale multă înțelepciune ai dobândit povățuind pe calea mântuirii pe toți cei ce cu dragoste de Dumnezeu veneau la tine; drept aceea laude ca acestea aducem ție:
Bucură-te, dascăle înțeleptit de Dumnezeu;
Bucură-te, prea iubit părinte duhovniceşc al lui Ştefan cel Mare şi Sfânt;
Bucură-te, vrednicule ucenic al Preasfințitului Leontie;
Bucură-te, că acestui sfânt arhiereu în nevoințele sihăstreşti ai urmat;
Bucură-te, împreună rugătorule cu Sfântul Leontie şi binecredinciosul voievod Ştefan al Moldovei;
Bucură-te, împreună vorbitorule cu îngerii;

Bucură-te, cel ce în sfintele tale rugăciuni teolog prea iscusit te-ai arătat;
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, locaş preacurat al Sfântului Duh;
Bucură-te, că în trup stricăcios fiind ai gustat dulceața raiului;
Bucură-te, că rugăciunile tale scară către cer s-au făcut;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 7-lea

Înțeleptit de Dumnezeu fiind cu smerenie ți-ai ascuns nevoințele tale cele sfinte, povățuind neîncetat pe cei încredințați ție spre mântuire să cânte cu dragoste lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Rugăciunea fiind plugăria sufletului prin care ne curățim inimile spre pocăință şi harul lui Dumnezeu, pe aceasta pururea ai avut-o pe buze şi în inimă, pentru care laude ca acestea aducem ție:
Bucură-te, plugarul rugăciunii celei curate;
Bucură-te, că rugându-te cu smerenie har cu îndestulare de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, că prin rugăciune necontenită îngerilor te-ai asemănat;
Bucură-te, că prin rugăciune ca pe o scară la cele duhovniceşti te-ai ridicat;
Bucură-te, că rugăciunile tale mântuire au lucrat în sufletele celor ce cu dragoste te cercetau pe tine;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale taberele cele draceşti le-ai alungat;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale credința celor clătinați ai întărit;
Bucură-te, că cei învrăjbiți s-au împăcat prin rugăciunile tale;
Bucură-te, că cei ce au călătorit cu rugăciunile tale cu pace s-au înapoiat la casele lor;
Bucură-te, că rugăciunea cu fapta milosteniei pururea ai unit-o;
Bucură-te, că ale tale rugăciuni sunt bine primite înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin ele credincioşii se întăresc în harul primit de la Dumnezeu;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 8-lea

Cunoscând că precum trupul nu poate trăi fără aer şi hrană, aşa şi sufletul nu poate fi viu şi să se înalțe către Dumnezeu fără rugăciune neîncetată, mişcarea inimii tale ca şi răsuflarea cu aceasta le-ai unit cântând neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Dragostea de Dumnezeu nu te-a înstrainat nicicând de dragostea de țară în care se preamăreşte întru adevăr numele lui Dumnezeu, drept aceea laude ca acestea aducem ție:
Bucură-te, mult iubitorule al casei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că pământul țării cu Sfinte Biserici a fost împodobit;
Bucură-te, că pe acestea Slăvitui Ştefan la îndemnul tău le-a înălțat;
Bucură-te, că prin aceste sfinte biserici se întăreşte credința strămoşească;
Bucură-te, că frumusețea lor, frumusețea credinței neamului o arată;
Bucură-te, că tu pururea ai învățat că tăria neamului, dreapta credință o dă;
Bucură-te, că duşmanii țării prin puterea credinței au fost biruiți;
Bucură-te, că chilia ta sihăstrească palat voievodal s-a făcut;
Bucură-te, că în linişte chiliei tale Ştefan Vodă prin rugăciunile tale şi-a luminat mintea şi putere de biruință a luat;
Bucură-te, că uşa chiliei tale sihăstreşti pururea a fost deschisă ca şi cea a inimii tale de părinte;
Bucură-te, că în chilie petrecând întru nevoința rugăciunii de bucuriile raiului te-ai îndulcit;
Bucură-te, plinitorul frumuseții locurilor sihăstreşti ale firii noastre; Bucură-te sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 9-lea

Nevoințele tale sihăstreşti au uimit cetele îngereşti, căci cu rugăciunile tale neîncetate, cu înfrânarea şi

curăţia inimii, îngerilor te-ai asemănat, cu care ai cântat neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Desi ai părăsit lumea pentru a petrece departe de tulburările ei, mulţimea credincioşilor ţi-a urmat pentru folosul lor duhovniceşc prin darul lui Dumnezeu, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, părinte că nemărginită dragoste ai arătat celor în nevoi;
Bucură-te, ajutătorul celor săraci;
Bucură-te, doctorule, cu darul lui Dumnezeu, al celor bolnavi;
Bucură-te, mângâierea celor necăjiţi;
Bucură-te, al tinerilor preaînţelept povăţuitor;
Bucură-te, al bătrânilor întăritor;
Bucură-te, al orfanilor sprijinitor;
Bucură-te, al mamelor preaînţelept învăţător;
Bucură-te, al ostaşilor neclintită îmbărbătare;
Bucură-te, al curăţiei povăţuitorule;
Bucură-te, bucuria celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 10-lea

Mulţimile credincioşilor încredinţaţi fiind că Dumnezeu, prin tine va asculta rugăciunile lor, văzând împlinirea dorinţelor celor după Dumnezeu, împreună cu tine au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Binecuvântată ţi-a fost viaţa ta fiind fiu duhovniceşc al sfântului ierarh Leontie, apoi părinte duhovnicesc al mitropolitului Grigorie Roşca, pentru care unele ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, bună rodire duhovnicească a Sfântului Leontie;
Bucură-te, credincios următor al nevoinţelor sale duhovniceşti;
Bucură-te, cei care împreună cu el în locuri sihăstreşti te-ai nevoit;
Bucură-te, că ai fost cu acesta un suflet toată viaţa ta;
Bucură-te, că şi după moartea sa, în rugăciune ai rămas nedespărţit de el;
Bucură-te, că ai odrăslit Bisericii pe ierarhul Grigorie;
Bucură-te, că tu pe acesta l-ai călăuzit pe calea smereniei şi a înţelepciunii după Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce la slujirea arhierească ai fost chemat;
Bucură-te, că de aceasta ai fugit socotindu-te cu totul nevrednic;
Bucură-te, că prin aceasta pilda de smerenie te-ai făcut; Bucură-te că prin asprele tale nevoinţe cu totul te-ai jertfit lui Dumnezeu; Bucură-te că prin rugăciunile şi învăţăturile tale ca şi un părinte ierarh ai povăţuit pe calea mântuirii pe toţi cei ce au venit la tine;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 11-lea

Chipul tău zugrăvit alaturi de cel al ierarhului Grigorie, fiul tău duhovnicesc, arată iubirea şi cinstea cu care marele ierarh al Moldovei te-a înconjurat, precum şi tu purtare de grijă i-ai arătat, călăuzindu-l pe calea mântuirii şi învăţându-l să cânte pururea lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Chipul tău zugrăvit în ceata sfinţilor curând după adormirea ta arată viaţa ta de sfinţenie cunoscută de întregul popor dreptcredincios, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, părintele duhovnicesc al credincioşilor bucovineni;
Bucură-te, statornic ocrotitor al Bucovinei împreună cu Sf. Mare mucenic Ioan cel Nou de la Suceava;
Bucură-te, că din sfânta ta icoana ne priveşti şi ne binecuvântezi pe toţi cei ce intrăm în sfânta biserică;
Bucură-te, că şi după adormirea ta în Domnul, mulţimile credincioşilor au alergat la mormântul tău;
Bucură-te, că multă mângâiere şi întărire în dreapta credinţă ai împărtăşit cu darul lui Dumnezeu, din mormântul tău;

Bucură-te, că din mormântul tău căldura dragostei tale către Dumnezeu pururea o simțim;
Bucură-te, că dragostea ta de părinte o mărturiseşte piatra mormântului tău pusă de fiul tău cel duhovnicesc preaiubit, Ştefan cel Mare şi Sfânt;
Bucură-te, că lespedea de piatră a mormântului tău căldură tainică revarsă;
Bucură-te, că mormântul tău pururea a fost străjuit de lumina unui sfeşnic;
Bucură-te, că ceata călugărilor pe care i-ai păstorit pururea te-a cinstit ca un părinte şi sfânt;
Bucură-te, că şi acum ne povățuieşti cu chipul tău smerit;
Bucură-te, cinstea şi podoaba credincioşilor;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 12-lea

Prin chipul tău care străjuieşte deasupra uşii mănăstirii Voronețului, ne binecuvintezi cu dragostea de părinte, povățuindu-ne să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Pururea ocrotitor al Bucovinei cunoscându-te noi toți, din moşi strămoşi sfinte cuvioase părinte Daniil, laude ca acestea aducem ție:
Bucură-te, că chipul tău de părinte în sufletele credincioşilor cu neştersele culori ale iubirii creştineşti s-a zugrăvit;
Bucură-te, că acest chip avându-l în suflet, credincioşii bucovineni în vremuri de restrişte cu el s-au mângâiat şi întărit;
Bucură-te, că amintirea nevoințelor tale sihăstreşti poporul nostru dreptcredincios le păstrează şi le cinsteşte;
Bucură-te, chipul adevăratei vieți călugăreşti;
Bucură-te, cel ce ai unit după Dumnezeu dragostea de țară şi credința strămoşească;
Bucură-te, că credincioşii pururea au dorit să sărute sfintele tale moaşte;
Bucură-te, că acestea în mormânt fiind, izvor de multe tămăduiri s-au arătat celor ce cu credință te cinstesc pe tine;
Bucură-te, că la Putna şi Voroneț credincioşii pururea cu credință şi dragoste s-au îndreptat, căci tu acolo ai sihăstrit;
Bucură-te, că astăzi întregul popor te cinsteşte împreună cu Sfântul Leontie şi binecredinciosul Ştefan cel Mare şi Sfânt;
Bucură-te, că aşezarea sfintelor tale moaşte în raclă cu negrăită bucurie în fiecare an o serbăm;
Bucură-te, că aceasta din voia lui Dumnezeu s-a făcut pentru folosul duhovnicesc al dreptcredincioşilor creştini;
Bucură-te, lauda cea mare a Bucovinei;
Bucură-te, buciumul care vesteşte frumusețea nepieritoare a credinței noastre strămoşeşti;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Condacul al 13-lea

O, preacuvioase sfinte părinte Daniil, lauda Bisericii Bucovinei, părintele nostru duhovnicesc, al tuturor celor ce cu dreaptă credință cinstim pe Dumnezeu, izbăveşte de toată primejdia țara noastră, mănăstirile şi bisericile cu podoabele lor sfinte şi ne învredniceşte să cântăm lui Dumnezeu, împreună cu tine: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

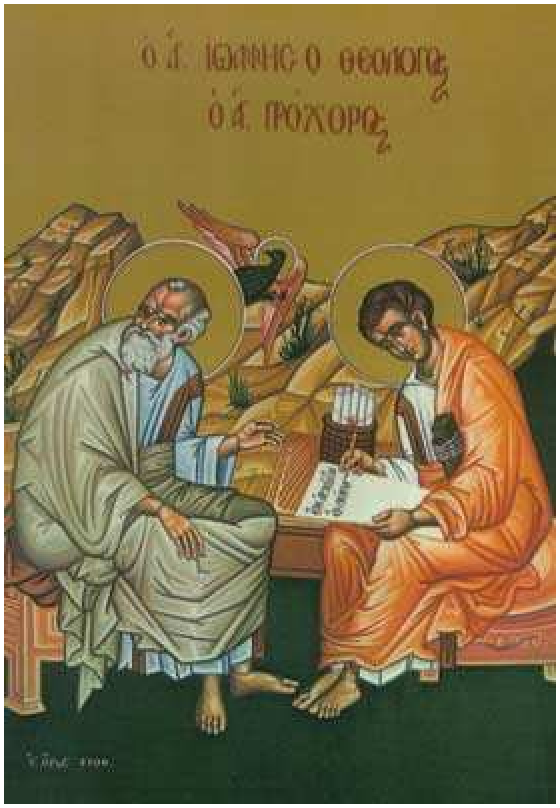
Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a chemat pe tine ca să preamăreşti cu viața ta de înger în trup numele Preasfintei Treimi, iar tu lepădând grija cea lumească, ca o raza prealuminoasă a Soarelui Dreptății ți-ai făcut viața ta, iar noi luând aminte la sfintele tale ne voințe cu smerenie şi bucurie rostim unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii noastre strămoşeşti;
Bucură-te, că din copilărie preaiubitor de rugăciune te-ai arătat;

Bucură-te, că pentru viața sihăstrească casa părintească ai părăsit-o;
Bucură-te, că viața sihăstrească a fost desfătarea Ta;
Bucură-te, că pe Dumnezeu mai mult decât pe părinți ai iubit;
Bucură-te, că pe aceştia în rugăciunile tale pururea i-ai avut;
Bucură-te, că tinerețile tale ca pe o jertfă preacurată lui Dumnezeu le-ai adus;
Bucură-te, chipul cel prea curat al smereniei;
Bucură-te, înflorirea virtuților sihăstreşti în trupul tău cel tineresc;
Bucură-te, a tinerilor pildă de înfrânare;
Bucură-te, lauda cea frumoasă a bătrânilor;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale în fapte bune ne întăreşti;
Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

Şi **Condacul întâi**

Iubitorului de rugăciune şi de viață sihăstrească, înțeleptului povățuitor pe calea mântuirii, celui ce este laudă sihaştrilor şi bucuria credincioşilor, cu dragoste să-i strigăm: Bucură-te, sfinte cuvioase părinte Daniil, pururea rugător către Dumnezeu!

ACATISTUL SFÂNTULUI APOSTOL ŞI EVANGHELIST IOAN



26 Septembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Veniți toate popoarele creştineşti pe "Fiul Tunetului" să-l lăudăm, pe Apostolul şi Evanghelistul loan, cel ce a scris şi a tunat dogmele dumnezeieşti în toată lumea, căruia cu credință şi cu evlavie din inimă să-i strigăm: Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Icosul 1

Pe văzătorul tainelor cereşti, pe vasul cel preacurat al fecioriei care la Cina cea de Taină pe pieptul lui Iisus s-a rezemat şi din izvorul înțelepciunii Celui fară de margini s-a adapat, să-l lăudăm cu toții, cei iubitori de Hristos, şi cu dorire, aşa să-i strigăm:
Bucură-te, cel ce grija lumii ai lepădat;
Bucură-te, cel ce lui Hristos cu multă dragoste ai urmat;
Bucură-te, cel ce de la pescuire către Hristos ai fost chemat;
Bucură-te, cel ce cu mreaja cuvântului pe popoare le-ai mânat;
Bucură-te, că tunetul teologiei tale la toată lumea s-a auzit;
Bucură-te, că feciorelnica ta viață o ai cinstit;
Bucură-te, că pentru neprihănita ta viață, de Cuvântul Vieții ai fost iubit;
Bucură-te, stâlp al Bisericii prealuminos;
Bucură-te, ucenicul cel iubit al lui Hristos;
Bucură-te, că toate minunile cele preamari Hristos ți le-a arătat;

Bucură-te, că tainele cele preaînalte ție ți le-a încredințat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 2-lea

În muntele Taborului ai văzut slavă lui Hristos, pe cât este cu putință omului a o vedea, şi din tainica descoperire, înțelegând că El este Stăpânul morții şi al vieții, din inimă I-ai cântat Lui laudă: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ca un ucenic preaiubit şi ca un prieten preacinstit al lui Hristos, pururea lângă El te afli şi pururea pe El din inimă îl iubeşti; pentru care şi noi te lăudăm şi zicem:
Bucură-te, că la învierea fiicei lui Iair, tu de Domnul ai fost chemat;
Bucură-te, că la răstignirea Domnului tu lângă crucea Lui ai stat;
Bucură-te, că la înfricoşatele taine ale Patimilor lui Hristos şi tu cu inima ai pătimit;
Bucură-te, că Patimile Domnului şi Stăpânului Vieții, cu inima plină de durere le-ai privit;
Bucură-te, că pe Domnul până la a Sa moarte L-ai urmat;
Bucură-te, că Domnul de pe Cruce cu tine a vorbit;
Bucură-te, că pe tine, fiu al Maicii Lui te-a numit;
Bucură-te, că pe Sfânta Sa Maică, Domnul ție ți-a încredințat-o;
Bucură-te, că tu spre pază şi îngrijire pe Preasfânta Sa Maică o ai luat;
Bucură-te, că la preacinstita ei Adormire, cu mare evlavie ai slujit;
Bucură-te, că stâlparea cea adusă ei de Arhanghelul Gavriil ai purtat-o înaintea sicriului celei preasfinte;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 3-lea

După Adormirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi Pururea Fecioarei Maria, împreună cu ucenicul tău Prohor, în Asia ai plecat şi acolo cuvântul Domnului ai propovăduit şi pe toți cei ce au crezut i-ai învățat să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Văzând mai înainte, cu ochii cei de gând, ispitele şi primejdiile ce te asteaptă în calea propovăduirii Evangheliei, prin credința fierbinte şi dragoste de Dumnezeu, asupra intristării şi mâhnirii care te împiedica de la alegerea ta ai îndrăznit; pentru această te fericim şi zicem:
Bucură-te, că în Asia cuvântul Domnului ai predicat;
Bucură-te, că pentru mărturisirea adevărului multe primejdii şi multe scârbe ai răbdat;
Bucură-te, că împreună cu ucenicul tău, Prohor, în Efesul Asiei ai intrat;
Bucură-te, că acolo pe Romána cu toată casa ei o ai botezat;
Bucură-te, că pe Dominos cu puterea lui Hristos l-ai înviat;
Bucură-te, că pe Dioscorid, tatăl lui Dominos, la viață l-ai întors;
Bucură-te, că prin aceste minuni pre mulți i-ai întors la Hristos;
Bucură-te, că şi alți trei sute de oameni morți ai înviat;
Bucură-te, că şi pe cel slăbănog de doisprezece ani l-ai făcut sănătos;
Bucură-te, că prin alte rugăciuni, capiştea Artemidei din temelie o ai dărâmat;
Bucură-te, că la căderea capiştei nici un om nu s-a vătămat;
Bucură-te, că din porunca împăratului Domițian, la Roma ai plecat legat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 4-lea

Cu focul dragostei lui Hristos fiind foarte înfierbântat, porunca tiranului împărat pe tine nu te-a spăimântat, ci, cu mare bucurie primind legăturile pentru Domnul, din inimă îl lăudai pe El, cântand: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Legatu-te-au pe tine ostaşii cei tineri cu lanțuri şi cu cătuşe, ducându-te la corabie, sub paza lor, spre

Roma, unde ai plecat şi proniei dulcelui tău Iisus cu blândeţe şi linişte te-ai supus, pentru care şi noi te lăudăm, zicând:
Bucură-te, că tu, prin legăturile celor tirani, Stăpânului tău te-ai asemănat;
Bucură-te, că El, pentru a noastră mântuire, de cei fărădelege a fost prins şi legat;
Bucură-te, că faţă de ostaşii cei păgâni şi tirani, cu multă dragoste te-ai purtat;
Bucură-te, că furtuna mării ce era să fie, mai înainte o ai arătat;
Bucură-te, că în acea călătorie, pe toţi din corabie cu minunile tale i-ai înspăimântat;
Bucură-te, că în a ta inimă pururea pe Hristos îl aveai;
Bucură-te, căci cu a Lui putere minuni mari săvârşeai;
Bucură-te, că icoana vieţii lui Hristos în tine foarte s-a închipuit;
Bucură-te, că tu din toată inima pe El L-ai iubit;
Bucură-te, că în calea suferinţelor, cu mare dorire Lui I-ai urmat;
Bucură-te, că, dorind dragostea Lui, spre chinuri cu bucurie ai călătorit;
Bucură-te, că pe tine, iubitul Său ucenic, puterea Domnului pururea te-a sprijinit;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 5-lea

Potolit-ai, cuvântătorule de Dumnezeu, furtuna cea înfricoşată a mării cu sfintele tale rugăciuni. Şi această minune văzând-o toţi cei de pe corabie, foarte s-au spăimântat, cunoscând puterea Adevăratului Dumnezeu ce era întru tine; iar tu pe toţi i-ai îndemnat să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

În ostrovul Patmos, din porunca păgânului împărat Domiţian, ai fost izgonit, căci acolo, prin pronia lui Dumnezeu cea bună, spre folosul multora ai venit, pentru care şi noi cu evlavie te lăudăm aşa:
Bucură-te, că de ostaşii cei tirani, cu lanţuri ai fost legat;
Bucură-te, că sub paza ostaşilor spre Patmos împreună cu ucenicul tău Prohor ai călătorit;
Bucură-te, că din această călătorie, pe tânărul cel înecat, cu rugăciunea tu l-ai înviat;
Bucură-te, căci cu această minune pe toţi i-ai spăimântat;
Bucură-te, că şi furtuna mării tot cu rugăciunea ta o ai liniştit;
Bucură-te, că pe ostaşul cel bolnav l-ai tămăduit;
Bucură-te, că şi apa mării cu rugăciunea ta o ai îndulcit;
Bucură-te, că pe cel ce murea de sete în corabie de moarte l-ai izbăvit;
Bucură-te, că Evanghelia lui Hristos în ostrovul Patmos o ai propovăduit;
Bucură-te, că pe Miron şi pe toţi ai casei lui i-ai creştinat;
Bucură-te, că şi capiştea lui Apelie cu cuvântul la pământ o ai răsturnat;
Bucură-te, că puterea cea drăceasca a lui Chinops vrăjitorul, neputincioasă o ai arătat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 6-lea

La chemarea antipatului, pe femeia lui care foarte se chinuia a naşte, numai cu trecerea pragului lor o ai uşurat. Şi această minune văzând-o antipatul, casa lui a crezut în Hristos şi a dat slavă lui Dumnezeu, cântand: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Petrecând în acest loc timp de trei. ani şi ducându-te într-o cetate ai cărei locuitori erau foarte întunecaţi cu slujirea de idoli, foarte te-ai ostenit pentru propovăduirea cuvântului, spre a lor minunare, şi astfel ai adus mare mulţime la Hristos; drept aceea, cu dorire te lăudăm aşa:
Bucură-te, că pe locuitorii cetăţii aceleia cu cuvântul adevărului i-ai luminat;
Bucură-te, că pe tinerii cei legati spre jertfa diavolului de moarte i-ai scăpat;
Bucură-te, că pe diavolul cel în chip de lup, legându-l, l-ai întrebat;
Bucură-te, că prin puterea lui Hristos din acel ostrov l-ai alungat;
Bucură-te, că pe fiul jertfitorului lui Die l-ai înviat;

Bucură-te, că a idolului Dionis capişte cu rugăciunea o ai dărâmat;
Bucură-te, că pe Nuchian vrăjitorul l-ai biruit;
Bucură-te, că şi mâna antipatului o ai uscat;
Bucură-te, că prin uscarea mânii, antipatul a cunoscut pe Dumnezeul Cel adevărat;
Bucură-te, că şi Prochiana, crezând în Hristos, s-a botezat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 7-lea
Înainte de întoarcerea la Efes ai scris celor din ostrovul Patmos Evanghelia lui Hristos şi înfricoşătoarele vedenii ale Apocalipsului, iar mulțimea credinciosilor de acolo au păstrat cele scrise spre a lor luminare şi mântuire, ca şi pe însăsi cuvintele lui Hristos, şi pentru bogăția dogmelor celor din ele, slavă au dat lui Dumnezeu, cântand: Aliluia!

Icosul al 7-lea
Începutul Evangheliei tale, început al dogmelor celor preaînalte Bisericii lui Hristos au rămas, căci tu pe Cuvântul lui Dumnezeu L-ai mărturisit ca S-a întrupat şi între oameni a locuit. Minunându-ne dar, după cuviință, de înălțimea cea duhovnicească a înțelepciunii tale, pe tine te lăudăm zicând aşa:
Bucură-te, că tu pe Cuvântul lui Dumnezeu L-ai mărturisit că este Dumnezeu adevărat;
Bucură-te, că ai mărturisit căci Cuvântul a fost la Dumnezeu dintru început;
Bucură-te, că tu ai arătat că nimic din cele ce sunt făcute, fară de El nu s-au făcut;
Bucură-te, că taina întrupării Cuvântului mai presus de toate tainele se arată a fi;
Bucură-te, că întradevăr taina întrupării Cuvântului, pe toate tainele le covârşeşte;
Bucură-te, că tu cu o minte mai presus de teologia cea catafatică te-ai suit;
Bucură-te, că pe cele neînțelese de a ta minte, prin spaimă şi minune le-ai cinstit;
Bucură-te, că tu în chip apofatic, Taina întrupării Cuvântului, lumii o ai propovăduit;
Bucură-te, că taina înomenirii Cuvântului, nimeni din oameni nu o a tâlcuit;
Bucură-te, că taina iconomiei lui Dumnezeu, pururea rămane taină;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 8-lea
Prealuminat ai arătat în a ta învățătură că Legea şi Proorocii în porunca iubirii de Dumnezeu şi a iubirii de aproapele sălăşluieşte. Deci, ca pe un Apostol al dragostei creştine, toată Biserica lui Hristos te laudă şi lui Dumnezeu îi cântă: Aliluia!

Icosul al 8-lea
Zis-ai, dumnezeiescule Apostol al lui Hristos, că Dumnezeu dragoste este şi că cel ce petrece în dragoste, întru Dumnezeu petrece şi Dumnezeu întru el, prin aceasta arătându-ne nouă cele mai înalte ale Legii Darului pentru care, după cuviință, zicem către tine:
Bucură-te, că tu pe Dumnezeu iubire L-ai numit;
Bucură-te, că tu ne-ai învățat pe noi sa-L iubim pe Dumnezeu, Care mai înainte de noi ne-a iubit;
Bucură-te, că de la tine dragostea lui Dumnezeu noi am cunoscut-o;
Bucură-te, că tu ai zis: Cel ce are dragoste, de la Dumnezeu este el născut;
Bucură-te, că tu ne-ai arătat cele spuse de Dânsul, că cel ce urăşte pe fratele său, ucigaş este;
Bucură-te, că învățătura ta la iubire ne îndeamnă şi de ură ne fereşte;
Bucură-te, că tu dragostea lui Dumnezeu către lume ai arătat;
Bucură-te, că dragostea de aproapele de la tine o am învățat;
Bucură-te, că tu ai zis că Dumnezeu pe noi ne-a iubit;
Bucură-te, că după a ta mărturisire, Dumnezeu din dragoste pentru lume, pe Fiul Său Cel iubit în lume L-a trimis;
Bucură-te, că după mărturisirea ta, din dragostea Sa pentru noi, moarte a suferit;
Bucură-te, că pe tine, după dreptate, Biserica lui Hristos, Apostol al dragostei te-a numit;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 9-lea
Iubitorule de feciorie şi de Dumnezeu, iubite Apostole şi Evangheliste Ioane, ţie Domnul mari şi înfricoşătoare taine ţi-a descoperit, fiindcă tu viaţă fară de prihană ai petrecut şi pe El din toată inima L-ai iubit şi în a ta inimă I-ai cântat aşa: Aliluia!

Icosul al 9-lea
Mintea ta cea curată întru uimire făcându-se şi de Duhul Sfânt într-o zi de Duminică răpindu-se, la cele mai de sus de a ta lucrare s-a suit şi de la Alfa şi Omega, taina cea preamare i s-a descoperit, pe care noi te cinstim şi către tine zicem aşa:
Bucură-te, că la ostrovul Patmos, pe Domnul între şapte sfeşnice L-ai văzut;
Bucură-te, că de la El mari descoperiri ai avut;
Bucură-te, că de la El poruncă de a scrie ai primit;
Bucură-te, că, scriind celor şapte Biserici, porunca Domnului ai împlinit;
Bucură-te, că slavă Tronului lui Hristos ţi s-a descoperit;
Bucură-te, că în duh, pe cei douăzeci şi patru de bătrâni ai privit;
Bucură-te, că ai văzut şi cartea cea cu şapte peceţi;
Bucură-te, că ai privit la deschiderea acelei cărţi;
Bucură-te, că taina celor şapte peceţi ţie ţi s-a descoperit;
Bucură-te, că numărul celor feciorelnici, în chip simbolic, ţie, iubitorule de feciorie, ţi s-a arătat;
Bucură-te, că şapte îngeri şi şapte trâmbiţe înaintea lui Dumnezeu ai văzut;
Bucură-te, că la trâmbiţarea primilor îngeri, foc şi sânge pe pământ a căzut;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 10-lea
Dumnezeu, Cel Preasfânt şi Preacurat, întru tine, vasule cel ales al fecioriei, a turnat din Duhul Său şi de descoperirea tainelor celor preaînalte pe tine te-a învrednicit, pentru care şi noi pe tine te lăudăm şi lui Dumnezeu îi cântam: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Făcutu-te-ai biserică preaaleasă a lui Dumnezeu, prin viaţa ta cea nevinovată şi neprihanită, căci cu taină măsurarea Bisericii şi a Altarului lui Dumnezeu ţie ţi s-a încredinţat; primeşte, te rugăm, şi de la noi, smeriţii, aceste cântari:
Bucură-te, că Biserica şi Altarul cel din cer, tu, în descoperire le-ai măsurat;
Bucură-te, căci curtea Bisericii spre intrare a neamurilor o ai luat;
Bucură-te, că prigoana Bisericii de către Antihrist, lumii tu o ai vestit;
Bucură-te, că pe fiara cea cu şapte capete şi zece coarne, lumii o ai descoperit;
Bucură-te, că şi vremea stăpânirii fiarei, de tine nu s-a tăinuit;
Bucură-te, că şi numele fiarei, cu taină, Bisericii l-ai arătat;
Bucură-te, că şi pe fiara cu coarne ca de miel o ai văzut luminat;
Bucură-te, că şi secerisul cel de apoi ţie Domnul ţi l-a arătat;
Bucură-te, că şi teascul cel mare al mâniei Domnului ţi s-a descoperit;
Bucură-te, că şi pe cei şapte îngeri cu cele şapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu, tu lumii le-ai vestit;
Bucură-te, că taina Babilonului celui mare ţie ţi s-a arătat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 11-lea
Bucuria şi veselia cea mare a nunţii Mielului lui Dumnezeu, ţie de la Duhul Sfânt ţi s-a descoperit şi cântarea cea de biruinţă asupra fiarei, de la puterile cereşti tu o ai auzit, care cu glasuri de tunet cântau slavă lui Hristos Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea
Tu, ucenicul cel iubit al lui Hristos, graiurile dumnezeieştilor Scripturi prin fapte le-ai cinstit. De aceea şi Dumnezeu, a ta minte, de vedenia tainelor celor cereşti o a învrednicit şi cu înţelegere prea adâncă a

strălucit. Pentru care noi, cei neputincioşi la înțelegerea celor bune, te lăudăm:
Bucură-te, că a ta minte de la Duhul Sfânt s-a luminat;
Bucură-te, că în a ta vedenie pe balaur l-ai văzut legat;
Bucură-te, că Judecata cea de apoi în vedenie o ai văzut luminat;
Bucură-te, că în a ta vedenie ai văzut Ierusalimul cel de sus, veşnicule moştenitor al lui;
Bucură-te, că pe Mireasa Mielului, tu o ai văzut împodobită;
Bucură-te, că pe cetatea ta cu douăsprezece temelii şi douăsprezece porti o ai arătat că este preastrălucită;
Bucură-te, că douăsprezece mărgăritare în loc de uşi, cetatea aceea avea;
Bucură-te, că uşile ei cele de mărgăritare preafrumos străluceau;
Bucură-te, că una din aceste uşi pe tine cu taină te închipuiau;
Bucură-te, că şi temeliile cetății celei de piatră scumpă tu le-ai văzut;
Bucură-te, că una din cele douăsprezece temelii ale cetății aceleia pe tine Domnul te-a făcut;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 12-lea
Văzut-ai, Apostole, de Dumnezeu iubite, răul cel curat şi limpede ca şi cristalul al Apei Vieții de la Tronul lui Dumnezeu şi al Mielului izvorând, pentru care şi noi, nevrednicii, cinstim cele de taină arătate ție şi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Cu adevărat, Hristos, Pomul vieții şi al veşnicei nemuririi este, căci prin El a luat ființă neamul omenesc cel mort de demult prin călcarea poruncilor, pe Care toate popoarele pământului îl slăvesc, iar pe tine, ucenicul Lui cel iubit, te fericesc, cântand aşa:
Bucură-te, că şi tu, unul din roadele cele tainice ale Pomului Vieții ai fost;
Bucură-te, că tu, pom al vieții cu douăsprezece roade ai văzut pe Hristos;
Bucură-te, că şi tu, pom al vieții, după împărtăşirea darului, te-ai făcut;
Bucură-te, că prin a ta propovăduire, mulți în Hristos au crezut;
Bucură-te, că prin a ta propovăduire, mulți Cuvântul Vieții L-au auzit;
Bucură-te, că prin propovăduirea Evangheliei, pe mulți cu pâinea vieții i-ai hrănit;
Bucură-te, că prin propovăduirea Cuvântului, cu Apa Vieții pe mulți i-ai adăpat;
Bucură-te, că prin cunoştința lui Hristos, Pomul Vieții, neamurile de rana morții s-au tămăduit;
Bucură-te, că tu din tulpina Pomului Vieții ai răsărit;
Bucură-te, că tulpina Pomului Vieții pe tine te-a hrănit;
Bucură-te, căci cu Darul lui Hristos, Pomului Vieții, ai adus rod însutit;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Condacul al 13-lea
O, dumnezeiescule Apostole şi Evangheliste al lui Hristos, Ioane, care de Domnul foarte ai fost iubit şi de vederea tainelor celor preaînalte de la El te-ai învrednicit, cu sfintele tale rugăciuni, ajută-ne ca în ziua cea mare a Judecății de apoi să luăm milă şi iertare de păcate de la Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce este Alfa şi Omega, Caruia să-I cântăm laudă aşa: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**
Pe văzătorul tainelor cereşti, pe vasul cel preacurat al fecioriei care la Cina cea de Taină pe pieptul lui Iisus s-a rezemat şi din izvorul înțelepciunii Celui fară de margini s-a adapat, să-l lăudăm cu toții, cei iubitori de Hristos, şi cu dorire, aşa să-i strigăm:
Bucură-te, cel ce grija lumii ai lepădat;
Bucură-te, cel ce lui Hristos cu multă dragoste ai urmat;
Bucură-te, cel ce de la pescuire către Hristos ai fost chemat;
Bucură-te, cel ce cu mreaja cuvântului pe popoare le-ai mânat;
Bucură-te, că tunetul teologiei tale la toată lumea s-a auzit;

Bucură-te, că feciorelnica ta viață o ai cinstit;
Bucură-te, că pentru neprihănita ta viață, de Cuvântul Vieții ai fost iubit;
Bucură-te, stâlp al Bisericii prealuminos;
Bucură-te, ucenicul cel iubit al lui Hristos;
Bucură-te, că toate minunile cele preamari Hristos ți le-a arătat;
Bucură-te, că tainele cele preaînalte ție ți le-a încredințat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

Şi **Condacul întâi**

Veniţi toate popoarele creştineşti pe "Fiul Tunetului" să-l lăudăm, pe Apostolul şi Evanghelistul loan, cel ce a scris şi a tunat dogmele dumnezeieşti în toată lumea, căruia cu credinţă şi cu evlavie din inimă să-i strigăm: Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite!

După aceasta se zice aceastã:

RUGĂCIUNE

Cu credință, cu dragoste şi cu evlavie, din inimă venim către tine, Sfinte Apostole şi Evangheliste Ioane, de Dumnezeu cuvântătorule şi prietenul cel preaiubit al lui Hristos, şi cu toată umilința te rugăm să ne ajuți nouă, nevrednicilor, cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni, spre a trece cu linişte şi cu alinare peste toate valurile cele tulburi ale veacului celui de acum şi spre a nu cădea noi în laturile şi cursele cele prea meşteşugite ale răilor oameni şi ale viclenilor diavoli.

Pe tine, vulturule cel preaînalt zburator al teologiei, te rugăm să mijloceşti pentru noi către Preamilostivul Dumnezeu şi Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, ca să lumineze cu al Său Har mințile noastre cele întunecate de patimi, spre a primi şi noi înțelepciunea cea de la Duhul lui Dumnezeu şi a cunoaşte dogmele dreptei credințe şi minunile cele din Legea Sa, şi spre a lucra şi noi, după putere, pe cele ce le vom înțelege. Pe tine, ucenicul cel preaiubit al lui Hristos, care ai propovăduit lumii dragostea lui Dumnezeu şi dragostea de aproapele, te rugăm să ne ajuți cu a ta mijlocire către Domnul, pentru ca şi noi prin Darul lui Dumnezeu să ajungem a iubi pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul şi din toată vârtutea noastră, iar pe aproapele nostru ca pe noi înşine. Pe tine, vasul cel preacurat al fecioriei, te punem mijlocitor către Preabunul Dumnezeu, ca, prin ajutorul şi mila Sa să ne izbăvească de războaiele cele iuți ale mâniei şi ale poftelor trupeşti, precum şi de potopul gândurilor celor necurate, care pururea din inimă izvorăsc şi care, ca nişte nori ai întunericului, din adânc risipindu-se, mintea noastră o întunecă spre pierzarea sufletelor noastre. Către tine, preafericite ucenic şi apostol, care de către Domnul, fiu al Preasfintei şi Preacuratei Sale Maici ai fost numit, şi căreia până la ducerea ei din lumea aceasta i-ai slujit, cădem cu toată umilința şi zdrobirea inimii noastre, ca, împreună cu Preacurata Născătoare de Dumnezeu şi Pururea Fecioara Maria, care este şi Maica Domnului, Maica ta şi Maica noastră a tuturor celor ce au crezut în Hristos, să mijloceşti pentru noi către Preadulcele nostru Mântuitor ca, prin a Sa milă şi îndurare, să nu ne lase pe noi în toate zilele vieții noastre, nici în ceasul sfârşitului nostru, atunci când vom sta înaintea Lui şi ne va judeca. Amin!

ACATISTUL SFÂNTULUI ALEXIE



17 martie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Prea cuviosului şi mult nevoitorului, al lui Hristos, Alexie, acum din suflet să-i aducem prinos de laude şi cu dorire să-i strigăm: Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Icosul 1

Îngerii din cer s-au mirat văzând nevoințele tale şi răbdarea cea mare şi, primind duhul tău în lăcaşurile cele preaînalte, de bucurie s-au umplut, îndemnându-ne şi pre noi a zice ție:
Bucură-te, că părinții i-ai părăsit pentru Hristos;
Bucură-te, că El te-a încununat frumos;
Bucură-te, că părinților tăi te-ai dăruit prin rugăciune;
Bucură-te, că ei mult s-au bucurat de tine;
Bucură-te, că mare mulțumită au dat lui Dumnezeu;
Bucură-te, că Domnul a primit rugăciunea lor;
Bucură-te, că toată cetatea s-a bucurat de naşterea ta;
Bucură-te, că părinții tăi mult s-au mângâiat;
Bucură-te, că pentru aceasta pe Hristos au laudăt;
Bucură-te, că eşti rodul rugăciunii;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 2-lea

Văzând părinții tăi frumusețea ta cea sufletească şi trupească, s-au gândit a te împreuna cu nunta cea

după legea firii, însă tu, arzând cu sufletul către Hristos, ai zis: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Logodindu-te după dorul părinților tăi, ai intrat în cămară, însă, fiind tu cu dragostea mai fierbinte către Dumnezeu, ai dat miresei tale brâul şi inelul şi ieşind pe ascuns din cămară ai purces la călătorie, rugându-te neîncetat; iar noi zicem ție:
Bucură-te, că Domnul ți-a fost călăuză în cale;
Bucură-te, că spre Laodiceea ai călătorit;
Bucură-te, că pe Domnul cel dorit ai aflat;
Bucură-te, că de toată viața lumească te-ai înstrăinat;
Bucură-te, că chipul Mântuitorului ai căutăt;
Bucură-te, că pe El în cetatea Mesopotamiei L-ai aflat;
Bucură-te, că acel chip mult te-a mângâiat;
Bucură-te, că toată averea ta la săraci o ai dat;
Bucură-te, că pentru aceasta plată de la Dumnezeu ai luat;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 3-lea

Începând tu a viețui în Biserica Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, totdeauna postind şi hrana ta împărțind-o la săraci, lumea s-a mirat de răbdarea ta zicând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Locuind tu în cetatea Edesei şi tot poporul, privindu-te ca pe un înger, a început a te lauda zicând:
Bucură-te, că în Edesa ai petrecut 17 ani în post şi rugăciuni;
Bucură-te, că în Biserica Maicii Domnului ai viețuit îngereşte;
Bucură-te, că viața ta cea bună pe toți i-a minunat;
Bucură-te, că de cinstea lor pe ascuns te-ai depărtat;
Bucură-te, că, fugind, în Cilicia ai călătorit;
Bucură-te, că mâna lui Dumnezeu spre Roma te-a îndreptat;
Bucură-te, că ieşind din corabie în grija lui Dumnezeu te-ai dat;
Bucură-te, că în casa părintească neştiut de nimeni ai intrat;
Bucură-te, că de aceasta inima ta s-a mângâiat;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 4-lea

Întorcându-se tatăl tău de la curtea împărătească înconjurat de multe slugi şi văzându-l tu pe el în aşa mărire, şi el, necunoscându-te pe tine, te-a miluit ca pe un sărac, iar tu, Cuvioase, ai mulțumit lui Dumnezeu din toată inima cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Începând, cuvioase, a locui în mica colibă în fața Palatului părintesc, neştiind nimeni cine eşti, adesea te rugai pentru cetate şi popor, dar noi mirându-ne de răbdarea ta zicem:
Bucură-te, că acea căsuță mică ți-a fost lăcaş ceresc;
Bucură-te, că slugile tale te-au batjocorit;
Bucură-te, că fiind în atâtea rele nu ai cârtit;
Bucură-te, că pentru toate lui Dumnezeu ai mulțumit;
Bucură-te, că auzind plângerea miresei tale nu ai mâhnit-o;
Bucură-te, că auzind jalea lor nu te-ai milostivit;
Bucură-te, că de răbdarea ta mulți s-au folosit:
Bucură-te, că lor harul lui Dumnezeu le-ai hărăzit;
Bucură-te, că pentru aceasta raiul ai moştenit;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 5-lea
Văzând diavolul pornirea ta spre fapta bună, îndemna pe slugi să te batjocorească, să te lovească cu palma peste obraz şi lături să toarne peste tine, dar tu, viteazule nevoitor, te într-armai asupra lui cu rugăciunea, cântând lui Dumnezeu, celui ce te întărea: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Mireasa ta cea de Dumnezeu înțeleptită, neştiind unde te găseşti şi nevrând a se desparti de soacra sa, ci ca o altă Rut, închizându-se în cămară, adesea plângea, iar tu, auzind acestea prin fereastră, răbdai făcând rugăciuni, pentru care minunându-ne strigăm:
Bucură-te, diamantul răbdării;
Bucură-te, turn neclintit de ispite;
Bucură-te, răbdătorule de chinuri;
Bucură-te, ostaşule nebiruit;
Bucură-te, piatră nesfărâmată de lacrimile părinteşti;
Bucură-te, comoară nejefuită de bântuielile diavoleşti;
Bucură-te, aur lămurit prin răbdare;
Bucură-te, că te-ai făcut nouă scăpare;
Bucură-te, că prin tine mulți ne folosim;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 6-lea
Fiind tu fiu şi moştenitor al casei părinteşti, primit-ai hrană din mâna slugilor tale, iar tu la alți săraci împărțind-o te-ai hrănit cu pâine şi cu apă cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea
Când a voit Dumnezeu să te ia din cele trecătoare, ți-a descoperit ziua mutării tale şi tu, fiind vesel de aceasta, ai cerut hârtie spre a-ți scrie viața, iar noi strigăm ție:
Bucură-te, că mult te-ai nevoit;
Bucură-te, că pe vrăjmaşul l-ai biruit;
Bucură-te, că a ta viață tuturor ne-a folosit;
Bucură-te, că cele de aici pe toate de nimic le-ai socotit;
Bucură-te, că cele cereşti ai dobândit;
Bucură-te, că timp de 17 ani nimeni nu te-a cunoscut;
Bucură-te, că toată viața în chinuri o ai petrecut;
Bucură-te, că la înălțimea raiului ai ajuns;
Bucură-te, rugătorule neobosit;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 7-lea
Apropiindu-se fericitul tău sfârşit şi scriindu-ți toată viața ta, ai adaugat şi aceasta, ca să te ierte părinții tăi pentru necazurile ce le-ai pricinuit cu lipsa ta, ținând hârtia în dreapta ta, ai adormit cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea
Papa Inocențiu, slujind în Biserica Sfinților Apostoli, a auzit glas din cer zicând, în auzul tuturor, cum că tu ai adormit în Domnul şi, neştiind unde să te găsească spre rugăciune, s-a întors, zicând:
Bucură-te, omul lui Dumnezeu;
Bucură-te, prietenul Lui cel mare şi curat;
Bucură-te, că din pruncie L-ai slujit;
Bucură-te, că pentru El pe toate le-ai dispreţuit;
Bucură-te, că a ta petrecere a fost minunată;
Bucură-te, că toți ne-am spăimântat de aceasta;
Bucură-te, că eşti pildă de răbdare pentru noi;
Bucură-te, că ne-ai adus pe noi la multă mirare;

Bucură-te, că de aici ne-am pornit spre a ta căutare;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 8-lea

Împăratul Honoriu şi tot poporul, fiind strâns în biserică şi auzind Glasul cel Dumnezeiesc chemându-te de sus şi pe Papă îndemnându-l spre căutarea ta, de cutremur umplându-se, au căzut cu fețele la pământ strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

A doua oara slujind, Papa cu mult popor a auzit iarăşi glas poruncitor zicându-i că în casa lui Eufimian este omul lui Dumnezeu şi spăimântându-se toți nu înțelegeau, iar noi zicem ție acestea:
Bucură-te, că Papa spre a ta căutare s-a pornit;
Bucură-te, că împăratul Honoriu la casa părintească a venit;
Bucură-te, că prin rugăciunea lor te-ai descoperit;
Bucură-te, că de aceasta toată cetatea s-a bucurat;
Bucură-te, că diavolul văzând aceasta s-a tulburat;
Bucură-te, că îngerii mult s-au veselit;
Bucură-te, că prin tine cetatea s-a mântuit;
Bucură-te, că apărător de cetate te-au numit;
Bucură-te, grabnicule ajutător;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 9-lea

Neştiind Eufimian că în casa lui locuieşti tu, comoara cea neprețuită, a zis împăratului: "Viu este Dumnezeu, că eu nu ştiu pe nimeni (în casa mea) cu fapte bune" care să ştie a cânta: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Împăratul şi Papa s-au pornit să vină spre casa ta, împreună cu tot clerul, dar tatăl tău a ajuns mai înainte, gătindu-le loc, iar poporul, nerăbdator a te vedea, a început a striga:
Bucură-te, ajutorul nostru cel grabnic;
Bucură-te, întărirea cetății noastre;
Bucură-te, izbăvitorul nostru din necazuri;
Bucură-te, rugătorule prea fierbinte pentru sufletele noastre;
Bucură-te, solitor către Dumnezeu;
Bucură-te, preabunule părinte;
Bucură-te, alesule de Dumnezeu;
Bucură-te, vasul Lui cel curat;
Bucură-te, oglindă neîntinată;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 10-lea

Întru mâhnire fiind cei ce se adunaseră în casa tatălui tău şi neştiind unde să te găsească, iată sluga aceea care era rânduită spre îngrijirea ta a zis în auzul tuturor ca săracul din colibă a adormit, neştiind ei că tu eşti cel care ai cântat: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Auzind tatăl tău că săracul a adormit, a venit în căscioara ta cea plină de Duhul Sfânt şi, văzându-te pe tine adormit şi ținând în mână hârtia şi nevrând s-o dai lor, a zis cu umilință:
Bucură-te, comoară ascunsă;
Bucură-te, că ai fost stâlp de foc;
Bucură-te, că ne-am înfricoşat de viața ta;
Bucură-te, că părintele ceresc a primit răbdarea ta;
Bucură-te, că ai fost înger în trup;

Bucură-te, că diavolul s-a batjocorit;
Bucură-te, că prin tine multă lume s-a mântuit;
Bucură-te, că mulți leprosi s-au curățat;
Bucură-te, că noi de aceasta ne-am veselit;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 11-lea

Îngenunchind tot poporul la sfintele tale moaşte, cu multă smerenie şi multe rugăciuni înălțând către Dumnezeu, te-ai milostivit spre ei şi, dându-le hârtia cea scrisă, a înțeles dintr-însa că tu eşti omul lui Dumnezeu şi au strigat toți: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Gloata multă de popor văzând în curte maica şi mireasa ta, Sfinte Alexie, nu înțelegeau şi dându-şi seama că acel sărac eşti tu, fiul şi soțul cel pierdut, despletindu-şi părul capului cu jale au alergat la coliba ta, vrând cât mai curând a striga către tine:
Bucură-te, preaiubite;
Bucură-te, al mamei tale dorite;
Bucură-te, scumpule odor;
Bucură-te, al părinților tăi mângâietor;
Bucură-te, al miresei tale sfătuitor;
Bucură-te, al legii lui Dumnezeu păzitor;
Bucură-te, al slugilor tale de rău nepomenitor;
Bucură-te, al necazurilor primitor;
Bucură-te, al nostru mângâietor,
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 12-lea

Aglaida, scumpa ta mamă, neştiind ce să facă la aflarea ta, să se bucure sau să se mâhnească, a alergat cu jale să-şi vadă preaiubitul său fiu şi, dând în lături poporul, a strigat cu plângere: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Scoțând cinstitele tale moaşte din coliba cea săracă, le-au pus în racla cea de mult preț, dând cinstea cea cuviincioasă, ca unui mare nevoitor, şi privindu-ți fața ta cea îngerească au strigat către tine unele ca acestea:
Bucură-te, că te-ai nevoit bărbateşte;
Bucură-te, că acum te veseleşti cu îngerii;
Bucură-te, că ai biruit pe diavolul;
Bucură-te, că te rogi pentru noi către Domnul;
Bucură-te, că goneşti duhurile cele viclene;
Bucură-te, că ologii prin tine îşi au umblarea;
Bucură-te, că leproşii prin tine se curățesc;
Bucură-te, că acum stai lângă Sfânta Treime;
Bucură-te, că acolo îl vezi pe Domnul Hristos cel dorit de tine;
Bucură-te, că pentru El ai luat fericit sfârşit;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Condacul al 13-lea

O, Preabunule Părinte Alexie, cel ce ai lăsat casa părintească pentru Hristos, nu ne lăsa pe noi, cei cuprinşi de multe ispite, ci te roagă pentru noi şi ne împlineşte cererile către mântuire, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Îngerii din cer s-au mirat văzând nevoințele tale şi răbdarea cea mare şi, primind duhul tău în lăcaşurile

cele preaînalte, de bucurie s-au umplut, îndemnându-ne şi pre noi a zice ție:
Bucură-te, că părinții i-ai părăsit pentru Hristos;
Bucură-te, că El te-a încununat frumos;
Bucură-te, că părinților tăi te-ai dăruit prin rugăciune;
Bucură-te, că ei mult s-au bucurat de tine;
Bucură-te, că mare mulțumită au dat lui Dumnezeu;
Bucură-te, că Domnul a primit rugăciunea lor;
Bucură-te, că toată cetatea s-a bucurat de naşterea ta;
Bucură-te, că părinții tăi mult s-au mângâiat;
Bucură-te, că pentru aceasta pe Hristos au laudăt;
Bucură-te, că eşti rodul rugăciunii;
Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

Şi **Condacul întâi**

Prea cuviosului şi mult nevoitorului, al lui Hristos, Alexie, acum din suflet să-i aducem prinos de laude şi cu dorire să-i strigăm: Bucură-te, Prea Cuvioase Părinte Alexie!

ACATISTUL SFINTEI CUVIOAE MUCENIȚE TOMAIDA



14 Aprilie - Acatistul izbăvirii celor chinuiți de îndreptățirea de sine şi a celor ce doresc eliberarea de patimi

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Multe flori a odrăslit Dreapta Credință şi toate de Taină, dar ca Tomaida, nevasta cea întocmai cu monahiile, apărătoarea cea prea tânără a fecioriei, păstrătoarea de Aur curățit a întregii înțelepciuni, Pomul sub care ne răcorim cei aprinşi de arşița desfrânării, Baia în care sângele Muceniței ne spală pe toți înainte de a merge la Nunta Mielului, nu poți afla. Pentru aceea să şi cântăm plini de Nădejde şi Iubire dumnezeiască: Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Icosul 1
Egiptul, țara pedepsiților dar şi a celor izbăviți din gheara satanei, pustiul cel roditor de Viață Sfântă, a crescut în Alexandria Trupul tău de Taină, Hotar şi Piatră de poticnire pentru tot necredinciosul şi groapă fără de fund spre pierzarea duhurilor desfrânării:
Bucură-te, copilă a unor Drept Credincioşi Creştini alexandrini;
Bucură-te, Ascunzătoare a Chipului de Mucenicie;
Bucură-te, Polată a minților îndumnezeite;
Bucură-te, Floare din care ne vom Hrăni tainic noi, Albinele următoare lui HRISTOS;
Bucură-te, că inima ta a rămas Biserică neprihănită a Chipului Mântuitorului;
Bucură-te, că însoțindu-te cu bărbat, în chip de neînțeles ai rămas neatinsă de stricăciunea patimii desfrânării;
Bucură-te, Lumină din Lumina HRISTOS;

Bucură-te, Strălucire fără de umbră sau schimbare;
Bucură-te, Candelă plină de Untdelemnul Poruncilor lui DUMNEZEU;
Bucură-te, Corăbioară în care aflăm salvare cei înecați în oceanul păcatelor;
Bucură-te, Tămăduitoarea celor pe care lepra desfrânării i-a lăsat fără de Chipul cel adevărat;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 2-lea

Cine este această Faptură de Taină, nevasta feciorelnică, încinsă cu adevărul, îmbrăcată fiind cu platoşa dreptății, propovăduitoarea Evangheliei păcii în chiar fața hâdă a morții, cu pavăza Credinței acoperită, având coiful mântuirii pe cap şi cu Sabia Duhului zdrobind veşnic stăpânirea Celui-Rău, pentru care Cetele îngereşti împreună cu ale Sfinților cântă Sfintei Treimi: ALILUIA!

Icosul al 2-lea

Cuget feciorelnic neîntinat, suflet de înger, Inimă arvunită Poruncilor dumnezeieşti, în trup de femeie te-ai păstrat, Tomaida, pentru a fi nouă, celor bântuiți de negurile desfrânării, Călăuză spre ispăşire şi Cale de Mântuire:
Bucură-te, că ai cunoscut Taina Cununiei;
Bucură-te, că soțului şi stăpânului tău după trup i-ai fost credincioasă până la moarte;
Bucură-te, că ai înțeles pe deplin menirea Femeii Creştine;
Bucură-te, că toate cele lumeşti, ca monahiilor, îți păreau străine;
Bucură-te, că ochii tăi lăuntrici au fost feriți de apele înşelătoare ale plăcerilor trupeşti;
Bucură-te, că spurcăciunile poftelor diavoleşti cu puritatea copilărească le pierdeai;
Bucură-te, că toate provocările desfrânatului tău socru în nimic le-ai prefăcut;
Bucură-te, că pentru tine şi în tine nu a încaput decât Lumina HRISTOS;
Bucură-te, cea care nu ți-ai întinat Sfântul Botez;
Bucură-te, apărătoarea Familiilor Creştine şi a celor doritori de curăție;
Bucură-te, Stea călăuzitoare spre Rai;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 3-lea

A pândit şarpele pierzării omeneşti şi sufletul tău, dar fructul oprit întins şi ție spre mâncare i-a fost pieirea, căci ai urmat Domnului tău HRISTOS pe Cruce şi în moarte, biruind astfel moartea spre Cântarea cea veşnică: ALILUIA!

Icosul al 3-lea

Doar cel învechit în blestemății şi rele nu intră pe Uşa HRISTOS, ci trece furiş peste hotarele stabilite de Domnul ca apărare a Vieții Creştineşti, dar te-a aflat pe tine ca pe o Oaste întreagă de pază Ascultării, Curăției, Iubirii neîntinate - Căii, Adevărului şi Vieții - celei dorite de toți cei cu mintea întreagă:
Bucură-te, cea asemeni marilor Bărbați ai Sfintei Treimi;
Bucură-te, gingăşie mai tare decât toate săbiile lumii;
Bucură-te, trup de carne în care, neştiut şi neînțeles pentru mulți, nu s-a strecurat putrejunea păcatelor;
Bucură-te, Țară în care îşi află scăparea cei urmăriți de patimile trupeşti;
Bucură-te, că despicându-ți-se trupul de spurcatul tău socru, s-a deschis nouă Țara făgăduinței nepătimirii;
Bucură-te, că rănile tale de moarte ne aduc nouă, celor morți după plăceri trupeşti, vindecarea de dracul desfrânării;
Bucură-te, că nu te-ai temut de groaznica moarte prin sabie;
Bucură-te, că de Domnul şi de înțelepciunea Judecăților Lui ți-a fost frică;
Bucură-te, că cele 7 păcate de moarte cu rănile de moarte, făcute ție, le-ai prăvălit în iad;
Bucură-te, Iubire ce ai biruit Patima;
Bucură-te, Tinerețe fără urâciuni şi Viață fără de moarte;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 4-lea
Cugetare de egumenă hotarâtă în fapte vitejeşti asemenea Oştilor îngereşti, Veghe neadormită, pustnicească abținere de la dulcegăriile vieții, blândețe şi bunătate de Sfântă Măicuță, tu, copilă de 15 ani, Tomaida, în Inimă ai păstrat şi păzit, pentru care veşnic vei auzi şi vei cânta în cer şi pe pământ: ALILUIA!

Icosul al 4-lea
Însuşi HRISTOS văzându-ți vitejia, înțelepciunea şi hotărârea te-a ales să-I urmezi printre spinii înfricoşători ai chinurilor, ca biruitoare ieşind din încercările de moarte, să ne poți tămădui şi pe noi:
Bucură-te, cea aleasă dintre femei drept Mireasă;
Bucură-te, asemenea Mărgăritarului din țarină;
Bucură-te, nevastă nestricată de împreunare;
Bucură-te, că Însuşi HRISTOS te-a cumpărat;
Bucură-te, că ai fost mai tare decât orice diamant;
Bucură-te, că Domnul a văzut în tine pe cea cautată să pecetluiască închisorile desfrâului;
Bucură-te, Vistierie a Tainelor Sale;
Bucură-te, că a lui HRISTOS Bărbație ai dobândit;
Bucură-te, că de bunătate şi blândețe nu te-ai despărțit;
Bucură-te, Foc care arzi patimile şi poftele diavoleşti;
Bucură-te, că şi de viața cea trecătoare te-ai lepădat pentru Viața cea Veşnică;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 5-lea
Neîncetat spurcăciunea doreşte pierderea noastră, dar Harul dobândit de Creştini prin Sfintele Taine are şi Putere şi înțelepciune ce biruiesc firea noastră păcătoasă, trecându-ne în chip neştiut Hotarul de spaimă înapoi la Rai, desăvârşit cântând: ALILUIA!

Icosul al 5-lea
Cât de mult ți-ai iubit bărbatul binecuvântat ție de DUMNEZEU, întru slava şi Slujirea Stăpânului ceresc, dacă ai fost gata să aperi Taina Cununiei şi a Desăvârşitei Iubiri din Sfintele Taine, cu chiar viața ta de copilă:
Bucură-te, asemenea tuturor Mucenitelor;
Bucură-te, pildă buna pentru toate femeile căsătorite;
Bucură-te, Stea călăuzitoare şi tuturor fecioarelor;
Bucură-te, că spaima de moarte nu te-a întunecat;
Bucură-te, că moartea o ai ruşinat;
Bucură-te, Drum Nou săpat în carne şi sânge;
Bucură-te, că Puterea DUHULUI ai dovedit;
Bucură-te, fiică a Evei spălată de păcate;
Bucură-te, Raiule recâştigat;
Bucură-te, Noule Ierusalim Creştinesc
Bucură-te, Dar făcut Altar Sfintei Treimi;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 6-lea
A fi Monah înseamnă a-L Iubi pe HRISTOS pe Cruce, a fi Monah înseamnă a Iubi desăvârşit şi curat, a fi Monah lepădarea de toate ale lumii plăceri şi bucurii cere, a fi Monah presupune Ascultarea cea peste fire a Poruncilor ce ucid trupul păcatului în care omul a căzut. A fi Monahie în cuget ai ales şi tu, Sfântă Muceniță Tomaida, şi de aceea vei cânta nesfârşit şi fără prihană dumnezeiescul: ALILUIA!

Icosul al 6-lea
Cuviosul Părinte Daniil Schiteanul a înțeles întreaga ta înțelepciune ce te-a făcut să alegi moartea cea Roditoare de Viață şi astfel, nefiind Monahie cu rânduiala, Monahie te-ai arătat în cuget şi cu fapta cea

buna:
Bucură-te, că ai împreunat însoțirea cu Curăția;
Bucură-te, nevastă trecută în rândul fecioarelor;
Bucură-te, că ivirea morții năpraznice nu te-a făcut să-L uiți pe HRISTOS;
Bucură-te, că în două ai suferit a te tăia desfrânatul, pentru a-i putea uni cu HRISTOS pe toți cei despicati de desfrânare;
Bucură-te, cea numită Cuvioasă chiar de către Cuvioşii Sfintei Mănăstiri Octodecat;
Bucură-te, Chemarea de Taină a Cuvioşiei;
Bucură-te, Mintea cu Lumină Cerească;
Bucură-te, Inimă cu DUHUL DUMNEZEIESC;
Bucură-te, Priceperea peste rânduielile lumii;
Bucură-te, înțelegerea ce copleşeşte firea;
Bucură-te, întocmai cu Maria Egipteanca, Sf. Ioan Valahul, Moise Ungurul sau Xenia cea înțeleaptă;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 7-lea
Te cinştim după cuviință cu lacrimi şi bucurie, dar înțelegerea vieții tale ne este peste putință. Căci frământarea aşternutului pierde strălucirea întregii înțelepciuni, dar tu ai unit cele contrare prin Adumbrirea Harului şi Mirul sângelui tău, arătând lumii că cine în HRISTOS se îmbracă, poate ajunge să împace sfâşierile prăbuşirii din Rai: ALILUIA!

Icosul al 7-lea
Fecioară în naştere doar Maica lui DUMNEZEU s-a păstrat, iar tu ai urmat-o în cuget, neprihanită rămânând prin înțelegerea de Taină a rostului Vieții Creştineşti:
Bucură-te, Chipul de Rai al Evei;
Bucură-te, Chip al Cuvioşiei;
Bucură-te, Chip al Redobândirii femeii adultere;
Bucură-te, Chip al tuturor desfrânaților pocăiți;
Bucură-te, că toți împătimiții chemându-te, se tămăduiesc;
Bucură-te, a Pământului prefacere Cerească;
Bucură-te, Jertfă de sânge a Coastei lui Adam;
Bucură-te, Unire a celor de jos cu Cele de SUS;
Bucură-te, cea slabă din fire, Dobândire a celor Puternice-Veşnice prin alegere;
Bucură-te, Adăpost al familiilor încercate de patimi;
Bucură-te, Unirea Bărbatului cu Femeia în desăvârşită Curăție;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 8-lea
A făcut SFÂNTA TREIME Om după Chipul şi Asemănarea Sa, dar neascultarea şi duhul desfrânării l-a scos pe acesta din Rai, iar prin Întruparea şi Răstignirea Cuvântului lui DUMNEZEU, făptura de lut şi carne a dobândit iarăşi DUHUL SFÂNT şi putința de a încăpea întreagă şi curată în slava TATĂLUI-DUMNEZEU: ALILUIA!

Icosul al 8-lea
Aşa cum raza soarelui nu-şi modifică cu nimic natura, trecând prin foc şi prin apă, aşa şi tu, Mireasă a lui DUMNEZEU ai rămas cu cugetul, femeie fiind cu trupul, o, minunile Tale, HRISTOASE, o, bunătatea Ta, o, Iubirea Ta de oameni cea neînțeleasă decât de întreaga înțelepciune Creştinească:
Bucură-te, Muceniță, că toate ți-au fost îngăduite, dar nu ai fost stăpânită decât de Iubirea lui HRISTOS;
Bucură-te, că trupul nu pentru desfrânare l-ai păstrat, ci prin sabie şi suferință, Curat lui HRISTOS i l-ai dat;
Bucură-te, că Un Trup ai fost cu soțul tău doar pentru a fi, o Taina a lui DUMNEZEU, UN Mădular în TRUPUL LUI HRISTOS;

Bucură-te, Templu al DUHULUI SFÂNT chiar şi în Unire cu cel de jos;
Bucură-te, că stăpânul cel mic, nu te-a despărţit nicidecum de Adevăratul şi unicul Domn, IISUS HRISTOS;
Bucură-te, soţie despărţită vremelnic de bărbatul tău doar prin sabie şi moarte;
Bucură-te, că prin Credinţă, Curăţie şi Jertfă te-ai făcut Tămăduitoarea tuturor desfrânaţilor;
Bucură-te, Apărătoarea Familiei Creştine;
Bucură-te, Focul pierzător al duhurilor desfrânării;
Bucură-te, Ocolul cel Sfânt al Bărbaţilor şi femeilor Botezate întru Domnul;
Bucură-te, că aperi de toată spurcăciunea pe toţi cei ce te cheamă întru HRISTOS;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomalda, Vasul întregii înţelepciuni Creştineşti!

Condacul al 9-lea

Cumplită este Mânia lui DUMNEZEU împotriva celor ce se încăpăţânează în desfrânare, uitând de Pedepsele cu care au fost pârjoliţi de moarte şi daţi satanei toţi iubitorii de patimi în trup, pentru care cu smerită frică cântăm Celui Puternic: ALILUIA!

Icosul al 9-lea

HRISTOS ţi-a fost Chipul şi nu Eva, şi El te-a făcut precum marea în furtună, picătura tocând stanca, iar tu cu sângele tău mucenicesc fărâmi tăriile desfrânării:
Bucură-te, Sânge curat, vărsat pentru tămăduirea noastră;
Bucură-te, Tămăduitoarea, dar şi Judecătoarea celor ce au schimbat Harul lui DUMNEZEU în desfrânare;
Bucură-te, Mângâietoarea celor smeriţi şi dornici de Iertări;
Bucură-te, cumplită Sabie împotriva celor ce visând, pângăresc trupul, leapădă Stăpânirea şi hulesc Măririle Cereşti;
Bucură-te, Străpungătoarea celor ce umblă în calea lui Cain;
Bucură-te, Foc ce arzi pe sodomiţi şi gomoreni;
Bucură-te, că incremeneşti în întunericul cel veşnic pe onanişti şi pe toţi desfrânatii;
Bucură-te, că pe toţi aceştia îi poţi întoarce, cu Harul dat ţie de Domnul nostru IISUS HRISTOS la Viaţă, dacă se pocăiesc;
Bucură-te, Baia Prea Sfintei noastre Credinţe;
Bucură-te, Ochiul cel Bun al orbiţilor de patimi;
Bucură-te, Cale de Mântuire a tuturor rătăciţilor care doresc întru HRISTOS Tămăduire;
Bucură-te, Mâna prin care ne Sprijinim de Crucea Mântuitorului;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înţelepciuni Creştineşti!

Condacul al 10-lea

Munţii Virtuţilor omeneşti sunt acoperiţi cu Slava lui DUMNEZEU, iar piscul cel mai înalt are Cetate de nedoborât Dragostea, căci Domnul este Iubire şi din Iubirea-I S-a răstignit pentru noi şi pentru a împlini desăvârşit Dorinţa DUMNEZEULUI-Tată: ALILUIA!

Icosul al 10-lea

Revărsare de Daruri fără de sfârşit dă Domnul celor ce-L urmează, peste toate fiind însă Darul Iubirii de DUMNEZEU şi al Iubirii aproapelui, de care te-ai făcut Vistierie prea bogată:
Bucură-te, Tomaida – Iubirea cea îndelung răbdatoare;
Bucură-te, Tomaida – Iubire ce nu te porţi cu necuviinţă;
Bucură-te, Tomaida – Iubire ce nu te aprinzi cu îndreptăţirea de sine;
Bucură-te, Tomaida – Iubire ce împlineşti dorinţele noastre cele bune;
Bucură-te, Tomaida – Topitoarea trufiei şi a iubirii de sine;
Bucură-te, Tomaida, Chivot al Adevărului;
Bucură-te, Tomaida, Legatura Desăvârşirii;
Bucură-te, Tomaida, Primitoarea Moştenirii lui HRISTOS;

Bucură-te, că Iudita a ucis pe Olofren desfrânatul, dar a murit;
Bucură-te, că tu, Tomaido, te-ai lăsat ucisă de cel desfrânat şi traieşti veşnic;
Bucură-te, că ne eşti şi nouă, împătimiților, Apărătoare de Taină;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 11-lea

Greu de înțeles, dar şi mai greu de trăit de noi, păcătoşii, Poruncile Domnului ce aduc Darurile Smereniei şi ale Desăvârşirii în Duh, pe care tu însă le-ai împlinit cu prisosință de la Sfântul Botez, neîncetând să aduci Trisfânta Cântare: ALILUIA!

Icosul al 11-lea

Moartea ta a fost trambițată de îngeri şi a Luminat beznele vieții noastre ca un Fulger, astfel Văzătorii cu Duhul au fost inştiințați de Naşterea Tămăduitoarei de desfrânare, înțeleaptă Tomaida:
Bucură-te, nevastă cu Chip îngeresc dăruită, prin acoperirea cu Haina cea grea a Muceniciei;
Bucură-te, mireancă socotită de Sfinții Părinți asemenea lor;
Bucură-te, că încă şi în Mănăstire de Călugări ai fost dusă;
Bucură-te, cea care împreună cu Egumena noastră, Prea Curata Maică a lui DUMNEZEU, păzeşti Sfintele Mănăstiri de duhul îndreptățirii de sine;
Bucură-te, că Sfintele tale Moaşte imediat au Lucrat;
Bucură-te, că Sfintele Tale Moaşte l-au vindecat de desfrânare pe cel ce ți-a cerut ajutorul;
Bucură-te, Minune pe care n-o înțelegem, dar la care ne Rugăm;
Bucură-te, că picăturile sângelui tău umplu de viață deşertul păcatelor noastre;
Bucură-te, că te-ai făcut Maică tuturor părăsiților de Virtuți;
Bucură-te, că Domnul IISUS, Mirele pentru care te-ai lăsat tăiată în bucăți, te-a întregit nouă;
Bucură-te, că trupul tău tăiat taie dorințele blestemate;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 12-lea

Fără de voi, Sfinților ai SFINTEI TREIMI, la Comoara Vieții Veşnice nu am ajunge niciodată, căci rătăcim în hățişurile păcatelor noastre mai întinse decât toate oceanele şi mările lumii, găuri negre fără de hotare, din care numai voi, prin nevoințe şi moarte ne ridicați, ca împreună să cântăm: ALILUIA!

Icosul al 12-lea

Văzând Domnul nepuțințele noastre în a ne apara de dulcețile fructului oprit şi slaba noastră voință, a trimis pe copila-nevastă cu suflet de monahie să ne ocrotească şi cărare făcându-se prin ea, nouă cărare spre Mântuire ne este:
Bucură-te, Taina Chipului de Sfințenie al Făpturii;
Bucură-te, Taina Chipului Nevinovat şi Curat;
Bucură-te, Fiica Lumii şi Dar al Fiului Tatălui Ceresc;
Bucură-te, Virtute a celor iubitori de DUMNEZEU;
Bucură-te, Vitejie ce întreci pe toți războinicii satanei;
Bucură-te, Tărie a Cerului în Pământ;
Bucură-te, Copilă-Nevastă-Monahie, Maica neputincioşilor;
Bucură-te, Lucrare Sfântă peste răutatea lumii;
Bucură-te, Lucrare Sfântă peste vicleniile demonice;
Bucură-te, Smerenie cu Slavă de Taină;
Bucură-te, Milostivă, a săracilor în virtuți sprijinitoare şi tămăduitoare;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Condacul al 13-lea

O, Sfântă Taina a Iubirii lui DUMNEZEU pentru Chipul Său de țărână, Lucrare prin care HRISTOS se răstigneşte în fiecare dintre Sfinții Lui, înviindu-i şi Lucrători în ogorul cel răsădit cu lacrimi punându-i, Sfântă Cuvioasă şi Muceniță Tomaida, caută, caută degrabă la rătăcirea minții mele şi-mi dă mie Voința

ta cea Sfântă, ca împotrivindu-mă cu totul vrăjmaşului, focul pârjolitor al patimilor mele trupeşti să-l sting cu curgerea sângelui tău neprihănit, în care rebotezându-mă eu, cel căzut din cele Sfinte, să redevin Chip al Tatălui Ceresc, Fiu întors la cele dintâi şi ție recunoscător, ca împreună cu toți să-I cânt SFINTEI TREIMI: ALILUIA! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Egiptul, țara pedepsiților dar şi a celor izbăviți din gheara satanei, pustiul cel roditor de Viață Sfântă, a crescut în Alexandria Trupul tău de Taină, Hotar şi Piatră de poticnire pentru tot necredinciosul şi groapă fără de fund spre pierzarea duhurilor desfrânării:
Bucură-te, copilă a unor Drept Credincioşi Creştini alexandrini;
Bucură-te, Ascunzătoare a Chipului de Mucenicie;
Bucură-te, Polată a minților îndumnezeite;
Bucură-te, Floare din care ne vom Hrăni tainic noi, Albinele următoare lui HRISTOS;
Bucură-te, că inima ta a rămas Biserică neprihănită a Chipului Mântuitorului;
Bucură-te, că însoțindu-te cu bărbat, în chip de neînțeles ai rămas neatinsă de stricăciunea patimii desfrânării;
Bucură-te, Lumină din Lumina HRISTOS;
Bucură-te, Strălucire fără de umbră sau schimbare;
Bucură-te, Candelă plină de Untdelemnul Poruncilor lui DUMNEZEU;
Bucură-te, Corăbioară în care aflăm salvare cei înecați în oceanul păcatelor;
Bucură-te, Tămăduitoarea celor pe care lepra desfrânării i-a lăsat fără de Chipul cel adevărat;
Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

Şi **Condacul întâi**

Multe flori a odrăslit Dreapta Credință şi toate de Taină, dar ca Tomaida, nevasta cea întocmai cu monahiile, apărătoarea cea prea tânără a fecioriei, păstrătoarea de Aur curățit a întregii înțelepciuni, Pomul sub care ne răcorim cei aprinşi de arşița desfrânării, Baia în care sângele Muceniței ne spală pe toți înainte de a merge la Nunta Mielului, nu poți afla. Pentru aceea să şi cântăm plini de Nădejde şi Iubire dumnezeiască: Bucură-te, Sf. Cuv. Mc. Tomaida, Vasul întregii înțelepciuni Creştineşti!

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

Sfântă Muceniță Tomaida, luminătoarea celor din întunericul îndreptățirilor de sine, caută şi spre a mea ticăloasă rugăciune, căci m-am aruncat în fața Sfintei tale Icoane, pe care eu, orbitul de păcatele desfrânării nu o văd. Ascultă dar strigarea inimii mele, căci eu pe voi, Sfinții, nu vă mai aud, cu totul fiind asurzit de vuietele de veselie şi chiuiturile dracilor, caută tu spre mine precum a căutăt Mântuitorul lumii şi cu a Lui milă şi iubire de oameni am ajuns să mă Rog eu, cel ce nu mai am glas, ci cu porcii şi toate dobitoacele m-am asemănat în grai şi purtări şi ca un necuvântător m-am făcut, cel ce odinioară în Rai le-am dat lor nume şi rosturi prin numire.

Caută cu dinadinsul spre mine şi cu Rugăciunile tale cele ascultate de Stăpânul şi Făcătorul celor văzute şi nevăzute, mă ogoieşte măcar o zi în războiul desfrânării şi prea desfrânării în care singur, de bună voie m-am aruncat!

Roăga-te pentru mine păcătosul, care i-am întrecut cu mult şi multe, fără de nume ticăloşii pe cei din Sodoma şi Gomora, pentru mine ce nu mai aştept decât mânia lui DUMNEZEU, căci "întru fărădelegi m-am zămislit şi întru păcate m-a născut maica mea", în vârtejul apocaliptic fiind crescut, cu tristețea fiind înfăşat, cu laptele satanic al urâciunilor televizorului alăptat, înțărcat cu mânie şi ură, lipsit cu totul fiind de întreaga înțelepciune Creştinească.

Tu, cea care n-ai cunoscut băloşenia păcatului şi nici frica şi nici ruşinea drăcească, repede asupră-mi sabia Duhul Sfânt şi mă despică tu în două şi scoate afară din mine duhul cel împuțit al

destrăbălării, al tristeții, al pustiirii, al curviei şi al preacurviei, al tuturor păcatelor trupeşti ce nici dracii nu le mai ştiu inventa, al întinării cu pofte urâte înaintea HRISTOSULUI meu. Taie de la mine duhul necunoaşterii, al nemilostivirii, al împietririi, al beției, al lăcomiei pântecelui, al iubirii de arginți, al clevetirii aproapelui, al neiubirii de frați sau de duşmani, al aprinderii spre cele rele şi neplăcute Domnului, al obrăzniciei ce se cheamă "îndrăzneală", şi tot cugetul fără de răspuns şi nevrednic de Chipul Iubirii Dumnezeieşti, dar vrednic de toată munca şi osânda şi gheena şi de toată pedeapsa, cu care Sfânta Treime osândeşte răzvrătirea şi neascultarea cea drăcească spre care eu (numele) m-am aplecat, învoindu-mă cu totul.

Miluieşte-mă tu, cea tăiată la trup, dar întreagă cu înțelepciunea şi Roagă-L pe Bunul Dumnezeu să-mi dea iertare şi putere, să-mi dea răgaz să-mi spăl în sângele tău, vărsat pentru mine, în Săngele Lui apoi cu care a Mântuit lumea, mulțimea fără de număr a nelegiuirilor.

Sunt istovit de iureşul acestei trăiri în păcate. Vezi-ne pe mine şi pe toți ai mei frați de ticăloşie. Opreşte-mă tu la Hotarul de taină al pocăinței şi smereniei, cresteazå-mă cu postul, pentru a-mi revărsa în mărturisire, fără de frică şi ruşine, păcatele. Vreau să mă mărturisesc mai întâi ție, ca unei fierbinte Rugătoare şi Grabnic mijlocitoare, apoi, cu ajutorul Părintelui duhovnic, Singurului şi Iubitorului de oameni Dumnezeu.

Ajută-mă te rog cu umilința cu care a cerut ajutor femeia cananeiancă pentru fiica ei. Eu sunt şi mamă şi fiică, căci gazdă a păcatelor îndreptățirii de sine sunt şi am zămislit blestemății cu care am umplut lumea.

Văd Crucea ca pe singurul Liman şi o cer. Te Rog, (iată, mă Rog!) şi-mi doresc – Drumul îngust şi îngusta intrare în Staulul Oilor Mântuite. Cred şi vreau să-mi mărturisesc Credința cea Dreaptă prin Faptele Bune ale Creştinului Ortodox. Dar sunt cu totul neputincios. Te rog pe tine, Sfântă Cuvioasă şi Muceniță Tomaida, Roaga-te cu dinadinsul, ca Domnul meu şi DUMNEZEUL meu IISUS HRISTOS să-mi poruncească şi mie: "Scoală-te, ia-ți patul tău şi umblă".

Tu eşti Scăldătoarea mea cea care eşti pilda cea buna şi tămăduitoare a Oilor. Pentru Rugăciunile tale să fiu şi eu tămăduit şi, tămăduit fiind, să revin la Viață pentru a putea Sluji şi eu, după Poruncă, Sfintei Treimi, Maicii Prea Curate şi Pururea Fecioarei Maria şi vouă, tuturor Sfinților la care am alergat spre tămăduirea sufletului şi a trupului. Amin!

RUGĂCIUNE

DUMNEZEULE, pentru Rugăciunile Sfintei Mucenițe Tomaida, ajută-mi mie şi mă izbăveşte de păcatul desfrânării. Şi nădăjduieşte suflete al meu spre DUMNEZEU, că te vei libera de ispita diavolească. Amin!

Troparul

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Tomaida, strigă cu mare Glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te mă chinuiesc şi împreună mă rastignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru Rugăciunile ei, ca un Milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

ACATISTUL PREASFÂNTULUI ŞI DE VIAȚĂ FĂCĂTORULUI DUH



Ziua prăznuirii, Duminica Pogorarii Sfântului Duh, a Cinzecimii sau a Rusaliilor

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Veniți toți credincioşii să preaslăvim pogorarea Sfântului Duh. Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acoperind ca şi cu nişte ape pământul de cunoştința lui Dumnezeu şi învrednicind de harul cel de-viață-făcător al infierii şi de slava cea de Sus pe cei ce aleargă la El întru curăție, sfințind şi îndumnezeind pe cei ce strigă: Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Icosul 1
Îngerii cu fețe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe Duhul cel Sfânt, după cuviința datorată Izvorului vieții şi Luminii celei nematerialnice. Dimpreună cu ei Te preaslăvim şi noi, Duhule necuprins cu mintea, pentru milele tale cele arătate şi cele ascunse, şi cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub adumbrirea Ta cea fericită:
Vino, Lumină adevărată, duhovnicească bucurie;
Vino, Nor purtător de rouă şi negrăită frumusețe;

Vino şi primeşte ca pe un miros de buna mireasma duhovnicească laudă noastră;
Vino şi ne împărtaşeşte de bucuria împărtăşirii Tale;
Vino şi veseleşte-ne cu îmbelşugarea darurilor Tale;
Vino, Veşnicule Soare Neapropiat, şi întru noi Îți fă lăcaş;
Vino şi ne îmbogățeşte cu darul vieții celei adevărate;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 2-lea

În chipul limbilor de foc, întru lumină şi suflare de vânt de bucurie-făcătoare, pogorându-Se Duhul cel Sfânt peşte Apostoli şi de văpaia lui fiind cuprinşi, chemat-au pescarii întreaga lume la Biserica lui Hristos; necazuri şi nevoi răbdând cu bucurie pe pământ şi pe ape, de morțile cele cumplite nu se spăimântau, în tot pământul ieşind vestirea cântării lor, celei de Dumnezeu insuflate: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Potir de ploaie datător, izvorâtor de foc, care ai pogorât asupra Apostolilor, Ție cântare Îți aducem, pe Tine Te binecuvântăm şi Ție Îți mulțumim, Dumnezeule, Duhule Sfinte:
Vino, Cela ce sfințeşti Biserica şi o păzeşti pe dânsa;
Vino şi dăruieşte un suflet şi o inimă celor ce cred întru Tine;
Vino şi aprinde evlavia noastră cea rece şi neroditoare;
Vino şi risipeşte negura necredinței şi a răutății, care se îndeseşte pe pământ;
Vino şi ne călăuzeşte pe toți pe drumul vieții celei drepte;
Vino şi ne povățuieşte la tot adevărul;
Vino, Întelepciune Neajunsă, şi cu judecățile cele de Tine ştiute, mântuieşte-ne;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 3-lea

O, Preaadâncă Taină! Dumnezeule, Duhule Necuprins cu mintea, Care împreună cu Tatăl şi cu Fiul toate le-ai zidit! Tu ai împodobit cetele îngerilor de Sus întru lăcaşul luminii celei neapropiate. Tu ai chemat la ființă, cu strălucirea slavei, cetele de foc ale luminătorilor cereşti. Unind Tu trup şi suflet într-o minunată alcatuire, ai zidit neamul omenesc; pentru aceasta, toată suflarea Te laudă şi cântă: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Alfa şi Omega, Începutule şi Sfârşitule, Tu, Veşnicule Duh, cu necuprinsa putere a purtării deasupra apelor şi cu înfricoşata Ta îmbrățişare ai adus pe toți şi pe toate la viață. Din suflarea Ta cea de-viață-făcătoare a răsărit, din genunea cea fără chip, frumusețea lumii celei întâi zidite, pentru care Îți strigăm:
Vino la noi, Preaînteleptule Ziditor al lumii;
Vino, Cela ce eşti mare în micuța floare, ca şi în luminătorii cerului;
Vino, Felurime Negrăită şi Frumusețe Veşnică;
Vino şi luminează întunecatul meu suflet;
Vino, Cela ce Te dăruieşti nouă prin Sfintele Taine;
Vino, căldură bineînmiresmată;
Vino şi ne arată pe noi zidire nouă în Hristos;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 4-lea

O, Duhule Preabun şi Neajuns, din care izvorăşte sfințenia! Tu ai înveşmântat-o pe Preacurata Fecioară Maria cu strălucirea orbitoare şi neapropiată a sfințeniei Tale, făcând-o Maică a lui Dumnezeu-Cuvântul, Împărateasă a Îngerilor, spre mântuirea oamenilor. Cu puterea cea mai presus de lume Tu i-ai umbrit pe Prooroci şi Apostoli, Tu i-ai purtat până în al treilea Cer, Tu le-ai rănit inimile cu frumusețea cea de Sus, punând în graiul lor îndemn înflăcărat, cu care aduceau pe oameni la Dumnezeu. Tu îi preschimbi pe cei păcătoşi, iar ei, plini fiind de arzătoare bucurie, Îți cântă: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Prin Duhul Sfânt tot sufletul viază, şi cu puterea Lui se va scula spre învierea cea de obşte toată zidirea, în ceasul de pe urma al veacului acesta şi în cel dîntâi al veacului ce va să fie. Ridică-ne atunci din groapă, Preabunule Mângâietor, nu spre osândă, ci spre a ne împărtăşi de fericire, întru dumnezeiasca lumină, cu toţi sfinţii, cu rudele şi apropiaţii noştri.
Vino dar, şi de a sufletului moarte ne izbăveşte;
Vino şi, înainte de sfârşitul nostru, ne îndestulează cu Trupul şi Sângele Mântuitorului nostru;
Vino şi dă-ne să adormim în pace, cu cuget neîntinat;
Vino şi luminoasă fa scularea noastră din somnul morţii;
Vino şi ne învredniceşte ca să privim cu bucurie la zorii veşniciei;
Vino şi fă-ne fii ai nestricăciunii;
Vino şi luminează atunci, ca un soare, trupurile noastre cele fără de moarte;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 5-lea
Auzind, Fiule al lui Dumnezeu, glasul Tău: "Dacă cineva însetează să vină la Mine şi să bea", Te rugăm astâmpără-ne setea de viaţă duhovnicească şi dă-ne apa vieţii. Trimite asupra noastră raza harului Duhului Sfânt, Celui ce împreună cu Tine are izvor în Tatăl, ca să nu mai însetăm în veac, toţi cei ce cântăm cu umilinţă: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Nestricăciosule şi Neziditule, Veşnicule, Preaînduratule Duh, Apărătorule al celor drepţi, Curăţitorule al păcătoşilor, slobozeşte-ne de orice întinăciune, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se stingă întru noi, cei care Îţi cântăm:
Vino, Preabunule, şi dă-ne umilinţă şi izvoare de lacrimi;
Vino şi ne învaţă să ne închinăm Ţie în duh şi adevăr;
Vino, Preaînaltule Adevăr, şi lămureşte îndoielile sărăcăcioasei mele înţelegeri;
Vino, Viaţă neîmbătrânitoare, şi ne primeşte din strâmtorarea veacului acesta pământesc;
Vino, Lumină Veşnică, şi se vor risipi toate nălucirile şi spaimele;
Vino, Putere veşnic nouă, împrospătându-i pe copiii Tăi cei osteniţi;
Vino, Nemărginită Bucurie, şi uitate vor fi vremelnicele întristări;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 6-lea
Saltă, fiică a luminii, Sionule, Sfântă Maică! Împodobeşte-te, mărită mireasă, cu cerurile deopotrivă, strălucitoare Biserică sobornicească a lui Hristos! Asupra ta odihneşte Duhul cel Prea Sfânt, care tămăduieşte neputinţele, plineşte lipsurile, dăruieşte viaţă celor morţi şi îi aduce la viaţa veşnică pe toţi cei ce cu cuviinţă şi cu dreptate strigă: Aliluia!

Icosul al 6-lea
"În lume necazuri veţi avea", a zis Mântuitorul. Unde vom afla alinare şi cine ne va mângâia? Tu, Duhule Mângâietor, Însuţi dezleagă întristarea noastră! Mijloceşte pentru noi cu suspinuri negrăite şi uşurează inimile celor ce Te roagă:
Vino, Dulce Răcoare a celor osteniţi şi împovăraţi;
Vino, Împreună-Grăitorule cu cei întemniţaţi;
Vino, Adăpostul celor prigoniţi;
Vino şi miluieşte pe cei slăbănogiţi de sărăcie şi de foamete;
Vino şi tămăduieşte patimile trupurilor şi ale sufletelor noastre;
Vino şi cercetează pe toţi cei care însetează de lumina Ta;
Vino şi alină întristarea noastră cu nădejdea veşnicei bucurii;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 7-lea
"Celui care huleşte împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta nici în veacul acesta, nici în cel viitor", a

spus Domnul. Ascultând acest cuvânt străin ne cutremurăm, ca nu cumva să fim judecați cu cei neascultători şi cu cei ce luptă împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa, Duhule Sfinte, inima noastră să se plece spre cuvinte de vicleşug. Întoarce din schisme, eresuri şi necredință pe toți cei rătăciți, iar pe întâi-născuții Bisericii Tale învredniceşte-i să cânte în vecii vecilor: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Când S-a îndepărtat Duhul Sfânt de la Saul, atunci spaima şi neliniştea l-au cuprins, iar întunericul deznădăjduirii l-a coborât în cele mai de dedesubt; aşa mi s-a întâmplat şi mie în ziua întristării şi împietririi cugetului meu, că m-am îndepărtat de la lumina Ta; ci dă-mi a Te chema necontenit, Ocrotirea sufletului meu, până ce lumina Ta mă va lumina pe mine, cel împuținat la suflet:
Vino şi nu mă lepăda pentru cârtirea şi nerăbdarea mea;
Vino şi potoleşte cumplita vijelie a tulburării şi a aprinderii;
Vino şi odihneşte pe cei necăjiți de strâmtorările vieții;
Vino şi îmblânzeşte inima în ziua împietririi şi a mâniei;
Vino şi surpă urzelile, tulburările şi spaimele duhurilor întunericului;
Vino şi dă-ne, cu suflarea Ta, inimă zdrobită;
Vino, ca prin răbdare să mântuim sufletele noastre;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 8-lea

Mântuieşte-mă, Cerescule Părinte! Săraci suntem, neputincioşi şi orbi, şi goi duhovniceşte! Dăruieşte-ne aurul Tău cel curătit în foc, cu veşmânt alb acoperă ruşinea noastră, vindecă ochii noştri cu alifia Ta. Pogoară şi în vasele necurate ale sufletelor noastre harul Preasfântului Tău Duh, cel de-viață-făcător, învrednicindu-ne bucuriei celei de-a doua naşteri pe toți cei ce cântăm: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Ca Turnul Babel se prăbuşeşte fericirea pământească. Jalnice sunt toate strădaniile omeneşti. Bine imi este mie că m-ai smerit, că în păcate şi căderi mi-ai acoperit toată slăbiciunea şi nimicnicia. Fără de Tine nimic nu putem face, dar nădăjduim că ne vom mântui prin harul Tău, grăind: Vino dar, Preaînțeleptule Ziditor al vieții;
Vino şi lămureşte-ne căile Tale cele neînțelese;
Vino, precum un fulger, şi luminează sfârşitul vieții pământeşti;
Vino şi binecuvântează tot începutul bun pe care îl punem;
Vino şi fii nouă ajutător la fapte bune;
Vino şi luminează mintea noastră în ceasul descumpănirii;
Vino şi dăruieşte tuturor duh de pocăință, ca să se risipească prin acesta scârbele ce stau să vina asupra lumii spre pedepsire;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 9-lea

Atat a iubit Dumnezeu lumea că şi pe Fiul Său cel Unul Născut, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioară şi Şi-a întins pe Cruce mâinile Sale de Ziditor al lumii, L-a trimis de a răscumpărat din păcat şi moarte întreaga lume cu sângele Său! Pentru aceasta, toată zidirea, aşteptând libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu, cântă Tatălui care a iubit, Fiului care a răscumpărat şi Duhului care sfințeşte: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Duhul Cel Făcător de Viață, Care S-a pogorât asupra lui Hristos la Iordan, în chip de porumbel S-a odihnit şi asupra mea, când mă aflam în scăldătoarea Sfântului Botez; s-a întunecat însă lucrarea bunătății Sale din pricina negurii greşelilor mele. Pentru aceea, precum aşteaptă zorii drumețul rătăcit noaptea în pădure, aşa şi eu însetez de razele tale, Bunule, ca să nu pier cu totul:
Vino dar, la cel pecetluit cu Numele Tău cel Înfricoşat;
Vino dar, şi uşurează cugetul chinuit şi pârjolit fără cruțare;

Vino şi înnoieşte întru mine chipul lui Dumnezeu ce s-a acoperit de neguri;
Vino şi risipeşte nălucirile născute din păcat;
Vino şi mă învață să împărtăşesc durerile străine;
Vino şi pleacă-mă să iubesc întreaga Ta zidire;
Vino şi dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 10-lea

Duhul Sfânt îl naşte a doua oară pe om spre viața veşnică, Duhul Sfânt îi insuflețeşte pe mucenici, sfințeşte preoții, încununează pe cei drepți, face din pâine şi vin Însuşi Dumnezeiescul Trup şi Sânge al Mântuitorului. O, adâncul bogăției şi înțelepciunii lui Dumnezeu! Dă-ne cununa darurilor Tale – dragostea veşnică şi atotiertătoare, care se întristează pentru vrăjmaşi şi vrea ca toți să fie mântuiți: ca, lămuriți fiind prin ea, ca nişte fii ai luminii să strigăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Cine ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu? Scârba, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foamea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia? Dacă ne vom lipsi chiar de toate cele de pe pământ, avem moştenire nepieritoare în ceruri: ci dă-ne, Doamne, să Te iubim nu cu cuvântul sau cu limba, ci cu fapta nemincinoasă şi cu nevoința întregii vieți:
Vino dar, Atotputernicule Duh, şi ne sporeşte credința cea atotbiruitoare;
Vino şi ne dă îndrăzneală în rugăciune;
Vino şi încălzeşte-ne inimile, ca să nu se răcească dragostea noastră din pricina prea multor fărădelegi;
Vino şi dă-ne să nu cădem în vreme de prigoană şi de batjocorire a credinței;
Vino şi ne păzeşte de ispite peste puteri şi de sminteli;
Vino şi înviază inimile noastre prin înrourarea Ta;
Vino şi tămăduieşte-ne, sfințeşte-ne şi ne ridică, Bunule, cu harul Tău;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 11-lea

Acestea zice Domnul: "Vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, şi fiii şi fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voştri visuri vor visa, iar tinerii voştri vor vedea vedenii". Duhule Preadorit, dă-ne doar o firimitură de la masa fiilor celor aleşi ai mângâierii Tale, celor care cu umilință Îți strigăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Acolo unde ai răsărit, fie şi doar pentru o clipă, în locul cel de taină al sufletului, strălucind ca un fulger, neuitată e frumusețea descoperirii Tale, prin care se preschimbă, cu preschimbare dumnezeiască şi înfricoşată cuviință, făptura cea de tină. Învredniceşte-ne, Bunule Mângâietor, încă din viața pământească să Te vedem cu inimă curată, noi, cei care strigăm:
Vino, Fulger dătător de lumina veşniciei;
Vino şi luminează-ne cu strălucirea cea neîncetată;
Vino, Vistierul smereniei şi Veselia celor blânzi;
Vino, Apa Vie, răcoreşte-ne arşița patimilor;
Vino, că departe de Tine nu aflăm linişte şi tihnă;
Vino, că împreună cu Tine pretutindenea este Împărăția Cerurilor;
Vino şi întipăreşte-ne în suflet pecetea darului Tău;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 12-lea

Râu nesecat al harului, Cela ce ierți păcatele, Duhule Sfinte! Primeşte rugăciunea noastră pentru întreaga lume, pentru cei credincioşi şi pentru cei necredincioşi şi pentru fiii neascultării: şi pe toți adună-i în Împărăția Sfintei Treimi, ca să se ruşineze de Tine şi cel din urmă vrăjmaş – moartea, iar lumea, renăscută prin focul curățitor, să cânte cântarea cea nouă a nemuririi: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Văd cu duhul cetatea lui Dumnezeu – Ierusalimul Ceresc – ca pe o mireasă împodobită, cu chip de soare, în sărbătoare. Aud săltarea drepților la Cina Domnului, aud glasurile Îngerilor şi pe Prealuminatul nostru Domn între aleşii Săi, iar durerea, întristarea şi suspinarea fug. Împărate Ceresc, Duhule Sfinte, învredniceşte-ne prin cununa darurilor Tale să ne îmărtăşim în Domnul de bucuria veşnică, noi, toți cei care strigăm:

Vino, Bunule, şi trezeşte în noi setea de viață de dincolo de mormânt;
Vino şi aprinde în inimile noastre dorirea vieții veacului celui adevărat;
Vino şi ne descoperă bucuria Împărăției ce va să fie;
Vino şi dă-ne haina strălucitoare ca zăpada a curăției;
Vino şi umple-ne cu strălucirea dumnezeirii;
Vino şi ia-ne la nunta Mielului;
Vino şi ne învredniceşte să împărățim în slava Ta cea veşnică;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Condacul al 13-lea

O, noian purtător de lumină al iubirii celei mântuitoare, Duhule Făcător de Viață! Încălzeşte cu suflarea venirii Tale neamul omenesc cel înghețat întru fărădelegi, grabeşte pieirea răului cu nepătrunsele Tale judecăți şi ne descoperă cum să prăznuim în veşnicie adevărul cel dumnezeiesc, astfel ca să fie Dumnezeu totul întru toate, şi cele cereşti şi cele pământeşti şi cei izbăviți de iad, dimpreună să cânte: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Îngerii cu fețe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe Duhul cel Sfânt, după cuviința datorată Izvorului vieții şi Luminii celei nematerialnice. Dimpreună cu ei Te preaslăvim şi noi, Duhule necuprins cu mintea, pentru milele tale cele arătate şi cele ascunse, şi cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub adumbrirea Ta cea fericită:

Vino, Lumină adevărată, duhovnicească bucurie;
Vino, Nor purtător de rouă şi negrăită frumusețe;
Vino şi primeşte ca pe un miros de buna mireasma duhovnicească laudă noastră;
Vino şi ne împărtaşeşte de bucuria împărtăşirii Tale;
Vino şi veseleşte-ne cu îmbelşugarea darurilor Tale;
Vino, Veşnicule Soare Neapropiat, şi întru noi Îți fă lăcaş;
Vino şi ne îmbogățeşte cu darul vieții celei adevărate;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

Şi **Condacul întâi**

Veniți toți credincioşii să preaslăvim pogorarea Sfântului Duh. Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acoperind ca şi cu nişte ape pământul de cunoştința lui Dumnezeu şi învrednicind de harul cel de-viață-făcător al infierii şi de slava cea de Sus pe cei ce aleargă la El întru curăție, sfințind şi îndumnezeind pe cei ce strigă: Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, şi te sălăşluieşte întru noi!

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

Duhule Sfinte! Cela Ce umpli întreaga lume şi dăruieşti viață tuturor, îndepărtându-te de oamenii cei întinați. Cu umilință mă rog Ție: nu Te mânia de necurăția sufletului meu, ci vino şi Te sălăşluieşte întru mine şi mă curățeşte de toată întinăciunea păcatului ca, prin ajutorul Tău, să petrec cealaltă vreme a vieții mele întru pocăință şi în lucrarea faptelor celor bune, şi aşa să Te preamăresc împreună cu Tatăl şi cu Fiul, în vecii vecilor. Amin!

ACATIST DE MULȚUMIRE



După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Împărate al veacurilor, Cel ce nu suferi stricăciune, Tu ții în dreapta Ta toate cărările vieții omeneşti cu puterea proniei Tale celei mântuitoare. Îți mulțumim pentru binefacerile Tale cele arătate şi cele ascunse, pentru viața pământească şi pentru cereştile bucurii ale împărăției Tale. Arată-ne şi de acum înainte mila Ta, celor care cântăm: ***Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!***

Icosul 1

Venit-am pe lume prunc slab şi neajutorat, dar îngerul păzitor a întins aripi luminoase, ocrotind leagănul copilăriei mele. Dragostea Ta străluceşte de atunci peste toate cărările mele, în chip minunat călăuzindu-mă către lumina veşniciei. Cu slavă s-au arătat, din prima zi şi până acum, darurile Proniei Tale cele îmbelşugate. Îți mulțumesc şi strig cu toți cei care Te cunosc pe Tine:
Slavă Ție, Celui ce m-ai chemat la viață,
Slavă Ție, Celui ce mi-ai arătat frumusețea lumii,
Slavă Ție, Celui ce ai deschis înaintea mea cerul şi pământul ca pe o carte veşnică a înțelepciunii, Slavă veşniciei Tale, ce se arată în lumea cea vremelnică,
Slavă Ție, pentru milele Tale cele arătate şi cele ascunse,
Slavă Ție, pentru fiecare suspinare a încercărilor mele,
Slavă Ție, pentru fiecare pas al vieții, pentru fiecare clipă de bucurie,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 2-lea

Doamne, ce bine e să fii oaspetele zidirii Tale: vântul bine-înmiresmat, munții care tind spre cer, apele ca nişte oglinzi nemărginite în care se răsfrâng aurul razelor şi curgerea uşoară a norilor, întreaga fire şopteşte tainic, toată e plină de mângâiere, păsările şi dobitoacele poartă pecetea iubirii Tale. Binecuvântat este pământul cu frumusețea cea degrab trecătoare care deşteaptă dorul de veşnicul locaş unde întru nestricăcioasă frumusețe se aude cântarea: Aliluia!

Icosul al 2-lea

M-ai adus în viața aceasta ca într-un rai preasfânt. Am văzut cerul ca un potir albastru şi adânc, în azurul căruia cântă păsările, am ascultat foşnetul plin de pace al pădurii şi susurul dulce-glăsuitor al apelor, neam înfruptat din roadele bine-miresmate şi dulci, ca şi din mierea cea parfumată. Ce bine e la Tine pe pământ, şi câtă bucurie să fii oaspetele Tău!

Slavă Ție, pentru praznicul vieții,
Slavă Ție, pentru buna mireasmă a lăcrĂmioarelor şi trandafirilor,
Slavă Ție, pentru felurimea cea desfătata a roadelor şi a semințelor,
Slavă Ție, pentru strălucirea de giuvaer din roaua dimineții,
Slavă Ție, pentru surâsul deşteptării scăldate în lumină,
Slavă Ție, pentru frumusețea zidirii mâinilor Tale,
Slavă Ție, pentru viața veacului acesta, prevestitoare a celei cereşti,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 3-lea

Prin puterea Sfântului Duh împrăştie mireasmă orice floare: adiere tihnită de parfum, gingaşă alcătuire de culori, frumusețea Celui Mare întru cele smerite. Laudă şi cinste Făcătorului de viață Dumnezeu, Cel Care a încununat țarina cu aurul spicelor şi cu azurul albăstrelelor, iar sufletul cu bucuria vederii celor tainice. Veseliți-vă şi-I cântați Lui: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Cât de minunat eşti în praznicul primăverii, când se trezeşte la viață toată făptura şi de prin mii de părți strigă cu bucurie către Tine: Tu eşti Izvorul vieții, tu eşti Biruitorul morții! Mângâiate de lumina lunii şi de cântecele privighetorilor, stau văile şi codrii în veşminte de nuntă, întreaga lume este mireasa Ta, ea îl aşteaptă pe Mirele nestricăcios. Dacă astfel îmbraci Tu iarba câmpului, cum oare ne vei preschimba în veacul învierii ce va să fie, cum vor lumina trupurile noastre, iar sufletele cum vor străluci?

Slavă Ție, Celui ce ai scos dintru întunecimile pământului felurite culori şi gusturi şi miresme,
Slavă Ție, pentru zidirea cea primitoare şi bogată în mângâiere,
Slavă Ție, că ne-ai înconjurat cu mii şi mii de făpturi,
Slavă Ție, pentru adâncul înțelepciunii Tale, care şi-a pus pecetea peste întreaga lume,
Slavă Ție, cu evlavie sărut urmele paşilor Tăi nevăzuți,
Slavă Ție, Celui ce ai aprins înaintea noastră lumina cea strălucitoare a vieții veşnice,
Slavă Ție, pentru nădejdea vieții nestricăcioase, nepieritoare, desăvârşite,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 4-lea

Cu câtă dulceață îi îndestulezi pe cei ce se gândesc la Tine, ce Făcător de viață este Cuvântul Tău cel Sfânt! Mai plăcută decât untdelemnul şi mai dulce decât fagurii este împreună-grăirea cu Tine. Rugăciunea adusă Ție prinde viață şi se înaripează: cu ce cutremur se umple atunci sufletul şi cât de mărețe şi pline de tâlc apar atunci viața şi făptura toată! Unde nu eşti Tu – acolo e pustiu. Unde eşti Tu – acolo e bogăția sufletului, acolo se revarsă, ca un şuvoi de apă vie, cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Când se lasă peste pământ apusul, când se împart odihna somnului obştesc şi la căderea zilei liniştea se aşterne, eu văd cămara Ta sub chipul palatelor strălucitoare şi a pridvoarelor de nori ale amurgului. Foc şi porfiră, aur şi azur grăiesc proorocind despre frumusețea cea negrăită a corturilor Tale şi cu glas de

prăznuire strigă:
Slavă Ție, în ceasul tihnit al înserării,
Slavă Ție, Celui ce ai revărsat asupra lumii mare linişte,
Slavă Ție, pentru raza de rămas-bun a soarelui care apune,
Slavă Ție, pentru odihna somnului adânc,
Slavă Ție, pentru bunătatea Ta care se arată în întuneric, când lumea toată pare a fi departe,
Slavă Ție, pentru rugăciunile smerite ale sufletului,
Slavă Ție, pentru deşteptarea făgăduită spre bucuria veşnicei zile neînserate,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 5-lea
Nu sunt cumplite viforele vieții pentru acela în al cărui suflet străluceşte făclia focului Tău. Împrejur – vreme rea şi întuneric, groază şi urlet de vijelie; iar în sufletul lui e pace şi lumină: acolo e Hristos! Şi inima cântă: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Văd cerul Tău strĂlucitor de stele. O, cât eşti de bogat şi câte lumini ai! Prin razele îndepărtaților luminĂtori mă priveşte veşnicia; sunt aşa mic şi neînsemnat, dar cu mine este Domnul şi pretutindeni sunt păzit de dreapta Lui cea iubitoare.
Slavă Ție, pentru necontenita Ta purtare de grijă,
Slavă Ție, pentru oamenii pe care pronia Ta mi i-a adus în cale,
Slavă Ție, pentru dragostea rudelor, pentru dăruirea prietenilor,
Slavă Ție, pentru blândețea dobitoacelor care-mi slujesc,
Slavă Ție, pentru clipele luminoase ale vieții mele,
Slavă Ție, pentru bucuriile limpezi ale inimii,
Slavă Ție, pentru fericirea de a trăi, de a mă nevoi şi de a contempla,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al-6-lea
Cât eşti de măreț şi de apropiat întru cumplita suflare a furtunii, cum se vădeşte atotputernicia mâinii Tale în şerpuirea fulgerelor orbitoare: minunată este măreția Ta. Glasul Domnului peste câmpii şi în foşnetul codrilor, glasul Domnului în purcederea tunetelor şi ploii, glasul Domnului peste ape multe. Lăudat fii în vuietul munților care scuipă foc. Tu scuturi pământul ca pe un veşmânt; Tu înalți până la cer valurile mării. Laudă Ție, Celui ce ai smerit trufia omenească, făcând să se înalțe strigăt de pocăință: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Ca fulgerul când luminează cămările ospățului şi după el par jalnice toate făcliile, aşa ai strălucit şi Tu în sufletul meu, fără de veste, la vremea celor mai mari bucurii ale mele; iar după lumina Ta de fulger, ce palide, întunecate şi firave păreau aceste bucurii... Sufletul meu năzuieşte spre Tine!
Slavă Ție, hotar al celor mai înalte visuri omeneşti,
Slavă Ție, pentru setea noastră nepotolită după împărtăşirea cu Dumnezeu,
Slavă Ție, Celui ce ai aprins în noi nemulțumirea numai cu viața cea de pe pământ,
Slavă Ție, Celui ce faci din noi fii ai luminii înveşmântându-ne cu cele mai gingaşe raze ale Tale,
Slavă Ție, Celui ce ai zdrobit puterea duhurilor întunericului şi ai sortit tot răul spre nimicire,
Slavă Ție, pentru descoperirile Tale;
Slavă Ție, pentru fericirea de a Te simți şi de a viețui cu Tine,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al-7-lea
În sânul minunatei simfonii care ne înfăşoară cu bogatele ei armonii se face auzită chemarea Ta. Tu ne descoperi pridvorul împărăției ce va să fie în dulceața cântărilor, în minunatele acorduri ale sunetelor, în simțirea înaltă din glăsuirea lor, în strălucirea lucrării artistului. Orice adevĂrată frumusețe ne poartă

sufletul spre Tine, ca o puternică chemare, facându-ne să înălţăm cu glas de sărbătoare cântarea: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Cu pogorârea Sfântului Tău Duh, Tu luminezi şi faci să rodească arta pictorilor, inspiraţia poeţilor, gândirea savanţilor. Cu puterea cunoaşterii de sus pătrund ei legile Tale, luminându-ne adâncul înţelepciunii Tale de Ziditor. LucrĂrile lor şi fără de voie Te mărturisesc: O, cât eşti de mare în operele lor, cât eşti de mare în omul pe care Tu L-ai făcut!
Slavă Ţie, Celui ce Ţi-ai arătat puterea în legile ce cârmuiesc zidirea,
Slavă Ţie, că toată făptura e plină de legile pe care i le-ai rânduit,
Slavă Ţie, pentru tot ce ni s-a descoperit prin harul Tău,
Slavă Ţie, pentru ceea ce cu înţelepciune ne-ai ascuns,
Slavă Ţie, pentru geniul minţii omeneşti,
Slavă Ţie, pentru puterea de a lucra cele de folos,
Slavă Ţie, pentru limbile de foc ale inspiraţiei,
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul al-8-lea

Cât de apropiat eşti de noi în ziua bolii! Tu Însuţi cercetezi pe cei bolnavi, Tu Însuţi Te apleci spre patul celui suferind. Şi inima lui stă de vorbă cu Tine.
Tu luminezi sufletul cu pace în vremea grelelor pătimiri şi scârbe, Tu trimiţi ajutor neaşteptat. Tu mângâi, Tu cercetezi cu dragoste şi mântui, Ţie îţi înălţăm cântare: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Când, prunc fiind, Te-am chemat cu înţelegere pentru prima oară, mi-ai împlinit rugăciunea şi mi-ai adumbrit sufletul cu pacea harului Tău. Atunci am înţeles că Tu eşti bun şi fericiţi sunt cei care aleargă la Tine. Am început a Te chema din ce în ce mai des, iar acum strig:
Slavă Ţie, Celui ce plineşti cererea mea pentru cele bune;
Slavă Ţie, Celui ce veghezi necontenit asupra mea;
Slavă Ţie, Celui ce tămăduieşti neputinţele şi scârbele cu trecerea vindecătoare a timpului;
Slavă Ţie, Celui ce singur ştii de ce îngădui să fim prigoniţi pe nedrept;
Slavă Ţie, Celui prin Care nici o pierdere nu e de neînlocuit şi tuturor le dăruieşti viaţa de veci;
Slavă Ţie, Celui ce faci nepieritor tot lucrul cel înalt şi bun;
Slavă Ţie, Celui ce ne-ai făgăduit reîntâlnirea cea dorită cu cei de aproape ai noştri adormiţi întru nădejdea învierii;
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul al-9-lea

De ce zâmbeşte tainic toată făptura în zilele de praznic? De ce atunci se revarsă în inimă o minunată uşurare, fără asemănare cu cele pământeşti şi însuşi văzduhul devine altar şi biserică purtătoare de lumină? E adierea harului Tău, e strĂlucirea Taborului, cerul şi pământul cântă atunci lauda: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Când m-ai insuflat spre a sluji aproapelui, luminându-mi sufletul cu umilinţa, atunci una din razele Tale nenumărate a căzut asupra inimii mele, şi ea s-a făcut purtătoare de lumină, fier în văpaie: am privit chipul Tău tainic şi neapropiat
Slavă Ţie, Celui ce ai preschimbat viaţa noastră cu faptele bunătăţii,
Slavă Ţie, Celui ce ai pecetluit cu negrăită dulceaţă fiecare din poruncile Tale,
Slavă Ţie, Celui ce Te sălăşluieşti în chip nevăzut acolo unde adie buna mireasmă a milostivirii,
Slavă Ţie, Celui ce ne-ai trimis nereuşite şi scârbe, ca să ne întoarcem ochii spre suferinţa celorlalţi,
Slavă Ţie, Celui ce ai pus mare răsplată în însăşi fapta bună,
Slavă Ţie, Celui ce primeşti avântul spre cele înalte,
Slavă Ţie, Celui ce învălui cu iubirea mai presus de toate,
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 10-lea
Un lucru destrămat în pulbere nu se ridica la loc, dar Tu învii pe cei a căror conştiinţă s-a stins şi întorci la frumuseţea cea dintâi sufletele ce o pierduseră fără nădejde. Cu Tine nimic nu e cu neputinţă de îndreptat. Tu eşti cu totul dragoste. Tu eşti Cel ce pe toate le zideşti, şi Cel ce iarăşi dai viaţă. Pe Tine Te lăudăm cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Dumnezeul meu, Cel ce cunoşti căderea îngerului trufaş al zorilor, mântuieşte-mă cu harul tău, nu mă lăsa să mă îndepărtez de Tine şi nu-mi da să mă îndoiesc de Tine. Dă auzului meu agerime, ca să aud în toate clipele vieţii mele glasul Tău tainic şi să-Ţi strig Ţie, Celui veşnic:
Slavă Ţie, pentru minunatele potriviri de întâmplări pe care le-a rânduit pronia Ta,
Slavă Ţie, pentru presimţirile dăruite de har,
Slavă Ţie, pentru poveţele glasului tainic,
Slavă Ţie, pentru descoperirile din vis şi din trezie ale cuvioşilor Tăi,
Slavă Ţie, Celui ce zădărniceşti planurile nefolositoare,
Slavă Ţie, Celui ce ne trezeşti prin suferinţe din beţia patimilor,
Slavă Ţie, Celui care smereşti spre mântuire trufia inimii,
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 11-lea
Prin lanţul de gheaţă al veacurilor simt suflul fierbinte al Dumnezeirii Tale şi dragostea Ta de oameni. Tu eşti aproape, sorocul vremurilor se apropie. Văd Crucea Ta: ai îndurat-o pentru mine; în pulbere se aşterne duhul meu înaintea Crucii: aici e praznicul iubirii şi al mântuirii, aici nu încetează în veci lauda: Aliluia!

Icosul al 11-lea
Fericit cel care va cina în împărăţia Ta, însă Tu m-ai împărtăşit încă de pe pământ de această fericire. De câte ori nu mi-ai întins cu dreapta Ta dumnezeiască Trupul şi Sângele Tău iar eu, mult păcătosul am primit ştiutele Taine şi am simţit iubirea Ta cea negrăită şi mai presus de fire?
Slavă Ţie, pentru puterea harului Tău cel necuprins şi de viaţă făcător,
Slavă Ţie, Celui ce ai înălţat Biserica Ta ca adăpost lumii ostenite,
Slavă Ţie, Celui ce ne-ai născut a doua oară prin apele cele de viaţă făcătoare ale Botezului.
Slavă Ţie, căci Tu întorci celor care se pocăiesc neprihănirea crinilor,
Slavă Ţie, adânc nesecat al iertării,
Slavă Ţie, pentru paharul vieţii şi pentru pâinea bucuriei veşnice,
Slavă Ţie, Celui ce ne-ai ridicat spre cer,
Slavă Ţie, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 12-lea
De multe ori am privit cum se răsfrângea slava Ta pe chipurile celor răposaţi. Cum străluceau de nepământească frumuseţe şi bucurie, cât de nematerialnice păreau trăsăturile lor: cu adevărat era praznicul fericirii şi al odihnei în sfârşit atinse; tăcerea lor striga spre Tine. În ceasul sfârşitului, luminează şi sufletul meu, cel care strigă: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Ce înseamnă laudele mele înainte Ta! Eu nu am auzit cântarea heruvimilor – aceasta este partea sufletelor înalte – dar ştiu cum Te slăveşte firea. Am privit iarna cum, sub tăcerea lunii, întreg pământul îţi aduce tihnită rugăciune, înveşmântat în haină albă, strălucind de nestematele zăpezii. Am văzut cum se bucură de Tine soarele care răsare şi am auzit corurile păsărilor slavoslovind. Am auzit cum foşnesc codrii, cântă vânturile şi apele susură cu taină despre Tine, am auzit cum Te propovăduiesc cetele luminătorilor prin mişcarea pe care le-ai rânduit-o, cu înţelepciune, pe nesfârşitele întinderi. Ce e lauda mea! Firea este ascultătoare, iar eu nu sunt. Atâta cât trăiesc şi văd dragostea Ta, râvnesc să-Ţi mulţumesc, să mă rog Ţie şi să strig:

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat lumina,
Slavă Ție, Celui ce ne-ai iubit cu dragoste adâncă, nemăsurată şi dumnezeiască,
Slavă Ție, Celui ce ne umbreşti cu lumina, cu cetele sfinților şi îngerilor Tăi,
Slavă Ție, Prea-Sfântule Părinte, Care ne-ai chemat să dobândim împărăția Ta,
Slavă Ție, Duhule Sfinte, Soare de Viață Făcător al veacului ce va să vină,
Slavă Ție, Fiule al lui Dumnezeu, începătură a mântuirii noastre,
Slavă Ție, pentru toate, Treime Dumnezeiască şi Preabună,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condacul al 13-lea

O, Preabună şi de Viață-Făcătoare Treime, primeşte mulțumire pentru toate milele Tale şi ne arată vrednici de binefacerile Tale ca, înmulțind talanții care ne-au fost încredințați, să intrăm în veşnica bucurie a Domnului nostru cântând cântare de biruință: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

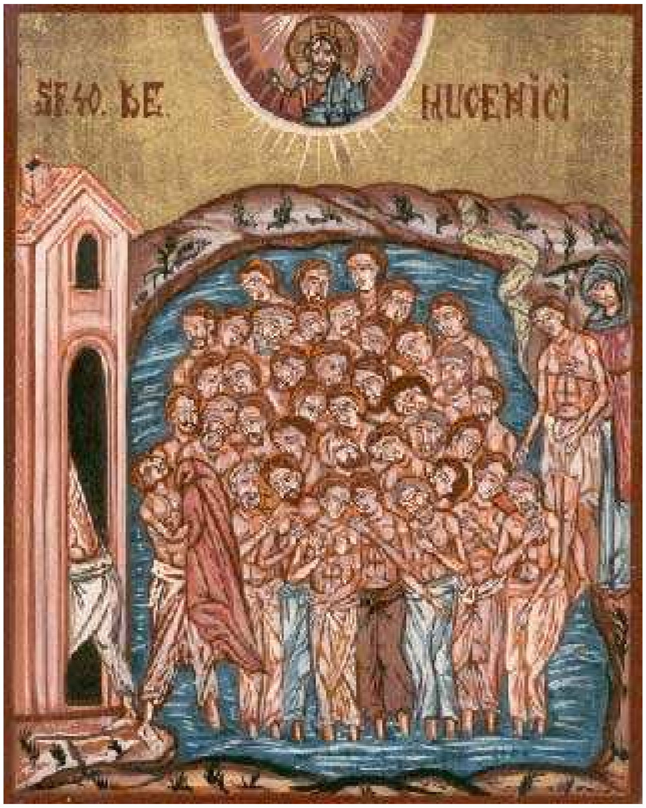
Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Venit-am pe lume prunc slab şi neajutorat, dar îngerul păzitor a întins aripi luminoase, ocrotind leagănul copilăriei mele. Dragostea Ta străluceşte de atunci peste toate cărările mele, în chip minunat călăuzindu-mă către lumina veşniciei. Cu slavă s-au arătat, din prima zi şi până acum, darurile Proniei Tale cele îmbelşugate. Îți mulțumesc şi strig cu toți cei care Te cunosc pe Tine:
Slavă Ție, Celui ce m-ai chemat la viață,
Slavă Ție, Celui ce mi-ai arătat frumusețea lumii,
Slavă Ție, Celui ce ai deschis înaintea mea cerul şi pământul ca pe o carte veşnică a înțelepciunii, Slavă veşniciei Tale, ce se arată în lumea cea vremelnică,
Slavă Ție, pentru milele Tale cele arătate şi cele ascunse,
Slavă Ție, pentru fiecare suspinare a încercărilor mele,
Slavă Ție, pentru fiecare pas al vieții, pentru fiecare clipă de bucurie,
Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Şi **Condacul întâi**

Împărate al veacurilor, Cel ce nu suferi stricĂciune, Tu ții în dreapta Ta toate cărările vieții omeneşti cu puterea proniei Tale celei mântuitoare. Îți mulțumim pentru binefacerile Tale cele arătate şi cele ascunse, pentru viața pământească şi pentru cereştile bucurii ale împărăției Tale. Arată-ne şi de acum înainte mila Ta, celor care cântăm: **Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!**

ACATISTUL SFINȚIILOR 40 MUCENICI



9 martie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Apărătoarei întruniri pentru credință, Mucenicilor patruzeci, care în iezerul Sevastiei s-au aruncat de inchinătorii la idoli, veniți să praznuim cu dragoste pomenirea lor. Că vrednici sunt a ne izbăvi de toată primejdia prin rugăciuni către Dumnezeu şi să cântăm: ***Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!***

Icosul 1

Îngerii din cer cu cununi de cinste s-au arătat sufletelor voastre cele neveştejite de durerea trupului, că suferind răbdați asprimea gerului, ca şi tinerii evrei care oarecând văpaia focului privind, cântau: pe Domnul lucrurile laudați-L şi preaînălțați-L întru toți vecii! Pentru aceasta şi noi cântăm aşa:

Bucură-te, turmă a adevăratului Păstor;
Bucură-te, că prin ale Lui învățături ai aflat mântuirea;
Bucură-te, că prîntr-Însul ți s-au deschis uşile Raiului;
Bucură-te, că ai dobândit viața cea nemuritoare;
Bucură-te, că ai defăimat făgăduințele barbarilor;
Bucură-te, că te-ai lepădat de cinstea celor necredincioşi;
Bucură-te, în suferință cu totul nestrămutată;
Bucură-te, în biruință multora neasemănată;
Bucură-te, în lupte desăvârşit neruşinată;
Bucură-te, în ispite fără preget neaplecată;

Bucură-te, că în chinuri ai stat neîntristata;
Bucură-te, visteria lui Hristos cea nedeşartă;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 2-lea

Voievodului ce vă îndeamna din porunca împăratului să aduceți jertfă capiştii idoleşti, cu un gând i-ați răspuns, fără sfială: că dacă pentru împăratul cel pământesc, întru razboaie ați biruit pe vrăjmaşi, cu cât mai vârtos pentru Împăratul cel fără de moarte nevoindu-vă, veți surpa şi veți birui a lui răutate, cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Graiurile acestea auzindu-le, Agricola a zis către Sfinți: una din două stă înaintea voastra să alegeți: ori zeilor să aduceți jertfe şi să luați mari daruri, ori nesupunându-vă să fiți din oaste izgoniți şi pedepsiți, către care ei au răspuns că "Domnul se îngrijeşte de noi în cele de folos"; pentru aceasta le cântăm:
Bucurați-vă, ostaşii lui Hristos;
Bucurați-vă, Sfinților Mucenici;
Bucurați-vă, răbdători de chinuri;
Bucurați-vă, cei binecredincioşi şi înțelepti;
Bucurați-vă, că ați defăimat tăgăduințele netrebnice;
Bucurați-vă, că ați ruşinat pe cei necredincioşi;
Bucurați-vă, că ați luptat împotriva iernii;
Bucurați-vă, că ați năzuit la puterea lui Dumnezeu;
Bucurați-vă, că ați dobândit mila şi dragostea Lui;
Bucurați-vă, că s-au scris numele voastre în ceruri;
Bucurați-vă, că v-ați învrednicit de asemenea dar;
Bucurați-vă, plinirea rânduielii sfinte;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 3-lea

De vreme ce singur mărturiseşti, au zis Sfinții ostaşi voievodului, că în mâna noastră stă a dobândi dragostea sau ura ta, să nu ne iubeşti pe noi căci eşti fără de lege şi de întunericul rătăcirii cuprins; ci mila lui Dumnezeu cel atotputernic să fie cu noi, căci Lui Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Mărturia Sfinților umplând de mânie pe păgân, a poruncit ca să-i arunce în temniță. Iar sfântul Kyrion a zis către dansul că de la împărat nu ai stăpânire a ne munci, fără numai a cerceta plecările noastre. După care cuvinte, el n-a mai îndrăznit a-i schingiui, însă îndată i-a întemnițat; iar noi, cu evlavie, cântăm aşa:
Bucură-te, Kyrion înțeleptule;
Bucură-te, al frăției apărătorule;
Bucură-te, al semeției învingătorule;
Bucură-te, nădejdea celor de o credință cu tine;
Bucură-te, lauda legii lui Hristos;
Bucură-te, stâlpul Bisericii Răsăritului;
Bucură-te, ocrotitorul cetei tale ;
Bucură-te, risipitorul eresurilor;
Bucură-te, chinuire neclintită;
Bucură-te, vas ales spre mântuire;
Bucură-te, trambiță insuflată de Duhul Sfânt;
Bucură-te, paza cetei tale;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 4-lea

În temniță şezând Sfinții, înțeleptul Kriton nu înceta a-i povățui zicând că precum cu un suflet şi cu un

gând am viețuit, aşa şi mucenicia să o săvârşim împreună; şi precum am plăcut împăratului celui muritor, aşa şi Celui fără de moarte, Împăratului Hristos Dumnezeu, să ne sârguim a fi iubiți şi să-I cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Petrecând ostaşii închişi şapte zile, a opta a venit Licie voievodul, de împăratul trimis, că să-i judece cu Agricola dimpreună. Ei, însă, fără a se înfricoşa, mergând la înfățişare, se rugau împreună citind psalmul lui David: "Dumnezeule, întru numele Tău mărturiseşte-ne şi întru puterea Ta ne judecă"; iar noi le cântăm acestea:
Bucură-te, turmă mică;
Bucură-te, ceata Sfântă;
Bucură-te, că în cuget ai fost una râvnitoare;
Bucură-te, şi în trup cu un gând pătimitoare;
Bucură-te, în război ageră biruitoare;
Bucură-te, de vrajmaşi vrednică învingătoare;
Bucură-te, a păgânilor stea luminătoare;
Bucură-te, la nevoi tuturor folositoare;
Bucură-te, că în munci ai putut fi răbdătoare;
Bucură-te, că de idoli n-ai vrut a fi pătimitoare;
Bucură-te, de eresuri straşnică prigonitoare;
Bucură-te, creştinilor veşnică apărătoare;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 5-lea

Stând Sfinții înaintea lui Licie, acesta le-a grăit: voi poate mai mari dregătorii aşteptați de la împăratul? eu sunt trimis a vi le da vouă, de vă veți supune legilor țării ca să jertfiți zeilor. Iar Sfântul Candidus i-a răspuns: Nu numai dregătoria nu voim cu asemenea cuvinte, dar şi trupurile noastre vă dăm spre a dobândi dragostea Mântuitorului nostru Hristos, Căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Îndată dar, voievodul a poruncit slujitorilor ce îi păzeau ca să-i lovească cu pietre spre a le astupa gurile; pietrele însă se răsfrângeau şi tot asupra celor ce le azvârleau se întorceau, încât se ucideau unii pe alții. O, minune! strigau Sfinții, întărindu-se în credință; iar noi le cântăm:
Bucurați-vă, că ați biruit pe satana;
Bucurați-vă, că ați ruşinat pe Licie;
Bucurați-vă, că ați uimit pe străjerii lui;
Bucurați-vă, că ați îmbărbătat toată oştirea;
Bucurați-vă, pentru asemenea mare faptă;
Bucurați-vă, că ați făcut a se minuna popoarele;
Bucurați-vă, că ați luminat înțelegerea privitorilor;
Bucurați-vă, că ați îngrozit pe închinătorii la idoli;
Bucurați-vă, că pentru voi s-a arătat puterea Duhului Sfânt;
Bucurați-vă, că întru voi a strălucit raza dumnezeirii;
Bucurați-vă, că prin voi s-au întors mulți eretici la credință;
Bucurați-vă, cei întocmai astăzi cu îngerii;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al-6-lea

Voievodul ruşinat văzându-se şi neştiind ce să mai zică, striga către popor că vrajitori sunt. Iar Sfântul Domnus i-a răspuns cu îndrăzneală, că Dumnezeu a voit ca fețele celor fără de ruşine ce hulesc pe Fiul Său, să se zdrobească, şi astfel să cunoască puterea lui Hristos şi să-I cânte: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Şi iarăşi ducându-i pe Sfinți la închisoare, ei se rugau cântând psalmul proorocului ce zice: "Precum sunt ochii slugilor la mâna stăpânilor, aşa sunt ochii noştri către Domnul...". Atunci glasul Domnului a grăit către dânşii zicând: "Cel ce crede întru Mine, de va muri, viu este"; pentru aceasta să-i cinstim şi să zicem aşa:
Bucurați-vă, întru Domnul, Care a grăit către voi;
Bucurați-vă, cei ce v-ați învrednicit de asemenea cinste;
Bucurați-vă, că v-ați întărit prin putere de sus;
Bucurați-vă, că v-ați socotit întocmai cu Apostolii;
Bucurați-vă, că cuvântul lui Dumnezeu s-a rostit către voi;
Bucurați-vă, că Cel ce S-a suit pe Cruce, S-a pogorât şi în temniță;
Bucurați-vă, că Fiul Fecioarei întru voi S-a sălăşluit;
Bucurați-vă, că biruitori v-ați arătat cu puterea Crucii;
Bucurați-vă, că Mielul lui Dumnezeu v-a rânduit răbdarea Sa;
Bucurați-vă, cântăreților de cântări duhovniceşti;
Bucurați-vă, organe bine răsunătoare;
Bucurați-vă, strune cuvântătoare;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al-7-lea
După ce a strălucit ziua cea mult dorită de Sfinți, s-au dus ei din temniță înaintea tiranilor, cărora le-au grăit aşa: Faceți-ne nouă ce veți voi, că suntem creştini şi nu ne vom închina zeilor vostri. Atunci au văzut ei pe diavolul lângă Agricola stând şi la urechi şoptind. După care, iarăşi cu credință au strigat: Aliluia!

Icosul al-7-lea
Neputând a suferi mai mult Agricola şi Licie defăimarea ce le făceau Sfinții, au poruncit ostaşilor să-i lege şi să-i împingă ca pe o turmă de oi în iezerul de lângă cetatea Sevastiei, că era vifor mare şi nu credeau a răbda asprimea timpului, înconjurându-i cu ostaşi; ei însă cu față veselă au primit pedeapsa aceasta, pentru care le cântăm:
Bucurați-vă, că ați ieşit din cetele păgâneşti;
Bucurați-vă, că intrați în legiunile cereşti;
Bucurați-vă, că vă gonesc voievozii întunericului;
Bucurați-vă, că vă primesc începătorii luminii;
Bucurați-vă, că îngerii privindu-vă se veselesc;
Bucurați-vă, că diavolii plângând se tânguiesc;
Bucurați-vă, că heruvimii vă umbresc sub aripile lor;
Bucurați-vă, că puterea iadului se zdrobeşte de sfaturile voastre;
Bucurați-vă, că serafimii cântă şi prăznuiesc;
Bucurați-vă, că Agricola şi Licie se ocărăsc;
Bucurați-vă, că apele Sevastiei v-au spălat de păcate;
Bucurați-vă, că în ele ați primit botezul;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al-8-lea
După ceasul întâi din noapte, gerul întărindu-se foarte cumplit, trupurile Sfinților înghețaseră încât se puteau frânge. Unul, însă, dîntr-înşii, nemaiputând răbda această asprime, fiind slab de credință, s-a despărțit de ceata cea sfântă şi a alergat la o baie pe care o făcuse voievodul înadins pe malul iezerului pentru cel care s-ar întoarce din credința sa, dar toți ceilalți cu un glas ziceau: Aliluia!

Icosul al-8-lea
Punându-se Sfinții la rugăciune cu smerenie, spre a nu se putea răpi de puterea diavolului, către ceasul al treilea a strălucit peste ei o lumină mare de s-a încălzit văzduhul, gheața s-a topit şi apa s-a făcut

priincioasă. Iar acel dintre ei care alergase la baie s-a desfăcut ca ceara de căldura focului; pentru care să cântăm Sfinților acestea:
Bucurați-vă, că ați îmblânzit stihiile;
Bucurați-vă, că iezerul de gheață s-a topit;
Bucurați-vă, că apele cele amare s-au făcut priincioase;
Bucurați-vă, că crivățul şi-a schimbat puterea sa;
Bucurați-vă, că v-ați izbăvit de iarna suferinței;
Bucurați-vă, că ați dobândit căldura Raiului;
Bucurați-vă, că din întuneric ați ieşit la lumină;
Bucurați-vă, că lepra păcatelor s-a curățit de pe voi;
Bucurați-vă, că Soarele dreptății v-a strălucit vouă;
Bucurați-vă, că dorința barbarilor a rămas ruşinată;
Bucurați-vă, că hotărârea voastră a stat nestrămutată;
Bucurați-vă, că ați dobândit dumnezeiasca bunăvoință;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al-9-lea
În acea vreme mai marele temniței, văzând lumina şi uitându-se la cer, a văzut treizeci şi nouă de cununi strălucite ca soarele, pogorându-se spre Sfinți şi înțelegând ca a patruzecea lipsea pentru acel ce se îndoise, a strigat către străjeri aruncându-se în iezer: şi eu mărturisesc pe Hristos de adevăratul Dumnezeu şi îi cânt Lui: Aliluia!

Icosul al-9-lea
Cu această urmare a temnicierului, numărul Mucenicilor împlinindu-se după rânduiala de sus hotărâtă, diavolul nemaiputând răbda mărimea de suflet al lor, în chip de om se tânguia pe țărmuri, zicând: Cum boierii de au lăsat nechinuiți pe aceşti ostaşi semeți până a nu-i da în apă; iar noi, pomenind numele lor, cântăm:
Bucură-te, Kyrion;
Bucură-te, Candidus;
Bucură-te, Domnus;
Bucură-te, Hesychius;
Bucură-te, Heraclie;
Bucură-te, Smaragdus;
Bucură-te, Evnoicus;
Bucură-te, Valens;
Bucură-te, Vivian;
Bucură-te, Claudiu;
Bucură-te, Priscus;
Bucură-te, Teodul;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 10-lea
Iar a doua zi venind necurații tirani la iezer, au văzut pe Sfinți vii şi nevătămați de asprimea gerului cu temnicierul dimpreună, de care minunându-se mai ales, fiind cel mai credincios slujitor al lor, au întrebat pe ostaşi pricina şi ei le-au povestit ceea ce urmase după lumină, şi cum s-a aruncat în apă, mărturisind pe Hristos şi cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Atunci tiranii de mânie umplându-se, au poruncit ca legându-i să-i tragă spre mal şi ducându-i la locul cel de muncă, au judecat ca să le sfarâme gleznele cu ciocane, care munca săvârşindu-se cu multă cruzime, maica unuia din Sfinți ce se numea Meliton şi era tânăr foarte, întâmplându-se de față, cu jale mare îl imbărbăta, strigând către dânsul şi către ceilalți:

Bucură-te, fiul meu cel iubit care astăzi te preaslăveşti;
Bucură-te, Ioane, mult răbdătorule;
Bucură-te, Eutihie, înțeleptule;
Bucură-te, Xanthius, îndreptătorule;
Bucură-te, Aelian, preafericitule;
Bucură-te, Sisinnius, cel viteaz;
Bucură-te, Aggias, de Dumnezeu iubite;
Bucură-te, Meletie, primitorule de străini;
Bucură-te, Flaviu, cel cu nume mare;
Bucură-te, Acacius, fără de răutate;
Bucură-te, Ecdicius, învățătorule;
Bucură-te, Lisimah, de vrajmaşi risipitor;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 11-lea

Când Mucenicii erau chinuiți de ostaşi, gura lor nu înceta a rosti rugăciunea aceasta: Sufletul nostru ca o pasăre s-a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s-a sfărâmat şi noi ne-am izbăvit; ajutorul nostru este întru numele Domnului; şi aşa grăind şi-au dat sufletul în mâinile lui Hristos cântând: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Dar după ce s-au săvârşit din viață ca nişte jertfe ale lui Hristos, voievozii întunericului au poruncit slugilor să pună trupurile Sfinților în căruțe şi să le ducă la ardere, spre a nu rămâne creştinilor nici o nădejde de mângâiere, neştiind ce va urma. Noi însă, slăvindu-i, cântăm acestea:
Bucură-te, Alexandru, apărătorule;
Bucură-te, Ilie, cu Tezviteanul petrecătorule;
Bucură-te, Gorgonius, lauda Armeniei;
Bucură-te, Teofil, alesul lui Dumnezeu;
Bucură-te, Domitian, cuviosule;
Bucură-te, Gaius, preafericitule;
Bucură-te, Leontie, mândria împăraților;
Bucură-te, Atanasie, dulceața preoților;
Bucură-te, Chiril, mângâietorule;
Bucură-te, Sacerdon, preaminunate;
Bucură-te, Nicolae, cel milostiv;
Bucură-te, Valeriu, stegarul credinței;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 12-lea

Şi după ce s-au săvârşit Sfinții, acel mai tânăr, Meliton, dând încă semne de viață, tiranii au poruncit să nu-l ducă la ardere, voind încă să-l mai muncească; maica sa, însă, ridicându-l pe umerii ei, l-a dus la ceilalți, ca dimpreună să se topească trupurile lor; însă pe drum şi-a dat sufletul cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Nici focul, nici apele n-au putut mistui Sfintele Moaşte ale Mucenicilor. Că, arzând lemnele, oasele lor au rămas nevătămate. Şi în apă aruncându-i, a treia zi s-au arătat episcopului Armeniei, anume Petru, la mijlocul nopții, ca nişte lumini strălucind, de unde i-au scos şi i-au aşezat la locuri de cinste, cântând:
Bucură-te, Philoctemon, iubitorule de cinste;
Bucură-te, Severian, făcătorule de minuni;
Bucură-te, Chudion, mângâierea bolnavilor;
Bucură-te, Agalae, bucuria celor întristați;
Bucurați-vă, stele neapuse ale Armeniei;
Bucurați-vă, crini neveştejiți ai Sevastiei;

Bucurați-vă, că numele voastre s-au scris în ceruri;
Bucurați-vă, că v-ați încununat prin îngeri;
Bucurați-vă, că ați surpat puterea idolească;
Bucurați-vă, că ați sporit gloria creştinească;
Bucurați-vă, odraslele nemuritoare;
Bucurați-vă, oastea cea biruitoare;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Condacul al 13-lea

O, de trei ori fericită şi preanevinovată ceată a Mucenicilor! ție ne rugăm, grăbeşte de întăreşte credința noastră cu ajutorul tău cel Sfânt, ca printr-însa să dobândim cele de folos, cu milă dumnezeiască, ferindu-ne de dureri, de boli, de primejdii şi de alte răutăți, ca împreună cu tine să cântăm: Aliluia!
(acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Îngerii din cer cu cununi de cinste s-au arătat sufletelor voastre cele neveştejite de durerea trupului, că suferind răbdați asprimea gerului, ca şi tinerii evrei care oarecând văpaia focului privind, cântau: pe Domnul lucrurile laudați-L şi preaînălțați-L întru toți vecii! Pentru aceasta şi noi cântăm aşa:
Bucură-te, turmă a adevăratului Păstor;
Bucură-te, că prin ale Lui învățături ai aflat mântuirea;
Bucură-te, că prîntr-Însul ți s-au deschis uşile Raiului;
Bucură-te, că ai dobândit viața cea nemuritoare;
Bucură-te, că ai defăimat făgăduințele barbarilor;
Bucură-te, că te-ai lepădat de cinstea celor necredincioşi;
Bucură-te, în suferință cu totul nestrămutată;
Bucură-te, în biruință multora neasemănată;
Bucură-te, în lupte desăvârşit neruşinată;
Bucură-te, în ispite fără preget neaplecată;
Bucură-te, că în chinuri ai stat neîntristata;
Bucură-te, visteria lui Hristos cea nedeşartă;
Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!

Şi Condacul întâi

Apărătoarei întruniri pentru credință, Mucenicilor patruzeci, care în iezerul Sevastiei s-au aruncat de inchinătorii la idoli, veniți să praznuim cu dragoste pomenirea lor. Că vrednici sunt a ne izbăvi de toată primejdia prin rugăciuni către Dumnezeu şi să cântăm: **Bucură-te, ceata prealuminată a Mucenicilor!**

ACATISTUL SFÂNTULUI SFINȚITULUI MUCENIC CIPRIAN
Cel ce mai înainte a fost vrăjitor, apoi s-a arătat Arhiereu slăvit prin cinstita fecioară Iustina



2 octombrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Cela ce mai înainte ai fost învățător răutății, şi te-ai arătat Arhiereu prin cinstita fecioară Iustina, şi ca un păstor înțelept, din spinii înşeăciunii ai înflorit ca o floare prea frumoasă, şi pe noi credincioşii, ne-ai umplut cu miresmele tămăduirilor şi de razele minunilor tale, întăreşte-ne ca să-ți cântăm ție:
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Icosul 1

Minunată s-a arătat viața ta, Sfinte, că din pruncie slujirii idoleşti ai fost închinat, dar cunoscând Domnul râvna ta după cunoaşterea cea adevărată, ți-a descoperit ție printr-o fecioară curată pe Hristos-singur-Adevărul, de care taină şi pronie dumnezeiască minunându-ne, cu credință cântăm ție:
Bucură-te, cel ce ai înfrânt slujirea idolească;
Bucură-te, că ai vădit înşeăciunea diavolească;
Bucură-te, că de cunoştința adevărului ai râvnit;
Bucură-te, cel ce şi în păgâneasca cunoştiință te-ai arătat iscusit;
Bucură-te, cel ce diavoleşti meşteşuguri şi vrăjitorii ai cunoscut;
Bucură-te, că toate acestea mai apoi de ocară le-ai făcut;
Bucură-te, că poți să ne scapi de ispita diavolească;

Bucură-te, că ne izbăveşti de rătăcirile eretice;
Bucură-te, că ne arăți calea spre adevăr;
Bucură-te, că rugăciunile tale de tot răul ne scapă;
Bucură-te, ajutorul celor înviforați;
Bucură-te, că lumina ta tuturor o împarți;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 2-lea

Cu meşteşugurile vrăjilor tale, multe pagube şi răutăți ai săvârşit la început; dar apoi la cunoştința adevărului venind, ai răscumpărat vremea, aducând din rătăcire pe mulți la Hristos, şi învățându-i să cânte lui Dumnezeu: ALILUIA!

Icosul al 2-lea

Cartagina, Antiohia şi Egiptul te-au hrănit din pruncie cu cunoştința diavolească şi cu spurcata învățătură a slujirii idoleşti, dar Domnul cu negraita milostivirea Sa cea nebiruită de păcatele omeneşti, printr-o fecioară curată ți-a rânduit întoarcerea; pe care milostivire slăvindu-o, ție, celui ce te-ai învrednicit a o dobândi, îți cântăm:
Bucură-te, că Dumnezeu te-a întors de la păgâneasca slujire;
Bucură-te, că aşa ai cunoscut a Sa milostivire;
Bucură-te, îți aducem noi, închinătorii lui Hristos;
Bucură-te, căci întorcându-te, pe mulți la Dumnezeu i-ai întors;
Bucură-te, că şi azi eşti pildă vie celor rătăciți;
Bucură-te, că luminezi calea celor de eresuri orbiți;
Bucură-te, că păzeşti Biserica oilor cuvântătoare de rătăcire;
Bucură-te, că o aperi pe Ea de dosădire;
Bucură-te, îți cântăm ție cu umilință;
Bucură-te, izbăvitorute de vrăjmaşul cel rău;
Bucură-te, tămăduitorule al celor ce caută sprijinul tău;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 3-lea

În chip minunat ți-a rânduit Dumnezeu întoarcerea de la slujirea păgânească, Sfinte, că mai întâi a ales o fecioară curată cu numele Iustina care, prin propovăduirea diaconului Prailie, aflând taina întrupării lui Hristos şi Sfânta Sa învățătură, de la păgânătate a venit la creştineasca credință, învățându-se a slăvi pe Dumnezeu şi a-I cânta Lui: ALILUIA!

Icosul al 3-lea

Ca într-un pământ bun căzând sămânța propovăduirii lui Hristos în inima Iustinei a adus mult rod, căci aceasta împreună cu părinții săi a venit la Hristos, slujindu-I Lui în rugăciune, în post şi în înfrânare, pe care lucru minunat văzându-l ne uimim, şi înțelegând în ce chip tainic orânduieşte Dumnezeu întoarcerea celor aleşi ai Săi la lumină, şi cântăm ție, celui ce îndelungă vreme ți s-a pregatit carare:
Bucură-te, că Domnui te-a cunoscut pe tine a fi vas ales;
Bucură-te, că mai întâi Iustina, fecioara cea curată, pe calea Domnului a purces;
Bucură-te, că printr-însa ți s-a pregatit cărarea întoarcerii la Hristos;
Bucură-te, că Iustina întâi pe părinții săi de la păgâneasca slujire i-a întors;
Bucură-te, că Iustina Mireasa aleasă a lui Hristos s-a dovedit;
Bucură-te, că Lui în post şi multă rugăciune I-a slujit;
Bucură-te, că sufletul ei s-a arătat pământ cu multă rodire;
Bucură-te, că ne-a învățat a ne închina Ziditorului, nu la a Sa zidire;
Bucură-te, că şi azi dați lumină celor îndoielnici;
Bucură-te, că la voi aleargă cei ce în credință se arată şovăielnici;
Bucură-te, şi împreună cu Iustina roagă-te pentru noi;

Bucură-te, că prin rugăciunile voastre ne izbăvim din nevoi;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 4-lea
Văzând râvna cea mare a fecioarei către Hristos, căci pe mulți începuse a-i întoarce de la păgâneasca slujire, urâtorul de bine şi al oamenilor, a pornit asupră-i cumplit război al răutății, dar ea întărindu-se cu Semnul Crucii, prin rugăciune zdrobea puterea diavolului, cântând lui Dumnezeu: ALILUIA!

Icosul al 4-lea
Cu multă iscusință a socotit vrăjmaşul neamului omenesc a o abate pe Iustina de la calea mântuirii, dar nu a priceput vicleanul că astfel lucra întoarcerea spre mântuire şi spre dumnezeiasca slujire încă şi a altor vase ale lui Dumnezeu, şi cursă înşelătoare cu meşteşug întinse ei, prin tânărul Aglaid Scolasticul voind a o vâna pe dânsa spre petrecerea cea în necurăție. Dar, întărită fiind de puterea lui Hristos, păzita a fost de toată spurcăciunea, pentru care şi noi, uimiți de înțeleptele orânduiri ale lui Dumnezeu, grăim ție:
Bucură-te, că nimic nu au izbutit cursele diavoleşti asupra fecioarei celei curate;
Bucură-te, că prin Aglaid Scolasticul, buna ta râvnă trebuia să se arate;
Bucură-te, că aşa orânduieşte Dumnezeu cărările mântuirii;
Bucură-te, că ne înveti pe noi a fi tari şi statornici la vremea ispitirii;
Bucură-te, că fecioara de uneltiri viclene nu s-a arătat ispitită;
Bucură-te, că prin darul cerescului ei Mire, de tot răul a fost păzită;
Bucură-te, că meşteşugitele curse nu au înşelat-o;
Bucură-te, că mieluşeaua lui Hristos, statornică buna sa râvnă a arătat-o;
Bucură-te, că pilda ei trebuie să ne stea înainte;
Bucură-te, Sfinte ca ai prețuit curățenia ei cuminte;
Bucură-te, că prin ale voastre rugăciuni, suntem apărați de multe ispite;
Bucură-te, şi ale noastre rugăciuni fă-le înaintea Domnului bine primite;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 5-lea
Neputând Aglaid nici cu ademeniri viclene şi nici cu sila a o atrage pe fecioară de la păzirea curățeniei sale, a alergat la tine, Cipriane prea slăvite, care pe atunci erai cunoscut ca jertfitor idolesc şi mare vrăjitor şi fermecător, căci aşa orânduise Dumnezeu taina întoarcerii tale la Hristos, de care negrăită înțelepciune, noi minunându-ne, cântare aducem Lui: ALILUIA!

Icosul al 5-lea
Cu necurata putere a vrăjilor tale ai încercat atunci, Cipriane, a ispiti curăția fecioarei Iustina, ca să o pleci pe ea spre dorirea cea aprinsă, spre necurăția lui Aglaid, şi s-a tulburat sufletul curat al fecioarei de războiul pe care diavolul îl ridicăse asupra ei; dar întărindu-se cu semnul Crucii Sfinte şi cu puterea rugăciunii, a biruit săgețile aprinse, cele pornite împotrivă-i. De care lucru aflând, amar te-ai întristat, dar noi cântăm ție:
Bucură-te, Cipriane, că întristarea aceasta spre bucurie s-a arătat roditoare;
Bucură-te, că s-a păzit curăția neprihănitei fecioare;
Bucură-te, că s-a frânt boldul satanei prin Cinstita Cruce;
Bucură-te, că şi azi rugăciunea ta biruință împotriva diavolului aduce;
Bucură-te, că şi nouă credința Iustinei spre pildă ne stă înainte;
Bucură-te, că şi ție însuți, spre ajutor s-a făcut, Sfinte;
Bucură-te, că aşa ai cunoscut amăgirea vrăjitor idoleşti;
Bucură-te, că acum, cu rugăciunile tale, toată puterea celui rău biruieşti;
Bucură-te, că pe voi sfinților Ciprian şi Iustina, vă chemăm în ajutor;
Bucură-te, că v-ați făcut biruitori asupra tuturor rătăciților;
Bucură-te, că prin tine s-a vădit zădărnicia credințelor păgâneşti;

Bucură-te, că şi azi farmece şi descântece ca spurcate vrăjitorii le vădeşti;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al-6-lea

Vazând biruindu-se meşteşugirea vrăjilor tale cu puterea Crucii ţi-ai înnoit atacurile împotriva fecioarei Iustina, căci aşa a voit Domnul ca să se vădească marea neputinţă şi înşelăciunea uneltirilor diavoleşti, şi să se arate puterea Numelui lui Hristos, ca văzând minunea, toţi să-L lăudăm pe El, cântând: ALILUIA!

Icosul al-6-lea

Smerindu-şi trupul sau cu postul şi rugăciunea, cu haină aspră îmbrăcându-se, Iustina a biruit atacurile pe care mai vârtos diavolul le pornise împotriva ei. Iară el, uneltind cu vicleşug ca şi oarecând pe Eva să o amăgească, sub chipul unei femei venind, cu amăgitoare vorbe încerca să o ispitească ca şi cum ar fi voit să urmeze vieţii şi curăţiei ei. Dar acest chip de ademenire înţelegându-l Iustina, a biruit uneltirile lui, pentru care noi grăim:
Bucură-te, Cipriane, că stăruind în prigonirea fecioarei ai vădit puterea rugii;
Bucură-te, că fecioara nu s-a amăgit de duhul înşeăciunii;
Bucură-te, că prin stăruinţa ta în prigonire, ca şi oarecând Pavel, statornic te-ai arătat;
Bucură-te, că statornicia ta în rău, îndelung iubitorul de oameni Dumnezeu a răbdat;
Bucură-te, că mai înainte a cunoscut Domnul că vei fi statornic şi în credinţă;
Bucură-te, căci ca şi Pavel ai vădit că cele rele le lucrai doar din neştiinţă;
Bucură-te, că prin fecioara cea curată Hristos te-a luminat;
Bucură-te, că prin ea Calea, Adevărul şi Viaţa ai aflat;
Bucură-te, că şi pe cei ce sunt întru întunericul rătăcirii, îi luminezi;
Bucură-te, că acum în lumina cerească te desfătezi;
Bucură-te, şi ne întoarce pe noi din orice rătăcire;
Bucură-te, îţi cântăm ţie, căutând prin tine mântuire;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al-7-lea

Aflând că prin acea vicleană uneltire nimic nu a sporit diavolul împotriva curăţiei Iustinei, ai voit să afli cu ce putere îl biruieşte ea, zdrobind toate meşteşugurile lor şi ţi s-a adeverit că nu poate diavolul nici a privi spre semnul Crucii, căci foc ce-l arde şi departe îl goneşte ea este împotrivă-i; astfel ai început, o, Cipriane a înţelege puterea cu care se înarmează toţi închinătorii Crucii când aduc ei cântarea de laudă: ALILUIA!

Icosul al-7-lea

Scârbit ai fost mai întâi, o Sfinte, când ai văzut că puterea vrăjilor diavoleşti, pe care le credeai neînvinse încă din pruncia ta, este biruită de o fecioară neputincioasă cu firea; dar apoi mintea ta cea doritoare de desăvârşita cunoaştere a început să se lumineze prin cunoştinţa Adevărului; de care bucurându-ne îţi cântăm:
Bucură-te, vas primitor de adevărata lumină;
Bucură-te, că ai venit la cunoştinţa adevărului printr-o fecioară creştină;
Bucură-te, cel ce din pruncie ai dorit cunoaşterea cea adevărată;
Bucură-te, că astăzi dracii de frica ta tresaltă;
Bucură-te, că ai înfrânt puterea cu care ei odinioară te-au supus;
Bucură-te, că lumea de uneltirile diavoleşti e păzită;
Bucură-te, că prin aceasta credinţa nostră e întărită;
Bucură-te, corabie, ce ai înfruntat marea cea înfiorată;
Bucură-te, că lumina lui Hristos, ca un far în furtună ţi-a fost arătată;
Bucură-te, că şi pe noi, păcătoşii, ne aduci la liman liniştit;
Bucură-te, că pe mulţi să smulgi, din al patimilor noian ai izbutit;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al-8-lea

Voind să te amăgească diavolul cu uneltirile lui a iscodit altă înşelăciune şi mai vicleană ca să vă ameţească pe toţi. Astfel s-a prefăcut luând chipul Iustinei şi a intrat la Aglaid; acesta crezând că nălucirea e adevărată a strigat-o pe nume, dar minune: numai la auzul numelui fecioarei nălucirea s-a risipit. Şi noi înspăimântaţi fiind, cântăm lui Dumnezeu Celui ce a dat o aşa putere oamenilor bineplăcuţi Lui: ALILUIA!

Icosul al-8-lea

Cu spaimă cumplită a alergat Aglaid la tine, Cipriane, spunându-ţi cele petrecute, iar tu, ruşinat, fiindcă se vedea zadarnicia şi amăgirea vrăjilor tale, ai încercat nenumărate alte chipuri de asemănare ca să-l poţi face pe Aglaid sau pe tine însuţi să vă puteţi apropia de casa Iustinei. Dar fiind voi cu cuget necurat nimic nu aţi izbutit, căci Însuşi Mirele Cel Ceresc păzea curăţia prea înţeleptei fecioare; pentru care noi cu umilinţă cântăm:
Bucură-te, că nu ai amăgit-o nicidecum pe fecioara cea curată;
Bucură-te, că prin statornica Iustina multe taine s-au vădit;
Bucură-te, că mai întâi puterea diavolului a fi neputincioasă s-a dovedit;
Bucură-te, că puterea nebiruită a lui Hristos şi al Crucii Sale s-a arătat;
Bucură-te, că ai cunoscut cum întăreşte Dumnezeu pe Sfinţii Săi în chip minunat;
Bucură-te, că şi azi credinţele rătăcite din lume izgoneşti;
Bucură-te, şi ne înarmează pe noi prin credinţă împotriva celui rău;
Bucură-te, şi ne dă biruinţă împotriva diavolului, nouă, celor ce chemăm numele tău;
Bucură-te, şi împreună cu fecioara cea curată scapă-ne de ispitele cele neaşteptate;
Bucură-te, şi cursele lui Veliar sfărâmă-le şi fă-ni-le nouă arătate;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al-9-lea

Neizbutind nimic împotriva credinţei celei neclintite a Iustinei şi a curăţiei ei prin încercarea de a o arunca în prapastia iubirii de plăceri trupeşti, ai căutat a o supune pe dânsa prin ispitirile durerii pornind asupră-i, ca şi oarecând asupra lui Iov, mulţime de nenorociri; dar ea neîncetat rugându-se ca şi David graia: Nu voi muri, ci vie voi fi şi voi povesti lucrurile Domnului. Şi pentru toate proslăvea pe Dumnezeu cântându-I: ALILUIA!

Icosul al-9-lea

Dar nu numai asupra ei, ci şi asupra rudeniilor ei şi a toată cetatea slobozind blestemul, ai adus, o, Cipriane, vătămare, din mânia cea neîmblânzită şi din ruşinea cea multă ce ţi se făcuse, încât mulţi cetăţeni au mers la Iustina voind a o sili pe ea să nu se mai împotrivească lui Aglaid, pentru a izbăvi cetatea de mulţimea vrăjilor tale; dar ea nu prin însoţire necurată, ci prin curate şi fierbinţi rugăciuni, a izbăvit pe toţi de tot răul, batjocorind meşteşugurile vrăjitoreşti; pentru aceea cu toţi văzând minunea lăudăm pe Dumnezeu şi cântăm ţie:
Bucură-te, că nici iscoadele cele rele la rău nu au înduplecat-o;
Bucură-te, că Iustina s-a dovedit slujirii lui Hristos vas plecat;
Bucură-te, că mulţi din aceia au cunoscut pe Hristos, prin minunata ei tămăduire;
Bucură-te, că întreaga cetate a luat printr-însa izbăvire;
Bucură-te, că mulţi au venit atunci la credinţă;
Bucură-te, că tu însuţi ai fost zdruncinat în întrega ta fiinţă;
Bucură-te, că pentru a doua oară ai fost puternic cutremurat;
Bucură-te, că încrederea în puterea vrăjilor tale ţi s-a destrămat;
Bucură-te, că aşa a binevoit Dumnezeu prin minunata fecioară a-ţi lucra mântuirea;
Bucură-te, că ne înveţi pe noi a răbda îndelung când suntem ispitiţi;
Bucură-te, că ne întăreşti pe noi a rămâne în credinţă statornici şi neclintiţi;
Bucură-te, sfinţite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 10-lea

Ruşinat fiind, Cipriane, de înfrângerea ce ai suferit-o printr-o tânară fecioară, tu, cel mult învățat şi iscusit foarte în lucruri vrăjitoreşti şi înştiințându-te că toate meşteşugurile viclene cu puterea Crucii şi cu numele lui Hristos au fost biruite, ți-ai venit întru simțire şi întru cunoştința Adevărului şi ai început a dosădi pe draci, slăvind pe Dumnezeu şi cântându-I, Lui: ALILUIA!

Icosul al 10-lea

Văzând ca te-ai trezit din somnul şi întunericul neştiintei şi cu mânie sfântă îl ocărăşti, acum şi pe tine, slujitorul idoleştii închinări şi al diavoleştilor meşteşuguri vrăjitoreşti, ca să te piardă s-a pornit diavolul cu putere multă, încercând să te ucidă şi, neavând tu nici un ajutor de la nimeni să te izbăvească, ți-ai adus aminte de semnul Crucii, prin care se împotrivea Iustina şi, chemând numele lui Hristos ai biruit puterea diavolului, de care lucru prea minunat, cutremurați fiind, cântăm ție:
Bucură-te, Cipriane, că prin fecioara Iustina ai venit la chemarea Numelui lui Hristos;
Bucură-te, că întru Numele Lui ai zdrobit pe diavolul ce se pornise împotiva ta mai vârtos;
Bucură-te, că ai aflat Lumina cea adevărată;
Bucură-te, împreună cu fecioara cea curată;
Bucură-te, că spre spurcata însoțire n-ai putut să o pleci;
Bucură-te, că în Lumina lui Hristos, acum împreună cu ea petreci;
Bucură-te, şi ne întăreşte şi pe noi în chemarea Numelui lui Hristos;
Bucură-te, că ni L-ai arătat nouă a fi dar prea luminos;
Bucură-te, că şi prin tine a sporit Biserica cea biruitoare;
Bucură-te, că te-a câştigat la credință Iustina, cea curată ca o floare;
Bucură-te, şi ne învață şi pre noi a păzi curăția;
Bucură-te, şi izbăveşte din nevoi pe cei ce iubesc fecioria;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 11-lea

Arzându-ți toate cărțile tale cele vrăjitoreşti înaintea credincioşilor, ai alergat la Episcopul creştinesc, cerându-i lui să te unească prin Botez cu Dumnezeul Iustinei şi având tu inimă înfrântă şi cu multă plângere pentru toate relele ce le-ai făptuit în viața ta de până atunci, primit ai fost în turma lui Hristos; căci a cunoscut Episcopul buna ta râvnire. Şi precum te-ai arătat odinioară grabnic la rău, te-ai dovedit apoi apring râvnitor şi slujitor vrednic al Dumnezeului Celui adevărat, neprididând a-I aduce Lui neîncetat cântarea: ALILUIA!

Icosul al 11-lea

Cu mare osârdie ai alergat, Cipriane, pe calea cea strâmtă şi anevoioasă, după ce ai aflat că Hristos este calea cea adevărată, dorind să răscumperi vremea petrecută în spurcata slujire idolească şi totdeauna plângând pentru faptele cele rele de mai înainte. Drept aceea ai mers din putere în putere şi din bunătate în bunătate, încât degrab te-ai învrednicit a primi nu numai Botezul, ci ai păşit din treaptă în treaptă până la cinstea de Episcop, păstorind cu râvnă turma lui Hristos. Iar pe fecioara Iustina, diaconiță şi egumenă într-o mănăstire de fecioare ai făcut-o. Pe care cinstită înălțare văzând-o cu bucurie cântăm ție:
Bucură-te, Cipriane, că aşa răsplăteşte Dumnezeu inima curată;
Bucură-te, că a cunoscut Dumnezeu râvna ta după cunoştința cea adevărată;
Bucură-te, că aşa miluieşte Dumnezeu pe cei ce îndelungi ispitiri suferă;
Bucură-te, că aşa te-ai arătat Arhiereu prea sfințit;
Bucură-te, că şi pe Iustina vrednica diaconiță slujirii lui Hristos ai înălțat-o;
Bucură-te, că egumenă şi povățuitoare şi altor fecioare ai dat-o;
Bucură-te, că ai păstorit turma lui Hristos cu multă râvnă şi silire;
Bucură-te, că şi noi alergăm la tine, ca la un adevărat păstor, cu multă dorire;
Bucură-te, şi ne povățuieşte pe noi pe calea mântuirii;
Bucură-te, şi fii lângă noi mereu în ceasul ispitirii;

Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 12-lea

Prin râvna ta şi a fecioarelor cele curate povățuite de înteleapta Iustina se deşerta slujirea idolească, iar slava lui Hristos se înmulțea. O viață ca aceasta a ta şi sârguința cea pentru slujirea lui Hristos şi pentru mângâierea sufletelor omeneşti văzând-o diavolul, scrâşnea împotrivă-ți voind cu orice chip să te piardă. Însă nu ştia pierzătorul că o şi mai mare şi nepieritoare slavă îți pregătea şi sălăşluire cu cetele Sfinților; ca împreună cu ei pururea să cânți lui Dumnezeu cântarea: ALILUIA!

Icosul al 12-lea

Neştiind pierzătorul în ce chip să te piardă, căci se temea de puterea Crucii, a îndemnat pe păgâni să te clevetească înaintea ighemonului, că ai părăsit păgâneasca închinare şi slujire idolească, venind la creştineasca închinare a lui Hristos, şi că pe mulți depărtezi de la spurcata slujire la idoli, sporind turma lui Hristos. Acestea auzind ighemonul şi neputând a te zăticni prin cuvinte meşteşugite, te-a dat la muncire cumplită împreună cu fecioara Iustina. Iara voi, toate răbdându-le şi neplecându-vă la închinarea idolească, igheonul a poruncit să vă ucidă pe voi prin tăiere de sabie. Iar împreună cu voi s-a învrednicit de cununa mucenicească şi evlaviosul creştin Teoctist, care văzând moartea voastră cea nevinovată, a mărturisit şi el pe Hristos. Pentru aceea laude ca acestea aducem ție:
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi al turmei lui Hristos păstor nebiruit;
Bucură-te, că şi Iustina fecioara, nevoindu-se alături de tine s-a sfințit;
Bucură-te, că de vicleanul ighemon n-ați fost amăgiți;
Bucură-te, că v-ați arătat mărturisitori ai lui Hristos neclintiți;
Bucură-te, că astfel de cununa muceniceasca ați fost învredniciți;
Bucură-te, că acum prin sfintele tale moaşte multe tămăduiri se dăruiesc;
Bucură-te, că râuri de daruri se revarsă celor ce te cinstesc;
Bucură-te, că şi noi cu mare credință la tine năzuim;
Bucură-te, că prin ale tale sfinte moaşte ajutor şi mântuire nădăjduim;
Bucură-te, şi te roagă pentru noi împreună cu Sfânta Iustina şi Sfântul Teoctist;
Bucură-te, şi primeşte de la noi jertfă de laudă acest smerit acatist;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Condacul al 13-lea

O, Prea Sfințite Cipriane, Ierarhul cel cinstit al lui Dumnezeu, nevoitorule prea tare, împreună cu Sfânta muceniță Iustina şi Sfântul mucenic Teoctist, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce pururea te cinstesc şi cu cântări măresc sfântă pomenirea ta şi cu rugăciunile tale, îmblânzeşte pe Stăpânul Hristos, pentru toți mijlocind iertare de greşeale şi izbăvire de toate cursele şi ispitirile diavoleşti, ca mântuindu-ne să-I cântăm împreună cu tine, în vecii nesfârşiți, cântarea îngerească: ALILUIA! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Minunată s-a arătat viața ta, Sfinte, că din pruncie slujirii idoleşti ai fost închinat, dar cunoscând Domnul râvna ta după cunoaşterea cea adevărată, ți-a descoperit ție printr-o fecioară curată pe Hristos-singur-Adevărul, de care taină şi pronie dumnezeiască minunându-ne, cu credință cântăm ție:
Bucură-te, cel ce ai înfrânt slujirea idolească;
Bucură-te, că ai vădit înşeăciunea diavolească;
Bucură-te, că de cunoştința adevărului ai râvnit;
Bucură-te, cel ce şi în păgâneasca cunoştiință te-ai arătat iscusit;
Bucură-te, cel ce diavoleşti meşteşuguri şi vrăjitorii ai cunoscut;
Bucură-te, că toate acestea mai apoi de ocară le-ai făcut;
Bucură-te, că poți să ne scapi de ispita diavolească;
Bucură-te, că ne izbăveşti de rătăcirile eretice;
Bucură-te, că ne arăți calea spre adevăr;

Bucură-te, că rugăciunile tale de tot răul ne scapă;
Bucură-te, ajutorul celor înviforați;
Bucură-te, că lumina ta tuturor o împarți;
Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!

Şi **Condacul întâi**
Cela ce mai înainte ai fost învățător răutății, şi te-ai arătat Arhiereu prin cinstita fecioară Iustina, şi ca un păstor înțelept, din spinii înşeăciunii ai înflorit ca o floare prea frumoasă, şi pe noi credincioşii, ne-ai umplut cu miresmele tămăduirilor şi de razele minunilor tale, întăreşte-ne ca să-ți cântăm ție: **Bucură-te, sfințite mucenice Cipriane, pururea slăvite!**

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE care se zice doar de PREOȚI:

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Creatorule şi Chivernisitorule a toate, Sfânt şi slăvit eşti; Împăratul Împăraților şi Domnul domnilor, slavă Ție. Tu Cel ce locuieşti în lumina cea nepătrunsă şi neapropiată, pentru rugăciunea mea, a smeritului şi nevrednicului robului Tău, depărtează demonii şi stinge viclenia lor de la robii Tăi; revarsă ploaie la bună vreme peste tot pământul şi fă-l să-şi dea roadele lui; copacii şi viile să-şi dea deplin rodul lor; femeile să fie dezlegate şi eliberate de nerodirea pântecelui; acestea şi toată lumea mai întâi fiind dezlegate, dezleagă şi toată zidirea de toate legăturile diavoleşti. Şi dezleagă pe robul Tău *(numele)* **împreună cu toate ale casei lui de toate legăturile satanei, ale magiei, ale farmecelor şi ale puterilor potrivnice. Împiedică Tu, Doamne Dumnezeul părinților noştri toată lucrarea satanei, Tu Cel ce dai dezlegare de magie, de farmece, de vrăji şi de toate lucrările sataniceşti şi de toate legăturile lui, şi distruge toată lucrarea vicleană prin pomenirea Prea Sfântului Tău nume.**
Aşa, Doamne, Stăpâne a toate, auzi-mă pe mine nevrednicul slujitorul Tău şi dezleagă pe robul Tău *(numele)* **de toate legăturile satanei şi dacă este legat în cer, sau pe pământ, sau cu piele de animale necuvântătoare, sau cu fier, sau cu piatra, sau cu lemn, sau cu scriere, sau cu sânge de om, sau cu al păsărilor, sau cu al peştilor, sau prin necurăție, sau în alt chip s-au abătut asupra lui, sau dacă din altă parte au venit, din mare, din fântâni, din morminte, sau din orice alt loc, sau dacă a venit prin unghii de om, de animal, sau gheare de pasăre, sau prin şerpi (vii sau morți), sau prin pământul morților, sau dacă a venit prin străpungere de ace, dezleagă-le pentru totdeauna, în ceasul acesta, Doamne, cu puterea Ta cea mare.**
Tu Doamne, Dumnezeul nostru, Care cunoşti şi ştii toate, dezleagă, sfărâmă şi distruge, acum, lucrările magiei, iar pe robul Tău *(numele)* **păzeşte-l cu toți ai casei lui de toate uneltirile diavoleşti. Zdrobeşte cu însemnarea cinstitei şi de viață făcătoarei Cruci toate puterile potrivnicilor. Pustieşte, distruge şi depărtează pentru totdeauna toate lucrările magiei, vrăjitoriei şi fermecătoriei de la robul Tău** *(numele)*.
Aşa, Doamne, auzi-mă pe mine păcătosul slujitorul Tău şi pe robul Tău cu toți ai casei lui, şi dezleagă-i de demonul de amiază, de toată boala şi de tot blestemul, de toată mânia, nenorocirea, clevetirea, invidia, farmecele, nemilostivirea, lenea, lacomia, neputința, prostia, neînțelepciunea, mândria, cruzimea, nedreptatea, trufia, şi de toate rătăcirile şi greşalele, ştiute şi neştiute, pentru sfânt numele Tău, că binecuvântat eşti în veci. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI IOAN DE KRONSTADT



După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Celui ales între preoți, minunatului mijlocitor, dumnezeiescului Ioan, păstorului şi învățătorului, celui ce s-a arătat împăraților iubitor şi întristaților mângâietor, celui ce a luminat pământul Rusiei şi toată viața sa a dăruit-o slujirii lui Dumnezeu şi a aproapelui îndreptând mulțimea păcătoşilor spre pocăință, multor bolnavi tămăduire de la Dumnezeu dobândind, să-i aducem laudă ca unui apărător şi grabnic ajutător. Tu, dar, părinte, pentru că ai îndrăzneală către Domnul, de toate necazurile ne izbăveşte, pe noi, cei care-ți cântăm ție: ***Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!***

Icosul 1
Pe îngerul tău păzitor, încă de şase ani fiind, în lumină nespusă l-ai văzut, Ioane, el spunându-ți ție că, după voința lui Dumnezeu, întotdeauna nevăzut stă şi păzeşte de toate relele. Prin aceasta din tinerețe ales de Dumnezeu pe tine ştiindu-te, strigăm către tine:
Bucură-te, cel ce din pruncie te-ai arătat "ales" de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce din tinerețe te-ai arătat "chemat" al binecuvântarii Lui;
Bucură-te, cel ce pe îngerul tău din tinerețe l-ai veselit cu bunele deprinderi;
Bucură-te, că cu nimic l-ai întristat;
Bucură-te, că nevăzutul tău păzitor ți s-a arătat;
Bucură-te, că acela întotdeauna a te păzi ți-a făgăduit;
Bucură-te, odraslă prea iubită a părinților celor evlavioşi;
Bucură-te, cel ce din pruncie de părinții tăi ai fost învățat cu frica de Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce cu cumpătare din tinerețe te-ai deprins;
Bucură-te, cel ce zilele tinereții tale în sărăcie şi înfrânare le-ai petrecut;
Bucură-te, că datorită bunei tale viețuiri, darul lui Dumnezeu peste tine s-a odihnit;
Bucură-te, că fața ta cu smerenie era împodobită;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 2-lea

Te vedem, pe tine, de Dumnezeu înțelepțite Ioane, din fragedă vârstă umbrit de binecuvântarea lui Dumnezeu, care în taină te-a condus spre o viață virtuoasă. Pentru aceea, avându-te pe tine pildă demnă de urmat, cu smerenie cântăm lui Hristos Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Mintea ta din pruncie în lecturile şi cugetările Sfinților Părinti ți-ai cufundat-o, Ioane şi din ele te-ai adăpat cu apa cea vie, din izvorul Duhului Sfânt. Pentru aceasta te rugăm pe tine, roagă-L pe Prea Bunul Dumnezeu să ne facă şi pe noi părtaşi la împărtăşirea aceasta, pe cei ce-ți cântăm:
Bucură-te, cel ce din pruncie te-ai păzit de patimi;
Bucură-te, cel ce harul Sfântului Botez întreg l-ai păzit;
Bucură-te, cel ce ți-a plăcut a citi din scrierile Sfinților Părinti;
Bucură-te, cel ce ai pătruns cu adevărat înțelesul acestora;
Bucură-te, cel ce ai arătat mare sârguință în această lucrare;
Bucură-te, cel ce în iubirea de înțelepciune duhovnicească şi firească te-ai arătat desăvârşit;
Bucură-te, că prin înțelepciunea ta lumea de înşeăciune ai vădit-o;
Bucură-te, că de acea înşelăciune ca un vultur, înțeleptule ai scăpăt;
Bucură-te, minunat şi luminat învățător al țărilor din nordul Rusiei;
Bucură-te, cel ce ai izgonit întunericul păcatului din oameni;
Bucură-te, că tuturor celor ce au venit la tine cu rugăciuni degrabă i-ai ajutat;
Bucură-te, prea-puternică mijlocire pentru noi înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 3-lea

Puterea darului lui Dumnezeu care pe cele cu lipsă le împlineşte, din belsug s-a revărsat peste tine, Ioane, pururi pomenite, când de Prea Sfințitul Hristofor întru preot ai fost hirotonit şi oraşului Kronsdadt ai fost rânduit păstor; de atunci ai început a învăța oamenii să slujească drept Sfintei Treimi şi să-i cânte: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având iubire dumnezeiasca în inima înțeleptule Ioane, şi rânduiala postului cu strictețe păzind-o, ai biruit toate năvălirile patimilor, nefiind nicidecum atins de ele. Prin aceasta, ca un bărbat desăvârşit ai ieşit să lucrezi țarina Domnului prin cuvânt, ca şi cu un plug ai afânat inimile întărite şi înghețate ale oamenilor, încălzindu-le cu rugăciunea şi cu iubirea ta şi semănând în ele sămânța pocăinței sincere şi a credinței vii. Pentru toate acestea îți cântăm ție laudă:
Bucură-te, vas ales al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, locuința darurilor cereşti;
Bucură-te, cel ce cu toată inima şi cu tot sufletul L-ai iubit pe Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru aceasta şi întreaga turma pe care ai păstorit-o ai învățat-o a-L iubi pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce învățăturile Evangheliei şi rânduielile postului cu frică le-ai păzit;
Bucură-te, că acestea şi pe aproapele tău prin fapte l-ai învățat;
Bucură-te, că din tinerețe peste patimi împărat te-ai arătat;
Bucură-te, slăvitule biruitor asupra păcatului;
Bucură-te, că în lume ca o lumină, exemplu viu ai luminat;
Bucură-te, că pe pământ ai fost cu înțelepicune cerească dăruit;
Bucură-te, stâlp neclintit al țării tale ortodoxe;

Bucură-te, neîntârziatule apărător al ortodoxiei şi al obiceiurilor celor bune;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 4-lea

Prin furtuna multor necazuri şi griji lumeşti trecând, ajută-ne nouă, Părinte Ioane, aşa cum şi în viaţa ta ai ajutat tuturor celor ce cu credinţă au venit la tine, ca toţi cei ajutaţi de tine să-I cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind pe apostolul care zice: "locuinţa noastră este în cer" şi dorind a-l urma, această viaţă vremelnică nu ai petrecut-o în slujba trupului şi-n lucrarea patimilor, Ioane, ci în curăţirea sufletului de întunericul păcatului, căci cu ele nimeni nu poate intra în Cereasca Împărăţie. Prin aceasta avându-te chip de viaţa plăcută lui Dumnezeu şi ajutor întru toate, strigăm către tine unele ca acestea:
Bucură-te, luminată strălucire a luminii evanghelice în zilele noastre;
Bucură-te, cel ce sufletelor întunecate eşti luminare pătrunzătoare;
Bucură-te, că în scrierile cele Dumnezeieşti ţi-ai cufundat mintea;
Bucură-te, că din ele ai aflat cale dreaptă către Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, că toate faptele tale au fost lumină lumii;
Bucură-te, că prin tine Tatăl cel ceresc minunat s-a proslavit;
Bucură-te, că cuvântul tău n-a fost nici chimval răsunător, nici mort sau neajuns;
Bucură-te, că cuvântul tău întru adevăr viu şi lucrător s-a arătat;
Bucură-te, că prin tine cei morţi cu duhul prin credinţă înviaza;
Bucură-te, că prin tine cei căzuţi în întunericul păcatului se trezesc la pocăinţă;
Bucură-te, că pe tine în zilele noastre Domnul pământului Rusiei prooroc şi apostol te-ai arătat;
Bucură-te, că în tine dobândind ştiinţa adevărului ai luat darul vindecării şi al apărării credinţei, neînfricat luptător arătându-te;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 5-lea

Stea luminătoare a pământului rusesc te-ai arătat, Sfinte Ioane, luminând întunericul păcatului. Prin aceasta şi azi reverşi lumină fiilor Rusiei, celor cuprinşi de întunericul rătăcirii, celor care s-au predat în mâinile necuraţilor, ca să-şi cunoască rătăcirea lor şi Domnului întru pocăinţă să-I cânte: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzând poporul rus vrednicia ta de învăţător şi rugăciunea ta cea prea-puternică înaintea lui Dumnezeu, mulţime multă din diferite părţi la tine a alergat, Părinte, auzind de vindecările bolilor şi de sfaturile tale, iar în necazuri mângâiere cerând, cu mulţumire ţie îţi striga:
Bucură-te, Ioane, noule luminător al lumii;
Bucură-te, ajutător nemijlocit prin rugăciunile tale către Dumnezeu;
Bucură-te, că rugăciunile tale sunt puternice înaintea Împăratului milostivirii;
Bucură-te, că starea ta înaintea Lui este izvor al binecuvântarii, care prin tine se revarsă la toată lumea;
Bucură-te, că prin tine după măsura credinţei se dau vindecările;
Bucură-te, că prin tine cei bolnavi scapă degrabă de bolile lor, primind sănătate;
Bucură-te, că prin tine cei păcătoşi la pocăinţă se întorc;
Bucură-te, că te-ai arătat înţelepţitor al celor răzvrătiţi;
Bucură-te, că prin tine cei ce fără de minte care se râd de cele sfinte ale credinţei sunt mustraţi;
Bucură-te, că prin tine cei ce râd de faptele tale cele minunate, venindu-şi în sine, sunt primiţi de tine ca de un părinte iubitor de fii;
Bucură-te, mângâiere grabnică a celor ce plâng;
Bucură-te, tămăduire binecuvântată a celor neputincioşi;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al-6-lea

Propovăduitor al adevărului, părinte purtător de Dumnezeu fiind, toate ale tale în slujirea lui Dumnezeu şi a aproapelui le-ai dat şi jugul preoției luându-l nu ai cunoscut liniştea aici, pururea săvârşind slujbe dumnezeieşti în biserică şi în casele credincioşilor cântări duhovniceşti cântând; celor nevoiaşi te-ai arătat ajutător. Şi prin aceasta ți-ai atras numele de miluitor fără de arginți, Ioane. De acestea auzind şi noi, slăvim pe Dumnezeu pentru tine cântându-i: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Hristos, Dumnezeul nostru, strălucind din fecioara Maria şi întunericul închinării la idoli izgonindu-l, te-a arătat pe tine, Părinte Ioane, drept şi credincios, propovăduitor al adevărului înaintea sljitorilor celor înşelători ai vicleanului. Prin aceasta, având îndrăzneală către Domnul, izbăveşte de răutatea şi viclenia acelora pe toți care-ți cântă aşa:
Bucură-te, slujitorule credincios al lui Hristos;
Bucură-te, între preoți puternic mijlocitor înaintea Aceluia;
Bucură-te, păzitor neadormit al casei celei Dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce prin sabia cuvântului lui Dumnezeu şi a rugăciunii ai alungat pe cei potrivnici;
Bucură-te, cel ce prin scrierile tale pe mulți i-ai înălțat la iubirea în Hristos;
Bucură-te, cel ce ai arătat prin cuvântările tale iubirea de oameni a lui Dumnezeu;
Bucură-te, lucrarea Duhului Dumnezeiesc arătată în inimile oamenilor;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat tainic grăitor cu Dumnezeu prin rugăciune;
Bucură-te, cel ce ai păzit minunat cucernicia prin curată căsătorie;
Bucură-te, cel ce pe mulți fii duhovniceşti prin pocăință ai născut;
Bucură-te, că ai rămas şi după moarte în inimile credincioşilor;
Bucură-te, că pomenirea ta, ca a unui drept propovăduitor, va rămâne în veci;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al-7-lea

Vrând Prea Bunul Dumnezeu să mângâie poporul său cel bine-credincios şi să-i întoarcă pe cei fărădelege de la faptele lor cele rele, te-a arătat pe tine, Ioane, ca pe Iona în Ninive, vestind mânia lui Dumnezeu asupra pământului Rusiei, venind cu grabă de nu se vor pocăi şi de nu vor cânta cu smerenie lui Hristos Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Un nou necaz şi mânia lui Dumnezeu am ajuns să suferim nevrând noi să ascultăm de glasul tău cel dumnezeiesc, prin care ai spus: "Stăpânirea țării se va nimici şi puterea va ajunge în mâinile slugilor satanei, locuitorii mănăstirilor vor fi prigoniți, bisericile se vor închide şi mulțime de popor creştin va muri cu viață mucenicească". Pentru aceasta la tine, Părinte Ioane, întru pocăință alergăm şi cu umilință strigăm: Roagă pe Stăpânul Hristos să-şi schimbe mânia Sa în milă față de noi, cei ce-ți cântăm:
Bucură-te, glasul propovăduitor al pocăinței;
Bucură-te, vestitor nemincinos a mâniei dumnezeieşti asupra celor ce nu se pocăiesc;
Bucură-te, cel ce ai învățat a nu lua în seama părerile lumii;
Bucură-te, îndreptător adevărat;
Bucură-te, că te-ai arătat tare povățuitor al poporului ortodox;
Bucură-te, cel ce ai păzit corabia Bisericii nevătămată de pietrele strâmtorilor;
Bucură-te, iubitor al Împăraților celor cinstiți;
Bucură-te, că te-ai arătat lor înțelept sfătuitor;
Bucură-te, că i-ai învățat cum să-şi folosească puterea lor cu dreptate;
Bucură-te, cel ce cu grijă i-ai îndreptat către ascultare şi credincioşie;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale ai îngrădit tronurile împăraților celor cinstiți;
Bucură-te, că i-ai învățat să judece cu nepărtinire poporul;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al-8-lea

O cale deosebită şi neobişnuită de viaţă ţi-ai ales, părinte Ioane, trăind în lume ca şi cum ai fi trăit în cer, în înfrânare şi cucernicie, aducând pururea slavă lui Dumnezeu şi aşa ai fost preţuit ca mare părinte al Bisericii; pentru aceasta, în ceruri întru veselie cu Hristos petreci şi aduci penru lume rugăciune strigând neîncetat: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Toată lumea ortodoxă te-a cinstit pe tine nu numai în viaţă, ci şi după înfăţişarea ta înaintea lui Dumnezeu, Părinte Ioane, pentru că mare îndrăzneală ai înaintea lui Dumnezeu şi te rogi pentru binecuvântarea tuturor celor ce aleargă la tine şi-ţi cântă aşa:
Bucură-te, rod binecuvântat al unui pom bun;
Bucură-te, cel ce ai fost născut şi educat de un tată preot şi de o mamă binecuvântată;
Bucură-te, că educaţia pe care ai primit-o a rămas exemplu pentru întregul pământ al Rusiei;
Bucură-te, că cetatea Kronstandtului prin slăvirea ta s-a proslăvit;
Bucură-te, căci toată Rusia s-a umplut de faptele tale cele bune;
Bucură-te, că vestea despre viaţa ta îmbunătăţită a ajuns dincolo de hotarele ţării;
Bucură-te, că prin scrierile tale ai făcut cunoscută taina comunicării tale cu Dumnezeu;
Bucură-te, că prin aceste scrieri ai strălucit lumina cea duhovnicească în inimile oamenilor;
Bucură-te, că în scrierile tale s-a arătat curăţia sufletului tău;
Bucură-te, că prin scrierile tale nu numai poporul rus, ci şi alte popoare şi-au căutat mântuirea;
Bucură-te, că prin acestea adevărata credinţă a strălucit alungând întunericul ereziilor;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al-9-lea

Nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda ta, Părinte Ioane, căci fiind mişcat de Duhul Sfânt din tinereţe, cu osârdie ai slujit lui Dumnezeu; mai întâi te-ai ostenit mulţi ani să înveţi învăţăturile Sfinţilor Părinti şi apoi i-ai învăţat să cânte cu înţelepciune lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Oratorul minciunii, Leon cel Neînţelept şi toate gândurile lui cele rele, prin tine, Părinte Ioane, s-au vădit de răutate întărind tu credinţa cea ortodoxă prin vestirile tale; pentru aceasta strigăm ţie:
Bucură-te, fluiere insuflat de Dumnezeu;
Bucură-te, trâmbiţă a Duhului, dulce glăsuitoare;
Bucură-te, cel ce prin cuvintele şi învăţăturile tale ai lămurit dogmele credinţei;
Bucură-te, că prin învăţăturile tale pe cei credincioşi i-ai întărit în ortodoxie;
Bucură-te, că prin tine legiunile potrivnicilor au fost învinse;
Bucură-te, că prin tine cel apostat şi învăţăturile lui au fost vădite de înşeăciune;
Bucură-te, că învăţătura păgubitoare a aceluia care spunea că sufletul nu are o existenţă personală, a fost învinsă;
Bucură-te, că prin tine învăţătura cea adevărată despre nemurirea şi veşnicia sufletului s-au întărit;
Bucură-te, izvor de înţelepciune dumnezeiască;
Bucură-te, cucernicule săvârşitor al tainelor celor dumnezeieşti;
Bucură-te, povăţuitor de nădejde spre Împărăţia Cerurilor;
Bucură-te, învăţătorule al adevăratei căi mântuitoare;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 10-lea

Dorind a-ţi mântui sufletul, pe mulţi sfinţi ţi i-ai luat în ajutor, Părinte Ioane; având mărturisirea apostolică şi patristică a credinţei, tăria mucenicilor, pururi petrecând în înfrânare şi smerenie în faptele cele luminate ale cuvioşilor. Prin aceasta cu sfinţii petreci neîncetat, aduci slavă lui Dumnezeu, pomenindu-ne şi pe noi cei ce-I cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Împăratului celui Ceresc te-ai arătat slujitor credincios şi împăraţilor celor pământeşti ai fost cinste şi

înțelepciune, Părinte Ioane, ambilor slujind cu dreptate, dând ceea ce este al Cezarului, iar lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu şi pe toți i-ai învățat să zică aşa:
Bucură-te, robule a lui Dumnezeu bun şi credincios;
Bucură-te, slujitor osârdnic al aceluia;
Bucură-te, că toate cele rânduite de Dumnezeu cu grijă le-ai împlinit;
Bucură-te, iscusitule lucrător al poruncilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, că pururea aminteai de atotprezenta lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin înțelepciunea ta pe acela pururi l-ai avut în minte;
Bucură-te, că pe cinstiții Împărați ai Rusiei ca pe nişte slugi ai lui Dumnezeu i-ai cinstit;
Bucură-te, că i-ai ajutat mult prin sfaturi şi rugăciuni să conducă poporul cu dreptate;
Bucură-te, că i-ai învățat să ocrotească poporul şi Biserica;
Bucură-te, apărătorule de răscoale şi de răzvrătiți;
Bucură-te, cel ce şi acum te rogi lui Dumnezeu pentru "Împărăția" ortodoxă;
Bucură-te, întărire a sceptrurilor Împăraților celor ortodocşi;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 11-lea

Nu este cu putință, prin laudă, a se înfățişa mulțimea îndreptărilor tale prin Dumnezeu săvârşite, prea minunate Părinte Ioane, câte le-ai săvârşit în timpul vieții tale, bolile vindecând, demonii izgonind din oameni, tămăduind pe cei stăpâniți de patimi, ajutând pe cei săraci şi tuturor după trebuințele lor ajutând; pentru aceea toți împreună strigă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Purtător de lumină şi clar văzător te-a arătat pe tine Domnul în zilele noastre, prevestind mânia cea viitoare a lui Dumnezeu asupra Împărăției ortodoxe, pentru nepocăința poporului, de aceea ca pe un prooroc al lui Dumnezeu şi cunoscător al destinelor, te mărim pe tine şi întru pocăință îți strigăm:
Bucură-te, prooroc minunat nemincinos vestitor al celor viitoare;
Bucură-te, propovăduitorule al pocăinței;
Bucură-te, noule prooroc de aceeaşi cinste cu acela;
Bucură-te, clar văzătorule al destinelor celor dumnezeieşti;
Bucură-te, vestitorule al mâniei celei viitoare asupra celor ce nu se pocăiesc;
Bucură-te, glas dulce glăsuitorule al pocăinței;
Bucură-te, împăciuitorule al inimilor celor tulburate;
Bucură-te, puternicule rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, păstorule blând al oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, cel ce mulțime de suflete rătăcite ai adus Stăpânului;
Bucură-te, că pe mulți din temnițe şi din moarte i-ai scăpăt;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 12-lea

Harul lui Dumnezeu l-ai primit aici prin Sfântul Botez şi prin hirotonia întru preot Părinte Ioane: prin sârguința te-ai făcut multora de folos spre slava Dăruitorului, întru lumina vieții tale şi a milosteniilor tale pe care le-ai făcut, s-a proslvit Tatăl ceresc, şi prin mulțimea laudelor de care te-ai învrednicit, se înalță Aceluia măreață cântare: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând viața ta cea din tinerețe plăcută lui Dumnezeu şi înălțarea ta cea duhovnicească din putere în putere, mărim sfârşitul tău şi înmormântarea cinstitelor moaşte, care au aflat veşnică odihnă în biserica cea minunată făcută de tine. Credem însă că sufletul se odihneşte în locuințele cele prea luminate ale raiului, a căror moşteni ajută-ne să ajungem, pe cei ce-ți cântăm ție laude ca acestea:
Bucură-te, cele ce cursul trecător al vieții l-ai petrecut cu dreaptă judecată întru toate pentru Dumnezeu;
Bucură-te, păzitorule neînfricat al Ortodoxiei;

Bucură-te, că cunoscut ai rămas cu un sfârşit creştinesc al vieții;
Bucură-te, că ai primit veşnică odihna în cer cu sfinții;
Bucură-te, părtaşule la bucuria cea veşnică de care sfinții s-au învrednicit;
Bucură-te, că ai înlesnit mântuirea multor suflete, învrednicindu-le de veşnica fericire;
Bucură-te, că ai moştenit cu mucenicii cei noi de neam Împărătesc Împărăția cerurilor;
Bucură-te, că împreună cu ei stai înaintea Împăratului slăvei şi te rogi pentru izbăvirea patriei tale de duşmanii fără de Dumnezeu;
Bucură-te, mare apărătorule al Ortodoxiei;
Bucură-te, neîntrecutule luptător pentru cinstea cea sfântă;
Bucură-te, că prin arătările tale în vis minuni i-ai adus;
Bucură-te, că pe neortodocşi la ortodoxie i-ai adus;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Condacul al 13-lea

O, prea drepte Părinte Ioane, nu numai al Kronstadtului şi a toată Rusia, ci, de asemenea, luminătorule a toată lumea şi mare rugătorule către Hristos! Primeşte de la noi această cântare a nevrednicilor, şi cu rugăciunile tale cele bine plăcute lui Dumnezeu, izbăveşte-ne de necazurile cele vremelnice şi veşnice, ca să ne învrednicim să fim cu tine împreună în Împărăția Cerurilor veşnic cântându-i Făcătorului: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Pe îngerul tău păzitor, încă de şase ani fiind, în lumină nespusă l-ai văzut, Ioane, el spunându-ți ție că, după voința lui Dumnezeu, întotdeauna nevăzut stă şi păzeşte de toate relele. Prin aceasta din tinerețe ales de Dumnezeu pe tine ştiindu-te, strigăm către tine:
Bucură-te, cel ce din pruncie te-ai arătat "ales" de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce din tinerețe te-ai arătat "chemat" al binecuvântarii Lui;
Bucură-te, cel ce pe îngerul tău din tinerețe l-ai veselit cu bunele deprinderi;
Bucură-te, că cu nimic l-ai întristat;
Bucură-te, că nevăzutul tău păzitor ți s-a arătat;
Bucură-te, că acela întotdeauna a te păzi ți-a făgăduit;
Bucură-te, odraslă prea iubită a părinților celor evlavioşi;
Bucură-te, cel ce din pruncie de părinții tăi ai fost învățat cu frica de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu cumpătare din tinerețe te-ai deprins;
Bucură-te, cel ce zilele tinereții tale în sărăcie şi înfrânare le-ai petrecut;
Bucură-te, că datorită bunei tale vieţuiri, darul lui Dumnezeu peste tine s-a odihnit;
Bucură-te, că fața ta cu smerenie era împodobită;
Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!

Şi **Condacul întâi**

Celui ales între preoți, minunatului mijlocitor, dumnezeiescului Ioan, păstorului şi învățătorului, celui ce s-a arătat împăraților iubitor şi întristaților mângâietor, celui ce a luminat pământul Rusiei şi toată viața sa a dăruit-o slujirii lui Dumnezeu şi a aproapelui îndreptând mulțimea păcătoşilor spre pocăință, multor bolnavi tămăduire de la Dumnezeu dobândind, să-i aducem laudă ca unui apărător şi grabnic ajutător. Tu, dar, părinte, pentru că ai îndrăzneală către Domnul, de toate necazurile ne izbăveşte, pe noi, cei care-ți cântăm ție: **Bucură-te, Ioane, noule luminător al Rusiei şi fierbinte rugător înaintea lui Dumnezeu pentru noi!**

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE :

Părinte Ioane prea minunate, tu cu faptele tale cele minunate pe mulți la Dumnezeu i-ai adus şi de daruri duhovniceşti te-ai învrednicit de la Stăpânul aici: ai vindecat bolile, patimile le-ai stârpit, de aceea te rugăm, întristarea noastră stinge-o şi ne dă nouă bucuria cea duhovnicească în inimă şi ajută-ne nouă să fim părtaşi la viața ta şi la faptele tale cele bune, ca să ne învrednicim şi noi de Împărăția cerurilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH CALINIC DE LA CERNICA



27 august

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veseleşte sufletele celor credincioşi şi atingerea de racla sfintelor tale moaşte sfinţeşte simţurile şi dăruieşte tămăduiri; pentru aceasta, după datorie, te cinstim pe tine şi cu bucurie îţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înţelepţite!***

Icosul 1

Adunarea îngerilor şi soborul oamenilor cunoscându-te ca pe un vindecător al bolnavilor, ajutător al săracilor şi îndreptător al monahilor, cel ce ai dus viaţă îngerească pe pământ şi prin nevoinţe şi fapte bune te-ai adus jertfă neîntinată lui Hristos, te laudă, o Sfinte Ierarhe Calinic, şi cu dragoste graieşte ţie:
Bucură-te, alesul lui Dumnezeu, plăcutul tuturor Sfinţilor, lauda arhanghelilor şi bucuria îngerilor;
Bucură-te, veselia pruncilor şi mireasma chipului călugăresc;
Bucură-te, scutul şi acoperământul Cernicăi, ocrotitorul Bucureştiului, păzirea Frăsineiului şi lauda Râmnicului Severin;
Bucură-te, lauda cea mare, că, după darul lui Dumnezeu, cu cuvântul tău ai legat ca parte femeiască la Frăsinei să nu intre;
Bucură-te, că prin pilda vieţii tale eşti călăuză bună ostenitorilor în viaţa călugărească;
Bucură-te, că de mari daruri te-ai învrednicit, fiind bolnavilor tămăduire, orbilor vedere, surzilor auzire, muţilor grăire;

Bucură-te, izbăvitorul celor nedreptățiți, bucuria celor necăjiți şi veselia celor ce nădăjduiesc întru tine şi te cheamă într-ajutor;
Bucură-te, îndreptătorul celor rătăciți, ridicarea celor căzuți şi vistieria faptelor celor bune;
Bucură-te, locaşul luminii celei dumnezeieşti, organ al Preasfântului Duh şi stâlp neclintit al Bisericii;
Bucură-te, bine-luptătorule, cel ce ai fost neînvins de furtuni şi de ispite;
Bucură-te, părinte, de trei ori fericite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 2-lea

Văzând noi smeriții pe părinții tăi cucerindu-se şi afierosindu-te Domnului şi ştiindu-te noi pe tine, Sfinte, că din brațele maicii tale ai avut inima locaş al Preasfântului Duh, prin care te-ai dovedit mare între aleşii lui Dumnezeu, pentru aceea şi noi, ca unii ce în Dumnezeu viem, trăim şi ne mişcăm, împreună cu părinții tăi aducem Domnului toată slava, lauda, cinstea şi închinăciunea, zicând: pe Tine Doamne, Cel ce te odihneşti întru Sfinți binecuvantându-Te, Te adorăm, pe Tine Te lăudăm, Ţie Îți mulțumim, Ţie ne închinăm, în tot locul stăpânirii Tale, Ţie Iți aducem ale Tale dintru ale Tale, de toate şi pentru toate, cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Înțelegerea viețuirii celei ascunse în Iisus Hristos căutând a o înțelege, ai alergat din tinerețe în ostrovul pustnicesc al celui preacuvios şi sfânt părinte Gheorghe, starețul de la Cernica, şi viața ți-ai jertfit lui Hristos, făcându-te Biserică Preasfântului şi închinatului său Duh; trupul ți l-ai smerit cu privegherea, postul şi rugăciunea, punând tuturor simțirilor povățuitor bun cugetul cel dinăuntru; ochiul ți-a fost ferit de toată vederea cea vicleană şi auzul nestrăbătut de cuvinte deşarte, iar limba curată de vorbe necuviincioase; buzele curățate de lauda Domnului, mâinile ferite de faptele rele, lucrând numai cele bineplăcute Domnului; toate mădularele şi gândul ți le-ai întărit cu harul Sfântului Duh, bineviețuind în duhul curăției, al gândului smerit al răbdării, al ascultării şi al dragostei. Drept aceea, acum cu îngerii în ceruri petrecând, primeşte de la noi laude ca acestea:
Bucură-te, diamantul răbdării în Ostrovul Cernicăi ascuns;
Bucură-te, cel în care lucrează Dumnezeu cel nepătruns;
Bucură-te, porumbelul Domnului, cel cu aripile Duhului mereu desfăcute;
Bucură-te, urmaş iubit şi moştenitor în virtute al starețului cuvios Gheorghe;
Bucură-te, cel unit întru Dumnezeu cu duhovnicul tău, Pimen;
Bucură-te, cel pecetluit cu amândoi în pravilele călugăreşti;
Bucură-te, că de bunavoia ta venind după Iisus, de tine însuți te-ai lepădat;
Bucură-te, că, luându-ți crucea ta, ai urmat lui Hristos fără întoarcere;
Bucură-te, că ravna asprimii tale celei de canon a uimit pe cârmuitori;
Bucură-te, că ai amuțit pe clevetitori, ajunând prin îndelungate postiri de câte 40 de zile;
Bucură-te, raiul fecioriei, întru care curăția a odrăslit;
Bucură-te, pomul dragostei cereşti, că de dorul şi de focul dragostei preadulcelui nume al lui Iisus ți s-a mistuit inima;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui de sus adumbrindu-ți inima ta, ai dorit, părinte Sfinte, pe duhovnicul tău Pimen, precum odinioară Ioasaf pe Varlaam, şi luând cu tine daruri de mult preț pentru sfintele lui Dumnezeu locaşuri, ai pornit la Sfântul Munte al Atonului în căutarea lui acolo; apoi aprinzându-se în tine focul cel netrupesc de râvnă Sfântă pentru altarele Domnului, te-ai întors în patria ta, "gradina Maicii Domnului", cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având pe Dumnezeu cel în Treime închinăt sălăşluit în sufletul tău, mare osârdie dovedit-ai părinte, în vremea stăreției tale, când cu lacrimi fierbinți către făcătorul de minuni Nicolae ți-ai pus sufletul tău

pentru ocrotirea mulțimilor flămânde şi inspăimântate ce alergaseră la tine îngrozite de urgia cea păgână, că, încă în priveghere fiind cu toată obştea ta, căruțe cu grâu în grabă şi soseau; iar oştile păgâne înțelegând ocrotirea cea de sus şi Sfințenia ta, s-au întors ruşinate, lăsându-ne amintire peste veacuri "fântâna turcului". Pentru aceasta, împreună cu cei trecuți prin foc şi prin apă şi aduşi la odihnă, cântare de mulțumire înălțăm şi cu dragoste grăim:
Bucură-te, asemănare cu Domnul prin iubirea de oameni, care suspină, înseteazǎ şi aleargă să vindece orice pătimire;
Bucură-te, milostivire de samarinean, ce arde pentru întreaga zidire;
Bucură-te, alinarea suspinului celor ferecați;
Bucură-te, căci cu măreția gloriei brațului tău păzeşti pe fiii celor apăsați;
Bucură-te, văpaie dornică să ne îndrume;
Bucură-te, revărsare de har peste lume;
Bucură-te, cuibul celor înviforați;
Bucură-te, hrana celor înfometați;
Bucură-te, că ai scapăt de foamete şi de boală obştea creştinească din război;
Bucură-te, cel ce asemenea lui Moise te-ai arătat mare ocrotitor în primejdii;
Bucură-te, că şi tu ai împlinit faptele făcătorului de minuni Nicolae;
Bucură-te, limanul cel lin al gloatelor amăgite şi dosădite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 4-lea
Vifor de gânduri despre sfârşitul veacului acestuia tulburându-te, îngeri coborând din înălțimea Tronului Preasfintei Treimi ți s-au înfățişat, descoperindu-ți taine asupra celor ce vor urma; şi ție, celui ce iubeşti oamenii, ți s-au arătat aievea Ierarhul Nicolae şi Marele Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, împreună cu preacuviosul şi Sfântul părinte stareț Gheorghe, poruncindu-ți să zideşti slăvit locaş de închinare, liman de mântuire celor păcătoşi şi Sfântă cetate cu viață de obşte, după dreapta rânduială, pentru ca să nu se strice chipul călugăresc; de care descoperire încredințându-te, îndată ai şi dat ascultare poruncii dumnezeieşti, cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Urmând poruncii Sfântului Ierarh Nicolae, cu bărbăție ai zidit biserica Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, în vreme de cutremure şi de răzmerițe, lasându-ne învățătura, că de nu ne vom izbăvi de lenevire, de uitare şi de necredință, nu ne vom putea mântui; la care învățătură luăm aminte, noi fiii tăi, cei ce ne rugăm să avem parte şi soarta cu toți cei ce se tem de Domnul în adevăr şi păzesc poruncile Lui; pentru aceasta îți cântăm cu înțelegere, preaînțelepte, zicând:
Bucură-te, ochi al bisericii, mai dinainte văzător;
Bucură-te, vifor spulberător de pleava îndoielilor;
Bucură-te, veghetor neadormit sub candela aprinsă;
Bucură-te, scaun al spovedaniei, ascultător de plângeri;
Bucură-te, duhovnicie aducătoare de îngeri;
Bucură-te, primavară bine înmiresmată de balsamul rugăciunii înalte şi tăcute;
Bucură-te, că ai trecut prin "Raiul iubirii de virtute";
Bucură-te, bună sporire a casei lui Dumnezeu;
Bucură-te, podoaba cea cu har a neamului tău;
Bucură-te, că te-ai dovedit destoinic plinind măsura vârstei lui Iisus;
Bucură-te, bărbat împodobit cu slujirile depline;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 5-lea
Împotrivindu-te, Părinte, uneltirilor lui faraon cel netrupesc, care voia să te piardă prin otrăvire, şi chemând preadulcele nume al lui Iisus, ai învins răutatea aceluia, că glas din ceruri ai auzit întărindu-te

şi vestindu-ți că nu vei vedea moartea până ce nu vei fi ridicat la vrednicia arhieriei; iar noi pentru o biruință ca aceasta, aducând doxologia noastră cea după putere, mulțumim împreună cu tine Domnului Celui Unuia, Căruia se pleacă tot genunchiul al celor cereşti, al celor pământeşti şi al celor dedesubt, pentru toate pe care le ştim şi pe care nu le ştim, pentru binefacerile cele arătate şi cele nearătate care s-au făcut nouă şi lăudând măreția cea neajunsă a Dumnezeirii, cu veselie aducem Domnului cântare Sfântă: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Dumnezeu cel negrăit şi necuprins cu gândul, nevăzut, neajuns, pururea fiind şi acelaşi fiind, Cel care a iubit lumea atât de mult, încât pe Unul-Născut Fiul său L-a dat, ca tot cel ce crede într-Însul să nu piară, ci să aibă viață veşnică, Însuşi El, Păstorul cel Mare, te-a ales pe tine, în ceruri să întăreşti Biserica Olteniei. Drept aceea, şi domnitorul țării, cu sfetnicii săi, următori făcându-se Sfatului Celui de sus, te-au pus păstor al turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii. Deci şi noi fericiți fiind de alegerea ta, ție aducem laude ca acestea:
Bucură-te, bunule şi vrednicule păstor al Olteniei;
Bucură-te, fericit luminător al plaiurilor noastre;
Bucură-te, dreptarul vredniciilor arhiereşti;
Bucură-te, trimis al Preasfintei Treimi ca să ne păstoreşti;
Bucură-te, că în Iisus ai aflat adevăr şi temei;
Bucură-te, cel ce ai iubit cu dragoste fierbinte pe Domnul;
Bucură-te, că ai aflat tot rostul firilor lui Hristos;
Bucură-te, arhiereu ales şi cu bună biruiniță;
Bucură-te, înger pământesc de aspră nevoință;
Bucură-te, arhanghel izbăvitor din viclene curse împătimite;
Bucură-te, iscusit cârmaci al corăbiei celei înduhovnicite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al-6-lea

Auzit-au vestea despre sfințenia vieții tale mulțimile dreptcredincioşilor şi, fericiți fiind că le vine păstorul cel bun, te-au întâmpinat ca pe un trimis al cerului cu adevărat şi împreună cu îngerii înălțau în grai de sărbătoare cântare sfântă: Veniți toți credincioşii să lăudăm pe Ierarhul Calinic, pe arhipăstorul Olteniei; să se bucure făptura şi să înflorească ca şi crinul; şi împreună să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Următor Mântuitorului Hristos făcându-te, bunule păstor, te-ai arătat oglindă nepătată, chip al bunătății lui Dumnezeu, strălucire a luminii celei negrăite, mare ocrotitor al celor din nevoi. Pentru aceasta şi noi, cei ce tânjim după vrednicia de a rămâne întru desfătarea luminii celei neapropiate, după datorie te cinstim pe tine şi luminat te lăudăm grăind:
Bucură-te, că prin iubire şi prin curăție, pace şi armonie eşti asemuit a fi pecete a chipului dumnezeiesc;
Bucură-te, că eşti învăluit în strălucire de orbitoarea frumusețe cerească negrăită a Schimbării la față;
Bucură-te, că n-ai adunat bogății pieritoare;
Bucură-te, că ai urmat săraciei lui Hristos;
Bucură-te, ocrotitorul văduvei celei cuminte;
Bucură-te, părinte scump al orfanilor;
Bucură-te, cel ce aduci bucurie acolo unde-i întristare;
Bucură-te, că, chemându-te pe tine, zorile nădejdii se ivesc acolo unde este deznădejde;
Bucură-te, cel ce vesteşti pacea pe pământ şi bunăvoirea între oameni;
Bucură-te, ortodoxie, cu măreție de vis;
Bucură-te, cel ce aprinzi lumina în sufletele întunecate şi robite;
Bucură-te, pildă a smereniei şi a iubirii de oameni celei negrăite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al-7-lea
Alergat-a la tine văduva cea împovărată de nevoi, care se mâhnise de ucenicul cel puțin milostiv; iar tu, părinte, binecunoscând lipsurile ei, ai înduplecat pe ucenic spre milostenie, înțeleptindu-ne şi pe noi, că în chipurile săracilor ne poate încerca însusi Cel ce a plinit toată rânduiala părintească, Hristos Mântuitorul nostru, Care a şters toată lacrima de la toată fața. Pentru aceasta, cu umilință aducem cântare de laudă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea
Putere de sus primit-ai, bunule păstor, nu numai a certa pe diavoli spre a elibera făptura omenească, ci şi spre a statornici adevărul în obştea creştinească, încă şi putere de a preface rămăşițele pământeşti ale celor morți de mulți ani şi neputrezite, precum şi apa a izvorî în locurile cele secătuite. Pentru aceste alese daruri, cu dragoste, prin noi, fiii tăi, făptura cea îndumnezeită te laudă grăind unele ca acestea:
Bucură-te, fulger ce arzi duhurile înşelăciunii;
Bucură-te, tunet ce risipeşti sfaturile minciunii;
Bucură-te, carte scrisă de Duhul Sfânt, căci cu darul înțelepciunii, al înțelegerii, al Sfatului şi al tăriei te-ai înveşmântat;
Bucură-te, că ai sfărâmat prin ştiință şi evlavie şi prin temere de Dumnezeu puterile diavoleşti;
Bucură-te, cel ce ai vindecat în biserică pe femeia cea stăpânită de duhul necurat;
Bucură-te, că ai ridicat din neputință pe tânăra păstoriță cea căzută;
Bucură-te, că de departe ai slobozit de diavolul cel cumplit pe fiul prietenului tău, dulgherul Costache;
Bucură-te, că, fiind pedepsită minciuna celui ce se prefăcuse mort, adevărul s-a statornicit;
Bucură-te, că s-a aflat izvor cu apă răcoritoare la schitul Frăsinei unde ai însemnat stânca;
Bucură-te, că, dezlegând blestemul, ai schimbat în țarină trupul celui mort şi neputrezit;
Bucură-te, că din pricina suspinurilor smeritelor tale graiuri mulțimile au rămas înmărmurite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțeleptite!

Condacul al-8-lea
Spăimântatu-s-au duhurile necurate numai auzind de numele tău, făcătorule de minuni, părinte Calinic; iar cei străini de cunoştința lui Hristos, cuceriți fiind de virtuțile tale, se luminau botezându-se. Drept aceea, cunoscând că Dumnezeu primeşte rugăciunea ta precum a primit darurile lui Abel, jertfele lui Noe, arderile cele de tot ale lui Avraam, preoția lui Moise şi a lui Aaron, cele de pace ale lui Samuel şi precum a primit de la Sfinții Săi apostoli închinarea cea adevărată, cu bucurie grăim: slavă Celui ce te-a preaslăvit, slavă Celui ce te-a încununat, slavă Celui ce lucrează prin tine, şi cu toți cântăm Domnului: Aliluia!

Icosul al-8-lea
Aducându-ți pururea aminte de porunca cea mântuitoare şi de toate cele ce s-au făcut pentru noi, de cruce, de groapă, de învierea cea de a treia zi, de suirea la ceruri, de şederea cea de-a dreapta şi de cea de a doua şi slăvită venire, ai fost Bisericii lui Hristos făclie purtătoare de lumină cât ai trăit pe pământ, Părinte Calinic, iubitorule de oameni. Iar îndrăzneala către Dumnezeu şi după moarte ai dovedit-o, vindecând toată neputința şi toată boala credincioşilor. Pentru aceasta ia aminte la glasul rugăciunii noastre al celor ce, lucrând cu frică şi cu cutremur pentru a noastră mântuire, cu mare cinste, cu adâncă smerenie cântăm şi cu dragoste grăim:
Bucură-te, dangăt de clopot, ce ne glasuieşti ca toți cei ce urmăm învățăturilor divine întreolaltă suntem una şi cu Dumnezeu asemenea;
Bucură-te, far călăuzitor, ce ne îndrumezi să trăim viața în iubire şi pace, în curăție şi în desăvârşită armonie a Preasfintei Treimi, a Unimii în Treime;
Bucură-te, blândețe şi bunătate, cinste şi îngăduință;
Bucură-te, dragoste şi dreptate, răbdare şi recunoştință;
Bucură-te, trandafir al Noului Ierusalim;
Bucură-te, că noi bine ne simțim sub cârja păstoriei tale;

Bucură-te, crinul arhieriei cel cu plăcută mirosire;
Bucură-te, luceafăr dumnezeiesc, cu prealuminoasă strălucire;
Bucură-te, lumina biruitoare, necuprinsă de întuneric;
Bucură-te, făptură Sfântă din creştet până în tălpi;
Bucură-te, cel ce cu nume de bună biruință eşti numit;
Bucură-te, vrednicule păstor al Bisericii de noi pomenit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al-9-lea

Toată firea îngerească se mira, preacuvioase părinte, de râvna ta cea Sfântă în a împodobi Biserica, mireasă lui Hristos, cu pravili de Sfântă viețuire, cu şcoli şi tiparnițe pentru înmulțirea cărților Sfinte, care să fie spre Slava lui Dumnezeu, pentru mântuirea sufletelor noastre, întocmai ca nişte râuri cu curgerile cu totul de aur, ce veselesc grădinile Raiului. Pentru aceasta, uimindu-ne de râvna şi de osteneala ta, cântăm lui Dumnezeu, Celui preaslăvit în Sfatul Sfinților: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Cu totul te-ai dăruit împodobirii scaunului arhieriei, nu numai cu viața ta cea plină de mireasma Sfințeniei, ci şi cu râvna zidirii de biserici, de scoli şi spitale, de schituri şi mănăstiri, pentru că noi toți care ne împărtăşim din aceeaşi pâine şi din acelaşi potir, să fim uniți unul cu altul prin împărtăşirea Aceluiaşi Duh Sfânt, ca unii ce am aflat milă şi har, împreună cu toți Sfinții care din veac au bine-plăcut Domnului şi cu tot sufletul drept ce s-a săvârşit întru bună credință, mai ales cu preasfânta, preacurata, preabinecuvântata, slăvita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria; pentru care cu bunăvoință te lăudăm, cântând şi grăind:
Bucură-te, cel ce în împodobirea Bisericii pe mulți ai întrecut;
Bucură-te, că vestirea ta a străbătut dincolo de hotarele țării;
Bucură-te, cel ce te-ai asemanat marilor ierarhi ai lumii;
Bucură-te, cel ce ai fost chemat de la cetele călugărilor;
Bucură-te, păstorul cel ales, care ai intrat prin uşa oilor în staul;
Bucură-te, cel ce ai adăpat turma cu apa cea vie din izvorul de apă nemuritoare întru viața veşnică săltătoare;
Bucură-te, cel ce înțelepteşte te-ai logodit cu numele cel prea dulce al lui Iisus;
Bucură-te, Biserica prea doritoare să se cunune cu Hristos;
Bucură-te, că ostenelile tale au fost jertfite pentru bine, adevăr, frumos şi Sfânt;
Bucură-te, striga mănăstirile cele zidite de tine: Cernica şi Pasărea, Frăsineiul şi Episcopia Râmnicului;
Bucură-te, glasuiesc cu veselie mulțimile de scoli şi biserici, de schituri şi mănăstiri ctitorite de tine;
Bucură-te, striga către tine cu recunoştință obştile călugăreşti de pe întinsul țării ocrotite de tine;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 10-lea

Vrând să-ți mântuieşti turma cea încredințată ție întru păstorirea ta, ai plâns cu lacrimi, părinte preacuvioase, văzând cu duhul înmormântarea părintelui Nicandru, cel rânduit de tine stareț, la plecarea ta de la Lavra Cernicăi.
Cunoscând gândurile pentru înălțarea ta ale ucenicilor tăi, i-ai povățuit la smerenie, tăcere, aducându-le aminte de ceasul întrebării de la înfricoşătoarea judecată ce va să fie.
Drept aceea, cu înțelepciune luând aminte la darul vederii tale celei duhovniceşti, cu tine împreună cântăm în grai de sărbătoare lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid nebiruit te-ai arătat Bisericii lui Hristos, preablândule părinte, ridicat la darul proorociei prin înălțimea înțelepciunii şi Sfințeniei tale. Pentru aceasta şi noi te rugăm să risipeşti de la noi întunericul înşelăciunii şi la primăvara liniştitei odihne cereşti să ne aduci cu căldura Duhului Sfânt, ca, încununându-te cu laudele ca şi cu nişte flori duhovniceşti, să te cinstim graind:

Bucură-te, albina proorociei, cea aducătoare de miere duhovnicească;
Bucură-te, alăută a Duhului Sfânt, dulce viersuitoare;
Bucură-te, om ceresc şi înger pământesc, care pe cele viitoare le vezi ca şi cum ar fi de față;
Bucură-te, carbune duhovnicesc al focului ceresc, dătător de viață;
Bucură-te, că ai prevestit sfârşitul vrajbei şi silniciei omeneşti;
Bucură-te, că ai văzut peste veacuri întronarea în lume a păcii dumnezeieşti;
Bucură-te, că ucenicii s-au întărit deplin în credință prin darurile tale;
Bucură-te, luminătorul celor săraci de cunoştința;
Bucură-te, început de vreri, de nădejdi şi de înviere;
Bucură-te, înflorire de muguri şi primăveri;
Bucură-te, cel prin care sunt risipite taberele tulburătorilor demoni;
Bucură-te, că prin tine s-au mântuit sufletele păstoriților tăi;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 11-lea

Spus-ai ierarhe preaînțelepte, ucenicilor tăi: Luați aminte de voi înşivă la cele ce cugetați în inimile voastre; să nu gândiți deşertăciuni pentru că deseori ne învrednicim de soli cereşti, Maica Domnului cu Sfinții îngeri. Iar mai-nainte de mutarea ta la cele veşnice, înştiințat fiind de către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu despre ziua şi ceasul ieşirii tale din cele vremelnice, ai făgăduit ucenicilor tăi că de vei avea ascultare înaintea lui Dumnezeu, te vei ruga pentru ei. Pentru aceasta, dă-ne şi nouă, cu rugăciunile tale cele bine-primite, trecere fără primejdie prin marea vieții, ca, ajungând cu inimi rănite de dor la limanul mântuirii să înălțăm împreună cu tine lui Dumnezeu Sfânta cântare: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Arătatu-ți-s-a însăşi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ierarhe mult-milostive, vestindu-ți sfârşitul; şi, fiind înştiințat mitropolitul Nifon despre plecarea ta din viața aceasta şi venind el la tine cu smerită dragoste, ai spus că "şi pentru Nifon este nădejde de mântuire" şi ai proorocit că la şapte ani când tu vei fi dezgropat, Nifon va intra în mormânt. Aceasta întâmplându-se intocmai, cu smerenie te lăudăm, zicând:
Bucură-te, cel ce te aşezi în soborul celor Sfinți;
Bucură-te, că te veseleşti cu Sfinții părinți;
Bucură-te, moştenitorul Bisericii celei triumfătoare din cer;
Bucură-te, ajutătorul Bisericii celei luptătoare de pe pământ;
Bucură-te, smirnă cu Dumnezeiască mireasmă a Liturghiei;
Bucură-te, că împreună cu tine, toată suflarea şi toată făptura laudă măreția cea neajunsă a Dumnezeiriii;
Bucură-te, că acum te desfătezi în frumusețile Raiului;
Bucură-te, că te bucuri luminat în cămara împărătească;
Bucură-te, cu Vasile, Grigore şi Ioan Gură de Aur al Bisericii luminător;
Bucură-te, dulce chemător al împărăției cereşti, fluier păstoresc;
Bucură-te, că Cel fără de moarte te-a învrednicit de lumina cea lină;
Bucură-te, iubit arhiereu al preacuratei şi neprihănitei Fecioare, care luminezi pe cele întunecate şi aduni pe cele risipite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 12-lea

Minune s-a văzut la trecerea ta din viața aceasta, părinte preacuvioase, că ți s-a prelungit viața, după dorința ta, până la slujirea Sfintei învieri, în care zi sărbătorim omorârea morții, sfărâmarea iadului, începutul altei vieți veşnice şi, rugându-te în paraclisul chiliei tale, ai luat Sfintele Taine; apoi pecetluindu-te cu semnul Sfintei Cruci ai zis: "Sfântă Cruce, ajută-mi!", "Slavă lui Dumnezeu pentru toate!" şi "Să ne vedem în Rai!" Şi dându-ți sufletul pe brațele ucenicilor tăi şi Lumina cea negrăita asupra ființei tale strălucind, ai trecut la cele veşnice, împreună cu îngerii cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cel ce prin curăția vieții tale celei îngereşti te-ai învrednicit a vedea preafericita față a Treimii Celei de o ființă şi nedespărțită şi neîncetat te rogi pentru buna sporirea Bisericii lui Hristos, pe care din fragedă vârstă şi până la sfârşitul vieții tale cu multe osteneli ai sprijinit-o, făcătorule de bine al sufletelor noastre, Ierarhe Calinic de Dumnezeu încununate, primeşte lacrimile noastre de mulțumire pentru tot darul cel bun şi tot darul, cel desăvârşit mijlocit nouă de sus de la Părintele Luminilor; pentru care cu dragoste te binecuvântăm, grăind:

Bucură-te, cel ce ai aflat comoara din Evanghelie;
Bucură-te, că pe aceasta ai câştigat-o cu osteneli călugăreşti;
Bucură-te, cerbul cel sprinten al munților duhovniceşti;
Bucură-te, prieten iubit al puterilor îngereşti;
Bucură-te, că ai împodobit haina de nuntă, cu virtuțile tale;
Bucură-te, că acum vezi pe Acela de care erai dorit;
Bucură-te, privitorule al celor ce nu se pot rosti în graiuri omeneşti;
Bucură-te, că acum ai descoperit tainele cele dumnezeieşti;
Bucură-te, ogorul cel cu bogată rodire al Semănătorului ceresc;
Bucură-te, rugătorule fierbinte pentru a noastră mântuire;
Bucură-te, comoara virtuțiilor creştineşti la lume împărțită;
Bucură-te, icoana firii omeneşti celei îndumnezeite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul al 13-lea

O, prealuminate părinte Ierarhe Calinic, primeşte smerita noastră rugăciune, precum Mântuitorul a primit cei doi bani ai văduvei, şi cere pentru noi dar şi putere, ca toate poftele trupeşti călcând, să vieţuim în bună cinstire şi curăție, agonisind iertare de păcate şi trecere fără primejdie în ceasul morții, şi când vom trece noi întru nădejdea învierii spre viața de veci, pururea să ne desfătăm de preafericita față a lui Dumnezeu Celui în Treime închinat şi slăvit, cântându-I cu toți Sfinții: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Adunarea îngerilor şi soborul oamenilor cunoscându-te ca pe un vindecător al bolnavilor, ajutător al săracilor şi îndreptător al monahilor, cel ce ai dus viață îngerească pe pământ şi prin nevoințe şi fapte bune te-ai adus jertfă neîntinată lui Hristos, te laudă, o Sfinte Ierarhe Calinic, şi cu dragoste graieşte ție:

Bucură-te, alesul lui Dumnezeu, plăcutul tuturor Sfinților, lauda arhanghelilor şi bucuria îngerilor;
Bucură-te, veselia pruncilor şi mireasma chipului călugăresc;
Bucură-te, scutul şi acoperământul Cernicăi, ocrotitorul Bucureştiului, păzirea Frăsineiului şi lauda Râmnicului Severin;
Bucură-te, lauda cea mare, că, după darul lui Dumnezeu, cu cuvântul tău ai legat ca parte femeiască la Frăsinei să nu intre;
Bucură-te, că prin pilda vieții tale eşti călăuză bună ostenitorilor în viața călugărească;
Bucură-te, că de mari daruri te-ai învrednicit, fiind bolnavilor tămăduire, orbilor vedere, surzilor auzire, muților grăire;
Bucură-te, izbăvitorul celor nedreptățiți, bucuria celor necăjiți şi veselia celor ce nădăjduiesc întru tine şi te cheamă într-ajutor;
Bucură-te, îndreptătorul celor rătăciți, ridicarea celor căzuți şi vistieria faptelor celor bune;
Bucură-te, locaşul luminii celei dumnezeieşti, organ al Preasfântului Duh şi stâlp neclintit al Bisericii;
Bucură-te, bine-luptătorule, cel ce ai fost neînvins de furtuni şi de ispite;
Bucură-te, părinte, de trei ori fericite;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înțelepțite!

Şi **Condacul întâi**

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veseleşte sufletele celor credincioşi şi atingerea de racla sfintelor tale moaşte sfinţeşte simţurile şi dăruieşte tămăduiri; pentru aceasta, după datorie, te cinstim pe tine şi cu bucurie îţi cântăm: **Bucură-te, Sfinte Ierarhe Calinic, de Dumnezeu înţelepţite!**

ACATISTUL SFÂNTULUI FANURIE



27 august

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Apărătorului credinței ortodocşilor, marelui Mucenic Fanurie, să-i aducem din inimă mărturisiri de mulțumire toți, care prin ale lui înțelepte învățături ne-am luminat cu credința şi să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!***

Icosul 1
Poporul cel credincios cunoscând mulțimea minunilor tale, prin care ai ruşinat pornirea ereticilor cea fără de judecată asupra credinței noastre, cu umilire strigă către tine aşa:
Bucură-te, mare Mucenice al Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, scapărea celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, îndreptătorul credinței;
Bucură-te, ajutorul celor necăjiți;
Bucură-te, cel ce întuneci mintea păgânilor;
Bucură-te, cel ce ai lucrat strălucirea credinței;
Bucură-te, cel ce ai alungat pe cei potrivnici;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat biruitor;
Bucură-te, cel ce luminezi pe cei din interiorul păcatelor;
Bucură-te, cel ce cu blândețe primeşti la tine pe cei greşiți;
Bucură-te, învățătorul legii creştineşti;

Bucură-te, cel ce luminezi pe cei nepricepuți;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 2-lea
Deşi nu avem destulă vrednicie şi pricepere ca să putem lăuda minunile tale, din suflet curat şi din inimă umilită te rugăm să primeşti aceste mărturisiri de la noi, care cântăm cu tine: Aliluia!

Icosul al 2-lea
Nimeni dintre noi păcătoşii nu se poate lăuda că rugăciunea lui va fi primită la tine cu vrednicie, căci ştii slăbiciunea firii noastre; de aceea te rugăm pentru necazurile noastre a primi cântarea aceasta:
Bucură-te, cel ce din pântece ai fost ales de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce fără cunoştinţe filosofice ai biruit pe filosofi;
Bucură-te, comoara legii noastre cea mult prețuită;
Bucură-te, povățuitorul legiuirilor şi al legiuitorilor celor învățați;
Bucură-te, lauda părinților şi a dascălilor;
Bucură-te, podoaba Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, mustrătorul ereticilor;
Bucură-te, cel ce ai fost înțelept din pruncie;
Bucură-te, mare şi înțelept învățător;
Bucură-te, luptătorul pentru lege;
Bucură-te, cel ce şi astăzi ne ajuți pe noi credincioşii;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 3-lea
Împovărați de multe păcate şi ispite vătămătoare fiind, altă nădejde nu avem afară de tine, mângâierea celor necăjiți; deci te rugăm să fii mijlocitor pentru sufletele noastre spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea
Darul Duhului Sfânt fiind cu tine din tinerețe, te-ai arătat apărător şi de minuni făcător; pentru aceasta îți cântăm ție aşa:
Bucură-te, mare Mucenice al lui Hristos;
Bucură-te, lauda poporului credincios;
Bucură-te, a bolnavilor tămăduire;
Bucură-te, cel ce te rogi lui Dumnezeu pentru toți;
Bucură-te, cel ce izbăveşti din primejdii pe cei ce aleargă la tine;
Bucură-te, izbăvitorul patimilor celor sufleteşti şi al celor trupeşti;
Bucură-te, tămăduitorul rănilor vechi;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, doctor fără plată;
Bucură-te, nădejdea celor necăjiți;
Bucură-te, acoperământul şi scăparea tuturor;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 4-lea
Mucenice mult-milostive, primeşte rugăciunea noastră a păcătoşilor şi mijloceşte către Ziditorul să dăruiască tămăduire şi sănătate robilor Săi, celor ce te cheamă în ajutor şi cântă cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Stând înaintea Sfintei tale icoane, noi păcătoşii socotim a fi înaintea ta; şi mărturisind minunile tale, te rugăm, ascultă această puțină rugăciune şi tinde dreapta ta spre ajutorul nostru, ca să-ți cântăm ție aşa:
Bucură-te, cel ce eşti împreună slujitor cu îngerii;
Bucură-te, cel ce ai fost cu oamenii petrecător;

Bucură-te, cel ce faci minuni mari;
Bucură-te, lauda pământului Egiptului;
Bucură-te, cel ce eşti în toată lumea vestit;
Bucură-te, cel ce te osteneşti a face bine;
Bucură-te, ajutătorul celor necăjiți;
Bucură-te, stâlp neclintit al creştinătății;
Bucură-te, lauda oamenilor şi a îngerilor;
Bucură-te, umbrirea serafimilor;
Bucură-te, slujitor preamărit al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 5-lea

Aşa precum în Egipt cercetezi şi tămăduieşti neputințele poporului celui binecredincios care aşteaptă ajutorul tău, îndură-te şi ne izbăveşte de necazurile ce ne-au cuprins, spre a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Totdeauna arăți marea ta milostivire asupra neamului omenesc şi te faci scăpare a celor ce se învolburează pe marea acestei vieți; de aceea strigăm către tine aşa:
Bucură-te, ocârmuitorul corăbiilor învăluite în valuri;
Bucură-te, scapărea înotătorilor deznădăjduiți;
Bucură-te, alinarea valurilor tulburate;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale risipeşti furtuna;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta luminezi negura norilor;
Bucură-te, ajutorul celor spăimântați de tunet;
Bucură-te, izbăvitorul celor înfricoşați de fulger;
Bucură-te, cel ce ne ajuți în primejdii, mijlocind către Mântuitorul;
Bucură-te, nădejdea şi scapărea noastră;
Bucură-te, că în toate primejdiile la tine năzuim;
Bucură-te, că ajuți cu rugăciunile tale tuturor care aleargă la tine;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al-6-lea

Cinstitorule de Dumnezeu, Fanurie, ascultă această rugăciune a noastră întru acest ceas şi prin Sfintele tale rugăciuni mântuieşte-ne de necazuri şi de supărări, precum ai izbăvit pe cei ce erau învăluiți pe mare, când au chemat ajutorul tău; pentru ca şi noi, ca aceia, să aducem cântare: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Mucenice al lui Hristos, cinstit slujitor al darului, soleşte nouă păcătoşilor mijlocirile tale cele bogate către Stăpânul, pentru ca să ne învrednicim a ne împărtăşi de bunătățile cele făgăduite credincioşilor şi să cântăm ție aşa:
Bucură-te, mare Mucenice al lui Hristos;
Bucură-te, cinstit slujitor al darului;
Bucură-te, tămăduitorule al bolilor;
Bucură-te, mir care împrăştii durerea;
Bucură-te, rouă care răcoreşti patimile;
Bucură-te, cel ce întăreşti pe slăbănogi cu alte tale rugăciuni;
Bucură-te, ajutorul celor din primejdii;
Bucură-te, cel ce rogi pe Domnul pentru cei din patul durerilor;
Bucură-te, cel ce ne ajuți şi nouă păcătoşilor;
Bucură-te, alinarea tuturor durerilor;
Bucură-te, mângâierea cea mare a celor ce pătimesc în dureri;

Bucură-te, sprijinitorul celor neputincioşi;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al-7-lea

O, Preamilostive şi îndurate Doamne! Nu trece cu vederea lacrimile robilor tăi, ci le ajută şi-i miluieşte după mare mila Ta; izbăvindu-i de asupririle şi de necazurile care i-au cuprins pentru mulțimea păcatelor lor; şi precum pe soacra lui Petru ai ridicăt-o din patul durerilor, aşa ridică-ne şi pe noi din primejdia în care ne aflăm, cu rugăciunile Sfântului Mucenic Fanurie, ca împreună cu el să-Ți cântăm: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Toate puterile cereşti lăudând credința ta cea tare către Dumnezeu, împreună cu tine slujesc Ziditorului celui fără de început; iar noi îți aducem aceste cuvinte de laudă aşa:
Bucură-te, că prin minuni ai făcut să strălucească credința;
Bucură-te, cel ce prin credință ai făcut minuni mari;
Bucură-te, că rugăciunile tale totdeauna au fost ascultate;
Bucură-te, înțeleptule rugător către Dumnezeu;
Bucură-te, tămâie bineprimită înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai scapăt multe suflete necăjite cu rugăciunile tale;
Bucură-te, cel ce pierzi pe cei puternici şi fără de lege;
Bucură-te, ajutătorul cel tare al bine-credincioşilor creştini;
Bucură-te, tăria țărilor creştineşti;
Bucură-te, cel ce sfărâmi zidurile cetăților păgâneşti;
Bucură-te, cel prin care tiranii sunt biruiți;
Bucură-te, temelia şi fala credinței noastre;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al-8-lea

Toți creştinii ortodocşi de pe pământ având nădejdea lor către tine, în orice întâmplare nu vor fi ruşinati, Mucenice Fanurie, căci tu eşti mare folositor al creştinătății. Pentru aceasta nu trece cu vederea şi ale noastre rugăciuni şi ne ajută, izbăvindu-ne din toate primejdiile, ca să cântăm cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Având puterea darului de la Dumnezeu, ai prefăcut seceta în ploi şi cu Sfintele tale rugăciuni ai oprit mulțimea prea mare, de prisos, a ploilor, scăpând poporul de foametea care îi amenința, risipind hambarele strângătorilor de grâu; pentru care noi minunându-ne îți cântăm aşa:
Bucură-te, scapărea poporului de foamete;
Bucură-te, cel ce ai prefăcut seceta, ca al doilea Ilie, în ploi binefăcătoare;
Bucură-te, cel ce prin rugăciune ai oprit ploile prisositoare;
Bucură-te, nădejdea cea mare a lucrătorului de pământ;
Bucură-te, mulțumirea celor ce seamănă cu credință;
Bucură-te, secerisul cel îmbelşugat al secerătorilor;
Bucură-te, comoara cea bogată a săracilor
Bucură-te, ajutorul nostru în vreme de secetă;
Bucură-te, ajutătorul şi chivernisitorul nostru de-a pururea;
Bucură-te, mângâierea celor ce sunt în nevoi;
Bucură-te, lauda cuvioşilor monahi şi a bunilor creştini;
Bucură-te, ograda bine roditoare;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al-9-lea

Făcătorule de minuni, Sfinte Fanurie, după cum în vremea vieții tale pe pământ ai izbăvit poporul credincios de primejdii şi de foamete prin Sfintele tale rugăciuni, aşa şi acum trimite mila ta asupra

noastră, dăruindu-ne timp roditor şi îmbelşugat pentru creşterea şi ajutorul pruncilor sugari şi al sărmanilor, cu care vom cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Când cereau săracii ajutor de la tine în necazurile lor, nu i-ai depărtat cu vorbe întristătoare, ci i-ai ajutat în tot felul, dându-le blagoslovia ta şi ceea ce le trebuia, scăpându-i din nevoi; pentru aceea aducem ţie acestă laudă aşa:
Bucură-te, împlinirea lipsurilor săracilor;
Bucură-te, chivernisitorul tuturor celor lipsiţi;
Bucură-te, cel ce preschimbi necazurile în bunătăţi;
Bucură-te, cel ce îmblânzeşti fiarele sălbatice;
Bucură-te, cel ce lepezi lucrurile amăgitoare;
Bucură-te, izbăvitorul tuturor celor ce sunt în nevoi;
Bucură-te, cel ce pedepseşti pe neguţătorii cei lacomi;
Bucură-te, cel ce prin rugăciunile tale faci lucruri preamuninate;
Bucură-te, vistierul darurilor lui Hristos Mântuitorul;
Bucură-te, cel ce ai renunţat la avuţie şi ai împărţit-o cu cei săraci;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 10-lea

Dăruieşte şi nouă ajutorul tău ca acelor săraci, ca să scăpăm de năvălirea şerpilor otrăvitori şi mai ales a balaurului înspăimântător şi de vicleanul înşelător ce se luptă cu noi neîncetat pentru a răpune sufletele noastre; noi însă prin rugăciunile tale nădăjduim să dobândim cele de folos în viaţa aceasta şi în cea viitoare; ca să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Nu te depărta de la noi, Sfinte Fanurie, şi de la toţi cei ce cheamă Sfânt numele tău, pentru că toţi recunoaştem grelele noastre păcate; şi ne rugăm ţie şi cerem cu credinţă ajutorul tău, cântându-ţi graiurile acestea aşa:
Bucură-te, mântuirea celor ce işi mărturisesc curat păcatele;
Bucură-te, mustrătorul acelora ce ascund păcatele lor;
Bucură-te, cel ce nu suferi pe nelegiuţi;
Bucură-te, folositor mare al celor ce s-au pocăit;
Bucură-te, mare ajutător al celor ce vieţuiesc în smerenie;
Bucură-te, văzând întoarcerea la Stăpân a lucrurilor furate;
Bucură-te, descoperirea multor taine neştiute;
Bucură-te, cel ce ai adus pe mulţi la Hristos prin minunile tale;
Bucură-te, preaminunate Mucenice, că nu ne laşi şi pe noi;
Bucură-te, cel ce mijloceşti la Dumnezeu pentru iertarea păcatelor noastre;
Bucură-te, cel ce mângâi pe toţi cu ale tale mari minuni;
Bucură-te, că prin tine şi neamul călugăresc capătă mântuire;
Bucură-te, că şi tot clerul bisericesc prin tine se mântuiesc;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 11-lea

Mărgăritarul de mult preţ al lui Dumnezeu care fiind ascuns în ţărână, straluceşte acum în Rhodos ca o comoară de mult preţ şi îmbogăţeşte, desfătează, luminează şi inveseleşte pe toţi cei ce vin la el cu credinţă şi cu dragoste; cu tine împreună cântăm Purtătorului de grijă al tuturor şi Dumnezeul nostru: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Strălucit-a astăzi sărbătoarea plină de veselie şi praznicul luminat al Sfântului Mucenic Fanurie, cel mult pătimitor şi de biruinţă purtător; că Dumnezeu l-a învrednicit de cununa cerească a celor bineplăcuţi Lui

şi l-a aşezat laolaltă cu îngerii. Pentru aceasta, lăudând pe Domnul care a făcut minunată voia Sa întru Sfinţii Săi, Sfântului Fanurie să-i grăim:
Bucură-te, că ai stat în faţa idolilor;
Bucură-te, că ai defăimat minciuna lor;
Bucură-te, că ai fost ars cu cărbuni aprinşi;
Bucură-te, că ai stins credinţa în idoli;
Bucură-te, că demonii te-au văzut şi au plâns;
Bucură-te, că îngerii în juru-ţi s-au strâns;
Bucură-te, că iadul adânc s-a cutremurat;
Bucură-te, bărbat viteaz al Bisericii;
Bucură-te, pecete curată a credinţei;
Bucură-te, cel ce eşti pildă luminată pentru noi;
Bucură-te, ostaşule nebiruit al lui Hristos;
Bucură-te, al nostru Mucenic preamărit;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 12-lea
Pe cei ce sărutăm Sfânta ta iconă cu credinţă, Mucenice, şi lăudăm vieţuirea ta cea Sfântă, Fanurie preamărite, cu rugăciunile tale arată-ne moştenitori ai împărăţiei celei cereşti şi veşnice, şi părtaşi ai slavei celei de sus; ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu Celui în Treime lăudat: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Minuni străine şi mai presus de înţelegere a făcut Dumnezeu întotdeauna întru Sfinţii Săi; împreună cu care, în timpul din urmă, a arătat ca pe un alt soare strălucind cu minunile pe Minunatul Fanurie, lauda Rhodosului şi a Bisericii. Căruia şi noi, aprinşi de dragoste şi de râvnă, să-i grăim din suflet:
Bucură-te, că ai fost aruncat în cuptor de foc;
Bucură-te, că şi acolo te-ai bucurat;
Bucură-te, că te-ai rugat pentru cei ce te chinuiau;
Bucură-te, cel ce eşti mijlocitor pentru toţi;
Bucură-te, cel ce nu încetezi a ruga pe Hristos pentru noi;
Bucură-te, scump prinos al credincioşilor;
Bucură-te, că ai umilit pe cei ce s-au trufit;
Bucură-te, că ai înălţat pe cel smerit;
Bucură-te, rugătorul nostru către Hristos;
Bucură-te, tăria celui evlavios;
Bucură-te, miluitorul credincioşilor;
Bucură-te, cel ce te rogi pentru iertarea păcătoşilor;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Condacul al 13-lea
O, Preaminunate Fanurie, cu lacrimi fierbinţi alergând la a ta ocrotire, ne rugăm ţie: izbăveşte-ne cu rugăciunile tale cele bineplăcute lui Dumnezeu, de toată nevoia şi necazul; îndepărtează de la noi toată durerea şi suferinţa şi ne învredniceşte ca şi în viaţa de veci să fim părtaşi ai împărăţiei veşnice şi împreună cu tine cântare să aducem lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi
Poporul cel credincios cunoscând mulţimea minunilor tale, prin care ai ruşinat pornirea ereticilor cea fără de judecată asupra credinţei noastre, cu umilire strigă către tine aşa:
Bucură-te, mare Mucenice al Mântuitorului Hristos;
Bucură-te, scapărea celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei;
Bucură-te, ajutorul celor necăjiţi;

Bucură-te, cel ce întuneci mintea păgânilor;
Bucură-te, cel ce ai lucrat strălucirea credinței;
Bucură-te, cel ce ai alungat pe cei potrivnici;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat biruitor;
Bucură-te, cel ce luminezi pe cei din interiorul păcatelor;
Bucură-te, cel ce cu blândețe primeşti la tine pe cei greşiți;
Bucură-te, învățătorul legii creştineşti;
Bucură-te, cel ce luminezi pe cei nepricepuți;
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

Şi **Condacul întâi**
Apărătorului credinței ortodocşilor, marelui Mucenic Fanurie, să-i aducem din inimă mărturisiri de mulțumire toți, care prin ale lui înțelepte învățături ne-am luminat cu credința şi să-i cântăm:
Bucură-te, Sfinte Fanurie, mare făcător de minuni!

După aceasta se zice această:

RUGĂCIUNE

Către tine, Sfinte Mucenice Fanurie, înălțându-ne gândurile, noi păcătoşii cu umilință şi cu căldură te rugăm: caută dintru înălțimea cea plină de slavă a cerurilor, unde, prin viața ta Sfântă şi prin chinurile tale muceniceşti pentru Hristos, ți-ai dobândit sălăşluire veşnică, şi te milostiveşte de suferințele, durerile, pătimirile, necazurile, amărăciunile şi strâmtorile noastre. Şi te roagă cu îndrăzneala pe care ai agonisit-o, către Stăpânul tău ceresc şi Dumnezeul nostru, să ne ierte păcatele pe care cu ştiință şi cu neştiință, pururea, ca nişte robi nevrednici săvârşim, şi să nu se mânie pe noi până în sfârşit, pentru puținătatea dragostei noastre față de El şi față de aproapele nostru; ci să fie pururea plin de milostivire față de noi şi să îndepărteze de la noi toată suferința şi durerea, toate patimile şi necazurile, toate amărăciunile şi strâmtorile, zidind în noi cuget curat, ca să putem rupe cu viața noastră de păcat de până acum, şi privind la ceruri, să ne înflăcăram de dorul de a deveni şi noi bineplăcuți lui Dumnezeu. Aşa, Sfinte Mucenice Fanurie, fii povățuitorul şi îndrumătorul nostru pe cărările cele necunoscute ale vieții, pentru ca urmând pilda credinței şi a dragostei tale față de Hristos, să ne învrednicim de darurile tale, pentru iubirea de oameni şi binecuvantarea Marelui nostru Dumnezeu; şi trecând dintru această viață pământească, să ne bucurăm, laolaltă cu tine şi cu toți cei bineplăcuți din veac ai Domnlui, de împărăția cea nesfârşită a cerurilor şi de partea celor drepți, ca împreună cu toți şi înconjurați de cereştii îngeri, să aducem slavă, cinste şi închinăciune lui Dumnezeu Celui slăvit în Treime, în vecii vecilor. Amin!

ACATISTUL SFÂNTULUI CUVIOSULUI PĂRINTELE NOSTRU SERAFIM ROSE DIN PLATINA



După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Vas ales al lui Hristos, Cuvioase Părinte Serafim, văzând jertfa şi roadele tale bineplăcute lui Dumnezeu, cântare de laudă şi de mulțumire îți aducem ție. Privind acum către Domnul Cel înviat, Care stă pe tronul slavei Sale, mijloceşti pentru jalnicul nostru neam. Pentru aceasta, noi păcătoşii, strigăm către tine: ***Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!***

Icosul 1
În vremea călătoriei pământeşti, ai negustorit bogățiile cele stricăcioase ale acestei lumi pieritoare pentru negrăitele, veşnicele bogății ale Împaratului ceresc. Lepădând toate legăturile pământeşti ai căutat să dobândeşti cugetul şi credința Sfinților Părinți ai Bisericii Ortodoxe, dăruind acest har, spre mântuirea multora. Cinstind faptele tale, te lăudăm pe tine zicând aşa:
Bucură-te, cel ce ai căutat Adevărul mai presus de toate;
Bucură-te, cel ce ai respins mulțimea de ispite de pe calea cea largă a pierzaniei;
Bucură-te, cel ce înaintea lumii L-ai mărturisit pe Domnul nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, cel ce ai defăimat cursele viclene ale vrăjmaşului;
Bucură-te, cel ce ai căutat harul şi luminarea Împărăției lăuntrice;
Bucură-te, cel ce ai lepădat pe cele pământeşti şi ai căutat Lumina cea Necreată;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi

vremurile de pe urmă!

Condacul al 2-lea

Văzând amăgirea şi nebunia înțelepciunii trecătoare din această lume, ai ales calea lui Hristos, dobândind adevărata înțelepciune. Şi ca un Fericit Augustin al zilelor noastre, ai căutat să înțelegi apoi tainele Împărăției lui Dumnezeu. Iar noi, dorind Împărăția Lui, împreună cu tine Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Ferindu-te de groaznicul întuneric al apostaziei, ai strigat cu glas de mântuire către lumea cea însetată. Răspunzând la chemarea ta, ție-ți cântăm:
Bucură-te, cel ai îndreptat calea mântuirii pentru întunecatul om modern;
Bucură-te, smerit slujitor care ai urmat Tradiția aşa cum ți-a fost înmânată;
Bucură-te, filosof care ai văzut că istoria stă în mâinile lui Dumnezeu;
Bucură-te, inimă zdrobită care ai căutat iertarea păcatelor;
Bucură-te, cinstitor al monahilor ortodocşi;
Bucură-te, cel ce ai vădit greşeala lumii celei neprimitoare de Dumnezeu;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al 3-lea

Aflându-te din tinerețe bolnav de o boală netămăduită, ai rugat-o pe Preasfânta Maică a lui Dumnezeu pentru vindecare, pentru a avea astfel vreme să dai roade Dumnezeiescului Ei Fiu. Şi pentru că ai găsit acea milă, cântăm Domnului nostru Iisus Hristos: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Găsind osteneala ascetică ca pe un leac de tămăduire, ai fost ridicăt la înălțimile duhovniceşti. Iar acum mijloceşti la Veşnicul Judecător al lumii pentru fii tăi duhovniceşti şi pentru toți cei care îți cântă ție unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce te-ai curățit prin suferințe;
Bucură-te, cel ce ai căutat milă de la Maica Domnului pentru a-i face lucrarea Fiului ei;
Bucură-te, cel ce ai căutat să mergi pe îngusta cale care duce la viață;
Bucură-te, cel ce, deosebit de legiuitorii din vechime, ai ajutat pe alții să meargă pe calea aceasta;
Bucură-te, cel ce străluceşti în lumina Împărăției Cerurilor;
Bucură-te, cel ce cu smerenie ți-ai primit locul în rândul drepților, dăruit ție de Sfânta Treime;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al 4-lea

Fiind născut pe un pământ despărțit de adevărul mântuitor al Ortodoxiei, te-ai nevoit să arăți Apusului ai săi Sfinți Părinți, ca o candelă pentru ieşirea din greşeală! Iar noi, folosindu-ne de ostenelile tale, împreună aducem cântare Sfintei Treimi cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Luând pildă în tinerețea ta de la făcătorul de minuni al zilelor noastre, Sf. Ioan Maximovici din San Francisco, care mântuia sufletele ca un Sf. Martin din Tours, ai urmat exemplul său prin dragostea pentru Sfinții Apusului pentru care auzi de la noi:
Bucură-te, cel ce ai slăvit pe Sfinții lui Dumnezeu, precum pe Sf. Grigorie din Tours;
Bucură-te, cel ce ai urmat calea cea dreaptă ca şi Sf. Gherman din Alaska;
Bucură-te, cel ce multora ai arătat calea către Împărăția Cerurilor, ca şi Sf. Inochentie;
Bucură-te, vas sfânt născut pe pământul lumii noi, precum Sf. Petru Aleutul;
Bucură-te, lumină a noilor ținuturi, precum Sf. Ioan Maximovici;
Bucură-te, Sfânt păzitor al celor Sfinte, precum Părintele Gherasim de Alaska;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi

vremurile de pe urmă!

Condacul al 5-lea
Văzând pe mulți din jurul tău căzând în greşealele cele de-a dreapta şi cele de-a stânga, te-ai hotărât să urmezi sfânta cale Împărătească care duce către Împărăția Adevărului. Iar noi, încercând să mergem pe urmele tale, lăudăm pe Domnul cu această cântare: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Dorind să înțelegi cum poate cineva să-i rămână credincios lui Hristos într-o vreme când dragostea multora s-a răcit, ai aflat că numai suferința răbdată cu zdrobirea inimii pentru Hristos duce spre mântuire. Iar noi, gemând de durere, strigăm:
Bucură-te, păstor care ai învățat în cuvânt şi în faptă;
Bucură-te, creştin adevărat, care ai luat crucea urmând pe Hristos;
Bucură-te, învățător care ai fost învățat de Sfinți;
Bucură-te, pildă a cumpătării duhovniceşti;
Bucură-te, cel ce ai osândit rătăcirile compromisului;
Bucură-te, om înțelegător, care ai mustrat pe fariseii vremurilor de pe urmă;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al-6-lea
Necrezând propriei înțelepciuni, ai căutat dumnezeieştile şi de viață dătătoarele învățături ale Sfinților Părinti. Iar acum că te-ai desăvârşit întru acele învățături, roagă-te Domnului Iisus, ca să ne putem feri de propria înțelegere, chemându-L pe El şi strigând: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Aflând că erai cetățean al altui Sion, te-ai lăsat altoit în vița cea adevărată a Ortodoxiei. Şi urmându-i pe cei ce te-au învățat, harul lui Dumnezeu ți-a copleşit viața. Iar noi, mare trebuință având de asemenea hrană, îți cântăm acestea:
Bucură-te, fiu adoptiv al Sfintei Rusii;
Bucură-te, ucenic al Părinților Filocaliei;
Bucură-te, atlet al frăției ortodoxe;
Bucură-te, următor al Sinoadelor Ecumenice;
Bucură-te, cinstitor al martirilor;
Bucură-te, întâiule Sfânt născut al pământului celui nou;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al-7-lea
Iubind raiul lui Dumnezeu mai presus de pământul cel trecător, ai căutat să deprinzi calea monahală a silirii sufletului a căuta cele înalte. Stând la picioarele Domnului şi ascultând cuvintele Lui, ai luat partea cea bună. Iar noi alergând după multe lucruri, dor ne este să strigăm cu tine Domnului: Aliluia!

Icosul al-7-lea
Căutând să-ți mântuieşti sufletul ca un smerit monah, ai fost slăvit dincolo de atingerea patimii. Iar noi, jefuiți de vrăjmaşi şi de patimi, implorăm ale tale rugăciuni prin laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai căutat să aduci omului pieritor al zilelor noastre, mireasma vieții monahale;
Bucură-te, cel ce ai chemat pe oameni la o Tebaidă americană;
Bucură-te, iubitor al locuitorilor deşertului din Egipt;
Bucură-te, ziditor în inima ta al unui Munte Athos;
Bucură-te, următor al Sf. Ioan Înaintemergătorul care strigi lumii din pustie;
Bucură-te, cinstitor al Noilor Martiri, înaintemergători ai monahilor vremurilor de pe urmă;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi

vremurile de pe urmă!

Condacul al-8-lea
Înțelegând că cunoașterea acestei lumi duce numai la moarte, ai primit hirotonia întru preoție din mâinile moștenitorului Tradiției de la Optina, Sfântul Episcop Nektarie Kontzevitch. Și slujind ca preot, cu adevărat unul după lege, ai adus pe mulți la dreapta credință prin apele botezului. Împreună cu ei, cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea
Cautând să unifici evlavia credinței adevărate cu înțelegerea rațională, ai scris nenumărate cărți și articole pentru a propovădui Cuvântul Ortodox unei epoci în declin. Ca preot ai hrănit pe credincioși cu Preasfântul Trup și Sânge al lui Hristos. Ai săturat astfel pe cei flămânzi după duhovnicie ai zilelor tale, cu trupul și cu duhul. Iar noi, îndrăznind să ne înălțăm cu tine, strigăm:
Bucură-te, atlet al Ortodoxiei;
Bucură-te, ostaș ce luptă cu sabia ascuțită cu două tăișuri a Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai defăimat minciuna evoluționismului;
Bucură-te, sustinătorule al mareției creației lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce nu te-ai încrezut în rațiunea omenească;
Bucură-te, slăvire a Logosului;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al-9-lea
Cunoscând că ai trebuință să-ți pregătești sufletul pentru moarte, cu pocăință ai căutat învățăturile Sfinților Părinți despre despărțirea sufletului din această vale a amăgirii. Iar noi căutând iertare de la Hristos, lăudăm mila Lui și cântăm: Aliluia!

Icosul al-9-lea
Înțelegând că omul trebuie să dea seama de orice gând, cuvânt și faptă, ai prevenit o generație nechibzuită de Judecata ce va să vină. Iar noi, cutremurându-ne din pricina păcatelor noastre, te lăudăm zicând așa:
Bucură-te, învățătorule al adevărului;
Bucură-te, întărirea celor slabi;
Bucură-te, smerirea celor mândrii;
Bucură-te, chemare la pocăință;
Bucură-te, mijlocitor către Născătoarea de Dumnezeu;
Bucură-te, rugător înaintea Treimii;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al 10-lea
Văzând lumea cufundându-se neîncetat în nebunie și necredință, ai grăit despre apropiata Judecată a lui Dumnezeu asupra omenirii celei rătăcite. Iar noi, îngroziți de lipsa noastră de credință, cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Având dragoste pentru toți cei iubiți ai lui Hristos, ai cinstit pe Sfânta Sa Maică, căutând ajutorul ei în vreme de încercare. Iar noi, minunându-ne de credința și îndelunga ta răbdare, strigăm către Maica lui Dumnezeu:
Bucură-te, Fecioară Sfântă, care degrabă răspunzi la rugăciuni;
Bucură-te, acoperământul celor îndurerați;
Bucură-te, nădejdea celor pierduți;
Bucură-te, balsam al celor răniți;

Bucură-te, Maica creştinilor;
Bucură-te, ajutătoare a Cuviosului Serafim;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al 11-lea

Fiind al Sfintei Rusii nou fiu, şi văzând acel pământ jefuit de vrajmaşi fără Dumnezeu, te-ai străduit să a ține în viață Sfânta Rusie într-un nou pământ. Iar Dumnezeu ți-a răsplătit osteneala, făcându-ți lumânarea de Paşti luminătoare a îndureratei Sfinte Rusii. Văzând aceasta, strigăm către Împăratul Cerului: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Cinstind credința cea adâncă şi străveche a poporului ortodox rus, ai grăit despre învierea Sfintei Rusii şi ai ajuns astfel candelă luminatoare care luminează toată lumea. Cu adevărat ai fost printre primele roade ale proorociei celei mari a Sfântului Serafim, a descoperirii credinței ortodoxe de către lumea întreagă. Cinstind credința şi înainte-vederea ta, strigăm:
Bucură-te, rod nou al unui străvechi pom;
Bucură-te, sământă a noii primăveri;
Bucură-te, prooroc al învierii;
Bucură-te, atlet al Noilor Martiri;
Bucură-te, ostaş al oştirii lui Hristos;
Bucură-te, unealtă a dumnezeieştii Pronii;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al 12-lea

În timpul vieții tale în trup, stăruitor ai căutat pe Hristos Domnul. Iar în vremea despărțirii de această viață amăgitoare, trimisu-ți-a Domnul mari suferințe trupeşti pentru a-ți pregăti sufletul pentru veşnicie, pricinuindu-ți astfel multe minuni prin sfințirea ta. Iar acum că te-ai desăvârşit în Împărăția cea cerească, roagă-te pentru noi, ca toți să venim la Hristos cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Căile Domnului sunt nesocotite de om, care a ridicat brațele împotriva Creatorului şi Bisericii Sale. Văzând acestea, ne-ai înştiințat să fim tari în încercările care ne stau înainte, zicând „E mai târziu decât credeți!" Căutând rugăciunile tale, strigăm:
Bucură-te, prevenire împotriva căldiciei;
Bucură-te, tăria celor slabi;
Bucură-te, văditorul ereziilor încurcate;
Bucură-te, susținător al adevărului Ortodoxiei;
Bucură-te, lumina întru întuneric;
Bucură-te, lumină a lui Hristos;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Condacul al 13-lea

O, al nostru Sfânt Părinte Serafim, la îngroparea ta, Episcopul Nectarie ne-a îndemnat să căutăm mijlocirile tale. Apoi, la patruzeci de zile după moartea ta, el ți-a cântat cântare de laudă, numărându-te astfel printre sfinți. Mulți au trecut cu vederea aceasta pâna ce, după şaisprezece ani, ai fost numit „Cuvios". Acum ştim că veşnic cânți lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

În vremea călătoriei pământeşti, ai negustorit bogățiile cele stricăcioase ale acestei lumi pieritoare pentru negrăitele, veşnicele bogății ale Împaratului ceresc. Lepădând toate legăturile pământeşti ai căutat să

dobândeşti cugetul şi credinţa Sfinţilor Părinţi ai Bisericii Ortodoxe, dăruind acest har, spre mântuirea multora. Cinstind faptele tale, te lăudăm pe tine zicând aşa:
Bucură-te, cel ce ai căutat Adevărul mai presus de toate;
Bucură-te, cel ce ai respins mulţimea de ispite de pe calea cea largă a pierzaniei;
Bucură-te, cel ce înaintea lumii L-ai mărturisit pe Domnul nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, cel ce ai defăimat cursele viclene ale vrăjmaşului;
Bucură-te, cel ce ai căutat harul şi luminarea Împărăţiei lăuntrice;
Bucură-te, cel ce ai lepădat pe cele pământeşti şi ai căutat Lumina cea Necreată;
Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!

Şi **Condacul întâi**
Vas ales al lui Hristos, Cuvioase Părinte Serafim, văzând jertfa şi roadele tale bineplăcute lui Dumnezeu, cântare de laudă şi de mulţumire îţi aducem ţie. Privind acum către Domnul Cel înviat, Care stă pe tronul slavei Sale, mijloceşti pentru jalnicul nostru neam. Pentru aceasta, noi păcătoşii, strigăm către tine: **Bucură-te Sfinte Cuvioase Părinte Serafim, candelă luminătoare a lui Hristos, care luminezi vremurile de pe urmă!**

După aceasta se zice această:

RUGĂCIUNE

P O, Sfinte Cuvioase Serafim, Părintele nostru, viaţa ţi-ai petrecut-o după porunca lui Hristos şi, lepădându-te de tine, ţi-ai luat crucea şi I-ai urmat Lui. Astfel făcând, ai dat multă roadă pentru secerişul Domnului. Rugămu-te, roagă-te Domnului pentru noi, fiii tăi duhovniceşti, care vieţuiesc într-o epocă a necredinţei şi a vrăjmăşiei faţă de deplinul adevăr. Roagă-te ca Hristos Dumnezeul nostru să ne întarească şi să ne dea înţelepciunea şi credinţa de care avem nevoie pentru a răzbate prin încercările ce ne stau în faţă. Roagă-te pentru familiile şi prietenii noştri, vii sau morţi. Roagă-te ca ca ochii sufletelor noastre să se deschidă zărind dumnezeiasca şi adevărata Evanghelie a Domnului, Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca astfel să dobândim înlăuntrul nostru pe Sfântul Duh. Roagă-te ca în ziua cea nesfârşită, toţi să putem locui cu tine în fericire în Împărăţia Cerurilor, împreună cu toţi sfinţii. Roagă-te Maicii lui Dumnezeu să stăruie pe lânga Fiul său, ca să Se milostivească spre noi. Că preaslăvită şi fără de sfârşit este Împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Troparul; gl. 4:

Ca un nevoitor credincios al Sfântului Herman, ai înflorit în Platina ca o roză duhovnicească. Ca un luminător al Ortodoxiei în America, scrierile tale aduc nădejde în toată lumea, învăţându-ne pe noi Credinţa cea Adevărată. O, Cuvioase Părinte Serafime, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Condacul; gl. 4:

Fiind credincios desăvârşit Maicii lui Dumnezeu, te-ai dus să vieţuieşti pe un munte lângă Platina, iar prin nevoinţe ascetice, ţi-ai răstignit trupul, împreună cu patimile şi cu poftele; pentru aceasta ai ajuns întâiul născut Sfânt american, povaţă şi stea călăuzitoare a Ortodoxiei americane. De aceea, Serafime Sfinte, Părintele nostru, strigăm către tine, izbăveşte-ne prin rugăciunile tale.

ACATISTUL ÎNGERULUI PĂZITOR



După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Sfinte Îngere, cel ce eşti ales de Domnul Dumnezeu spre paza sufletului meu, eu, nevrednicul, îndrăznesc să-ți aduc cântări de laudă, iar tu, că cel ce ai îndrăzneală către Împăratul Cerului, apără-mă de duşmanii văzuți şi nevăzuți, izbăveşte-mă de toate nevoile şi necazurile, ca să strig ție: ***Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!***

Icosul 1

Sfinte Îngere, cel ce eşti trimis din ceruri ca să mă păzeşti şi să mă călăuzeşti în toată viața mea, cad înaintea ta şi mă rog: tu însuți mă călăuzeşte şi mă înțelepteşte ca să încep a-ți aduce din toată inima, cu toată dragostea şi osârdia, aceste cântări de laudă:

Bucură-te, Îngere al lui Dumnezeu, înainte-stătătorul meu în fața Presfintei Treimi;
Bucură-te, slugă cerească a Domnului celui ce împărățeşte peste toată făptura;
Bucură-te, împreună-viețuitorule cu slugile Lui cele înțelegătoare şi nematerialnice;
Bucură-te, cel ce faci pururea voia Stăpânului;
Bucură-te, cel ce ai primit de la Dumnezeu poruncă şi putere ca să păzeşti sufletul meu;
Bucură-te, cel ce niciodată nu te depărtezi de mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce pururea petreci cu mine, nevrednicul;
Bucură-te, cel ce mă păzeşti în toate căile mele;
Bucură-te, cel ce îmi călăuzeşti paşii spre sfintele biserici;
Bucură-te, cel ce mă fereşti de toată răutatea;
Bucură-te, cel ce mi-ai fost dat de Dumnezeu ca păzitor pe căile vieții mele;
Bucură-te, îndrumătorul vieții mele cel preabun;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 2-lea
Văzând Domnul Iubitorul de oameni că, după greşeala stramoşului nostru Adam, toţi oamenii sunt lesne înclinaţi spre păcat, a trimis din negraita Sa milă în tot pământul pre sfinţii Săi îngeri şi fiecărui om i-a rânduit câte un înger păzitor. Împlinind aşadar porunca Stăpânului lor, sfinţii îngeri întotdeauna sunt gata să ne ajute nouă, celor ce cântăm lui Dumnezeu cu bucurie: Aliluia!

Icosul al 2-lea
Sfinte Îngere, mijloceşte între cele de Sus să mi se lumineze mintea, să cunosc care este voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută şi desăvârşită şi inima mea o îndreptează ca să săvârşesc cu osârdie fapte bune, iar pe tine, păzitorul meu, neancetat să te laud cu grairi ca acestea:
Bucură-te, cel ce înflăcărezi inima mea cu dragostea de Dumnezeu, Făcătorul meu;
Bucură-te, cel ce mă îndemni ca toată ziua şi tot ceasul să le petrec în rugăciuni, cereri şi mulţumiri;
Bucură-te, cel ce îngrădeşti casa sufletului meu cu frica de Dumnezeu, ca o strajă credincioasă;
Bucură-te, cel ce îndreptezi toate gândurile mele către Mântuitorul care s-a răstignit pentru păcatele mele şi ale lumii;
Bucură-te, cel ce răsădeşti în mine pomenirea chinurilor şi a morţii Sale de pe Cruce;
Bucură-te, cel ce mă înveţi să mă feresc de păcate prin aducere-aminte de patimile Domnului;
Bucură-te, cel ce mă povăţuieşti să cer de Sus umbrirea harului Sfântului Duh;
Bucură-te, cel ce mă încredinţezi că Mângaietorul caută cu mai multă milă la cei blânzi şi smeriti cu inima;
Bucură-te, cel ce peste tot mă îngrădeşti cu gândurile la Dumnezeu Cel ce este pretutindenea;
Bucură-te, cel ce înfăţişezi înaintea ochilor minţii mele pe Atoatevăzătorul;
Bucură-te, cel ce mângâi inima mea cu mila Lui pentru păcătoşii care se pocăiesc;
Bucură-te, cel ce înfricoşezi sufletul meu cu dreapta Judecată faţă de cei ce sunt împietriţi şi nepocăiţi;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 3-lea
Îngerul meu păzitor, cere pentru mine puterea harului dumnezeiesc, întru care să umblu neabătut şi fără poticneală pe mântuitoarea cale a poruncilor lui Hristos, iar cu inima şi cu gura să slăvesc neîncetat Preasfântul Nume al Dumnezeului nostru şi să cânt Lui: Aliluia!

Icosul al 3-lea
Avându-te pe tine, acoperământ ales de Dumnezeu, ca pe o rază luminoasă care luminezi întunericul sufletului meu şi risipeşti bezna necunoştinţei inimii mele, căzând cu umilinţă mă rog să-mi curăţeşti toate simţirile cele întunecate de patimi ca să nu mai rătăcesc în întunericul păcatului şi prealuminatei tale lumini să-i cânt aşa:
Bucură-te, steaua Luminii fără de apus, răsărită din dumnezeirea cea în Trei Lumini şi care pururea mă luminează;
Bucură-te, rază prealuminoasă, care luminezi ochii inimii mele, cei întunecaţi de păcate;
Bucură-te, cel ce te îngrijeşti să mă îndreptezi pe calea cea adevărată, pe mine, care rătăcesc în întunericul fărădelegilor;
Bucură-te, cel ce îmi pui înainte poruncile Domnului ca pe o oglindă pentru toată viaţa mea;
Bucură-te, cel ce îmi aşezi legea Domnului ca pe sfeşnic pentru picioarele mele şi ca pe o lumină pentu cărările mele;
Bucură-te, cel ce mă înveţi să ascult cuvintele Evangheliei lui Hristos cu multă dulceaţă;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să cred cu neîndoire toată învăţătura dumnezeiescului meu învăţător şi domn;
Bucură-te, cel ce mă întăreşti în supunerea faţă de rânduiala Sfintei Biserici;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să mă supun pravilelor şi predaniilor Sfinţilor apostoli şi Părinţi;
Bucură-te, cel ce mă întăreşti în mărturisirea sfintei credinţe ortodoxe;
Bucură-te, cel ce pentru această mărturisire credinţezi până şi la moarte să merg;

Bucură-te, cel ce mă opreşti să fiu în legătură cu ereticii şi cu cei ce s-au lepădat de adevărata Biserică;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 4-lea

Furtuna dezlănţuită pe marea vieţii îmi sfărâmă corabia duhovnicească cu grijile lumeşti, pacea sărmanului meu suflet ce învifoarează ; unde voi dobândi limanul cel liniştit al mântuirii? La tine, după Dumnezeu şi Preasfânta Fecioară, îmi pun nădejdea, Îngerul meu păzitor, ce te-am dobândit de la Domnul ca pe un înţelept cârmaci în furtunile de gând care mă tulbură. Cu mulţumire dar, cânt Dumnezeului meu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzindu-te şi văzându-te pe tine, dumnezeiescule Înger, păzitorul meu cel puternic, duhurile răutăţii de sub cer nu cutează să se apropie de preacurata ta lumină şi să săvârşească nelegiuirile lor pierzătoare de suflet. Pentru aceasta, cu smerenie te rog să nu te depărtezi de la mine din pricina nelegiuirilor mele, ci pururea mă fereşte de vânările şi de cursele celui viclean, pe mine, care cu umilinţă graiesc:
Bucură-te, cel ce cu puternicul acoperământ al aripilor tale mă aperi şi mă acoperi;
Bucură-te, că pururea stai langă mine cu sabia ta cea de foc;
Bucură-te, cel ce împotriva prinţului întunericului în luptă mă ajuţi;
Bucură-te, cel ce mă întăreşti să-i biruiesc pe slujitorii lui cei răi şi vicleni;
Bucură-te, cel ce izgoneşti de la mine demonii pierzători de suflete, ca pe nişte vulpi viclene;
Bucură-te, care tai năvălirile lor cele în chip de fiare ce se pornesc asupra minţii şi a inimii mele;
Bucură-te, cel ce mă ajuţi să spovedesc păcatele mele cele multe;
Bucură-te, cel ce dezrădăcinezi din inima mea mândria, ura, ca pe cele ce sunt fiicele lor;
Bucură-te, cel ce alungi din gândurile mele zavistia şi pomenirea de rău;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să mă îngrădesc cu semnul Sfintei Cruci spre alungarea gândurilor celor rele;
Bucură-te, cel ce mă întăreşti să calc fără de frică peste aspidă şi peste vasilisc;
Bucură-te, cel ce ai nebiruită armă împotriva vrajmaşilor mei;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 5-lea

Îndrăznesc să te asemăn, păzitorul meu, cu steaua luminoasă ce alergă călăuzindu-i pe magii din vechime la închinarea adevăratului Dumnezeu când Mântuitorul lumii S-a născut în Betleem; iar tu, cu petrecerea ta cea nedespărţită de mine şi purtătoare de lumină, îmi arăţi calea cea dreaptă care duce spre Împăraţia Cerească, pentru ca acolo să mă învrednicesc să cânt împreună cu cetele cereşti, slavă Împăratului Slavei, Celui mai înainte de veci: Amin!

Icosul al 5-lea

Văzându-mă stăpânit de întunericul morţii şi acoperit de norul întunecat al patimilor, păzitorul sfânt al sufletului meu, nu mă părăsi, ci urmează îndelung-răbdării Mântuitorului meu, mai aşteaptă, trezindu-mă la pocăinţă până când ochii mei vor vărsa izvoare de lacrimi spre spălarea necurăţiilor mele sufleteşti. Pentru aceasta cu smerenie te rog şi grăiesc:
Bucură-te, cel ce pururea aduci lui Dumnezeu rugăciunile tale, pentru mine, păcătosul, ca pe o tămâie de bun miros;
Bucură-te, cel ce pururea mijloceşti înaintea Făcătorului meu, ca să mă mântuiască;
Bucură-te, cel ce cu starea ta de faţă înlături mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra mea;
Bucură-te, cel ce ceri de la Preamilostivul Dumnezeu să dea iertare tuturor faptelor mele celor rele;
Bucură-te, cel ce milostiveşti bunătatea Lui, ca să nu mă piardă cu fărădelegile mele;
Bucură-te, cel ce te rogi neîncetat Răscumpărătorului meu, ca să-mi dea vreme de îndreptare;
Bucură-te, cel ce mă trezeşti să-mi petrec toate zilele mele în pocăinţă;
Bucură-te, cel ce îmi insufli dorinţă ca pururea să mă căiesc în faţa Domnului de toate fărădelegile mele;
Bucură-te, cel ce mă înţelepţeşti ca să mă cercetez în toată vremea şi să-mi mărturisesc păcatele;

Bucură-te, cel ce sădeşti în inima mea zdrobire şi mâhnire pentru că l-am mâniat pe bunul meu Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi plâng viaţa mea cea ticăloasă şi întinată;
Bucură-te, mijlocitor luminos şi netăcut al mântuirii mele;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al-6-lea
Propovăduiesc cu glas mare, Îngerul meu păzitor, grija ta de totdeauna pentru mine, păcătosul, în grijile şi năpăstuirile mele, care în această lume cu multă gâlceavă îmi tulbură pacea sufletească, apari ca un grabnic mângâietor, înţelepţindu-mă că toate acestea nu sunt trimise de la Înţeleptul Ziditor decât ca o doctorie pentru neputinţele mele sufleteşti şi învăţându-mă să-I cânt binefăcătorului Doctor Ceresc: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Când trezit de necurmatele povăţuiri, Sfinte Îngere, în sufletul meu întunecat de necazuri şi deznădăjduire din pricina multelor mele păcate, străluceşte lumina mângâierii harnice şi inima mea se umple de veselie şi de bucurie, atunci îndrăznesc să strig ca vamesul către înduratul Dumnezeu, ca să fie milostiv şi să-mi ierte greşalele mele; nu înceta, dar, povăţuitorul meu, înţelepţindu-mă şi întărindu-mă, pe mine, cel ce te chem:
Bucură-te, cel ce mă ajuţi să port jugul cel bun al mântuitoarei răbdări cu iubire;
Bucură-te, cel ce cu dragoste mă întăreşti cu nădejdea în Domnul Dumnezeu, în toate nevoile şi relele întâmplări;
Bucură-te, că mă înveţi să înving cu bărbăţie necazurile şi bolile;
Bucură-te, că alungi din inima mea orice mâhnire şi deznădejde;
Bucură-te, cel ce mă trezeşti la luptă împotriva vrajmaşilor care vor să mă prindă în mreaja deznădejdii;
Bucură-te, cel ce mă încredinţezi să mă încred cuvintelor Sfântului Apostol Pavel, cum că toţi cei ce voiesc să trăiască cu evlavie vor fi prigoniţi;
Bucură-te, cel ce îmi insufli ca să primesc jugul răbdării şi al patimirii pe care l-au purtat proorocii şi apostolii;
Bucură-te, cel ce îmi arăţi spre mângâiere cetele mucenicilor şi ale mărturisitorilor ce s-au nevoit pentru Hristos, până la vărsarea sângelui lor;
Bucură-te, cel ce îmi înfăţişezi pururea înaintea ochilor mei chinurile Domnului şi Mântuitorului nostru;
Bucură-te, cel ce îmi îndulceşti inima cu nădejdea răsplătirilor viitoare;
Bucură-te, cel ce dai viaţă sufletului meu, aşteptând veşnicile bunătăţi pline de bucurii;
Bucură-te, cel ce eşti întodeauna bunul meu mângâietor;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al-7-lea
Vrând ca toţi oamenii să se mântuiască, preamilostivul meu Ziditor te-a trimis pe tine, îngerul Său, ca pe un bun păzitor în toată viaţa mea, pentru ca peste tot să mă juţi cu sfintele tale rugăciuni, să mă acoperi împotriva curselor diavoleşti şi să mă pregăteşti ca prin fapte bune să intru cu fecioarele cele înţelepte în cămara cea cerească de Dumnezeu înfrumuseţată cântând: Aliluia!

Icosul al-7-lea
Domnul şi Stăpânul meu arată mie, nevrednicul şi celui mai păcătos dintre robii Săi, o bunătate nouă, căci, trecând cu vederea păcatele mele cele grele şi grozave, nu m-a pierdut pentru fărădelegile mele nici până în ziua şi ceasul de faţă, ci, fiind îndelung-răbdător cu mine, aşteaptă cu milostivire întoarcerea şi pocăinţa mea, din toată inima. Cred, bunul meu păzitor, că numai cu mijlocirea ta cea de totdeauna în faţa lui Dumnezeu pentru mine sunt păzit până acum, pentru aceea, nevoindu-mă cu dragoste, pe tine te chem:
Bucură-te, cel ce mă fereşti de înecarea desăvârşită în marea vieţii celei înviforate;
Bucură-te, cel ce mă răpeşti din prăpastia nelegiuirilor mele, cu ajutorul mâinilor tale;

Bucură-te, cel ce scuturi de pe mine somnul cel păcătos al trândăvirii celei vătămătoare de suflet;
Bucură-te, cel ce luminezi cu strălucirea ta mintea mea cea întunecată cu neîngrijirea;
Bucură-te, cel ce mă ajuți să-mi aprind cu rugăciunile inima cea rece, care-i gata să se stingă;
Bucură-te, cel ce pururea mă ridici la slavosloviriile lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce întocmeşti glasul meu ca prin cântări de laudă, cu vrednicie şi dreptate să laud pe Făcătorul tuturor;
Bucură-te, cel ce mă înveți să proslăvesc pe Domnul meu nu numai cu buzele, ci şi cu inima;
Bucură-te, cel ce mă trezeşti spre împlinirea voii Lui celei preasfinte;
Bucură-te, cel ce te îngrijeşti să mă desprind cu lepădarea de sine şi cu părăsirea voilor mele cele rele;
Bucură-te, cel ce voieşti cu toată sinceritatea să dobândesc simplitatea porumbelului şi blândețea mielului;
Bucură-te, cel ce mijloceşti să mi se dăruiască nerăutatea copiilor şi judecata sănătoasă a bătrânilor;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al-8-lea

Străin şi călător sunt eu pe acest pământ, viața mea e degrab trecătoare, iar eu, ticălosul, niciodată nu mă gândesc în mintea mea la moartea cea fără de veste, nici nu cuget la înfricoşătoarea Judecată la care voi sta înaintea Dreptului Judecător şi voi da răspuns pentru fiecare faptă şi pentru orice cuvânt. De aceea, te rog pe tine, păzitorul sufletului meu, trezeşte-mă degrabă din somnul păcatului, ca să nu mă prindă ceasul morții neîndreptat, ci să mă învrednicesc a cere de la Atotțiitorul, Atotputernicul şi Milostivul Dumnezeu iertarea pentru fărădelegile mele şi să-I cânt cu glas de bucurie: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Când Domnul şi Ziditorul meu va însemna ziua trecerii mele din viața aceasta, tu, bunul meu păzitor, văzând mai înainte chinurile grozave, pregătite pentru duhurile răutății şi pentru păcătoşii nepocăiți, care mă aşteaptă şi pe mine, acoperă-mă cu aripile milostivirii tale, cum işi acoperă vulturul puii săi, iar când va fi să iasă duhul meu din mine, să te văd stând aproape de mine, izgonind pe cumpliții vrăjmaşi. Drept aceea, cu umilință mă rog, zicând acestea:
Bucură-te, cel ce pui în fața ochilor minții mele ceasul amar şi grozav al morții;
Bucură-te, cel ce pururea îmi aduci aminte de ceasul acela pe care nimeni nu-l cunoaşte;
Bucură-te, cel ce mă înveți să mă uit la fiecare zi ca la cea mai de pe urmă zi a vieții mele;
Bucură-te, cel ce mă pregăteşti în toată vremea pentru ieşirea într-o altă lume;
Bucură-te, cel ce naşti în mine umilință sufletească şi zdrobirea inimii;
Bucură-te, cel ce pururea doreşti ca până la sfârşitul vieții mele să mă pocăiesc;
Bucură-te, cel ce mă opreşti să iubesc lumea şi cele ale sale;
Bucură-te, că mă ajuți să dobândesc bunătățile nepieritoare;
Bucură-te, cel ce mă ajuți să dezrădăcinez din inima mea patima iubirii bogăției celei pieritoare;
Bucură-te, cel ce îmi arăți că toate bunătățile pământului sunt vremelnice şi trecătoare;
Bucură-te, cel ce mă înțelepțeşti să văd că toată frumusețea acestei lumi este asemenea florilor câmpului;
Bucură-te, cel ce nu mă laşi să caut slava omenescă ce trece ca umbra;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al-9-lea

Tot păcatul am desăvârşit şi toată viața mea în deşertăciuni s-a scurs, iar acum de sfârşit m-am apropiat. Doboară dar pe cei ce se îndreaptă asupra mea, pe cei ce caută să mă arunce în adâncul iadului. Pentru aceasta te rog, bunul meu păzitor, fii mie apărător, când voi trece vămile cele cumplite şi povățuieşte-mă neprimejduit până la porțile Împărăției Cerurilor, unde fețele îngereşti cu bucurie ies în întâmpinare cântând: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Nici o limbă frumos grăitoare nu poate spune, Sfinte Îngere, păzitorul meu, câte bucurii minunate ai făcut pentru mine în toată viața mea; primind sufletul meu din scăldătoarea Sfântului Botez m-ai păzit;

în pruncie m-ai învăţat şi m-ai înţelepţit; în copilărie m-ai ferit de alunecările spre păcat, în tinereţe m-ai povăţuit, când am ajuns la vârsta bărbăţiei, mustrându-mă şi mângâindu-mă şi peste tot ajutându-mă pe calea mântuirii m-ai îndreptat. Pentru aceasta, cu mulţumire strig ţie:
Bucură-te, cel ce niciodată nu mă lipseşti de ajutorul şi de apărărea ta;
Bucură-te, cel ce trezindu-mă din somn mă îndemni să mă nevoiesc spre a-I mulţumi lui Dumnezeu, Cel ce întăreşte puterile mele;
Bucură-te, cel ce mă înveţi să sfinţesc cu rugăciunea orice început al zilei;
Bucură-te, cel ce îngădui să încep a lucra cu îndrăzneală, fără să înalţ o rugăciune către Atotbunul Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce te grijeşti să nimiceşti din inima mea nădejdea în puterile mele;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să rostesc cu limba, să zic cu gura şi să ţin minte neîncetat numele Predulcelui nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, cel ce îmi insufli să vestesc cu limba cele trebuitoare, ca şi cele de folos;
Bucură-te, cel ce îmi înfrânezi limba de la deşarta vorbire, de la multa vorbire, dar mai ales de la cuvinte de hulă;
Bucură-te, cel ce pururea petreci împreună cu mine ori de mănânc, ori de beau, ori de fac alt lucru oarecare;
Bucură-te, cel ce te îngrijeşti să mă deprinzi cu înfrânarea de la mâncare şi de la băutură;
Bucură-te, cel ce mă păzeşti pe mine în vremea somnului şi alungi pe vrăjmaşul care vrea să mă ispitească cu visurile de noapte;
Bucură-te, cel ce mă reţii de la pătimaşa iscodire şi sădeşti în ochii mei ruşinea cea fecioarească;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 10-lea

Cel ce ai venit să mântuieşti pe toţi oamenii, Preabunul meu Domn Iisus, mă rog cu umilinţă, iartă-mi cu milostivirea Ta răutăţile mele cele nenumărate, fiind plecat spre aceasta de multele rugăciuni ale slujitorului Tău nematerialnic pe care mi l-ai dat din pruncie ca un iubitor de oameni spre paza mea, ca să fiu vrednic a intra în cămara slăvei Tale şi să cânt cu duhurile drepţilor: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Pururea îmi apari, Sfinte Îngere, ca un zid puternic împotriva vrajmaşilor mei celor răi care caută pierirea mea cea veşnică şi care-mi slăbănogesc sufletul cu trândăvia şi cu uitarea de sine; te rog dar, păzitorul meu, să mă învredniceşti cu mijlocirea ta, în vremea ieşirii sufletului meu din trup, să fiu partaş preacuratului Trup şi preascumpului Sânge al Mântuitorului meu, pentru ca, întărindu-mă cu Hrana nepieritoare şi cu Băutura dătătoare de viaţă, să trec fără frică în cealaltă lume, lăudându-te pe tine, binefăcătorul meu:
Bucură-te, că mă izbăveşti de năzuinţa spre plăceri îmbietoare şi-mi pui în faţă ruşinea fecioarelor;
Bucură-te, că ţi s-a dat stăpânire şi putere să întorci înapoi pornirile şi năvălirile dracilor ce se aruncă asupra mea;
Bucură-te, că ai primit de la Dumnezeu putere să biruieşti pe nevăzuţii mei vrăjmaşi;
Bucură-te, că poţi să mă izbăveşti de orice răutate şi din toate cursele diavoleşti;
Bucură-te, că izgoneşti de la mine cumplitele năvăliri ale stăpânitorului acestei lumi şi eşti povăţuitorul şi călăuzitorul meu nedespărţit;
Bucură-te, că stând tu de faţă, nu mă voi înfricoşa în ceasul morţii de întunecatele feţe ale duhurilor răutăţii;
Bucură-te, că, păzit fiind de tine, nădăjduiesc să trec neprimejduit vămile văzduhului;
Bucură-te, că, întărit de ajutorul tău, am nădejde să nu fiu oprit în afară porţilor Raiului, atât dorit de mine;
Bucură-te, că stai înaintea lui Dumnezeu cu rugăciune pentru mine ca să nu fiu aruncat în întunericul cel mai dinafară;
Bucură-te, că pururea îmi insufli să cer milă Domnului cu lacrimi de pocăinţă, ca să mă izbăvească de

focul iadului;
Bucură-te, că mă îndemni să mă rog zi şi noapte ca să nu fiu trimis să fiu chinuit de demoni;
Bucură-te, că mă întăreşti în dreapta credinţă şi mă fereşti de rătăcire;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 11-lea

Ştiu, Sfinte Îngere, păzitorul meu, că această cântare, pe care ţi-o aduc din osârdia mea, nu este de ajuns spre a-mi arăta mulţumirea din toată inima pentru câte ai făcut cu mine până acum, dar încă mă rog să înduplеci milostivirea lui Dumnezeu să mă izbăvească la înfricoşătoarea Judecată de partea cea de-a stânga şi să mă învrednicească să-I cânt Lui cu toţi sfinţii: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Candela mi s-a stins, nu am undelemn de fapte bune cu care să o pot aprinde, unde dar voi alerga eu, ticălosul, îngreunat de somnul păcatului, când mă va ajunge pe neaşteptate ceasul morţii. Să nu aud şi eu ca fecioarele cele nebune glasul înfricoşător al Mirelui: Nu te cunosc! Ajută-mă dar, neadormitul meu păzitor, că să-mi umplu vasul sufletului meu cu untdelemnul faptelor bune, iar mai vârtos cu milostenia şi smerenia. Iar acum, primeşte această cântare de la mine:
Bucură-te, cel ce pururea mă inspiri să-L am în mintea mea numai pe Domnul Iisus;
Bucură-te, cel ce înviezi în inima mea porunca dragostei pentru Domnul meu cel Preabun;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-L iubesc pe aproapele meu cu o adevărată dragoste plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce mă înveţi ca pe semenii mei nu numai cu limba sau cuvântul, ci şi cu fapta şi cu adevărul să-i iubesc;
Bucură-te, cel ce sădeşti în mine dorinţa de a-i ajuta în toate nevoile;
Bucură-te, cel ce mă povăţuieşti să-i mângâi pe cei necăjiţi şi să-i apăr pe cei asupriţi;
Bucură-te, cel ce-mi pleci inima să împart săracilor din avuţiile mele;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să fiu gata să-mi pun şi sufletul pentru prietenii mei, potrivit poruncii Mântuitorului;
Bucură-te, cel ce-mi închizi ochii ca să nu văd greşalele fratelui meu;
Bucură-te, cel ce nu îngădui să osândesc pe aproapele meu care alunecă spre păcat;
Bucură-te, cel ce eşti floare a Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, cel ce eşti blândeţea care alungă frica;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 12-lea

Ţi s-a dat har de la Atotputernicul Dumnezeu, Sfinte Îngere, acoperişul meu, să mă păzeşti în toate căile mele, să nu se lovească piciorul meu de vreo piatră de poticnire, până când mă voi înfăţişa înaintea Lui Hristos-Dumnezeu pe Care cu netăcute glasuri toate puterile cereşti îi laudă cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Laud milostivirea ta cea vrednică de mirare şi pogorământul tău cel mare, cela ce eşti minte repede mişcătoare şi slugă nematerialnică a Domnului; cele ce nu te îngreţoşezi de păcatele mele urât mirositoare şi nu încetezi să aduci pentru mine nevrednicul, sfintele tale rugăciuni către Preasfântul Dumnezeu, Cel ce este în Trei Ipostasuri, ca să nu pier în veci, ci să moştenesc Împărăţia Cerească. Binevoieşte dar să primeşti, din sufleteştile mele vistierii, cântările de laudă ce le aduc ţie:
Bucură-te, cel ce mă îndepărtezi de păcate prin aducerea-aminte de înfricoşătoarea judecată a Lui Dumnezeu ce va să fie;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi pregătesc sufletul ca pe o mireasă întru întâmpinarea Preafumosului Mire Hristos;
Bucură-te, cel ce de-a pururea doreşti să mă întocmeşti ca pe o vrednică cămară de nuntă;
Bucură-te, cel ce neîncetat mă înveţi să-mi aprind candela sufletului meu, ca împreună cu feciorele cele înţelepte şi cu sufletele drepţilor să intru în locaşul bucuriei;

Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi spăl îmbrăcămintea mea cea murdară de păcate;
Bucură-te, cel ce mă ajuți să mă îmbrăc în veşmântul neprihănirii şi al curățeniei;
Bucură-te, cel ce mijloceşti la înfricoşătoarea Judecată a lui Hristos să mă învrednicesc să stau de-a dreapta Sa;
Bucură-te, cel ce imlpori bunăvoința lui Dumnezeu ca să mă numere cu ceata aleşilor Săi;
Bucură-te, cel ce îndemni şi pe viețuitorii cerului ce sunt împreună cu tine, să se roage Domnului, ca să mă sălăşluiască împreună cu ei în Împărăția Sa;
Bucură-te, păzitorul meu cel bun şi treaz;
Bucură-te, cel ce eşti bun înainte-stătător, un cald folositor şi rugător pentru mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce după Dumnezeu şi după Preasfânta Fecioară eşti puternica mea nădejde;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Condacul al 13-lea

O, luminată preaslăvită şi înțelegătoare, Îngere ai lui Dumnezeu, primeşte această cântare de mulțumire şi de cerere, iar când va fi să mă scol din pământ ca să stau la Judecată, arată-ți milostivirea asupra mea, a păcătosului, să stai langă mine, plin de linişte şi de bucurie, luând de la mine frica cu nădejdea mântuirii, ca să mă învrednicesc să cânt împreună cu tine în lăcaşurile Raiului, în vecii vecilor Împăratului Slavei, Celui mai înainte de veci: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Sfinte Îngere, cel ce eşti trimis din ceruri ca să mă păzeşti şi să mă călăuzeşti în toată viața mea, cad înaintea ta şi mă rog: tu însuți mă călăuzeşte şi mă înțelepteşte ca să încep a-ți aduce din toată inima, cu toată dragostea şi osârdia, aceste cântări de laudă:
Bucură-te, Îngere al lui Dumnezeu, înainte-statătorul meu în fața Presfintei Treimi;
Bucură-te, slugă cerească a Domnului celui ce împărățeşte peste toată făptura;
Bucură-te, împreună-viețuitorule cu slugile Lui cele înțelegătoare şi nematerialnice;
Bucură-te, cel ce faci pururea voia Stăpânului;
Bucură-te, cel ce ai primit de la Dumnezeu poruncă şi putere ca să păzeşti sufletul meu;
Bucură-te, cel ce niciodată nu te depărtezi de mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce pururea petreci cu mine, nevrednicul;
Bucură-te, cel ce mă păzeşti în toate căile mele;
Bucură-te, cel ce îmi călăuzeşti paşii spre sfintele biserici;
Bucură-te, cel ce mă fereşti de toată răutatea;
Bucură-te, cel ce mi-ai fost dat de Dumnezeu ca păzitor pe căile vieții mele;
Bucură-te, îndrumătorul vieții mele cel preabun;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

Şi Condacul întâi

Sfinte Îngere, cel ce eşti ales de Domnul Dumnezeu spre paza sufletului meu, eu, nevrednicul, îndrăznesc să-ți aduc cântări de laudă, iar tu, că cel ce ai îndrăzneală către Împăratul Cerului, apără-mă de duşmanii văzuți şi nevăzuți, izbăveşte-mă de toate nevoile şi necazurile, ca să strig ție: **Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!**

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

O, Sfinte Îngere, păzitorul şi acoperitorul meu cel bun! Cu inmă zdrobită şi cu suflet îndurerat stau înaintea ta şi mă rog: auzi-mă pe mine, păcătosul orb al lui Dumnezeu, care au plâns mult şi cu lacrimi amare strig: să nu pomeneşti fărădelegile şi nedreptățile cu care eu, ticălosul, te mânii în toată ziua şi în tot ceasul, săvârşind fapte murdare în fața Ziditorului meu Dumnezeu. Fii mie milostiv şi nu te depărta de mine, spurcatul, până va veni vremea sfârşitului meu. Trezeşte-mă din

somnul păcatului şi ajută-mă cu rugăciunile tale să-mi petrec fără prihană cealaltă vreme a vieții mele şi să fac roade vrednice de pocăință, păzeşte-mă de căderile în păcate de moarte, ca să nu pier în deznădejde şi să nu se bucure vrăjmaşul de pierzarea mea. Stiu cu adevărat şi cu gura mărturisesc că nu este nimeni ca tine, sfinte Îngere, prieten şi înainte-stătător, apărător şi biruitor. Stând în fața Prestolului dumnezeiesc, roagă-te pentru mine, netrebnicul şi decât toți mai păcătosul, ca să nu-mi ia sufletul în ziua când nu mă aştept şi în ceasul când săvârşesc cele rele. Ci stai înainte, rugând pe Preamilostivul Dumnezeu şi Domn să-mi ierte păcatele pe care le-am făcut în viața mea cu fapta, cu cuvântul şi cu toate simțurile mele; şi cu judecățile pe care le stie să mă mântuiască; să mă pedepsească aici după negrăita Sa milă, dar să nu mă vădească la dreapta Judecată şi să nu mă dea chinurilor veşnice. Să mă învrednicească să duc roadă de multă pocăință, ca să primesc cu vrednicie Dunezeiasca Împărtăşanie. Pentru aceasta mai vârtos mă rog şi un asemenea dar cu toată osârdia doresc. Iar în înfricoşatul ceas al morții să fii langă mine, bunul meu păzitor, alungându-i pe întunecații demoni care vor veni să înfricoşeze cutremuratul meu suflet. Apără-mă de cursele lor când va fi să trec prin vămile văzduhului pentru ca, păzit de tine, fără durere să ajung în Raiul, cel dorit de mine, unde fețele Sfinților şi ale Cereştilor Puteri laudă Preacinstitul şi Preaslăvitul Nume în Treime mărit a lui Dumnezeu, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Căruia I se cuvine cinstea şi închinăciunea în vecii vecilor. Amin!

ACATISTUL SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC GHEORGHE PURTĂTORUL DE BIRUINȚĂ



23 aprilie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Mult nevoitorului al lui Hristos, Marelui Mucenic Gheorghe, acum toți din suflet să-i cântăm, lăudându-l pe el în Sfințitele locaşuri, ca pe un preastrălucit mare soare al mucenicilor; şi ca unul apărător al credincioşilor şi ajutător, cu credință să-i strigăm: ***Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!***

Icosul 1

Înger întru nevoință cu adevărat te-ai arătat, purtătorule de biruință al lui Hristos Gheorghe; că materialnic şi cu trup fiind, vitejeşte pentru credință ca un nematerialnic şi fără de trup te-ai nevoit; pentru aceasta strigăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, că te-ai arătat fire mai presus de fire;
Bucură-te, că te-ai arătat materie mai presus de materie;
Bucură-te, tânărule, veselule şi preafrumosule;
Bucură-te, începătorule de nevoință al lui Hristos preaalesule;
Bucură-te, înger în trup, care covârşeşti pe cei muritori;
Bucură-te, lumescule om, mai presus de lume cu mintea;
Bucură-te, că întru nevoință în chipul soarelui te-ai arătat;
Bucură-te, că, după fel, ca un înger te-ai înfățişat;
Bucură-te, adevărata lucrare a darului;

Bucură-te, curată nelucrare a firii;
Bucură-te, cel prin care credința s-a înalțat;
Bucură-te, cel prin care rătăcirea s-a stricat;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 2-lea
Vederile mintii avându-le curățite, ai ales mai mult a pătimi pentru Ziditorul şi împreună a muri cu El, decât a trăi şi a avea vremelnică câştigare; căci ai dorit a te încununa cu cununa mucenicilor şi a cânta Domnului: Aliluia!

Icosul al 2-lea
Gheorghe, de trei ori fericite, plugar al cinstirii de Dumnezeu te-ai arătat după numire; iar necinstirii dezrădăcinător, toată înşelăciunea idolilor din rădăcină smulgând-o. Pentru aceasta, vrednic eşti a auzi de la toți acestea:
Bucură-te, semănătorul copacilor dreptei credințe;
Bucură-te, tăietorul neghinelor înşelăciunii;
Bucură-te, că ai smuls spinii idolilor;
Bucură-te, că ai semănat holda credinței;
Bucură-te, că pomi cu veselitoare roade ai adus lui Hristos;
Bucură-te, că pe mulți ai adus mântuiți lui Dumnezeu;
Bucură-te, purtătorule de grijă al sadurilor slujirii Treimii;
Bucură-te, tăietorul rădăcinilor credinței păgâne;
Bucură-te, cel ce ai arătat pământul cel neroditor;
Bucură-te, cel ce l-ai arătat lui Dumnezeu roditor;
Bucură-te, cel prin care nedumerirea s-a pierdut;
Bucură-te, cel prin care cunoştința de Dunmezeu a răsărit;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 3-lea
Din înălțime putere primind, te-ai arătat viteaz oştean nevoitorule al nestricatului Împărat Iisus, de stricăciosul împărat netemându-te; ci de Dunmezeu luminat fiind, Domnului strigai aşa: Aliluia!

Icosul al 3-lea
Având, o, purtătorule de biruință, ca o mare pavăză credința lui Hristos în inimă, ca un leu râvnind, în mijiocul nevoinței bârbâteşte ai stat, cu îndrăzneață cugetare. Pentru aceasta te binecuvântăm zicând:
Bucură-te, începătorule de toată biruința al lui Dumnezeu;
Bucură-te, voievodule al lui Hristos;
Bucură-te, luptătorule nebiruit al credinței;
Bucură-te, de biruință purtătorule, mare nevoitorule al Duhului;
Bucură-te, preatare David, care ai omorât pe Goliat;
Bucură-te, preaviteazule Samson, care ai biruit pe cei de alt neam;
Bucură-te, al dreptei credințe în lupte biruitorule;
Bucură-te, al greşitei credințe puternic cioplitorule;
Bucură-te, că eşti îmbogățit cu inimă de fier;
Bucură-te, că te lauzi cu piept de diamant;
Bucură-te, viteazul Crucii cel biruitor;
Bucură-te, uriaşul credincioşilor cel de cunună purtător;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 4-lea
După Ziditorul cu râvnă râvnind, ca Ilie de demult, tu însuți îndemnându-te, întru nevoințe ai intrat; că n-ai suferit a unge capul tău, Sfinte, cu untdelemnul păcătoşilor. Pentru aceea vrednicia de voievod ai aruncat-o lor, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Ale slujitorilor de idoli defăimătoare poruncii cele scrise împotriva creştinilor şi a lui Hristos auzin-du-le, purtătorule de lupte, cu sufletul te-ai rănit ca un următor al lui Hristos; pentru aceea, lumea şi trupul dispreţuind, auzi acestea:
Bucură-te, că ai urât bogăţia cea stricăcioasă;
Bucură-te, că ai împărţit bogăţia aceasta săracilor;
Bucură-te, luptătorule împotriva îndulcirilor pământeşti;
Bucură-te, mai înaltule decât bunătăţile cele materialnice;
Bucură-te, că ai călcat pe toată lumea cu picioarele;
Bucură-te, că ai dispreţuit mărirea cea trecătoare;
Bucură-te, că ai trecut cu vederea floarea tinereţii;
Bucură-te, că nu te-ai milostivit de frumuseţea trupului;
Bucură-te, că nu ţi-ai cruţat cu nimic viaţa;
Bucură-te, vrăjmaşule neîmpăcat al trupului;
Bucură-te, că ai avut neîmpătimirea de către toate;
Bucură-te, că ai luat biruinţă peste patimile toate;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 5-lea
Dumnezeiască iubire ai avut în inima ta, Mucenice, şi foc al dragostei celei către Hristos; de care, înfierbântându-ţi-se mintea, îndumnezeit cu totul şi înfocat te-ai făcut; şi pe toate acestea de faţă ca un vis le-ai socotit, strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Către închinătorul de idoli, Diocleţian, zicea nevoitorul Gheorghe: Pentru ce întârzii judecătorule şi nu-mi găteşti în grabă toate chinurile? Căci pe toate sunt gata a le primi pentru Ziditorul meu. De aceea auzi:
Bucură-te, nemăsurată iubire către Dumnezeu;
Bucură-te, înfocată dorinţă către Hristos;
Bucură-te, foc nestins al dragostei celei dumnezeieşti;
Bucură-te, iubirea cea neîncetată a Stăpânului;
Bucură-te, că pe toate le-ai dat şi pe Hristos L-ai cumpărat;
Bucură-te, că, pentru Dumnezeu, ai socotit desfătări toate cele dureroase;
Bucură-te, că ai biruit prin dor dorul trupului;
Bucură-te, că ai stins văpaia prin văpaie;
Bucură-te, primitorul bunei desfătări;
Bucură-te, cel ce duhovniceşte iubeai şi împreună asemenea erai iubit;
Bucură-te, cel ce de sineţi cu totul te-ai înstrăinat;
Bucură-te, că de Hristos cu totul te-ai apropiat;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al-6-lea
Cu totul s-a spăimântat tiranul de prea minunata bărbăţie a ta, Mucenice Gheorghe, şi de cuvintele tale detunându-se, peşte uimit şi fără de glas s-a făcut, căci nu avea ce să zică, nici nu ştia să cânte Domnului: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Luminat, o, Mucenice, în auzul tuturor în mijlocul luptei ai strigat: Unul este Dunmezeu-Treimea: Tatăl şi Fiul şi Duhul Sfânt; şi Hristos este Dumnezeu". Pentru aceasta te binecuvântăm pe tine zicind:
Bucură-te, strălucite al Treimii propovăduitorule;
Bucură-te, vesel trâmbiţător al credinţei;
Bucură-te, privighetoare cu dulce glas şi mult viersuitoare;

Bucură-te, rândunea cântătoare şi răsunătoare;
Bucură-te, buze în cer tunătoare a Dumnezeirii lui Hristos;
Bucură-te, limba de miere curgătoare a iconomiei lui Hristos;
Bucură-te, al cuvântarii de Dumnezeu, propovăduitorule;
Bucură-te, ritor împodobit al credinței;
Bucură-te, sirenă atrăgătoare a Părintelui;
Bucură-te, psaltire a Duhului bine răsunătoare;
Bucură-te, cel prin care adevărul s-a arătat;
Bucură-te, cel prin care minciuna s-a înfruntat;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al-7-lea
Mari după tot chipul sunt felurile chinurilor, pe care le-ai suferit, Mucenice; căci, numai cugetând cineva la ele, i se frânge chiar inima. Dar tu pe acestea le-ai suferit, cu bucurie cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea
Tânăr cu vârsta, dar bătrân cu mintea, te-ai arătat, o, Mucenice Gheorghe; pentru aceea şi chinurile cu bărbăție, ca şi cum altul le-ar fi pătimit, le-ai suferit cu vitează cugetare; de aceea cântăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, că pântecele ți-a fost împuns cu ascuțişul suliței;
Bucură-te, că trupul cu vine de bou ți-a fost lovit;
Bucură-te, că ai fost bătut peste gură cu multe toiege;
Bucură-te, că ți-au fost legate mâinile cu lanțuri;
Bucură-te, că ai fost tras pe roata cea cu ascuțişuri;
Bucură-te, că pieptul tău cu pietre a fost strivit;
Bucură-te, că ai purtat încălțăminte înroşită în foc;
Bucură-te, că ai petrecut trei zile în groapa cu var;
Bucură-te, că ai băut înveninătoare băuturi;
Bucură-te, că ai locuit adeseori în temniță;
Bucură-te, că ai fost pus în sulițe prea ascuțite;
Bucură-te, că ai luat sfârşitul prin sabie;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al-8-lea
Cu total străine şi preamărite sunt toate minunile câte ai făcut, Mucenice Gheorghe, în luptele tale; şi, după suferințe nenumărate, cu bărbăție mare şi cu putere, dând laudă lui Dumnezeu, ai cântat: Aliluia!

Icosul al-8-lea
Purtătorule de chinuri, având în pieptul tău întreg pe Hristos, Cel ce este minunat între Sfinți, prin acesta lucrai minunile cele înfricoşătoare şi mai presus de minte; de care noi înspăimântându-ne, cu mirare strigăm:
Bucură-te, cel ce vârfurile sulițelor ai nesocotit;
Bucură-te, cel ce ai biruit chinurile roții;
Bucură-te, că te-ai arătat mai tare decât varul;
Bucură-te, că ai învins puterea veninului;
Bucură-te, că din mormânt ai ridicat pe un mort dedemult;
Bucură-te, că ai înviat boul lui Glicherie;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit un copil din Bulgaria;
Bucură-te, cel ce ai scăpat un copil din Creta;
Bucură-te, cel prin care copilul a biruit;
Bucură-te, cel de care neguțătorii s-au oprit;
Bucură-te, cel ce ai primit stâlpul văduvei;

Bucură-te, că i-ai surpat pe zeii elinilor;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al-9-lea

Pe tine toată firea îngerilor văzându-te stând în mijiocul luptei, tânăr şi putenic prin Hristos, singur luptându-te, plesnind cu mâinile te lăuda; şi bucurându-se, pe Domnul slăvea, cântând: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Ritor al dogmelor credinței fiind, de trei ori fericite, şi minuni multe săvârşind, pe tine văzându-te popoarele pe pământ, către dumnezeiasca credință a lui Hristos se îndemnau, şi se bucurau cu duhul, strigând ție unele ca acestea:
Bucură-te, priveliştea îngerilor;
Bucură-te, privirea oamenilor;
Bucură-te, îndulcirea puterilor cereşti;
Bucură-te, veselia oamenilor pământeşti;
Bucură-te, că te-ai făcut mărire cerului şi pământului;
Bucură-te, că bucurie ai adus îngerilor şi oamenilor;
Bucură-te, desfătarea frumoasă a lumii celei de sus;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a lumii celei de jos;
Bucură-te, dulce strălucire a minților;
Bucură-te, dulce întrumusețare a sufletelor;
Bucură-te, cel prin care Biserica se veseleste;
Bucură-te, cel prin care toată lumea dănțuieşte;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 10-lea

Ceata demonilor, văzându-te pe tine, Mucenice, că i-ai biruit pe ei prin luptă, căderea lor cu suspin amar o plângeau şi acestea ziceau: "Cum a biruit purtătorul de trup pe cei fără de trup" şi lui Dumnezeu cânta: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Toiag de biruință mare şi atotputernic ai ridicat asupra amăgirii elinilor; pentru aceasta şi purtător de biruință te numeşti, Mucenice Gheorghe; de care noi, minunându-ne, spre laudă strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, pierzătorul demonilor;
Bucură-te, surpătorul elinilor;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat pe idolii cei neînsuflețiți;
Bucură-te, cel ce ai vădit meşteşugirile lor;
Bucură-te, că ai înfruntat stăpâniri şi începătorii;
Bucură-te, căci cu vărsarea sângelui tău pe leviatan l-ai înecat;
Bucură-te, cel ce focul amăgirii l-ai stins;
Bucură-te, cel ce lățirea politeismului ai restrâns-o;
Bucură-te, înfricoşătorule arzător al capiştilor;
Bucură-te, preaputernicule sfărâmător al idolilor;
Bucură-te, cel din a cărui pricină satana suspină;
Bucură-te, cel prin care păgânismul oftează;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 11-lea

Cetele tuturor Sfinților întâmpinau, o, Mucenice, Sfânt sufletul tău, când se suia la ceruri, şi cu îngerii cântare de biruință lui Dumnezeu strigau cu veselie, cântând împreună: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Lumina cea neapusă a Sfintei Treimi o vezi nemijlocit, o, Gheorghe Mucenice, şi te bucuri acum de bucuria cea adevărată, nesfârşită şi negrăită, pentru chinurile ce ai suferit. Pentru aceasta strig ție:
Bucură-te, că te desfătezi în viața cea fără de moarte;
Bucură-te, că te împărtăşeşti de lumina cea negrăită;
Bucură-te, vorbitorule cu nematerialnicii îngeri;
Bucură-te, cel ce împreună petreci cu toți Sfinții;
Bucură-te, că împreună ai pătimit cu Hristos, Cel ce a pătimit mai înainte;
Bucură-te, că acum te-ai mărit împreună cu Cel ce S-a preaslăvit;
Bucură-te, cel ce ai dobândit Împărăția Cerurilor;
Bucură-te, cel ce te-ai împărtăşit de veşnica mărire;
Bucură-te, cel ce porți cununa cea neveştejită;
Bucură-te, cel ce ai luat după dar îndumnezeirea;
Bucură-te, neîncetat-văzătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, dumnezeiescule împreună-moştenitor al lui Hristos;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 12-lea
Dar ai luat, Mucenicule, de la Dumnezeu, a vindeca patimile sufletelor şi ale trupurilor; pentru aceasta, dă-le pe acestea şi nouă slujitorilor Bisericii tale, celor ce de amândouă suntem lipsiți, dar care cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Cu cântări de psalmi serbând amintirea şi luptele tale, Mucenice, te lăudăm pe tine şi te binecuvântăm din suflet, ca pe un fierbinte apărător al lumii, şi toți cu cântările, ca şi cu buzele, sărutându-te, strigăm către tine:
Bucură-te, comoara cea nefurată a săracilor;
Bucură-te, mare apărător al vaduvelor;
Bucură-te, binefăcătorule în felurite împrejurări al credincioşilor;
Bucură-te, doctorule fără de plata al bolnavilor;
Bucură-te, că te faci tuturor toate, pentru Hristos;
Bucură-te, că scapi pe toată lumea din nevoi;
Bucură-te, grabnic ajutătorule al celor în nevoi;
Bucură-te, dulce mângâietor al întristărilor;
Bucură-te, izvorule nesecat al minunilor;
Bucură-te, curgere neîncetată a darurilor;
Bucură-te, minunea Bisericii celei din Lida;
Bucură-te, rugătorule şi mijlocitorule al tuturor;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 13-lea
O, Mucenice Gheorghe, nume dulce şi scump tuturor credincioşilor, această scurtă laudă, ce o aducem ție, cu blândețe primeşte-o, şi de tot felul de întâmplări fereşte pe cei ce cântă lui Dunmezeu: Aliluia!
(acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**
Înger întru nevoință cu adevărat te-ai arătat, purtătorule de biruință al lui Hristos Gheorghe; că materialnic şi cu trup fiind, vitejeşte pentru credință ca un nematerialnic şi fără de trup te-ai nevoit; pentru aceasta strigăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, că te-ai arătat fire mai presus de fire;
Bucură-te, că te-ai arătat materie mai presus de materie;
Bucură-te, tânărule, veselule şi preafrumosule;
Bucură-te, începătorule de nevoință al lui Hristos preaalesule;

Bucură-te, înger în trup, care covârşeşti pe cei muritori;
Bucură-te, lumescule om, mai presus de lume cu mintea;
Bucură-te, că întru nevoință în chipul soarelui te-ai arătat;
Bucură-te, că, după fel, ca un înger te-ai înfățişat;
Bucură-te, adevărata lucrare a darului;
Bucură-te, curată nelucrare a firii;
Bucură-te, cel prin care credința s-a înalțat;
Bucură-te, cel prin care rătăcirea s-a stricat;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!

***Şi* Condacul întâi**
Mult nevoitorului al lui Hristos, Marelui Mucenic Gheorghe, acum toți din suflet să-i cântăm, lăudându-l pe el în Sfințitele locaşuri, ca pe un preastrălucit mare soare al mucenicilor; şi ca unul apărător al credincioşilor şi ajutător, cu credință să-i strigăm: **Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe!**

Troparul, glasul 4:

Ca un izbăvitor al celor robiți şi celor săraci folositor, neputincioşilor doctor, conducătorilor ajutător, Purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

ACATISTUL CUVIOSULUI PĂRINTELUI NOSTRU STELIAN



26 noiembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Iubite al lui Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule al nostru, cuvioase părinte, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce te-a sfinţit pe tine din sânul maicii tale, cele de laudă aducem ţie. Din toate nevoile scapă-ne pe noi, cei ce grăim către tine: ***Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!***

Icosul 1
Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine dintru început ca să preamăreşti cu viaţa ta îngerească numele Sfintei Treimi şi lepădând purtarea de grijă a lumii, că o rază prealuminoasă a Soarelui dreptăţii strălucind viaţa ta, noi privind preacinstitele tale nevoinţe, cu smerenie şi cu bucurie zicem unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii Sfinte;
Bucură-te, stâlpul cel puternic al Paflagoniei;
Bucură-te, rugătorul cel mare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei şi al iubirii;
Bucură-te, chipul cel blând al smereniei;
Bucură-te, mângâierea credincioşilor;
Bucură-te, îndreptătorul cel bun al păcătoşilor;
Bucură-te, alinarea cea blândă a bolnavilor;
Bucură-te, lauda cea curată a credincioşilor;

Bucură-te, îngrădirea cea lină a pustnicilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 2-lea

Văzându-te pe tine Dumnezeu a fi sămânță Sfântă şi aleasă, de la sânul maicii tale te-a sfințit pe tine, şi vas al Sfântului Duh te-a arătat. Îndreptându-ți viața spre însingurare, cu Sfânta Cruce pe care ai purtat-o până la sfârşitul vieții, ai însemnat dragostea cea mare pentru noi a lui Hristos-Dumnezeu, Căruia Îi aduci cântare: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Înțelegere cerească s-a dăruit ție, Părinte Stelian, că din tinerețile tale necontenit ai cugetat la cele înalte şi împărțind averea ta la săraci ai aflat adăpostire peştera întunecată, pe care luminând-o cu Sfintele tale rugăciuni, auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, lauda cea vestită a pământului Paflagoniei;
Bucură-te, strălucirea monahilor cea dorită;
Bucură-te, floarea cuvioşiei de Dumnezeu împodobită;
Bucură-te, frumusețea Sfinților cea strălucită;
Bucură-te, cel ce pentru Domnul Hristos lumea ai părăsit;
Bucură-te, cel ce în peşteră ai locuit;
Bucură-te, că din tinerețe lui Dumnezeu ai urmat;
Bucură-te, că în viață fiind, de trup te-ai depărtat;
Bucură-te, cel ce până la moarte cu Crucea Domnului ai biruit;
Bucură-te, cel ce numai pe Hristos în tot locul şi în tot chipul ai slujit;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 3-lea

Spre tine nădăjduind, de multe boli sufleteşti şi trupeşti ne-ai tămăduit şi ne-ai ferit de primejdii şi necazuri pe noi cei care ne rugăm ție. Năzuind la tine cu lacrimi cerem să duci la tronul Celui Preaînalt rugăciunile celor ce slăvesc pe Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având osârdie spre lupta vieții monahicesti şi iubind sihăstria, într-o peşteră luminată doar de dragostea lui Dumnezeu ți-ai făcut chilie şi acolo hrană de la înger ai primit sfârşindu-ți viața cea bineplăcută lui Dumnezeu în nevoințe, în post şi în rugăciune. Iar noi, minunându-ne de ostenelile tale cele Sfinte, aducem aceste cântări:
Bucură-te, cel ce de cele pieritoare te-ai lepădat;
Bucură-te, că de împărăția cerească cu dorul inimii ai fost legat;
Bucură-te, că pe Hristos Domnul cu toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, cel ce mintea şi inima prin rugăciune întru Domnul le-ai întărit;
Bucură-te, înțelepte al înțeleptilor luminător;
Bucură-te, cald binevestitor al bucuriei cereşti;
Bucură-te, izvorul de viață purtător al pustiei;
Bucură-te, glasul cel puternic risipitor al trândăviei;
Bucură-te, grabnicule mângâietor al necazurilor şi al durerilor sufleteşti;
Bucură-te, grabnicule tămăduitor al suferințelor trupeşti;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 4-lea

Viforul ispitelor celor rele alungând, ai trecut calea cea strâmtă şi cu suferințe de multe feluri purtând jugul lui Hristos, jugul tăcerii şi al privegherii de multe nopți cu darul lui Dumnezeu te-ai suit pe calea desăvârşirii, învrednicindu-te ca împreună cu îngerii să slăveşti pe Dumnezeu cântându-I: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind şi văzând viața ta cea curată şi Sfântă, Cuvioase Părinte Steliane, toată ceata monahilor din țara Paflagoniei s-a minunat şi s-a întrecut în a te lăuda pe tine; iar noi, credincioşii cu credință şi bucurie grăim aşa:
Bucură-te, cel ce la înălțimea sfințeniei ai ajuns;
Bucură-te, crin ales cu bună mireasmă al pustiei;
Bucură-te, cel ce eşti a cerului minune şi vas de cinste al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, ostaşule al lui Hristos cu daruri cereşti înarmat;
Bucură-te, înainte rugător al nostru la tronul Marelui Împărat;
Bucură-te, slugă bună a Domnului cel spre bine folositor;
Bucură-te, ostenitorule preaplăcut al lui Dumnezeu;
Bucură-te, sprijinitorul nostru cel tare şi grabnic ajutător;
Bucură-te, că lui Hristos Domnul cu smerenie ai slujit;
Bucură-te, că ai întărit pe credincioşi în rugăciunile lor
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 5-lea
Năpraznica moarte a pruncilor ai contenit, Sfinte Stelian, punându-i în afară de primejdie şi de moarte prin chemarea numelui tău şi prin zugrăvirea icoanei tale; şi atunci maicile cele mâhnite s-au bucurat de vederea fiilor lor şi au slăvit pe Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Mâhnirea maicilor în bucurie ai prefăcut, Sfinte Stelian, dând lor naştere de prunci buni şi ridicând din boli pe cei bolnavi cu rugăciunile tale, că cel ce ai în tine sălăşluirea harului dumnezeiesc; pentru aceasta noi credincioşii, cunoscând faptele tale cele minunate şi Sfinte, cântăm către tine aşa:
Bucură-te, cela ce cu blândețea ai depărtat duhul cel rău;
Bucură-te, că ai mângâiat pe maicile mâhnite de boala fiilor lor;
Bucură-te, că ai ridicat din boli pe mulți prunci;
Bucură-te, că prin aceasta ocrotitor al copiilor te-ai arătat;
Bucură-te, că la tine copiii neîncetat au alergat;
Bucură-te, că lucrător al dragostei lui Dumnezeu te-ai arătat prin faptele tale;
Bucură-te, liniştirea celor înfricoşați;
Bucură-te, pururea ajutător al familiilor noastre;
Bucură-te, pururea ocrotitor al pruncilor;
Bucură-te, pustnice, înarmat cu daruri cereşti;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al-6-lea
Ținutul Paflagoniei laudă şi astăzi luptele şi nevințele tale, Sfinte Stelian; că locurile cele neumblate ale pustiei, cu rugăciunile tale le-ai umplut de bună mireasmă, că un alt Ilie Tesviteanul, odraslă pustiei arătându-te; pentru aceasta, laudă aducem lui Dumnezeu şi cântăm: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Ca un luceafăr strălucind, întunericul necredinței ai risipit, şi cu numele tău cel Sfințit pe mulți din umbra păcatului la lumina mântuirii i-ai ridicat; pentru aceasta şi darul de a face minuni de la Domnul ai primit. Pentru ale tale osteneli şi daruri duhovniceşti cântăm către tine aşa:
Bucură-te, văzatorule de Dumnezeu prea luminat;
Bucură-te, locaş prea înfrumusețat al Sfântului Duh;
Bucură-te, prin care se împodobesc cuvioşii;
Bucură-te, prin care se întăresc credincioşii;
Bucură-te, că ai gustat dulceața Raiului, aflându-te în trup stricăcios;
Bucură-te, că te-ai îndulcit de pâinea vieții;
Bucură-te, că te-ai adăpat cu apa vieții;

Bucură-te, că ne-ai arătat nouă calea la cer;
Bucură-te, focule care arzi taberele demonilor;
Bucură-te, mângâierea celor întristaţi;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al-7-lea

Toată firea omenească s-a minunat de viaţa ta cea însingurată, Cuvioase Stelian, îmbrăcat fiind în haina smereniei celei adevărate şi de la Domnul învrednicindu-te de mari daruri; pentru aceea, împreună cu tine slăvim pe Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Arătat-a faptură nouă Stăpânul tuturor prin tine, cuvioase părinte, prin tine care toată viaţa pentru Domnul Hristos în pustie ai petrecut, cu smerenie gândind spre cele înalte şi cu rugăciunea izvor de daruri îmbelşugând. Iar noi, cei întunecaţi cu grijile şi patimile, cu umilinţă lăudăm dragostea ta cea curată şi Sfântă pentru Dumnezeu şi cu bucurie cântăm către tine aşa:
Bucură-te, trandafir înmiresmat cu mirosul cel de taină;
Bucură-te, izvor nesecat de bunătate;
Bucură-te, rugător fierbinte pentru cei cuprinşi de patimi;
Bucură-te, păstorul nostru cel preabun;
Bucură-te, părintele nostru cel milostiv şi blând;
Bucură-te, vindecătorul suferinţelor noastre;
Bucură-te, călăuzitorul vieţii noastre;
Bucură-te, mângâietorul sufletelor întristate;
Bucură-te, liniştitorul sufletelor tulburate;
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi în păcat;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al-8-lea

În trup fiind tu încă toţi s-au bucurat de îngereasca ta viaţă, iar acum, în slăvile cereşti fiind, înaintea Împăratului Hristos stând, nu ne uita pe noi cei ce săvârşim pomenirea ta; ci te roagă pentru noi, cerând pentru noi iertare de păcate şi împărtăşire de veşnicele bunătăţi, că să cântăm împreună cu tine în veci: Aliluia!

Icosul al-8-leaVăzându-te pe tine vas ales al Sfântului Duh, din locuri îndepărtate la tine au alergat mulţimile de credincioşi, şi de la tine au cerut ajutor; cărora vindecări revărsând, auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, rugătorule spre mântuire al celor ce te cinstesc;
Bucură-te, tămăduirea celor bolnavi şi a celor suferinzi;
Bucură-te, cel ce ai biruit cu rugăciunea săgeţile vrăjmaşului;
Bucură-te, că Dumnezeu a sălăşluit în inima ta curată;
Bucură-te, că nevoinţele tale pe îngeri au veselit;
Bucură-te, că prin ele pe cel rău ai biruit;
Bucură-te, că ai izbăvit pe credincioşi de vrăjmaşi cu rugăciuniie tale;
Bucură-te, stâlpul cel drept al monahilor;
Bucură-te, cinstea şi podoaba credincioşilor;
Bucură-te, cel ce te rogi necontenit pentru toţi către Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al-9-lea

Când ai ajuns la sfârşitul ostenelilor tale cele mântuitoare, Cuvioase Stelian, ţi-ai încredinţat sufletul tău curat în mâinile lui Dumnezeu; iar Sfinţii îngeri l-au purtat la tronul cel mai presus de ceruri cântând cântare de laudă către Dumnezeu, Care este minunat întru Sfinţii Lui: Aliluia!

Icosul al-9-lea
Înțelepții cei binevorbitori nu pot lăuda cum se cuvine puterea dragostei tale către Dumnezeu, că ai miluit cu rugăciunea şi cu fapta, arătându-te: bună călăuzire celor rătăciți, bolnavilor tămăduire, maicilor rămase fără de prunci mângâiere; iar noi, bucurându-ne de darul acesta minunat dat ție, cu multumire cântăm:
Bucură-te, că din lume în pustie te-ai ascuns ca pe Dumnezeu să-L lauzi;
Bucură-te, că şi acum nu încetezi a te ruga pentru noi;
Bucură-te, că Dumnezeu ți-a dat ție darul facerii de minuni;
Bucură-te, că pe maicile mâhnite de moartea pruncilor cu rodire iarăşi le-ai mângâiat;
Bucură-te, că te-ai arătat tămăduitor de multe patimi;
Bucură-te, doctor grabnic tămăduitor;
Bucură-te, ajutătorul nostru cel fierbinte;
Bucură-te, cel ce aperi pe prunci de boli;
Bucură-te, mare folositor al celor ce-ți poartă numele;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce te cinstesc pe tine;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 10-lea
Având îndrăzneală către Hristos, Dumnezeul nostru, pe acesta roagă-L, Sfinte Stelian, pentru noi cei ce săvârşim cu dragoste pomenirea ta, preaslăvind pe Dumnezeu şi cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Cu smerenie ne închinăm lui Dumnezeu şi cu credință sărutăm sfântă icoana ta, Cuvioase Părinte Stelian; şi sufletul nostru şi trupul nostru primesc ajutor şi izbăvire de patimi, de ispite şi de primejdii; pentru aceasta te lăudăm cântând:
Bucură-te, mirul cel bun mirositor al lui Hristos;
Bucură-te, că ale tale rugăciuni sunt bine-primite;
Bucură-te, că prin ele credincioşii primesc har;
Bucură-te, cel ce biruieşti ispitele de tot felul;
Bucură-te, cel ce doreşti mântuire sufletelor noastre;
Bucură-te, curățitorule de patimi al trupurilor noastre;
Bucură-te, ocrotitorul celor din primejdii;
Bucură-te, că tu ne eşti apărător la Judecată;
Bucură-te, cel ce prin împărtăşire eşti fiu al lui Dumnezeu
Bucură-te, înălțarea credincioşilor spre mântuire;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 11-lea
Cuvioase Părinte Stelian, tu care toată viața te-ai arătat împlinitor al poruncilor Domnului, dă-ne şi nouă ajutor ca să fim lucrători poruncilor Sale şi moştenitori ai împărăției cerurilor făcându-ne, să cântăm împreună cu tine în veci: Aliluia!

Icosul al 11-lea
Veniți toți credincioşii să ne închinăm în biserica Domnului şi să ne rugăm Cuviosului Stelian, pe care, cinstindu-l cu cântări duhovniceşti şi cu făclii aprinse, să cântăm aşa:
Bucură-te, înger de trup purtător;
Bucură-te, omule cu îngerii vorbitor;
Bucură-te, că viața toată Domnului o ai închinat;
Bucură-te, că prin aceasta slugă bună a Domnului te-ai arătat;
Bucură-te, că tu cununa nemuririi de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, că fericirea cerească cu toți Sfinții ai moştenit;
Bucură-te, că de acolo pe noi ne priveghezi;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale pe noi ne întăreşti;
Bucură-te, că şi acum la ajutorul tău alergăm;
Bucură-te, învățătorul tinerilor şi sprijinitorul bătrânilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 12-lea

Lăudând proslăvirea ta te fericim toți credincioşii, Cuvioase Părinte Stelian, lauda Bisericii şi podoaba monahilor; roagă pe Milostivul Dumnezeu să ocrotească Biserica şi pe credincioşii robii Săi de toată reaua întâmplare; ocroteşte casele noastre cu căldura rugăciunilor tale ca împreună să cântăm cântare sfântă: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Ca un trandafir nevestejit cu bună mireasmă a darului lui Dumnezeu ai umplut, cuvioase părinte, marginile lumii; umple de bună mireasmă duhovnicească pe cei ce praznuiesc pomenirea ta şi ți-au alcătuit laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce cu iubirea ta pe credincioşi ai luminat;
Bucură-te, cel ce cu dar dumnezeiesc pe bolnavi ai vindecat;
Bucură-te, izvor nesecat al laudei celei Sfinte;
Bucură-te, desfătarea celor minunate şi negrăite;
Bucură-te, alinarea cea dulce a pruncilor celor iubiți;
Bucură-te, că pe toți îi mângâi, făcându-i fericiți;
Bucură-te, că toți primim îndemnurile tale;
Bucură-te, că toți urmându-ți pilda vieții ne mântuim;
Bucură-te, mângâierea celor ce cer la tine ajutor;
Bucură-te, sprijin şi Sfânt ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul al 13-lea

O, preafericite, Sfinte şi făcătorule de minuni Părinte Stelian, primind această puțină rugăciune ce se înalță întru lauda ta, mijloceşte la Bunul Dumnezeu pentru noi cei ce te cinstim pe tine, iertare de păcate să ne dăruiască, sănătate nouă şi copiilor noştri, pace lumii şi linişte caselor noastre, ale celor ce slăvim pe Dumnezeu şi cântăm: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine dintru început ca să preamăreşti cu viața ta îngerească numele Sfintei Treimi şi lepădând purtarea de grijă a lumii, că o rază prealuminoasă a Soarelui dreptății strălucind viața ta, noi privind preacinstitele tale nevoințe, cu smerenie şi cu bucurie zicem unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii Sfinte;
Bucură-te, stâlpul cel puternic al Paflagoniei;
Bucură-te, rugătorul cel mare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul credinței şi al iubirii;
Bucură-te, chipul cel blând al smereniei;
Bucură-te, mângâierea credincioşilor;
Bucură-te, îndreptătorul cel bun al păcătoşilor;
Bucură-te, alinarea cea blândă a bolnavilor;
Bucură-te, lauda cea curată a credincioşilor;
Bucură-te, îngrădirea cea lină a pustnicilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Şi Condacul întâi

Iubite al lui Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule al nostru, cuvioase părinte, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce te-a sfințit pe tine din sânul maicii tale, cele de laudă aducem ție. Din toate nevoile

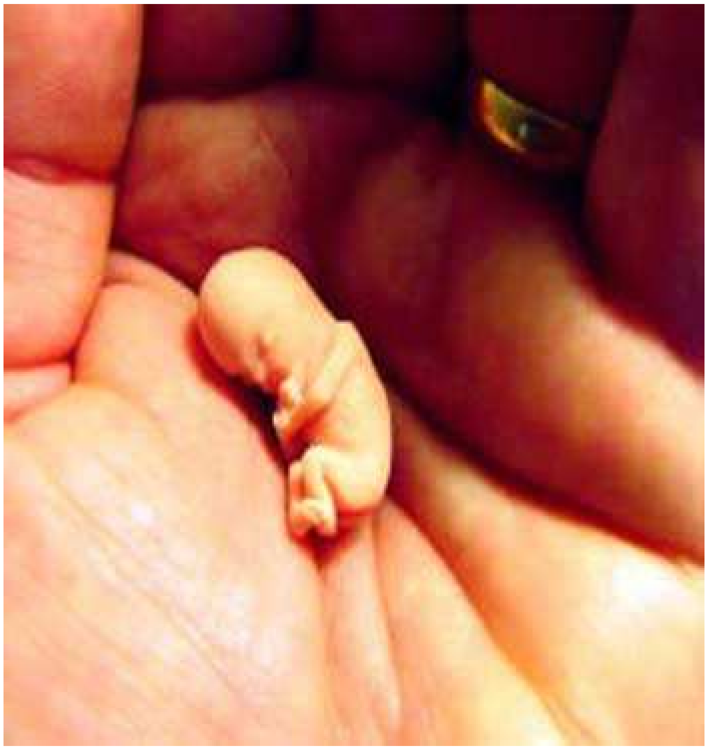
scapă-ne pe noi, cei ce grăim către tine: **Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!**

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNE

Cuvioase Părinte Stelian, sprijinitorul şi călăuzitorul în rugăciunile noastre, patimile trupeşti biruind şi împreună cu îngerii locuind, priveşti neîncetat mărirea cea gătită Sfinților, de lumina cerească umplându-te. Acum, în mărirea cerească viețuind şi înaintea Împăratului Hristos stând, nu uita pe credincioşii care cu îndrăzneală înalță rugăciuni şi cer sprijinul tău. Cel ce de la sânul maicii tale ai fost Sfințit, şi vas ales al Duhului Sfânt te-ai arătat, luând sub ocrotirea ta pe mame şi pe copii, ferindu-i de întristare şi de boală, arată-te grabnic vindecător al suferințelor şi al bolilor sufleteşti şi trupeşti ale celor ce te laudă pe tine. Cel ce din pustiul Paflagoniei ai făcut loc de preamărire a Sfintei Treimi, fă şi din pustiul inimilor noastre țarină bine-plăcută a harului dumnezeiesc, în care să înflorească crinii cei mântuitori ai credinței şi să se înmulțească roadele sfințitoare ale faptelor bune; ocroteşte cu rugăciunile tale familiile şi pe copiii noştri, cerând de la Milostivul Dumnezeu iertare de păcate, sănătate şi mântuire, că prin tine şi împreună cu tine să lăudăm Numele cel Sfânt al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

ACATISTUL DE POCĂINȚĂ PENTRU PRUNCI AVORTAȚI



După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Mielule al lui Dumnezeu, Cela ce ridici păcatele lumii, auzi tanguirea mea şi ia aminte la durerea inimii mele, ridică de la mine povara cea apăsătoare a păcatelor mele; Cela ce ai purtat neputințele noastre, primeşte întru pocăință pe cea care se cucereşte Ție, rugându-se şi strigând din adâncul sufletului:
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Icosul 1

Dumnezeule şi Doamne! A Ta este zidirea: însă vai mie, că păcatul săvârşit de Adam în rai traieşte în trupul meu, şi ca o roabă îi slujesc pururea cu osârdie; ci acum mă rog Ție:
Miluieşte-mă pe mine, Făcătorule al lumii de sus;
Miluieşte-mă pe mine, Ziditorule al firii de jos;
Miluieşte-mă pe mine, Stăpâne al puterilor cereşti;
Miluieşte-mă pe mine, Îndreptătorule al făpturilor trupeşti;
Miluieşte-mă pe mine, Cela ce porți de grijă tuturor;
Miluieşte-mă pe mine, care aduc Ție lacrimi pentru păcatele mele;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 2-lea

Stăpâne Atotmilostive, oare cum voi îndrăzni a mă apropia de Tine cu rugăciune, eu, o păcătoasă atat de spurcată, care am călcat porunca Ta, dată mie prin proorocul tău Moisi: Să nu ucizi; ci eu sunt o ucigaşă, vai, mai înverşunată de o sută de ori decât şarpele, care îşi lasă puii să vadă lumina soarelui pentru puțină vreme, şi abia după aceea îi mănâncă – iar eu, nenorocita, mi-am lipsit pruncii nu numai de lumina cea văzută ci mai vârtos de Lumina Cea adevărată, de domnul nostru Iisus Hristos, care luminează prin taina Botezului şi din iubirea de vremelnica odihnă trupească, fugind de binecuvântarea

mulțimii de prunci, l-am ucis încă din pântece; drept aceea, întunecată fiind cu aceste păcate şi cu nenumărate altele, nădăjduiesc doar în milostivirea îndurării tale, şi cu îndrăznire strig către Tine: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cuvintele vieții cele rostite de către Tine le-am trecut cu vederea, Doamne, şi am umblat după voia inimii mele din tinerețile mele şi până în ziua de acum; ci acum cu pocăință strig către Tine, Atotînduratul meu Mântuitor:
Miluieşte-mă pe mine, cea zămislită întru fărădelegi;
Miluieşte-mă pe mine, cea născută întru păcate;
Miluieşte-mă pe mine, care n-am păzit poruncile Tale;
Miluieşte-mă pe mine, care m-am lipsit de harul Tău;
Miluieşte-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de mântuirea mea;
Miluieşte-mă pe mine, care m-am aruncat în lanțul patimilor;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 3-lea

Bine şi frumos este a locui frații împreună şi a se iubi unii pe alții, precum ne-ai poruncit, Mântuitorule: fiindcă cel ce mânie pe fratele său, ucigaş este: ci eu am întrecut cu turbarea mea pe toți câți s-au născut din veac, încă şi pe ucigaşii ale căror jertfe au fost ucise din felurite pricini, având vieți şi vârste felurite, însă în timp – iar eu, ticăloasa, i-am lipsit de viață pe cei care abia primiseră vreme de viețuire de la Tine, Cela Ce le-ai dat viață ca ei să fiinteze. Eu, însă, întru nebunia mea, fără milă le-am răpit această viață pe când ei se aflau în pântecele meu, lepădând fără frică de Dumnezeu şi darul naşterii de prunci cel binecuvântat de tine. Cu samavolnicie am smuls din mâinile Tale ziditoare pe pruncii mei cei nevinovați, şi nu m-am ruşinat să-i ucid înaintea ochilor Tăi; ci sorțile lor în dreapta Ta sunt, Doamne, iar păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia mă cuceresc, pocăindu-mă, şi mă rog Ție, Bunule: în calea pocăinței paşii mei îndreptează-i, ca dimpreună cu toți păcătoşii care s-au pocăit să strig Ție: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Cela Ce singur ştii neputinta omenească, stii şi toate căderile mele; greşealele tinereților mele nu le pomeni, şi de cele ascunse ale mele curățeşte-mă pe mine, care strig Ție:
Miluieşte-mă pe mine, marea păcătoasă;
Miluieşte-mă pe mine, călcătoarea legii lui Dumnezeu;
Miluieşte-mă pe mine, care am stricat legământul Tău;
Miluieşte-mă pe mine, că Ție, Stăpânului meu Ți-am răsplătit cu rău;
Miluieşte-mă pe mine, care am venit la Tine să mă pocăiesc în ceasul al unsprezecelea;
Miluieşte-mă pe mine, ticaloasa ucigaşă de copii;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 4-lea

Dătătorule de Viață, Împărate Ceresc, vino şi Te sălăşluieşte întru mine, cea spurcată cu păcatele, şi mă curățeşte de toată întinăciunea, şi mântuieşte, bunule, sufletul meu, ca mântuită fiind să strig: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută-mă, Dumnezeul meu, pe mine, roaba Ta, care m-am depărtat de poruncile Tale în hățişul cel nestrăbătut al patimilor şi neascultării. Mântuieşte-mă pe mine, nevrednica, ce suspin către Tine cu căldură, mă rog şi strig:
Miluieşte-mă pe mine, cea împovarată cu păcatele ce le-am săvârşit urmând voii mele;
Miluieşte-mă pe mine, cea întunecată de patimi;
Miluieşte-mă pe mine, cea răpită de trufie;
Miluieşte-mă pe mine, cea roasă de pizmă;
Miluieşte-mă pe mine, cea plină de nedreptate;

Miluieşte-mă pe mine, Cela Ce nu voieşti moartea păcătosului;
Miluieşte-mă pe mine, ucigaşa cea cu bună ştiinţă a pruncilor mei;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 5-lea

Unde voieşti Tu atotputernice Doamne al meu, acolo se şi biruieşte rânduiala firii. Biruieşte tu şi firea mea păcătoasă şi puterile ei, ce mă împing spre păcat, că Tu eşti Făcătorul tuturor şi Ziditorul firii; prin harul Tău cel Dumnezeiesc duh drept înnoieşte întru cele dinauntru ale mele; nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău Cel Sfânt nu-l lua de la mine, şi sfărâmă pecetea care mă infierează ca ucigaşă de copii, după dreptatea aşezată pe sufletul meu cel muritor de către dreapta Ta judecată, potrivit celei de-a şasea porunci a legii tale: să nu ucizi, şi înnoieşte legămantul cel veşnic pe care l-ai făcut cu noi, Doamne, pe care eu l-am călcat prin păcatele mele, şi întoarce-mi virtuţile dintâi, pe care le-am pierdut prin păcat, ca fără de împiedicare să-Ţi cânt: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Cine a mai păcătuit vreodată aşa cum am păcătuit eu, ticăloasa? Ce păcat nu am săvârşit, ce rău n-am închipuit în sufletul meu? Ci cu inimă înfrântă şi cu lacrimi vin la tine, Atotîndurate Doamne, strigând:
Miluieşte-mă pe mine, roaba Ta cea necredincioasă;
Miluieşte-mă pe mine, cea împietrită în păcat;
Miluieşte-mă pe mine, cea urâtoare de aproapele;
Miluieşte-mă pe mine, care am jignit cu cuvântul şi cu lucrul;
Miluieşte-mă pe mine, cea întinată cu sufletul şi cu trupul;
Miluieşte-mă pe mine, cea arsă de mustrările conştiinţei;
Miluieşte-mă pe mine, ucigaşă de prunci, care lui Irod m-am asemănat;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-6-lea

Cu razele harului Tău, Doamne, luminează haina sufletului meu, Dătătorule de lumină, şi mă mântuieşte, ca bucurându-mă să cânt Ţie: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Multă este, Hristoase, mulţimea greşealelor mele, şi ca o noapte întunecată e toată viaţa mea; ci fără a deznădăjdui de mila Ta, Mântuitorul meu, ca David strig Ţie:
Miluieşte-mă pe mine, care în lenevie toată viaţa mea o am cheltuit;
Miluieşte-mă pe mine, care nu mă îngrijesc de rugăciunea pentru păcate;
Miluieşte-mă pe mine, cea nerecunoscătoare pentru bunele Tale îndemnuri la pocăinţă;
Miluieşte-mă pe mine, care Legea Ta n-am cinstit-o şi poruncile Tale nu le-am păzit;
Miluieşte-mă pe mine, că lumea şi cele ce sunt în lume am iubit;
Miluieşte-mă pe mine, care în lumească deşertăciune zilele veacului meu le-am cheltuit;
Miluieşte-mă pe mine, că urmând legile acestui veac şi îngreţoşându-mă de naşterea de prunci cea binecuvântată de Tine, am săvârşit uciderea de prunci;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-7-lea

La cer ridic ochii mei, către Tine Cuvinte a lui Dumnezeu, dar firea mea de tină mă trage în jos, Mântuitorul meu. O, Ziditorule al cerului şi al pământului şi a toate câte sunt în ele! Ridică-mă ca să gândesc şi să făptuiesc după cerească cuviinţă, ca pururea să strig Ţie, cu inima şi gura, cântarea de biruinţă: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Ochi viclean am şi plin de toată necurăţia, şi pururea mă amăgesc cu înşelăciunile acestei lumi. Drept aceea mă rog Ţie, Atotbunule, să întorci ochii mei ca să nu vadă deşertăciunea, ca să strig Ţie cu glas de rugăciune:

Miluieşte-mă pe mine, care însetez a sluji Ție cu credință;
Miluieşte-mă pe mine, care voiesc a mă închina Ție în duh şi adevăr;
Miluieşte-mă pe mine, căre-Ți aduc jertfă pentru păcate lacrimile pocăinței mele;
Miluieşte-mă pe mine, care cer de la Tine iertare pentru uciderea pruncilor mei;
Miluieşte-mă pe mine, care aştept de la Tine izbăvire de patimile mele;
Miluieşte-mă pe mine, care plâng foarte pentru păcatele mele cele grele, pentru păcatele mele de moarte;
Miluieşte-mă pe mine, ucigaşa cea vinovată înaintea judecății lui Dumnezeu şi a oamenilor;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-8-lea

Miluieşte-mă, Doamne, Mântuitorul meu, care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care mai mârşavă decât toți eu sunt; ci te rog, Atotmilostive, Dumnezeule, pleacă-Te spre milostivirea îndurărilor tale, auzi suspinele inimii mele, primeşte izvoarele lacrimilor mele, fierbinţile rugăciuni ale sufletului meu, al cărui Mântuitor Tu eşti, ca să strig Ție: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Gânduri rele şi tâlhăreşti au căzut asupra mea fiind eu cu totul cufundată în somnul păcatului. Vai mie! Că haina cea dumnezeiască dată mie la Sfântul botez pe spurcăciunea păcatelor am schimbat-o, drept care ucidere de prunci am săvârşit şi până acum petrec goală de virtuți. Drept aceea, foarte năzuiesc să ridic ochii mei, ce s-au plecat în jos pentru mulțimea faptelor mele cele cumplite, săvârşite înaintea Ta, Doamne, si astfel, strig către Tine:
Miluieşte-mă pe mine, care am săvârşit păcat de moarte;
Miluieşte-mă pe mine, care până acum mă împotmolesc în păcate;
Miluieşte-mă pe mine, cea plină de toată urâciunea;
Miluieşte-mă pe mine, cea mânjită de păcate împotriva firii;
Miluieşte-mă pe mine, care nu am păzit curăția feciriei mele;
Miluieşte-mă pe mine, că de cucernica vrednicie de mamă m-am lipsit;
Miluieşte-mă pe mine, că din pântece pruncii fără de vreme mi i-am lepădat;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al-9-lea

Dă ochilor mei râuri de lacrimi, Dumnezeul meu, ca să plâng pentru păcatele mele şi astfel, bucurându-mă să strig: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Trupul mi l-am spurcat cu urâciuni în taină, sufletul mi l-am întunecat cu faptele mele cele nefireşti: se bolnăveşte trupul, se bolnaveşte şi sufletul meu. La Tine, cela Ce singur nu ții minte răul, la Milostivul Judecător şi Dumnezeul meu căzând, mă rog:
Miluieşte-mă pe mine, ucigaşa, că pomenirea soartei pruncilor mei lepădați mă umple de cutremur şi groază şi de mirare negrăită: cum mă rabzi, Milostive Doamne şi Judecătorule Preadrept, şi îmi faci bine mie, venetică a iadului, până în această zi şi în acest ceas, în tot chipul aşteptând pocăința mea?;
Miluieşte-mă pe mine, ce nu o dată am făgăduit să mă îndrept şi iarăşi m-am întors la păcate, precum câinele la vărsătura sa;
Miluieşte-mă pe mine, că fără frica de Dumnezeu şi fără dragoste de mamă, ci cu sălbăticie de fiară pruncii mei i-am sfâşiat;
Miluieşte-mă pe mine, că de bună voie am săvârşit păcatele mele;
Miluieşte-mă pe mine, că duhul cu gânduri spurcate mi l-am întinat;
Miluieşte-mă pe mine, că până în această zi duc o viață păcătoasă;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 10-lea

Rănitu-m-am de amăgirea acestei lumi şi mi-am plecat genunchii înaintea ei, alegând calea cea pierzătoare a legii ei spurcate, uitând făgăduințele ce le-am dat la Sfântul Botez; şi săvârşind una după

alta toate fărădelegile pe care lumea mi le insufla, am atins, în cele din urmă, culmea păcatelor de moarteb – uciderea de prunci: ci sârguieşte a-mi deschide braţele părinteşti, Dumnezeul meu, ca până la sfârşitul vieţii să aduc Ţie jertfă de laudă, strigând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Răpitorii, ucigaşii, hoţii şi toţi păcătoşii nepocăiţi împărăţia Cerurilor nu o vor moşteni: iar eu cu toată nedreptatea şi cu toată spurcăciunea păcatelor am întinat trupul şi sufletul meu. Aşadar, sărăcirea mea sufletească mă face să cad la Tine, strigând:
Miluieşte-mă pe mine, cea născută din Legămantul cel Nou al împărăţiei harului Tău;
Miluieşte-mă pe mine, cea îmbisericită în Biserica pe care Tu ai zidit-o;
Miluieşte-mă pe mine, cea pecetluită cu darurile Sfântului Duh;
Miluieşte-mă pe mine, cea hrănită cu Preacuratul Trupul Tău şi Sângele Tău Cel de viaţă făcător;
Miluieşte-mă pe mine, cea în Hristos îmbrăcată;
Miluieşte-mă pe mine, care toate aceste bunătăţi le-am lepădat şi viaţa păcătoasă am ales;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 11-lea

Duh de întreagă înţelepciune dăruieşte-mi, Doamne şi Stăpânul vieţii mele, că din tinereţile mele m-am lipsit de virtuţi, întreagă m-am robit patimilor, duhul şi sufletul mi-am pângărit şi trupul mi-am stricat. Dumnezeule al îndurărilor şi al milostivirii! Nu Te îngreţoşa a mă curăţa pe mine, păcătoasa cea prea spurcată; zidirea Ta sunt, miluieşte-mă şi mă curăţeşte de toată întinăciunea trupului şi a duhului, şi mă învredniceşte cu îndrăznirea să strig Ţie: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Asteptarea inimii mele, care nădăjduieşte către Tine, nu o lepăda, Doamne, şi nu mă ruşina înaintea îngerilor şi a oamenilor la Dreptul şi Înfricoşatul Tău judeţ; nu mă osândi atunci după faptele mele, ci după mila Ta iartă toate greşalele mele, care strig Ţie:
Miluieşte-mă pe mine, cea cu inimă necurată;
Miluieşte-mă pe mine, cea cu diavolească robie înrobită;
Miluieşte-mă pe mine, cea în păcate născută, prin Botez spălată şi iarăşi căzută, ca un porc, în nelegiuire;
Miluieşte-mă pe mine, căreia s-au împuţit ranele păcatelor sufletului meu;
Miluieşte-mă pe mine, care din pricina păcatelor mele cele grele şi de moarte, în trandavie şi deznădejde am căzut;
Miluieşte-mă pe mine, care tot păcatul am săvârşit şi de toată pedeapsa m-am învrednicit;
Miluieşte-mă pe mine, Ziditorul meu, şi întru pocăinţă primeşte-mă pe mine, cea căzută;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 12-lea

Cu mărinimia iubirii Tale de oameni; Dumnezeul meu, acoperă toate nelegiuirile mele, primind pocăinţa mea, ca întru dragoste către Tine să strig pururea: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Tinereţile mele au trecut întru nebunia mea, toată viaţa mea întru păcate o am cheltuit; întru lenevie şi negrijă de pocăinţă; însă bătrâneţile, prin frica de moarte şi judecata ta cea de neocolit m-au adus la pocăinţă. Nu mă lepăda, Mântuitorul meu, pe mine care în ceasul al unsprezecelea am venit în braţele Tale părinteşti şi întru pocăinţă strig:
Miluieşte-mă pe mine, că sângele pruncilor mei nevinovaţi strigă către Tine, dând mărturie că sunt ucigaşa lor;
Miluieşte-mă pe mine, Dumnezeul meu, Care după fire eşti unul în trei Ipostasuri;
Miluieşte-mă pe mine, Doamne, Cela Ce minunat eşti întru mila Ta;
Miluieşte-mă pe mine, Stăpâne, Care îndelung rabzi păcatele noastre;
Miluieşte-mă pe mine, Împărate Sfinte, care tămăduieşti neputinţele;
Miluieşte-mă pe mine, Cela Ce eşti îmbelsugat în dragoste şi cu iubirea Ta încălzeşti păcătoşii

deznădăjduiţii;
Miluieşte-mă pe mine, Atotputernice, Care neputinţele noastre ai purtat;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Condacul al 13-lea

Arăta-se-va pe cer semnul Fiului Omului în ziua aceea înfricoşată a celei de-a doua veniri a judecătorului viilor şi morţilor – Preacinstita Cruce a Fiului lui Dumnezeu. Atunci vor plânge toate neamurile pământului. O, Iisuse Hristoase, Mântuitorul şi Judecătorul nostru şi Împărate al tuturor! Dă-mi mai înainte de acea zi lacrimi de pocăinţă, ca să plâng mai fierbinte răutăţile şi faptele mele cele pierzătoare, cu care sufletul mi l-am întinat şi Preacinstitul Sânge al Legământului Tău amar l-am batjocorit, ca atunci, dimpreună cu îngerii şi cu toţi sfinţii şi drepţii să strig Ţie: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Dumnezeule şi Doamne! A Ta este zidirea: însă vai mie, că păcatul săvârşit de Adam în rai traieşte în trupul meu, şi ca o roabă îi slujesc pururea cu osârdie; ci acum mă rog Ţie:
Miluieşte-mă pe mine, Făcătorule al lumii de sus;
Miluieşte-mă pe mine, Ziditorule al firii de jos;
Miluieşte-mă pe mine, Stăpâne al puterilor cereşti;
Miluieşte-mă pe mine, Îndreptătorule al fapturilor trupeşti;
Miluieşte-mă pe mine, Cela ce porţi de grijă tuturor;
Miluieşte-mă pe mine, care aduc Ţie lacrimi pentru păcatele mele;
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

Şi Condacul întâi

Mielule al lui Dumnezeu, Cela ce ridici păcatele lumii, auzi tanguirea mea şi ia aminte la durerea inimii mele, ridică de la mine povara cea apăsătoare a păcatelor mele; Cela ce ai purtat neputinţele noastre, primeşte întru pocăinţă pe cea care se cuceresşte Ţie, rugându-se şi strigând din adâncul sufletului:
Doamne al meu, Doamne, Bucuria mea, miluieşte-mă pe mine, cea căzută!

După aceea se zic aceste rugăciuni:

RUGĂCIUNEA ÎNTÂI

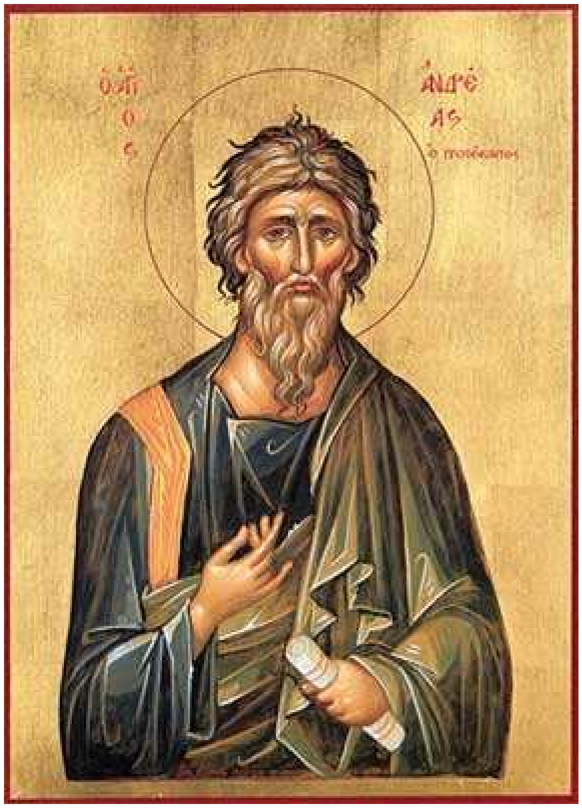
O, Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu! Cela Ce din preamulta bunatatea Ta pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire Te-ai îmbrăcat în trup, şi Te-ai răstignit, şi Te-ai îngropat, şi prin Crucea Ta ai înnoit firea noastră cea stricată, primeşte pocăinţa mea pentru păcatele ce le-am făcut şi auzi cuvintele mele: păcătuit-am, Doamne la cer şi înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, cu sufletul şi cu trupul şi cu cugetul minţii mele; am călcat rânduielile Tale, nu am ascultat poruncile Tale, am mâniat Bunătatea Ta, Dumnezeul meu – dar fiindcă a Ta este zidirea, nu mă deznădăjduiesc pentru mântuirea mea, ci la nemărginita Ta Milostivire îndrăznind alerg şi mă rog Ţie: Doamne! Întru pocăinţă dă-mi inimă Înfrântă, şi primeşte-mă când mă rog, şi dă-mi gând bun, dă-mi lacrimi şi umilinţă, Doamne, dă-mi după harul Tău să pun început bun. Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă pe mine, cea căzută, şi pomeneşte-mă pe mine, păcătoasa roaba Ta, întru împărăţia Ta. Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA

O, Dumnezeule, Preamilostive Hristoase Iisuse, Răscumpăratorule al celor păcătoşi! Pentru mântuirea neamului omenesc ai lăsat, Atotmilostivire, Cerurile preaslăvite şi Te-ai sălăşluit în valea aceasta mult-păcătoasa a plângerii, ai primit pe Dumnezeieştii Tăi umeri neputinţele noastre şi ai purtat durerile noastre; Tu, o, Sfinte Pătimitorule, ai fost rănit pentru păcatele noastre şi chinuit pentru fărădelegile noastre – şi de aceea şi noi înălţăm către Tine, Iubitorule de oameni, rugăciuni smerite. Primeşte-le, Preabunule Doamne, şi te pogoară către neputinţele noastre, şi

păcatele noastre nu le pomeni, şi întoarce de la noi hotărârea cea cu dreaptă mânie de a ne răsplăti pentru fărădelegile noastre. Tu, Cela Ce prin atotcinstitul Tău Sânge ai înnoit firea noastră cea căzută, înnoieşte-ne, Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, şi pe noi, cei care ne aflăm întru stricăciunea păcatelor şi mângâie inimile noastre cu bucuria desăvârşitei tale iertări. Cu tânguire şi lacrimi de pocăință fără de măsură cădem la picioarele Dumnezeieştii Tale milostiviri: curățeşte-ne, Dumnezeul nostru, cu harul Tău cel Dumnezeiesc, pe noi toți, de toate nedreptățile şi fărădelegile vieții noastre – ca întru sfințenia iubirii Tale de oameni să lăudăm atotsfânt numele Tău, dimpreună cu al Tatălui, şi al Preabunului şi de viață făcătorului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI APOSTOL ANDREI, CEL ÎNTÂI CHEMAT



30 noiembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Pe ucenicul cel întâi chemat şi următorul Patimilor lui Hristos, pe Andrei apostolul, fratele lui Petru, să-l lăudăm credincioşii, ca pe cel ce pe păgâni din înşelăciune i-a întors la botez. Pentru aceasta îi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!***

Icosul 1
Sufletul meu cel tulburat de gânduri şi de cuvinte rele, curăţeşte-l cu dumnezeiescul tău dar, care s-a sălăşluit întru tine, propovăduitorul lui Hristos Andreie, ca, fiind curat, să izvorască cântare vrednică aşa:
Bucură-te, cel ce din pescar ai devenit apostol;
Bucură-te, că mai întâi ai avut pe Sfântul Ioan Botezătorul ca dascăl;
Bucură-te, că din ceata ucenicilor tu de Mântuitorul mai întâi ai fost chemat la darul apostolesc;
Bucură-te, că te-ai făcut cu multă credinţă ucenic al lui Hristos;
Bucură-te, că şi pe fratele tău Petru l-ai adus la Hristos;
Bucură-te, că împreună cu toţi apostolii ai urmat Domnului;
Bucură-te, că eşti dintre cei dintâi apostoli ai lui Hristos;
Bucură-te, că ai păstrat dragoste încuviinţată către Domnul;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui, prin multe ţări L-ai propovăduit Dumnezeu dătător de viaţă;
Bucură-te, că propovăduind la păgâni credinţa cea în Iisus Hristos, multe scârbe ai răbdat;

Bucură-te, că ai fost bătut cu lemne şi cu pietre;
Bucură-te, că salbaticii aceia te muşcau şi cu dinții;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 2-lea

Cu cuvântul Evangheliei, Andreie prealăudate, din adâncul înşelăciunii ai vânat popoarele precum te-ai făgăduit Domnului Iisus Hristos, Cel ce te-a învățat a vâna pe oameni la credința Lui. Pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cel ce eşti cetățean de taină, însuți văzătorule, şi ritor al cunoştinței lui Hristos cel de negrăit, care ai luat de sus Duhul cel Sfânt, grăieşti în limbi şi împarți darurile. Pentru aceasta lăudăm darul luat şi ție-ți cântăm acestea:
Bucură-te, primitorule al Duhului Sfânt în limbi de foc;
Bucură-te, că prin multe țări ai mers din loc în loc;
Bucură-te, că fiind sfâşiat de păgâni, Domnul Iisus te-a făcut sănătos;
Bucură-te, că pe mulți dintre cei mai buni creştini i-ai hirotonit episcopi şi preoți;
Bucură-te, că prin oraşe şi sate umblând şi propovăduind, pe mulți i-ai făcut creştini;
Bucură-te, că după mulți ani de propovăduire, la sfârşit ai ajuns la mucenicie;
Bucură-te, că păgânii necredincioşi chinuindu-te pe cruce te-au pironit cu capul în jos;
Bucură-te, că dumnezeiescul tău suflet la cer s-a dus;
Bucură-te, că Domnul Hristos a pus scumpă cunună pe capul tau;
Bucură-te, că toate cetele cereşti pentru încununare cântări preafrumoase au cântat;
Bucură-te, că îngerii şi sfinții cu bucurie în palatul tău osebit te-au aşezat;
Bucură-te, al Preasfintei Treimi smerit închinător;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 3-lea

Alergat-ai cu sete la chemarea Mântuitorului Apostole Andrei şi de bunăvoie te-ai dat spre ascultarea învățăturii Lui ca un cerb la izvoarele apelor şi tuturor le-ai propovăduit pe Dumnezeu adevărat; pentru aceasta cântăm: Aliuia!

Icosul al 3-lea

Mărgăritarul cel de mult preț, cel ascuns în taina inimii tale, în lume l-ai pus înainte, Apostole Andrei; pe acela cu credință păgânii primindu-l, comoară l-au făcut. Pentru aceasta aducem ție acestea:
Bucură-te, al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu lăudător;
Bucură-te, cel împreună cu îngerii şi cu toți sfinții cântător;
Bucură-te, al nostru păzitor;
Bucură-te, al nostru mijlocitor înaintea preacinstitei Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, al nostru rugător către Domnul Dumnezeu;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos slujitor;
Bucură-te, temelia prea intemeiată a mărturisirii lui Hristos;
Bucură-te, că tu ai propovăduit credința cea dată de Domnul Iisus Hristos;
Bucură-te, luminătorul cereştii cunoştințe;
Bucură-te, învățătorul dreptei credințe;
Bucură-te, prin care Domnul Hristos Se sălăşluieşte;
Bucură-te, prin care satana se nimiceşte;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 4-lea

Ca o vestire Evanghelia în mâini luând, mult-lăudate Andreie, tot pământul ai îmbogățit de dumnezeiască propovăduire. Pentru aceasta cinstim pomenirea ta, împreună cu chinurile tale, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Capiştele prefăcându-le în biserici lui Dumnezeu, preacinstite Apostole Andreie, ai sfinţit în ele pe fiii botezului pe care darul i-a înnoit prin apă şi prin Duh. Pentru aceasta cântăm ţie laudele acestea:
Bucură-te, al cântărilor îngereşti ascultător;
Bucură-te, că ai răstignit cele lumeşti şi întru tine vieţuieşte Iisus Hristos;
Bucură-te, prin care întunericul s-a risipit;
Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, îndumnezeitule cu Dumnezeu unitule;
Bucură-te, cerule mai înalt decât cerul;
Bucură-te, că te-ai arătat părtaş al firii dumnezeieşti;
Bucură-te, că pe fiii oamenilor i-ai adus lui Dumnezeu;
Bucură-te, al bisericii de trebuinţă folositor;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 5-lea

Cunoscut-ai aşezămintele firii, mărite Andreie, vrednicule de minune, şi părtaş pe fratele tău Petru l-ai primit grăind: "aflat-am pe Cel dorit!" şi i-ai arătat cunoştinţa Duhului. Pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Cu mreaja cuvântului, dintru adâncul înşelăciunii, ai vânat peşti cuvântători, fericite Apostol Andrei, şi la masa lui Hristos, mâncare curată i-ai adus luminaţi; pentru aceasta iţi cântăm:
Bucură-te, Andreie, îndulcire a minţilor;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a oamenilor;
Bucură-te, prin care credinţa s-a lăţit;
Bucură-te, prin care rătăcirea s-a zădărnicit;
Bucură-te, că pentru Hristos pe toate cele lumeşti gunoaie le-ai socotit;
Bucură-te, că tuturor toate te-ai făcut, ca pe mulţi să-i mântuieşti;
Bucură-te, al înţelepciunii lui Dumnezeu vas mult-încăpător;
Bucură-te, al lui Hristos dulce cugetător;
Bucură-te, pentru cei orbi dumnezeiască alifie;
Bucură-te, pentru cei bolnavi minunată doctorie;
Bucură-te, adâncimea cuvintelor celor insuflate de Dumnezeu;
Bucură-te, noianul înţelegerilor celor înţelepte de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al-6-lea

Dumnezeiască punte, Atotfăcătorul şi de lumină strălucitorul Duh, întru tine, mărite apostole Andrei, sălăşluindu-se cu dumnezeiască cuviinţă în chipul limbii de foc, te-a arătat propovăduitor al celor de negrăit. Pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Lepădând mrejele cele pescăreşti şi luând crucea, ai urmat lui Hristos, Celui ce te-a chemat, şi mreaja Duhului aruncând, în loc de peşte, pe oameni ai vânat. Slavă Duhului ce ţi s-a dat ţie! Pentru aceasta aducem laudele acestea:
Bucură-te, al dumnezeieştii întrupări înalt tâlcuitor;
Bucură-te, carte de Dumnezeu închipuită, foarte folositoare minţii;
Bucură-te, comoară dumnezeiască a cereştilor comori;
Bucură-te, cel ce eşti învăţătura de trebuinţă celor învăţători;
Bucură-te, cel ce la împărţirea muncii de propovăduitori ai ales neamurile;
Bucură-te, că între cei neputincioşi minuni alese ai făcut;
Bucură-te, al umbrei legii surpător;

Bucură-te, al adevărului stâlp întăritor;
Bucură-te, cel ce în cuvinte preaînțelepte te-ai îmbogățit;
Bucură-te, cel ce pe credincioşi cu răbdare i-ai mântuit;
Bucură-te, casă preacinstită a Sfintei Treimi;
Bucură-te, Biserică a fiilor duhovniceşti;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al-7-lea

Dobândit-ai pe Cel pe care L-ai dorit, fericite apostole Andrei. Iar acum în locaşurile cele nestricăcioase cu Dânsul locuind, seceri snopii ostenelilor tale după vrednicie; pentru aceasta cu cântări slăvim pe Dumnezeu, zicând: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Iubit-ai pe Stăpânul şi după Dânsul ai mers pe urmele Lui, în viață bine povățuit şi patimilor Lui fără înşelăciune, preacinstite Andreie, pană la moarte urmând; pentru aceasta îți cântăm acestea:
Bucură-te, al cuvântării de Dumnezeu neapropiată înălțime;
Bucură-te, iconomia lui Dumnezeu necunoscută în adâncime;
Bucură-te, a Mângâietorului gură cinstită;
Bucură-te, gură de foc îngrădită;
Bucură-te, doborârea înțelepciunii celor înțelepti;
Bucură-te, lepădarea priceperii celor pricepuți;
Bucură-te, împărăția cerurilor cea de veselie primitorului;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos vestitorule;
Bucură-te, privighetoarea cerului cea dulce grăitoare;
Bucură-te, limba de foc suflătoare care grăieşti cele dumnezeieşti;
Bucură-te, îndulcire a urechilor noastre;
Bucură-te, cel prin care Hristos mântuieşte sufletele noastre;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al-8-lea

Cu darul cel dat ție de la Dumnezeu, întru-tot-lăudate Andrei, duhurile demonice cu cuvântul se izgonesc, bolile fug, mulțimea patimilor sufleteşti se îndepărtează de la cei bolnavi; pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Cel ce din Betsaida ai ieşit, pe noi ne chemi a prânzi prăznuirea ta, punându-ne-o nouă înainte astăzi; cu vitejiile luptelor tale şi cu sarea lui Hristos mintea noastră sărând-o, mâncărurile tale dulci s-au făcut nouă, adică: învățăturile de sfaturi cereşti; pentru aceasta cântăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, lumina celor întunecați cu păgânătatea;
Bucură-te, calea cea adevărată a celor rătăciti;
Bucură-te, al luminilor lui Hristos văzător şi propovăduitor;
Bucură-te, al patimilor lui Hristos preaales mărturisitor;
Bucură-te, al minunilor Domnului bun lucrător;
Bucură-te, iconomia frumuseții celei întâi închipuite;
Bucură-te, stăpânirea dogmelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, al luminii celei gândite luminoasă descoperire;
Bucură-te, dreapta arătare a chinurilor ce aşteaptă pe cei păcătoşi;
Bucură-te, gura care veseşti pe Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, privitorule al privelіştilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce auzi cele de oameni neauzite;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al-9-lea

Poruncindu-ți-se a te sui la muntele Sionului cel înțelegător, Apostole Andreie, şi paharul mântuirii luând, bucurându-te l-ai băut, trecând prin moarte la viața cea dumnezeiască, unde este Hristos Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Focul Preasfântului Duh ce s-a coborât de sus peste tine, întru-tot-lăudate Apostole Andrei al lui Hristos, ți-a poruncit ție cu limbă nouă, cu care niciodată nu ai grăit, să vesteşti până la marginile lumii măririle Lui. Pentru aceasta aducem ție laudele acestea:
Bucură-te, că tu ai binevestit patimile şi învierea lui Hristos;
Bucură-te, că tu singur lămureşti pogorarea în iad a dracilor;
Bucură-te, cel ce eşti plin de roadele Preasfântului Duh;
Bucură-te, de Darurile Lui îndestulătorule;
Bucură-te, prin care Sfânta Treime s-a propovăduit;
Bucură-te, prin care Unimea Treimii s-a slăvit;
Bucură-te, sănătate preaminunată împărțită credincioşilor;
Bucură-te, cel ce eşti rană de mult plâns demonilor;
Bucură-te, lumină mai strălucitoare decât soarele;
Bucură-te, povățuitorul şi lumina orbilor;
Bucură-te, de lumină al tuturor făcător;
Bucură-te, al vrăjmaşilor puternic biruitor;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 10-lea

Cine te-a învățat a grăi aşa, Sfinte Apostole Andrei? Cine ți-a luminat mintea ta ca să vezi limpede raza slavei celei neapropiate, care a strălucit lumina Adevărului în inimile noastre, fără numai Iisus Hristos Dumnezeu? Pentru aceasta cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Se spăimântează tot cugetul de propovăduirea ta, pe care ai trâmbițat-o în tot pământul, tăinuitorule al lui Hristos şi văzătorule al celor de sus, cel ce eşti cinstit de Domnul între cei doisprezece apostoli; pentru aceasta cântăm ție:
Bucură-te, rugătorule pentru noi către Domnul;
Bucură-te, că prin sfintele tale rugăciuni Domnul ne trimite milele Sale bogate;
Bucură-te, că prin ajutorul tău, tiranul satana se izgoneşte de la noi;
Bucură-te, că gândurile şi bolile cele rele le îndepărtezi de la noi;
Bucură-te, mărgăritarul cel luminos al lui Hristos;
Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor celor necăjiți;
Bucură-te, sănătatea trupească a oamenilor îmbolnăviți;
Bucură-te, cârmaci preaminunat al celor ce înoată pe ape;
Bucură-te, împreună-călător cu cei ce călătoresc pe uscat;
Bucură-te, ajutorul celor ce te cheamă când zboară în aer;
Bucură-te, hrănitorul nostru al celor flămânzi de fapte bune;
Bucură-te, cel ce ajuți rugăciunilor noastre spre mântuire;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 11-lea

Cu suflarea cea de sus a Duhului, Dumnezeu mai înainte aprinzându-te cu râvnă de credință, ritor de Dumnezeu grăitor te-a arătat pe tine, mărite apostole Andrei, cel ce cânți Mântuitorului tău: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Cel de lumină purtător şi de veselie făcător, fericite Andrei apostole al lui Hristos, dumnezeiască pomenirea ta rază de tămăduire străluceşte nouă celor ce cântăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, stea mai luminoasă decât soarele;

Bucură-te, sfeşnic care străluceşti cu rază de aur;
Bucură-te, dătător de daruri al creştinilor dreptcredincioşi;
Bucură-te, al călugărilor celor mâhniți ajutător în necazuri;
Bucură-te, cel ce eşti izgonitor înfricoşător al demonilor;
Bucură-te, frumusețea cea prealuminată a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, cămară preacinstită cu bun miros a lui Hristos;
Bucură-te, podoaba cea preacinstită a apostolilor;
Bucură-te, luminătorul cel preamărit al mucenicilor;
Bucură-te, veselia cea de bucurie făcătoare a cuvioşilor;
Bucură-te, lauda cea fericită a tuturor sfinților;
Bucură-te, rugătorule, mijlocitorule şi folositorule al tuturor ortodocşilor;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 12-lea
Ca un ucenic preaales al Celui ce s-a pironit de bună voie pe Cruce, Stăpânului tău până la moarte urmând, te-ai suit bucurându-te la înălțimea crucii, mergere făcându-ți la ceruri, de trei ori fericite apostole Andrei. Pentru aceasta cântăm cântarea cea îngerească lui Dumnezeu, zicând: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Mulțumim ție, mărite apostole Andrei, noi neamurile cele de tine luminate şi de pe pământ la ceruri de tine ridicate, că de la slujirea vrăjmaşului depărtându-ne, ne-am făcut împreună-locuitori cu sfinții îngeri şi părtaşi ai slavei Domnului. Pentru aceasta aducem ție după vrednicie acestea:
Bucură-te, apostole Andrei, nume preascump şi dulce nouă dreptcredincioşilor;
Bucură-te, izgonitorul tuturor eresurilor;
Bucură-te, păzitorule cu dinadinsul al fecioriei;
Bucură-te, floarea cea preafrumoasă şi bine mirositoare a raiului;
Bucură-te, că rugăciunile tale sunt ca o scară, care ne urcă pe noi la ceruri;
Bucură-te, arma cea nebiruită a binecredinciosului popor;
Bucură-te, cel ce biruieşti în zile de razboi tabara potrivnicilor;
Bucură-te, cel ce ne dai nouă ploi potrivite;
Bucură-te, cel ce ne izbăveşti pe noi din tot felul de nevoi;
Bucură-te, cel ce aperi sfânt locaşul acesta de aprinderea focului;
Bucură-te, cel ce ne izbăveşti pe noi de viclesugul vrăjmaşului;
Bucură-te, cel ce la sfârşitul vieții noastre ne ajuți ca prin pocăință să ne mântuim;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

Condacul al 13-lea
O, preaminunate Sfinte şi mărite apostole Andrei, cu plângere alergăm la sprijinul tău, ca să ne izbăveşti pe noi cu rugăciunile tale de chinul cel de veci, prealăudate, şi să ne învredniceşti de bucuria raiului; ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi
Sufletul meu cel tulburat de gânduri şi de cuvinte rele, curățeşte-l cu dumnezeiescul tău dar, care s-a sălăşluit întru tine, propovăduitorul lui Hristos Andreie, ca, fiind curat, să izvorască cântare vrednică aşa:
Bucură-te, cel ce din pescar ai devenit apostol;
Bucură-te, că mai întâi ai avut pe Sfântul Ioan Botezătorul ca dascăl;
Bucură-te, că din ceata ucenicilor tu de Mântuitorul mai întâi ai fost chemat la darul apostolesc;
Bucură-te, că te-ai făcut cu multă credință ucenic al lui Hristos;
Bucură-te, că şi pe fratele tău Petru l-ai adus la Hristos;
Bucură-te, că împreună cu toți apostolii ai urmat Domnului;
Bucură-te, că eşti dintre cei dintâi apostoli ai lui Hristos;

Bucură-te, că ai păstrat dragoste încuviințată către Domnul;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui, prin multe țări L-ai propovăduit Dumnezeu dătător de viață;
Bucură-te, că propovăduind la păgâni credința cea în Iisus Hristos, multe scârbe ai răbdat;
Bucură-te, că ai fost bătut cu lemne şi cu pietre;
Bucură-te, că salbaticii aceia te muşcau şi cu dinții;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

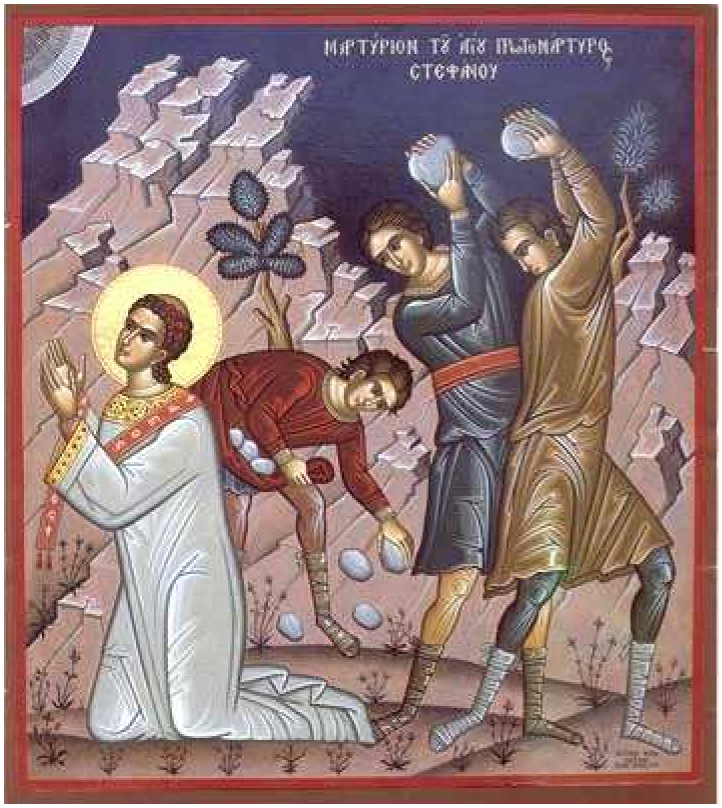
Şi **Condacul întâi**
Pe ucenicul cel întâi chemat şi următorul Patimilor lui Hristos, pe Andrei apostolul, fratele lui Petru, să-l lăudăm credincioşii, ca pe cel ce pe păgâni din înşelăciune i-a întors la botez. Pentru aceasta îi cântăm:
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole!

După aceasta se zice această:

RUGĂCIUNE

Doamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis şi s-a făcut făptura, nu întoarce dumnezeiasca Ta fața de la noi cei păcătoşi, ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică şi înfricoşătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre pe care în toată ziua cu nesocotință în chip nenumărat le săvârşim. Noi suntem păcătoşi şi pătimaşi, netrebnici şi plini de răutate, iar Tu eşti izvorul vieții şi al milostivirii; nu ne lăsa, Doamne; nu trece rugăciunea noastră a păcătoşilor, nici nu răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci, pentru că nu suntem vrednici a câştiga prin sârguința cea de toate zilele milostivirea Ta, dăruieşte-ne-o Tu, Doamne, ca un preamilostiv. Pentru rugăciunile apostolului Tău Andrei, dăruieşte-ne nouă sănătate şi viață ferită de toată răutatea. Pentru pomenirea lui cea de azi ne întăreşte cu darul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor noastre, cu bucurie să lăudăm prăznuirea lui, şi să slăvim preasfânt Numele Tău, în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI ÎNTÂIULUI MUCENIC ŞI ARHIDIACON ŞTEFAN



27 decembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Apostole al lui Hristos cel mai întâi între diaconi, întărire Mucenicilor, cel ce marginile lumii le-ai Sfințit cu chinurile şi minunile tale; sufletele credincioşilor le-ai luminat, pe cei ce te cinstesc cu credință mântuieşte-i din toate nevoile, ca să cântăm ție: ***Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!***

Icosul 1
Îngerii văzând pătimirea ta, s-au mirat de răbdarea ta, şi cu dragoste au lăudat nevoințele tale zicând:
Bucură-te, înger întrupat;
Bucură-te, că pe Dumnezeu ai iubit cu adevărat;
Bucură-te, că patimilor Lui ai urmat;
Bucură-te, îndreptătorule la fapte bune;
Bucură-te, că pentru lege ți-ai pus sufletul;
Bucură-te, că prin pătimire ai îndemnat pe toți a urma ție;
Bucură-te, uşa Mucenicilor;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, lauda nevoitorilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 2-lea
Nesuferind iudeii râvna ta cea dumnezeiască, cu care grăiai împotriva lor şi-i mustrai cu îndrăzneală, s-au pornit asupra ta să te ucidă pentru că ei nu ştiau să cânte: Aliluia!

Icosul al 2-lea
Înverşunata răutate a iudeilor şi locul nebuniei lor le-au vărsat asupra ta; şi s-au pornit cu pietre a te ucide pe tine, ca pe un miel nevinovat; iar noi cinstind râvna ta, zicem:
Bucură-te, suflet de diamant;
Bucură-te, trup neîntinat;
Bucură-te, voinţă infocată către Hristos;
Bucură-te, că El te-a încununat frumos;
Bucură-te, că raza Dumnezeirii ai văzut;
Bucură-te, că pe Fiul lui Dumnezeu iudeilor L-ai vestit;
Bucură-te, că ei din pricina aceasta au înnebunit;
Bucură-te, că faţa lor s-a îngălbenit;
Bucură-te, că sufletul lor s-a amărât;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 3-lea
Sfinţii Apostoli vorbind cu îndrăzneală la adunarea lor creştinilor, au zis: nu se cuvine a sluji meselor, ci lui Dumnezeu; atunci ai fost ales a fi ocrotitor sărmanilor, spre a-i învăţa să cânte: Aliluia!

Icosul al 3-lea
Fiind ales arhidiacon, ai făcut multe minuni cu darul cel dat ţie de la Dumnezeu, spre întărirea celor ce te vedeau; de aceea vrednic eşti de acestea:
Bucură-te, arhidiacone;
Bucură-te, apostole minunate;
Bucură-te, că pe bolnavi ai vindecat;
Bucură-te, că pe credincioşi ai întărit;
Bucură-te, că pe evrei cu îndrăzneala ai mustrat;
Bucură-te, că pe Hristos L-ai arătat Mesia cel adevărat;
Bucură-te, că fariseii de aici s-au îndemnat spre a te ucide;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 4-lea
Fiind adunate toate neamurile în Templul lui Solomon şi în sinagoga lor, ai fost pârât că strici Legea şi necinsteşti locul cei sfânt, hulindu-te fără dreptate; iar tu cântai din inimă: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Stând tu în mijlocul celor nedrepţi, ca un înger între ucigaşi, ai zis: "O, bărbaţilor, nu vă înşelaţi, că Iisus Hristos Mesia nu în locaşuri făcute de mâini omeneşti locuieşte, ci în sufletele celor ce strigă cu credinţă: Hristos este Dumnezeu Adevărat"; iar noi zicem ţie acestea:
Bucură-te, că stând între iudei ca un înger te-ai arătat;
Bucură-te, că gura lor cea înveninată o ai astupat;
Bucură-te, că ochii lor au sângerat privindu-te;
Bucură-te, că toată istoria de la Adam şi Moise le-ai arătat;
Bucură-te, că ei acestea auzind, şi-au astupat urechile;
Bucură-te, că i-ai mustrat ca Ilie râvnitorul;
Bucură-te, că i-ai arătat pe ei a fi împotrivitori Duhului Sfânt;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 5-lea
Dumnezeiescul har întărindu-te pe tine, înaintea iudeilor ai zis cu îndrăzneală, că a venit Mesia cel

adevărat; iar ei necrezând, s-au pornit asupra ta cu mânie. Dar tu, vesel fiind, râdeai de nebunia lor, cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea

În zadar s-au tulburat iudeii asupra ta, că stând la loc înalt ai strigat cu mare glas: "iată văd cerurile deschise şi pe Fiul lui Dumnezeu stând de-a dreapta Tatălui"; iar noi mirându-ne de îndrăzneala ta, grăim ție acestea:
Bucură-te, om îngeresc;
Bucură-te, îngere pământesc;
Bucură-te, piatră nesfărâmată;
Bucură-te, propovăduitorule al lui Hristos;
Bucură-te, următorule al blândului Iisus;
Bucură-te, că ai biruit cu puterea Lui;
Bucură-te, că El ți-a gătit cununa răbdării;
Bucură-te, că în ceruri te sălăsluieşti;
Bucură-te, că acolo vezi pe Sfânta Treime;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al-6-lea

Mucenice şi Arhidiacone Ştefane, ca să întăreşti pe credincioşi, ai făcut rugăciuni pentru ucigaşii tăi; deci roagă-te şi pentru noi şi ne izbăveşte de toate nevoile şi de vrăjmaşii noştri şi păzeşte pe credincioşii creştini de erezii, ca să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Neamul evreiesc fiind învățat la uciderea proorocilor, s-a pornit asupra ta cu vifor de mânie, şi te-a scos afară din cetate, ca să te ucidă; dar noi te cinstim cu laude ca acestea:
Bucură-te, următorule al patimilor lui Hristos;
Bucură-te, căci ca El ai fost batjocorit;
Bucură-te, că afară de porți ai pătimit;
Bucură-te, că toate chinurile Lui în trupul tău le-ai închipuit;
Bucură-te, că neguțătoria sufletului bine o ai chibzuit;
Bucură-te, că dreapta credință până la sfârşit o ai păzit;
Bucură-te, că răbdarea ta a străbătut cerurile;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al-7-lea

Saul, fiind foarte râvnitor dupa Legea cea părintească, sufla cu îngrozire asupra ta, vrând cu mii de mâini să te ucidă; dar neputând el face aceasta, a păzit hainele ucigaşilor, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Valea lui Iosafat fiind îndestulată de pietre, iudeii cei blestemați acolo te-au scos ca să te ucidă, ca pe un miel nevinovat; dar fiindu-ne jale de tine, cu lacrimi zicem ție acestea:
Bucură-te, suflet nevinovat;
Bucură-te, trup neîntinat;
Bucură-te, că Duhul Sfânt te-a umbrit;
Bucură-te, că Saul, rudenia ta, la credința creştinească a venit;
Bucură-te, că şi el asemenea a pătimit;
Bucură-te, că răbdarea ta pe mulți i-a întărit;
Bucură-te, că prin tine Domnul s-a preaslăvit;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al-8-lea

Preasfanta Fecioară, Maica Domnului Iisus, împreună cu ucenicul cel iubit stând la loc înalt şi privind

spre pătimirea ta, se ruga pentru tine, învățându-ne pe noi ca să ne rugăm unul pentru altul, şi să cântăm cu credință lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Mucenice al lui Hristos Ştefane, dulci şi lesnicioase ți se păreau chinurile, când vedeai pe Iisus privindu-te şi pe Sfânta Maica Sa rugându-se pentru tine; iar noi, încredințându-ne îndrăznelii tale celei către Dumnezeu, cântăm ție aceste laude:
Bucură-te, că ele ți s-au făcut ție flori spre încununare;
Bucură-te, că prin ele ai câştigat mare îndrăzneală la Dumnezeu;
Bucură-te, rugătorule pentru sufletele noastre;
Bucură-te, cel ce ne izbăveşti pe noi de vrăjmasi;
Bucură-te, cel ce împaci sufletele celor învrăjbiți;
Bucură-te, prietenul lui Dumnezeu cel curat;
Bucură-te, că rugându-te pentru noi vei fi ascultat;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al-9-lea

Fiii piericiunii cei băutori de sânge, intunecați fiind la minte de tatăl lor satana, şi-au plinit pofta lor ucigându-te cu pietre pe tine care te rugai pentru ei şi cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Dumnezeiasca pronie a sădit în inima ta frica Sa, şi te-a îndemnat a răbda azvârliturile de pietre, a ne întări pe noi spre dragostea lui Dumnezeu şi a grăi ție acestea:
Bucură-te, purtătorule de chinuri;
Bucură-te, biruitorul iudeilor;
Bucură-te, fierbinte rugătorule al Mântuitorului;
Bucură-te, cel ce te milostiveşti de toți credincioşii;
Bucură-te, Apostole preaminunate;
Bucură-te, arătătorule de taine adevărate;
Bucură-te, că rugându-te ai adormit;
Bucură-te, că sufletul tău Dumnezeu ca o jertfă l-a primit;
Bucură-te, scăparea celor necăjiti;
Bucură-te, ocrotirea diaconilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 10-lea

Împăratul slavei, Domnul Iisus, primind Sfântul tău suflet în cerul cel văzut de tine deschis, şi sălăşluindu-te lângă scaunul Dumnezeirii, nu ne uita pe noi cei cuprinşi de multe nevoi şi de ispitele vieții; ci te roagă pentru noi şi ne întăreşte în răbdarea şi în dragostea cea către Dumnezeu, spre a cânta: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Trupul tău cel zdrobit de pietre fiind aruncat spre mâncare fiarelor şi păsărilor, zăcea neîngropat; dar măritul Gamaliel, cu fiul său, l-au îngropat cu cinste, zicând către tine aşa:
Bucură-te, soare strălucitor;
Bucură-te, blândule mieluşel;
Bucură-te, mântuitorule de suflete;
Bucură-te, risipitorule de vrăjmaşi;
Bucură-te, al Evangheliei propovăduitor;
Bucură-te, sprijinitorul văduvelor;
Bucură-te, mustrătorul iudeilor;
Bucură-te, binefăcătorul tuturor;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 11-lea
Împărăteasa Evdochia, venind la cetatea Ierusalimului şi aflând locul unde ai fost tu ucis, cu lacrimi a sărutat pământul cel roşit cândva cu sângele tău; şi zidind biserică preafrumoasă, ca să se preaslăvească Dumnezeul minunilor, a pus într-însa cinstitele tale moaşte, ca văzându-te credincioşii să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea
Împărate Sfinte, preadulce Iisuse, primeşte pe pătimitorul Tău ca mijlocitor pentru mântuirea noastră şi pentru sporirea în fapte bune; pentru ca îndreptându-ne viața, să grăim cu dragoste către pătimitorul Tău, unele ca acestea:
Bucură-te, viteazule ostaş;
Bucură-te, propovăduitorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, moştenitorule al cereştii împărăţii;
Bucură-te, al lumii învățător;
Bucură-te, păzitorule al legii strămoseşti;
Bucură-te, ocrotitorule al țărilor creştineşti;
Bucură-te, întărirea ostaşilor creştini;
Bucură-te, cel ce surpi pe vrăjmaşii văzuți şi nevăzuți;
Bucură-te, împodobitorul bisericilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 12-lea
Faclie luminoasă fiind tu, nu putem a te lăuda pe tine, cel ce ai pus în uimire pe îngeri prin pătimirile tale; ci tu cu darul cel dat ție de la Dumnezeu, învață-ne pe noi a avea evlavie şi credință către toți Sfinții, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea
Întrupându-Se Fiul lui Dumnezeu, a izvorat mulțime de Mucenici, între care tu ai fost cel dintâi, arătându-le calea spre pătimire şi îndemnându-ne pe noi a zice ție unele ca acestea:
Bucură-te, rugătorule fierbinte pentru neamul creştinesc;
Bucură-te, cel ce ai biruit tot sfatul diavolesc;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale mângâi pe toți;
Bucură-te, cel ce prin pptimirile tale goneşti demonii;
Bucură-te, că pe cei ce te cinstesc, îi faci sănătoşi;
Bucură-te, că cei ce te laudă vor câştiga mila ta;
Bucură-te, mângâierea celor întristați;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce te cheamă;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Condacul al 13-lea
O, preadulce Mucenice al lui Hristos, Ştefane, primeşte această puțină rugăciune din gurile noastre cele de tină şi te roagă pentru noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să fim mântuiți de mânia lui Dumnezeu şi de ceasul cel înfricoşător al Judecății; ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**
Îngerii văzând pătimirea ta, s-au mirat de răbdarea ta, şi cu dragoste au lăudat nevoințele tale zicând:
Bucură-te, înger întrupat;
Bucură-te, că pe Dumnezeu ai iubit cu adevărat;
Bucură-te, că patimilor Lui ai urmat;
Bucură-te, îndreptătorule la fapte bune;
Bucură-te, că pentru lege ți-ai pus sufletul;
Bucură-te, că prin pătimire ai îndemnat pe toți a urma ție;

Bucură-te, uşa Mucenicilor;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, lauda nevoitorilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!

Şi **Condacul întâi**

Apostole al lui Hristos cel mai întâi între diaconi, întărire Mucenicilor, cel ce marginile lumii le-ai Sfinţit cu chinurile şi minunile tale; sufletele credincioşilor le-ai luminat, pe cei ce te cinstesc cu credinţă mântuieşte-i din toate nevoile, ca să cântăm ţie: **Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane!**

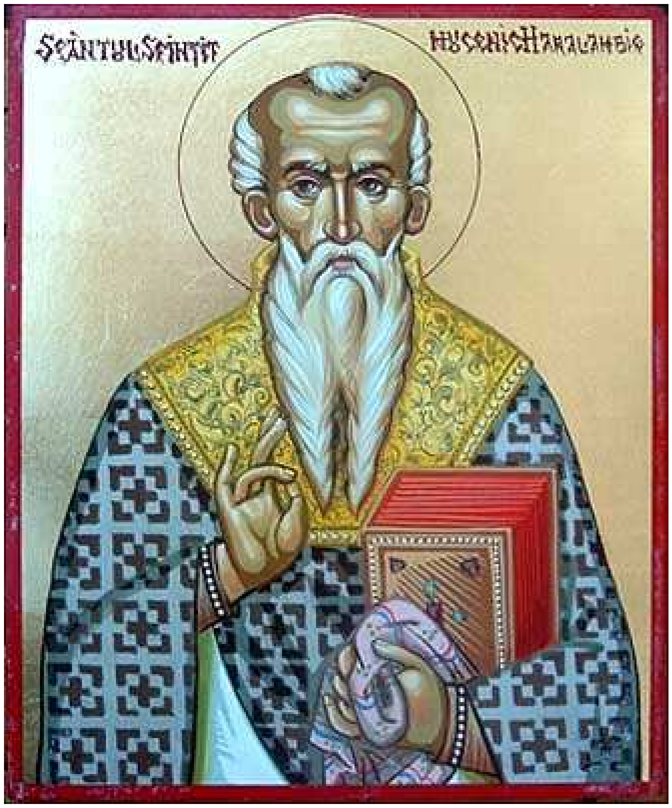
După aceasta se zice aceastã:

RUGĂCIUNE

Sfinte Mare Mucenice al lui Hristos Ştefane, cel ce ai proslăvit pe Dumnezeu întru mădularele tale cele muceniceşti, nu ne trece cu vederea pe noi, cei cuprinşi de nevoi şi ispite; ci te roagă pentru noi Preamilostivului Dumnezeu ca să împace lumea, şi să depărteze de la noi pe tot vrăjmasul cel pornit asupra noastră, prin mania lui Dumnezeu pentru păcatele noastre.

Roagă-te, Sfinte al lui Dumnezeu cu aceeaşi căldură cu care te-ai rugat pentru ucigaşii tăi; roagă-te să depărteze de la noi furia celor fără de Dumnezeu şi să ne apere pe noi, poporul Său cel nou ales, ca prin rugăciunile tale fiind mântuiţi, să lăudăm bunatatea lui Dumnezeu cea nespusă şi pe tine să te mărim în vecii vecilor. Amin!

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC HARALAMBIE



10 februarie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Alesule din ceata arhiereilor, mare mucenice Haralambie, dorind a-ți aduce cântări de laudă simțindu-mă nevrednic şi cu împuținarea graiului omenesc, tu care porți nume întocmai cu darul dat de la Preaputernicul Dumnezeu, a fi luminător de bucurie, luminează-mi cugetul şi dă putere graiului meu ca întru bucurie să-ți cânt ție: ***Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!***

Icosul 1
A cinsti căruntețele tale cele adânci şi Sfinte, bine este, deoarece întru vechimea vârstei şi a sfințeniei tale te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor ce ai suferit de la păgâni. Tu ai înmulțit ceata mucenicilor, tu ai adăugat numărul apostolilor şi al propovăduitorilor lui Iisus Hristos; ție dar se cuvine, după vrednicie, să-ți cânte toți ortodocşii creştini unele ca acestea:
Bucură-te, vrednicule şi bunule între arhierei Haralambie;
Bucură-te, cel ce ai sfințit şi ai cinstit bătrânețile;
Bucură-te, podoaba arhiereilor şi luminătorul cetății Magnesiei;
Bucură-te, învățătorul cuvântului lui Dumnezeu spre calea mântuirii;
Bucură-te, povățuitorul cel bun care ai arătat păgânilor calea mântuirii;
Bucură-te, strălucitorul cel drept care ai îndemnat la credință duhurile tiranilor;
Bucură-te, mucenice, cel ce ai adus la credința adevărată pe cei necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai adus la pocăință sufletească pe cei păcătoşi;
Bucură-te, următor al apostolilor şi al proorocilor celor luminați de Duhul Sfânt;
Bucură-te, purtătorule de chinuri Haralambie, care ai dat sfaturi bune prin cuvânt;

Bucură-te, că tu ai îndepărtat rătăcirile păgânilor;
Bucură-te, că tu ai luminat nedumerirea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Văzând, Sfinte Mucenice Haralambie, că prin chinurile tale ai dobândit viața cea cerească şi veşnică de la viața cea vremelnică; văzând că tu ai primit cu bucurie de la Stăpânul lumii dreapta credință să o împarți la cei ascultători cuvintelor lui Hristos, s-au îndemnat binecredincioşii a-ți aduce ție laudă de mulțumire şi a cânta lui Dumnezeu într-un glas: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Glăsuind popoarele că tu eşti luminat, prin puterea dumnezeiască, cu lumina cunoştinței adevărului, au cunoscut totodată că şi faptele tale cele sufleteşti sunt spre mântuirea neamului omenesc; pentru că ai stat ca un adevărat ostaş mărturisitor al lui Hristos şi propovăduitor al învățăturii Sale. De aceea ca pe o piatră neclintită a credinței arătându-te binecredincioşilor, au venit a-ți cânta ție aceste cântări:
Bucură-te, răbdătorule de chinuri ce ai suferit de la păgâni;
Bucură-te, mângâietorule, că prin răbdarea ta ai făcut între ei minuni;
Bucură-te, cel ce te-ai chinuit pentru dragostea lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai jertfit în lume ca un adevărat credincios;
Bucură-te, moştenitorul vieții celei veşnice;
Bucură-te, propovăduitorul credinței, bunule mucenice;
Bucură-te, că prin pedeapsa trupului ai dobândit fericirea Raiului;
Bucură-te, că prin smerenia sufletului ai biruit osânda iadului;
Bucură-te, cel ce ai suferit pe trupul tău piroanele păgânilor;
Bucură-te, cel ce prin răbdarea ta ai dobândit pocăința oamenilor;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat biruitor vrăjmaşilor;
Bucură-te, cel ce prin minunile tale ai adus veselie credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 3-lea

De înțelegerea dummezeirii sufletul tău fiind luminat, ca un adevărat viteaz al Mântuitorului Hristos ai stat, pentru că ai răspuns închinătorului de idoli Luchian ighemonul, că tu asculți numai de dreptele şi mântuitoarele porunci ale Împăratului Hristos, iar nu de idolii cei fără de suflet care duc poporul la pierzare; pentru aceea binecredincioşii au venit cu îndoită umilință cântând împreună cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Ieşind glas de bucurie din gura creştinilor, când au văzut că nu ți s-a întâmplat nici o durere trupească prin despuierea trupului tău, ce ai suferit de la acel tiran, au adeverit totodată că scăparea şi izbăvirea ta este venită prin puterea Mântuitorului lumii, pentru că în numele Său ai suferit acele pedepse fără vreo vătămare. Pentru aceea binecredincioşii cu umilință aduc ție aceste cântări:
Bucură-te, cel ce prin puterea dumnezeiască ai depărtat durerea trupească;
Bucură-te, cel ce ai biruit pe tiranii care au îndrăznit să te chinuiască;
Bucură-te, că tu ai primit în loc de odihnă chinurile celor ce te chinuiau;
Bucură-te, logodnicul tuturor mucenicilor;
Bucură-te, vorbitorule cu îngerii şi prieten al apostolilor;
Bucură-te, cel ce ai înălțat crucea credincioşilor;
Bucură-te, cel ce ai luminat cugetul păcătoşilor;
Bucură-te, stâlpul cel tare pe care s-a sprijinit credința;
Bucură-te, pomul cel plin de rod prin care s-a dobândit credința;
Bucură-te, izbăvitorule de ciumă şi de foamete;
Bucură-te, tămăduitorule de răni şi boli;

Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Zicând ostaşii şi toţi slujitorii ighemonului către mai-marii poporului că tu ai dorit mai mult necinstea osârdiei în loc de cinste, iar cârligele cu care ei te chinuiau s-au tocit cu totul şi numai au zgâriat trupul tău fără a-l fi vătămat cu nimica, toţi s-au mirat între ei de răbdarea chinuirii tale; iar binecredincioşii, slăvind pe Dumnezeu pentru facerile Sale de bine, s-au silit a-I cânta Lui: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Aratându-se mai tiran unul dintre căpeteniile păgânilor între ostaşii cei ce te chinuiau, dreptule mucenice, şi văzând că nicidecum n-ai căpătat vreo vătămare trupească din osânda la care erai supus, a îndrăznit acel tiran cu batjocură a smulge cârligele din mâna chinuitorilor şi pornindu-se iute cu mânie a sfâşia mai cu putere trupul tău, îndată a venit urgia dumnezeiască asupra lui, căci i s-au tăiat mâinile de la coate, stând spânzurate de trupul tău, şi căzând jos, la pământ, cerea zadarnic ajutor ighemonului. Iar tot poporul grăia către tine unele ca acestea:
Bucură-te, minunea cea adevărată a credincioşilor;
Bucură-te, cel ce ai dat închinare păcătoşilor;
Bucură-te, îngrozitorul semeţiei osânditorului;
Bucură-te, cel ce ai potolit gândul rău al vrăjmaşului;
Bucură-te, că ai biruit pe cel nelegiuit;
Bucură-te, că ai smerit pe cel nesocotit;
Bucură-te, bucuria minunilor tale;
Bucură-te, veselia chinurilor tale;
Bucură-te, propovăduitorul adevărului;
Bucură-te, luminătorul cugetului;
Bucură-te, părintele celor smeriţi;
Bucură-te, mijlocitorul celor pocăiţi;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Când a văzut poporul că ighemonului Luchian i s-a întors gura la ceafă, pentru că a îndrăznit a scuipa faţa ta cea Sfântă, toată cetatea Magnesiei s-a spăimântat de o minune ca aceasta şi într-un glas se ruga ţie să o mântuieşti; iar binecredincioşii cântau lui Dummezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Lăudându-se numele tău, Haralambie, în toată cetatea Magnesiei şi în Asia, pentru ca mai apoi, după rugăciunile tale către Dumnezeu, ai dat tămăduire ighemonului Luchian şi tiranului Luciu, care ţi-au cerut iertare de greşalele lor, şi s-au pocăit, îndată au alergat mulţi din popor la credinţa cea adevărată şi botezându-se în numele Sfintei Treimi, au grăit într-un glas: "Mare este Dumnezeul milelor şi al îndurărilor"; pentru aceasta aducem ţie aceste cântări:
Bucură-te, cel ce ai adus la credinţă pe împotrivitori;
Bucură-te, cel ce ai fost lor tămăduitor;
Bucură-te, minunatule între Sfinţi care ai făcut pe păgâni a se boteza;
Bucură-te, duhovnicescule părinte, care ai adus pe oameni prin botez a se lumina;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit pe bolnavi a tămădui;
Bucură-te, cel ce te-ai silit pe păcătoşi a milui;
Bucură-te, cel ce ai dat şchiopilor şi ologilor însănătoşire;
Bucură-te, cel ce ai vindecat de orbire;
Bucură-te, că tu pe cei întinaţi de păcate i-ai curăţit;
Bucură-te, că tu pe diavoli i-ai izgonit;
Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, morţii au îînviat;
Bucură-te, că, prin suferinţele tale, darul sfinţeniei ai câştigat;

Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al-6-lea

Mărturisind însuşi ighemonul despre minunile tale către Sever împăratul, acesta s-a mâniat foarte asupra idolilor lui, pentru că n-au putut sta împotriva acelor minuni; iar tu, ca un biruitor asupra lor, prin statornica ta credință, ai câştigat nemărginite daruri cereşti. Pentru aceea, o lăudatule Sfinte, primeşte mulțumirea binecredincioşilor care cu bucurie cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Nouă şi înfricoşătoare minune ai săvârşit, Sfinte, când ai fost din nou chinuit de tirani după porunca lui Sever, pentru ca, primind cu veselie piroanele bătute peste tot trupul tău şi fiind tras de barbă şi aşezat pe un cal ca să te ducă de la Magnesia la Antiohia, la cincisprezece stadii în cale, prin gura calului glas mare s-a auzit, blestemând pe slugile diavolului ca să te dezlege de legăturile cu care erai cuprins; pentru aceea tot poporul cântă ție:
Bucură-te, strălucite arhiereule, pentru noua răbdare de chinuri ce ai avut;
Bucură-te, mucenicule Sfinte, pentru noua minune ce ai săvârşit;
Bucură-te, părinte, că prin gura calului pentru tine s-a vorbit;
Bucură-te, Sfinte că, şezând pe cal, l-ai îmblânzit;
Bucură-te, că tu pe toți trimişii lui Sever i-ai umilit;
Bucură-te, că tu pe slujitorii diavolului i-ai îngrozit;
Bucură-te, cel ce ai stins văpaia tiranilor;
Bucură-te, cel ce ai îngrozit furia ucigaşilor;
Bucură-te, că toate chinurile tale ce ai primit s-au potolit;
Bucură-te, cel ce ca un trandafir cu multă mireasmă ai înflorit;
Bucură-te, părinte, cel ce ca om multă osândă ai pătimit;
Bucură-te, Sfinte, cel ce ca un viteaz toate aceste chinuri le-ai biruit;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al-7-lea

Ostaşii lui Sever, văzând minunile tale cele puternice, n-au îndrăznit să te mai chinuiască şi pe cale cu linişte te-au dus la Antiohia ca să împlinească porunca. Acolo Sever, cu diavolească pornire s-a înfuriat iar asupra ta, dând poruncă ca să-ți înfigă o frigare arsă în piept. Dar multa lor osteneală cu nimic nu te-a vătămat, pentru că focul s-a stins şi oamenii cei împărăteşti au ostenit. De aceea, o preaputernice Sfinte, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu cu umilință: Aliluia!

Icosul al-7-lea

În furia lui, pierzând Sever răbdarea, dacă a văzut el însuşi această minune, a cercat cu viclenie a te îmblânzi şi a te cerceta cu ce putere faci aceste minuni. Iar el, luând de la tine răspuns, că în credința lui Hristos Dumnezeu nădăjduieşti, te-a ispitit a cere să înviezi morții şi să isbaveşti pe cei stăpâniți de diavoli. Atunci tu, dreptule părinte, primind dar şi putere de la Dumnezeu, ai arătat în fața acestui necredincios încă o minune, că şi pe mortul ce ți l-a adus l-ai înviat, pe cel stăpânit de diavol l-ai izbăvit şi însuşi satana s-a înspăimântat şi a ieşit din om, strigând către tine, cu rugăminte, ca să nu-l chinuieşti fără de vreme. Pentru aceasta tot poporul cu umilință cântă ție unele ca acestea:
Bucură-te, mare mucenice Haralambie, făcătorule de minuni;
Bucură-te, mare mucenice Sfinte, izbăvitorule de nebuni;
Bucură-te, cel ce pe diavol din om cu un singur cuvânt l-ai izgonit;
Bucură-te, cel ce pe satana pe loc tu l-ai zdrobit;
Bucură-te, că însuşi el a dat glas de rugăminte, mărturisindu-te pe tine om dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu cu aceste minuni ai ruşinat pe Sever şi pe Crips eparhul de neamul idolesc;
Bucură-te, că însuşi împăratul Sever, văzând acea minune a zis: "Mare este Dumnezeul creştinilor";
Bucură-te, că tu ai făcut atunci pe mulți din popor a crede în Hristos Dumnezeul milelor şi al puterilor;
Bucură-te, izbăvitorule de tot soiul de necazuri şi boli;

Bucură-te, că tu toate viclesugurile şi pornirile diavolului omori;
Bucură-te, că înşişi îngerii cereşti te numesc alesul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că toți creştinii pământeşti cinstesc numele tău;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al-8-lea

A răsărit lumina cea adevărată a cunoştinței celei sufleteşti din rodul ostenelilor tale, Haralambie, care ai fost osândit cu multe feluri de chinuri şi toate le-ai biruit prin credința ta cea puternică către Dumnezeu. Acea lumină îndată s-a răspândit peste închinătorii la idoli şi mulți din aceştia crezând în numele Sfintei Treimi, s-au botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Pentru aceea, lăudând noi vrednicia ta cea sufletească, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Împăratul Sever, socotind mai apoi că tu faci cu farmece acele minuni, ți-a poruncit să jertfeşti idolilor lui pentru ca să te scape de grozavele sale chinuri; însă tu, ca un om dumnezeiesc, cunoscând rătăcirea sa, ai răspuns că pe cât trupul tău se zdrobeşte cu bătăile, pe atât se bucură întru tine duhul tău. Atunci Sever, mâniindu-se din nou, a poruncit să te omoare, bătându-te cu pietre şi arzând cu făclii aprinse barba şi obrazul tău; iar tu, cu vitejia cea sufletească, ai întors focul asupra slujitorilor împăratului şi i-ai pârlit pe ei. Pentru aceasta noi creştinii cu bucurie cântăm ție aceste cântări:
Bucură-te, dumnezeiescule Sfinte, care ai biruit a lui Sever rătăcire;
Bucură-te, bunule părinte, care ai răspuns lui cu milostivire;
Bucură-te, cel ce ai primit pedepse grele în loc de odihnă trupească;
Bucură-te, cel ce ai socotit bătăile drept bucurie sufletească;
Bucură-te, viteazule ostaş, care ai îndreptat focul asupra duşmanilor tăi;
Bucură-te, vrednicule sutaş, care ai scăpat trupul tău de tiranii cei răi;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un stâlp neclintit bisericii lui Hristos;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un sfeşnic pururea luminos;
Bucură-te, înțelepte mucenice care ai risipit intunecarea idolilor;
Bucură-te, strălucite Haralambie care ai potolit durerea păcătoşilor;
Bucură-te, comoara cea neprețuită a cereştilor cununi;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al-9-lea

Trecând, bunule părinte, fără vreo vătămare trupească acele chinuri ce ți-au dat păgânii, ai dobândit prin aceasta lauda tuturor apostolilor şi bucuria mucenicilor, căci te-ai învrednicit a fi cu ei partaş dumnezeieştii cununi prin care s-a întărit neamul creştinesc. Pentru aceea, o lăudatule Sfinte, primeşte de la noi laudă de mulțumire, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Ucigaşul şi nelegiuitul Sever, înțelegând mai la urmă că puterea şi minunile tale sunt venite de la Hristos, Mântuitorul lumii, a îndrăznit dimpreună cu slujitorii săi a cârti şi a huli chiar împotriva lui Dumnezeu. Atunci pentru o asemenea cutezare, a venit asupra lor arătare cerească, pentru că pământul s-a cutremurat şi fulgere şi trăznete au cuprins pe Sever şi pe Crips, eparhul său, ca să cunoască puterea lui Dumnezeu. Pentru aceea îndrăznim şi te rugăm, Sfinte mare mucenice Haralambie, fii apărătorul nostru de toate primejdiile şi ne întăreşte şi pe noi în credința Sfintei Treimi ca să nu cădem în primejdia păgânilor. Aşa, Sfinte mare mucenice, mijloceşte către Dumnezeu ca să ne miluiască după mare mila Sa, pentru ca să putem cânta unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai dobândit puterea minunilor tale de la Mântuitorul;
Bucură-te, cel ce ai avut mărirea faptelor tale de la Ziditorul;
Bucură-te, cel ce întru Hristos te-ai jertfit, şi întru El te-ai Sfințit;
Bucură-te, cel ce întru Domnul te-ai întărit şi prin El ai biruit;
Bucură-te, că pe tiranii tăi i-ai osândit, ca să te cunoască de om dumnezeiesc;

Bucură-te, că pe duşmanii tăi i-ai umilit, ca să te cinstească de părinte sufletesc;
Bucură-te, că prin tine s-a înnoit izvorul bunătăților şi al îndurărilor;
Bucură-te, că prin tine s-a vestit pomul milelor şi al dreptăților;
Bucură-te, că însuşi Sever, împăratul, şi Crips, eparhul, te-au rugat să-i scapi de pedeapsa lui Dumnezeu trimisă lor;
Bucură-te, că împăratul şi eparhul au lăudat credința creştinilor;
Bucură-te, cel ce ai primit dumnezeieşti daruri pentru creştini;
Bucură-te, cel ce ai primit bunătăți pentru pământeni;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Fierbinți au fost rugăciunile tale către Dumnezeu, dreptule mucenice, pentru că, mijlocind pentru iertarea şi tămăduirea duşmanilor tăi, Sever împăratul şi Crips ispravnicul, i-ai scăpat pe ei din osânda în care erau căzuți şi slobozindu-i în pace, le-ai dat sfătuire bună ca să nu mai greşească. Drept aceea, cunoscând şi noi păcătoşii facerile tale de bine, bunule Sfinte, venim către tine cu umilință a te ruga să ne izbăveşti şi pe noi din toate nevoile şi necazurile pentru ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Darul dumnezeiesc a fost asupra ta, lăudatule părinte, pentru că, învrednicindu-te a aduce la credința cea adevărată pe fiica împăratului Sever, anume Galini, ea insăşi a stat mărturisitoare şi propovăduitoare bunătăților cereşti şi a îndemnat pe tatal ei să se lepede de tirania păgânătății, ca să dobândească întru Hristos milostivirea bunătății. Pentru aceasta, o lăudatule Sfinte, primeşte de la noi cu bucurie a-ți aduce aceste cântări:
Bucură-te, cel ce prin rugăciunile tale ai scăpat de la pedeapsă pe vrăjmaşii tăi;
Bucură-te, cel ce prin mijlocirile tale ai slobozit în pace pe cei ce erau în nevoi;
Bucură-te, cel ce i-ai sfătuit pe ei ca să nu mai greşească;
Bucură-te, cel ce i-ai îndemnat pe ei ca să se pocăiască;
Bucură-te, că tu ai adus la adevărata credință pe fiica împăratului Sever, anume Galini;
Bucură-te, că tu ai întărit a ei cunoştință şi ai învățat-o în Dommul a se povățui;
Bucură-te, că ea insăşi a îndemnat pe tatăl ei să se lepede de tirania păgânătății;
Bucură-te, că tot ea l-a chemat la Hristos, ca să câştige milostivirea bunătății;
Bucură-te, cel ce ai luminat cugetul celor întunecați;
Bucură-te, cel ce ai dobândit pocăința celor deşteptați;
Bucură-te, vița care ai odrăslit pentru întărirea neamului creştinesc;
Bucură-te, roada prin care ai primit harul dumnezeiesc pentru tămăduirea neamului omenesc;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 11-lea

În vis văzând fiica împăratului Sever că ea şedea într-o grădină cu pomi bine mirositori şi cu fântâni infrumusețate şi tot prin vis văzând că pe tatăl ei şi pe Crips ispravnicul i-a gonit de acolo păzitorul grădinii, a alergat cu grabire la tine, bunule părinte, rugându-te ca să-i tâlcuieşti acel vis. Iar tu, ca un izvor al cunoştinței, prețuind râvna cea adevărată a binecredincioasei fiice a împăratului, îndată i-ai dat povățuirea cea sufletească, căci ai numit grădină Raiul drepților, şi păzitorul Raiului ai socotit că este însuşi Hristos; căci El a aşezat în Rai pe cei credincioşi şi a izgonit de acolo pe cei necredincioşi. Pentru aceea, noi cu umilință cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Trecând treizeci de zile de la înfricoşătoarea pedepsire primită de la Dumnezeu, împăratul s-a răzvrătit iarăşi împotriva lui Hristos, Dumnezeul pe care însuşi Îl mărturisise. Şi chemându-te după aceea ca să jertfeşti idoliior lui spre a scăpa de pedeapsa sa, ai stat şi aici vitejeşte împotrivitor păgânătății sale, căci i-ai răspuns că mari şi nepricepute sunt cuvintele sale. Atunci el, mâniindu-se din nou, ți-a pus spre

batjocură frâu şi zăbale în gură şi te-a tras prin toată cetatea ca şi cum ai fi fost o ființă fără grai. Iar tu, mucenicule Sfinte, făcând rugi către Dumnezeu, ai scăpat şi din aceasta. Pentru aceea noi cei binecredincioşi aducem cu mulțumire laudă biruinței tale, şi voim a-ți cânta într-un glas unele ca acestea:
Bucură-te, tâlcuitorul visului credincioasei întru Hristos;
Bucură-te, propovăduitorul Raiului celui frumos;
Bucură-te, viteazule împotrivitor cuvintelor păgâneşti;
Bucură-te, dreptule mângâietor sfaturilor sufleteşti;
Bucură-te, că tu ai întărit în credință pe Galini, fiica împăratului, de a sfărâmat idolii cei turnați;
Bucură-te, că prin tine s-a risipit necuviința slujitorilor idoleşti celor înrădăcinați;
Bucură-te, că însăşi Galini a înfruntat pe tatăl ei de la închinarea păgânătății;
Bucură-te, că însăşi ea a îmbrățişat şi a apărat neamul creştinesc;
Bucură-te, că ai lăsat spre pomenire fapte duhovniceşti;
Bucură-te, că ai dobândit spre răsplătire dragoste îngerească;
Bucură-te, Sfinte părinte, de roada bunătăților tale;
Bucură-te, cuviosule mucenice, de faptele minunilor tale;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Şezând tu, strălucitule Sfinte, rezemat de stâlpul cel uscat al casei văduvei unde te-a trimis Sever, ca să fii pus spre batjocură, ai arătat acolo încă o minune, căci stâlpul acela, înverzind, a înfrunzit şi a făcut atâtea ramuri încat a acoperit casa. Atunci văduva, cunoscând puterea cea dumnezeiască, a căzut la picioarele tale închinându-se şi zicându-ți să mergi de la casa ei căci este nevrednică să fii aproape de ea. Iar tu, minunatule părinte, răspunzând cu blândețe să nu se teamă, ci să creadă în Domnul că este foarte milostiv şi lăudat, ai îndoit după aceea minunile tale, căci a doua zi acel pom a înflorit şi a rodit, iar vecinii văduvei, văzând asemenea minune, s-au mirat foarte. Şi văduva, întărindu-se în credință, după râvna sa, şi cunoscând că acele minuni le-ai făcut cu darul şi puterea Mântuitorului Hristos, îndată s-a botezat în numele Sfintei Treimi, izbăvindu-se de toate răutățile sale. Pentru aceea toți dreptslăvitorii creştini vin cu bucurie să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Psalmul lui David cu bucurie l-ai cântat, Sfinte, când erai dus la locul osândei, spre pierzare, ca să ți se taie capul, după porunca lui Sever, ca să nu mai abați pe păgâni din rătăcirea de care erau cuprinsi şi aşa ai zis în cale: "Mila şi judecata Ta voi cânta Ție, Doamne; cânta-voi şi voi merge cu pricepere, în cale fără prihană, când vei veni către mine". Iar către sfârşit, ridicând ochii şi mâinile tale către ceruri, ai mulțumit cu smerenie Dumnezeului milelor şi al îndurărilor pentru mântuirea ta, zicând: "Pomeneşte-mă Doamne întru împărăția Ta". Atunci cerurile deschizându-se, S-a arătat Domnul puterilor cu mulțime de îngeri asupra ta şi te-a chemat pe tine în locaşurile drepților ca pe un prieten iubit care ai fost chinuit în lume pentru dragostea Sa, dându-ți totodată dar de tămăduire asupra celor ce vor cinsti în lume şi vor prăznui numele tău, ca să fie scăpați de toate bolile şi nevoile lor, iar mai ales de năpraznica boală a ciumei. Pentru aceea, o lăudatule Sfinte, primeşte cu bucurie a-ți cânta ție aceste cântări:
Bucură-te, strălucite arhiereule, că ai înverzit şi ai rodit stâlpul cel uscat al văduvei;
Bucură-te, strălucitule mucenice, că ai potolit şi ai smerit pe păgânul cel înfuriat al cetății;
Bucură-te, cel ce ai adus la credința cea adevărată pe văduva care trăia în desfrâu;
Bucură-te, cel ce ai adus la pocăința cea dorită pe păgâna care era în nebunie;
Bucură-te, că prin minunile tale ai deşteptat în ea cuvântul adevărului;
Bucură-te, că prin sfaturile tale ai câştigat şi asupra sa darul botezului;
Bucură-te, bunule Sfinte, care ai săvârşit în viața ta destule minuni;
Bucură-te, dreptule părinte, care ai mântuit mulțime de păgâni prin chinurile tale;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit a vedea cerurile deschise şi frumusetea cea nemărginită a slavei dumnezeieşti;

Bucură-te, cel ce ai primit glasul Domnului puterilor şi bucuria cea negrăită a cetelor cereşti;
Bucură-te, comoara cea nepreţuită cu care s-a încununat cinstitul tău cap, când s-a tăiat de păgâni;
Bucură-te, podoaba cea neaşteptată cu care s-a îmbrăcat măritul tău trup când s-a despărţit de tirani;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 13-lea

O, întru tot lăudate Sfinte Haralambie, primeşte de la noi aceste cântări ce cu umilinţă le aducem înaintea ta, şi ne izbăveşte pe noi din toate nevoile şi necazurile ca un bun şi de oameni iubitor. Căci deşi suntem nevrednici milostivirii tale pentru păcatele noastre cele multe şi grele, pe care le săvârşim în tot timpul vieţii noastre şi în tot ceasul, însă cunoscând bunătatea ta cea mare pe care o ai arătat asupra celor ce te cinstesc pe tine, şi asupra celor ce se pocăiesc cu credinţă întru numele Domnului, năzuim cu fierbinţi lacrimi a mărturisi înaintea ta că am greşit.
De aceea ne rugăm ţie ca să fii mijlocitorul nostru către preaputernicul Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor noastre, pentru mântuirea noastră de toate bolile şi de toate primejdiile şi pentru întărirea noastră în credinţa cea adevărată ca să nu mai greşim.
Aşa, strălucite Sfinte, rugămu-te pe tine ca să ne aperi pe noi de toate răutăţile, după făgăduinţa ta, căci toţi te cinstim şi prăznuim numele tău, cântând lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

A cinsti cărunteţele tale cele adânci şi Sfinte, bine este, deoarece întru vechimea vârstei şi a sfinţeniei tale te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor ce ai suferit de la păgâni. Tu ai înmulţit ceata mucenicilor, tu ai adăugat numărul apostolilor şi al propovăduitorilor lui Iisus Hristos; ţie dar se cuvine, după vrednicie, să-ţi cânte toţi ortodocşii creştini unele ca acestea:
Bucură-te, vrednicule şi bunule între arhierei Haralambie;
Bucură-te, cel ce ai sfinţit şi ai cinstit bătrâneţile;
Bucură-te, podoaba arhiereilor şi luminătorul cetăţii Magnesiei;
Bucură-te, învăţătorul cuvântului lui Dumnezeu spre calea mântuirii;
Bucură-te, povăţuitorul cel bun care ai arătat păgânilor calea mântuirii;
Bucură-te, strălucitorul cel drept care ai îndemnat la credinţă duhurile tiranilor;
Bucură-te, mucenice, cel ce ai adus la credinţa adevărată pe cei necredincioşi;
Bucură-te, cel ce ai adus la pocăinţă sufletească pe cei păcătoşi;
Bucură-te, următor al apostolilor şi al proorocilor celor luminaţi de Duhul Sfânt;
Bucură-te, purtătorule de chinuri Haralambie, care ai dat sfaturi bune prin cuvânt;
Bucură-te, că tu ai îndepărtat rătăcirile păgânilor;
Bucură-te, că tu ai luminat nedumerirea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!

Şi Condacul întâi

Alesule din ceata arhiereilor, mare mucenice Haralambie, dorind a-ţi aduce cântări de laudă simţindu-mă nevrednic şi cu împuţinarea graiului omenesc, tu care porţi nume întocmai cu darul dat de la Preaputernicul Dumnezeu, a fi luminător de bucurie, luminează-mi cugetul şi dă putere graiului meu ca întru bucurie să-ţi cânt ţie: **Bucură-te, Sfinte Haralambie, mare mucenice al lui Hristos!**

ACATISTUL SFÂNTULUI NECTARIE TAUMATURGUL



9 noiembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1
Pe steaua cea nou strălucitoare a Ortodoxiei, pe al Bisericii nou zid de apărare, cu bucurie în inimi să îl lăudăm. Slăvit fiind de lucrarea Duhului, izvorăşti tămăduiri şi har bogat; pentru aceea îi strigăm:
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Icosul 1
Om purtătator al bucuriilor celor cereşti, te-ai arătat în lume Nectarie, arhiereule al lui Hristos, în viață neprihănită petrecând, drept, cuvios şi de Dumnezeu inspirat, în toate dăruit; pentru aceasta şi de la noi auzi unele ca acestea:
Bucură-te, cel prin care se înalță cei credincioşi;
Bucură-te, cel prin care sunt risipiți cei duşmanoşi;
Bucură-te, vas aurit al înțelepciunii;
Bucură-te, cel prin care se învinge răutatea lumii;
Bucură-te, locaş al sfințeniei şi al lucrării cereşti;
Bucură-te, carte dumnezeiască a noii cetăți îngereşti;
Bucură-te, cel care pe deplin Sfânt te-ai arătat;
Bucură-te, cel care de cele materiale te-ai lepădat;
Bucură-te, a credinței răsplată strălucitoare;
Bucură-te, mijlocitor al harului, cucernic şi tare;

Bucură-te, cel prin care Biserica se slăveşte;
Bucură-te, cel prin care insula Eghina se veseleşte;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 2-lea

Înțelepciune având, încă din tinerețe, de raza cea dumnezeiască ți-ai luminat sufletul şi strălucirii poruncilor celor Sfinte ai urmat, Cuvioase. De aceea, în virtuți înaintând, de mic copil ai cântat lui Hristos: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Mergând în oraşul Sfântului Constantin, ai avut frică de Dumnezeu ca îndrumător şi cercetarea celor Sfinte ca apărător. De aceea, hrănindu-te din înțelepciunea cea dumnezeiească, pe cei pe care cu cuvântul tău i-ai umplut de bucurie sfântă, îi auzi strigând unele ca acestea:
Bucură-te, viță a veşniciei;
Bucură-te, nectar al ambroziei;
Bucură-te, că de Mântuitorul ne-ai fost trimis vindecător luminat;
Bucură-te, că Părinților celor din vechime ai urmat;
Bucură-te, piatra cea nouă a zidirii cugetătoare;
Bucură-te, cununa nou împletită, a Bisericii drept măritoare;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat ca un trandafir proaspăt înflorit;
Bucură-te, cel ce de Dumnezeu ai fost dăruit;
Bucură-te, steaua cea noua a credinței poporului;
Bucură-te, cel ce străluceşti în slava Creatorului;
Bucură-te, bunule chivernisitor al poruncilor cereşti;
Bucură-te, chip al slăvitelor virtuți îngereşti;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 3-lea

Slăvită înțelepciune ai căutat-o şi ți-ai dorit-o din tinerețile tale, şi pe Hristos L-ai rugat cu lacrimi fierbinți ca să te împodobească cu înalta ei frumusețe. Pentru aceea Nectarie, cu credință şi plecăciune strigi către Domnul: Aliluia!

Icosul al 3-lea

S-a bucurat sufletul tău, ca oarecând al marilor Părinți, Vasile şi Grigorie, mergând la Atena să dobândeşti învățătura cea folositoare. Pentru aceea, cu bucurie iți strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, fiu al luminii celei cereşti;
Bucură-te, vlăstar al evlaviei celei îngereşti;
Bucură-te, cel ce ai fugit de amăgirile cele lumeşti;
Bucură-te, că cele spre îndumnezeire nu ai încetat să le doreşti;
Bucură-te, minte purtătoare de Dumnezeu, plină de înțelesuri divine;
Bucură-te, cărbune al dumnezeiescului Duh, focul aprins al cugetării creştine;
Bucură-te, cel ce viață fără de pată ai trăit;
Bucură-te, cel ce înşelăciunea lui veliar ai zdrobit;
Bucură-te, cel ce ai deschis uşa sufletului, iubirii lui Hristos;
Bucură-te, cel în care a înflorit săvârşirea binelui luminos;
Bucură-te, sprijinul cel tare al celor credincioşi;
Bucură-te, săgeata de mult plâns a celor duşmănoşi;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 4-lea

Având în tine râvna cea dumnezeiască a Cuvioşilor Părinți, fără încetare ți-ai dorit viața cea îngerească. De aceea, în Hios, cu bucurie ai intrat în cerescul cin monahal şi pe vrăjmaşul l-ai lăsat păgubit, cântând Domnului neîncetat: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzit-a Arhiereul Cel dintru înălţime rugăciunea ta, strigat-ai către Dânsul din toată inima ta. De aceea, de grabă a liniştit apele mării şi furtuna a potolit. Văzând acestea, cei care au fost salvaţi prin rugăciunile tale, cu mulţumire şi cu credinţă îţi cântă unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce de la Dumnezeu ne-ai fost trimis vindecător;
Bucură-te, izvor nesecat al minunilor;
Bucură-te, astrul cel nou al Bisericii, prealuminat;
Bucură-te, că în rândul Tuturor Sfinţilor ai intrat;
Bucură-te, vas nepreţuit al darurilor cereşti;
Bucură-te, grădină inflorită a fericitelor virtuţi îngereşti;
Bucură-te, cel ce furtuna mării o linişteşti;
Bucură-te, că strigătul hulitorilor îl potoleşti;
Bucură-te, noule ales al lui Hristos;
Bucură-te, al virtuţilor grădinar cuvios;
Bucură-te, iubitorule de viaţă duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai fost răsplătit cu bucuria cerească;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 5-lea

Sfânt Ierarh te-ai arătat, în aceste vremuri de pe urmă, vrednic de cinstire, ca oarecând Sfinţii de demult. Căci în acelaşi chip ca şi ei viaţa ţi-ai petrecut şi slăvite minuni ai săvârsit, izbăvind din toate necazurile pe cei care strigă: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Arhiereu înţelept, ales de Dumnezeu te-ai arătat cu adevărat în ţara Egiptului, păstor luminat al Pentapolisului, alergând, ca oarecând marele Pavel, spre viaţa în Hristos. De aceea şi cei credincioşi, cunoscând virtuţile tale, cu glas de bucurie strigă unele ca acestea:

Bucură-te, a cetăţii mărire;
Bucură-te, a evlaviei fire;
Bucură-te, cel asemenea Cuvioşilor pustiei;
Bucură-te, podoaba cea nouă a preoţiei;
Bucură-te, vas al blândeţii şi tezaurul iubirii;
Bucură-te, dătătorul păcii şi izvorâtorul milei;
Bucură-te, că Bisericii te-ai arătat strălucitor;
Bucură-te, că celor cuvioşi te arăţi îndrumător;
Bucură-te, chip al trăirii celei neprihănite;
Bucură-te, candelă a îndumnezeirii primite;
Bucură-te, că Arhiereu desăvârşit celor înalte slujeşti;
Bucură-te, cuvântător neîntrecut al celor dumnezeieşti;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al-6-lea

Văzut-au creştinii din toată Biserica Egiptului, că eşti un adevărat păstor al Evangheliei. Pentru aceea, mulţimea credincioşilor ce ascultau cuvântul învăţăturii tale, gândeau că au dobândit un nou Sfânt Părinte, ce cu putere învaţă. Şi împreună cu tine nu încetau să strige Domnului: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Strălucit-ai şi în pămantul elen, asemenea unui nou Apostol, luminând inimile credincioşilor cu focul Sfintelor învăţături şi cu razele vieţii tale, Cuvioase. Pentru aceasta, luminaţi fiind şi noi de strălucirea ta, iţi strigăm unele ca acestea:

Bucură-te, luminator al Bisericii Domnului;
Bucură-te, trambiţa cea tare a adevărului;

Bucură-te, cel ce ai avut râvna apostolilor;
Bucură-te, izvorul harului şi al vindecărilor;
Bucură-te, ritor îndumnezeit al cuvintelor vieții;
Bucură-te, că pline de har sunt omiliile tale, înțelept al cetății;
Bucură-te, cel ce cureți sufletele de robia patimilor;
Bucură-te, că potoleşti pornirile inimilor;
Bucură-te, mare învățător al credincioşilor;
Bucură-te, ascet tare, al lui Hristos următor;
Bucură-te, că multe ispite ai îndurat;
Bucură-te, că sufletele spre Hristos le-ai îndreptat;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al-7-lea

Mare intre ierarhi şi înțelept intre învățători, dar şi smerit ascet al lui Hristos n-ai încetat a fi, Cuvioase. De aceea, părinte duhovnicesc, al celor ce se pregăteau pentru slujirea preoțească, ai fost chemat. Cu ei împreună, te slăvim şi strigăm: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Nectar al dreptății şi fruct de viață Sfântă, căii dumnezeieşti ai urmat şi norului duhovnicesc; iar pe noi cei aflați la vreme de strâmtoare, neîncetat ne-ai izbăvit. Pentru aceasta, sufletele noastre se bucură, când iți cântă ție unele ca acestea:
Bucură-te, cărare a bucuriei;
Bucură-te, adiere a veşniciei;
Bucură-te, cel ce izvorăşti apele harului;
Bucură-te, cel ce ai pecetluit gura balaurului;
Bucură-te, primăvara sfințeniei, ce alungi iarna din gând;
Bucură-te, strălucire ce luminezi intunericul cel adanc;
Bucură-te, cel ce încurci gândurile celor păcătoşi;
Bucură-te, cel ce bucuri inima celor credincioşi;
Bucură-te, sprijin al dreptmăritorilor;
Bucură-te, nimicitorul ereziilor;
Bucură-te, căderea defăimătorilor;
Bucură-te, vindecătorul bolnavilor;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al-8-lea

Străine minuni Părinte, izvorăsc din mila ta cea mare, şi îi ridică pe cei aflați în dureri. De aceea, şi la Sfânta ta Mănăstire, fără încetare soseşte mulțime de lume, cerând vindecarea şi izbăvirea de boli şi cântându-ți neîncetat: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Liman izbăvitor, în insula Eghina, este Mănăstirea ta, Sfinte. Aici, sufletele monahiilor le-ai condus duhovniceşte spre mântuire şi le-ai îndreptat cu înțelepciune spre Hristos. Pentru aceasta, neîncetat se vor ruga către tine zicând:
Bucură-te, a minții Sfântă lucrare;
Bucură-te, ocean de răbdare;
Bucură-te, chip viu al smereniei;
Bucură-te, tezaur sfânt al curăției;
Bucură-te, candelă a purității şi chivot al nepătimirii;
Bucură-te, locaş al virtuților şi sanctuar al cumpătării;
Bucură-te, că spre Dumnezeu conduci Mănăstirea ta;
Bucură-te, că toată puterea şi râvna, ți-ai pus pentru ea;

Bucură-te, al Eghinei strălucit veghetor;
Bucură-te, că degrabă credincioşilor le dai ajutor;
Bucură-te, că pe mulți din pericole ai salvat;
Bucură-te, că pe amăgitorul în prapastia adancă l-ai aruncat;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al-9-lea
Pline de har Sfânt şi de miros de bună mireasmă duhovnicească sunt Sfintele tale Moaşte. Mirul ce izvorăşte din ele bine înmiresmează, nu doar Sfânta ta Mănăstire, ci şi întreagă insulă a Eghinei, Sfințind pe aceia care nu încetează a striga către tine: Aliluia!

Icosul al-9-lea
Izvorâtoare de har sunt Sfintele tale Moaşte şi de bogate daruri cereşti. Mulțime de bolnavi sunt vindecați şi cei slăbănogi îndreptați. De aceea şi noi, împreună cu dânşii, strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, scăldătoarea vindecărilor;
Bucură-te, dezlegarea suferințelor;
Bucură-te, cel ce degrabă alergi în ajutor;
Bucură-te, că în vis sau în chip tainic te arăți tuturor;
Bucură-te, fântâna ce părintească iubire izvorăşti;
Bucură-te, liman al bucuriei sufleteşti;
Bucură-te, că de îngrozitorul cancer, pe mulți i-ai vindecat;
Bucură-te, că demonilor rană de mult plâns le-ai dat;
Bucură-te, cel ce deşertăciunea înțelepciunii lumeşti ai îngenunchiat;
Bucură-te, că în chip minunat pe credincioşi i-ai ajutat;
Bucură-te, podoaba de mult preț a ierahilor;
Bucură-te, cel ce luminezi mintea neştiutorilor;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 10-lea
Ajutor şi acoperitor te numesc toți credincioşii, care s-au îndulcit de hrana binefacerilor tale. Căci dintre cei ce te-au chemat cu credință, nici unul nu a rămas nemângâiat prin harul tău. De aceea, toți cu bucurie cântă: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Vestea minunilor tale s-a răspândit pretutindeni, purtătorule de Dumnezeu. Iar tu, şi celor de departe, degrabă le-ai venit în ajutor, salvându-i de pericole şi de necazuri. De aceea, către tine aleargă zicând:
Bucură-te, că Mare ai fost numit între Părinți;
Bucură-te, că loc de cinste ai între Sfinți;
Bucură-te, că la fel cu cei de demult eşti lăudat;
Bucură-te, că între Sfinții Părinți ai fost încununat;
Bucură-te, triumf al credinței, zid de apărare al creştinilor;
Bucură-te, izvor al harului, ruşinarea necredincioşilor;
Bucură-te, cel ce ne descoperi slava adevărului;
Bucură-te, cel ce pecetluieşti gura păcătosului;
Bucură-te, bucuria şi puterea credincioşilor;
Bucură-te, sprijinul şi întărirea sufletelor;
Bucură-te, cel prin care Hristos se slăveşte;
Bucură-te, cel prin care diavolul se stârpeşte;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 11-lea
Imne de mulțumire nenumărate, iți înălțăm ție Părinte, noi cei izbăviți sub acoperământul tău. Căci în toate necazurile noastre, de grabă ai venit să ne alungi tristețea. De aceea, cu ajutorul tău, Îl slăvim pe

Hristos strigând: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Ai ars râvna demonilor, cu flăcările minunilor tale şi cu osârdie ai venit în ajutorul credincioşilor. În suferințe grele le-ai stins durerea şi i-ai vindecat de mulțime de boli. Pentru aceea, cu evlavie rostesc unele ca acestea:
Bucură-te, vindecătorul bolnavilor;
Bucură-te, spaima demonilor;
Bucură-te, că pe cei chinuiți de friguri i-ai vindecat;
Bucură-te, că pe cei slăbănogi i-ai îndreptat;
Bucură-te, cel ce ai înmulțit apa fântânii secate;
Bucură-te, că ai binecuvântat Eghina cu rugăciuni neîncetate;
Bucură-te, că prin tine mila lui Dumnezeu se arată;
Bucură-te, cel ce seceta ai oprit şi ai dat ploaie bogată;
Bucură-te, izvorul harului nesecat;
Bucură-te, stea care pe toți i-a luminat;
Bucură-te, cel care al Mănăstirii iscusit duhovnic te-ai arătat;
Bucură-te, că de la monahii imne auzi neîncetat;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 12-lea

Harul Mângâietorului, cu bogăție se revarsă prin Sfintele tale Moaşte. Şi asemenea unui izvor nesecat, adapă sufletele chinuite şi vindecă bolile trupeşti ale celor ce strigă neîncetat către Domnul: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând împreună cu Cetele cele Îngereşti, imnul Treimii Celei Întreit Sfinte, priveşte dintru înălțime şi spre noi păcătoşii şi cu milostivirea ta cea mare, nu înceta să ne ajuți, pe cei ce cu credință strigăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, fiu al Silivriei;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, mândria Eghinei;
Bucură-te, păzitorul Eladei;
Bucură-te, chip şi model de cuvios ierarh;
Bucură-te, pavază şi scăpare pentru orice monah;
Bucură-te, Luceafărul cel nou al Bisericii;
Bucură-te, darul prin care se întăresc cucernicii;
Bucură-te, cel prin care patimile se curățesc;
Bucură-te, că prin tine pe Dumnezeu Îl slăvesc;
Bucură-te, apărător neobosit al credincioşilor;
Bucură-te, grabnic mijlocitor către Creator;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Condacul al 13-lea

O, Preabunule Părinte, luminatorul Ortodocşilor, Ierarhule al lui Hristos, Nectarie! Stând în fața Tronului lui Dumnezeu, roagă-te neîncetat pentru iertarea păcatelor noastre şi pentru întoarcerea noastră spre infierea harului. Căci neîncetat către Mântuitorul strigăm: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Om purtătator al bucuriilor celor cereşti, te-ai arătat în lume Nectarie, arhiereule al lui Hristos, în viață neprihănită petrecând, drept, cuvios şi de Dumnezeu inspirat, în toate dăruit; pentru aceasta şi de la noi auzi unele ca acestea:
Bucură-te, cel prin care se înalță cei credincioşi;
Bucură-te, cel prin care sunt risipiți cei duşmanoşi;

Bucură-te, vas aurit al înțelepciunii;
Bucură-te, cel prin care se învinge răutatea lumii;
Bucură-te, locaş al sfinţeniei şi al lucrării cereşti;
Bucură-te, carte dumnezeiască a noii cetăţi îngereşti;
Bucură-te, cel care pe deplin Sfânt te-ai arătat;
Bucură-te, cel care de cele materiale te-ai lepădat;
Bucură-te, a credinţei răsplată strălucitoare;
Bucură-te, mijlocitor al harului, cucernic şi tare;
Bucură-te, cel prin care Biserica se slăveşte;
Bucură-te, cel prin care insula Eghina se veseleşte;
Bucură-te, Părinte Nectarie!

Şi **Condacul întâi**

Pe steaua cea nou strălucitoare a Ortodoxiei, pe al Bisericii nou zid de apărare, cu bucurie în inimi să îl lăudăm. Slăvit fiind de lucrarea Duhului, izvorăşti tămăduiri şi har bogat; pentru aceea îi strigăm: **Bucură-te Părinte Nectarie!**

ACATISTUL SFÂNTULUI SERAFIM DE SAROV
MARE FĂCĂTOR DE MINUNI



2 ianuarie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Făcatorule de minuni şi preaminunate Cuviosule cel ales al lui Hristos, grabnic ajutătorule şi rugătorule al nostru, Sfinte Părinte Serafime, mărind pe Domnul cel ce te-a preaslăvit pe tine, cântare de laudă iți aducem ție. Tu dar, ca cel ce ai mare îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile slobozeşte-ne pe noi, cei care strigăm către tine: ***Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!***

Icosul 1

Creatorul îngerilor te-a ales pe tine de la început ca să preaslăveşti prin viața ta cea minunată Numele Sfintei Treimi, căci te-ai arătat cu adevărat înger pe pământ şi serafim în trup şi, ca o rază prealuminată a veşnicului soare al dreptății, viața ta a strălucit. Iar noi văzând nevoințele tale cele prealăudate, cu evlavie şi cu bucurie ție cântăm acestea:

Bucură-te, dreptarul credinței şi al evlaviei;
Bucură-te, chipul blândeței şi al smereniei;
Bucură-te, mărirea cea preaslăvită a drepților;
Bucură-te, mângâierea cea lină a mâhniților;
Bucură-te, lauda preaiubită a monahilor;
Bucură-te, ajutorarea preaminunată a trăitorilor în lume;

Bucură-te, slava şi apărarea ţării Ruseşti;
Bucură-te, împodobirea Sfântă a pământului Tambovului;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 2-lea

Văzând maica ta preacuvioasă, Părinte Serafime, dragostea ta cea fierbinte către viaţa călugărească, a cunoscut voia Domnului cea Sfântă pentru tine şi, ca pe un dar desăvârşit lui Dumnezeu aducându-te, te-a binecuvântat pe calea cea îngustă a călugăriei cu a sa Sfântă cruce pe care tu ai purtat-o la piept până la sfârşitul vieţii, arătându-ţi dragostea ta cea mare către Cel ce s-a răstignit pentru noi, Hristos, Dumnezeul nostru, căruia toţi cu umilinţă să-I cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cuget ceresc ţi s-a dăruit ţie, Sfinte al lui Dumnezeu, căci din tinereţile tale, necontenit năzuind la cele cereşti, ai lăsat casa părintească pentru împărăţia lui Dumnezeu şi adevărul ei. Pentru aceasta primeşte de la noi laudele acestea:
Bucură-te, fiu de Dumnezeu ales, al oraşului Kursk;
Bucură-te, al părinţilor celor cucernici odraslă preaslăvită;
Bucură-te, cel ce ai moştenit virtuţile maicii tale;
Bucură-te, cel ce ai învăţat de la dânsa evlavia şi rugăciunea;
Bucură-te, că de la maica ta la lupte duhovniceşti, cu crucea ai fost binecuvântat;
Bucură-te, că până la moarte această binecuvântare cu sfinţenie o ai păstrat;
Bucură-te, că din dragoste către Domnul casa părintească o ai lăsat;
Bucură-te, cel ce frumuseţile lumii acesteia de nimic le-ai socotit;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 3-lea

Din tinereţile tale puterea celui Preaînalt cu adevărat te-a acoperit, preacuvioase, tu, căzând din înălţimea bisericii, nevătămat păzindu-te pe tine Domnul, iar atunci când de boală cumplit pătimeai, însăşi Stapâna lumii s-a arătat aducându-ţi vindecare din ceruri căci din pruncie drept ai slujit lui Dumnezeu neîncetat cântându-I: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având stăruinţa către lucrarea vieţii călugăreşti celei asemenea îngerilor, ai mers la Sfânta cetate a Kievului pentru a te închina Cuvioşilor de la Pecerska, primind din gura Cuviosului Dositei porunca să-ţi îndreptezi calea ta în Pustia Sarovului, căci cu credinţă venind de departe ai sărutat acel Sfânt loc şi, acolo sălăşluindu-te, ai sfârşit viaţa ta cea plăcută lui Dumnezeu. Iar noi minunându-ne de o aşa purtare de grija a lui Dumnezeu pentru tine, cu umilinţă iţi cântăm:
Bucură-te, cel ce de lumeasca deşertăciune te-ai lepadat;
Bucură-te, cel ce patria cerească cu ardoare o ai dorit;
Bucură-te, că pe Hristos din toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, căci jugul cel bun al lui Hristos asupra ta l-ai luat;
Bucură-te, cel ce ai fost desăvârşit ascultător;
Bucură-te, păzitorul cel adevărat de poruncile dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce mintea şi inima ta, prin rugăciune, către Dumnezeu le-ai întărit;
Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Ortodoxiei;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 4-lea

Viforul năpastelor celor rele potolindu-l, ai străbătut toată calea cea îngustă şi îndurerată a nevoinţei călugăreşti purtând jugul vieţii pustniceşti al zăvorârii, al tăcerii şi al privegherii de multe nopţi şi astfel, prin harul dumnezeiesc urcând din putere în putere, de la fapte către contemplarea lui Dumnezeu, te-ai mutat în locaşurile de sus unde cu îngerii îi cânţi lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Auzind şi văzând viaţa ta cea Sfântă, preacuvioase Părinte Serafime, obştea toată s-a mirat de tine şi, venind, lua învăţătură din cuvintele şi din faptele tale slăvind pe Domnul cel ce este minunat întru Sfinţii Săi. Iar noi cu credinţă şi cu dragoste te lăudăm, preacuvioase Părinte, cântându-ţi aşa:
Bucură-te, cel ce cu totul jertfă lui Dumnezeu te-ai adus;
Bucură-te, cel ce înălţimea nepătimirii ai ajuns;
Bucură-te, ostaşule al lui Hristos, cel cu bună biruinţă;
Bucură-te, bun şi credincios slujitor al Cerescului Stăpân;
Bucură-te, înainte stătătorule cel neînfricat pentru noi către Domnul;
Bucură-te, rugătorule al nostru cel neobosit către Născătoarea de Dumnezeu;
Bucură-te, al crinului din pustie minunată mireasmă;
Bucură-te, al harului dumnezeiesc vas fără prihană;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 5-lea
Lumina dumnezeiască a strălucit în casa ta, preacuvioase, atunci când tu, bolnav fiind şi pe patul morţii zăcând, însăşi Preacurata Fecioara a venit la tine cu Sfinţii Apostoli Petru şi Ioan şi a zis: "Acesta este din neamul meu!"- şi s-a atins de capul tău. Îndată dar, făcându-te sănătos, cu mulţumire lui Dumnezeu ai cântat: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Văzând pizmasul neamului omenesc viaţa ta cea curată şi Sfântă, preacuvioase Părinte Serafime, a vrut să te piardă pe tine trimiţând asupra ta oameni răi care fără milă te-au bătut lasându-te abia viu. Tu însă, Părinte Serafime, ca un miel blând pe toate le-ai îndurat rugându-te Domnului pentru prigonitorii tăi. De aceea, minunându-ne de a ta nerăutate, noi toţi iţi cântăm ţie:
Bucură-te, căci cu blândeţea şi smerenia ta lui Hristos Dumnezeu I-ai fost următor;
Bucură-te, căci cu nerăutatea ta pe duhul răutăţii l-ai biruit;
Bucură-te, al curăţiei sufleteşti şi trupeşti sârguincios păzitor;
Bucură-te, pustnice cu darurile Duhului plinit;
Bucură-te, ascetule de Dumnezeu preaslăvit şi înainte văzător;
Bucură-te, povăţuitorule al monahilor cel minunat şi de Dumnezeu înţelepţit;
Bucură-te, a Sfintei Biserici laudă şi bucurie;
Bucură-te, a Mănastirii Sarovului slavă şi lăudare;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al-6-lea
Pustia Sarovului propovăduieşte nevoinţele şi ostenelile tale, de Dumnezeu purtătorule, plăcutule al lui Hristos, căci desişurile şi pădurile ei de bună mireasmă cu rugăciunea ta le-ai umplut. Urmând lui Ilie, proorocul lui Dumnezeu, şi Botezătorului Ioan, te-ai arătat vlăstar pustiei mult roditoare prin darurile Duhului Sfânt cu a cărui putere multe şi preaslăvite fapte ai săvârşit, îndemnând pe credincioşi să-I cânte lui Dumnezeu, dătătorului de bunătăţi: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Răsărit-a întru tine, fericite Serafime, un nou ales de Dumnezeu, văzător asemenea lui Moise căci, fără prihană slujirea la altarul Domnului săvârşind, te-ai învrednicit a-L vedea pe Hristos în Biserică, cu puterile cele netrupeşti venind. Iar noi, de această bunăvoinţă a lui Dumnezeu minunându-ne, iţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu preaslăvit;
Bucură-te, cel ce cu Lumina cea întreit strălucită ai fost luminat;
Bucură-te, al Preasfintei Treimi slujitor credincios;
Bucură-te, al Duhului Sfânt lăcaş împodobit;
Bucură-te, cel ce pe Hristos împreună cu îngerii, cu ochii trupeşti L-ai văzut;

Bucură-te, că încă în trupul cel putrezitor fiind, dulceața Raiului mai înainte ai gustat;
Bucură-te, cel ce cu pâinea vieții ai fost îndestulat;
Bucură-te, cel ce cu apa nemuririi ai fost adăpat;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al-7-lea

Voind iubitorul de oamneni, Dumnezeu să arate întru tine, preacuvioase, a Sa nespusă milostivire către oameni, cu adevărat luminător de Dumnezeu strălucit te-ai arătat, căci cu faptele şi cuvintele tale pe toți îi aduci la evlavia şi la dragostea dumnezeiască. Astfel, cu strălucirea faptelor tale fiind luminați şi cu pâinea învățăturii tale fiind îndestulați, pe tine cu sârguință te mărim şi lui Hristos, Celui ce te-a preaslăvit pe tine îi cântăm: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Văzându-te pe tine nou ales al lui Dumnezeu, din locuri îndepărtate au alergat la tine credincioşii în necazuri şi suferințe fiind, iar tu pe cei apăsați de nevoi nu i-ai depărtat, revărsând vindecari, dăruind alinare, cu rugăciunile pentru ei mijlocind. Pentru aceasta în tot pământul rusesc vestea minunilor tale se răspândea, iar fiii tăi duhovniceşti te slăveau pe tine aşa:
Bucură-te, păstorul nostru cel bun;
Bucură-te, părinte milostiv şi blând;
Bucură-te, lecuitorul nostru cel grabnic ajutător şi plin de har;
Bucură-te, tămăduitorul neputințelor noastre cel milostiv;
Bucură-te, în nevoi şi împresurari grabnic ajutătorule;
Bucură-te, mai înainte văzatorule al celor ce vor să fie;
Bucură-te, înainte văzătorule şi mustrătorule al greşealelor celor ascunse;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al-8-lea

Străină minune vedem la tine, preacuvioase, căci, împovărat de ani, slăbit şi obosit fiind, o mie de zile şi o mie de nopți pe piatră în rugăciune ai petrecut. Cine este dar îndreptățit să vestească suferințele şi luptele tale pe care le-ai răbdat, fericite Părinte, ridicându-ți mâinile către Dumnezeu, pe Amalec cel închipuit biruindu-l şi Domnului cântându-I: Aliluia!

Icosul al-8-lea

"Întru totul eşti dorire, întru totul dulceață, preadulce Iisuse!" - Aşa strigai în rugăciune, Părinte, în liniştea deplină a pustiei tale. Iar noi, cei întunecați cu deşertăciunile şi în păcate toată viața petrecând, dragostea ta către Dumnezeu preamărim şi ție iți cântăm aşa:
Bucură-te, mijlocitorul mântuirii celor ce te iubesc şi te cinstesc pe tine;
Bucură-te, cel ce aduci pe păcătoşi la îndreptare;
Bucură-te, sihastru tăcut şi preaminunat;
Bucură-te, rugătorul pentru noi cel stăruitor;
Bucură-te, cel ce ai arătat înflăcărată dragoste către Domnul;
Bucură-te, cel ce cu focul rugăciunii săgețile vrăjmaşului le-ai ars;
Bucură-te, lumânare nestinsă prin rugăciune, în pustie strălucind;
Bucură-te, luminătorule ce încălzeşti şi luminezi cu daruri duhovniceşti;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al-9-lea

Toată firea îngerească s-a mirat de această deosebită vedere când Starețului în zăvorâre aflat, Împărateasa Cerului şi a Pământului S-a arătat, poruncindu-i să iasă din pustie şi să nu-i oprească pe oamenii credincioşi să vină la el, ci pe toți să-i învețe a cânta lui Hristos: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Ritorii cei mult vorbitori nu se pricep a spune puterea dragostei tale, fericite, căci împlinind porunca

Maicii Domnului, tuturor ce veneau la tine în slujire te-ai predat, iar celor nepricepuți ai fost sfetnic bun, celor intristați mângâietor, celor rătăciți blând povățuitor, celor bolnavi lecuitor şi tămăduitor. Pentru aceasta ție îți cântăm aşa:
Bucură-te, că din lume în pustie te-ai sălăşluit ca să agoniseşti virtuți;
Bucură-te, că din pustie în mănastire te-ai întors ca sămânța virtuților să o semeni;
Bucură-te, cel ce eşti luminat de harul Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce eşti plin de blândețe şi smerenie;
Bucură-te, al celor ce aleargă către tine Părinte iubitor de fii;
Bucură-te, cel ce îmbărbătare şi întărire prin cuvinte de iubire acestora le dai;
Bucură-te, că pe cei ce veneau la tine bucurie şi comoară îi numeai;
Bucură-te, că pentru dragostea ta cea Sfântă de bucuriile Împărației Cereşti te-ai învrednicit;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 10-lea
La sfârşitul mântuitoarelor nevoințe ajungând, preacuvioase, în rugăciune plecându-ți genunchii, sufletul tău cel Sfânt în mâinile lui Dumnezeu l-ai dat, pe care Sfinții îngeri l-au înălțat sus, la Tronul Atoatețiitorului, ca împreună să te înfățişezi întru slava cea neînserată, cântare de laudă cântând Cuvântului celui mai Sfânt decât Sfinții: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Zid tuturor Sfinților şi mângâiere monahilor fiind, Preasfinte, Fecioara ți s-a arătat înaintea sfârşitului tău vestindu-ți că aproape este strămutarea ta către Domnul. Deci noi, minunându-ne de o aşa cercetare a Maicii Domnului, iți cântăm aşa:
Bucură-te, că pe împărăteasa Cerului şi a Pământului la față ai văzut-o;
Bucură-te, că prin arătarea Maicii Domnului te-ai umplut de bucurie;
Bucură-te, cel ce ai primit de la ea vestea mutării tale la cele cereşti;
Bucură-te, că prin glasul tău cel fără prihana Sfințirea vieții tale ai arătat;
Bucură-te, că în rugăciune înaintea icoanei Maicii Domnului duhul tău cel smerit lui Dumnezeu I l-ai dat;
Bucură-te, căci cu sfârşitul tău fără durere, prevestirea ta mai înainte o ai împlinit;
Bucură-te, cel ce cu cununa nemuririi de mâna Atoatețiitorului ai fost încununat;
Bucură-te, că fericirea Raiului împreună cu toți Sfinții ai moştenit;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 11-lea
Cântare neîncetată Preasfintei Treimi înalțând preacuvioase, prin întreaga ta viață mare ascet al evlaviei te-ai arătat: celor rătăciți spre povățuire, celor bolnavi cu trupul şi cu sufletul spre tămăduire, iar noi, mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru mulțimea cea nemăsurată a milelor Lui, neîncetat îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea
Făclie dătătoare de lumină în timpul vieții fiind, Părinte de Dumnezeu fericit, şi după moarte ca o stea strălucitoare a pământului rusesc ai luminat, căci reverşi de la cinstitele tale moaşte râuri de minuni celor ce cu credință şi cu dragoste aleargă către tine. Iar noi, ca celui ce eşti fierbinte rugător pentru toată lumea şi făcător de minuni, ție-ți cântăm acestea:
Bucură-te, cel ce cu mulțimea minunilor de Dumnezeu eşti preaslăvit;
Bucură-te, cel ce cu dragostea ta lumea întreaga o ai luminat;
Bucură-te, iubirii lui Hristos urmaşule cel credincios şi drept;
Bucură-te, mângâierea tuturor celor ce cer de la tine ajutor;
Bucură-te, izvor nesecat al minunilor;
Bucură-te, al celor bolnavi şi neputincioşi lecuitor;
Bucură-te, al apei celei tămăduitoare, fântână nesecătuită;
Bucură-te, că toate marginile pământului nostru cu dragostea ta le-ai cuprins;

Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 12-lea

Cunoscând harul şi îndrăzneala ta cea mare înaintea lui Dumnezeu cădem la tine, preacuvioase Părinte, roagă-te fierbinte către Domnul ca să apere Sfânta Biserica Sa de necredinţă şi dezbinare, de nevoi şi necazuri, ca să cântăm împreună cu tine Făcătorului de bine, Dumnezeului nostru: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând preaslăvirea ta te fericim pe tine, preacuvioase Părinte, ca pe un puternic mijlocitor pentru noi către Domnul, ca pe un mângâietor şi apărător, şi cu dragoste iţi cântăm ţie acestea:
Bucură-te, lauda Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, scut şi îngrădire a creştinătăţii;
Bucură-te, călăuză ce-i îndreaptă pe toţi către ceruri;
Bucură-te, apărătorul şi ocrotitorul nostru;
Bucură-te, cel ce cu puterea lui Dumnezeu multe minuni ai săvârşit;
Bucură-te, cel ce cu veşmântul tău pe mulţi bolnavi ai vindecat;
Bucură-te, cel ce toate uneltirile diavoleşti le-ai biruit;
Bucură-te, cel ce jivinele sălbatice cu blândeţea ta le-ai supus;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Condacul al 13-lea

O, preaminunate Sfinte şi mare făcător de minuni, preacuvioase Părinte Serafime, primeşte această sărmană rugăciune a noastră ce se înalţă spre lauda ta şi stând acum înaintea Tronului Împăratului împăraţilor, al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi toţi ca să aflăm mila Lui în Ziua Judecăţii, cu bucurie cântându-I: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Creatorul îngerilor te-a ales pe tine de la început ca să preaslăveşti prin viaţa ta cea minunată Numele Sfintei Treimi, căci te-ai arătat cu adevărat înger pe pământ şi serafim în trup şi, ca o rază prealuminată a veşnicului soare al dreptăţii, viaţa ta a strălucit. Iar noi văzând nevoinţele tale cele prealăudate, cu evlavie şi cu bucurie ţie cântăm acestea:
Bucură-te, dreptarul credinţei şi al evlaviei;
Bucură-te, chipul blândeţei şi al smereniei;
Bucură-te, mărirea cea preaslăvită a drepţilor;
Bucură-te, mângâierea cea lină a mâhniţilor;
Bucură-te, lauda preaiubită a monahilor;
Bucură-te, ajutorarea preaminunată a trăitorilor în lume;
Bucură-te, slava şi apărarea ţării Ruseşti;
Bucură-te, împodobirea Sfântă a pământului Tambovului;
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

Şi Condacul întâi

Făcatorule de minuni şi preaminunate Cuviosule cel ales al lui Hristos, grabnic ajutătorule şi rugătorule al nostru, Sfinte Părinte Serafime, mărind pe Domnul cel ce te-a preaslăvit pe tine, cântare de laudă iţi aducem ţie. Tu dar, ca cel ce ai mare îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile slobozeşte-ne pe noi, cei care strigăm către tine:
Bucură-te, preacuvioase Părinte Serafime, mare făcator de minuni din Sarov!

După aceasta se zice aceasta:

RUGĂCIUNEA ÎNTÂI CĂTRE SFÂNTUL SERAFIM

O, preaminunate Serafime, mare făcător de minuni din Sarov, pentru toţi cei ce aleargă la tine ajutătorule cel grabnic ascultător, în zilele vieţii tale nimeni de la tine sărman n-a ieşit, ci tuturor

plăcută le-a fost vederea feței tale și glasul cel cu bună întâmpinare a cuvintelor tale. Pe lângă acestea și darul tămăduirilor, darul înainte vederii și darul vindecărilor sufletelor celor neputincioase cu îmbelșugare în tine s-au arătat. Iar când te-a chemat pe tine Domnul de la ostenelile cele pământești la odihna cea cerească, niciodată dragostea ta n-a lipsit de la noi și nu este cu putință a număra minunile tale care s-au înmulțit ca stelele cerului căci iată, în toate marginile pământului te arăți oamenilor credincioși și le dăruiești tămăduiri. Pentru aceasta și noi strigăm ție: O, preabunule și blândule Cuvios al lui Dumnezeu, rugătorule cel cu îndrăzneală pentru noi, care niciodată nu depărtezi pe cei ce te cheamă pe tine, înalță pentru noi binefăcătoarea ta rugăciune către Domnul puterilor ca să întărească poporul nostru binecredincios și să ne dăruiască nouă cele de trebuință în viața aceasta și toate cele de folos pentru mântuirea sufletelor noastre, ca să ne pazească de caderi în păcat și să ne învețe pocăința cea adevărată, ca fără de piedici să intrăm în Împărăția Cerurilor unde tu acum strălucești în slavă neapusă, și să cântăm cu toți Sfinții, lăudând Treimea cea de Viață dătătoare, în veci! Amin.

RUGĂCIUNEA A DOUA CĂTRE SFÂNTUL SERAFIM

O, preasfinte Cuvioase și de Dumnezeu purtătorule Părinte Serafim, caută din slava ta cea de sus către noi cei smeriți și neputincioși, împovărați cu multe păcate, care cerem de la tine ajutor și mângâiere. Apropie-te de noi cu inima ta cea plină de bunătate și ajută-ne ca să păzim fără de prihană poruncile Domnului, să ținem cu tărie credința ortodoxă, cu sârguință să-I aducem lui Dumnezeu pocăință pentru păcatele noastre în evlavie creștinească, cu harul bine să sporim și să fim vrednici de ajutorul și mijlocirea ta pentru noi înaintea lui Dumnezeu. O, Sfinte al lui Dumnezeu, Serafime, auzi-ne pre noi, cei ce cu credință și cu dragoste ne rugăm ție și nu ne trece cu vederea pe noi, cei ce avem nevoie de ocrotirea ta. Acum și în ceasul sfârșitului nostru ajută-ne și apără-ne cu rugăciunile tale de săgețile cele pline de răutate ale diavolului, ca să nu ne stăpânească puterea lui ci, cu ajutorul tău, să ne învrednicim a moșteni fericirea lăcașurilor Raiului. Căci în tine ne punem astăzi nădejdea, Părinte milostive, fii pentru noi cu adevărat călăuză spre mântuire și adună-ne la lumina cea neînserată a vieții veșnice prin mijlocirea ta cea bineplăcută, la Tronul Sfintei Treimi, ca să slăvim și să cântăm împreună cu toți Sfinții Numele cel vrednic de închinare, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

TROPARUL SFÂNTULUI SERAFIM (glasul al 4-lea)

Din tinerețe L-ai îndrăgit pe Hristos, fericite, și numai Lui, Unul, ai dorit cu înflăcărare să îi slujești, prin rugăciune neîntreruptă în pustie, nevoindu-te cu inima plină de umilință dobândind iubirea lui Dumnezeu și arătându-te ales al Maicii Domnului. Pentru aceasta ne rugăm ție: Mântuiește-ne pre noi cu rugăciunile tale, preacuvioase Serafime, Părintele nostru.

CONDACUL SFÂNTULUI SERAFIM (glasul al 2-lea)

Frumusețea lumii și cele trecătoare lăsând, preacuvioase, te-ai sălășluit în Mănăstirea Sarovului și acolo, îngerește viețuind, multora le-ai fost cale spre mântuire. Pentru aceasta și Hristos te-a preaslăvit pe tine, Părinte Serafime, îmbogățindu-te cu darul tămăduirilor și al minunilor. Drept aceea iți cântăm ție:
Bucură-te, preacuvioase Serafime, Părintele nostru.

ACATISTUL SFÂNTULUI PROOROC ILIE



20 iulie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Tu, cel ce ai fost alesul Domnului pentru întoarcerea lui Israel de la închinarea lui Baal, aspru mustrător al împăraților nelegiuiți strălucind cu văpaia râvnei pentru Dumnezeu atotțiitorul, cu sfintenia vieții şi a minunilor, cel ce te-ai ridicat cu trupul la ceruri şi vei veni înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, laudă îți aducem ție, profetule al lui Dumnezeu Ilie, tu, care ai mare îndrăzneală către Domnul, slobozeşte-ne pe noi din toate nevoile şi necazurile cu rugăciunile tale, pe noi cei ce-ți cântăm: ***Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!***

Icosul 1

Înger viețuitor în trup te-ai arătat, proorocule, prin râvna cea pentru Dumnezeu şi prin viața ta curată; căci încă prunc fiind, părintele tău, Sovah, văzut-a îngeri luminați cu tine vorbind, cu foc înfăşurându-te şi cu văpaie hrănindu-te, arătând astfel ca râvna ta e fierbinte pentru Dumnezeu şi că puterea graiurilor şi a vieții tale e ca o lumină neprihănită; pentru aceea, cu uimire grăim ție unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce din veac ai fost ales a sluji pentru mântuirea fiilor lui Israel;

Bucură-te, cel ce încă din pântecele maicii tale ai fost ales vestitor al adevărului şi al bunei cinstiri a lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce asupra căruia s-a descoperit preaslăvită aratare, ce a minunat pe părintele tau;

Bucură-te, cel ce din tinerețe ai iubit curțăia feciorelnică şi tăcerea;

Bucură-te, cel ce ai urât deşertăciunile lumii şi toate bucuriile ei, iar sufletul tău în intregime l-ai închinăt lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu lumina înțelepciunii de Dumnezeu ai fost luminat şi cu învățătura temerii de Dumnezeu din pruncie ai fost adăpat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Văzând nelegiuire şi răzvrătire în Israel, preamărite profetule, te-ai întristat cu duhul şi în râvnă pentru slava lui Dumnezeu te-ai aprins, pentru că fiii lui Israel se închinau la idolii cei urâți şi de Dumnezeu cel Adevărat se îndepărtau, Căruia toate oştile cereşti cu cutremur Îi cântau: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Mintea întunecându-şi cu pornirile cele rele, Ahab, împăratul cel ce făcea fărădelege, lepădându-se de Adevăratul Dumnezeu, Atotțiitorul, şi închinându-se josnicului Baal, a înmulțit închinarea la idoli şi nelegiuirea în împărăția sa. Iar tu, proorocule, ca un mare râvnitor pentru Dumnezeu, cu îndrăzneală ai înfruntat pe împărat, amenințându-l, prevestind pedeapsa pentru el şi pentru împărăția sa, că trei ani şi saşe luni nu va cădea ploaie, nici rouă şi foamete mare va fi peste tot pământul. Drept aceea, minunându-ne de râvna ta şi de îndrăzneala ta cea mare pentru Dumnezeu, cu iubire grăim ție:
Bucură-te, propovăduitorul neînfricat al adevărului şi mare luptător pentru cucernicie;
Bucură-te, cel ce cu râvna ta dojeneşti toată nelegiuirea;
Bucură-te, cel ce ai înduplecat pe Domnul îndelung-răbdătorul să nu pedepsească cu desăvârşire pe cei păcătoşi;
Bucură-te, cel ce cu cuvântul ai încuiat cerul, iar pământul cel roditor l-ai făcut sterp;
Bucură-te, cel ce pentru nelegiuirea oamenilor, foamete de trei ani de la Dumnezeu ai cerut;
Bucură-te, că Domnul cel Preaînalt te-a trimis la Ahab, precum oarecând pe Moise la Faraon;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Cu puterea rugăciunii tale, preaminunate proorocule, în adevăr ai încuiat cerul şi n-a plouat trei ani şi şase luni şi a fost mare foamete peste tot pământul, până când, chinuiți de arşiță şi foamete, cei nelegiuiți s-au întors către Domnul, pocăindu-se şi cu umilință cântând Lui: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având negrăită bunăvoire către tine, proorocule, vrut-a Domnul să te deosebească de fiii cei fără de lege ai lui Israel ca să nu înduri împreună cu ei foametea şi setea şi ți-a poruncit să te duci la râul Cherit, unde corbii te-au hrănit, aducându-ți pâine şi carne. De aceea, îți aducem laudele acestea:
Bucură-te, cel ce cu postul şi cu priveghierea ai nimicit toate deşertăciunile şi cugetările pământeşti;
Bucură-te, cel ce cu rugăciuni şi gânduri curate, mintea ți-ai înalțăt-o spre cele de sus;
Bucură-te, mărirea patriarhilor şi podoaba proorocilor;
Bucură-te, lauda celor feciorelnici şi mărirea cuvioşilor;
Bucură-te, îndrumătorul ierarhilor şi tăria mucenicilor;
Bucură-te, că ai întors pe calea adevărului pe fiii lui Israel orbiti de nelegiuire şi necredința;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Vifor mare, dărâmând munți, mergea înainte, când Domnul S-a apropiat de tine în Horeb, proorocule; încă şi cutremur s-a făcut, dar nu în cutremur S-a arătat Domnul, iar după cutremur foc, şi nici în foc s-a arătat Domnul; ci, după foc, adiind vânt răcoritor, în el ți S-a arătat Domnul a Cărui apropiere simțind, cu veşmânt ți-ai acoperit fața, cântând cu frică şi bucurie: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind nelegiuitul împărat Ahab de porunca ta, ca să aduni toate semințiile lui Israel pe muntele Carmel, unde să fie aduşi şi profeții cei mincinoşi ai lui Baal, îndată trimițând, i-a adunat pe toți şi a

venit şi el acolo. Iar tu, râvnitor de slava lui Dumnezeu, dorind să ruşinezi cu desăvârşire pe idolii cei urâți şi să preaslăveşti pe adevăratul Dumnezeu, ai poruncit să se pregătească două altare pentru jertfă, iar foc să nu le pună, zicând: Adevăratul Dumnezeu va fi acolo, Care la rugăciunea noastră ne va asculta, trimițând foc. Auzind acestea, poporul a grăit, zicând: bine a zis Ilie, să fie aşa; iar noi, mărindu-te, cântăm ție:
Bucură-te, marele sol al Împăratului ceresc şi vestitor al Sfintelor Sale porunci;
Bucură-te, diamant statornic în râvnă şi stâlp neclintit al bunei cinstiri;
Bucură-te, puternice apărător al adevărului şi luptător neînvins împotriva vrăjmaşilor Domnului;
Bucură-te, dezrădăcinătorul necinstei ce sădeşti evlavia şi curăția;
Bucură-te, râvnitor înflăcărat al slavei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că şi în ultimele zile ale lumii acesteia vei propovădui pe Adevăratul Dumnezeu şi vei mustra pe antihristul cel blestemat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Împărateasa Isabela cea fără de lege, cugetând să te stingă pe tine cel ce eşti stea de Dumnezeu luminată, aprinzându-se de mânie asupra ta pentru nimicirea profeților ei mincinoşi a pus la cale ucidere ta. Totodată i s-a împietrit inima, nevoind să creadă în minunile tale, proorocule, nici să cunoască pe Adevăratul Dumnezeu, ca să-I cânte Lui: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Toți israelitenii văzând că, la rugăciunea ta, foc de la Domnul din cer s-a pogorât peste jertfa ta, preamărite proorocule, de s-a aprins şi, mistuind-o pe ea, au ars toate: lemnele, pietrele precum şi apa, căzut-au cu fețele lor la pământ, strigând: "Cu adevărat Domnul Dumnezeu Acela este Dumnezeul cel Adevărat!" Şi au crezut oamenii în Dumnezeul cel Adevărat, iar pe proorocii cei mincinoşi i-au junghiat. Deci slăvind pe Atotputernicul Dumnezeu, făcătorul de minuni, ție, celui ce ai plăcut lui Dumnezeu, îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai dobândit mare îndrăzneală înaintea Stăpânitorului tuturor;
Bucură-te, cel ce prin semne şi minuni adevărul dumnezeiesc ai întărit;
Bucură-te, cel ce înşelăciunea demonilor ai ruşinat, iar credința adevărată o ai preamărit;
Bucură-te, cel ce pe necredincioşi cu adevărată cunoştință de Dumnezeu i-ai luminat;
Bucură-te, cel ce prin turnarea apei de trei ori pe jertfelnic Taina Preasfintei Treimi ai descoperit;
Bucură-te, că toată firea cea fiitoare ție s-a supus, iar focul şi apa ți-au fost ascultătoare, slujind ție;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-6-lea

Propovăduitor al cunoaşterii şi cinstirii de Dumnezeu te-ai arătat, proorocule, nu numai întru Israel, ci şi între păgâni, căci trimis ai fost de Domnul în Sarepta Sidonului, la o văduvă săracă, hrănindu-te pe tine însuți şi mai ales pe ea hrănind-o în timpul foametei, prin darul facerii de minuni şi înmulțind făina şi uleiul în casa ei, pe tot timpul foametei. Şi după ce te-ai rugat, suflând de trei ori, ai înviat pe fiul văduvei, cântând lui Dumnezeu, Celui ce face minuni: Aliluia!

Icosul al-6-lea

Strălucind cu mare râvnă pentru Dumnezeu Atotțiitorul, te-ai întristat foarte, proorocule, pentru că fiii lui Israel au părăsit legământul, au dărâmat altarele Lui şi au omorât pe profeții Lui. Domnul, însă, pentru mângâierea ta, ți-a vestit ca nu tot Israelul s-a îndepărtat de la El, ci are încă şapte mii de robi necunoscuți, care nu şi-au plecat genunchii înaintea lui Baal. Pentru aceasta, amintindu-ne de râvna ta cea pentru Dumnezeu, îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, slujitor credincios şi prieten apropiat al Domnului;
Bucură-te, chip şi laudă binecredincioşilor păstori;
Bucură-te, îndrumătorul mântuirii şi luminătorul celor ce zac întru întuneric;
Bucură-te, cel ce îmbărbătezi pe apăratorii adevărului şi-i întăreşti în lupte şi suferințe pentru dreptate;

Bucură-te, cel ce ardeai ca o flacără serafimică pentru dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că şi Domnul în toate te-a ascultat şi, la rugăciunea ta, toate ți le-a împlinit;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-7-lea

Domnul cel iubitor de oameni voind să arate milostivirea Sa păcătoşilor ce se pocăiesc, după trecerea timpului de foamete profețit de tine, proorocule, prin graiul buzelor tale a trimis ploaie îmbelşugată şi paşnică pământului însetat; iar fiii lui Israel învrednicindu-se de această mare milostivire, cu inimă umilită şi mulțumitoare au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea

O nouă fărădelege a adăugat faptelor sale celor rele necinstitul împărat Ahab, când a poruncit să-l omoare pe nevinovatul Nabot şi a răpit via lui. Drept aceea, mustrând pe împăratul călcător de lege, i-ai profețit, Sfinte proorocule, că, în locul unde a fost omorât Nabot, porcii şi câinii îi vor linge sângele, iar pe Isabela, femeia lui o vor manca câinii şi toată casa lui va fi nimicită. Cunoscând că această profeție grozavă s-a împlinit, ne cutremurăm grăind ție unele ca acestea:
Bucură-te, groaznicule răzbunător al asupriților şi asupra celor cu inimă împietrită;
Bucură-te, apărător tare al orfanilor şi al celor năpăstuiți;
Bucură-te, cel ce pedepseşti pe călcătorii Sfintelor sărbători ale Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, cel ce ai coborât din domnie pe defăimatorul Numelui lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu cuvântul nimiceşti ca prin trăznet gândurile cele rele;
Bucură-te, cel ce cunoşteai viitorul ca şi prezentul, şi cele îndepărtate ca pe cele apropiate le-ai proorocit;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-8-lea

Purtare de grijă minunată şi mai presus de fire ți-a arătat Dommul, proorocule, când a poruncit corbilor nesățioşi şi sălbatici să te hrănească, în timpul foametei lângă râul Cherit, unde îți petreceai timpul în rugăciuni şi în cugetare de Dumnezeu, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Pe deplin ai fost împodobit cu smerenie, proorocule al lui Dumnezeu; pentru aceasta, pe cei doi sutaşi, care cu mândrie au venit la tine cu ostaşi ca să te ducă înaintea nelegiuitului împărat Ohozia, tu cu foc i-ai ars; iar pe Avdie, cel ce hrănea pe ucenicii profeților, care cu smerenie a venit la tine, l-ai miluit. Pentru aceasta, îți aducem aceste cântări de laudă:
Bucură-te, umilitorul şi pedepsitorul celor îngâmfați şi ocrotitorul şi apărătorul celor smeriți;
Bucură-te, cel ce eşti groază judecătorilor iubitori de mită şi ajutătorul celor ce judecă cu dreptate;
Bucură-te, cel ce eşti sprijin celor credincioşi şi doborâtorul duşmanilor nelegiuiți;
Bucură-te, cel ce eşti îmbrăcat cu platoşa înțelepciunii şi cu dreptatea ca de un scut ai fost apărat;
Bucură-te, cel ce cu sabia râvnei de Dumnezeu ai fost înarmat şi te-ai ridicat pe aripile înfrânării;
Bucură-te, cel ce cu credință ca de un coif al mântuirii ai fost acoperit şi cu cununa dragostei prealuminat te-ai încununat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-9-lea

Toată firea omenească se minunează foarte cum tu, preamărite proorocule, ai mers 40 de zile fără să mănânci şi să bei până la muntele Horeb, unde te-ai învrednicit de strălucita arătare a lui Dumnezeu Atotțiitorul şi de preadulcea vorbire cu El cântându-I cu cutremur: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Ritorii cei mult-grăitori nu se pricep îndeajuns şi nu înțeleg, cum tu cel cu nume mare, Sfinte Ilie, în trup omenesc fiind, asemănător nouă în neputințe, ai fost răpit cu trupul la cer prin carul şi caii de foc, care ți s-au arătat ție. Deci, minunându-ne de înălțarea ta la cer, slăvim pe Dumnezeu, Cel ce te-a înălțat astfel

şi cu umilinţă te chemăm:
Bucură-te, cel ce cu minunata înfrânare ai omorât în tine pe omul cel vechi;
Bucură-te, cel ce cu focul râvnei dumnezeieşti, ai ars în tine toată cugetarea cea materială;
Bucură-te, cel ce, ridicându-te la cer, neamului omenesc veselie îi dăruieşti şi viaţa veşnică o întăreşti;
Bucură-te, cel ce eşti însenmat de la Dumnezeu cu cinstea şi mărirea cea mai presus de fire şi mai mult decât proorocii cei vechi ai fost preamărit;
Bucură-te, cel ce ai fost întâmpinat cu bucurie de cetele îngereşti în locaşurile cereşti;
Bucură-te, că numele tău în toată lumea se cinsteşte şi râvna ta pentru Dumnezeu mult se preamăreşte;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 10-lea
Vrând Preabunul Dumnezeu să mântuiască poporul lui Israel de înşelăciunile lui Baal, te-a ales pe tine, mare proorocule, drept unealta voii Sale Sfinte şi te-a umplut cu putere dumnezeiască de a întoarce pe cei fără de lege, de a îndrepta pe cei păcătoşi, de a lumina pe cei întunecaţi şi pe toţi să-i înveţi a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Zid de apărare fii nouă, preasfinte proorocule, mult mijlocind pentru potolirea mâniei lui Dumnezeu, Care pe bună dreptate ne pedepseşte pe noi păcătoşii şi netrebnicii cu secetă, foamete, cu vânturi nimicitoare aducătoare de boli, ca, izbăvindu-ne din nevoi, să-ţi cântăm ţie:
Bucură-te, cel ce prin rugăciunile tale încui şi descui cerurile şi trimiţi pe pământ, de la Dumnezeu, belşug sau lipsă;
Bucură-te, îndelung-mijlocitorule înaintea lui Dumnezeu, cel ce trimiţi ploi linişte şi rouă datatoare de viaţă pe pământul amorţit;
Bucură-te, cel ce potoleşti valurile năpraznice ale mărilor şi furtunilor groaznice şi cu voia lui Dumnezeu stăpâneşti tunetele şi fulgerele;
Bucură-te, cel ce opreşti vânturile nimicitoare şi fereşti oamenii şi necuvântatoarele de plăgile cele de moarte;
Bucură-te, hrănitorul orfanilor şi al văduvelor şi apărătorul celor milostivi;
Bucură-te, cel ce dobori pe prigonitorii hulitori ai credinţei adevărate şi alungi duhurile necurate de la credincioşii Domnului;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 11-lea
Cântare de umilinţă îţi aducem ţie, proorocule al lui Dumnezeu, Ilie; precum ai primit ruga lui Elisei, când a cerut de la tine, ca puterea ce-o aveai să treacă asupra lui şi înalţăndu-te spre cer, i-ai slobozit veşmântul tău, pe care luându-l a despărţit apa, precum şi tu odată ai despărţit apele Iordanului, moştenind darul lui Dumnezeu ce lucra în tine, aşa, acum, acoperă-ne şi pe noi cu veşmântul milei tale şi ne izbăveşte de toate nevoile şi necazurile, ca să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea
Aratatu-te-ai ca un luceafar luminos întru Israel, prea lăudate proorocule, strălucind asemenea îngerilor cu viaţa şi înţelepciunea ta şi cu darul facerii de minuni şi ai luminat pe oameni cu propovăduirea adevărului dumnezeiesc, alungând întunericul slujirii idolilor; drept aceea, laudându-te te mărim cântând:
Bucură-te, stea strălucitoare, ce cu strălucirea ta luminezi toată lumea;
Bucură-te, făclie pururea arzătoare, care, arzând, luminezi celor ce stau în întuneric;
Bucură-te, cel ce cu mintea şi cu duhul înţelepciunii ai fost luminat şi cu duhul înţelegerii şi întăririi ai fost împuternicit;
Bucură-te, cel ce ai fost luminat cu duhul cunoştinţei şi al smereniei şi adăpat ai fost cu temerea de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce te-ai împodobit cu virtuţile cele înalte şi cu minunile cele mai presus de înţelegere;

Bucură-te, cel ce ai împlinit pe pământ judecățile Domnului şi ai uns pe împărați şi prooroci;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 12-lea

Mare har ai aflat înaintea lui Dumnezeu, prealăudate proorocule Ilie, căci în viața ta pământească ai proorocit şi ai săvârşit mari minuni, iar mai pe urmă, răpit cu trupul la cer şi după suirea cea mai presus de fire, te-ai înfățişat pe Muntele Taborului unde Domnul S-a schimbat la față şi ai vorbit cu El; şi până astăzi nu încetezi a săvârşi minuni şi a izvorî bogăția milelor şi a tămăduirilor, celor ce cu osârdie te cinstesc, cântând lui Dumnezeu cu credință: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând râvna ta cea fierbinte pentru Dumnezeu şi viața ta cea îngerească, precum şi minunile tale cele mari şi bunăvoința lui Dumnezeu arătată pentru tine, laudă aducem ție, mare prooroc Ilie, cel cu nume mare, dar neputând înfățişa după cuviință, cinstea şi mărirea ta, cu umilință cântăm ție unele ca acestea:
Bucură-te, chivot al dumnezeieştii măriri şi locaş preasfințit al Sfintei Treimi;
Bucură-te, sfeşnic prea luminat al Bisericii neînserate şi mireasma cea cu bun miros a raiului dumnezeiesc;
Bucură-te, povățuitorul pustnicilor cuvioşi, iar celor feciorelnici îndrumător şi ajutător;
Bucură-te, cel ce îndemni pe cei păcătoşi la pocăință şi mijloceşti viața veşnică pentru mântuirea întregului neam creştinesc;
Bucură-te, cel ce te-ai îndulcit de lumina Sfinților şi a negrăitei slave şi pururea preaslăveşti pe Dumnezeu;
Bucură-te, că la sfârşitul vremurilor vei arăta semne mari şi vei săvârşi minuni pentru întărirea oamenilor în credința cea adevărată spre a înfrunta pe vrăjmaşul antihrist;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 13-lea

O, preaminunate şi preaînălțate proorocule al lui Dumnezeu Ilie, mare râvnitor pentru slava lui Dumnezeu, cel ce trimiți pe pământ ploile şi seceta, belsugul şi lipsa, ascultă această puțină rugăciune, pe care cu evlavie o aducem, şi prin mijlocirea ta cea fierbinte către Domnul Dumnezeu, apără-ne de secetă, de foamete şi de bolile cele aducătoare de moarte şi dăruieşte nouă bună întocmire a văzduhului şi toată îmbelsugarea pământului întărindu-ne în dreapta credință şi viață curată, ca, izbăvindu-ne de chinurile cele veşnice, să ne învrednicim de fericirea Raiului cântând lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Înger viețuitor în trup te-ai arătat, proorocule, prin râvna cea pentru Dumnezeu şi prin viața ta curată; căci încă prunc fiind, părintele tău, Sovah, văzut-a îngeri luminați cu tine vorbind, cu foc înfăşurându-te şi cu văpaie hrănindu-te, arătând astfel ca râvna ta e fierbinte pentru Dumnezeu şi că puterea graiurilor şi a vieții tale e ca o lumină neprihănită; pentru aceea, cu uimire grăim ție unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce din veac ai fost ales a sluji pentru mântuirea fiilor lui Israel;
Bucură-te, cel ce încă din pântecele maicii tale ai fost ales vestitor al adevărului şi al bunei cinstiri a lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce asupra căruia s-a descoperit preaslăvită aratare, ce a minunat pe părintele tau;
Bucură-te, cel ce din tinerețe ai iubit curțăia feciorelnică şi tăcerea;
Bucură-te, cel ce ai urât deşertăciunile lumii şi toate bucuriile ei, iar sufletul tău în intregime l-ai închinăt lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu lumina înțelepciunii de Dumnezeu ai fost luminat şi cu învățătura temerii de Dumnezeu din pruncie ai fost adăpat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Şi Condacul întâi

Tu, cel ce ai fost alesul Domnului pentru întoarcerea lui Israel de la închinarea lui Baal, aspru mustrător

al împăraților nelegiuiți strălucind cu văpaia râvnei pentru Dumnezeu atotțiitorul, cu sfintenia vieții şi a minunilor, cel ce te-ai ridicat cu trupul la ceruri şi vei veni înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, laudă îți aducem ție, profetule al lui Dumnezeu Ilie, tu, care ai mare îndrăzneală către Domnul, slobozeşte-ne pe noi din toate nevoile şi necazurile cu rugăciunile tale, pe noi cei ce-ți cântăm: Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

După aceasta se zice această:

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ŞI SLĂVITUL AL LUI DUMNEZEU PROOROC ILIE

Preamărite şi preaminunate proorocule al lui Dumuezeu, Ilie, care ai luminat pe pământ cu viața ta îngerească, cu râvna ta fierbinte către Dumnezeu Atotțiitorul, cu semnele şi cu minunile tale, şi cu marea lui Dumnezeu bunăvoință față de tine, fiind ridicat la cer cu trupul într-un car de foc; învrednicindu-te a vorbi cu Dumnezeu pe Muntele Taborului, în timpul schimbării Lui la față, acum sălăşluind în locaşurile Raiului şi stând în fața tronului Împăratului ceresc, auzi-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii, care în ceasul acesta stăm în fața Sfintei tale icoane, şi cu umilință alergăm către mijlocirea ta. Roagă-te pentru noi lui Dumnezeu, Iubitorul de oameni, să ne dea nouă duhul pocăinței, al izbăvirii de păcate şi cu atotputernica Sa bunăvoință să ne ajute să ne depărtăm din calea păcatului, îndrumându-ne spre tot lucrul bun; ca să ne întărească în lupta împotriva poftelor şi a patimilor noastre, sădind în inimile noastre duhul smereniei, al blândeții, duhul iubirii de aproapele nostru, al bunătății, al răbdarii, al înțelepciunii, al râvnei pentru cuvântul lui Dumnezeu şi al izbăvirii aproapelui. Nimiceşte prin rugăciunile tale, proorocule, năravurile cele rele ale lumii, ce întinează neamul creştinesc prin necinstirea credinței dreptslăvitoare, față de rânduielile Sfintei Biserici, a poruncilor Domnului, prin necinstirea părinților şi a stăpânitorilor ce ne stăpânesc, aruncând astfel lumea în bezna necinstei, a desfrâului şi a pierzaniei.

Departează de la noi, preamărite proorocule, prin mijlocirea ta către Domnul, dreapta mânie a lui Dumnezeu; apără oraşele, satele şi țara noastră de secetă, de foamete, de furtuni năpraznice, de cutremur, de boli şi răni aducătoare de moarte, de neînțelegeri între frați, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi. Prin rugăciunile tale, preamărite, întăreşte poporul nostru binecredincios şi ajută-l în toate faptele lui bune. Mijloceşte, proorocule al lui Dumnezeu, păstoriților noştri râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a păstoriților, înțelepciune în purtare şi învățătură, cucernicie şi tărie în ispite; judecătorilor dăruieşte-le nepărtinire şi lepădare de pofta câştigurilor, dreptate şi milă față de cei obijduiți; tuturor cârmuitorilor purtare de grijă față de supuşi, milă şi dreaptă judecată, iar dreptcredincioşilor supunere şi ascultare față de cârmuitori, cum şi îndeplinirea cu sârguință a tuturor îndatoririlor lor; ca astfel, în pace şi cucernicie, să petrecem veacul acesta. Să ne învrednicim de împărtăşirea bunătăților celor veşnice în Împărația lui Dumnezeu şi a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine cinste şi închinăciune, împreună cu Tatal cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL PROOROC ILIE LA VREME DE SECETĂ

Te cinstim pe tine proorocule al lui Dumnezeu, Ilie, căci pentru râvna ta întru mărirea Domnului Atotțiitorului, neputând răbda să vezi închinarea la idoli şi nelegiuirea fiilor lui Israel, l-ai înfruntat pe regele Ahab, călcătorul de lege şi pentru pedepsirea acestora prin rugăciune ai cerut de la Dumnezeu foamete de trei ani pe pământul lui Israel, spre a-l îndepărta de idolii netrebnici, pentru ca să se lase de fărădelegi şi de nedreptăți, să se întoarcă spre unul Adevăratul Dumnezeu şi spre împlinirea Sfintelor Sale porunci. În timp de foamete, preaminunate, ai hrănit pe văduva din Sarepta, iar pe fiul ei cel mort, prin rugăciune l-ai înviat. După trecerea timpului de foamete proorocit, ai adunat pe Muntele Carmelului poporul israelit învechit în păcătoşenie şi lepădare de Dumnezeu şi prin rugăciune foc din cer ai dobândit peste jertfa ta, cu această minune întorcând

pe Israel către Domnul. Pe proorocii cei mincinoşi ai lui Baal i-ai ruşinat, iar după aceea, prin rugăciune, cerul iarăşi l-ai deschis şi ploaie multă pe pământ ai dobândit, iar pe credincioşii din Israel i-ai umplut de bucurie. Către tine, preafericitul Domnului Ilie, cu umilință alergăm, noi păcătoşii şi smeriții, chinuiți de arşiță şi secetă: Mărturisim că nu suntem vrednici de mila şi de harul lui Dumnezeu; mai curând suntem vrednici pe dreptate de amenințarea aspră a mâniei Lui cu tot felul de rele boli, necazuri şi jale. Căci n-am umblat în frica de Dumnezeu, pe calea poruncilor Lui, ci în poftele desfrânării inimilor noastre, şi tot felul de greşeli fără de număr am săvârşit. Fărădelegile noastre ne-au întunecat mintea şi nu suntem vrednici a ne arăta în fața Domnului şi a privi la cer. Mărturisim că şi noi ca şi vechiul Israel, ne-am îndepărtat de Domnul Dumnezeul nostru prin fărădelegile noastre, şi de nu ne închinăm lui Baal şi altor idoli netrebnici atunci prin robia patimilor şi prin poftele noastre slujim idolului; prin patima îmbuibării şi a poftelor slujim idolului lăcomiei şi al trufiei, idolului mândriei şi al îngâmfării şi mergem pe urmele împotrivirii față de Dumnezeu prin năravuri rele şi slujim duhului pierzător al veacului. Mărturisim, că pentru aceea s-a închis cerul şi s-a făcut ca arama, fiindcă s-au închis inimile noastre în fața milei şi iubirii adevărate față de aproapele nostru. Pentru aceea pământul s-a uscat şi s-a făcut neroditor, fiindcă nu aducem Domnului nostru roadele faptelor bune. De aceea, nu ne dă ploaie şi rouă, fiindcă nu avem lacrimi de umilință şi rouă dătătoare de viață a cugetului către Dumnezeu. De aceea s-au vestejit toate bucatele şi toată iarba câmpului fiindcă s-a uscat în noi tot gândul cel bun. De aceea s-a întunecat văzduhul pentru că mintea noastră s-a întunecat de gânduri rele, iar inima noastră s-a întinat de poftele fărădelegii. Mărturisim că şi ție, proorocul Domnului suntem nevrednici a ne ruga. Căci tu, om fiind, asemanându-te nouă prin patimi, cu viața ta asemenea îngerilor te-ai făcut şi ca unul fără trup ai fost înălțăt la cer; iar noi prin faptele şi gândurile noastre ruşinoase, sufletul nostru deopotrivă trupului l-am făcut. Tu prin post şi priveghere i-ai minunat pe îngeri şi pe oameni, iar noi ne-am făcut robi necumpătării şi poftelor. Tu râvneai la slava lui Dumnezeu, noi însă, ne depărtam de slăvirea Domnului şi Creatorului nostru şi ne ruşinam a mărturisi preamărit Numele Lui. Tu ai stârpit necinstea şi deprinderile rele, iar noi ne robim năravurilor lumii potrivnice Domnului mai vârtos decât poruncilor Lui şi a rânduielilor Bisericii. Şi câte păcate şi nedreptăți n-am săvârşit noi păcătoşii! Prin păcatele noastre am istovit îndelunga răbdare a Domnului. Pentru toate acestea dreptul Judecător s-a mâniat pe noi şi în mânia Lui ne-a pedepsit. Deci, cu îndrăzneală mare față de Dumnezeu şi nădăjduind în iubirea ta față de neamul omenesc, cutezăm a te ruga, mărite proorocule. Milostiv fii față de noi nemernicii şi nevrednicii, roagă pe Atotbunul Dumnezeu să nu se mânie pe noi până în sfârşit, ca să ne piardă pentru fărădelegile noastre, ci să ne trimită pământului însetat ploaie îmbelşugată şi curată şi să ne dăruiască roadă bogată şi bunăîntocmirea văzduhului; mijloceşte mila Împăratului ceresc, dar nu pentru noi păcătoşii şi nevrednicii, ci pentru aleşii robii Lui care nu şi-au plecat genunchii în fața lui Baal al lumii acesteia, pentru blândețea şi curăția copiilor, pentru dobitoacele cele necuvântătoare şi pentru păsările cerului, care îndură din pricina fărădelegilor noastre şi pier de foame, de arşiță şi de sete. Dobândeşte pentru noi prin rugăciunile tale bine-plăcute lui Dumnezeu: duhul pocăinței şi al smereniei, duhul blândeții şi al înfrânării, al iubirii, al răbdării, al temerii de Dumnezeu şi al bunei cinstiri, ca astfel, întorcându-ne de la căile necinstei la calea cea dreaptă a faptelor bune, să umblăm în lumina poruncilor Domnului şi să ajungem la bunurile făgăduite nouă, binecuvântând pe Cel fără de început Dumnezeu-Tatăl, pe iubitorul de oameni Unul-Născut Fiul Său şi pe Sfințitorul Duh Preasfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFINTEI PREACUVIOASE NOASTRE MAICI MARIA EGIPTEANCA



1 aprilie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Îngerul luminii şi luceăfarul pustiei cele de laudă să-i aducem, noi, care ne minunăm de nevoințele ei cele mai presus de fire. Iar tu, ca ceea ce ai biruit pe Veliar cu puterea Crucii şi cununa slavei ai dobândit-o de la Dumnezeu, roagă-te Stăpânului Hristos, ca să ne ierte de păcate, nouă, celor ce-ți cântăm: ***Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!***

Icosul 1

Înger pământesc ai fost, Preacuvioasă Maică, iar acum eşti om ceresc, bucurându-te negrăit de Lumina Dumnezeirii, în care pururea te veseleşti, iar noi, cei ce ne minunăm de frumusețea harului tău, te lăudăm aşa:

Bucură-te, a lui Hristos pentru vecie mireasă;
Bucură-te, Maică preaînțeleptită;
Bucură-te, a Egiptului rază luminoasă;
Bucură-te, fiică a Maicii Domnului preaiubită;
Bucură-te, că în nevoințele tale ai fost mângâiată;
Bucură-te, că împărăția Cerească ai câştigat;
Bucură-te, că puterea Sfintei Cruci te-a ajutat;
Bucură-te, că în ceata Preacuvioşilor Părinți de cerească lumină străluceşti;

Bucură-te, că împreună cu Sfintele Mironosite şi cu toate Cuvioasele femei te veseleşti;
Bucură-te, învăţătoarea înfrânării;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, a pusnicilor îmbărbătare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 2-lea

Lucrurile lui Dumnezeu tăinuite în plăcuţii săi a le descoperi spre folosul sufletesc bine este, cugeta Sfântul Sofronie, auzind de la Cuviosul Zosima prealuminatele tale fapte, Preacuvioasă Maică Maria Egipteanca, iar noi, neputincioşii, mult minunându-ne de cele mai presus de fire ale tale aspre nevoinţe, întru mare umilinţă îi strigăm lui Dumnezeu, Cel ce minunat se proslăveşte întru sfinţii Săi: Aliluia!

Icosul al 2-lea

În veşnica fericire din ceruri voind Dumnezeu a te aşeza, din Egipt la pustnicească viaţă te-a chemat şi, ascultând tu chemarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ai petrecut patruzeci şi şapte de ani în cea mai adâncă pustie a Iordanului, întru multe şi mari nevoinţe, ţi-ai închinăt viaţa lui Hristos, Mirele tău, pentru care noi, smeriţii, împreună cu Puterile Cereşti te lăudăm aşa:
Bucură-te, că de desfrânare te-ai lepădat;
Bucură-te, că, părăsind Egiptul, la Ierusalim ai alergat;
Bucură-te, că, Preacuratei Fecioare rugându-te, cu lacrimi fierbinţi în biserică cu multă usurinţă ai intrat;
Bucură-te, că cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci te-ai închinat;
Bucură-te, că atunci ochii sufletului tău s-au luminat;
Bucură-te, că Maica Domnului din icoană ţi-a vorbit;
Bucură-te, că ea trecerea Iordanului ţi-a poruncit;
Bucură-te, Maică Maria, prealăudată;
Bucură-te, că în pustie de Duh Sfânt ai fost luminată;
Bucură-te, stea de lumină purtătoare;
Bucură-te, a celor ce te cinstesc, apărătoare;
Bucură-te, duh de rugăciune cu dulce alinare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 3-lea

Trupul ţi-a fost robit de patimi timp de şaptesprezece ani, dar prin aspra petrecere, prin lacrimi de pocăinţă şi rugăciune neancetată către Preasfânta Fecioara, al ei ajutor ai primit, şi întru smerenia inimii îi cânţi lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Părăsind păcatul, în pustia Iordanului ai alergat, unde numai cu două pâini şi jumatate te-ai hrănit timp de saptesprezece ani, ducând cele mai grele lupte cu foamea, cu setea, cu bântuielile necuratelor gânduri şi cu duhul desfrânării care te mistuia, dar după aceste încercări, cu totul te-ai uşurat şi te-ai hrănit treizeci de ani cu rădăcini şi cu ierburi, petrecând ca un înger în trup, pentru care noi te fericim cu umilinţă, cântând aşa:
Bucură-te, cuvioasă maică cerească;
Bucură-te, fiică a Egiptului, de Maica Domnului aleasă;
Bucură-te, că de păcat cu totul te-ai lepădat;
Bucură-te, că, uscându-ţi trupul cu foamea şi cu setea, de urâtele patimi ai scăpat;
Bucură-te, că Sfintei Fecioare te-ai rugat;
Bucură-te, că al ei grabnic ajutor ai căpătat;
Bucură-te, că prin viaţa ta curată pustia s-a sfinţit;
Bucură-te, că mult ostenindu-te cununa slavei ai primit;
Bucură-te, povăţuitoare preaînţeleaptă;
Bucură-te, locuitoarea pustiei cea minunată;

Bucură-te, de lacrimi duhovniceşti izvorâtoare;
Bucură-te, a duhurilor rele înfricoşătoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 4-lea

Prin viață pusnicească ți-ai luminat cugetul şi firea de relele pornirii ți-ai curățit. Ajută-ne, Preacuvioasă Maică, să ne ridicăm şi noi din păcat, prin post şi prin rugăciuni, să ne sfințim firea, ca împreună cu tine, să-i cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Tu eşti nădejdea şi întărirea celor deznădăjduiți, Preacuvioasă Maică Maria, că văzând noi alegerea ta, de la păcătoasa viețuire, la înalta duhovnicească trăire, nădăjduim în a sufletului mântuire şi cântăm lăudându-te aşa:
Bucură-te, a noastră mângâiere;
Bucură-te, duhovnicească alinare;
Bucură-te, că ai biruit pe omul cel vechi cu înfrânarea;
Bucură-te, cetate neînvinsă;
Bucură-te, uşa către Rai deschisă;
Bucură-te, că de Duhul Sfânt ai fost luminată;
Bucură-te, casă sufletească pe stancă ridicată;
Bucură-te, că ai birui puterea vrăjmaşului;
Bucură-te, bună mireasmă a pustiului;
Bucură-te, că ai răbdat frigul nopții şi arsița soarelui;
Bucură-te, a noastră povățuitoare;
Bucură-te, a celor ce se roagă ție, de patimi izbăvitoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 5-lea

Cuviosul Zosima, pustia Iordanului străbătând, în aspră postire şi neîncetate rugăciuni petrecând, aflându-te pe tine, Preacuvioasă Maică Maria, înger în trup, îmbrăcată cu dumnezeiască lumină, s-a sârguit a striga cu lacrimi către Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Când te-ai rugat Preacuvioasă Maică, erai înălțătă de la pământ şi cu fața prealuminată, iar Cuviosul Zosima, căzând la pământ, a cerut ca de tine să fie binecuvântat şi cu frică ți-a strigat:
Bucură-te, înger pământesc;
Bucură-te, om ceresc;
Bucură-te, mireasma raiului dumnezeiesc;
Bucură-te, minune preaslăvită;
Bucură-te, Preacuvioasă Maria, de Dumnezeu iubită;
Bucură-te, a mea umilință;
Bucură-te, strig către tine cu credință;
Bucură-te, de Cuviosul Zosima mult cinstită;
Bucură-te, maică duhovnicească;
Bucură-te, că pe toți îi înveți se se mântuiască;
Bucură-te, a vrăjmaşilor îngrozire;
Bucură-te, stea luminoasă între popoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al-6-lea

Ispitele sufletului şi patimile trupului le-ai tăiat cu sabia postului, păcatele gândului cu tăcerea sihăstriei le-ai înecat şi cu curgerile lacrimilor tale ai adăpat toată pustia şi ne-ai odrăslit nouă roadele pocăinței. Pentru aceasta cinstim pomenirea ta şi Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Minunată cu adevărat a fost viața ta, Preacuvioasă Maică, iar noi, ştiind a ta sfântă viețuire, ne întărim şi te lăudăm, zicând:
Bucură-te, pildă aleasă de viețuire duhovnicească;
Bucură-te, a noastră învățătură pentru trăire creştinească;
Bucură-te, a Egiptului floare aleasă;
Bucură-te, că din pustie roditoare ai fost culeasă;
Bucură-te, a sihaştrilor lumină;
Bucură-te, a celor nevoitori odihnă;
Bucură-te, nădejdea creştinilor;
Bucură-te, lauda monahilor;
Bucură-te, mângâierea sufletului meu;
Bucură-te, a mea mijlocitoare către Dumnezeu;
Bucură-te, a călugărilor îmbărbătare;
Bucură-te, a păcătoşilor pildă de urmare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al-7-lea
Chip al pocăinței te-ai arătat, Preacuvioasă Maică Maria, că din roabă a diavolilor prin păcat, înger al Luminii te-ai arătat şi pe cei mai nevoitori pustnici i-ai întrecut, iar acum cu cetele cuvioşilor îi cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea
Din lume nemaiştiind nimic de patruzeci şi şapte de ani, Preacuvioasă Maică şi nici chip omenesc sau fiare sălbatice în acest timp nemaivăzând, pe Cuviosul Zosima l-ai întrebat: Cum viețuiesc creştinii astăzi? Cum este păzită Biserica? Şi te-ai bucurat cu duhul auzind că sunt în pace, cu rugăciunile sfinților pustnici şi cu ale celor ce prin mănăstiri se nevoiesc. De a ta trăire numai în Dumnezeu, deşi pe pământ erai şi în trup omenesc viețuiai, bucurându-ne, noi, nevrednicii, cu umilință te lăudăm:
Bucură-te, de Duhul Sfânt purtătoare;
Bucură-te, smirnă bine mirositoare;
Bucură-te, că de lume cu totul te-ai despărțit;
Bucură-te, că liniştea pustiei mult ai iubit;
Bucură-te, că partuzeci şi şapte de ani te-ai nevoit în pustie;
Bucură-te, a Duhului Sfânt odraslă vie;
Bucură-te, că la ocrotirea Maicii Domnului ai alergat;
Bucură-te, că în relele ispite, ea te-a ajutat;
Bucură-te, că în seara Cinei Domnului, de Sfânta Împărtăşanie te-ai învrednicit;
Bucură-te, că locul de îngropare leul ți l-a pregătit;
Bucură-te, a Bisericii ocrotitoare;
Bucură-te, a celor ce aleargă la tine mângâietoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al-8-lea
Nepunticios este cuvântul, iar mintea nu poate să priceapă dumnezeiasca lucrare ce s-a făcut cu tine, Preacuvioasă Maică Maria, că din prăpastia păcatelor ai ieşit îndată şi din izvorul vieții ai fost adăpată, cântând cu bucurie în Duhul Sfânt: Aliluia!

Icosul al-8-lea
Minunată cu adevărat este taina întoarcerii tale din căile pierzării la viața sfântă şi curată, prin nevoințe mai presus de fire, Dumnezeu, cu marea Sa milostivire, în cerească Lumină te-a îmbrăcat, pentru care noi, cu lacrimi, întru smerenia inimii, te lăudăm zicând:
Bucură-te, nădejdea mântuirii păcătoşilor;

Bucură-te, nesfârşită bucurie a creştinilor;
Bucură-te, a fecioarelor trezire;
Bucură-te, a noastră către Dumnezeu fierbinte rugătoare;
Bucură-te, a părinților cucernici bucurie;
Bucură-te, a tinerilor înțelepciune;
Bucură-te, a văduvelor cinstire;
Bucură-te, a celor primejduiți izbăvire;
Bucură-te, ocrotitoarea celor ce trăiesc în feciorie;
Bucură-te, cerească nepătimire;
Bucură-te, a celor ispitiți răbdare;
Bucură-te, a noastră, către Domnul, fierbinte rugătoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al-9-lea
Tu îmi dai dar luminător de Sus, Preacuvioasă Maică, din osârdia ta cea dumnezeiască, ca să scap de întunericul patimilor şi să laud din inimă faptele tale cele preafrumoase, cântând domnului întru bucurie: Aliluia!

Icosul al-9-lea
Cu osârdie şi cu dragoste ai alergat către Hristos, urmând calea de întoarcere a păcatosului, în pustiile cele neumblate mult nevoindu-te şi poruncile dumnezeieşti împlinindu-le, pentru care noi cu smerenie şi cu lacrimi te lăudăm:
Bucură-te, a nevoitorilor preaminunată cunună;
Bucură-te, ceea ce dăruieşti sfaturi de taină;
Bucură-te, odrăslie duhovnicească a pustiei;
Bucură-te, focul dumnezeiesc al râvnei;
Bucură-te, tainică lucrare a mântuirii;
Bucură-te, că îndemni la pocăință;
Bucură-te, alungarea deşertăciunii lumeşti;
Bucură-te, faclie nestinsă a pustiei;
Bucură-te, izgonitoarea patimilor omeneşti;
Bucură-te, a sufletelor creştine luminare;
Bucură-te, fulgerul care arzi duhurile satanei;
Bucură-te, cetate nejefuită a credinței;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 10-lea
Cine va putea tâlcui bucuria îngerilor pentru întoarcerea ta, ca ai avut trupul scufundat în desfrânare şi cugetul robit de înşelare, dar mai pe urmă, prin pocăință şi lacrimi arzătoare, te-ai făcut a lui Hristos mireasă şi a Duhului Sfânt sălăşluire preaaleasă, iar noi, avându-te pe tine mijlocitoare, slăvim pe Dumnezeu şi cu umilință îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Fiică a Luminii celei neapropiate, pe tine Lumina lumii luminându-se, la Sine te-a chemat şi darul Duhului Sfânt ai aflat, Maică Preacuvioasă, pentru care noi, fericindu-te, te lăudăm zicând:
Bucură-te, că Sfintele Scripturi de îngeri ai fost învățată;
Bucură-te, că de Cuviosul Zosima ai fost lăudată;
Bucură-te, că de îngeri ai fost întâmpinată;
Bucură-te, înțelepciune dumnezeiască;
Bucură-te, a noastră lumină sufletească;
Bucură-te, al rugăciunii izvor;
Bucură-te, al duhovniceştii nevoințe spor;

Bucură-te, a pustiei lumină;
Bucură-te, a virtuților monahiceşti grădină;
Bucură-te, minte luminată de Duhul Sfânt;
Bucură-te, că la rugăciune te-ai înălțăt de pe pământ;
Bucură-te, a monahilor călăuzitoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 11-lea

Toate cetele îngereşti şi adunările omeneşti le-ai bucurat cu viața ta cea luminată, că tu firea covarşind şi ca cei fără de trup viețuind, înger al pustiei şi lumină omenirii te-ai arătat, cântând lui Dumnezeu neîncetat: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Preacuvioasă Maică, ceea ce împreună cu îngerii şi cu sfinții în Ceruri petreci, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să ne izbăvească de necazurile ce ne împresoara, ca plini de recunoştință să-ți cântăm:
Bucură-te, a noastră mângâiere;
Bucură-te, a celor ce sufleteşte pătimesc, dulce alinare;
Bucură-te, că viețuieşti cu puterile îngereşti;
Bucură-te, că împreună cu Sfintele Femei te veseleşti;
Bucură-te, a Cuvioşilor cunună preaslăvită;
Bucură-te, Preacuvioasă Maria, lauda Egiptului;
Bucură-te, că, facându-ți semnul Sfintei Cruci, ai păşit peste apele Iordanului;
Bucură-te, viață tăinuită în pustie;
Bucură-te, că prin aceasta, ai dobândit Cerească împărăție;
Bucură-te, că pentru noi te rogi cu multă ardoare;
Bucură-te, a păcătoşilor ridicare;
Bucură-te, a demonilor izgonitoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 12-lea

Rugăciune cu osârdie aducând şi acum, Preacuvioasă Maică Maria, către Preacurata Născătoare de Dumnezeu, deschide şi nouă dumnezeieştile îndurări, pentru a cânta, întru bucuria inimii, Preamilostivului Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Lăudând nevoințele tale, îl slăvim pe Dumnezeu, Cel ce te-a învrednicit să fii mijlocitoare pentru noi, care-ți cântăm:
Bucură-te, înțelepciune duhovnicească;
Bucură-te, ambrozie dumnezeiască;
Bucură-te, flacără serafimică;
Bucură-te, rugăciune întraripată;
Bucură-te, smerenie adâncă;
Bucură-te, înger cu fire omenească;
Bucură-te, al nostru dar ceresc;
Bucură-te, credință desăvârşită prin faptă;
Bucură-te, maică de Dumnezeu fericită;
Bucură-te, Cuvioasă Maria, de Maica Domnului mult iubită;
Bucură-te, a noastră mijlocitoare;
Bucură-te, a inimilor mângâietoare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Condacul al 13-lea

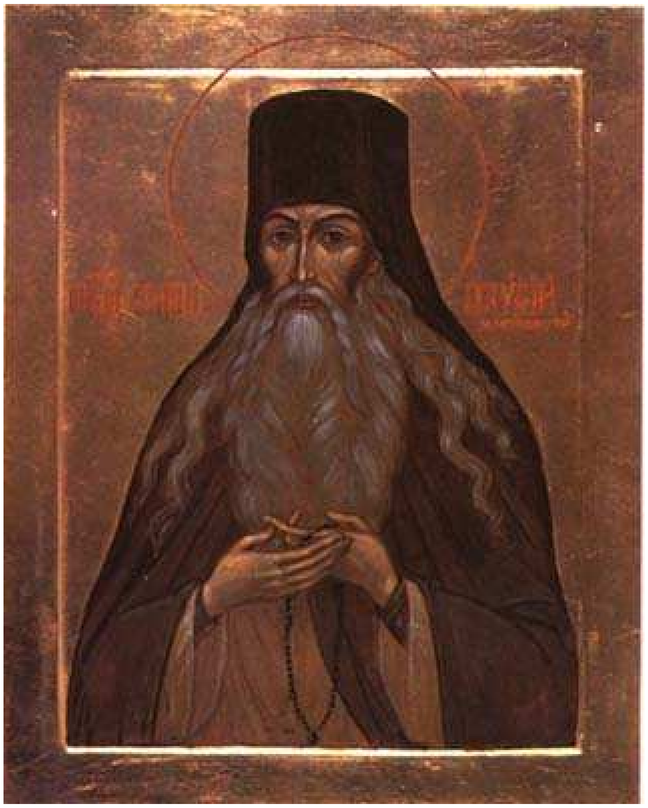
O, Preacuvioasă Maică Maria Egipteanca, ceea ce în Lumina Dumnezeirii străluceşti, roagă-L pe

Milostivul Dumnezeu să ne dea iertare de păcate, ca în Cereasca Împărăție, împreună cu sfinții şi îngerii de-a pururi să-I cântăm: Aliluia, Aliluia, Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**
Înger pământesc ai fost, Preacuvioasă Maică, iar acum eşti om ceresc, bucurându-te negrăit de Lumina Dumnezeirii, în care pururea te veseleşti, iar noi, cei ce ne minunăm de frumusețea harului tău, te lăudăm aşa:
Bucură-te, a lui Hristos pentru vecie mireasă;
Bucură-te, Maică preaînțeleptită;
Bucură-te, a Egiptului rază luminoasă;
Bucură-te, fiică a Maicii Domnului preaiubită;
Bucură-te, că în nevoințele tale ai fost mângâiată;
Bucură-te, că împărăția Cerească ai câştigat;
Bucură-te, că puterea Sfintei Cruci te-a ajutat;
Bucură-te, că în ceata Preacuvioşilor Părinți de cerească lumină străluceşti;
Bucură-te, că împreună cu Sfintele Mironosite şi cu toate Cuvioasele femei te veseleşti;
Bucură-te, învățătoarea înfrânării;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, a pusnicilor îmbărbătare;
Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!

Şi **Condacul întâi**
Îngerul luminii şi luceăfarul pustiei cele de laudă să-i aducem, noi, care ne minunăm de nevoințele ei cele mai presus de fire. Iar tu, ca ceea ce ai biruit pe Veliar cu puterea Crucii şi cununa slavei ai dobândit-o de la Dumnezeu, roagă-te Stăpânului Hristos, ca să ne ierte de păcate, nouă, celor ce-ți cântăm: **Bucură-te, Precuvioasă Maică Maria, mult folositoare!**

ACATISTUL SFÂNTULUI ŞI DE DUMNEZEU PURTĂTORULUI PĂRINTE PAISIE VELICIKOVSKI



de la Mănăstirea Neamţu care a trăit între anii 1722-1794 pomenit pe ***15 noiembrie***

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Între Sfinţii Părinţi ai fost biruitor, cel ce în această lume decăzută spre părinteasca îmbrăţişare a cuvioşilor celor din vechime ne călăuzeşti, ca o punte peste adâncul necredinţei. O, fraţilor, nu plângeţi, ci vă veseliţi, căci avem un neclătit îndrumător:

Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinţii Părinţi!

Icosul 1

Ca înger în trup ai crescut din fragedă pruncie, pururea pe buze psalmi având şi a inimii bătaie dumnezeiască slujbă. Pentru tinereasca ta neîntinare mărire aducându-I lui Dumnezeu, aceste laude îţi cântăm:

Bucură-te, a îngerilor şi a sfinţilor uimire;

Bucură-te, căci mulţi au fost chemaţi, tu însă ai fost ales;

Bucură-te, cel ce ai semănat cu lacrimi, pentru a secera cu bucurie;

Bucură-te, cel ce din pruncie ai iubit curăţia şi tăcerea;

Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinţii Părinţi!

Condacul al 2-lea

Căutând să cunoşti ceea ce întrece cunoştinţa, încă din tinereţile tale ai dorit să primeşti tunderea cea călugărească. Atât de fierbinte ţi-era dorul după Dumnezeu, încât toţi cei ce te priveau ori auzeau de tine

erau uimiți de râvna şi de iubirea ta de linişte, şi toți Îl măreau pe Dumnezeu cântând: *Aliluia!*

Icosul al 2-lea

În tinerețe ai primit pregătire în cetatea Kievului şi ai fost învățat despre lucrurile acestei lumi, despre dumnezeii cei păgâni şi filozofi, însă dorind cunoaşterea celeilalte lumi, ai lepădat toate învățăturile, cu năzuința de a intra la îngereasca şcoală a călugăriei. Din pricina aceasta îți cântăm ție:
Bucură-te, că din neamul tău ca un ales te-ai înălțat;
Bucură-te, că numai ştiința lui Dumnezeu ai voit să o înveți;
Bucură-te, cel ce ai dorit să devii monah, dându-ți seama de neştiința ceasului morții;
Bucură-te, care nu ai dorit doar înțelepciunea limbii;
Bucură-te, cel ce de dragul Adevărului ai pătimit;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al 3-lea

Cu râvnă arzătoare te-ai aplecat asupra sfintelor cărți ale Părinților, udând şi răsădind cu grijă fiecare cuvânt în caldul pământ al inimii tale. Părăsindu-i pe toți cei dragi şi lumea, îndelungată viată de peregrinări ai început, căutând un învătător duhovnicesc. Cu lacrimi stropindu-ți calea, pururea Îi cântai lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 3-lea

Vărsând lacrimi ca mirul cel de mult preț şi rugându-te cu inimă înfrântă, neştiind încotro să purcezi, ți s-a aprins în suflet dorul de peregrinare şi astfel ai plecat din cetatea Kievului, călătorind cu duhul întristat ca un biet străin şi căutându-ți patria cea cerească. De la Domnul ai primit smerita cugetare şi dreapta socoteală, aşa că-ți strigăm ție acestea:
Bucură-te, pelerin al râvnei şi răbdării;
Bucură-te, cel care cu lacrimi amare ai adăpat sămânța dragostei lui Dumnezeu;
Bucură-te, dârz şi neclintit iubitor al adevărului;
Bucură-te, că numai în ceruri ți-ai sfârşit amarnica ta călătorie;
Bucură-te, pelerin de filocalică înțelepciune;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al 4-lea

În lung şi în lat ai căutat prin mănăstiri un părinte duhovnicesc şi un bătrân care să se necăjească cu tine şi să-ți deschidă cu drag cealaltă lume, însă nici unul n-ai aflat. Luptând împotriva furtunii cugetelor de îndoială, călătoria pământească ți-ai continuat-o, pururea strigând lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul al 4-lea

Plângând fără de mângâiere, maica ta s-a pogorât întru adâncă supărare la dorința ta de a muri monahiceşte acestei lumi, însă tu n-ai pregetat a urma Părinților de demult pe calea cea strâmtă către ceruri, apoi, precum ai deschide o carte, ochii inimii ei de lumea Sfinților Părinți au fost deschisi, călăuzind-o şi pe dânsa către viața cea călugărească. Asadar, acum aceste laude îți cântăm:
Bucură-te, cel pe care nici un lanț al lumii acesteia nu te-a încătuşat;
Bucură-te, cel ce maica ți-ai slobozit-o din grozăvia acestei lumi;
Bucură-te, cel care pământul cel rece al Rusiei cu ale tale fierbinți rugăciuni l-ai încălzit;
Bucură-te, cel ce în cuptor ai fost încercat şi te-ai arătat a fi lămurit;
Bucură-te, vas de neîncetată rugăciune;
Bucură-te, apărător al căilor Părinților celor din vechime;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al 5-lea

În curăție iubindu-L pe Dumnezeu din tinerețile tale, o, minunate Paisie, împreună cu prietenii tăi ai făcut un neclintit jurământ: ca niciodată să nu sălăşluieşti în mânăstiri în care-i slavă, tihnă şi trupească înlesnire, ci sărăcia lui Hristos s-o urmezi. Ai scuturat astfel toată apăsarea pământească şi cu

dumnezeiască dragoste bătând puternici, pe aripi de post şi rugăciune spre Soarele dreptății te-ai înălțat, strigând*: Aliluia!*

Icosul al 5-lea

Al sufletului ochi fiindu-ți fără ascunzişuri, ca un adevărat ucenic al lui Hristos întreaga fățărnicie ai urât şi răstignindu-te lumii, tot binele cel pământesc ai lepădat, spre a păşi pe urmele Stăpânului. Ajuns-ai astfel cuvios al celor cuvioşi, călăuzindu-ți ucenicii pe calea ce tu o ai bătătorit. De mână îndreaptă-ne, rugămu-ne, şi pe noi, cei orbiți de patimi şi ologiți de trândăvie, dar care cu dragoste îți cântăm:
Bucură-te, suflet curat, neîntinat de aluatul fariseilor şi al saducheilor;
Bucură-te, israelit adevărat în care nu este vicleşug;
Bucură-te, iubitor al chipului călugăresc nemăsluit;
Bucură-te, căci aflat-ai cea ce cu frângere de inimă ai căutat;
Bucură-te, ale cărui comori şi inimă au fost cu Dumnezeu în ceruri;
Bucură-te, cel care cu bogate haine de nuntă fiind înveşmântat, n-ai avut nevoie de zdrențele murdare ale Mariei în deşert;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al-6-lea

Până la Sfântul Munte al Athosului cercetând în singuratică viețuire de lipsuri şi chinuri, acolo te-ai sălăşluit. Suferit-ai foame, sete, boală şi necaz, însă nicăieri tânjita legătură dintre un fiu şi al său duhovnicesc părinte nu era de aflat. Năvălirile patimilor, diavoli şi chiar moarte înfruntând, nicicând n-ai încetat a striga*: Aliluia!*

Icosul al-6-lea

Departe lepădând înşelăciunea diavolească şi asupra tuturor ispitelor făcându-te biruitor, ai fost cercetat din a lui Dumnezeu făgăduință de către cel ce întru monahism te-a tuns, de Starețul Vasile, care învățându-te felurite viețuiri călugăreşti, a plecat, singur lăsându-te iarăşi. Noi, cei care fii sub mantie îți suntem, ție astfel îți strigăm:
Bucură-te, cel care suferit-ai cu trupul pentru ca să încetezi a mai păcătui;
Bucură-te, mare binefăcător al Muntelui Athos;
Bucură-te, mirarea îngerilor şi diavolească rană;
Bucură-te, nevoitor care ai înaintat din putere în putere;
Bucură-te, căci în a ta sărăcie aveai lumea întreagă;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al-7-lea

Pe când duceai viață de osteneală şi în Sfântul Munte Athos, dorind a descoperi taina cea din veac ascunsă, ți-a fost trimis de Dumnezeu un împreună-nevoitor. Poruncile lui Dumnezeu truditu-te-ai cu dânsul a le face şi într-un suflet fiind, şi voile în fața celuilalt tăindu-şi-le fiecare, ai dragostei adevărate pentru Dumnezeu moştenitori amândoi v-ați făcut, strigând*: Aliluia!*

Icosul al-7-lea

Având deplină pace în nevoință, ostenindu-te, arzând cu duhul şi în desăvârşită smerenie şi dragoste de Dumnezeu înaintând, ai fost cercetat de mulți care doreau să fie ucenicii tăi şi împotriva voinței tale îngăduitu-i-ai pe toți aceşti copii ai tăi care nădăjduiau spre ale tale iubitoare îndrumări (povățuiri), înmulțească-ți-se fiii, aşa încât împreună să ne socoteşti chiar şi pe noi, cei care-ți cântăm tie:
Bucură-te, cel ce vrerea proprie o ai tăiat şi ai ajuns voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, al tradiției Apostolilor moştenitor;
Bucură-te, înnoitorul vieții de obşte;
Bucură-te, cel ce te-ai silit a lua prin străduință Împărăția cerurilor;
Bucură-te, cel ce inima îndurerată cu dragoste o ai îmbrățişat;
Bucură-te, cel ce cu smerită cugetare pe toți i-ai povățuit;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al-8-lea
Dobândind o turmă de ucenici care lumea cea deşartă a o părăsi şi cugetele spre lucrurile cele dumnezeieşti a le îndrepta au dorit, fost-ai ales de către Dumnezeu al fiilor păstor. Căutat-ai o dată un părinte duhovnicesc, acum însă tu eşti duhovnicescul părinte care la ceruri ne înalţi pe noi, cei ce lui Dumnezeu Îi strigăm*: Aliluia!*

Icosul al-8-lea
Întărind viaţa cea de obşte, din copierea vechilor scrieri ale Părinţilor ai făcut ţinta de căpătâi a mănăstirii. Pururea căutând un sălaş în care să te adânceşti în lumea marilor Sfinţi Cuvioşi locuitori în pustie, dorit-ai din inimă să pregăteşti spre tipărire manuscrise călugăreşti, de dragul viitorilor căutători de Dumnezeu şi al nostru, care cu pocăinţă îţi cântăm:
Bucură-te, iubitor părinte al celor alungaţi şi singuri;
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, mult-pătimitorule;
Bucură-te, cel care te-ai jertfit pentru copiii tăi;
Bucură-te, răsăritul cel nou al vieţii călugăreşti;
Bucură-te, cel ce cu lacrimile tale ai adăpat pomul cel adormit al stăreţiei;
Bucură-te, blând mustrător al sufletelor pe care le-ai îndemnat spre porţile raiului;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinţii Părinţi!

Condacul al-9-lea
Cetele îngereşti în ceruri neîncetat te măresc, căci în cinul călugăresc atât de mulţi ai adus, încât mănăstirea ta s-a umplut până peste margini. Ai pornit astfel spre pământul Moldovei ca să durezi o cetate monahicească, pururea învăţându-ţi fiii în rugăciunea inimii şi în smerenie. Aşa povăţuieşte-ne pe calea mântuirii şi pe noi, cei ce lui Dumnezeu Îi cântăm*: Aliluia!*

Icosul al-9-lea
Urmând chinurile lui Hristos şi pe urmele cuvioşilor celor din vechime păşind, ai fost căpetenie biruitoare în războiul cel duhovnicesc, având rugăciunea ca sabie şi scrierile Sfinţilor Părinţi ca ochi ai sufletului prin care ţi s-a dăruit vedere dincolo de această lume. Pentru aceasta îţi strigăm:
Bucură-te, cel care ai urmat paşii Sfântului Antonie cel Mare;
Bucură-te, reziditor al vieţii chinoviale ca pe vremea Sfântului Pahomie cel Mare;
Bucură-te, cel ce în nord Tebaida Egiptului ai reînviat-o;
Bucură-te, cel în care toată nevoinţa creştinească s-a cuprins;
Bucură-te, mângâietor al călugărilor necăjiţi din vremurile de pe urmă;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinţii Părinţi!

Condacul al 10-lea
În anii de osteneli, noapte şi zi, cu pană de copist ai întocmit scrierea cea duhovnicească ce se cheamă Filocalia. Cum inima ta odihnă a aflat în aceste duhovniceşti învăţături de neîncetată rugăciune lăuntrică, tăcere şi nevăzut război, şi noi preţuim osteneala ta de iubire şi lui Dumnezeu Îi strigăm*: Aliluia!*

Icosul al 10-lea
Văzând măreţia ostenelilor tale şi harul dat ţie de către Dumnezeu, inimile ni se fac neputincioase. Cum oare în viaţa cea fără de sfârşit parte cu tine să avem noi, cei ce poruncile tale am dispreţuit? Ai milă de noi, cei năruiţi, care cu jale îţi strigăm şi zicem:
Bucură-te, cel ce pana de copist în cerneala smereniei ai înmuiat-o;
Bucură-te, cel care cuvintele Sfinţilor Părinţi pe zapisul inimii le-ai înscris;
Bucură-te, cel ce mintea Părinţilor ai dobândit;
Bucură-te, cel care cărţile duhovniceşti ca pe holdele de grâu le-ai secerat;
Bucură-te, căci precum o albină strângând nectar, dulcile ziceri ale Părinţilor celor din vechime le-ai adunat;
Bucură-te, culegător al "florilor de câmp" de filocalică înţelepciune;

Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al 11-lea

Duioase cântări eu, deşi nevrednic, ție îți dăruiesc, căci a cui inimă poate să nu-ți cânte lin, cu lacrimi, auzind de a ta sfântă viață; căci şi sufletul când s-a despărțit de trup după o întreagă viață de paşnică amărăciune, n-a încetat a cânta*: Aliluia!*

Icosul al 11-lea

Cunoscând mai dinainte ziua grabnicei tale plecări către cealaltă lume, ostenelile nevoinței tale nu le-ai împuținat, ci sporitu-le-ai din dragoste pentru Dumnezeu. Ai plecat de la noi, unit fiind cu Dumnezeu, o, Sfânt Părinte al nostru şi învățător. Noi, ai tăi fii duhovniceşti, orfani rămaşi acum, nu încetăm a cânta:
Bucură-te, văzător care mai dinainte zărit-ai când vei pleca spre cealaltă lume;
Bucură-te, căci pentru singurul lucru care trebuie ai viețuit şi ai murit;
Bucură-te, că văzându-ți pletele albite de patristică înțelepciune, ție ne închinăm;
Bucură-te, cel care cu Dumnezeu te-ai contopit;
Bucură-te, cel ce trimis-ai ucenici să semene mintea Părinților;
Bucură-te, sămânță înfloritoare de străveche înțelepciune;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al 12-lea

Deşi de cuvintele tale cele dulci şi de a ta față luminoasă am fost lipsiți a le privi, că singură mângâiere în necazuri avem a ta cerească mijlocire şi moştenirea ta cea fără de sfârşit ce vine spre a noastră caldă îmbrățişare. Osteneală de dragoste neclintiți ținând, lui Dumnezeu Îi strigăm*: Aliluia!*

Icosul al 12-lea

În patria ta cerească te-ai unit acum de-a pururi cu ai tăi iubiți învătători, Părinții din vechime. Cum în lumea cea mai presus de ceruri a îngerilor şi a sfinților te afli, rugămu-te de scaunul lui Hristos să te apropii pentru a sufletelor noastre mântuire, aceste cântări zicându-ți:
Bucură-te, căci urmele tale ce duc către Împărăția cerurilor vom urma;
Bucură-te, că Dumnezeu a descoperit frumusețea rugăciunii tale;
Bucură-te, căci nu eşti din această lume;
Bucură-te, al mănăstirilor înnoitor şi insuflarea călugărilor;
Bucură-te, cel ce ai reaprins lumina stăreției, lăsând lanț viu de ucenici;
Bucură-te, căci pe acest pământ fiind, mintea şi inima ți-erau în ceruri;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Condacul al 13-lea

O, mult lăudate şi prea fericite Părinte Paisie, primeşte această smerită rugăciune a noastră, fiind ferit prin smerenie urcată pe învățăturile Sfinților Părinți către înălțimile rugăciunii, ajută-ne pe noi, care nu ştim cum să ne ostenim şi cum să ne rugăm. Îndură-te de noi, ucenicii tăi cei fărâmați, învățându-ne dragostea de cele bune şi slobozindu-ne de chinurile cele viitoare pe toți cei ce lui Dumnezeu Îi cântăm*: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi** Ca înger în trup ai crescut din fragedă pruncie, pururea pe buze psalmi având şi a inimii bătaie dumnezeiască slujbă. Pentru tinereasca ta neîntinare mărire aducându-I lui Dumnezeu, aceste laude îți cântăm:
Bucură-te, a îngerilor şi a sfinților uimire;
Bucură-te, căci mulți au fost chemați, tu însă ai fost ales;
Bucură-te, cel ce ai semănat cu lacrimi, pentru a secera cu bucurie;
Bucură-te, cel ce din pruncie ai iubit curăția şi tăcerea;
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

Şi Condacul întâi

Între Sfinții Părinți ai fost biruitor, cel ce în această lume decăzută spre părinteasca îmbrățişare a

cuvioşilor celor din vechime ne călăuzeşti, ca o punte peste adâncul necredinței. O, fraților, nu plângeți, ci vă veseliți, căci avem un neclătit îndrumător:
Bucură-te, Sfinte Paisie, dumnezeiască punte către Sfinții Părinți!

ACATIST PENTRU CEI ADORMIȚI



După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Cela ce cu iconomia Ta cea nepătrunsă ai pregătit pacea spre binele cel veşnic, hotărând tuturor vremea şi felul sfârşitului, iartă, Doamne păcatele celor din veac adormiți, primeşte-i în locaşul luminii şi bucuriei şi le deschide brațele părinteşti.
Auzi-ne, Milostive, pe noi, cei ce le facem pomenirea şi strigăm: ***Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!***

Icosul 1

Pe Adam cel căzut şi pe tot neamul izbăvindu-l de pierzarea cea veşnica, ai trimis în lume, Doamne, pe Fiul Tău, răsarindu-ne viața veşnica prin Crucea şi Învierea Lui, spre mila Ta nădajduim, asteptăm Împărăția cea nestricăcioasă, a slavei, cerem împărtăşirea la Domnul celor adormiți şi ne rugam:
Tatăl nostru, fă ca să uite ei toate scârbele şi întristările pământeşti,
Tatăl nostru, veseleşte sufletele celor chinuiți în valurile vieții,
Tatăl nostru, mângâie pe ei la sânul Tău, precum îşi mângâie mama copiii,
Tatăl nostru, graieşte lor: "Păcatele vi s-au iertat!"
Tatăl nostru, primeşte-i în limanul cel fericit şi liniştit,
Tatăl nostru, deschide-le cămările îngerile şi sfinților,
Tatăl nostru, pe părinții şi frații noştri cei adormiți învredniceşte-i veşnicelor Tale bunătăți,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 2-lea

Cuviosul Macarie fiind luminat de strălucirea Celui Preaînalt, a auzit glas de la un popă idolesc: "Când vă rugați voi, creştinii, pentru cei ce se chinuiesc în iad, au bucurie şi păgânii". Este minunată puterea rugăciunilor creştineşti. Cele de dedesubt prin aceasta se luminează, împreuna cu cei credincioşi când cântăm pentru toată lumea*: Aliluia!*

Icosul al 2-lea

Ne aducem aminte de cuvântul lui Isaac Sirul, care spune: "Inima care iubeşte pe oameni şi dobitoace, se roagă întotdeauna cu lacrimi şi pentru ca toată zidirea să se curăţească", deci şi noi cu îndraznire cerem de la Dumnezeu ajutor celor din veac adormiţi, strigând unele ca acestea:
Tatăl nostru, uşurează întristarea părinţilor pentru pierderea fiilor,
Tatăl nostru, cei ce nu te-au cunoscut pe pământ, să te cunoasca măcar în cer,
Tatăl nostru, miluieşte pe toţi cei ce au fost îngropaţi fără rugăciuni,
Tatăl nostru, primeşte în locaşurile Tale pe cei ce au murit năprasnic de scârbe sau de bucurie,
Tatăl nostru, tuturor celor ce mor, trimite-le pacea şi odihna Sfinţilor,
Tatăl nostru, pentru rugăciunile celor ce au pătimit fără vină, iartă pe cei păcătoşi,
Tatăl nostru, celor adormiţi uşurează-le întristarea cu nădejdea întâlnirii în Sionul cel ceresc,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiţilor robilor Tăi!

Condacul al 3-lea

Vinovaţi suntem de necazurile lumii şi de suferinţele făpturilor necuvântătoare şi de suferinţele nevinovaţilor copii, fiindcă în căderea omului s-a distrus fericirea şi frumuseţea făpturii.
Tu, Cel mare dintre suferinzii cei nevinovaţi, Tu singur ai puterea a ierta tuturor, deci iartă şi întoarce lumii fericirea cea de demult ca şi cei morţi şi cei vii să afle pacea strigând*: Aliluia!*

Icosul al 3-lea

Lumină lină, Răscumpărătorul tuturor, auzind de oftarea Ta pe cruce pentru vrăjmaşii Tăi: "Părinte, iartă-le păcatul!" deci în numele iertării tuturor alor Tale, îndrăznim şi noi a ne ruga Tatălui pentru veşnica odihnă a vrăjmaşilor Tăi şi ai noştri.
Tatăl nostru, iartă celor ce au vărsat sânge nevinovat,
Tatăl nostru, celor ce şi-au făcut bunăstarea lor pe lacrimile aproapelui,
Tatăl nostru, nu judeca pe cei ce ne-au obijduit pe noi cu clevetire şi cu nedreptate,
Tatăl nostru, răsplăteşte cu milă pe toţi cei obijduiţi de noi,
Tatăl nostru, fă ca această rugăciune pentru ei, să fie primită drept taină împăcării,
Tatăl nostru, rupe zapisul păcatelor părinţilor şi fraţilor noştri răposaţi,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiţilor robilor Tăi!

Condacul al 4-lea

Mântuieşte, Doamne, pe cei ce s-au sfârşit în suferinţe grele prin ucideri, îngropaţi de vii, mistuiţi de grindină, de ger sau din cădere de la înălţime; deci pentru întristarea sfârşitului lor, dăruieşte bucuria Ta cea nesfârşită şi veşnică, ca să binecuvânteze vremea lor de suferinţă ca timp al răscumpărării lor, cântând*: Aliluia!*

Icosul al 4-lea

Dăruişte, Doamne, tuturor cărora le-ai luat viaţa din fragedă tinereţe, tuturor cărora le-ai dat cununa cu spini, tuturor celor ce nu au cunoscut fericirea pământească, Mila Ta cea nesfârşită. Tu le vei răsplăti cu razele iubirii Tale nesfârşite dincolo de mormânt, iar noi strigăm aşa:
Tatăl nostru, răsplăteşte celor ce au murit sub sacinile grele ale ostenelilor,
Tatăl nostru, primeşte în cămările Raiului pe adormiţii prunci şi pe fecioare,
Tatăl nostru, învredniceşte-i veseliei la Cina Fiului Tău,
Tatăl nostru, odihneşte-i pe cei singuratici, orfani şi străini pentru care nu are cine să se roage,
Tatăl nostru, să se stingă păcatele lor de razele calde ale atotiertării Tale,
Tatăl nostru, dăruieşte robilor Tăi mai înainte preaslăviţi părinţi şi fraţi ai noştri haina alba a biruinţei,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiţilor robilor Tăi!

Condacul al 5-lea

Ai dăruit, Doamne, neamului omenesc moartea, ca cel de pe urma mijloc de înţelegere şi de pocăinţă; la groaznica judecată se descoperă deşertăciunile pământeşti; pornirile trupeşti se liniştesc, mintea cea semeaţă se smereşte, dreptatea cea veşnică se dscoperă, deci şi păcătoşii cei îndărătnici în credinţă când sunt pe patul de moarte, mărturisesc cum că este Dumnezeu. Pentru aceea ei veşnic cer îndurarea Ta

strigând: *Aliluia*!

Icosul al 5-lea

Părinte a toată îndurarea, Tu luminezi ziua cu soarele, Tu îndulceşti pământul cu roade, Tu veseleşti lumea cu frumusețea, precum pe prieteni aşa şi pe vrăjmaşii Tăi; noi credem că şi dincolo de mormânt, în veşnicie, îndurarea Ta este nesfârşită miluind chiar şi pe păcătoşii cei cu totul lepădați, de aceea aşa ne rugăm:

Tatăl nostru, ne întristăm pentru hulitorii de sfințenie şi pentru fărădelegile lor,
Tatăl nostru, fă să fie şi asupra lor, voia Ta cea de mântuire,
Tatăl nostru, fie-ți mila de cei răniți cu necredința cea pierzătoare,
Tatăl nostru, iartă-i pe cei ce s-au sfârşit fără pocăință,
Tatăl nostru, mântuieşte pe cei ce s-au pierdut în păcate grele şi întunecate,
Tatăl nostru, fă ca să se stingă flacăra necredinței în marea Bunătății Tale,
Tatăl nostru, Biruitorul iadului, izbăveşte de osândirea în iad pe părinții şi pe frații noştri, cei mutați din lume,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al-6-lea

Este grozav întunericul depărtat de Dumnezeu, chinuit de conştiință şi de scrâşnirea dinților, de focul cel nestins şi de viermele cel neadormit; eu tremur gândind că aceea va fi şi soarta mea, deci, eu pentru mine însumi mă rog şi pentru cei ce sufăr în iad, ca să se pogoare pese ei rouă cu racoreală cântând cântare lui Dumnezeu: *Aliluia*!

Icosul al-6-lea

Unde era să răsară lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, dacă nu peste cei ce şedeau în întuneric şi în umbra morții?! De aceea Te şi pomenesc sufletele cele din iad, pogoară-Te dar din nou între cele mai de jos ale pământului şi scoate întru bucurie pe cei ce s-au despărțit de Tine cu păcatele, însă de Tine nu s-au depărtat. Deci, în numele Fiului şi al Duhului Sfânt, ne rugăm Tatalui:

Tatăl nostru, fiii Tăi se chinuiesc, deci miluieşte-i,
Tatăl nostru, grele le sunt păcatele lor, ci îndurarea Ta este mare,
Tatăl nostru, Tu ai trimis pe Fiul Tău ca să mântuiască pe cei păcătoşi,
Tatăl nostru, cercetează necazul cel amar al sufletelor care s-au departat de la Tine,
Tatăl nostru, miluieşte pe cei ce au prigonit adevărul din neştiință,
Tatăl nostru, iubirea Ta să le fie nu foc, ci răcoreală în rai,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al-7-lea

Voind, Doamne, să dai mână de ajutor acelor morți, le-ai îngăduit ca în vis să se arate şi prin vedenii, celor vii, ca pomenind cu dragoste pe cei adormiți să facă în amintirea lor fapte bune şi nevoindu-se cu credință să strige cu dragoste: *Aliluia*!

Icosul al-7-lea

Biserica lui Hristos înalță rugăciuni pentru cei adormiți în toată lumea în fiecare zi, la orice ceas, în tot pământul. Păcatele lumii se curățesc cu sângele cel curățitor al Mielului lui Dumnezeu. Sufletele celor adormiți se ridică din moarte la viață şi de pe pământ la cer, cu puterea rugăciunilor de la altarul Domnului:

Tatăl nostru, fie mijlocitoare Biserica pentru cei morți să le faca scară către cer,
Tatăl nostru, îndură-Te de ei pentru solirea Preasfintei Fecioare şi a tuturor sfinților,
Tatăl nostru, curățeşte-i pe cei pentru care credincioşii strigă către Tine ziua şi noaptea,
Tatăl nostru, pentru nerăutatea pruncilor, iartă pe părinții lor,
Tatăl nostru, pentru lacrimile maicilor, răscumpără păcatele fiilor,
Tatăl nostru, primeşte milosteniile şi rugăciunile noastre ca împlinire la faptele lor bune,
Tatăl nostru, să fie sângele Fiului Tău, izvor de viață pentru aceia cărora le facem pomenirea,

Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al-8-lea

Lumea întreagă se înfăţişează ca un sfânt mormânt obştesc. Pretutindeni se găseşte praful fraţilor şi al părinţilor noştri, zidiţi după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, rudenii ale noastre în Adam. Tu singur eşti Acela ce fără îndoială ne-ai iubit pe noi. Iartă pe toţi cei ce au murit de la început şi pâna acum, ca să cânte ei iubirii Tale de oameni. Aliluia!

Icosul al-8-lea

Vine ziua vaiului ca un foc arzător, ziua cea mare şi înfricoşată a Judecăţii cea de pe urmă, se vor descoperi cele ascunse ale oamenilor şi se va deschide Cartea Cunoştinţei. Împăcaţi-vă cu Dumnezeu, strigă Pavel Apostolul, mai înainte de acea zi: Doamne ajută-ne, şi cu lacrimile celor vii, împlineşte neajunsurile celor morţi.
Tatăl nostru, în ceasul Judecăţii, învredniceşte-i pe ei şi pe noi de mila cea aducătoare de bucurie,
Tatăl nostru, încununează cu slavă pe cei ce au suferit munci pentru tine şi pentru aproapele,
Tatăl nostru, daruieşte adevărul Tău celor curăţiţi prin necazul lumii acesteia pământeşti,
Tatăl nostru, Cela ce ştii numele tuturor, primeşte-i pe cei ce s-au mântuit în cinul călugăresc şi cel mirenesc,
Tatăl nostru, primeşte pe păstorii cei cucernici împreună cu fiii lor cei duhovniceşti,
Tatăl nostru, să întâmpine robii Tăi pe Mirele Hristos cu făclii aprinse,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiţilor robilor Tăi!

Condacul al-9-lea

Binecuvântaţi, iar nu pierdeţi timpul care repede trece, fiecare ceas, fiecare clipă ne apropie tot mai mult de mormânt; noua albire a părului, slăbirea puterii sunt vestitoare de lumea cea viitoare, sunt martorii stricăciunii pământeşti; ne vestesc că totul trece pe alături şi se apropie fericirea cea veşnică unde nu sunt nici lacrimi, nici suspine, ci numai cântare de biruinţă*: Aliluia!*,

Icosul al-9-lea

După cum toamna copacii se despoaie de frunze, aşa şi viaţa noastră merge spre cădere, cu fiecare an, cu fiecare lună, floarea tinereţii se vestejeşte, lumina bucuriilor se stinge, batrâneţea cea grea se apropie, prietenii mor, cei de aproape se depărtează. Voi, cei ce eraţi cândva tineri, plini de bucurie şi de fericire, unde sunteţi acum? Mormintele voastre zac fără glas, dar sufletele lor, sunt în Mâna Ta, Doamne:
Tatăl nostru, privirea şi îngrijirea din lumea cea de dincolo de mormânt ne cheamă la rugăciune,
Tatăl nostru, luminează cu soare frumos şi încălzeşte locaşurile celor morţi,
Tatăl nostru, să se şteargă pentru totdeauna vremea despărţirii,
Tatăl nostru, învredniceşte-ne de bucuria întâlnirii cu ei în ceruri,
Tatăl nostru, fă ca noi să fim una cu tine,
Tatăl nostru, întoarce celor răposaţi curăţia pruncilor şi bunătatea de suflet al celor tineri,
Tatăl nostru, fă ca să fie viaţa lor cea veşnică luminată sărbătoare a Paştilor,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiţilor robilor Tăi!

Condacul al 10-lea

La mormintele rudeniilor noastre ne curg lacrimi ca picăturile de ploaie şi cu nădejde ne rugăm: "Adevereşte-ne, Doamne, cum că i-ai iertat pe toţi, spune-le cum că îi primeşti în locaşurile bucuriei, descoperă în taina sufletului nostru ca să cântăm"*: Aliluia!*

Icosul al 10-lea

Îmi îndrept privirea în depărtare pe calea vieţii trecute şi văd o mulţime din cei care au răposat din prima zi şi până acum, binefăcători ai mei, şi cu îndatorită dragoste strig unele ca acestea:
Tatăl nostru, miluieşte pe toţi cei ce mi-au dorit şi mi-au facut mie bine,
Tatăl nostru, învredniceşte-i măririi Tale, pe părinţi şi pe fraţii noştri şi pe cei de aproape,
Tatăl nostru, mântuieşte pe cei ce mi-au binevestit mie cuvântul Tău,

Tatăl nostru, preamăreşte în fața îngerilor pe cei ce m-au învățat să Te iubesc,
Tatăl nostru, dăruieşte bucurie celor ce m-au povățuit cu presupunerea vieții lor sfinte,
Tatăl nostru, îndulceşte cu tainica mană pe cei ce m-au ajutat în zile grele.
Tatăl nostru, Împărăția Ta sfârşit nu are, fă ca să intre cei adormiți întru bucuria Ta,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 11-lea

Unde-ți este moarte boldul? Unde-ți este întunecarea şi frica cea mai dinainte, căci de acum înainte tu eşti dorita, tu ne împreunezi nedespărțit cu Dumnezeu: tu eşti o mare odihnă, tu eşti o mare zi de sâmbătă. Apostolul striga: "Doresc să mor, ca să fiu împreuna cu Hristos!"; drept aceea privind la moarte ca la o minunată aşteptare şi viață strigăm*: Aliluia!*

Icosul al 11-lea

Învia-vor morții şi se vor scula din morminte şi se vor bucura cei de pe pământ, fiindcă atunci se vor scula trupurile duhovniceşti preamărite, nestricăcioase, luminate, oase uscate auzind cuvântul Domnului: "Îmbracați-vă cu vine, acoperiți-vă cu piele, sculați-vă din căruntețea vremurilor trecute, căci sunteți răscumpărați cu Sângele Fiului lui Dumnezeu; prin moartea Lui sunteți înviați, a venit peste voi lumina Învierii".
Tatăl nostru, descoperă-le acum în tot adâncul săvârşirilor Tale,
Tatăl nostru, Tu le-ai descoperit lumina soarelui şi luna cea liniştită,
Tatăl nostru, fă să vadă şi slava îngerilor care sunt pară de foc,
Tatăl nostru, Tu m-ai îndulcit cu frumusețea răsăritului şi a apusului de soare, deci să vadă şi ei lumina veşnicei Tale Dumnezeiri,
Tatăl nostru, tot sufletul să fie luminat ca steaua dimineții şi luceafărul zorilor,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 12-lea

Carnea şi sângele nu vor moşteni Împărăția lui Dumnezeu. Câtă vreme petrecem în trup suntem despărțiți de Hristos. Dacă nu murim nu putem învia pentru veşnicie, căci se cade ca stricăcios trupul acesta, să se îmbrace în nestricăciune şi muritorul acesta să se lumineze cu nemurirea, ca astfel în lumina zilei celei neînserate să cânte neîncetat*: Aliluia!*

Icosul al 12-lea

Aşteptăm bucuria întâlnirii cu Domnul, aşteptăm razele luminoase ale Învierii, aşteptăm scularea din morminte a celor apropiați ai noştri şi îmbrăcarea celor morți cu slava vie; prin preschimbarea întregii făpturi, vom striga Ziditorului unele ca acestea:
Tatăl nostru, Tu ai zidit lumea spre biruința bucuriei şi binelui,
Tatăl nostru, ridică-ne pe noi din adâncul păcatului la sfințenie,
Tatăl nostru, dăruieşte celor răposați ca să împărățească peste făpturile în cinste,
Tatăl nostru, fă ca să le fie lor Hristos Domnul, lumină pururea aprinsă,
Tatăl nostru, da-ne şi nouă ca împreună cu ei să prăznuim Paştile nestricăciunii,
Tatăl nostru, nu te despărți de robii Tăi pâna la sfârşit,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Condacul al 13-lea

O! Preaîndurate Părinte, cela ce eşti fără de început şi voieşti ca toți să se mântuiască, Cel ce ai trimis la cei pierduți pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru şi ai turnat peste ei, Duhul cel de viață dătător, miluieşte, iartă şi mântuieşte pe rudeniile noastre şi pe toți cei din veac adormiți, cu solirile lor, cercetează-ne pe noi ca împreună cu ei să cântăm Ție, Mântuitorului şi Dumnezeului nostru, cântarea*: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Pe Adam cel căzut şi pe tot neamul izbăvindu-l de pierzarea cea veşnica, ai trimis în lume, Doamne, pe

Fiul Tău, răsarindu-ne viața veşnica prin Crucea şi Învierea Lui, spre mila Ta nădajduim, asteptăm Împărăția cea nestricăcioasă, a slavei, cerem împărtăşirea la Domnul celor adormiți şi ne rugam:
Tatăl nostru, fă ca să uite ei toate scârbele şi întristările pământeşti,
Tatăl nostru, veseleşte sufletele celor chinuiți în valurile vieții,
Tatăl nostru, mângâie pe ei la sânul Tău, precum îşi mângâie mama copiii,
Tatăl nostru, graieşte lor: "Păcatele vi s-au iertat!"
Tatăl nostru, primeşte-i în limanul cel fericit şi liniştit,
Tatăl nostru, deschide-le cămările îngerile şi sfinților,
Tatăl nostru, pe părinții şi frații noştri cei adormiți învredniceşte-i veşnicelor Tale bunătăți,
Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!

Şi **Condacul întâi**
Cela ce cu iconomia Ta cea nepătrunsă ai pregătit pacea spre binele cel veşnic, hotărând tuturor vremea şi felul sfârşitului, iartă, Doamne păcatele celor din veac adormiți, primeşte-i în locaşul luminii şi bucuriei şi le deschide brațele părinteşti.
Auzi-ne, Milostive, pe noi, cei ce le facem pomenirea şi strigăm: **Tatăl nostru, iubirea cea nemărginită, odihneşte sufletele adormiților robilor Tăi!**

După aceasta se zice această:

RUGĂCIUNE CĂTRE MAICA DOMNULUI

O, Preasfântă Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, către tine, preacurată, năzuim.

Tu eşti cetatea tare şi mijlocitoare şi acoperământul tuturor celor ce aleargă la tine cu credință şi nădejde. Ceea ce eşti binecuvântată, te rugăm, ascultă rugăciunea nevrednicilor robilor tăi şi soleşte întotdeauna pentru adormiții robii tăi. Tu pururea mijloceşte pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dreaptă credință şi care aleargă sub acoperământul tău şi se roagă cu credință pentru cei bolnavi, năpăstuiți şi întristați, însă mijlocirea ta şi rugăciunea ne este şi mai trebuincioasă după moartea noastră.

După Dumnezeu la tine avem nădejde tare, căci nimeni din cei ce se roagă ție nu iese de la tine fără ajutor, decât cu bucurie, mângâiere şi îndulcire. Preasfântă Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, roagă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru să dăruiască celor adormiți iertare şi lăsarea păcatelor.

Roagă-te, Născătoare de Dumnezeu, căci mult poate rugăciunea Maicii spre bunăvoirea Stăpânului, fiindcă Domnul primeşte de la tine tot cuvântul despre iertare.

Deci, şi tu, primeşte ale noastre rugăciuni ce le aducem ție, Preasfântă Fecioară, din toată inima şi din tot sufletul nostru pentru sufletele adormiților robilor tăi.

Te rugăm Stăpână, să le ajuti cu îndrăznirea cea de Maică ce o ai către Domnul, ceea ce eşti plină de dar, ajută-le să se îndrepteze înaintea Celui ce şade pe tronul Slavei, ca să nu fie ruşinați în fața îngerilor şi a tuturor Sfinților, în fața lumii cea de sus şi a celor de jos.

O, Preasfântă Doamnă, Împărătească şi Stăpână, tu eşti podul care duci la cer pe cei de pe pământ.

Tu eşti deschiderea uşilor Raiului şi ție slavă îți înălțăm şi Tatălui şi Dumnezeului nostru în vecii vecilor: Amin! Milostiv fii, Doamne, cu mine păcătosul!

RUGĂCIUNE PENTRU O MOARTE BUNĂ

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul îndurării, îngenunchez înaintea Ta, cu inimă înfrântă şi zdrobită; ție îți încredințez ceasul cel din urmă al vieții mele şi ceea ce urmează după aceea.

Când picioarele mele slăbite vor face să înțeleg că această corabie a vieții mele se apropie de ținta

călătoriei, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când ochii mei slăbiți şi tulburați de apropierea morții, vor privi stăruitor către Tine, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când mâinile mele tremurânde şi amorțite, nu vor mai putea ține bine crucea Ta, şi fără voia mea o voi lăsa să cadă peste patul durerii mele, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când urechile mele nu vor mai auzi vorbele oamenilor, ca să asculte glasul Tău care va rosti judecata de care va depinde soarta mea, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când gândurile mele vor fi întunecate de frica morții, când sufletul meu se va lupta cu duhul întunericului care vrea să-mi acopere ochii inimii pentru a pierde îndurarea Ta şi astfel să mă arunce în chinurile deznădejdii, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când inima mea obosită abia va mai bate, luptându-se cu vrăjmaşii mântuirii mele, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când voi varsa lacrimile cele din urmă, semn al nimicniciei mele, primeşte-le ca o jertfă de pocăință, şi în clipele acelea, Doamne Iisuse Hristoase, ai milă de mine!

Când cei din jurul meu, simțind sfârşitul vieții mele Te vor chema în ajutor pentru mine, Doamne Iisuse Hristoase ai milă de mine!

Când sufletul meu îşi va lua rămas bun de la lumea aceasta şi va lăsa trupul meu fără de viață primeşte întoarcerea ființei mele la Tine ca o jertfă ce ți se cuvine: Doamne, Iisuse Hristoase ai milă de mine!

Când, în sfârşit, sufletul meu se va înfățişa înaintea Ta şi va vedea pentru prima dată strălucirea negrăită a Dumnezeirii tale, nu-l îndepărta de la Fața Ta; binevoieşte a mă primi în locaşurile Tale cele cereşti ca în veci să-ți cânt şi să Te slăvesc!

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai milă de mine! Amin!

IMN ACATIST LA RUGUL APRINS AL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU



Facere a lui ***Daniil ieroschimonahul (Sandu Tudor)***

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Cine este Aceasta, ca zorile de albă şi curată?
E Împărăteasa rugăciunii, e rugăciunea întrupată.
Stăpână Porfirogenetă şi Doamnă a dimineţii,
Logodnica Mângâietorului, Preschimbător al vieţii,
spre Tine noi alergăm, arşi, mistuiţi de dor!
Ia-ne şi pre noi părtaşi ai sfântului munte Tabor.
Şi fă-Te şi nouă
umbră şi rouă,
Tu, adumbrirea de har,
să-şi afle firea
noastră înnoirea
dintru plămadă de har.
Ca să-ţi strigăm cu toată făptura
într-o deplină închinăciune:
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Icosul 1

Cincizeci veacuri, să-mplinească
prin Avraam şi prin David,
spiţa Ta proorocească
cerurile a obosit

cu lacrimi şi plecăciune;
hărăzind neprihănit
carnea Ta din rugăciune, vajnic Rug nemistuit.
Focul Sfânt în Tine cântă
ca-ntr-o floare de slăvire.
Firea prin Tine cuvântă
dorul ei de izbăvire.
Şi eşti Doamnă Ipostasul
laudelor suprafireşti;
încât noi prinşi de extazul
dragostei dumnezeieşti
aşa să ne sune glasul:
Bucură-Te, rod învăluit cu sinaitic soroc;
Bucură-Te, Tu ce-ai zămislit Zălogul de foc;
Bucură-Te, vohod de Scripturi al Unicului-Cuvânt;
Bucură-Te, muzical organ al Duhului Sfânt;
Bucură-Te, meşteşugul ceresc de mânecată mântuire;
Bucură-Te, filosofia cea vie de dreaptă îndumnezeire;
Bucură-Te, rug al răpirii cum altul nu se mai poate;
Bucură-Te, unitate şi salbă a simboalelor toate;
Bucură-Te, strună şi sunet, arcus şi alăută;
Bucură-Te, trup şi întrupare de veselie neîncăpută;
Bucură-Te, încântare ce ai învins a Lumii deşertăciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 2-lea

Precistă prea-mângâioasă,
Doamnă Pruncă Cuvioasă!
Cu străină cuviință a cuvântului Tău cald
şi chemarea cu priință dintru a minții rugăciune,
cea dintâi Tu ai intrat la pristolul de minune,
sfânta-sfintelor din om, locul nostru de smarald.
Cu îndrăznită înțelepciune,
Tu ai spart cercul robirii, cerc de moarte, cerc de somn
biruind blestemul firii, greul vieții noastre domn,
prin puterea curăției, pentru care pururea
Celuia ce ni Te-a dat să-I rostim înflăcărat: *Aleluia!*

Icosul al 2-lea

Fecioară a neînseratului veac,
Sfântă Maică a Luminii!
Ascultă-ne şi pre noi cei din păcat,
netrebnicii fii ai tinii!
Preablândă, bună, preasfântă Fecioară
polata Domnului Iisus!
dezleagă-ne blestemul ce ne-nzăvoară
deschide-ne "calea de sus".
Ca prin aprinsă descoperire,
arcana doritului Mire
Şi noi să putem aşijderi cânta
aşa cum Moise, dezlegat de sanda,

cu fața în văpaia de rug,
fierbinte de har ție îți striga
unele ca acestea-n amurg:
Bucură-Te, tulpină de lumină a Rugului nemistuit;
Bucură-Te, pridvorule de smirnă prin care Dumnezeu S-a ivit;
Bucură-Te, inel al unui foc ce-i mai presus de cer;
Bucură-Te, dezlegare care topeşti tot lăuntricul ger;
Bucură-Te, toiag cu floare întru a inimii călătorie;
Bucură-Te, fir de răcoare izvorât în lăuntrica pustie;
Bucură-Te, parafă de jar până în suflet pătrunsă;
Bucură-Te, zăpadă a minții de nici o patimă ajunsă;
Bucură-Te, măsura a opta a împărăției din noi;
Bucură-Te, învătătură scoasă din bucuria de apoi;
Bucură-Te, mirare sărutată cu duhovnicească minune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 3-lea

Peste veacuri, Fecioară, eu Te aud,
prin gura lui Isaia proorocul de jar.
Şi-n cerul Scripturii vorba Ta sună
cu toate înălțimile de dar:
"Că, iată, prunc ni se va naste
şi un fiu nouă s-a dat.
Pe umăr cu semnul stăpânitor
iar Numele Lui: Minunat,
Îngerul Marelui Sfat, Dumnezeul cel biruitor,
Domnul păcii depline şi Părinte al veacului viitor".
Acesta e Numele Lui,
Numele celor cinci cuvinte,
Sfânt numele Domnului
pe care Iisus îl va purta.
Suflete al meu, ia aminte,
cu toții să putem striga: *Aleluia!*

Icosul al 3-lea

Dintr-o Maică de-a pururi Fecioară
aşa S-a zămislit, S-a întrupat,
Cel ce a păzit nevătămat
trupul Rugului de pară.
Cuvânt de rostit S-a făcut
Numele Domnului de slavă
Dumnezeul cel nevăzut
ce-n inima focului s-a ghicit,
Fața Frumuseții cereşti
Chipul cel nemărginit
pre Sine S-a încăput
cu măsură S-a măsurat
şi aievea Cel nenumit
aci, printre noi, S-a arătat
în biruitor smerit
călare pe o asină.

Cercați dar, şi voi, calea Numelui de Lumină
Călătoria cea preaînaltă.
Şi de la moarte la viață veți trece
cu firea îndumnezeită,
ca toți să cântăm laolată
limpede şi fără ispită:
Bucură-Te, temeiul prin care şi în noi Dumnezeu Se încape;
Bucură-Te, putere prin care plutim cu Iisus peste ape;
Bucură-Te, milostivire, prin care Hristosul ni S-a dăruit;
Bucură-Te, umblare prin care Aminul în noi a venit;
Bucură-Te, răgazul în care Logosul în noi Se ascultă;
Bucură-Te, pătrundere şi împăcare cu firea noastră tăcută;
Bucură-Te, blândețe prin care ajungem Emanuelului frate;
Bucură-Te, Călătorie prin care Duhul în sânge ne bate;
Bucură-Te, însingurare în care Cerul din inimă izbucneşte;
Bucură-Te, limpezime în care îngerul în trup ni se urzeşte;
Bucură-Te, curăție prin care Numele de slavă e în lume;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 4-lea

Cum să aflăm odihnă de la gânduri?
Maică Fecioară, Preasfântă Fecioară!
Cum să ne rupem de-ale patimilor rânduri,
necovârşitele ispite ce ne-nfăşoară?
Fă-Te, Tu, nouă "zicerea" râvnită,
"măiestria cea bună a-nduhovnicirii".
Cu ea să ne biruim firea robită,
până în scrumul despătimirii.
Şi furați întru Tine, "Apatie luminoasă",
să putem şi noi ridica
dintr-o laudă întreagă şi nemincinoasă
un psaltiric şi adevărat: *Aleluia!*

Icosul al 4-lea

Aprinsă floare a necovârşitei Văpăi,
De Dumnezeu Născătoare.
Tu chip al păcii văzut în foc într-un ocol de răcoare,
apleacă-te acum, Preabună, peste noi.
Şi sub blânda Ta îndurare,
darnic ne dă să putem afla,
darul cel rar al Sfântului Fior,
răsuflul cel larg al odihnitului zbor,
din pieptul Porumbiței de argint,
pe care şi Împăratul prooroc o vedea
pe culmile Vasanului plutind.
Şi ne trece în făptură, fiecăruia în parte
acest aprins tain de bunătate
rupt chiar de la suflarea Ta.
Şi ne pune pe buzele noastre întinate
măsura pâlpâirii celei curate
ca să-ți putem învăpăiați cânta:

Bucură-Te, salt isihast cu zbor de binecuvântare;
Bucură-Te, răsuflul cel cast de paşnică înfiorare;
Bucură-Te, lancie de cuvânt în cugetatul văzduh;
Bucură-Te, întoarcere cu avânt a porumbiței de duh;
Bucură-Te, zare arcuită cu heruvimice aripe;
Bucură-Te, vecie oprită în încăperea unei clipe;
Bucură-Te, vâslă uriaşă întru suişul cel ales;
Bucură-Te, sorbire a cerului, cu subțiatec înteles;
Bucură-Te, fântână acoperită cu unduiri de Apă Vie;
Bucură-Te, căldură iscusită crescută din Filocalie;
Bucură-Te, măiestrită aflare a tâlcului de-nchinăciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 5-lea

"Foc am venit să cobor pre pământ",
zice Hristos cu arzător cuvânt.
Şi Preacurată, furtuna dragostei Lui
să ne aprindă cu tot răscolul pârjolului
şi să ne umple de lumină nemăsurat
ca pre Tine, fecioară, care L-ai purtat.
Dragostea Lui să ne fie de nelipsit
cu Numele de slavă de suflet lipit,
Şi cu fiece fir smerit de răsuflare
să se aprindă în noi a Numelui chemare,
Să ne ardem de pară în Dumnezeu
din toată dragostea Numelui Său.
Şi-nvăpăiați de sărbătoare în Domnul aşa
ca flăcările dragostei să strigăm: *Aleluia!*

Icosul al 5-lea

De la Tine înțelegem Fecioară,
stăruința cea neînțeleasă,
şi puterea pomenirilor line,
din ruga smerită şi ştearsă.
Da, firea apei e moale;
a pietrei - nespus de vârtoasă.
Dar ulciorul de deasupra de piatră
cu prelingerea lui din atârnare,
prin picul boabei de apă,
găureşte piatra cea tare.
Fecioară, stăruieşte, aşadar,
şi peste a noastră împietrire.
Şi biruieşte-ne cu picurul de har,
ca să-ți cântăm în imn de slăvire:
Bucură-Te, îndrăzneala gingăşiei din "zicerea" Sfântului Nume;
Bucură-Te, ulcior al picăturii cu stăruință anume;
Bucură-Te, statornicie luminoasă din piatra albă a Domnului;
Bucură-Te, fagure preadulce a lui Iisus Fiul Omului;
Bucură-Te, cuib de gând, cel al Hristosului meu;
Bucură-Te, împărtăşanie de cuvânt din chemarea lui Dumnezeu;
Bucură-Te, revărsare de mireasmă pe care Fiul ne-o dă;

Bucură-Te, mătania cea în fir a lui "miluieşte-mă";
Bucură-Te, iureş ce mă răpeşte şi pre mine păcătosul;
Bucură-Te, noian de pomenire care-şi sporeşte prisosul;
Bucură-Te, harică depănare a unei grăiri de minune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al-6-lea

Fecioară Preasfântă, în fața Ta
pururi, peste veac de ruşine, se vor da
cugetarea şi ritorii înțelepciunii.
Că Tu eşti sigiliul nestricăciunii,
Poartă - pentru cei isteți - încuiată,
şi oglindă vie de trăirea minunii.
Tu cunoşti că viața nu ne-a fost dată
să fie numai răstălmăcită.
Că ea se cere cu mult mai bogată
decât să fie numai trăită.
Ea e a Minții de dincolo de gând şi de loc,
de dincolo de şirul clipelor dăinuirii.
E vădirea unui cer lăuntric de foc,
peste fântânile inimii şi-nfăptuirii.
E a Cuvântului lumii ce pentru ea se vrea
cale şi întrupare spre veşnic: *Aleluia!*

Icosul al-6-lea

Fecioară şi Maica noastră Curată!
Tu eşti într-adevăr trezia,
voința frunții, în mir adunată,
ochiul cel dinlăuntru deschis
în rotundul zărilor toate,
inimă cu centrul învins
de străvezimea stărilor curate.
Tu eşti cea mai dreaptă luare-aminte,
care uneşti în puterea agerimii, dincolo de cuvinte,
într-un fulger al minții:
ascuțimea gândului de gheață,
cu arsura iureşului de viață,
caldul şi recele puse-n cruce,
care pe Înțelesul cel înalt Îl aduce.
Dar trezia aceasta e trezie de prunc,
clară cheie de adânc
cu repeziş iute şi străin,
ce cu nimic nu clinteşte sufletul Tău cel lin;
ci, dimpotrivă, îți dă sfânta mare simplitate,
de care noi pururea ne uimim
şi față de care, pe cât se poate, ne plecăm
întreaga suflare să-ți cântăm:
Bucură-Te, cruce a înflăcărării şi agerimii alesului;
Bucură-Te, osia cerului cu luceafărul înțelesului;
Bucură-Te, spargerea gândurilor cu al lor zădarnic stup;
Bucură-Te, oglindirea cea nevăzută, de dincolo de trup;

Bucură-Te, cleştarul cel mai dinlăuntru al sufletului meu;
Bucură-Te, străpungerea strălucită a pomenirii lui Dumnezeu;
Bucură-Te, psaltirion al inimii sub arcuş de gând;
Bucură-Te, strigăt de cinci strune tot una zicând;
Bucură-Te, muzică negrăită a celei de-a doua naşteri;
Bucură-Te, înălțime unică a desăvârşitei cunoaşteri;
Bucură-Te, logodnă la Numele cel de Înțelepciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al-7-lea

La iscusința Ta cea sfântă, Maică, noi venim,
sub palmele Tale să ne primenim.
Fiindcă la slăvita nuntă a Marelui Mire
e cerută o grijă de întreagă neprihănire.
Nu e îngăduită necurăția ochilor şi a hainelor.
Nimeni dar, dintre cei ce sunt "ne-nvățații tainelor",
de unele ca acestea să nu se atingă.
Cine va lăsa porcii din mărgăritare să se hrănească
şi în vasele sfinte câinii să lingă?
Îndemnarea ca şi primirea este numai duhovnicească,
Numai de la Tine, Maica noastră cerească.
Vino, dar, suflete smerit, împăcat şi curat,
Şi aşa cu toți laolaltă ne vom avânta
din bucuria cea curată şi întreagă a unui Aleluia!

Icosul al-7-lea

Prea-sfântă, prea-mărită, prea-frumoasă,
prea-filocalică Mireasă!
A nimburilor toate Împărătească!
Tu eşti Maica binevoitoare
şi dăruitoare
a tuturor celor sfinte;
zestrea cea vie a bunelor haruri,
celor din Taine, celor din Daruri,
din odoare, din palme şi din cuvinte.
Eşti Marea Predanie îmbietoare
şi mult strălucitoare
a toată Iconomia de binecuvântări,
ca un policandru cu şapte lumânări
înaintea Marelui Tron dumnezeiesc
pentru care toți îngerii şi sfinții Te preamăresc:
Bucură-Te, blagoslovenie pascală a împlinirilor noi;
Bucură-Te, vârtute patriarhală în creştet pusă peste noi;
Bucură-Te, înfiere iscusită spre îndumnezeirea tuturor;
Bucură-Te, scumpătate dăruită cu-atingere de har curățitor;
Bucură-Te, lumină miruită peste mințile cele smerite;
Bucură-Te, hărăzire cumplită de puteri sufleteşti negrăite;
Bucură-Te, sporire vitează ce se dă inimilor întemeiate;
Bucură-Te, unire în cuget a toate Bisericile împăcate;
Bucură-Te, adevăr de safir întru simtirea noastră încrustat;
Bucură-Te, sechină însuflețită ce ne dai liniştea de Sabat;

Bucură-Te, voroava înveşnicită peste tăcerea de minune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al-8-lea

Împărătească, Doamnă Preasfântă,
Maică neispitită de nuntă,
Tu eşti singura inimă de om întru care nescăzut
Numele de mărire cântă,
din tot rostul lui cel viu şi neprefăcut.
Cununa laudelor o ai pentru aceasta Preacurată
fiindcă în Tine doar, ca niciodată
inima omului,
cu inima Domnului
au bătut şi bat laolaltă.
Rugăciunea ca un ornic al gândului şi al cerului
curge la lăuntrul Tău
şi se-ngeamănă cu limpedea ectenie a misterului
lângă dragostea lui Dumnezeu.
O, Tu, Căruță de Lumină neîntinată
ne-ntrecută, ne-nserată!
Îmbunează-ne şi pre noi cu darurile inimii, Binecuvântată!
Şi aşa înzestrați şi vrednici,
ca unei Biserici,
din toată ființa ție ne vom da
ca drept şi sfânt să putem cânta: *Aleluia!*

Icosul al-8-lea

Maică a Domnului, Inimă de Lumină,
Maică a Domnului, Inima pământului,
Maică a Domnului, Inimă fără vină,
Maică a Domnului, Inima Cuvântului!
Către Tine râvnim ruşinați şi scăzuți
cu sufletul apus şi genunchii frânți,
Că de atâta pacoste de păcat,
inima ni s-a învârtoşat
cum e steiul cremenii albastre, mohorâtă nespus.
"Lăsatu-ne-a pe căile minții noastre
Domnul să umblăm."
Ne atârnă prin pâclă gândul răpus.
Dar, iată, acum către Tine ne plecăm
Maica lui Iisus,
îmbrățişează-ne ca pre nişte pietre ale vieții
dornice de izvoarele dimineții
dimineții neînserate,
şi înviază-ne cu inimi noi şi curate
ca să-ți cântăm:
Bucură-Te, arca de alianță a sufletului meu;
Bucură-Te, cufăr ferecat cu Numele lui Dumnezeu;
Bucură-Te, corabie vie ce pluteşti peste talazurile lumii;
Bucură-Te, sicriaş ferit de toate zădărniciile humii;
Bucură-Te, tronule pre care viața se întemeiază;

Bucură-Te, cutie de cântec prin care sună o rază;
Bucură-Te, naos cuprinzător al tuturor slujirilor de har;
Bucură-Te, chivot de gând al prea duhovnicescului altar;
Bucură-Te, hram al cerurilor, în care mintea-i liturghisitor;
Bucură-Te, sipet de foc în pieptul nostru al tuturor;
Bucură-Te, Biserică preadoritoare treimic să se cunune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al-9-lea

Doamne Iisuse Hristoase, Mirele inimii noastre cel blând!
Sunt şi eu din neamul Preacuratei, vlăstar înfiat de curând.
Către Tine mă aplec cu fruntea,
şi mâna mi-o pun ca Toma la locul cel sfânt.
Strâns adunat în mine, aşezat fără cuvânt
aştept ca orbu-n puntea
"Luminii din adânc cea fără înserare,
şi care-i pusă-n om ca un lăuntric soare
să lumineze întreagă în încăperea fiintei".
Cum nu te văd de noapte, grosimea de păcate,
Te pipăi cu sfială,
cu degetul nădejdii, cu degetul credinței,
cu deget bănuială, cu deget de dorire şi chiar de îndoială,
Şi neajuns as pune încă cealaltă mână;
dar inima străpunsă de fulger de arsură,
îndurerat de dulce cu răsuflarea-ngână
chemarea Ta întreagă şi fără voia mea
bătaia rugăciunii aleargă spre lumină într-un Aleluia!

Icosul al-9-lea

Preasfântă Fecioară Atotfolositoare,
Tu eşti mai înalt-străvăzătoare
decât tot vârful Minților ceresti
şi cunoşti şi tot chipul rânduielii suprafireşti
pentru Schimbarea la Față cea izbăvitoare.
Tu eşti măiestria, eşti meşteşugul, eşti hărnicia,
şi toată sfânta migală omenească,
care la un loc ne face stihia
prielnică să se mântuiască.
Şi pentru care gura noastră stăruie atâta să Te proslăvească:
Bucură-Te, încuviințată cunoştință a sfințeniei la amănunt;
Bucură-Te, sofianică ştiință a lucrării prin lăuntric cuvânt;
Bucură-Te, dumnezeiască îndulcire a Numelui ca mirul vărsat;
Bucură-Te, monahicească iscusire în cântecul de lacrimi udat;
Bucură-Te, măsură de picătură pentru o serafică pruncie;
Bucură-Te, asprimea cea de aur de pe rogojina din pustie;
Bucură-Te, cununa de litănii din nodul mătăniilor de păr;
Bucură-Te, anahoree de ungher sub al candelei sfielnic adevăr;
Bucură-Te, izvod de scăunel pentru isihia rugătoare;
Bucură-Te, Tu zborul palmelor la răpirea cea drept în picioare;
Bucură-Te, surâs de engolpion pentru a inimii uscăciune;

Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 10-lea

O! Doamna cea harică fără cusur
Fecioara cu înariparea Marelui Vultur,
Semnul de-apocalipsă al neprihănitului pântec
Biserică născătoare a omului lăuntric!
Ajută-mă să mă zidesc în negrăita fire
din depănarea litaniei cu chemare subţire.
Şi dă-mi naşterea cea luminoasă, Duhovnica mea,
ca din măsura Învierii să strig şi eu: *Aleluia!*

Icosul al 10-lea

Tu, Darnica Maică, Povăţuitoare de taină,
Doamna nădejdii, a înserării albastre,
Stăpână cu trei luceferi pe haină
şi Sfântă Arghiră a neputinţelor noastre!
Către Tine din nou, iată am silit!
Răpus sunt de lume, de gânduri zdrobit.
Că după sfatul cel sfânt şi binecuvântare
părtaş m-am făcut la izbăvirea mea.
Hotărâre am pus, îndreptată şi tare,
să nevoiesc, toată clipa, în a mă ruga.
Dar idolul de ţărână, cugetul meu
nu-mi lasă răgazul să mă cuceresc,
să fac din rugăciune cristelniţa lui Dumnezeu
întru zdrobirea inimii spre care râvnesc.
Ajută-mă, dar, Ajutătoarea mea
şi dă-mi darul de lacrimi, sarea pocăinţei
ca să-mi spăl cu ele duhul neputinţei
şi învrednicit iar să îţi pot cânta:
Bucură-Te, trandafirul cel plâns al întoarcerii de taină;
Bucură-Te, duioşia pocăinţei ce ai lumina drept haină;
Bucură-Te, bogoslovia lacrimii, dezvăluirea Înţelepciunii;
Bucură-Te, discernământ potrivit la suspinele lumii;
Bucură-Te, raiule dăruit cu toate ploile izbăvirii;
Bucură-Te, uimirea umezită din privirea copilăriei;
Bucură-Te, porfira sudorilor împărăteşti ale Aminului;
Bucură-Te, cristalul cel de har din lacrimile Spinului;
Bucură-Te, bunăvoinţa de rouă ce pe credincioşi îi întăreşti;
Bucură-Te, ajutorinţă, si-n cădere a celor neduhovniceşti;
Bucură-Te, omofor care te aşterni peste orice slăbiciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 11-lea

Mulţumesc Ţie, Preamilostivă Maică-Fecioară,
că m-ai scăpat de moartea cea de-a doua oară,
Primejdia şi ispita sunt doară spre cercare.
Şi prin chemările cele fără de încetare
ale prea-luminosului Nume de putere
simturile şi voia inimii mele

au intrat în praguri de tăcere.
Slobod de ele
astept să mă năpădească
auzul, văzul şi graiul cel dumnezeiesc,
În mine de-acum doar acestea să se rostească.
Şi Iubitul meu Însuşi, Iisusul ceresc,
să vadă, să vorbească şi să înțeleagă
prin chiar văzul, auzul şi voia mea întreagă.
Hristos să viețuiască aşa
prin toată vlaga mea
Ca Domnul Însuşi să strige prin mine: *Aleluia!*

Icosul al 11-lea

O, tu inimă şi minte şi cugete al meu!
Răneşte-te cu întrebările la Fața lui Dumnezeu.
Oare ce semn de-adeverire au roadele cereşti?
Şi ce răspuns să auzi şi tu, în răspicări duhovniceşti:
De rourează peste tine chipul Vederii nezărite,
întru lărgimea cea de aur a închipuirilor sfințite,
adânc cu duhul tu vei fi pe strălucire adunat,
cum a fost duhul Precistei în Sfânta Sfintelor curat,
Şi-ai să ajungi atât de nalt-răsunător şi potrivit
cum e o trâmbiță de laudă în care îngeri s-au rostit.
Şi-ntru simțiri gingaş vei fi ca floarea dreptului Iesei
care tresare-n patru zări în aşteptarea Celor Trei.
Spre acest semn flămânzi suntem şi Sfânta Doamnă să ni-l dea ca-n mijlocirea-i milostivă toți să-i strigăm cu un stih aşa:
Bucură-Te, Tu scară cu pragul în inima ce se închină;
Bucură-Te, ascetică neprihănire de rugăciune senină;
Bucură-Te, căldură de har ce până în carne năpădeşti;
Bucură-Te, străină lucrare ce din urzeli ne sfințeşti;
Bucură-Te, Tu apă cerească izvorâtă la gene din fund;
Bucură-Te, pace dezlegată de toată puzderia de gând;
Bucură-Te, luminiş suitor al unei minți deştărmurite;
Bucură-Te, vedere în duh a tainelor necovârşite;
Bucură-Te, ciudată străfulgerare spre capul scării negrăit;
Bucură-Te, iluminarea din inimă ce eşti de nedestăinuit;
Bucură-Te, nemărginirea desăvârşirii cu trup de nestricăciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 12-lea

Tu eşti Amma împărătească a sufletului meu.
Odihneşte-mă sub adăpostul Chipului Tău;
ca sub privirile Tale de auriu cărbune
să ard şi eu nemistuit,
din plămada arcanei de negrăit a trăirii de rugăciune.
Şi dintru inelul Tău de răcoare,
Izvorule pecetluit,
din nou, mereu, să îmi pot împrospăta,
cu unda harului Tău de nelipsit,
marea pace a odihnei săltătoare.

Şi mă încinge Sfântă Amma aşa
cu veselia cea vie a biruinței
ca învăpăiat la alb să pot cânta
din toată isihia cunoştinței: *Aleluia!*

Icosul al 12-lea

Maică a Domnului, Duhovnica iubitoare a pământului!
Odrăsluitoarea predaniei de taină a Cuvântului!
Tu eşti dumnezeieşte de lină şi smerită,
dar precum vorbeşte Cântarea Cântărilor,
Tu eşti şi nespus de dreaptă şi cumplită
"ca nişte oştiri sub steagurile lor".
Eşti clară, eşti senină, eşti ascuțită
ca un paloş neîmblânzitor.
Şi ai la Ierusalimul cerului grabnici ajutători,
pe toți cei ce sunt ai "lepădării de sine" fiii Tăi sârguitori,
toți cei ai cetelor de pustnici, de anahoreți,
spița Ta toată de duhovnici înțelepti,
ce au în grija lor comori de binecuvântare,
toate cele lămuritoare, curățitoare şi îndreptătoare
ale neprihănirii şi milostivirii Tale nețărmuite,
toate cele ce la un loc sunt numite
"Gnoza cea curată" sau Moştenirea Sfinților
şi pe care ni le pui la îndemână vădite
prin slovele, palmele şi vorbele Părinților,
pentru care de-a pururi nu vom şti a Te lăuda
a Te cinsti, a Te preamări decât numai cântându-ți aşa:
Bucură-Te, Spadă oblăduitoare a predaniei isihaste;
Bucură-Te, garanta nemuritoare a înfierilor noastre;
Bucură-Te, năstrapa unde odihneşte binecuvântarea Domnului;
Bucură-Te, zadă care străjuiesti sfânta prefacere a omului;
Bucură-Te, destoinică lucrătoare a măiestriilor tăcute;
Bucură-Te, arhistratega cea mare a războaielor nevăzute;
Bucură-Te, ochi care ocroteşti dintru dulcea asprime;
Bucură-Te, canon care rânduieşti cu ascuțită agerime;
Bucură-Te, pavăză ce păzeşti pământul celor vii;
Bucură-Te, portal care opreşti tot chipul de necurății;
Bucură-Te, roată de spulberare a duhului de urâciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Condacul al 13-lea

O! Maică a Domnului, de-a pururi curată
şi Maică a Omului binecuvântată!
Ca douăzeci şi patru de alăute şi potire
această închinăciune a noastră să fie
în revărsarea ei neîncetată.
Şi către Preasfânta Treime, suită bucurie,
aducerea ei prea binemiresmată,
de pe palmele Tale către Hristosul Mire,
să-şi treacă prinosul de dreaptă-slăvire.
Ca să putem cu Cerurile toate striga,

dintr-o îmbrățișată necovârşire
cel mai presus: *Aleluia!*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**

Cincizeci veacuri, să-mplinească
prin Avraam şi prin David,
spița Ta proorocească
cerurile a obosit
cu lacrimi şi plecăciune;
hărăzind neprihănit
carnea Ta din rugăciune, vajnic Rug nemistuit.
Focul Sfânt în Tine cântă
ca-ntr-o floare de slăvire.
Firea prin Tine cuvântă
dorul ei de izbăvire.
Şi eşti Doamnă Ipostasul
laudelor suprafireşti;
încât noi prinşi de extazul
dragostei dumnezeieşti
aşa să ne sune glasul:
Bucură-Te, rod învăluit cu sinaitic soroc;
Bucură-Te, Tu ce-ai zămislit Zălogul de foc;
Bucură-Te, vohod de Scripturi al Unicului-Cuvânt;
Bucură-Te, muzical organ al Duhului Sfânt;
Bucură-Te, meşteşugul ceresc de mânecată mântuire;
Bucură-Te, filosofia cea vie de dreaptă îndumnezeire;
Bucură-Te, rug al răpirii cum altul nu se mai poate;
Bucură-Te, unitate şi salbă a simboalelor toate;
Bucură-Te, strună şi sunet, arcus şi alăută;
Bucură-Te, trup şi întrupare de veselie neîncăpută;
Bucură-Te, încântare ce ai învins a Lumii deşertăciune;
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

Şi **Condacul întâi**

Cine este Aceasta, ca zorile de albă şi curată?
E Împărăteasa rugăciunii, e rugăciunea întrupată.
Stăpână Porfirogenetă şi Doamnă a dimineții,
Logodnica Mângâietorului, Preschimbător al vieții,
spre Tine noi alergăm, arşi, mistuiți de dor!
Ia-ne şi pre noi părtaşi ai sfântului munte Tabor.
Şi fă-Te şi nouă
umbră şi rouă,
Tu, adumbrirea de har,
să-şi afle firea
noastră înnoirea
dintru plămadă de har.
Ca să-ți strigăm cu toată făptura
într-o deplină închinăciune:
Bucură-Te, Mireasă urzitoare de nesfârşită rugăciune.

ACATISTUL PREACUVIOSULUI PĂRINTE SILUAN ATHONITUL



24 septembrie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1

Ţie, alesule nevoitor al Domnului şi îngere pământesc, Preacuvioase Părinte Siluane, acum cu bucurie cântare de laudă îţi aducem! În veghe neîncetată, în postire şi în smerenie fiindu-le părinţilor athoniţi prea-ales urmaş, prin însetarea după Dumnezeu şi dragostea cea arzătoare către El, har îmbelşugat ai agonisit sufletului tău şi următor făcându-te lui Hristos, Cel ce S-a răstignit, pentru toţi oamenii, cu lacrimi te-ai rugat pentru cei ce se chinuiesc în iad, pentru cei vii şi pentru cei ce vor mai veni pe lume. Nu ne lipsi nici pe noi de această dragoste a ta, căci în groapa greşalelor aflându-ne, cerem solirea ta înaintea lui Dumnezeu şi cu străpungere strigăm: ***Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!***

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi Domnul Puterilor încă din pântecele maicii tale te-a ales pe tine şi după cuvântul Psalmistului: "inimă adancă" ţi-a dăruit, Părinte Siluane, pentru a încăpea în ea ca într-o cămară prea-aleasă, neîncăputul nume al lui Dumnezeu Celui Preaînalt, ca prin puterea şi înţelepciunea lui Dumnezeu să urmezi vieţii îngereşti. Pentru acestea, lăudând minunatele tale fapte şi ostenelile pământeşti, cu sfială te chemăm:

Bucură-te, rod al curăţiei din părinţi binecinstitori de Dumnezeu;

Bucură-te, că ai iubit a părinţilor tăi cucernicie din tot sufletul tău;

Bucură-te, că prin înfrânare şi iubire de Dumnezeu să te asemeni lor ai voit;

Bucură-te, că din pruncie căutându-ți bucuria în Dumnezeu, minunat te-ai înțelepțit;
Bucură-te, că inima ta să cunoască şi să se supună voii lui Dumnezeu mereu a căutat;
Bucură-te, că spre izvorul harului dumnezeiesc ca un cerb ai însetat;
Bucură-te, că de Cuvântul lui Dumnezeu ca de o miere prea dulce mintea ți-ai îndulcit din tinerețe;
Bucură-te, floare înmiresmată cu fapte de credință de o nepieritoare frumusețe;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 2-lea

Văzându-te pe tine Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu afundat în prăpastia pierzării, pe când dulceața păcatului ca un şarpe rău mirositor pătrundea în sânul tinereții tale, ca o maică îndurerată te-a chemat în chip minunat: "Fiule, mă doare să te văd spurcându-te cu fapte păcătoase" şi pricepând tu, Preacuvioase Părinte, milostivirea ei, şarpele păcatului cu bărbătească înțelepciune l-ai izgonit, biruindu-l prin pocăință, smerenie şi rugăciune, iar Mântuitorului Iubitor de oameni cântare de mulțumire I-ai adus pentru Preacurata Sa Maica, pururea strigând*: Aliluia!*

Icosul al 2-lea

Dumnezeiasca înțelepciune te-a umbrit, când glasul Maicii Domnului te-ai învrednicit a-l asculta, alesule al lui Dumnezeu, Siluane, şi harul Sfântului Duh a umplut inima ta. Prin lucrarea acestuia, ca o căprioară din laț scăpând, către gradina Maicii Domnului – Muntele Athos – ai năzuit, fugind de deşertăciunea lumească, căci te-ai lipit de Dumnezeu ca un fiu iubitor. Drept aceea, văzând minunata bunăvoire a Stăpânei lumii față de tine, cu umilință îți cântăm:
Bucură-te, că din întunericul păcatului la lumina adevărului lui Hristos de însăşi Preacurata ai fost chemat;
Bucură-te, că ai fost ales să fii lucrător credincios al gradinii ei pământeşti, în chip minunat;
Bucură-te, vița dulce a pământului rusesc care în Muntele Athos îmbelşugat ai rodit;
Bucură-te, conştiință neadormită, că prin smerita rugăciune, boldul păcatului l-ai tocit;
Bucură-te, că în Sfânta Mănăstire Pantelimon, lui Dumnezeu în chip îngeresc ai slujit;
Bucură-te, că prin nevoință, post şi isihie pe duşmanul ce lupta impotriva ta desăvârşit l-ai plecat;
Bucură-te, că toate măiestriile diavolului prin smerenie le-ai surpat;
Bucură-te, că tânjind după Dumnezeu, credința curată în chip slăvit ai dobândit;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 3-lea

Cu adevărat, de Dumnezeu iubitorule Părinte Siluane, te-a apărat puterea Celui Preaînalt când duhul iadului şi al morții te-a năpădit şi sufletul tău îl învifora cu momeli pierzătoare şi tu, cu totul istovit, cugetai că Dumnezeu este de neînduplecat; dar Domnul cel Iubitor de oameni îndată te-a cercetat prin lumina cea negrăită a Taborului şi cu focul harului Sfântului Apostol Pavel o nouă naştere ai primit, cu frică şi bucurie cântând lui Dumnezeu*: Aliluia!*

Icosul al 3-lea

Având bogația harului, cu duhul la ceruri ai fost înălțat şi acolo cuvinte de negrăit cu adevărat ai ascultat. Bucuria ta cine o va povesti, Preacuvioase Siluane? Căci te-ai umplut de dragostea cea negrăita a lui Dumnezeu când, fiind în afără de cele ale lumii, întru vederea duhovnicească a negrăitei frumuseți dumnezeieşti, te-ai învrednicit a vedea Fața lui Hristos-Dumnezeu Cel fără-de-măsură iubitor şi iertător a toate. Iar noi, minunându-ne de negrăita vedere a lui Dumnezeu, îți cântăm:
Bucură-te, că întru credință nevoindu-te, de cercetarea şi mângâierea lui Hristos te-ai învrednicit;
Bucură-te, că ai fost vrednic să vezi cu ochii tăi frumusețea slavei Sale de negrăit;
Bucură-te, că în Ceruri la preaminunata frumusețe prin Sfântul Duh ai fost înălțat;
Bucură-te, că acolo din darurile harului Sfântului Duh Mângâietor te-ai adăpat;
Bucură-te, că de frumusețea de nedescris a Raiului te-ai împărtăşit;
Bucură-te, că fiind iubit de Dumnezeu, de darurile frumuseții cereşti ai fost copleşit;
Bucură-te, că acelaşi har cu lacrimi ai cerut de la Dumnezeu pentru neamurile omeneşti;

Bucură-te, că spre zorii vieții veşnice ca o strajă pururea veghetoare ne trezeşti;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 4-lea

Furtună de aspre ispite a trimis asupra ta diavolul cel ucigaş de oameni care dintru început a căutat să piardă sufletele drepților; dar tu, Părinte Siluane, povățuit fiind de Domnul Iisus Hristos să-ți ții mintea în iad şi să nu deznădăjduieşti, cu darul Duhului Sfânt, prin neîntreruptă veghe şi smerenie ai preîntâmpinat uneltirile vrăjmaşului desăvârşit biruindu-l; iar el, ruşinat fiind de tine, silit a fost a mărturisi că întru totul este mincinos. Şi aşa, sufletul tău din cursa neprietenului ca o porumbiță blândă a fost izbăvit de Dumnezeu, căruia neîncetat I-ai cântat*: Aliluia!*

Icosul al 4-lea

Auzind despre tine că în chip minunat ai fost chemat de la deşertăciunea lumească spre nevoința călugărească şi prin harul lui Dumnezeu rod bun ai făcut, Cuvioase, nu numai călugări tineri, dar şi cei vârstnici, mult încercați în nevoințe, către tine alergau şi ca de miere îndulcindu-se de faptele şi cuvintele tale, viața cea îngerească au urmat şi Domnului s-au asemănat. Iar noi, cu smerită cugetare văzându-te împodobit, cu bucurie îți strigăm:
Bucură-te, că izvor nesecat de smerită cugetare şi înfrânare în Domnul ai devenit;
Bucură-te, că în Muntele Sfânt ai fost ca un crin bine mirositor şi neveştejit;
Bucură-te, că în nevoința ta jugul cel bun al lui Hristos cu dragoste l-ai purtat;
Bucură-te, că mintea, inima şi voința în Dumnezeu prin rugăciune necontenit ți-ai întărit;
Bucură-te, că plin de ravnă, curăția trupească şi sufletească ți-ai păzit;
Bucură-te, că prin rugăciune neîncetată la înaltimea nepătimirii ai urcat;
Bucură-te, că pravila Sfinților Părinți cu sârguință ai urmat;
Bucură-te, că despre iubirea lui Dumnezeu şi ceresca Patrie neostenit ne-ai grăit;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 5-lea

Ca pe o stea călauzitoare şi de minte luminătoare ți-a dăruit Domnul Harul cel dumnezeiesc, iubitorule de Dumnezeu Părinte Siluane, întărindu-te prin aceasta în nevoința cea mântuitoare ca odinioară pe Proorocul Ilie la Pârâul Horeb şi hrănindu-te în chip minunat din necheltuitele comori ale Sfântului Duh. Şi aşa, arzând de iubire pentru iubitorul de oameni Dumnezeu, din tinerețe şi până la bătrânețe priveghind şi din straja dimineții până în noapte pentru întreaga lume rugându-te, ca o alauta dulce cântatoare, neîncetat I-ai strigat lui Dumnezeu*: Aliluia!*

Icosul al 5-lea

Văzându-te pe tine, Preacuvioase Părinte Siluane, întru nevoința cea bună căutând dragostea lui Dumnezeu cum caută pruncul laptele mamei sale şi către mângâierea Lui cu dor mare tânjind şi cu lacrimi strigând: "Ia aminte, suflete al meu, la dragostea lui Dumnezeu şi încălzeşte-te, o inimă a mea", şi încă "Cine-mi va da mie o astfel de ardere, ca să nu cunosc odihna nici ziua, nici noaptea; de dragostea lui Dumnezeu?" ne cutremurăm cu inima şi ne umilim cu sufletul în fața unei asemenea iubiri către Dumnezeu cel Atotîndurat şi cu străpungere îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că dreptatea lui Dumnezeu, ca pe o miere mult îndulcitoare, pururea ai cerut;
Bucură-te, că în dragostea de Domnul cu îngerii te-ai întrecut;
Bucură-te, că din inimă, ca dintr-o candelă a rugăciunii curate, flacara focului lăuntric spre Domnul ți-ai suit;
Bucură-te, că cele de sus şi cele de jos cu frumusețea evlaviei tale îngereşti le-ai împodobit;
Bucură-te, că inima ta s-a asemănat cu vapaia rugului nemistuit;
Bucură-te, că precum Moise pentru poporul ales, tu pentru toți oamenii înalți mâinile către Dumnezeu;
Bucură-te, că în toată vremea ai dorit judecățile Domnului şi îndreptările Sale le-ai căutat cu tot sufletul tău;
Bucură-te, că fără încetare ai strigat: "Mântuieşte Doamne, poporul tău şi binecuvintează moştenirea

Ta!";
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al-6-lea

Propovăduitor neîncetat al isihiei te-ai arătat, cel ce bine ai plăcut lui Dumnezeu, când Domnul cel Iubitor de oameni, încercându-ți dragostea, te-a lipsit de cercetarea Preasfântului Duh. Pentru aceasta, înțelegând că ai pierdut harul, precum odinioară Adam când se tânguia de pierderea Raiului, L-ai chemat cu inima mahnită şi cu lacrimi: "Doamne, Tu mai înainte m-ai cercetat şi mai învrednicit de Sfântul Tău Duh şi sufletul meu Te-a iubit. Dar acum sufletul meu tânjeşte după Tine"; şi în acest chip tânguindu-te, dar nădăjduind în milă lui Dumnezeu, Îi strigai*: Aliluia!*

Icosul al-6-lea

Strălucit-ai, iubitorule de Dumnezeu Părinte Siluane, ca un nou văzător al Tainelor, căci prin smerenie şi rugăciune cu lacrimi harul Sfântului Duh ai dobândit şi de negrăită dragoste inima ți s-a umplut. Şi gustand tu şi înțelegând puterea harului, cu îndrăznirea lui Ilie ai strigat: "Doamne! Nu numai mie, ci întregii lumi dăruieşte să cunoasca dragostea Ta şi să se mântuiască!". Drept aceea, avându-te pe tine rugător neadormit înaintea lui Dumnezeu, cu umilință îți cântăm:
Bucură-te, că cerul ai deschis când împreună cu Domnul te răstigneai rugându-te pentru cei morți, pentru cei vii şi pentru cei ce pe lume încă nu au venit;
Bucură-te, că prin această dragoste Împărăția Cerurilor ai dobândit;
Bucură-te, că adevărata întrupare a credinței curate şi a nerăutății te-ai arătat;
Bucură-te, că ai dobândit iertare de la Hristos pentru cei apropiați tie, căzuți în păcat;
Bucură-te, lucrător neadormit în gradina Maicii Domnului, care pe cei istoviți în nevoințe îi întăreşte;
Bucură-te, dulce alaută a Muntelui Athos, care despre viața cea viitoare vesteşti;
Bucură-te, visterie a darurilor Sfântului Duh şi al Preabinecuvântatei Egumene ascultător slujitor;
Bucură-te, cu cei bineplăcuți lui Dumnezeu credincios împreună-nevoitor;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al-7-lea

Voind Iubitorul de oamneni Dumnezeu să arate în tine o nouă făclie a harului, Cuvioase Părinte Siluane, ca pe o ramură de maslin cu rădăcina în pământul rusesc al pustiului Athosului te-a răsădit şi cu harul Sfântului Duh te-a înrourat, mult roditor făcându-te: ca prin faptele şi cuvintele tale, ca printr-un untdelemn de viață-dătător, spre curăție şi înfrânare, cucernicie şi iubire de frați pe toți i-ai povățuit – iar ei, uniți fiind prin legatura dragostei, supunând cele mai rele prin cele mai bune, cântau lui Dumenzeu*: Aliluia!*

Icosul al-7-lea

Ca pe un nou împreună nevoitor cu pustnicii, povățuitor şi dascal monahilor şi mirenilor te-a aratat pe tine Domnul, Preacuvioase Siluane. Căci tu, încă pe când trăiai în lume, pe un oarecare soldat a cărui femeie se lasase ademenită de căderea în păcat şi, pentru aceasta, el spre mânie se înverşunase, l-ai învățat iertarea lui Hristos şi astfel, familia lor – mica biserica – de destrămare o ai izbăvit; pe monahii căzuți în întristare la dobândirea păcii sufleteşti i-ai chemat şi frica Domnului învățându-i, la pocăință i-ai adus; şi astfel pe toți i-ai pregătit să devina locuitori ai Raiului. Iar noi, ştiindu-te pe tine că te îngrijeşti de mantuirea tuturor, cu dragoste îți cântăm, după cuviința datorată:
Bucură-te, că în căutarea lui Hristos împreună cu iubitorii vieții pusniceşti te-ai nevoit;
Bucură-te, râvnitorule trăitor al iubirii frățeşti şi pentru toți fierbinte rugător;
Bucură-te, că pe calea vieții, în dureri şi în necazuri, eşti celor ce te cheamă credincios însoțitor;
Bucură-te, că celor aflați în boli, întristări şi mâhniri sufleteşti le eşti nefățarnic slujitor;
Bucură-te, vestitorule al dragostei lui Dumnezeu, care prin cuvântul tău blând la împăcarea cu Dumnezeu şi cu aproapele pe toți i-ai chemat;
Bucură-te, că mărturisind că bun este Domnul, sufletele slăbănogite de păcate cu nădejdea iertării le-ai îmbărbătat;

Bucură-te, Credinciosule nevoitor care mântuirea pentru toți oamenii cu lacrimi o mijlocești;
Bucură-te, că având mintea în iad pentru toți păcătoșii nepocăiți îndurare dorești;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al-8-lea

Minune negraită ți-a descoperit Domnul, Preacuvioase Părinte Siluane, când Stareţul-duhovnic Avraam ți-a arătat chipul Său strălucind de nedescris şi astfel, prin minunata schimbare te-a învățat curat a cinsti Tăina Pocăinței; iar noi, văzându-te pe tine că ți-ai încredinşat voia duhovnicescului părinte ca Domnului Însuşi, tăindu-ți prin smerenie şi pocăința voirile cele rele, învățăm a ne încredința voii lui Dumnezeu celei descoperite prin slujitorii Bisericii lui Hristos şi prin aceasta, înainte de ieşirea noastră din trup, de mânia lui Dumnezeu şi de Judecata ce va să vină ferindu-ne, cântăm lui Dumnezeu întreit*: Aliluia!*

Icosul al-8-lea

Din toată inima şi cu tot sufletul cerând, smerenia lui Hristos ai dobândit, preaminunate şi bineplăcut lui Dumnezeu Părinte, şi cu Cel iubit pentru lume împreună te răstigneai, cu lacrimi rugându-te: "O, Preadulce Iisuse! Tu ai făcut ca sufletul meu să Te iubească pe Tine şi să-l iubesc pe aproapele meu. Dăruieşte-mi să vars lacrimi pentru lumea întreagă, pentru ca toți oamenii să te cunoască pe Tine şi să moştenească pacea ta şi să vadă lumina Feței Tale". Iar noi, cei ce în păcate ne-am cheltuit viața, dobândind mântuire cu rugăciunile tale, te fericim cu graiuri ca acestea:
Bucură-te, că nevoindu-te neobosit în rugăciunea pentru oameni pe Preaputernica Maica Ocrotitoare ai urmat;
Bucură-te, că precum odinioară Ieremia plângea pentru popor, şi tu în Sfântul Munte în lacrimi l-ai înrourat;
Bucură-te, preaminunate nevoitor al Athosului, care pentru întreaga lume ai cerut mântuire ca pentru sufletul tău;
Bucură-te, părinte iubitor de fii, care cu lacrimi pentru toți cei ce pier în păcate mijloceşti înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, bucuria şi minunarea îngerilor, care eşti iubit şi bineplăcut lui Dumnezeu;
Bucură-te, strălucire luminoasă în pustiul athonit şi oglindire curată a sfințeniei neamului tău;
Bucură-te, că prin smerenie şi ascultare ai arătat lumii chipul frumuseții îngereşti în trupul tău pământesc;
Bucură-te, că prin căldura rugăciunii tale vrei să ne faci pe noi cămară a Duhului Dumnezeiesc;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al-9-lea

Toate cetele îngereşti şi mulțimea nevoitorilor s-au minunat de smerenia şi de iubirea ta de oameni, Părinte Siluane, că săvârşindu-ți ascultarea ca econom, preasmeritului Iosif în Egipt te-ai asemuit când nu numai de ceata sfinților împreună vieţuitori, dar şi de ostenitorii din lume care lucrau în mănăstire, ca de nițte copii a lui Dumnezeu te-ai îngrijit. Pentru aceasta lui Dumnezeu Celui ce iubeşte întreaga zidire, ai strigat: "Doamne, trimite Duhul Tău cel Sfânt şi mângaie sufletele întristate ale acestor oameni necăjiți". Şi în orice fiind ai arătat frumusețea smeritei cugetări cântând neîncetat lui Dumnezeu*: Aliluia!*

Icosul al-9-lea

Ritorii cei mult grăitori nu pot descrie puterea dragostei tale, preaminunate Părinte Siluane, că tu cu lacrimi ai însetat a stinge orice vrăjmăşie şi neorânduială între oameni i-ai împăcat pe toți cu Dumnezeu, strigând Stăpânului lumii: "Doamne, cu Tine însetez să fiu şi Ție pentru întreaga omenire mă rog, ca toți să fie mântuiți!". Şi pe oameni învățându-i : "Fiilor, rugați-vă pentru vrăjmaşi, că ei sunt frații voştri şi viața voastră, iar duşmanul lumii acesteia numai diavolul este". Şi prin acestea fiind şi noi călăuziți la iubirea de Dumnezeu, de frați şi de vrăjmaşi, îți cântăm:
Bucură-te, că prin iubirea pentru vrăjmaşi lui Hristos pe Golgota te-ai asemănat;
Bucură-te, că ridicându-ți mâinile la rugăciune pentru vrăjmaşii tăi, cu sufletul şi cu inima pe Cel ce S-a

răstingnit pentru noi L-ai urmat;
Bucură-te, că de cei apropiați te-ai îngrijit şi de frumusețea isihiei harice nu te-ai lipsit;
Bucură-te, că iubindu-i pe cei de aproape ai tăi, puterea neîncetată a rugăciunii ai dobândit;
Bucură-te, că prin post şi rugăciune săgeata celui viclean ai frânt până în sfârşit;
Bucură-te, că răutățile şi măiestriile diavolului să le biruim ne-ai învățat;
Bucură-te, că la moară lui Hristos trupul prin muncă ți-ai istovit şi inimii spre desfătare rugăciunea ca pe o pâine sfințită i-ai dat;
Bucură-te, că pe lucrătorii grădinii Împărătesei Cereşti i-ai hrănit din belşug cu pâinea Preasfântului Nume;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 10-lea

Mântuirea sufletului căutând şi dorind alipirea de Hristos, din pământul părinților tăi ai plecat smerit la Sfântul Munte, unde petrecând în înfrânare şi isihie ai dobândit frumusețea cea întocmai cu a îngerilor, prin sârguință şi iubire de oameni. Şi astfel într-o binecuvântată dimineață, când ceilalți viețuitori athoniți înălțau Ziditorului cântari, bun sfârşit ai dobândit şi sufletul cel hrănit cu dătătorul-de-viață Trup şi Sânge al Domnului l-ai încredințat în mâinile Lui cele dumnezeieşti, ca împreună cu toți sfinții pururea să-I cânți Cuvântului celui fără de început şi Dumnezeu, al Cărui Nume în tine s-a sfințit*: Aliluia!*

Icosul al 10-lea

Împăratului Ceresc, pe Care Îl preamăresc heruvimii şi serafimii şi cetele sfinților, I-ai slujit fără odihna prin viața, credința şi dragostea ta, Preacuvioase; iar acum ca un crin binemirositor stai înaintea scaunului Preasfintei Treimi împreună cu toți aleşii Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Fii, aşadar, Preacuvioase, mijlocitor plin de osârdie înaintea lui Dumnezeu pentru pacea şi bunăstarea lumii, iar pentru Sfânta Biserica solie de necurmată rugăciune şi cald ocrotitor, ca izbăvindu-ne din nevoi, cu mulțumire să-ți cântăm:
Bucură-te, înger în trup din pământul rusesc, care în chip preaales în Sfântul Munte te-ai nevoit;
Bucură-te, că pentru pământul părinților tăi Tronul lui Dumnezeu ai fost solitor neobosit;
Bucură-te, îndrăzneț iubitor şi fierbinte rugător pentru toți cei ce-L caută pe Dumnezeu cu bunăcredință;
Bucură-te, grabnic ocrotitor al monahilor din gradina athonită şi a celor ce te urmează în nevoință;
Bucură-te, că fără cârtire încercările vieții de obşte şi durerile trupului tău le-ai purtat;
Bucură-te, că sufletul tău curățit cu lacrimi de pocăință Celui Curat l-ai încredințat;
Bucură-te, lucrător credincios al viei lui Hristos, că în Muntele Sionului de Domnul ai fost chemat;
Bucură-te, că acolo împreuna prăznuind cu sfinții şi îngerii, cu slavă şi cinste te-ai încununat;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 11-lea

Cântare de laudă aducem ție, celui ce bine ai plăcut lui Dumnezeu, Părinte Siluane, că arzând de dragoste către Domnul – care de mântuirea lumii a însetat şi cu smerenia Sa pe diavol l-a biruit – L-ai urmat cu credință, şi pustia Athosului cu rugăciune curată bine o ai înmiresmat, arătându-ne şi nouă chipul vieții îngereşti împodobit cu darurile cele mult-roditoare ale Sfântului Duh. Şi asa, în Sfântul Munte ca în Rai viețuind, pe vrăjmaş l-ai ruşinat şi sufletul tău Împărăția Cerească a agonisit, iar pe noi ne-ai povățuit prin dragoste să ne alipim de Dumnezeu, cântându-I*: Aliluia!*

Icosul al 11-lea

În vremurile noastre Domnul te-a arătat lumii întregi, Preacuvioase Părinte, purtător al Duhului Sfânt şi al Luminii celei dătătoare de lumină, atât în viață cât şi după moartea ta, privind la tine, cel luminat cu frumusețea nevoințelor pământeşti şi ca un heruvim împreună rugator cu cetele cereşti, de nădejdea mântuirii să ne încredințăm, vieții celei drepte cu toată osârdia să urmăm, voia noastră s-o lepădăm şi cu bucurie iubirii lui Dumnezeu să ne supunem, ca să se întărească şi în trupurile şi sufletele noastre proslăvirea Iubitorului de oameni Dumnezeu şi cu dragoste să-ți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, că ne-ai întărit pe noi în dragoste de Dumnezeu prin pilda vieții tale celei curate şi nevoitoare;
Bucură-te, că plin de ardoare ai dat în vileag pe cei fără de lege şi ne-ai învațat să păstrăm tainele şi predaniile credinței dreptmăritoare;
Bucură-te, că prin viețuirea ta cea pustnicească, lui Petru Athonitul te-ai sârguit să-i semeni în post şi isihie;
Bucură-te, că Avvei Atanasie cu credință i-ai urmat prin grija pentru viețuirea monahilor în curăție;
Bucură-te, nou luminător al credinței, că în zilele noastre calea cea adevărată către Domnul ai arătat;
Bucură-te, că de neîmpuținarea harului Sfântului Duh în Biserica Ortodoxă tuturor le dai mărturie în chip minunat;
Bucură-te, că înaintea Scaunului Slavei stai ca un rob credincios al Mântuitorului;
Bucură-te, că acolo ceri pentru noi sfarşit creştinesc şi răspuns bun la Înfricoşata Judecată a Lui;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 12-lea

Încă fiind tu pe pământ, Preacuvioase, ca în ceruri, unde totul viază şi se mişcă întru bucuria Sfântului Duh, Hristos, Dumnezeul nostru, a revărsat peste tine puterea negrăită a harului, ca astfel luminat să înalți rugăciuni pentru întreaga lume împreună cu ceata nevoitorilor athoniți şi cu toți sfinții. Iar noi cunoscând acestea, te rugăm: îndreaptă, Preacuvioase Părinte, fierbinte rugăciune către Domnul ca să se milostivească şi Sfânta Sa Biserica s-o întărească în veci spre mântuirea noastră, pe iubitorii de isihie să-i apere şi să le dea tărie ca pururea să preamărească Numele lui Dumnezeu, ca împreună cu cetele îngereşti să cântăm şi noi*: Aliluia!*

Icosul al 12-lea

Cântând slăvită pomenirea ta, iubitorule de Dumnezeu Părinte Siluane, după vrednicie fericim durerile şi ostenelile tale, că în priveghere şi post împreună cu toți aleşii Maicii Domnului, cu osârdie te-ai nevoit. Cine oare va număra ostenelile voastre şi suspinările din rugăciunile cu lacrimi înălțate pentru lume? Că prin ele pururea întoarceți mânia Domnului cea din pricina păcatelor noastre întru milostivire, ca prin iubirea Sa de oameni să păzească Sfânta Biserica de pustiire până la sfârşitul veacului după cuvântul făgăduit. Iar noi cunoscând acestea şi mulțumindu-ți pentru mijlocire şi ocrotire cu umilință îți cântăm:
Bucură-te, că povățuirea cea prin Duhul Sfânt plin de sârguință ai urmat;
Bucură-te, că Hristos – Puterea şi Înțelepciunea lui Dumnezeu – ochilor tăi trupeşti S-a arătat;
Bucură-te, smerit nevoitor a lui Hristos, bucuria şi lauda Maicii Domnului în fața tuturor celor cereşti şi pământesti;
Bucură-te, neadormitule rugător pentru lume, că mângâiere şi nădejde pentru mântuire ne eşti;
Bucură-te, moştenitor al Împărăției lui Hristos, care prin nevoința ta Muntele Athos ai împodobit;
Bucură-te, împreună lucrător al nădejdii noastre de mântuire, că ne-ai luminat calea către Dumnezeu şi pe cale ne-ai întărit;
Bucură-te, trâmbită aurită, că împreună cu toți sfinții şi îngerii slava lui Dumnezeu o vesteşti;
Bucură-te, că primind de la Domnul cununa biruinței nu ne uiți în rugăciunile tale pe noi, cei pământeşti;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Condacul al 13-lea

O, preaminunate nevoitor al lui Hristos, Siluane, odraslă binecuvântată a pământului rusesc, slava şi podoaba iubitorilor de isihie din Sfântul Munte, primeşte şi de la noi această nevrednică rugăciune şi cere de la Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce S-a răstignit pentru întreaga lume, să ne miluiască pe toți fii Săi, prin harul Sfântului Duh în unirea dragostei Sale să ne adune laolalta şi cu judecatile pe care le ştie să ne aducă la Sine; iar prin rugăciunile tale să nu ne ruşineze pe noi în ziua Judecății înaintea Feței slavei Sale, ci să ne învrednicească a-I cânta împreună cu toți sfinții şi îngerii cântarea de biruintă*: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Făcătorul îngerilor şi Domnul Puterilor încă din pântecele maicii tale te-a ales pe tine şi după cuvântul

Psalmistului: "inimă adancă" ți-a dăruit, Părinte Siluane, pentru a încăpea în ea ca într-o cămară prea-aleasă, neîncăputul nume al lui Dumnezeu Celui Preaînalt, ca prin puterea şi înțelepciunea lui Dumnezeu să urmezi vieții îngereşti. Pentru acestea, lăudând minunatele tale fapte şi ostenelile pământeşti, cu sfială te chemăm:
Bucură-te, rod al curăției din părinți binecinstitori de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai iubit a părinților tăi cucernicie din tot sufletul tău;
Bucură-te, că prin înfrânare şi iubire de Dumnezeu să te asemeni lor ai voit;
Bucură-te, că din pruncie căutându-ți bucuria în Dumnezeu, minunat te-ai înțeleptit;
Bucură-te, că inima ta să cunoască şi să se supună voii lui Dumnezeu mereu a căutat;
Bucură-te, că spre izvorul harului dumnezeiesc ca un cerb ai însetat;
Bucură-te, că de Cuvântul lui Dumnezeu ca de o miere prea dulce mintea ți-ai îndulcit din tinerețe;
Bucură-te, floare înmiresmată cu fapte de credință de o nepieritoare frumusețe;
Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!

Şi **Condacul întâi**

Ție, alesule nevoitor al Domnului şi îngere pământesc, Preacuvioase Părinte Siluane, acum cu bucurie cântare de laudă îți aducem! În veghe neîncetată, în postire şi în smerenie fiindu-le părinților athoniți prea-ales urmaş, prin însetarea după Dumnezeu şi dragostea cea arzătoare către El, har îmbelşugat ai agonisit sufletului tău şi următor făcându-te lui Hristos, Cel ce S-a răstignit, pentru toți oamenii, cu lacrimi te-ai rugat pentru cei ce se chinuiesc în iad, pentru cei vii şi pentru cei ce vor mai veni pe lume. Nu ne lipsi nici pe noi de această dragoste a ta, căci în groapa greşalelor aflându-ne, cerem solirea ta înaintea lui Dumnezeu şi cu străpungere strigăm: **Bucură-te, Părinte Siluane, ardere nestinsă de iubire în rugăciunea pentru lume!**

După aceasta se zice aceasta:

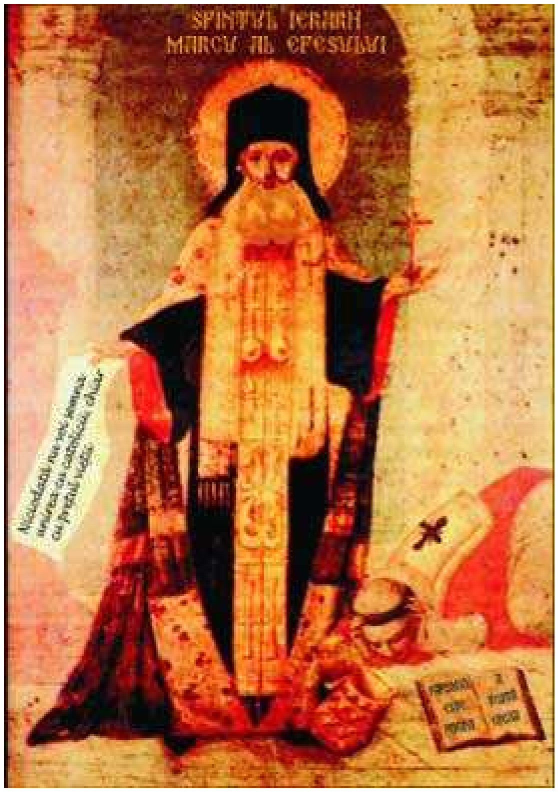
RUGĂCIUNE

O, Sfinte Siluane, cu lacrimile tale ai dobândit smerenia lui Hristos în Duhul Sfânt şi dascal al iubirii de vrăjmaşi ai devenit în acest veac plin de ură şi de tulburare! O, dulce psaltire a pocăinței şi alăută binecântătoare a Duhului sfânt! Noi, cei însuflețiți de viețuirea ta cea aleasă, ne plecăm genunchii în fata sfințeniei tale care ruşinează pe cei ce nu mai cred că Dumnezeu lucrează în Biserica Sa şi îți mărturisim că inimile noastre suspină după liniştea ta, după dragostea ta de Dumnezeu, de oameni şi de vrăjmaşi. Mărturisim că avem nevoie de mijlocirea ta pentru noi la Dumnezeu, Sfinte Siluane, că mult suntem tulburati în aceasta lume care ne învață să fim răi, iubitori de slavă deşartă şi orbi ai păcatului. Roagă-L, Părinte sfinte, să ne dăruiască şi nouă blândețea Sa, îndelunga-răbdare, tăcerea, înfrânarea şi iubirea Lui cea dumnezeiască pentru toată făptura.

Sfinte Siluane, tu care ai trecut prin atâtea încercări duhovniceşti întărit de Sfântul Duh, nu ne lăsa să fim înghițiți de marea lumii acesteia. Fii călăuza noastră, fii povățuitorul nostru, mijloceşte pururea pentru noi ca să stingem văpaia patimilor, să biruim răul din inimile noastre şi astfel să ne mântuim sufletele. Aşa, Cuvioase Părinte Siluane, podoaba călugărilor din Sfântul Munte al Athosului, cel care te-ai făcut pe tine lăcaş Sfintei Treimi, izbăveşte pe cei ce cu credință săvârşesc prea cinstită pomenirea ta şi pe cei ce sărută cu evlavie moaştele tale, spre slava Celui ce S-a proslăvit în tine şi dăruieşte prin tine tămăduire tuturor celor ce aleargă la ajutorul tău.

Văzând răutatea şi nimicnicia noastra, Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce l-ai numărat pe Sfântul Siluan în ceata aleşilor Tăi, trimite-l nouă ca pe un adevărat Părinte, spre a ne povățui cum să traim o viață cuviincioasă, o viață de nevoință şi de rugăciune, că să Te aflăm milostiv în ceasul morții şi la Înfricoşătoarea Judecată. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI MARCU MĂRTURISITORUL EPISCOPUL EFESULUI



Facere a monahului Andrei Kapsocalivitul

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1:

Pe alesul şi marele mărturisitor veniți o iubitorilor de mucenici să lăudăm pe Marcu cel următor scaunului apostolesc, pe cel întocmai cu apostolii şi de un obicei cu Ioan Evanghelistul, să-l cinstim cu laude zicând: ***Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!***

Icosul 1

Următor îngerilor te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule Marcu, şi ales fiind din pântecele maicii tale cu adevărat ca un luceafăr între stele te-ai arătat, pentru care te lăudăm:
Bucură-te cel scris în cartea vieții cea din ceruri
Bucură-te luceafăr între sfinți luminător
Bucură-te că îngerilor cu viețuirea ai urmat
Bucură-te cel ce arhanghelilor cu mărturisirea te-ai asemănat
Bucură-te cel ce din scutece cu laptele duhovnicesc te-ai hrănit
Bucură-te că obiceiurilor bătrân te-ai arătat
Bucură-te lauda cuvioasei tale maici
Bucură-te rod al sfintei rugăciuni
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 2-lea

Împărate ceresc, slavă se cuvine Ție Celui ce trimiți luminători şi povățuitori la vremi de cumpănă şi de prigoană, între care în vremurile cele de pe urmă l-ai arătat şi pe sfântul Marcu, dimpreună zicând Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Pildă de fapte bune de milostenie şi de înfrânare ai fost dăruit de Dumnezeu lumii, tu care nu ți-ai îngropat talantul ci l-ai înmulțit spre a primi de la Dumnezeu răspuns bun, te rugăm primeşte această cântare:
Bucură-te păstorule al Efesului
Bucură-te luminătorule de Dumnezeu trimis
Bucură-te tuturor pildă de fapte bune
Bucură-te cel ce cu înfrânarea şi cu milostenia te-ai împodobit
Bucură-te iubitorule de feciorie
Bucură-te că darul ce l-ai primit l-ai înmulțit
Bucură-te că pentru răspuns bun te-ai îngrijit
Bucură-te că rugăciunea ta cu adevărat s-a împlinit
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 3-lea

Ajungând la vârsta bărbatului desăvârşit, nu atât cu anii cât cu mintea cea înțeleptită, te-ai arătat ca o rază ce străluceşti din lumina Sfintei Treimi, pe care o lăudăm cu cântarea: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Înger pământesc şi om ceresc, cu ce gură te vom lăuda pe tine şi cu ce glas vom putea povesti darurile tale ce ai luat de la Dumnezeu, pentru care ai fost ridicat la scaunul Efesului ca o lumină pusă în sfeşnic ce luminează tuturor, de la care auzi:
Bucură-te bărbat desăvârşit în înțelepciune
Bucură-te că se minunează cei ce aud de bogăția darurilor tale
Bucură-te înger pământesc şi om ceresc
Bucură-te cel ce vrednic eşti întru arhierie
Bucură-te cel ce prin nevoințe te-ai adus întru curăție
Bucură-te că dragostea cu adevărul ai împreunat
Bucură-te că Filioque eres catolicesc ai arătat
Bucură-te că primatul papal dogmatisind l-ai surpat
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 4-lea

Vechea mitropolie a Efesului oarecând în vremurile vechi scaun apostolesc fiind în care a stat ucenicul cel iubit al Mântuitorului, tu primindu-l, cu acela te-ai sârguit a te asemăna lui Hristos Dumnezeu cântându-i: Aliluia!

Icosul al 4-lea

De la începutul păstoriei tale, preaminunate părinte, de toți ai fost cunoscut ca fiind păstor adevărat şi toți slăveau pe Dumnezeu şi pe tine te lăudau zicând:
Bucură-te vas de mult preț al lui Hristos
Bucură-te ce cu viețuirea te-ai arătat mult-cuvios
Bucură-te ce prin cuvinte ai grăit luminos
Bucură-te ce până la sânge te-ai împotrivit ereticilor
Bucură-te că te-ai făcut următor Apostolilor
Bucură-te ce neîmblânzit ai asuprit pe draci
Bucură-te cel ce cuvintele latinilor în cenuşă le prefaci
Bucură-te că pe apostații ierarhi i-ai mustrat
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 5-lea
Cu voia ta Doamne pentru păcatele noastre ai adus necazuri şi prigoniri, pe care pentru dreptate le primim; dar te rugăm încetează bătaia, potoleşte mânia, pentru rugăciunile sfântului Marcu pentru care Te lăudăm zicând: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Începând lupul cel depărtat de Biserică a sfâşia turma lui Hristos, tu ca un diamant tare i-ai stat împotrivă, pentru care ai atras asupra ta ura celor mai mari ai Romei, iar noi fericindu-ți îndrăzneala te binecuvântăm strigându-ți:
Bucură-te făclia prealuminată a Bisericii
Bucură-te ce cu lumină ai orbit ereticii
Bucură-te că la pocăință pe toți i-ai chemat
Bucură-te că tâlhăreştilor sinoade nu te-ai plecat
Bucură-te că doar cei învârtoşați nu te-au urmat
Bucură-te că nu ai pregetat cu blândețe a-i mustra
Bucură-te că prin cuvinte sfinte la Ortodoxie pe mulți ai adus
Bucură-te că minciuna catolicilor nu te-a supus
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al-6-lea
Împăratul Ioan al Bizanțului cerând ajutor apusenilor în nevoile poporului în vreme de război, legat-a prieteşug cu latinii, iar tu nicicum nu ai vrut a întări acest sfat, ci drept mărturiseai şi-L slăveai pe Hristos Dumnezeu zicând: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Chemând papa în cetatea Florenței pe ortodocşii arhierei din toată lumea, fost-ai şi tu chemat la acel rău sobor, şi punându-ți înainte dogmele ereticeşti, te ispiteau să te învoieşti cu ei, iar tu nicidecum nu ai voit a auzi de aceasta ci îndată i-ai mustrat pe față, pentru care te lăudăm:
Bucură-te ce pe latini i-ai vădit de eres
Bucură-te că la învățarea norodului ortodox ai purces
Bucură-te că nu ai răbdat dezbinarea Bisericii
Bucură-te că nu ai semnat zapisul cu catolicii
Bucură-te voinic propovăduitor al Sfintei Tradiții
Bucură-te că te-ai împotrivit unirii cu schismaticii
Bucură-te că cele şapte soboare ți-au fost dreptar
Bucură-te ale catolicilor cârteli zadarnice le-ai făcut
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al-7-lea
Singur sfinte părinte te-ai aflat în acel nelegiuit sobor ca un fiu al luminii, mărturisind dogma Sfântului Duh care purcede numai din Tatăl, dar închinat dimpreună cu Fiul, o singură Dumnezeire în trei ipostasuri, căreia Îi cântăm: Aliluia!

Icosul al-7-lea
Duhul Sfânt pe care l-ai mărturisit după învățăturile Sfinților Părinți te-a întărit pe tine cel ce erai sfințit de El, spre a răbda prigoana şi însingurarea, pentru care auzi:
Bucură-te aur preastrălucit
Bucură-te că în foc te-ai lămurit
Bucură-te că mărturisind te-ai mântuit
Bucură-te că pe demoni i-ai asuprit
Bucură-te credincios apărător al credinței
Bucură-te păstrător al Sfintei Tradiții
Bucură-te tâlcuitor iscusit din scripturi

Bucură-te luminos povățuitor de mulțimi
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al-8-lea

Ca altă dată un nou Moise te-ai arătat că din muntele cel sfânt pogorându-te către poporul cel păcătos, le-ai sfărâmat ereticesul aşezământ şi idolul pe care şi l-au făcut, aruncându-l degrab sub blestemul Sfinților Părinți, pe cei ce nu ştiau să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Văzându-te fiii blestemului celui veşnic că nu te pleci hotărârilor lor, care nicidecum nu au putut a te pleca în vicleşuguri, au aruncat pricini nedrepte asupra ta, prin care în surghiun te-au trimis, iar poporul cel binecredincios departe de tine fiind, îți cânta:
Bucură-te surpătorul ereticeştilor oşti
Bucură-te înfricoşătorul netrebnicilor papistaşi hulitori
Bucură-te ridicătorul înşelaților ce se smeresc
Bucură-te rană mult chinuitoare latinilor eretici
Bucură-te pierzătorul anatemelor celor mincinoase
Bucură-te dumnezeiasca lumină a celor prigoniți pentru dreptate
Bucură-te povățuitor şi cârmaci ortodocşilor
Bucură-te vrednic stareț al monahilor evlavioşi
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al-9-lea

Nu ai încetat, părinte, a scrie epistole şi învățături care erau pline de Duh Sfânt, în care rătăcirea catoliceştilor învățături o arătai; pentru aceasta noi cei binecredincioşi îl lăudăm pe Dumnezeu cântându-i: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Toată cetatea Bizanțului căzută la un gând cu papa Romei o ai afurisit, iar mica turmă ce nu s-a învoit cu neadevărul pe tine te-au luat păstor, care cu un glas te laudă:
Bucură-te stea ce ai condus pe necredincioşi la credință
Bucură-te cel prin care se luminează norodul
Bucură-te izgonitorul de iscusite vicleşuguri
Bucură-te făcător de nemincinoase minuni
Bucură-te mângâietor al căzutelor făpturi
Bucură-te stâlp de foc al credinței
Bucură-te ce neclintit ai pătimit umilințe
Bucură-te temelia dreptei credințe
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 10-lea

În sfântul munte al Athonului, venind spre închinare, înştiințare de la Dumnezeu primind sfinții părinți, de a ta venire toți s-au bucurat, care cu sârguință spre a primi binecuvântare de la tine un singur arhiereu ortodox pe tine te mărturiseau, slăvind pe Dumnezeu cu cântarea: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Venind mai marele Sfântului Munte în insula Limnos unde erai întemnițat, cu întrebări te-a cercetat despre dreapta credință, şi primind răspunsul tău cel dreptmăritor, îndată toate lavrele din muntele Athonului ți-au viersuit cântare, lăudându-te aşa:
Bucură-te cela ce prin feciorie te-ai curățit
Bucură-te cela ce prin nevoințe te-ai luminat
Bucură-te că prin mărturisire te-ai desăvârşit
Bucură-te că prin isihie cu mintea ai văzut lămurit

Bucură-te că inima prin rugăciune ți-ai neprihănit
Bucură-te că de glasul conştiinței ai ascultat
Bucură-te că simțurile trupeşti cu duh le-ai adăpat
Bucură-te că sufletul nu ți-ai întinat
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 11-lea

Care laude sau ce cuvinte pot zugrăvi bucuria ce le-ai pricinuit celor dreptcredincioşi în vremurile acelea de prigoană, când toți după Hristos Dumnezeu şi preacurata Lui Maică, pe tine ajutor te-au agonisit, strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Întețindu-se relele chinuiri şi trupul slăbindu-ți din pricina frigului şi flămânzirii, abătutu-sa asupra ta boala ce nu te-a lăsat până în sfârşit, pentru care te fericim cu unele ca acestea:
Bucură-te cela ce din umbra patimilor ne-ai scos
Bucură-te că la liman duhovnicesc ne-ai adus
Bucură-te rugător pentru cei neiscusiți în credință
Bucură-te dascăl celor iubitori de adevăr întru dreptate
Bucură-te mângâietor celor ce zac întru umilințe
Bucură-te părinte al monahilor celor ce petrec în trezvie
Bucură-te sfânt povățuitor al preoților cuvioşi
Bucură-te mare luminător al ierarhilor ortodocşi
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 12-lea

Cu ce laude vom ritorisi minunile tale Doamne, care ai întărit mulțimea mucenicilor ce au pătimit până la sânge pentru iubitul Tău Fiu Iisus Hristos, de nu vom cânta: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Astăzi la fericitul tău sfârşit, părinte sfinte, toți doresc să audă cuvântul tău cel de pe urmă, iar tu ca un adevărat slujitor al lui Dumnezeu, poruncă ai lăsat ca la a ta îngropare niciunul să nu vină din cei căzuți în reaua credință, şi nici la al tău mormânt să nu slujească nimeni din latinii cei hulitori, apoi cu veselie sufletul l-ai dat lui Dumnezeu, iar noi îți cântăm:
Bucură-te că această zi este de bucurie pentru tine
Bucură-te că Hristos ți-a dat cereasca împărăție
Bucură-te că multe minuni se fac la al tău mormânt
Bucură-te bucuria iubitorilor de adevăr curat
Bucură-te preacuvios părinte de dragoste luminat
Bucură-te soare care niciodată nu apui
Bucură-te piatră de poticnire apostaților de azi
Bucură-te cela ce pe temeiul Credinței Ortodoxe ne înalți
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Condacul al 13-lea

O întru tot lăudate sfinte Marcu, primeşte aceste puține laude ce le aducem din inimi smerite şi te milostiveşte spre noi cei ce cădem cu smerită rugăciune către tine; grăbeşte spre a ne ajuta căci ridicatu-s-au prigoniri şi dureri negrăite, ca dimpreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Următor îngerilor te-ai arătat de Dumnezeu purtătorule Marcu, şi ales fiind din pântecele maicii tale cu adevărat ca un luceafăr între stele te-ai arătat, pentru care te lăudăm:
Bucură-te cel scris în cartea vieții cea din ceruri

Bucură-te luceafăr între sfinți luminător
Bucură-te că îngerilor cu viețuirea ai urmat
Bucură-te cel ce arhanghelilor cu mărturisirea te-ai asemănat
Bucură-te cel ce din scutece cu laptele duhovnicesc te-ai hrănit
Bucură-te că obiceiurilor bătrân te-ai arătat
Bucură-te lauda cuvioasei tale maici
Bucură-te rod al sfintei rugăciuni
Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!

Şi **Condacul întâi**

Pe alesul şi marele mărturisitor veniți o iubitorilor de mucenici să lăudăm pe Marcu cel următor scaunului apostolesc, pe cel întocmai cu apostolii şi de un obicei cu Ioan Evanghelistul, să-l cinstim cu laude zicând: **Bucură-te sfinte Marcu mare mărturisitor şi apărător al Ortodoxiei!**

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC PANTELIMON



27 iulie

După obişnuitul început, se zic:

CONDACELE şi ICOASELE:

Condacul 1:
Înaintea celui cu chip şi nevinovăţie îngerească, a vrednicei slugi a Domnului nostru, care prin nestrămutată credinţă s-a învrednicit a sta alături de scaunul nemuritorului împărat, Pantelimon, ridicăm rugăciunile noastre şi cerem să ne asculte durerile şi cu puterea ce-i este dată de ia Dumnezeu ca un doctor fără de arginţi, să ne cerceteze degrab şi să înlăture de la noi bolile sufleteşti şi trupeşti, ca izbăviţi cu platoşa bunătăţii sale, în tresăltări de bucurie, să-i cântăm: ***Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane***

Icosul 1
Din pruncie ţi-ai păstrat sufletul curat, mucenice, căci maica ta cu mare grijă ţi-a sădit în inimă credinţa în dulcele Iisus, pe care mai târziu bătrânul Ermolae, stropind-o cu apa cea vie, pe care şi el o avea de la împăratul nemuritor, ai părăsit păgânătatea şi ţi-ai deschis larg sufletul să primeşti pe Hristos; pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, sfinte cu adâncă judecată;
Bucură-te, că dreaptă ţi-a fost credinţa urmată;
Bucură-te, al pieritorilor zei dispreţuitor;
Bucură-te, al blândului Iisus următor;
Bucură-te, că după Domnul ai însetat;

Bucură-te, că dreaptă răsplătire ai căpătat;
Bucură-te, că n-ai ținut la bogății pământeşti;
Bucură-te, cel ce ți-ai adunat comori cereşti;
Bucură-te, cel ce stai între cetele sfinților;
Bucură-te, ajutătorul năpăstuiților;
Bucură-te, podoaba creştinilor cea neprețuită;
Bucură-te, mângâierea noastră mult dorită;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 2-lea
De mic rămas fără mamă, sfinte, ai fost dat de tatăl tău la învățătură păgânească şi la meşteşugul vindecărilor cu puterea zeilor; dar ca o trestie neânfrântă ai rămas în nujlocui vânturilor vrăjmaşe şi nu ai găsit alinare până ce n-ai aflat calea Dumnezeului celui adevărat, Căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 2-lea
Adânc fiind rănit de dragostea în Hristos, când veneai de la Ermolae şi ai întâlnit pe copilul muşcat de viperă, atunci întâia oară te-ai rugat în genunchi lui Dumnezeu, de la care a şi venit mântuirea, căci copilul a înviat, vipera a murit, iar tu ai primit botezul şi te-ai împărtăşit cu trupul şi cu sângele Domnului; pentru care te lăudăm aşa:
Bucură-te, tinerețe închinată lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bolnavilor cea cu folos;
Bucură-te, cel ce ştii să înalți la ceruri rugăciuni;
Bucură-te, cel ce peste noi reverşi minuni;
Bucură-te, că Domnul putere ți-a dat;
Bucură-te, cel ce copilul ai înviat;
Bucură-te, bucuria multor îndurerați;
Bucură-te, uimirea multor învățați; Bucurâ-te, ostaş neînvins al lui Hristos;
Bucură-te, că ai aprins credința creştină în inimile multora;
Bucură-te, întoarcerea multor rătăciți;
Bucură-te, mângâierea celor amărâți;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 3-lea
Deşi cu trup omenesc pe pământ, sufletul ți l-ai înălțat spre cer. Pentru aceasta, cu dreptate te privesc credincioşii ca pe o stea cerească, de unde vine raza mântuirii în toate necazurile; drept care împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea
Râvnă multă ai pus, sfinte, ca să întorci de la închinarea de idoli către Domnul chiar pe tatăl tău, dar el tot păgân a rămas, până ce a văzut tămăduirea pe care ai dat-o, în numele lui Hristos, unui orb şi atunci împreună cu acela, a primit botezul. Pentru aceasta primeşte de la noi laudă ca aceasta:
Bucură-te, cercetător al durerilor;
Bucură-te, vindecător ai orbilor;
Bucură-te, cel ce dai lumină ochilor trupeşti şi celor sufleteşti;
Bucură-te, sfărâmător al curselor diavoleşti;
Bucură-te, al sufletului tău vmător;
Bucură-te, al doctorilor doctor;
Bucură-te, că lucrezi cu puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că în tine nădăjduim şi noi;
Bucură-te, stăvilar al potrivnicilor;
Bucură-te, lauda îngerilor;
Bucură-te, a paginilor mirare;

Bucură-te, bucuria mamei tale;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 4-lea

Ca norul ce umbrea pe evrei în pustie, astfel te-ai arătat Nicomidiei şi apoi întregii lumi, căci oricine aleargă la tine cu credință găseşte alinare, fiind împuternicitul şi alesul Domnului, Căruia pentru darul ce ți-a dat îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Ca fulgerul s-a răspândit vestea bunătății şi a minunilor tale, sfinte, făcând să se îngrijoreze învățătorii pagini, care îndată au cerut împăratului pierderea ta, ca a unuia ce eşti părta şul lui Hristos, iar tu neabătut ai rămas în credință; pentru care îți cântăm:
Bucură-te, cel ce ți-ai împărțit moştenirea săracilor;
Bucură-te, cel ce prin case şi închisori milostenie şi tămăduiri aduci celor necăjiți;
Bucură-te, îngrozirea păgâneştilor conducători;
Bucură-te, că deşertăciunea păgânească vrei să omori;
Bucură-te, cel ce împăratului ai fost împotrivitor;
Bucură-te, că Hristos în luptă ți-a fost întăritor;
Bucură-te, că mulțime de chinuri ți-au pregătit;
Bucură-te, cel ce cu răbdare chinurile ai suferit;
Bucură-te, că mulți, privindu-te, cu tine au crezut;
Bucură-te, cel ce Domnului noi mucenici ai făcut;
Bucură-te, cel ce simți bucurie în chinuri;
Bucură-te, ce! de la care moştenim frumoase pomeniri;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 5-lea

Cele ce pentru pagini erau de preț pentru tine erau fără de preț; şi cele fără de preț la ei erau de mare preț la tine; căci ai disprețuit dregătoriile şi bogățiile vremelnice cu care erai ispitit, pentru a câştiga bunătățile nepieritoare de la Dumnezeu, Căruia îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Neînduplecat văzându-te, împăratul a poruncit să fii spânzurat gol pe lemn, cu fiare să fii sfâşiat şi cu făcui ars, dar nepieritorul împărat neatins te-a păstrat, spre uimirea tuturor; de care lucru şi noi minunându-ne, cântăm:
Bucură-te, că ai dovedit împăratului puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că un vechi slăbănog s-a tămăduit prin darul tău;
Bucură-te, că păgânătatea de ruşine a rămas;
Bucură-te, că vrăjmaşii ți-au cerut noi torturi într-un glas;
Bucură-te, sfinte, care ți-ai pus trupul spre chinuri;
Bucură-te, cel pătruns de credință adâncă;
Bucură-te, că, gândindu-te la Domnul, te-ai mângâiat;
Bucură-te, că, Hristos în chipul lui Ermolae ți s-a arătat;
Bucură-te, că fiarele cu care erai sfâşiat ca ceara s-au muiat;
Bucură-te, că de pe lemnul chinurilor sănătos ai fost slobozit;
Bucură-te, că făcliile cu care erai ars s-au stins;
Bucură-te, că înfocată credință în inimile multora ai aprins;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al-6-lea

Pe gânduri ai pus pe cei ce te chinuiau, sfinte, şi încruntați la față şi la suflet, se întrebau de unde ai atâta putere şi de ce zeii nu te pierd? Atunci au iscodit noi chinuri, pe care tu primindu-le încrezător în puterea lui Dumnezeu, cântar. Aliluia!

Icosul al-6-lea

Plumb mult într-un cazan punând şi sub limbile focului topindu-l, ai fost aruncat în această văpaie cu nădejdea deşartă că acum se va sfârşi cu tine, dar tu, viteazule mucenic, iarăşi nevătămat ai rămas, precum mai înainte Dumnezeu păzise pe măritul apostol Ioan. Pentru aceasta îţi cântăm:
Bucură-te, floarea nădejdilor către Dumnezeu;
Bucură-te, în boli şi în necazuri izbăvitorul meu;
Bucură-te, pentru noi, păcătoşii, al lui Dumnezeu îmblânzitor;
Bucură-te, al rugăciunilor noastre către Domnul purtător;
Bucură-te, tare sprijinitor al copiilor noştri;
Bucură-te, îndestularea cea bună a caselor noastre;
Bucură-te, rouă ce inimile răcoreşti;
Bucură-te, cel ce de asupriri ne izbăveşti;
Bucură-te, vindecarea celor ce de la oameni nu-şi găsesc alinare;
Bucură-te, că din valurile deznădejdilor prin tine aflăm izbăvire;
Bucură-te, cel ce văpaia plumbului ai răcorit;
Bucură-te, cel ce cunună neveştejită ţi-ai pregătit;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al-7-lea

Zile de-a rândul ai fost chinuit, sfinte, dar acestea mai multă răsplătire ţi-au adus şi mulţumirea mai mult ţi-a crescut, când cu chinurile tale, dor mare ai aprins în inimile multora, să părăsească zeii şi să treacă la Hristos, cântându-I; Aliluia!

Icosul al-7-lea

Piatră ţi-au legat de gât, Pantelimoane, şi în mare ai fost aruncat, dar Stăpânul marilor şi pe tine şi piatra a făcut-o uşoară şi plutitoare, căci ai mers pe luciul apei, ieşind la mal. Deci, bucurându-ne şi minunându-ne, îţi cântăm: Bucurâ-te, cel ce nu te înfricoşezi de chinuri, viteazule;
Bucură-te, cel înarmat cu bărbăţie şi credinţă, alesule;
Bucură-te, al puterii firii înfrângâtor;
Bucură-te, al adâncului mării stăpânitor;
Bucură-te, plutitor deasupra apelor;
Bucură-te, vieţuitor deasupra ispitelor;
Bucură-te, tinere plin de mireasmă duhovnicească;
Bucură-te, dobânditor de slavă cerească;
Bucură-te, liman al celor îngreuiaţi;
Bucură-te, mulţumirea celor îndureraţi;
Bucură-te, răspânditorule al credinţei;
Bucură-te, iubitorule al umilinţei;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al-8-lea

Nici tinereţea, nici nevinovăţia şi nici puterea minunilor tale, n-au schimbat inimile chinuitorilor, ci mai rău sporind în mânie, îţi iscodeau alte pătimiri creând că pot pune lumina sub obroc; iar tu făclie mai luminoasă te arătai, spre bucuria lui Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Neîncetat ai fost ispitit cu bunătăţi şi cinstiri lumeşti, dar ca pe nişte curse în calea către cer judecându-le, ai fost aruncat în mijlocul leilor şi neliniştiţi te-au privit, dorind să-ţi vadă trupul sfâşiat; dar Stăpânul tuturor gurile fiarelor a închis; pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce eşti cu nevinovăţie încununat;
Bucură-te, că pentru nevinovăţie la chinuri ai fost dat;
Bucură-te, că lupta cea bună ai luptat;

Bucură-te, că Dumnezeu minunat te-a arătat;
Bucură-te, lumină ce sub obroc nu s-a putut pune;
Bucură-te, viețuitor plin de fapte bune;
Bucură-te, cel ce bunătățile lumeşti curse le socoteşti;
Bucură-te, că te-ai făcut asemenea oştilor cereşti;
Bucură-te, noule Daniele, aruncat în mijlocul leilor;
Bucură-te, că fiarele s-au făcut asemenea mieilor;
Bucură-te, că vrăjmaşii doreau să te piarză;
Bucură-te, că Hristos nevătămat te-a păzit;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al-9-lea
Văzând tăria ta, sfinte, mulți din pagini au crezut în Hristos, V pentru care lucru împăratul de mânie a fost cuprins, iar tu, Pantelimoane, te veseleai pentru vinari de noi suflete, cu care şi noi cmtăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea
Şi pe roată cu cuie ai fost chinuit, dar roata s-a sfărâmat, lovind pe mulți necredincioşi şi fermecător socotindu-te, ai mărit pe preotul Ermolae, dascălul tău. Atunci cu trei ostaşi te-au însoțit, sfinte, spre a-l aduce împăratului care şi lui îi dorea sfârşitul. Deci pentru noua jertfă ce prin tine se pregăteşte grăim:
Bucură-te, propovăduitorul dumnezeieştii credințe;
Bucură-te, cel ce înfrunți mâniile aprinse;
Bucură-te, că pe roată ai fost strunjit;
Bucură-te, că de creştinătate eşti preamărit;
Bucură-te, cel ce ai fost socotit fermecător;
Bucură-te, căci cu Hristos te-ai arătat biruitor;
Bucură-te, al lui Ermolae de mucenicie vestitor;
Bucură-te, căci cu dascălul tău eşti patimilor;
Bucură-te, că ucenici ai lui Ermolae, Erimp şi Ermocrat s-au arătat;
Bucură-te, că la moartea lor, pământul s-a cutremurat;
Bucură-te, cel ce Treimii pe pământ ai slujit;
Bucură-te, că prin vindecări doctor al Domnului te-ai dovedit;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 10-lea
Zadarnice au fost chinurile paginilor, sfinte, căci drumul ți-a fost drept către Hristos; pentru aceasta te-ai învrednicit de darul tămăduirilor ce-l verşi tuturor celor ce cu credință vin la tine cu rugăciuni şi cu care cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea
Cine nu te va lăuda, văzându-te cu ochii minții, că ai fost împins şi izbit ca un răufăcător, spre marginea Nicomidiei, unde ți se hotărâse tăierea capului şi tu mai liniştit şi mai vesel te-ai arătat. Pentru aceasta din nou primeşte această laudă:
Bucură-te, cel ce loviri ca Domnul ai primit;
Bucură-te, că pentru Iisus toate ai suferit;
Bucură-te, că în chinuri Domnului slavă dădeai;
Bucură-te, că împărăția cerească cu dor o căutai;
Bucură-te, că numele din Pandoleon țt-a fost schimbat;
Bucură-te, că glas din cer Pantelimon te-a chemat;
Bucură-te, că după nume eşti mult-miluitor;
Bucură-te, că după fapte eşti mult-îndurâtor;
Bucură-te, că fața ca de înger ți s-a făcut;

Bucură-te, că chinuitorii în lături s-au abătut;
Bucură-te, că spre lovire călăii ai îndemnat;
Bucură-te, că abia îndrăznind capul ți-au tăiat;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 11-lea

Cu durere dreptcredincioşii au privit sfârşitul tău, Pantelimoane; căci tu le-ai fost flacără nestinsă a dreptei credințe, miluitor al celor lipsiți şi vindecător al celor bolnavi, dar ne mângâiem că te-ai suit la Dumnezeu, de unde nu încetezi a privi spre mulțimea ce te cheamă în rugăciuni şi, izbăvind-o de dureri, cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Senin la suflet şi blând la chip ți-ai primit sfârşitul, trecând O astfel în împărăția cerească, unde eşti întâmpinat de Sfânta Treime şi aşezat de-a dreapta Sa, mărit de sfinți şi de puterile cereşti; pentru care laudă ca aceasta îți aducem:
Bucură-te, mireasmă ce până la cer te-ai ridicat;
Bucură-te, că duhul tău Treimii l-ai încredințat;
Bucură-te, mult-plânsule de credincioşii pământului;
Bucură-te, mult-lăudatule de puterile cereşti;
Bucură-te, a lui Ermolae, Erimp şi Ermpcrat bucurie;
Bucură-te, cu înaintaşii mucenici împreună-viețuire;
Bucură-te, că de pământ nicidecum nu te-ai depărtat;
Bucură-te, că în rugăciuni pe orice credincios ai ascultat;
Bucură-te, albină ce te-ai îmbogățit în fapte bune;
Bucură-te, că ai fost încoronat cu nepieritoare cunune;
Bucură-te, piatră la temelia creştinătății;
Bucură-te, înfrângător al păgânătății;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 12-lea

Lupta cea bună ai luptat, credința ai păstrat, mulțumindu-ți sufletul, că ai urmat lui Hristos, iar pentru noi ai rămas vrednică pildă, ca, privind la tine, să-ți urmăm credința şi în ispite să ne înarmăm cu armele tale şi biruitori să mulțumim iui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Şi după moarte ai săvârşit minuni, Pantelimoane, căci în loc de sânge lapte a curs din grumazul tău şi măslinul de care ai fost legat spre tăiere, în vederea tuturor s-a umplut de roade; de aceea iarăşi auzi de la noi:
Bucură-te, bucuria Tatălui;
Bucură-te, lauda Fiului;
Bucură-te, desfătarea Duhului sfânt;
Bucură-te, miluirea celor de pe pământ;
Bucură-te, izvor nesecat de tămăduiri;
Bucură-te, izbăvitor de chinuri;
Bucură-te, doctor sufletesc şi trupesc;
Bucură-te, alesule al Tatălui ceresc;
Bucură-te, cel ce linişteşti sufletele;
Bucură-te, cel ce îmblânzeşti cugetele;
Bucură-te, cel ce scapi de urgia duşmanilor;
Bucură-te, cel ce înlături norul suspinelor;
Bucură-te, cel ce primeşti gândurile şi puterile;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Condacul al 13-lea
Sfinte Mare Mucenice şi tămăduitorule, Pantelimoane, ţie îţi vărsăm durerile noastre de multe feluri şi tu fără întârziere, cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre Care ne eşti mijlocitor, auzind suspinuri înăbuşite în noapte, în zi, în pat de suferinţă, în călătorii, fii celor ce se roagă ţie, după nevoile fiecăruia: celor nelinişţiţi, liniştitor, celor asupriţi, apărător, celor în primejdii, izbăvitor, celor învăluiţi în păcate, scutitor, rătăciţilor îndrumător, bolnavilor deplin vindecător, orfanilor tată, văduvelor părinte, soţilor întăritor în căsnicie, celor porniţi cu răutate, îmblânzitor şi ne întăreşte în faţa necazurilor, căci suntem slabi şi istoviţi, sfinte, şi astfel cu puterea ta, descătuşaţi de amărăciunile noastre, să petrecem în mulţumire, cântând lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice **Icosul întâi**
Din pruncie ţi-ai păstrat sufletul curat, mucenice, căci maica ta cu mare grijă ţi-a sădit în inimă credinţa în dulcele Iisus, pe care mai târziu bătrânul Ermolae, stropind-o cu apa cea vie, pe care şi el o avea de la împăratul nemuritor, ai părăsit păgânătatea şi ţi-ai deschis larg sufletul să primeşti pe Hristos; pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, sfinte cu adâncă judecată;
Bucură-te, că dreaptă ţi-a fost credinţa urmată;
Bucură-te, al pieritorilor zei dispreţuitor;
Bucură-te, al blândului Iisus următor;
Bucură-te, că după Domnul ai însetat;
Bucură-te, că dreaptă răsplătire ai căpătat;
Bucură-te, că n-ai ţinut la bogăţii pământeşti;
Bucură-te, cel ce ţi-ai adunat comori cereşti;
Bucură-te, cel ce stai între cetele sfinţilor;
Bucură-te, ajutătorul năpăstuiţilor;
Bucură-te, podoaba creştinilor cea nepreţuită;
Bucură-te, mângâierea noastră mult dorită;
Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane

Şi **Condacul întâi**
Înaintea celui cu chip şi nevinovăţie îngerească, a vrednicei slugi a Domnului nostru, care prin nestrămutată credinţă s-a învrednicit a sta alături de scaunul nemuritorului împărat, Pantelimon, ridicăm rugăciunile noastre şi cerem să ne asculte durerile şi cu puterea ce-i este dată de ia Dumnezeu ca un doctor fără de arginţi, să ne cerceteze degrab şi să înlăture de la noi bolile sufleteşti şi trupeşti, ca izbăviţi cu platoşa bunătăţii sale, în tresăltări de bucurie, să-i cântâm: **Bucură-te, Mare Mucenice şi tămăduitorule Pantelimoane**

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH MUCENIC TEODOSIE DE LA MĂNĂSTIREA BRAZI



22 septembrie

TROPARUL SFÂNTULUI

glasul 1:
Podobie: Prea lăudaților mucenici ...

Arătatu-te-ai, Ierarhe Teodosie, sfeşnic pururea luminos şi mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai, prin slujire şi mucenicie, ca o jertfă preacurată, aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu sa daruiasca sufletelor noastre pace şi mare milă.

După obişnuitul început, se cântă:

CONDACELE şi ICOASELE

Condacul 1
Vrednicului păstor al turmei lui Hristos, râvnitorului Ierarh Teodosie, care prin mucenicie s-a arătat apărător al Bisericii strămoşeşti, laudă de mulțumire îi aducem noi, nevrednicii; că acesta s-a arătat odor preastrălucit între ierarhii Moldovei şi pururea rugător către Dumnezeu pentru cei ce, cu credință şi cu dragoste, îi cântă: ***Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!***

Icosul 1:
Din pruncie te-a hărăzit Dumnezeu a fi vas ales al harului Său, căci binecredincioşii tăi părinți ți-au

umplut inima şi sufletul de iubire sfântă şi de învățătura cea adevărată a Bisericii. Întrarmat fiind cu daruri alese, ți-ai închinat viața împlinirii virtuților creştineşti, pentru care îți aducem această cuvenită cântare:
Bucură-te, cel ce din brațele maicii tale pomul vieții a înflorit întru tine;
Bucură-te, că din copilarie ai început călătoria către Dumnezeu;
Bucură-te, că din casa părintească te-ai arătat ca un vas sfințit;
Bucură-te, că din pruncie sufletul tău a fost locaş al Sfântului Duh;
Bucură-te, cel ce ai fost ca o stâlpare de finic înaintea Domnului;
Bucură-te, că îngerul păzitor ți-a arătat calea cea bună de urmat;
Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu a împodobit viața ta;
Bucură-te, că ai căutat comoara cea adevărată pe care ai găsit-o în Biserica Domnului;
Bucură-te, că fiu al luminii te-a arătat pe tine viețuirea ta;
Bucură-te, că pe calea cea bună credința în Dumnezeu te-a călăuzit;
Bucură-te, că multă stăruință ai arătat pentru îmbunătățirea vieții tale;
Bucură-te, că ai înmulțit talantul ca sluga cea binecredincioasă;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 2-lea

Ascultând glasul chemării celei de Sus, ai luat Crucea şi ai urmat lui Hristos, îndreptându-ți paşii către viața călugărească de la Mănăstirea Brazi din Vrancea natală, unde, prin osârdie şi nevoință, te-ai făcut bineplăcut lui Dumnezeu, Căruia neîncetat I-ai cântat: Aliluia !

Icosul al 2-lea

Din tinerețile tale, râvnitor al virtuților şi iubitor de nevoințe te-ai arătat. Pentru aceasta, viața ta cea plăcută lui Dumnezeu a fost cunoscută de toți monahii ca o scară dumnezeiască ce duce către ceruri. Primit-ai, cu smerenie şi evlavie, chipul cel îngeresc al călugăriei, pentru care noi, credincioşii, îți împletim cunună de laude, cântând aşa:
Bucură-te, că ai socotit deşertăciuni toate cele omeneşti;
Bucură-te, că năvălirile patimilor le-ai potolit;
Bucură-te, că toate cele pământeşti ca o pânză de păianjen le-ai socotit;
Bucură-te, că ispitele nu te-au putut opri din calea spre sfințenie;
Bucură-te, cel ce pe piatra credinței ți-ai aşezat tinerețea ta;
Bucură-te, că, prin viată neîntinată, ai urcat pe scara virtuților;
Bucură-te, că ai căutat cu multă râvnă a ajunge la firea cea dintâi;
Bucură-te, că ai fost ca o viță roditoare în via Domnului;
Bucură-te, că, prin viață curată, ai dobândit frumusețile cele nepieritoare;
Bucură-te, că te-ai făcut sălaş curat al Sfântului Duh, dumnezeiască dragoste arzând întru tine;
Bucură-te, că ai fugit de viforul ispitelor celor vătămătoare de suflet;
Bucură-te, cel ce cu darul lui Dumnezeu ai biruit hotarele firii;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 3-lea

Ca o flacara arzătoare a strălucit viața ta în obştea ce te-a primit, minunate Părinte Teodosie, luminând şi întărind pe cei din jurul tău. Darul Duhului Sfânt te-a mânat ca pe o pasăre în pustie, unde ți-ai adăpat sufletul din izvoarele cele nepieritoare ale vieții sihăstreşti, urcând treptele sfințeniei şi cântând neîncetat lui Hristos Dumnezeu. Aliluia !

Icosul al 3-lea

Curată pornire lăuntrică având, ai căutat înălțarea sufletului, prin sărăcie de bună voie, curăție, deplină ascultare şi neîncetate rugăciuni. Şi, ajungând la frumusețea nepătimirii, vrednicule ostaş al lui Hristos, ai sporit roada Duhului Sfânt întru tine, pentru care îți aducem această cântare:
Bucură-te, că ai intrat în ceata celor ce cu osârdie îl caută pe Domnul;

Bucură-te, că îngerescul chip ți-a fost pavăză împotriva ispitelor;
Bucură-te, că ai trecut de la trăirea în trup la trăirea în duh;
Bucură-te, cel ce, intrând în liniştea sihăstriei, ai împodobit graiul inimii cu frumusețea rugăciunii;
Bucură-te, că, zăvorând uşa ispitelor, zburdările trupului ai veştejit;
Bucură-te, cel ce, prin curată viată călugărească, ai devenit înger în trup;
Bucură-te, că de poftele lumeşti ai fugit, făcându-te ucenic ales al Domnului;
Bucură-te, că, în mănăstire viețuind, desfătarea bunătăților duhovniceşti ai dobândit;
Bucură-te, că, trăind întru sfințenie, cale la ceruri ți-ai pregătit;
Bucură-te, că, prin post şi rugăciune, ai dobândit bunătățile cele veşnice;
Bucură-te, că, trăire curată având, veşmântul cel luminos al mântuirii l-ai împodobit;
Bucură-te, că viața ta scară cerească s-a arătat;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 4-lea
Încununându-ți viața sihăstrească cu daruri dumnezeieşti, Împăratul doririlor te-a chemat la vrednicia arhieriei, alegându-te păstor al turmei celei cuvântătoare din Ținutul Rădăuților. Şi întru această slujire, ca un cărbune dumnezeiesc, ai luminat sufletele celor credincioşi, povățuindu-i la lumina cea neînserată şi învătându-i a cânta lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul al 4-lea
Ca un soare duhovnicesc te-ai arătat păstoriților tăi, Fericite Teodosie, şi, prin pioase rugăciuni la mormântul marelui Voievod Ştefan cel Sfânt de la Putna, ai ținut aprinsă candela credinței şi dragostea de țară. Pentru aceasta, te întâmpinăm cu aleasă cinstire, zicând:
Bucură-te, vrednicule urmaş al Apostolilor, cel ce toate cu înțelepciune le-ai chivernisit;
Bucură-te, că, prin darul arhieriei, ai primit mirul cel ceresc în inima ta;
Bucură-te, păstorule cel bun, care ai intrat prin uşă în staulul oilor;
Bucură-te, că, prin osteneli, chipul Marelui Arhiereu întru tine s-a împlinit;
Bucură-te, că sufletele cele ofilite le-ai udat cu apa Sfântului Duh;
Bucură-te, că te-ai arătat turmei tale ca un spic cu însutită roadă;
Bucură-te, că ostenelile tale au fost ca o bogată pârgă adusă Domnului;
Bucură-te, cel ce cu pâinea cea cerească pe cei credincioşi ai hrănit;
Bucură-te, că ai fost îndrumător şi povățuitor luminat păstoriților tăi;
Bucură-te, că ai socotit turma lui Hristos ca o vistierie dată în grija ta;
Bucură-te, că povățuitor prea iscusit al călugărilor ai fost;
Bucură-te, că nevoințele tale s-au arătat podoabă de mult preț a Bisericii;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 5-lea
Viața ta, placută lui Dumnezeu, s-a făcut cunoscută tuturor, Ierarhe Teodosie; şi, fiind ascultător de Hristos, ai fost chemat să luminezi cu învățăturile tale şi pe cei din Episcopia Romanului, unde ca o stea preastrălucită ai vestit cu tărie pe Soarele Dreptății, Căruia împreună cu tine îi cântăm. Aliluia !

Icosul al 5-lea
Povățuind cu multă dragoste turma cea încredințată ție de către Dumnezeu, ca într-o şcoală duhovnicească, ai umplut de mireasmă dumnezeiască sufletele păstoriților tăi, călăuzindu-i către limanul împărăției cerurilor, pentru care îți cântam:
Bucură-te, cel ce cu darul înțelepciunii ai arătat luminată lucrarea arhieriei tale;
Bucură-te, că pe credincioşi i-ai hrănit cu dreapta învățătură a lui Hristos;
Bucură-te, cel ce din izvorul cel limpede al harului pe mulți i-ai adăpat;
Bucură-te, că ai strălucit ca un sfeşnic minunat în Biserica lui Hristos;
Bucură-te, că ai condus turma ta spre dumnezeieştile limanuri;
Bucură-te, că Evanghelia Domnului cu multă râvnă o ai propovăduit;

Bucură-te, că sufletele cele pustiite roditoare le-ai făcut;
Bucură-te, cel ce cu multă cinste ai stat în ceata arhiereilor;
Bucură-te, că la păşunea cea aleasă ai adus pe credincioşii tăi;
Bucură-te, că ai păstorit turma ta întru cuvioşie şi dreptate;
Bucură-te, că te-ai arătat bun cârmaci al Episcopiei Romanului;
Bucură-te, că, prin arhiereasca ta slujire, ți-ai făcut mai strălucitoare haina sufletului;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al-6-lea
Râvna pentru Hristos şi puterea cuvintelor tale te-au făcut să urci pe treapta cea înaltă a arhipăstoriei, învrednicindu-te pe pământ de cinstea de Părinte al întregii Biserici Moldave, iar în ceruri de lumina cea negraită a slavei lui Dumnezeu, Căruia îi cânți neîncetat. Aliluia !

Icosul al-6-lea
Mai Marele păstorilor te-a chemat, Ierarhe Teodosie, la scaunul de slujire a Bisericii Moldovei greu încercată de năvălirile barbare. Iar tu, Părinte, întrarmat fiind cu puterea lui Hristos, nu te-ai înspăimântat de primejdii, pentru care, primeşte cântarea aceasta:
Bucură-te, că în vasul tău cel pământesc a fost turnat mirul cel ceresc;
Bucură-te, că, slujind oamenilor, ai slujit lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărător şi zid împotriva năvălitorilor celor fără de lege;
Bucură-te, platoşa şi scutul neclintit împotriva duşmanilor adevărului;
Bucură-te, soare dătător de lumina şi căldura lui Hristos;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a răsplătit pentru râvna ta;
Bucură-te, cel ce căile cele strâmbe ale oamenilor le-ai îndreptat;
Bucură-te, slujitor adevărat, că pământul de cer l-ai apropiat;
Bucură-te, stea strălucitoare pe bolta Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, dar dumnezeiesc al poporului nostru binecredincios;
Bucură-te, fluierul cel păstoresc al dreptmăritorilor creştini;
Bucură-te, omule al lui Dumnezeu şi alăuta Duhului;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al-7-lea
Ca zorile dimineții te-ai arătat Bisericii Moldave, cinstite Ierarhe, hrănind cu pâine cerească pe credincioşii tăi; si, asemenea apărătorilor credinței, străbătând ținutul Moldovei, i-ai îmbărbătat cu rugăciune şi cuvânt la mărturisirea lui Hristos, cântând lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul al-7-lea
Ca un păstor vrednic de laudă al turmei lui Hristos, Ierarhe Teodosie, după dumnezeiasca judecată, ai alungat de la turma ta pe lupii cei răpitori, cu arma dreptei credințe. Pentru aceasta, râvna ta apostolească a fost răsplătită în ceruri de Hristos Dumnezeu, iar noi, pe pământ, îți aducem această cântare:
Bucură-te, luptătorule împotriva nedreptății;
Bucură-te, apărătorule al Ortodoxiei;
Bucură-te, străjerul neadormit la poarta Bisericii;
Bucură-te, apărătorule al celor nedreptățiți;
Bucură-te, cunoscătorule al inimilor;
Bucură-te, propovăduitorul şi apărătorul dreptei credințe;
Bucură-te, ocrotitorul credincioşilor tăi;
Bucură-te, arhiereule luminat al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, lucrătorule în ogorul Domnului;
Bucură-te, aducătorule de roadă duhovnicească;
Bucură-te, cămara virtuților şi lauda ierarhilor;
Bucură-te, că Hristos te-a preamărit în ceruri;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al-8-lea
Deşi ai fost izgonit de vrăjmaşi, pe nedrept, din scaunul arhipăstoresc, Ierarhe Teodosie, pacea şi liniştea sufletului tău le-ai păzit, căci, retrăgându-te la Mănăstirea Brazi din Țara Vrancei unde te-ai născut, ai petrecut în privegheri şi rugăciuni pentru poporul tău cel binecredincios, cântând neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul al-8-lea
Ca o ploaie liniştită ce cade pe pământ însetat s-a arătat venirea ta în Mănăstirea Brazi, pe care o ai zidit din nou, minunate Ierarhe Teodosie, înnoind duhovniceşte obştea monahilor şi pe credincioşii care au alergat la tine cu smerenie. Bucurându-ne de aleasa ta lucrare, îți aducem cântarea aceasta:
Bucură-te, că ai apărat comoara Ortodoxiei în Țara de Jos a Moldovei;
Bucură-te, că ai călăuzit ceata monahilor pe căile desăvârsirii;
Bucură-te, că ai rânduit aleasă viață călugărească în mănăstirile pe care le-ai ctitorit;
Bucură-te, cel ce ca un fiu al dumnezeieştii lumini ai deschis calea spre cele veşnice;
Bucură-te, cel ce ai fost conducătorul sihaştrilor şi nebiruitul întâi-luptător;
Bucură-te, că ai fost ca un măslin roditor pentru mulți călugări şi credincioşi;
Bucură-te, slujitorule al tuturor celor necăjiti;
Bucură-te, râvnitorule pentru altarele Domnului;
Bucură-te, că cetele monahilor le-ai făcut ca o vie roditoare;
Bucură-te, că ai rânduit neîncetată priveghere în aşezămintele tale călugăresti;
Bucură-te, că pe fiii tăi duhovniceşti i-ai povățuit să cugete la cele înalte;
Bucură-te, că, prin slujire adevărată şi viață curată, ai înmulțit ceata monahilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al-9-lea
Trâmbiță duhovnicească s-au arătat povățuirile tale pentru fiii tăi sufleteşti, Sfintite Ierarhe, pe care împlinindu-le şi-au împodobit viețuirea cu mireasma Duhului. Pentru aceasta, şi noi învățăm de la tine a merge pe calea virtuților, cântând lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul al-9-lea
Nici prigonirile, nici primejdiile, nici chinuirile necredincioşilor nu te-au îndepărtat de la calea Adevărului, Părinte, căci ai rabdat până la sânge silnicia lor. Pentru aceasta, minunându-ne de pătimirea ta, îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai luat pe umeri Crucea lui Hristos;
Bucură-te, că te-ai luptat pentru dreapta credință;
Bucură-te, păstorule cel bun, ca ți-ai dat viața pentru turma cea cuvântătoare;
Bucură-te, cel ce te-ai făcut vrednic de cununa muceniciei;
Bucură-te, că vărsarea sângelui tău a fost ca un mir de mare preț adus lui Hristos;
Bucură-te, că ai urcat pe scara care duce la Dumnezeu, prin pătimirile tale;
Bucură-te, că, prin mucenicia ta, Hristos uşa Raiului ți-a deschis;
Bucură-te, cel ce ca o slugă bună şi credincioasă ai intrat întru bucuria Domnului tău;
Bucură-te, cel ce ai ştiut să uneşti pe cele de jos cu cele de sus;
Bucură-te, că ai intrat cu cinste în Ierusalimul cel ceresc;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit a trăi împreună cu Hristos în veci;
Bucură-te, că pământul Vrancei l-ai sfințit prin sângele muceniciei tale;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 10-lea
Mare Ierarhe şi Mucenice al lui Hristos, Teodosie, apărătorule al dreptei credințe a Bisericii, te-ai învrednicit de viața cea fără de sfârşit, unde acum străluceşti în lumina cea neînserată, aducând, de-a pururi, laudă lui Dumnezeu şi cântând: Aliluia !

Icosul al 10-lea

Văzând pătimirea şi mucenicia ta, călugării din Mănăstirea Brazi şi binecredincioşii creştini s-au adunat în jurul trupului tău şi în cântări duhovniceşti l-au îngropat cu cinste în biserica acestui aşezământ, iar după îngroparea ta, n-au încetat a veni la mormântul tău ca la un părinte preaiubit, cântându-ți laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce ți-ai săvârşit viața mărturisind pe Hristos;
Bucură-te, că ai primit de la El cununa muceniciei;
Bucură-te, că te-ai făcut vrednic moştenitor al vieții celei de veci;
Bucură-te, Ierarhe, mult pătimitorule;
Bucură-te, stea ce străluceşte în ceata mucenicilor Bisericii;
Bucură-te, împodobitorule al mărturisitorilor lui Hristos;
Bucură-te, floarea arhieriei, adăpată cu sânge mucenicesc;
Bucură-te, că ai avut parte de moartea cea purtătoare de viață;
Bucură-te, mielule nevinovat, care ai intrat în ceata celor ce s-au jertfit pentru Hristos;
Bucură-te, că te-ai îmbrăcat cu haina preastrălucită în ceruri;
Bucură-te, că împreună cu Maica Domnului şi cu sfinții te odihneşti în cămara lui Hristos;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de viața cea veşnică;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 11-lea

Întru bucuria cea nespusă a împărăției celei de sus petrecând, Ierarhe Teodosie, te îndulceşti de lumina cea întreit strălucitoare a Prea Sfintei Treimi, de unde, trimite-ne şi nouă, celor ce prăznuim după cuviință sfântă pomenirea ta, răbdare în necazurile vieții şi nădejdea mântuirii, ca, întru dragostea lui Dumnezeu viețuind, împreună cu tine să-I cântăm: Aliluia !

Icosul al 11-lea

După îngroparea ta, minunate Părinte, prin rânduiala dumnezeiască s-a aflat comoara de mult preț a moaştelor tale, cinstite după vrednicie de Cuviosul Antipa. Pentru aceasta, şi noi îți cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, că trupul tău ni l-ai lăsat ca un dar sfințit;
Bucură-te, că aflând moaştele tale ne veselim cu duhul;
Bucură-te, Ierarhe îndumnezeit, care dai mireasmă duhovnicească credincioşilor;
Bucură-te, cununa adevărului şi slava arhiereilor;
Bucură-te, mângâierea oamenilor cuprinşi de primejdii şi de întristări;
Bucură-te, jertfă bineprimită de Dumnezeu;
Bucură-te, limanul cel lin şi neînviforat al celor necăjiți;
Bucură-te, ancoră tare şi nemişcată;
Bucură-te, că pe cei ce se roagă cu credință, cu daruri duhovniceşti îi împodobeşti;
Bucură-te, luminarea şi scăparea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, cel ce cu mir de nard alini suferințele celor neputincioşi;
Bucură-te, că Dumnezeu ascultă rugăciunile tale pentru neamul românesc;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 12-lea

Vrednicule următor al Apostolilor, ca un adevărat arhiereu al Bisericii lui Hristos, ai pătimit până la mucenicie şi ai dobândit daruri mai presus de fire, pentru care te rugăm să fii nouă mijlocitor, ca să aperi de tot răul moştenirea ta, care cântă împreună cu tine Sfintei Treimi: Aliluia !

Icosul al 12-lea

Mare Ierarhe Teodosie, pe drumul Crucii lui Hristos, lupta cea bună ai luptat, primind cununa muceniciei, fiind împreună-şezător cu toți sfinții în cămările cereşti. Iar noi, păcătoşii, pe pământ, îți cinstim pomenirea ta şi cu osârdie te rugăm: ajută-ne să deschidem poarta nădejdii către Dumnezeu, ca

să-ți aducem aceste cântări:
Bucură-te, că întru tine chipul lui Dumnezeu s-a împlinit;
Bucură-te, cel ce ai fost rânduit de-a dreapta lui Dumnezeu împreună cu toți sfinții;
Bucură-te, cel ce te odihneşti în cer, ca un sfințit mucenic al lui Hristos;
Bucură-te, cel ce eşti piatra cea scumpă a Bisericii, păstrată în vistieriile cereşti;
Bucură-te, trâmbiță apostolească şi alaută duhovnicească;
Bucură-te, că prin jertfirea vieții tale ai desăvârşit pecetea chipului dumnezeiesc;
Bucură-te, că te adăpi pururea din izvorul vieții şi al veşnicei lumini;
Bucură-te, floarea cea neveştejită din gradina Raiului;
Bucură-te, că vezi de-a pururi fața lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, ca un prinos bogat, împodobeşti cămările cereşti;
Bucură-te, mirul cel ceresc, care ne umpli pe noi de bună mireasmă;
Bucură-te, izbăvirea cea scumpă a sufletelor noastre;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Condacul al 13-lea

O, mult pătimitorule, Sfinte Mucenice al lui Hristos, Ierarhe Teodosie, trimis fiind de Dumnezeu la vreme de strâmtorare să fii pavăză Bisericii Moldovei, noi, cei împovărați cu multe şi grele păcate, îți aducem din toată inima cuvenita cinstire, ca aceluia în care a prisosit darul Sfântului Duh. Aflându-te acum slujitor la Altarul cel ceresc, te rugăm, fii mijlocitorul nostru către Atotputernicul Dumnezeu, Izvorul tuturor bunătătilor, ca prin harul Său ocrotitor sa ne dea înțelepciune, sănătate, pace şi iertare de păcate, ca să prisosim în credință şi în dragoste față de El şi către aproapele, pentru a ajunge la limanul cel mult dorit al mântuirii şi împreună cu tine să-I aducem neîncetată laudă, zicând: Aliluia ! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Din pruncie te-a hărăzit Dumnezeu a fi vas ales al harului Său, căci binecredincioşii tăi părinți ți-au umplut inima şi sufletul de iubire sfântă şi de învățătura cea adevărată a Bisericii. Întrarmat fiind cu daruri alese, ți-ai închinat viața împlinirii virtuților creştineşti, pentru care îți aducem această cuvenită cântare:
Bucură-te, cel ce din brațele maicii tale pomul vieții a înflorit întru tine;
Bucură-te, că din copilarie ai început călătoria către Dumnezeu;
Bucură-te, că din casa părintească te-ai arătat ca un vas sfințit;
Bucură-te, că din pruncie sufletul tău a fost locaş al Sfântului Duh;
Bucură-te, cel ce ai fost ca o stâlpare de finic înaintea Domnului;
Bucură-te, că îngerul păzitor ți-a arătat calea cea bună de urmat;
Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu a împodobit viața ta;
Bucură-te, că ai căutat comoara cea adevărată pe care ai găsit-o în Biserica Domnului;
Bucură-te, că fiu al luminii te-a arătat pe tine viețuirea ta;
Bucură-te, că pe calea cea bună credința în Dumnezeu te-a călăuzit;
Bucură-te, că multă stăruință ai arătat pentru îmbunătățirea vieții tale;
Bucură-te, că ai înmulțit talantul ca sluga cea binecredincioasă;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos !

Şi Condacul întâi

Vrednicului păstor al turmei lui Hristos, râvnitorului Ierarh Teodosie, care prin mucenicie s-a arătat apărător al Bisericii strămoşeşti, laudă de mulțumire îi aducem noi, nevrednicii; că acesta s-a arătat odor preastrălucit între ierarhii Moldovei şi pururea rugător către Dumnezeu pentru cei ce, cu credință şi cu dragoste, îi cântă: **Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!**

După aceasta se zice această

RUGĂCIUNE

Sfințite Ierarhe Teodosie, care - de cununa mucenicească învrednicindu-te, prin tăierea cinstitului tău cap de către păgâni, pe când te aflai la Mănăstirea Brazi din Ținutul Vrancei -, acum, împreună cu îngerii locuind, te bucuri de mărirea cea gătită sfinților, nu ne uita pe noi, păcătoşii, cei ce, nădejde având în puterea ta de mijlocitor către Împăratul Hristos - ca unul ce stai înaintea tronului Sfintei Treimi -, ție, cu credință, grăim unele ca acestea:

Bucură-te, că la Mănăstirea Brazi ai strălucit prin mucenicie !

Bucură-te, că acel loc al muceniciei tale s-a făcut cunoscut tuturor prin tine şi, acolo, călugări şi călugărițe s-au nevoit cu nevoința cea bineplăcută lui Dumnezeu, pomenindu-te necontenit între ctitori !

Bucură-te, că, pentru credința cea adevărată şi pentru apărarea sfintelor odoare ale bisericii, spre a nu le lasa pradă nelegiurii, ți-ai jertfit viața !

Bucură-te, că Dumnezeu a insuflat gând de evlavie ucenicilor tăi, şi Lavrentie episcopul ți-a pus piatră de marmură deasupra cinstitului tău mormânt !

Bucură-te, că o cărămidă pusă sub pătimitorul tău cap, cu numele Teodosie înscris pe ea, te-a făcut cunoscut urmaşilor de peste ani !

Bucură-te, că trupul tău, cazut sub ascuțişul sabiei celei sălbatice, s-a descoperit în vremurile cele mai de pe urmă !

Bucură-te, că te-ai învrednicit de proslăvire din partea lui Dumnezeu, Care a dat gândul cel bun ieroschimonahului Dimitrie spre a căuta în pământ, unde, săpând, a găsit piatra de marmură a mormântului tău şi cărămida cu înscrisul de pe ea, pe care era aşezat capul tău cel desprins de trup, ca şi întreg trupul tău !

Bucură-te, că, şi prin moarte, s-a arătat întreaga ta smerenie, căci capul aşezat, cu gura în jos, pe cărămidă, arăta că mereu ai avut fruntea plecată spre pământ, rugându-te, cu caldură, ca şi vameşul: „Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului !”

Bucură-te, că prin rânduială dumnezeiască s-a făcut lucrarea de dezgropare a cinstitului tău trup, după mai bine de o sută cincizeci de ani şi, cu sobor de preoți, în cântări duhovniceşti, a fost pus în paraclisul de taină din peştera Mănăstirii Brazi, unde se săvârşea Sfânta Liturghie până nu demult !

Fericindu-te pe tine, mult nevoitorule şi mult rabdătorule Mucenice Teodosie, ne cucerim şi zicem: Roagă-te pentru noi, cei ce făcem, cu dragoste, pomenirea ta şi ne întărim duhovniceşte de lucrarea ta în pământul scumpei noastre Patrii şi în ogorul Sfintei noastre Biserici Ortodoxe Române.

Bucură-te, Mucenice Teodosie! ***Amin!***

ACATISTUL SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL ŞI ÎNAINTEMERGĂTORUL DOMNULUI



7 ianuarie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1

Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul şi fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozeşte pe noi, ca să-ți cântăm: ***Bucură-te, preacinstite înaintemergătorule, Ioane !***

Icosul 1:

Înger înaintestătător, al cetelor drepților, tu eşti Ioane proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, şi cu fierbințeală şi dragoste te măresc şi zic către tine aşa:

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omeneşti;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioşilor;
Bucură-te, că tu eşti povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioşilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creştinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;

Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se goneşte necazul;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 2
Văzând toți prealuminată vedenia ta, proorocule, şi noi zicem că preamăritul tău chip cu nepricepută înstrăinare nouă se arată, căci, atingându-te cu mâna de creştetul Stăpânului, ai grăit aşa: *Aliluia!*

Icosul 2
Înțelegere din buze întinate, cum este cu putință a lăuda numele tău, dumnezeiescule Ioane proorocule şi cel mai întâi tuturor cetelor drepților? Ci rugăciune cu cântare aducem ție aşa:
Bucură-te, luminătorul vedeniei celei neobişnuite;
Bucură-te, plinirea a multă lumină;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a sfinților lui Hristos;
Bucură-te, cer cinstit al drepților lui Dumnezeu;
Bucură-te, cunoştință fără de număr ce o dăruieşti cântăreților tăi;
Bucură-te, sănătate preaminunată împărțită credincioşilor;
Bucură-te, minune mult mărită de îngeri;
Bucură-te, cel ce eşti rană demonilor de mult plâns;
Bucură-te, lumină mai strălucită decât soarele;
Bucură-te, zarea focului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, luminarea şi dulceața credincioşilor;
Bucură-te, povață şi lumină orbilor;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 3
Putere din cer, Ioane proorocule, dăruieşte nouă celor ce lăudăm înfricoşătoarea şi uimitoarea ta minune cea purtătoare de lumină şi ca aurul strălucitoare şi preamărită, că luminezi inimile credincioşilor, celor ce cu credință cântă lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 3
Toată lumea te are pe tine mare apărător şi bun ajutor întru nevoi; pentru aceea ca pe un apărător al credincioşilor, şi grabnic izbăvitor, te cinstim pe tine, şi întru pomenirea ta daruri ca acestea aducem ție:
Bucură-te, făcătorule de multe minuni;
Bucură-te, înțelepte dătător de poruncă nouă;
Bucură-te, fierbinte risipitor de vrăjmaşi;
Bucură-te, mângâietor al firilor celor necăjite;
Bucură-te, că te rogi pentru noi către Domnul;
Bucură-te, că tu pe tiranul îl goneşti de la noi;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioşilor;
Bucură-te, că îndepărtezi gândurile cele pline de răutate;
Bucură-te, fierbinte folositor al bolnavilor;
Bucură-te, mărgăritarul cel luminat al Iui Hristos; Buoură-te, prin care se luminează lumea;
Bucură-te, prin care s-a gonit vicleşugul;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 4
Din toate necazurile slobozeşti pe toți, care cu dragoste şi bucurie săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Sfinte Ioane proorocule şi botezătorule; căci, ca o făclie purtătoare de strălucire, luminezi pe cei ce laudă pe Dumnezeu cu cântarea: *Aliluia!*

Icosul 4
Soare purtător de lumină, sfeşnic cu strălucire de aur, sfințeşte, curățeşte pe cei ce prăznuiesc pomenirea

ta cea dumnezeiască, că se înfricoşează toţi, grăind ţie aşa:
Bucură-te, sfeşnicul luminii celei neapuse;
Bucură-te, scaun de nematerialnic foc;
Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor celor necăjiţi;
Bucură-te, sănătate trupească a oamenilor celor bolnavi;
Bucură-te, stâlpul de bucurie cel în chip de foc al drepţilor;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită, şi frumuseţea oamenilor;
Bucură-te, cârmaci prealuminat celor ce înoată;
Bucură-te, hrănitor preamărit al celor flămânzi;
Bucură-te, stea mai luminată decât soarele;
Bucură-te, sfeşnic strălucitor cu raze de aur;
Bucură-te, dătătorule de daruri înţelepţilor;
Bucură-te, ajutătorul celor lipsiţi;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 5

Proorocule, vrând să mântuiască Domnul pe pământeni din înşelăciune, ai ieşit din pustie ca un Înaintemergător al Domnului şi ai înmulţit pe pământ darul din destul, sfinte, şi toate le-ai luminat cu dumnezeiască cunoştinţă; pentru aceea cântăm lui Dumnezeu aşa: *Aliluia!*

Icosul 5

Văzut-au fiii oamenilor, proorocule, cinstită mâna ta, când s-a atins să boteze pe Domnul şi s-au înfricoşat, şi cântare dumnezeiască cu bună alcătuire s-au nevoit a cânta ţie aşa:
Bucură-te, slujitorul cel prealuminat al lui Hristos;
Bucură-te, înţelepciunea tuturor neamurilor;
Bucură-te, doctore luminat al bolnavilor;
Bucură-te, gonitorul cel înfricoşător al demonilor;
Bucură-te, frumuseţea cea prealuminată a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, loc preacinstit cu bun miros al lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunea minunilor cu multă mărire;
Bucură-te, dare cinstită cu multă dăruire;
Bucură-te, vas duhovnicesc prealuminat;
Bucură-te, comoara darului cea preacinstită;
Bucură-te, luminătorule al măriţilor mucenici;
Bucură-te, podoaba cea cinstită a preoţilor;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 6

Capul tău cel dumnezeiesc tăindu-ţi-se, Ioane proorocule, Irodiada purtându-l se minuna, că n-a cunoscut de ce se mustra; şi acum ca un înger petreci şi cu oamenii vorbeşti, iar ucenicii, văzând tăierea ta, tânguindu-se, au cântat lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 6

Proorocule, când ai zis: nu sunt vrednic a dezlega curelele de la picioarele Celui ce vine după mine, s-au înfricoşat toţi auzind acestea, până când au văzut pe Acela botezat, şi cântând au grăit către tine unele ca acestea:
Bucură-te, mărgăritar de mult preţ;
Bucură-te, gura cântărilor celor cinstite;
Bucură-te, lauda cea dulce a proorocilor;
Bucură-te, arma cea nebiruită a credincioşilor;
Bucură-te, graiul cel frumos al pustnicilor;
Bucură-te, mirul cel cu bun miros al cucernicilor preoţi;

Bucură-te, turnul cel nebiruit al credincioşilor;
Bucură-te, făclia cea prealuminată a Bisericii;
Bucură-te, hrănitorul săracilor şi al străinilor;
Bucură-te, vindecătorul orbilor şi al şchiopilor;
Bucură-te, piatră scumpă de mult preț;
Bucură-te, făclie mult-luminoasă;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 7

Mare acoperitor şi folositor, ca pe un turn de tărie, te-a aflat pe tine Ioane lumea, cel ce eşti mai cinstit decât toți pământenii, şi decât toți drepții şi preacuvioşii şi arhiereii, că se spăimântează toți cunoscându-ți viața ta cea nematerialnică şi de aceea cântă lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 7

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, prin tine, Ioane, căci, fiind atins creştetul Stăpânului de mâna ta care tremura, ne-a sfințit pe noi, şi a luminat pe cei ce grăiesc către tine unele ca acestea:
Bucură-te, dătătorul bucuriei celei dumnezeieşti;
Bucură-te, pierzătorul blestemului înşelăciunii celei diavoleşti;
Bucură-te, luminarea şi lauda sfinților;
Bucură-te, desfătarea şi bucuria dreptcredincioşilor;
Bucură-te, trandafir cu frumoase vopsele ale mirosului celui de taină;
Bucură-te, crin cu bun miros;
Bucură-te, vedenie înfricoşătoare;
Bucură-te, că umpli de bună mireasmă sufletele;
Bucură-te, păzitorul cel nebiruit al pământenilor;
Bucură-te, scara cea cu bunăsuire a credincioşilor;
Bucură-te, prin care se înnoiesc cele de jos;
Bucură-te, prin care se închină cele de sus;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 8

Vedenie străină dacă a văzut Zaharia, pentru tine fiul lui, Ioane proorocule, s-a spăimânat când a văzut pe Gavriil, de a cărui frică a rămas mut până când te-ai născut, şi îndată a cântat lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 8

Cu totul eşti tu celor din nevoi strajă tare, şi ocârmuitorilor slavă şi stăpânie, că prin tine, Ioane, credincioşii biruiesc toate semețiile vrăjmaşilor şi, lăudându-te, te măresc cu tocmită cântare aşa:
Bucură-te, izbăvirea şi curățirea păcatelor;
Bucură-te, vas cinstit al Domnului;
Bucură-te, cântare înfrumusețată a Stăpânului;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită şi rai de hrană;
Bucură-te, loc de Dumnezeu umblat şi lumina vieții;
Bucură-te, că ai înflorit rodul curăției;
Bucură-te, că izvorăşti râul înțelepciunii;
Bucură-te, săditorul livezii celor fără de materie;
Bucură-te, lucrătorul odraslei celei nestricăcioase;
Bucură-te, prin care ne-am luminat toți;
Bucură-te, prin care s-au mântuit credincioşii;
Bucură-te, că izvorăşti luminarea dreptei credințe;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 9

Înfricoşatu-s-a Elisabeta, dacă a văzut pe Maica lui Iisus, venind către dânsa la închinare, şi pruncul în

pântecele ei cu bucurie a grăit: Cel ce luminezi toate, luminează-ne şi pe noi care cântăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 9

Dacă au intrat în urechile lui Zaharia graiurile Elisabetei, înțelegând dezlegarea celor nevăzute ce vor să fie, toți s-au minunat şi au grăit aşa:
Bucură-te, tăinuitorule al celor negrăite;
Bucură-te, dezlegătorule al stricăciunii celui întâi-zidit;
Bucură-te, dătătorul cunoştinței de cele ce vor să fie;
Bucură-te, surpătorul mândriei celor protivnici;
Bucură-te, reazem şi tărie dreptmăritorilor ocârmuitori;
Bucură-te, tărie şi folositor credincioşilor domni;
Bucură-te, că luminezi ochii inimilor;
Bucură-te, că întuneci gândurile cele rele;
Bucură-te, cântare frumoasă şi cu bun miros;
Bucură-te, suflet cinstit al sufletelor celor bune;
Bucură-te, doctorul sufletelor şi al trupurilor;
Bucură-te, arătătorul minunilor celor multe;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 10

Sfinte, izbăveşte de toate nevoile pe toți cei ce aleargă către tine, la dumnezeiască pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi cu raze strălucitoare; că ai îndrăznire către Dumnezeu, si poți să izbăveşti din nevoi pe cei ce cu dragoste îi cântă Lui: *Aliluia!*

Icosul 10

Zid eşti oamenilor, Sfinte Ioane, şi turn nebiruit întru războaie, că, prin folosirea ta cea nebiruită, se biruiesc taberele vrăjmaşilor; iar noi, fiind mântuiți, grăim către tine unele ca acestea:
Bucură-te, folositorul cel tare al pământenilor;
Bucură-te, alungătorul cel tare al duşmanilor;
Bucură-te, cel ce biruieşti tabere în zile de război;
Bucură-te, cel ce dăruieşti sfaturi de taină;
Bucură-te, crin iubitor de mir al mirosului celui de taină;
Bucură-te, trandafirul cel neveştejit al mirosului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că izvorăşti râul vindecării;
Bucură-te, că din tine curg pâraie minunate;
Bucură-te, steaua care luminezi lumea;
Bucură-te, lumina care luminezi cele întunecate;
Bucură-te, umblarea şi tăria şchiopilor;
Bucură-te, povața şi lumina orbilor;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 11

Proorocule sfinte botezătorule, pentru mulțimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ți-am aduce cântări şi glasuri care să minuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârşim cu vrednicie, față de darurile tale, pe care le dăruieşti nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 11

Purtătorule de lumină şi dumnezeiescule Ioane proorocule, cu înfricoşătoarele şi luminatele tale minuni, luminează şi străluceşte inima noastră a celor ce cu dragoste aducem ție rugăciuni şi graiuri ca acestea:
Bucură-te, folositorul săracilor şi al văduvelor;
Bucură-te, vindecătorule al multor neputincioşi şi bolnavi;
Bucură-te, lauda cea dulce a celor necăjiți;

Bucură-te, mângâierea frumoasă a celor osteniți;
Bucură-te, întărirea cea preamărită şi minunată a credincioşilor;
Bucură-te, proorocia şi îngrădirea de apărare a Bisericilor;
Bucură-te, că celor ce înoată tu le eşti povățuitor;
Bucură-te, că te-ai arătat doctor celor bolnavi;
Bucură-te, locul hranei celei fără de moarte;
Bucură-te, pacea vieții celei nestricăcioase;
Bucură-te, țarină a pomilor celor înfloriți;
Bucură-te, rădăcină din odraslă pururea vie;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 12

Sfinte botezătorule, dă dar dumnezeiesc din cer cântăreților tăi, că luminezi ca o făclie prealuminată pe cei credincioşi, şi arzi pe cei ce nu cântă cinstitei tale biserici şi lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 12

Se luminează credincioşii de a ta vedere, lăudându-te cu cântări prea mărite, căci ca un rai frumos dumnezeiesc şi stăpânesc, botezătorule sfinte, înmiresmezi, sfințind pe cei ce te laudă pe tine cu fierbințeală şi-ți cântă aşa:
Bucură-te, mărgăritarul cel frumos şi de mult preț;
Bucură-te, izvorul cel preafrumos şi preabogat;
Bucură-te, vasul cel iubitor de mir îngerilor şi oamenilor;
Bucură-te, numele cel scump al proorocilor şi al apostolilor;
Bucură-te, sabie înfricoşătoare asupra ereticilor;
Bucură-te, pecetea celor două Testamente;
Bucură-te, că izbăveşti din nevoi pe cei robiți;
Bucură-te, că biruieşti pe cei protivnici credincioşilor;
Bucură-te, floarea cea preafrumoasă a dreptei credințe;
Bucură-te, mirul celor cu bun dar;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

Condacul 13

Sfinte Ioane proorocule, dulceața lumii, frumusețea cerului cea împătrit luminată, primind această rugăciune de acum, izbăveşte pe toți din toate nevoile, şi-i scoate din chinul cel ce va să fie pe cei ce te laudă cu credință, cântând lui Dumnezeu: *Aliluia! (acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice iaraŞi Icosul 1:

Înger înaintestătător, al cetelor drepților, tu eşti Ioane proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, şi cu fierbințeală şi dragoste te măresc şi zic către tine aşa:
Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omeneşti;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioşilor;
Bucură-te, că tu eşti povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioşilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creştinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se goneşte necazul;

Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane!

şi **Condacul 1**

Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul şi fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozeşte pe noi, ca să-ți cântăm: ***Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !***

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC MINA



11 noiembrie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1

Folositor şi ajutător mare te-ai arătat lumii în primejdii, Mucenice, că pe mulți ai izbăvit de pagube: pe furi urmărind, pierderile departându-le şi celor ce aleargă la tine cu credință împlinind cererea lor; pentru aceasta te rugăm , fii milostiv şi nouă care îți cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!***

Icosul 1

Întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu s-a luminat făptura, şi printr-Însul a izvorât mulțimea mucenicilor, care au pătimit până la sânge, făcându-se apărători celor neputincioşi; pentru aceasta îți cântăm:

Bucură-te, stea neapusă.
Bucură-te, rază de nematerialnic foc.
Bucură-te, lumina celor păgubiți.
Bucură-te, căderea celor răpitori.
Bucură-te, taină care destăinuieşti nelegiuirea.
Bucură-te, stavilă care opreşti rătăcirea.
Bucură-te, stâlp care împiedici necuviința.
Bucură-te, adânc care pierzi lăcomia.
Bucură-te, suflare care întăreşti inimile celor suferinzi.
Bucură-te, mână care descoperi prădăciunile.
Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele.
Bucură-te, negura care întuneci gândurile necurate.

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 2-lea

Biruitor grabnic te-ai făcut prigonitorilor celor care voiau a răpi munca săracului amărât de soartă şi a stinge ființa lui , fiind amenințat de întâmplări; pentru aceasta strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Să nu se învrednicească nelegiuiții a ne supune sub picioarele lor, Sfinte, când se pornesc asupra noastră ca valurile marii ce vin spumegând pe aripile vănturilor turbate; ci să cadă ca spicele țarinii de fața ta şi noi să te binecuvântăm, zicând:
Bucură-te, naădejdea noastră cea tare.
Bucură-te, căderea nelegiuiților vrăjmaşi.
Bucură-te, ingrădirea nesățioaselor fiare.
Bucură-te, înfrânarea mândrilor răpitori.
Bucură-te, că se cutremură cei ce calcă poruncile tale.
Bucură-te, că se ticăloşesc cei ce nu cinstesc minunile tale.
Bucură-te, că se chinuiesc cei ce nu cheamă într-ajutor numele tau.
Bucură-te, că se tulbură cei ce te amărăsc.
Bucură-te, că se laudă cei ce îți multumesc Ție.
Bucură-te, că de mila ta toată făptura se veseleşte.
Bucură-te, că de îngrozirea ta toți cei ce au greşit se pocăiesc.
Bucură-te, izbăvitorul celor umiliți.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 3-lea

Dreptatea şi pacea având în cugetul tău, ai părăsit tabăra Frigiei, nemaiputând suferi ca să vezi închinăciunea la idoli. Pentru aceasta, suindu-te la munte, cu post şi rugăciuni ți-ai curățit sufletul de păcate şi te-ai întărit în credința Domnului nostru Iisus Hristos, cântând: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Păgânii, nemairăbdând urmările tale cele sfinte, prin care se defăima înşelăciunea lor cea idolească, căci propovăduind credința lui Hristos poporului şi dovedind că El este Dumnezeu, Care face minuni, iar nu pietrele şi arama, te-au supus la chinuri pe care le-ai primit cu dragoste. Pentru aceasta îți cântăm:
Bucură-te, cel ce ai fost frecat peste tot trupul cu târsâne.
Bucură-te, cel ce pe urmă ai fost ars cu foc.
Bucură-te, cel ce ai răbdat usturimea ciulinilor.
Bucură-te, că ai fost străpuns peste tot cu sulițe.
Bucură-te, că ai suferit pe tâmplele tale ciocane de fier.
Bucură-te, că şi alte munci ai suferit cu răbdare.
Bucură-te, că n-ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirea ta.
Bucură-te, mai ales, că te-ai luptat cu bucurie împotriva trupului şi a sângelui.
Bucură-te, că Alexandria s-a îngrozit de credința ta cea tare.
Bucură-te, că tiranii erau mustrați de cutezarea ta.
Bucură-te, că, nemaiavând cu ce te mai spăimânta, au poruncit să fii tăiat cu sabia.
Bucură-te, că mulți din privitori te binecuvântau zicând:
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 4-lea

Fericita credință a Răsăritului ridicând în sfârşit crucea între popoarele păgâne, după căderea tiranilor vrajmaşi ai creştinătății, s-a zidit în Alexandria biserica ta, Sfinte, de către un iubitor de Hristos cetățean, în vremea lui Constantin împăratul; şi acolo au fost aduse rămăşițele moaştelor tale, cărora ne închinăm cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea
Glas ridicând către tine strigăm: Grăbeşte-te, Sfinte, a ne apăra; nu ne dezlipi nădejdilede de mila ta cea mare; că unde vom năzui afară de tine să ne liniştim, după noianul păcatelor noastre, după Mântuitorul şi preacurată lui Maică, decât la tine cel ce ai pătimit cu dragoste pentru Hristos şi pentru a noastră mântuire; tinde-Ţi mâna ta spre noi, Mucenice, ca să te binecuvântăm zicând:
Bucură-te, aflătorul lucrurilor pierdute.
Bucură-te, aducătorul lor în starea în care au fost.
Bucură-te, lauda cetățenilor cinstiți cu fapta.
Bucură-te, fericirea neguțătorilor cu bune măsuri.
Bucură-te, păzitorul nedormit al satelor şi al oraşelor care suferă de pagube.
Bucură-te, scăparea celor amenințați de văpaie şi de vifor.
Bucură-te, uşurarea popoarelor ce se amărăsc de năvălirile grozave şi de asuprelile nedrepte.
Bucură-te, povățuitorul drumeților ce te cer în ajutor.
Bucură-te, izbăvirea oamenilor de moartea năprasnică.
Bucură-te, scăparea corăbiilor cuprinse de vijelie şi de furtuni.
Bucură-te, mângâierea a tot sufletul asuprit şi amărât.
Bucură-te, şi al nostru apărător grabnic în suferințe.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 5-lea
Hrană de mântuire vieții noastre trimite-ne nouă, Sfinte, de la Dumnezeu, ca să nu pierim de mulțimea patimilor ce se îndesesc în noi cu prisosință, că păcătoşi suntem; dar care păcat sau ce mulțime de greşeli poate covârşi vreodată nemărginita milostivire a lui Dumnezeu, având rugători cetele mucenicilor? Cu acelea împreună cântăm: Aliluia!

Icosul al 5-lea
Inimă înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi, zice împăratul şi Proorocul David. Pentru aceasta, smerindu-ne până la moarte, cădem către tine, Mare Mucenice Mina, să te rogi lui Dumnezeu pentru noi păcătoşii ca să ne liniştească durerile, biruind pe vrăjmaşii care se luptă împotriva legilor Lui. Apropie-te, dar, Sfinte, apropie-te de noi cei ce pătimim ca să slăvim minunile tale, cântând:
Bucură-te, mijlocitor fierbinte al celor suferinzi către Dumnezeu.
Bucură-te, stăruitor grabnic către Dânsul.
Bucură-te, ajutor puternic pentru cei ce păzesc poruncile Lui.
Bucură-te, nădejde neruşinată a creştinilor.
Bucură-te, tămâie bineprimită la cer în rugăciune.
Bucură-te, vas ales al Sfinței Treimi.
Bucură-te, cel ce nu voieşti răutățile oamenilor.
Bucură-te, cel ce plângi pentru nepriceperea lor.
Bucură-te, cel ce pururea îi îndemni la fapte bune.
Bucură-te, că îi povățuieşti a vieţui în unire şi dragoste.
Bucură-te, că pe mulți i-ai adus la pocăință.
Bucură-te, că pentru toți te rogi pururea.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-6-lea
Evreul, care era asuprit de creştin, prin tăinuirea banilor ce îi lăsase spre păstrare la el până la întoarcerea sa, s-a botezat văzând minunea, când I-ai descoperit adevărul; iar creştinul, îngrozindu-se de fapta ce făcuse spre vătămarea sufletului pentru iubirea de argint, s-a pocăit, strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-6-lea
Pe călcătorul de jurământ creştin şi vicleanul prieten al iudeului, ieşind din biserica ta, unde mărturisise neadevărul, că nu are ştiință de acei bani, l-a răpit calul; şi tu te-ai arătat femeii lui acasă, ca să trimită

bărbatului ei aurul iudeului, precum a şi urmat şi îndată s-a descoperit vicleşugul. De aceea cântăm Ție:
Bucură-te, vădirea vicleşugului tăinuit.
Bucură-te, aflarea aurului răpit.
Bucură-te, ruşinarea faptelor rele.
Bucură-te, amărăciunea urmării lor.
Bucură-te, împlinirea datoriilor credinței.
Bucură-te, creştinătorul iudeului rătăcit.
Bucură-te, pocăința creştinului pierdut.
Bucură-te, lauda Bisericii Răsăritului.
Bucură-te, întristarea neamului iudeilor.
Bucură-te, că prin a ta minune s-a arătat puterea darului.
Bucură-te, că prin a ei lucrare două suflete s-au izbăvit.
Bucură-te, vrednicule lăudător al lui Hristos.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-7-lea

Lanțurile fermecătoare ale diavolului cu care înfăşură sufletele cele slabe spre a le trage la el, cum s-ar putea sfărâma, de nu am avea cugetul lucrător spre mântuire? Acesta dar, întărindu-se de către puterea Sfintilor Mucenici aleşi de Dumnezeu, risipeşte negura înşelăciunii şi dezleagă legăturile vicleanului prin pocăință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-7-lea

Slavă Ție, Împărate Sfinte, Dumnezeule atotputernice, Care dintre noi oamenii şi pentru noi ai ales pe Sfinții Tăi Mucenici şi Apostoli, ca să ne izbăvească de cursele vrăjmaşului şi să ne împărtăşească de bunătățile Tale cele nemărginite; ca în acest chip să preaslăvească numele Tău cel întru tot Sfânt, şi să cântăm:
Bucură-te, Mina cel de toți iubit.
Bucură-te, Mucenic preafericit.
Bucură-te, luptător neostenit.
Bucură-te, viteaz neobosit.
Bucură-te, cuget neprihănit.
Bucură-te, privighetor neadormit.
Bucură-te, doctor iscusit.
Bucură-te, judecător nemituit.
Bucură-te, sprijinitor nepărtinitor.
Bucură-te, dar nesfârşit.
Bucură-te, de daruri dătătorule.
Bucură-te, de multe minuni făcătorule.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-8-lea

Numele tău, mai mult decât oricare altul dintre sfinți, s-a făcut creştinilor mai dorit, Mina, pentru aflarea grabnică şi îndestulătoare a orice păgubiri suferite de dânşii. Pentru care şi astăzi pătimind cei ce stau înaintea icoanei Tale cu credință, se roagă a te milostivi spre ei, mângâindu-i şi îndeplinind cererea lor, ca să-ți aducă laudă, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-8-lea

Obosiți de valurile întâmplărilor ce vin asupra noastră, nu ne putem lupta şi nici nu suntem vrednici de milostivire, pentru că pocăință nu avem, adâncindu-ne în gânduri şi fapte urâte; pentru aceasta cădem înaintea ta, să ne izbăveşti de ispitele ce ne apasă şi să ne întăreşti în dragostea lui Dumnezeu, ca să scăpăm de vrăjmaşi şi să-ți cântăm:
Bucură-te, turn de tărie.

Bucură-te, rază de bucurie.
Bucură-te, ancoră tare.
Bucură-te, zid de scăpare.
Bucură-te, gând întăritor.
Bucură-te, liman izbăvitor.
Bucură-te, lumină sfântă.
Bucură-te, armă nebiruită.
Bucură-te, înger ceresc.
Bucură-te, dar dumnezeiesc.
Bucură-te, apărătorul creştinilor.
Bucură-te, miluitorul săracilor.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al-9-lea

Patimile cu care tu ai pătimit să ne fie în ajutorul patimilor noastre şi rănile trupului tău acoperamant durerilor ce ne tulbură toată odihna. Dă-ne dar, în primejdii, răbdarea ta, Sfinte, ca printr-însa să dobândim mântuirea sufletului şi întărirea neputințelor noastre spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al-9-lea

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Hristos, spală întinăciunea păcatelor noastre, Preafericite, şi cu mulțimea minunilor schimbă cugetele celor ce ne prigonesc, spre a nu fi osândiți cu nedreptate şi să nu întunece adevărul pricinilor, ce avem după a lor plăcere, că tu eşti cel care descoperi toate nelegiuirile şi ție se cuvine a cânta
Bucură-te, mângâierea celor asupriți în judecăți,
Bucură-te, biruința ostaşilor ce se luptă pentru credință.
Bucură-te, pământ roditor de fapte bune.
Bucură-te, floare frumoasă din părțile Siriei.
Bucură-te, mărgăritar ales de Dumnezeu.
Bucură-te, trandafir mirositor între spinii idoleşti.
Bucură-te, piatră scumpă din comorile Egiptului.
Bucură-te, dar prin care s-a împlinit menirea magilor de la Răsărit.
Bucură-te, cedru crescut între cedrii Libanului.
Bucură-te, câmp adăpat de apele Iordanului.
Bucură-te, strajă neadormită a mănăstirilor din Muntele Sfânt.
Bucură-te, povățuitor osârdnic al celor ce merg la Mormântul Mântuitorului.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 10-lea

Rămăşițele călătorului omorât de gazda facătoare de rău, spre a-i lua aurul cu care mergea la biserica ta, tăindu-l bucăți şi îngropându-l în grădina sa, tu le-ai dezgropat a două zi, întrupându-l precum a fost şi dându-i viață. De această minune îngrozindu-se ucigaşul, a căzut la picioarele tale cu lacrimi, rugându-se să nu-l pierzi. Iar călătorul trezit ca din vis după moarte, a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zadarnică a fost sârguința vinovatului de a ascunde uciderea străinului pe care, înnoptând la dânsul, l-a găzduit; că tu urmându-i nevăzut, pentru dragostea ce avea către tine, te-ai arătat a doua zi ca un ostaş împărătesc, cerând să-ți dea pe călător; despre care, tăgăduind că ar avea ştiință , tu i-ai descoperit fapta şi l-ai mustrat cumplit. Pentru aceasta cântăm ție:
Bucură-te, minune mai presus de toate minunile.
Bucură-te, cel care ai primit darul de a întrupa şi a da viață trupului tăiat în bucăți.
Bucură-te, că vinovatul s-a îngrozit de puterea ta.
Bucură-te, că cel ucis, necunoscând de ce este mustrat acela, s-a spăimântat.

Bucură-te, că fapta aceasta n-ai voit să o descoperi îndată.
Bucură-te, că prin iconomia ta amândoi se găseau în uimire.
Bucură-te, cel prin care călătorul şi-a îndeplinit voinţa, închinându-se Ţie.
Bucură-te, că şi făgăduinţei lui a urmat, aducând în biserica ta mari daruri.
Bucură-te, mângâietorule al tuturor celor ce aleargă la tine.
Bucură-te, marite izbăvitor al celor ce te cinstesc.
Bucură-te, înzestrătorule al fetelor sărace.
Bucură-te, uşurătorule al celor căzuţi în datorii grele.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 11-lea

Taina aceasta a sfintei pronii, care prin tine s-a săvârşit, Mina, putându-se reface trupul cel tăiat în bucăţi al calătorului ucis şi a fi adus iaraşi la viaţă, este de nepătruns; pentru care, minunându-ne de darul ce ţi s-a dat ţie de la Dumnezeu, cu credinţă cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Iubitorul de sine Eutropie, făgăduind un vas de argint pentru biserica ta, şi făcând două deopotriva, acel cu numele tău I s-a părut mai frumos decât acel pentru dânsul; drept care a hotărât să-l oprească pentru sine. Tu însă nesuferind înşelăciunea aceasta, ai luat vasul de la sluga lui când se spăla în corabie şi cu dânsul împreună l-ai ţinut în mare până când s-a mustrat Eutropie însuşi de lăcomia sa. Pentru aceasta cântăm ţie:
Bucură-te, că îndată ai scos pe slugă cu vasul din mare.
Bucură-te, că sluga s-a înfăţişat stăpânului său întreg şi nevătămat.
Bucură-te, că el, mulţumind lui Dumnezeu, a şi dus vasul la biserică.
Bucură-te, mustrătorul lui Eutropie pentru îndrăzneala ce făcuse.
Bucură-te, îndreptătorul purtării sale celei lacome.
Bucură-te, scăparea slugii de la moarte pentru nevinovăţia sa.
Bucură-te, că prin aceasta ai vrut să arăţi puterea adevăratei credinţe.
Bucură-te, că pentru faptă iar nu pentru lucru ai înfrânt voinţa cea rea.
Bucură-te, că lui Dumnezeu s-a adus prin aceasta laudă.
Bucură-te, că numele Lui s-a preaslăvit prin facerea minunilor tale.
Bucură-te, că pentru Dânsul ai pătimit ca să şi biruieşti cu Dânsul.
Bucură-te, Mucenice prea folositorule.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 12-lea

Văzându-se Sofia, o femeie oarecare din părţile Fecozalieie, care venea la biserica ta să se închine, ameninţată a fi batjocorită pe cale de către un oştean, a cerut de la tine ajutor cu glas, şi îndată ai izbăvit-o de năvălirea aceluia, vădindu-l cu ruşine către mai mulţi; după care femeia a dat lui Dumnezeu laudă, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Şchiopul şi o femeie mută, care de mult timp stăteau lângă biserica ta cu alţi bolnavi , aşteptând vindecarea, te-au văzut la miezul nopţii, zicând: Şchiopule, scoală pe femeia aceea şi mergi de aici; la care cuvinte, mâhnindu-se şchiopul, pentru că s-a crezut depărtat de la tine, nu făcea nici o mişcare; tu însă repetând porunca, el a trebuit să asculte şi îndată s-au văzut amândoi vindecaţi; pentru aceasta cântăm ţie:
Bucură-te, că şchiopul spăimântându-se a fugit.
Bucură-te, că muta, spăimântându-se, a vorbit.
Bucură-te, că şi alţi bolnavi ai tămăduit.
Bucură-te, că pe necredincioşi i-ai smerit.
Bucură-te, că pe iubitorii de Hristos i-ai veselit.

Bucură-te, că pe străini i-ai adăpostit.
Bucură-te, că pe flămânzi i-ai hrănit.
Bucură-te, că pe văduve le-ai miluit.
Bucură-te, apărătorul celor din primejdii.
Bucură-te, îndestulătorul celor prădați.
Bucură-te, izbăvitorul Sofiei.
Bucură-te, mângâietorul celor asupriți.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Condacul al 13-lea

O, preafericite Mucenice Mina, ascultă rugăciunea noastră ce-ți aducem din toată inima, ca să ne izbăvești pe noi de boli și de primejdii, spre a cinsti pomenirea ta și a mărturisi minunile, pe care cu puterea Sfântului Duh le faci nouă celor ce cu credință cântăm: Aliluia ! *(acest condac se zice de trei ori)*

Apoi iarăşi se zice Icosul întâi

Întrupându-se Cuvântul lui Dumnezeu s-a luminat făptura, şi printr-Însul a izvorât mulțimea mucenicilor, care au pătimit până la sânge, făcându-se apărători celor neputincioşi; pentru aceasta îți cântăm:
Bucură-te, stea neapusă.
Bucură-te, rază de nematerialnic foc.
Bucură-te, lumina celor păgubiți.
Bucură-te, căderea celor răpitori.
Bucură-te, taină care destăinuieşti nelegiuirea.
Bucură-te, stavilă care opreşti rătăcirea.
Bucură-te, stâlp care împiedici necuviința.
Bucură-te, adânc care pierzi lăcomia.
Bucură-te, suflare care întăreşti inimile celor suferinzi.
Bucură-te, mână care descoperi prădăciunile.
Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele.
Bucură-te, negura care întuneci gândurile necurate.
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Mina, mult-pătimitorule!

Şi Condacul întâi

Folositor şi ajutător mare te-ai arătat lumii în primejdii, Mucenice, că pe mulți ai izbăvit de pagube: pe furi urmărind, pierderile departându-le şi celor ce aleargă la tine cu credință împlinind cererea lor; pentru aceasta te rugăm , fii milostiv şi nouă care îți cântăm: **Bucură-te, Mina, mult-pătimitorule!**

După aceasta se zice această rugăciune:

Rugăciune foarte folositoare şi grabnic ajutătoare către Sfântul Mare Mucenic Mina

O, Preasfinte şi întru tot lăudate, Mare Mucenice Mina, şi de minuni făcătorule; primeşte această rugăciune de la mine nevrednicul robul tău, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri şi grabnic folositor şi ajutător preaminunat , scap eu ticălosul şi către sfânt chipul icoanei tale cu lacrimi fierbinți mă rog ție: Vezi, Sfinte, paguba mea , vezi sărăcia şi ticăloşia mea; vezi bubele şi rănile trupului şi sufletului meu. De aceea mă rog ție, Fericite şi Sfinte Mina, grăbeşte-te de mă ajută cu neîncetatele şi sfintele tale rugăciuni şi mă sprijineşte pe mine robul tău. Ia aminte la suspinele mele şi nu mă trece cu vederea pe mine ticălosul şi scârbitul, că ştiu, Sfinte al lui Dumnezeu, că de ai şi pătimit munci grele şi chinuri înfricoşătoare de la cei fără de lege pentru dragostea lui Hristos, dar prin acele suferințe astăzi viețuieşti luminat şi ai aflat dar de la Dumnezeu. Fiindcă ne-am încredințat că şi după mutarea ta din viața aceasta trecătoare, cine a

năzuit la sfântă biserica ta şi cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat pe tine întru ajutor şi nu l-ai auzit? Sau cine te-a chemat pe tine, de minuni făcătorule, şi tu l-ai trecut cu vederea? Sau cui, în pagube fiind şi alergând spre ajutorul tău, nu i-ai descoperit paguba lui?

Minunile şi ajutorul tău m-au făcut şi pe mine, ticălosul şi scârbitul, ca să alerg la ajutorul tău. Am auzit de neguțătorul acela din pământul Isauriei, care venea la biserica ta spre rugăciuni, nu numai că ai vădit pe ucigaşul său şi l-ai scos din paguba lui dându-i îndărăt punga cu galbeni; dar, o! minune, că şi din mort şi tăiat în bucăți, tu l-ai vindecat şi l-ai făcut sănătos.

Asemenea şi lui Eutropie, din mare i-ai scos sluga cu vasul cel de aur ținut în mâini, fiindcă îl făgăduise bisericii tale. Tot aşa şi femeia Sofia, care venea spre închinare în sfânt locaşul tău, nu numai că a fost izbăvită de ostaşul acela ce o silea spre păcat, dar şi pe ostaş după cuviință l-ai certat. La fel şi şchiopul care venea la sfântă biserica ta spre închinare, cu rugăciunea îndată l-ai tămăduit. Asemenea şi femeii celei mute, i-ai deschis graiul şi vorbea curat. De asemenea atunci când iudeul dăduse prietenului său creştin o pungă cu galbeni, pe care creştinul tăgăduia că a primit-o, jurând pentru aceasta chiar în biserica ta, tu, nu numai că ai izbăvit pe creştin de jurământ, dar şi evreul, văzând minunea ta, a crezut întru tine şi a venit la credința creştină. Aceste minuni ale tale, Sfinte, m-au făcut pe mine a crede că la orice facere de bine eşti gata ajutător şi grabnic folositor şi minunat. De ceea încredințat sunt că tot cel ce aleargă la tine, cerănd cu credință ajutor, nu-l treci cu vederea. Pentru aceasta şi eu cred că tu acelaşi eşti, Sfinte, ca atunci şi astaziăzi,că oricine a alergat la tine nu s-a întors neajutat. Pentru aceasta şi eu acum, fiind scârbit şi în pagubă, alerg către tine cu credință şi cu lacrimi, îngenunchind, şi mă rog ție, Sfinte şi Mare Mucenice Mina, ca să te rogi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, pentru mine păgubaşul şi scârbitul, celui ce n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea mucenicească, ci te-a ascultat şi te-a întărit şi te-a primit în cereştile locaşuri. Către Acela roagă-te ca să fiu şi eu ajutat şi miluit pentru rugăciunile tale, şi din pagube şi necazuri izbăvit, ca să laud şi bine să cuvântez şi să slăvesc întru tot lăudatul şi preaputernicul nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE ARHIEPISCOPUL MIRELOR LICHIEI



6 Decembrie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1

Cel ce verşi mir de mult preţ la toată lumea şi mie celui nevrednic şi mai mult decât toţi păcătos, dăruieşte-mi ca să-ţi aduc ţie cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozeşte-mă din toate necazurile ca să cânt ţie : ***Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!***

Icosul 1:

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el şi degrab ascultând de porunca ta, Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânşii. Pentru aceea ei au fost cuprinşi de bucurie şi de frică, iar eu cu dânşii grăiesc ţie, Sfinte Nicolae :
Bucură-te, capul cel sfinţit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor;
Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 2
Pe pământ, al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; ci acela a mustrat pe Irod, săvârşitorul fărădelegii, iar tu ai ruşinat pe Arie cel orbit cu eresul; şi toată lumea ai voit să o curățeşti de învățăturile lui cele nedrepte, şi turma; ta a o lumina, ca un părinte şi învățător. Pentru aceea cântăm lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 2
Vrând dimineata, Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legați din temniță la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis şi îngrozindu-l pe el, ai zis: nimic să nu faci bărbaților acestora, că nevinovați sunt spre tăiere; pentru aceea şi noi cu dânşii grăim ție, Nicolae mărite:
Bucură-te, mare facătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiți;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforați;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povățuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăția săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneților;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor şi bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 3
Am auzit, Nicolae, de minunile tale şi m-am spăimântat, că de bucurie şi de frică fiind cuprins, ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia!

Icosul 3
Arhanghelii cu îngerii se minunează, părinte, de credința ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioşi spre tine au naădejde. Pentru aceasta şi eu, deŞi sunt nevrednic, grăiesc ție, Sfinte Nicolae:
Bucură-te, cel ce împreună-locuitor eşti cu îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce eşti slujiitor asemenea lui Grigorie Teologul în preoție;
Bucură-te, cu Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule;
Bucură-te, prietenul marelui Vasile;
Bucură-te, că dimpreună cu dânşii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porți o credință cu dânşii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu cureți lumea de mulțimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că ruşinând pe Arie înşelătorul la sobor l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 4
O, mare facătorule de minuni Nicolae, deşi pe fecioarele acelea vrea tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desfrânare, tu, părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 4

Ca să arăți a ta mare milostivire către cei săraci, preafericite, bătrânului noaptea întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el şi pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea auzi de la toți:
Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, primirea mai înainte a cunoştinței Lui;
Bucură-te, daătătorule al bunătăților lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana şi bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pâine de hrană neîmpuținată celor lipsiți;
Bucură-te, bogăție de Dumnezeu dăruită celor ce viețuiesc în lipsă pe pământ;
Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
Bucură-te, limpede cugetare celor necăjiți;
Bucură-te, că eşti blând ascultător celor neputincioşi;
Bucură-te, dulceață a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 5

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se să-ți aducă dar, a fost răpit de agareni şi l-au dat pe el ostaşii lui Amira stăpânului lor spre slujbă; iar părinții lui, deşi erau întristați, însă n-au încetat a îndrepta către tine rugăciuni şi, trecând ziua praznicului tău, de către seară, l-ai pus pe el înaintea lor şi, văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: Aliluia!

Icosul 5

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira a stat înaintea lui cu frică; iar tu, părinte, rugat fiind de părinții lui l-ai izbăvit pe el din mâinile lui în acel ceas; pentru aceea cu dânşii grăim ție, Nicolae, ca unui bun păstor:
Bucură-te, ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creştinătății;
Bucură-te, cel ce porți nume de biruință;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovniceşti;
Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioşilor;
Bucură-te, prădarea păgânătății;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat, în dar împarți tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioşi bun păstor;
Bucură-te, cel ce izgoneşti dintre noi pe slujitorii cei diavoleşti;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 6

Minunată s-a arătat naşterea ta, Nicolae, credincios fiind tu pe pământ, din vremea naşterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept şi de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea şi acum cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6

De împresurările diavoleşti izbăveşte pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulțimea zeilor celor păgâni; pentru aceea şi acum dăruieşte vindecări neputințelor noastre, ierarhe, ca să te lăudăm pe tine zicând:
Bucură-te, Nicolae;
Bucură-te, facătorule de minuni;

Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, preacuvioase;
Bucură-te, preafericite;
Bucură-te, cel ce eşti cu nume mare;
Bucură-te, preamărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învățător al înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciți;
Bucură-te, că altceva nu ştim să grăim fără numai: Bucură-te;
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 7

Având vicleană cunoştinţă, Arie a început a învăța eresurile cele fără de Dumnezeu şi a intrat în turma ta, ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, prealăudate, degrab alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui şi ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea cu tine, Nicolae, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție această putere: Aliluia!

Icosul 7

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai ruşinat a lui fără de Dumnezeu învățătură şi ca pe al doilea Iuda surpându-l l-ai lăsat. Pentru aceea şi noi grăim ție neîncetat:
Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare ierarh al Lichiei;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbița Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trâmbița eresurilor lui Arie;
Bucură-te, zicea ție Constantin;
Bucură-te, a grăit ție Avlavie;
Bucură-te, a adus ție tatăl cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 8

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri şi năvăliri izbăvindu-i, părinte, pe cei ce după Dumnezeu, spre tine cu credință şi-au pus nădejdea, cântând: Aliluia!

Icosul 8

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Nicolae, că turma Lui pazeşti de lupii cei văzuți şi nevăzuți şi de către cei ce scăpă sub acoperământul tău nu te întorci, şi nouă celor ce suntem învăluiți de gânduri şi de lucruri viclene, dă-ne mână de ajutor, părinte, ca să te lăudăm pe tine zicând:
Bucură-te, Nicolae prealăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salți;
Bucură-te, căci cu arhanghelii te veseleşti;
Bucură-te, că fără materie cu heruvimii slujeşti Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;

Bucură-te, cel ce dăruieşti bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;
Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roşeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 9

Nu pricepem de unde vom începe a-ți aduce laudă, părinte. Care cântare îți vom cânta? Sau cu ce cununi te vom încununa ? Că, de ne vom aduce aminte de voievozi, ne minunăm; de Vasile, ne mirăm; despre fecioarele acelea, nu ne pricepem ce să grăim; de toți numai ne minunam şi împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție cele preamărite, laudă îi trimitem, cântând cântarea: Aliluia!

Icosul 9

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Dar tu, părinte, de la masa învățăturii dumnezeieşti, ca pe un urât l-ai lepădat; iar pe noi cu fărămiturile Ortodoxiei ne miluieşte, ca să cântăm ție:
Bucură-te, Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuțită, care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, omorârea celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumb;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;
Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruieşti celor legați slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocşilor;
Bucură-te, că legi gurile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 10

Auzit-am pe Vasile acela grăind şi înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, părinte; şi minunându-ne, am preamărit puterea ta cea dată ție de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrab alergi către cei ce te roagă pe tine şi pentru toți te rogi lui Dumnezeu şi Stăpânului cântând: Aliluia!

Icosul 10

Izbăveşte-ne, părinte, cu rugăciunile tale, ca şi pe Vasile acela. Auzi-ne, preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legați. Dă-ne mână de ajutor, Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiți în mare, ca să grăiesc ție acestea:
Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoției;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptății;
Bucură-te, întunecătorul nedreptății;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădeşti gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana, ca plumbul în adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult-luminos;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 11

Tu eşti păstorul cel bun, Nicolae, că pe turma ta o povăţuieşti către păşsunea cea duhovnicească şi din izvorul raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11

Pom al raiului fiind, fericite, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-ne nouă sub umbra acelora totdeauna a ne umbri ca să grăim ţie:
Bucură-te, vieţuitorule în locaşul Celui Preînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavoleşti;
Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;
Bucură-te, mitropolite;
Bucură-te, că ai ruşinat basmul eresurilor lui Arie;
Bucură-te, maica mulîimii popoarelor pământeşti;
Bucură-te, rana mulţimii diavolilor;
Bucură-te, părinte şi învătătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai ruşinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit carunteţile, înfrumuseţându-le cu înţelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat carunteţilele lui Arie cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învăţat a ne închina Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 12

Înţelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit l-a ruşinat, şi mintea ta a stricat mulţimea zeilor; mântuieşte şi sufletele noastre cele rătăcite şi ne învăţa a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 12

Cu inima ne-am spăimântat, cu sufletul ne-am tulburat, cu limba nu pricepem ce să grăim, fără numai acestea:
Bucură-te, cel ce eşti mai mare între preoţi;
Bucură-te, cel ce eşti întâistătător pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, împreună-şezătorule pe scaun cu apostolii;
Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă;
Bucură-te, cel ce ai surpat înălţăriie gândurilor celor diavoleşti ale lui Arie celui bârfitor;
Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;
Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc;
Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi;
Bucură-te, bun carmuitor al corabiei celei duhovniceşti;
Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viaţa cea fără de sfârşit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul 13

O, preaminunate părinte Nicolae, plângem şi alergăm către al tău sprijin, aducând ţie acum această puţină rugăciune, ca să ne izbăveşti de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, ierarhe prealăudate, şi ne învredniceşte veşnicei împărăţii, ca dimpreună cu tine să cântăm cântarea lui Dumnezeu: Aliluia! *(acest Condac se zice de trei ori)*

Apoi se zice iaraŞi **Icosul 1:**

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el şi degrab ascultând de porunca ta, Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânşii. Pentru

aceea ei au fost cuprinşi de bucurie şi de frică, iar eu cu dânşii grăiesc ție, Sfinte Nicolae :
Bucură-te, capul cel sfințit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fără de lege;
Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulțimii zeilor;
Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

şi **Condacul 1**

Cel ce verşi mir de mult preț la toată lumea şi mie celui nevrednic şi mai mult decât toți păcătos, dăruieşte-mi ca să-ți aduc ție cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozeşte-mă din toate necazurile ca să cânt ție : ***Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!***

După aceea se citeşte această

RUGĂCIUNE

O, preabunule părinte Nicolae, păstorul şi învățătorul celor ce aleargă cu credință către a ta folosire şi cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguieşte degrabă a le ajuta; izbăveşte turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, şi toate părțile creştineşti le ocroteşte şi le păzeşte prin sfintele tale rugăciuni de gâlcevile lumeşti, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie şi de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală şi de moarte grabnică; şi precum ai miluit pe cei trei bărbați care ăedeau în temniță şi i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului şi de tăierea sabiei, aşa ne miluieşte şi pe noi cei ce cu mintea, cu cuvântul şi cu lucrul suntem întru întunericul păcatelor şi ne izbăveşte de mânia lui Dumnezeu şi de chinul cel veşnic ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila şi cu harul lui Hristos, Dumnezeu să ne dea viață lină şi fără de păcat, ca să viețuim în veacul acesta, şi de partea stării de-a stânga să ne izbăvească, şi în partea de-a dreapta, împreună cu toți sfinții, să ne învrednicească. Amin.

ACATISTUL SFINȚILOR MAI-MARILOR VOIEVOZI MIHAIL ŞI GAVRIIL



noiembrie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele

Condacul 1:

Pe căpeteniile îngerilor Treimii, pe Mihail şi Gavriil, să-i laudam noi toți, iubitorii de praznic, care ne acoperim cu aripile amândurora şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim; unuia grăind : Bucură-te, slujitorule al Legii, iar altuia zicând : Bucură-te, îngere al darului !

Icosul 1 :

Arhanghele Mihaile, mai-marele cetei îngerilor celor fară de trup, creat ai fost de Dumnezeu, Ziditorul tuturor; de aceea cu bucurie laude de acest fel aducem ție:
Bucură-te, făptură a Minții celei ce a făcut lumea;
Bucură-te, revărsarea luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel ca focul, care stai aproape de Dumnezeire;

Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, Duh înfocat şi nematerial după asemănarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, ființă nemuritoare, laudătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule de foc al cerului;
Bucură-te, căpetenia oştii celei nematerialnice;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulțumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulțumitor;
Bucură-te, prin care firea îngerilor s-a întărit;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul 2 :

Pe îngerii cei nemulțumitori văzându-i trufindu-se şi din cerul cel înfocat căzând, o dumnezeiescule Mihaile, ca un rob mulțumitor stând, ai strigat : " Să stăm bine şi să luăm aminte ", cântând Sfinței Treimi : Aliluia !

Icosul 2 :

Gavriil, al minților celor ascunse şi al tainelor Celui Preînalt părtaş te-ai arătat, făcând mai înainte cunoscute cele ce aveau să fie şi bunele vestiri de bucurie oamenilor spunându-le. Pentru aceasta, cu dorință mă grăbesc a-ți cânta ție :
Bucură-te, văzătorule al luminii celei necunoscute;
Bucură-te, părtaşule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce descoperi cele ascunse ale voinței;
Bucură-te, vestitorule de cele negrăite ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, că străluceşti cu mintea în ştiința cea ascunsă;
Bucură-te, că întru această ştiinț ă înveți pe față pe oameni;
Bucură-te, slujitorule al bunelor vestiri dumnezeieşti;
Bucură-te, vestitorul lucrurilor celor îmbucurătoare;
Bucură-te, arătarea multor neştiințe;
Bucură-te, că mai înainte ai cunoscut cele ce aveau să fie;
Bucură-te, prin care în lume s-a adus bucuria;
Bucură-te, prin care întristarea a fost îndepărtată afară;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul 3 :

Proorocului Daniel mai mult decât tuturor proorocilor ai arătat taina cea străină a venirii celei înfricoşătoare a lui Hristos şi a iconomiei, preamare Gavriile; şi pe el l-ai înțeleptit a cânta cu bucurie lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 3 :

Având numirea de putere de la Dumnezeu, Mihaile, cu dumnezeiască minte puternic în războaie pururea te-ai arătat; şi pe Iacov în luptă l-ai întărit ca să biruiască neamurile străine; pentru aceea marim puterea ta, zicând :
Bucură-te, cel ce eşti mai puternic decât focul;
Bucură-te, cel ce eşti mai ascuțit decât văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oştile egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai învins cetele canaanenilor;
Bucură-te, că pe Moise şi Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Isus al lui Navi îndrăzneț l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată oştirea asirienilor ai tăiat;
Bucură-te, cel ce pe Simion al amoreilor l-ai lovit;

Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, pază a marelui Moise;
Bucură-te, prin care se pierd cei răucredincioşi;
Bucură-te, prin care dreptcredincioşii se înalță;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 4 :

Mihaile, căpetenie a îngerilor, roagă cu solirile tale pe Dumnezeu pentru noi care prealăudatul tău praznic cu dragoste îl cinstim, că zilele noastre în fapte bune să le petrecem, şi ne învredniceşte ca, viața cea mai bună dobândind, lui Dumnezeu împreună cu tine să-I cântăm : Aliluia !

Icosul 4 :

Venit-ai de la Cel Preînalt, Gavriile, minte dumnezeiască, aducând Anei şi lui Ioachim bunele vestiri de bucurie cu dezlegarea sterpiciunii lor; pentru care, bucurându-ne, ție cu credință îți grăim :
Bucură-te, aducătorule al ştirilor frumoase;
Bucură-te, cel care celor doritoare de prunci le aduci bucurie;
Bucură-te, cel ce eşti rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
Bucură-te, naştere plăcută a lui Dumnezeu, a celor fără de copii;
Bucură-te, că fericitului strămoş i-ai adus naştere mărită;
Bucură-te, că fericitei strămoaşe i-ai dat odraslă pântecelui;
Bucură-te, cel ce dezlegi legăturile naşterii de prunci;
Bucură-te, cel care povățuieşti darul celor ce se nasc;
Bucură-te, laudă a multor părinți;
Bucură-te, mângâierea maicilor celor bune;
Bucură-te, prin care creşte neamul omenesc;
Bucură-te, prin care naşte rea mai înainte se vesteşte;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 5 :

Maria, Născătoarea de Dumnezeu şi Doamna lumii, venind în biserica Domnului, trimis ai fost, o Gavriile, să-i aduci cu îngrijire hrană cerească şi totdeauna ai deşteptat-o spre a cânta lui Dumnezeu : Aliuia !

Icosul 5 :

Pe strămoşii cei de demult, care se rugau lui Dumnezeu, i-ai mântuit din multe rele, o Mihaile, iar poporului ales pururea i-ai fost înaintemergător; de aceea într-acest fel grăim ție:
Bucură-te, cel ce pe Isaac de junghiere l-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Avraam de bucurie l-ai umplut;
Bucură-te, cel ce pe însetatul Ismaii l-ai răcorit;
Bucură-te, străină mângâiere a Agarei celei ce plângea;
Bucură-te, stâlpul cel în chip de foc care pe Israel l-ai condus;
Bucură-te, norul cel aurit, care pe Israel în cale îl acopereai;
Bucură-te, că pe cei întâi-născuți ai evreilor i-ai păzit;
Bucură-te, că pe cei întâi-născuți ai egiptenilor i-ai omorât;
Bucură-te, laudă strălucită a evreilor;
Bucură-te, îngrădire tare a Legii;
Bucură-te, că pe popor din Egipt ai scos;
Bucură-te, că pe el la pământ bun l-ai adus;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 6 :

Când S-a pogorât în muntele Sinai Marele Dumnezeu, vrând să dea Lege evreilor, prin slujirea şi mijlocirea ta, mare Mihaile, pe aceasta lui Moise o ai descoperit şi l-ai învățat să cânte: Aliluia !

Icosul 6 :

Lui Zaharia celui sfințit, care odinioară - în locaăul lui Dumnezeu - cerea scăpare şi mântuire pentru popor, i-ai vestit, o Gavriile, naşterea dumnezeiescului înaintemergător. De aceea de bunele tale vestiri spăimântându-ne, grăim ție acestea :
Bucură-te, cel ce ai vestit omenirii lucruri preaminunate;
Bucură-te, cel ce pe îngerul Tatălui l-ai arătat;
Bucură-te, grăire îmbucurătoare către Zaharia;
Bucură-te, dulce auzire pentru Elisabeta;
Bucură-te, că pe Botezătorul lui Hristos l-ai binevestit;
Bucură-te, că pe el al doilea Ilie, mai înainte l-ai vestit;
Bucură-te, cel ce ai prevestit pe predicatorul pocăinței;
Bucură-te, trâmbița cea tare răsunătoare a candelabrului luminii;
Bucură-te, vestitorul începerii Darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia împărăției cerurilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 7 :

Dumnezeu Cuvântul, vrând mai înainte a Se întrupa pentru noi, taina aceasta numai ție, o Gavriile, a încredințat-o şi slujitor al acesteia te-a ales pe tine; iar tu cugetând în sineți la minunea aceasta cântai aşa : Aliluia !

Icosul 7 :

Pe cei trei tineri de demult, din văpaia cuptorului i-ai scăpat, Mihaiie arhanghele, aratându-te preamărit şi luminat cu chipul şi asemănarea lui Dumnezeu , încât de minunea aceasta tiranul s-a înspăimântat; de aceea grăim ție :
Bucură-te, stingerea focului celui nepotolit;
Bucură-te, ațâțarea văpăii celei pururea vii;
Bucură-te, scăparea tinerilor feciori;
Bucură-te, păzire a trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu, cu înfățişarea ta, pe tiranul ai infricoşat foarte;
Bucură-te, că tu pe Daniel proorocul, l-ai împuternicit;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum proorocul;
Bucură-te, că pe el în grabă l-ai dus la Babilon;
Bucură-te, învingerea cea tare a lui Ghedeon;
Bucură-te, înfrângerea cea strălucită a lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc credincioşii;
Bucură-te, prin care se înfricoşează tiranii;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 8 :

Străină minune, văzându-te pe tine Balaam vrăjitorul, şi în urmă David proorocul, ție, o fericite Mihaile în grabă căzând, s-au ănchinat : unul de frică ăncremenind, iar celalalt lui Dumnezeu grăind : Aliluia !

Icosul 8 :

Ca un purtător de fulger atotstrălucit şi atotvoios ai venit către cea plină de dar, Gavriile, aducându-i bunele vestiri de bucurie. Pentru aceasta şi noi, bucurându-ne, te fericim pe tine, cântându-ți :

Bucură-te, vestitorule al bucuriei celei nesfârşite;
Bucură-te, dezlegătorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea Evei celei întristate;
Bucură-te, înalt lămuritorule al întrupării Cuvântului;
Bucură-te, mărite cunoscător al pogorârii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, bucurându-te, ai zis celei pline de dar : "
Bucură-te";
Bucură-te, cel ce ai dezlegat cu "
Bucură-te" toată întristarea;
Bucură-te, stea care ai vestit Soarele;
Bucură-te, luminătorule care ne-ai arătat lumina cea neapropiată;
Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, prin care întunericul s-a desfiinţat;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 9 :

Naşterea Mântuitorului o ai vestit cu bucurie păstorilor celor ce privegheau, Gavriile, bucurându-te; şi la închinarea Lui pe magi, ca o stea luminoasă, i-ai condus şi pe toţi i-ai înţelepţit a cânta Celui născut aşa : Aliluia !

Icosul 9 :

Râvnitor şi puternic apărător al Tesalonicului celui nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină şi ajutător mare eşti pururea popoarelor creştine, de multe nevoi scăpându-le şi îndemnându-le a cânta ţie:
Bucură-te, cetatea poporului celui nou;
Bucură-te, tăria neamurilor creştine;
Bucură-te, cel ce pe apostoli de multe ori i-ai întărit;
Bucură-te, cel ce pe martiri tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Petru din legături şi din închisoare l-ai slobozit;
Bucură-te, că tu pe Irod îndată l-ai omorât;
Bucură-te, al Bisericii păzitor neînvins
Bucură-te, cel ce eşti asupra ereticilor secure cu două ascuţişuri;
Bucură-te, întărire puternică a cuvioşilor;
Bucură-te, sprijin luminat al ierarhilor;
Bucură-te, prin care se laţeşte credinţa;
Bucură-te, prin care se micşorează rătăcirea;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 10 :

Sfârşitul a toată lumea când se va face, Mihaile, trâmbiţa cea mai de pe urmă vei trâmbiţa, după care morţii din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea judecătorului nepărtinitor, cântând împreună cu tine cântarea : Aliluia !

Icosul 10 :

Totdeauna numele tău, o Gavriile, purtătorule de lumină, arată luminat înălţimea rânduielii tale, căci, după chemarea lui Dumnezeu, te-ai arătat cu cuviinţă slujitor vrednic al Cuvântului, Dumnezeu-Omului; de aceea cu laude te fericim, grăind :
Bucură-te, prin care logodnicul în taină s-a invăţat;
Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul a fost luată;
Bucură-te, cel ce numele lui Iisus mai înainte l-ai spus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;

Bucură-te, că lui Iosif, logodnicului, i-ai descoperit taina;
Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce ai vestit că El va locui în cetatea Nazaret;
Bucură-te, cel ce pe credincioşii magi, taina i-ai invățat;
Bucură-te, că pe dânşii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus a fost păzit;
Bucură-te, prin care Irod a fost luat în râs;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 11 :

Deasupra pietrei mormântului celui primitor de Viață, şezând îmbrăcat în alb şi ca fulgerul strălucind, Gavriile, învierea lui Hristos ai binevestit femeilor, zicând lor " nu plângeți !" şi cântând cantarea : Aliluia !

Icosul 11 :

Făclie lumii eşti, Mihaile arhanghele, strălucind mințile credincioşilor şi povățuindu-le către cunoştința cea dumnezeiască şi către mântuire, luminând şi mântuind de răutățile amăgitoare pe toți care grăiesc :
Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, facătorule a feluri de minuni;
Bucură-te, neîmpuținată tămăduire a bolnavilor;
Bucură-te, grabnică scăpare a celor din robie;
Bucură-te, cel ce ai apărat Mănăstirea Dochiarului;
Bucură-te, că pe aceasta o ai izbăvit de năvălirea săracinilor;
Bucură-te, scăparea tânărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce ai făcut să izvorască izvor de aghiasmă;
Bucură-te, cel ce pe apă faci minuni;
Bucură-te, înfrumusețătorul Bisericii creştine;
Bucură-te, ajutătorul Bisericii acesteia;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 12 :

Dar dumnezeiesc dăruieşte celor ce serbează cu dragoste ziua amintirii tale, Mihaile, şi celor ce te cheamă pe tine la ieşirea lor din viață arată-te ajutător şi mai ales păzeşte-ne pe noi cei ce în biserica ta cântăm : Aliluia !

Icosul 12 :

De la tine, o îngere al darului, învățându-ne a cânta în psalmi laude de bucurie dumnezeieştii întrupări, ție cele de mulțumire cu dor cântăm şi ca unui bun vestitor, mărindu-te, aşa-ți grăim :
Bucură-te, bucuria celor întristați;
Bucură-te, păzitorul celor asupriți;
Bucură-te, bogăția nefurată a săracilor;
Bucură-te, liman de mântuire al celor ce înoată;
Bucură-te, arma prea puternică a credincioşilor;
Bucură-te, laudă preamarită a preoților evlavioşi;
Bucură-te, întăritorule al mănăstirilor;
Bucură-te, îngrijitorule minunat al bisericii acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te măresc;
Bucură-te, preabunule aducătorule de bucurie al sufletelor;
Bucură-te, binecuvântare dumnezeiască a credincioşiior;

Bucură-te, buna povățuire, a călugărilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 13 :

(acest condac se zice de trei ori)

O, dumnezeieştilor căpetenii ale îngerilor, Mihaile şi Gavriile, care stați aproape de scaunul lui Dumnezeu, laudele acestea ale noastre, ca banul vaduvei primindu-le, de gheenă ne izbăviți pe noi, ca împreună cu voi să cântăm : Aliluia !

Apoi se zice iarăşi **Icosul Întâi**

Arhanghele Mihaile, mai-marele cetei îngerilor celor fară de trup, creat ai fost de Dumnezeu, Ziditorul tuturor; de aceea cu bucurie laude de acest fel aducem ție:
Bucură-te, făptură a Minții celei ce a făcut lumea;
Bucură-te, revărsarea luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel ca focul, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, Duh înfocat şi nematerial după asemănarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, ființă nemuritoare, laudătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule de foc al cerului;
Bucură-te, căpetenia oştii celei nematerialnice;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulțumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulțumitor;
Bucură-te, prin care firea îngerilor s-a întărit;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

şi **Condacul Întâi**

Pe căpeteniile îngerilor Treimii, pe Mihail şi Gavriil, să-i laudam noi toți, iubitorii de praznic, care ne acoperim cu aripile amândurora şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim; unuia grăind : Bucură-te, slujitorule al Legii, iar altuia zicând : Bucură-te, îngere al darului !

ACATISTUL SFINTEI ÎNVIERI A DOMNULUI



După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1:

Apărătorul cel mare şi Doamne, biruitorul morţii celei veşnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de laudă aducem Ţie, noi robii Tăi şi zidirea Ta. Cel ce ai biruinţă asupra morţii, de moartea păcatelor slobozeşte-ne pe noi, care grăim: Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Icosul 1

Ingerii, Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, neîncetat o laudă în ceruri. Şi pe noi, cei de pe pământ, învredniceşte-ne cu inimă curată a-Ţi cânta Ţie unele ca acestea:
Iisuse, Cel nepătruns, Care luminezi pe toţi credincioşii, luminează-ne şi pe noi cei ce trăim în întunericul necunoştinţei;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi şi la toate le dai viaţă, înviază-ne şi pe noi, cei omorâţi în păcate;
Iisuse, Cel ce Te-ai înălţat la cer şi ai înălţat pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalţă-ne şi pe noi, cei plecaţi spre pământ;
Iisuse, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi părtaşi slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu ne lipsi pe noi de slava Ta;
Iisuse, Cel ce vei veni să judeci viii şi morţii, nu ne judeca pe noi după fărădelegile noastre, ci miluieşte-ne după mare mila Ta;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 2

Văzând, Doamne, oamenii căzuţi, Te-ai întrupat şi ai înviat pe toţi, dăruindu-le celor înviaţi toate spre mântuire. Înviază-ne şi pe noi cei omorâţi din pricina păcatelor, ca să-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Icosul 2

Mintea nu pricepe dumnezeiasca taină, cum izvorul vieţii înviază, omorând moartea. Pentru aceasta,

numai cu inima simțind bucuria învierii şi astfel fiind luminați, cu glas de bucurie duhovnicească grăim către Tine unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce ai intraăt prin uşile încuiate, intraă şi în casa sufletelor noastre;
Iisuse, Cel ce ai întâmpinat în cale pe ucenicii Tăi, întâmpină-ne şi pe noi, pe calea acestei vieți, şi ne mântuieşte;
Iisuse, Cel ce ai aprins inimile lor cu cuvintele Tale, aprinde şi inima noastră cea rece, spre dorirea de slava Ta;
Iisuse, Cel ce Te-ai cunoscut întru frângerea pâinilor, dă-ne şi nouă a Te cunoaşte în dumnezeiasca împărtăşanie;
Iisuse, Cel ce ai făgăduit pe Duhul Sfânt ucenicilor Tăi, trimite-ne şi nouă pe acest Duh mângâietor de la Tatăl;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 3

Cu puterea Ta, cea dumnezeiască, înviind pe Lazar, înviază-ne şi pe noi cei ce suntem doborâți de patimi şi zăcem în păcatul nepocăinței, ca sculându-ne după glasul Tău, să cântăm cântare: Aliluia!

Icosul 3

Având putere asupra morții, sufletele le-ai chemat din moarte, Iisuse. Cheama-ne şi pe noi, din adâncul păcatelor noastre, ca şi noi, curățindu-ne simțirile, Ție, celui ce străluceşti cu lumâna cea neapropiată, cu bucurie să-Ți aducem cântare de biruință, aşa:
Iisuse, biruitorul morții, biruieşte patimile noastre cele rele;
Iisuse, Datătorule de viață, dă-ne şi nouă o viață mântuitoare;
Iisuse, izvorul bucuriei, bucură inima noastră întru îndreptările Tale;
Iisuse, Cel ce ai săturat, cu cinci pâini şi doi peşti, cinci mii de barbați în pustie, afară de femei şi copii, hrăneşte-ne şi pe noi cu pâinea Ta cerească;
Iisuse, naădejdea celor căzuți, scoate-ne şi pe noi din adâncul răutăților noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 4

Viforul patimilor ne tulbură şi ne îneacă; ci Te rog pe Tine Iisuse, întinde-ne, ca şi lui Petru, mâna Ta cea de ajutor şi, cu puterea Învierii Tale, ridică-ne şi ne înal#ă a cânta Ție: Aliluia!

Icosul 4

Având îmbucurătoarea veste a învierii Tale, Iisuse, cerurile cu vrednicie se veselesc şi pământul se bucură; iar noi, prăznuind veselia cea veşnică, îndrăznim a-Ți cânta unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce şezi întru lumina cea neapropiată, fii aproape tuturor creştinilor, după îndurările Tale;
Iisuse, Cel ce iubeşti zidirea Ta, nu ne uita pe noi cei de pe urmă;
Iisuse, Cel ce atragi inimile noastre la Tine, întoarce la Tine şi inima noastră cea ticaloasă;
Iisuse, Cel ce împlineşti toate cererile cele bune, împlineşte şi doririle noastre cele bune, ca mai mult decât toate să Te iubim pe Tine;
Iisuse, Cel ce primeşti orice picătură de lacrimi, nu depărta rugăciunile noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 5

Viață de Dumnezeu plăcută izvorăşte din Tine, o, Iisuse, Fiul Dumnezeului celui viu. Pentru aceea Te rugăm pe Tine, ca să nu ne piardă pe noi ucigătorul de suflete, nici să ne inchidă gura ca să murim nepocăiți, ci învredniceşte-ne să-Ți cântăm: Aliluia!

Icosul 5

Văzând cu Duhul pe Dumnezeu înviat, veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă şi neroditoare,

ci din izvorul nestricăciunii şi purtătorul de viață mormânt al Mântuitorului, care, pe pământul cel neroditor al sufletelor noastre udându-l, ne-a învățat pe toți a cânta unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce ne-ai poruncit să primim scump sângele Tău, învredniceşte-ne fară de lipsă, a primi acest prea cinstit sânge;
Iisuse, Cel ce trimiți ploaie asupra celor drepți şi asupra celor păcătoşi, stropeşte-ne şi pe noi cu harul Tău, ca să aducem roadă duhovnicească;
Iisuse, Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care Ți-a sărutat cu lacrimi de pocăință picioarele Tale, dă-ne şi nouă a-Ți uda picioarele Tale cu lacrimi de umilință;
Iisuse, Cel ce ai întărit pe Toma în credința învierii Tale, dă-ne şi nouă credință nefățarnică;
Iisuse, Cel ce ai zis: căutați şi veți afla, dă-ne şi nouă a Te găsi pe Tine;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 6

Propovăduind cu duhul neîncetat bucuria învierii tale, celei purtătoare de viață, Iisuse, Dumnezeul nostru, dă să fim şi noi, păcătoşii, părtaşi acestei învieri, ca neîncetat să cântăm în Ierusalimul cel de sus: Aliluia!

Icosul 6

Strălucind la toată lumea cu învierea Sa Domnul Iisus Hristos, acum toate le-a umplut de lumină: şi cerul şi pământul şi cele de dedesubt; ca să prăznuiască toată zidirea Învierea lui Hristos, întru care întăriți fiind vom cânta unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce toate le umpli de lumina Ta, luminează şi ochii noştri cei întunecați;
Iisuse, Cel ce ai împreunat cerul cu pământul, ridică-ne şi pe noi de pe pământ la cer;
Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât cu lumina Ta cea dumnezeiască în cele de dedesubt, pogoară-Te şi în adâncul inimilor noastre;
Iisuse, Cel ce ai scos din temnițele iadului sufletele ce te aşteptau, scoate-ne şi pe noi, păcătoşii, din întunericul mâhnirii, căci viața noastră de iad s-a apropiat;
Iisuse, Cel ce tuturor le întinzi prea curatele Tale mâini, cuprinde-ne şi pe noi, ticăloşii, în brațele Tale;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 7

Vrând Domnul Hristos ca să descopere oamenilor puterea dumnezeirii Sale, S-a acoperit cu pecetea lui Caiafa şi nestricând-o, înaintea celor ce-L păzeau, ca un purtător de biruință s-a sculat şi ne-a învățat a-i cânta: Aliluia!

Icosul 7

Minunat şi cu neputință este a pricepe, cum ieri ne-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, iar azi ne sculăm împreună cu Tine, în Duh. Dar cu bucurie Iți cântăm Ție unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce ai înviat şi ai dat în dar tuturor viață, întraripează mintea noastră, ca să-Ți urmeze Ție pururea;
Iisuse, Cel ce ai sfințit pământul cu picioarele Tale, sfințeşte şi gândurile noastre, cele care se înalță la Tine;
Iisuse, Cel ce nu ai oprit a se zugrăvi cinstitul Tău chip, dă-ne şi nouă a avea pururea în sufletele noastre chipul învierii Tale;
Iisuse, Cel ce ai primit cei doi bani ai văduvei, primeşte şi de la noi cântarea aceasta;
Iisuse, Cel ce n-ai osândit pe femeia desfrânată, ci, prin puterea Ta, ai îndreptat-o pe calea cea bună, nu osândi nici buzele noastre cele întinate care Te sărută pe Tine, prin cântări de laudă;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 8

Străin lucru, că pe Dumnezeu întrupat şi înviat din morți, noi astăzi cu cugetul văzându-L, toată grija cea

lumească să o lepădăm. Şi ca pe Împăratul tuturor să-L primim şi să-I cântăm Lui: Aliluia!

Icosul 8

Totul ai fost iubire, Iisuse, către omul cel căzut, şi ai pus la dumnezeiască strajă pe de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi şi să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit luminat despre Învierea Ta. Pentru aceasta şi noi grăim Ţie unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce ai fost păzit de ostaşi, trimite la straja sufletelor noastre pe îngerul păzitor, pe care noi îl alungăm cu păcatele noastre, ca să ne păzească şi să ne călăuzească spre mântuire, pentru învierea Ta;
Iisuse, Cel ce ai orbit cu dumnezeiasca Ta strălucire ochii celor ce Te strajuiau, întoarce ochii noştri de la deşertăciune şi-i luminează, spre cunoştinţa adevarului;
Iisuse, Cel ce ai întrebat pe Apostolul Petru: "Mă iubeşti?", dă-ne şi nouă să avem chipul dragostei lui de la urmă;
Iisuse, Cel ce ai iertat lui Petru Apostolul lepădarea de Tine, iartă şi nouă lepădările cele din fiecare ceas, de poruncile Tale;
Iisuse, Cel ce ai dat putere Apostolilor Tăi, a lega şi a dezlega, dezleagă-ne şi pe noi de nedreptăţile noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 9

Toata firea omenească în Tine s-a preaslăvit, cu învierea Ta, Iisuse, şi prin aceasta s-a dăruit nestricăciune trupurilor sfinţilor, adeverindu-se aceasta prin moaştele sfinţilor şi cântându-Ţi cu umilinţa: Aliluia!

Icosul 9

De Dumnezeu grăitorii ritori mânecă cu duhul întâmpinând ieşirea din mormânt, şi în loc de mir, cântare Iţi aduc Ţie, ca soarelui dreptăţii şi Stăpânului; cu ale căror cântări, primeşte şi aceste rugăciuni ale noastre:
Iisuse, Cel ce ai primit mirul cel vărsat pe Tine, primeşte şi ale noastre cântări de laudă, de mulţumire şi de cerere;
Iisuse, soarele dreptăţii, luminează sufletele noastre cele întunecate;
Iisuse, Cel ce pe pescari i-ai făcut vânări de oameni, atrage şi voia noastră cea rea, spre ascultarea Ta;
Iisuse, Cel ce pe Saul l-ai prefăcut în mai-marele Apostol, înţelepţeşte-ne şi pe noi cei ce rătăcim;
Iisuse, pentru rugăciunile acestui Apostol şi ale tuturor sfinţilor Tăi, fie-Ţi milă de noi păcătoşii;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 10

Voind a mântui neamul omenesc, Iisuse, Te-ai pogorât pe pământ şi Însuţi Dumnezeu fiind, ai primit nepuţinţele noastre, ca şi în ele să se arate puterea Ta, care ne îndeamnă a cânta: Aliluia!

Icosul 10

Cel ce ai înviat, Iisuse Hristoase, Mântuitorul şi Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce Te-ai pogorât în cele mai de jos ale pământului şi ai sfărâmat legăturile cele veşnice, în care se ţineau legate sufletele, slobozeşte-ne şi pe noi de legăturile păcatului, ca să-Ţi cântăm Ţie unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce ai încredinţat pe iubitul Tău ucenic Maicii Tale, încredinţează-ne şi pe noi îngrijirii ei, celei mântuitoare;
Iisuse, Cel ce suferinţele Maicii Tale le-ai prefăcut în bucurie, dă-ne şi nouă, nevrednicilor, cu rabdare să purtăm crucea noastră;
Iisuse, Cel ce ai dat lumii ocrotitoare pe Maica Ta, dă-ne şi nouă, păcătoşilor, ca să fim sub acoperământul ei;
Iisuse, Cel ce nu ai oprit pe prunci a se atinge de Tine, dă-ne şi nouă blândeţile şi curăţia inimii pruncilor;

Iisuse, Cel ce ai liberat pe desfrânată şi i-ai poruncit de acum să nu mai păcătuiască, dă-ne şi nouă ca de acum să nu Te mai întristăm;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 11

Cântare de umilințț, despre învierea Ta, binevoieşte ca să-Ți aducem Ție, Mântuitorul nostru. Şi prin aceasta să primească sufletele noastre mirul vindecărilor de nălucirile cele vătămătoare, ca să-Ți cântăm Ție pururea: Aliluia!

Icosul 11

Primind, prin învierea Ta, razele strălucitoare ale darului, şi prin aceasta, ca prin oglindă, duhovniceşte văzând scularea Ta cea aducătoare de viață, ne închinăm cinstitei Tale cruci şi slăvitei învierii Tale, pe care o lăudăm şi o slăvim, cântând aşa:
Iisuse, Cel ce ai plecat cerul, primeşte şi rugăciunea noastră, ca un îndurător;
Iisuse, Cel ce ai adormit cu trupul ca un muritor, omoară poftele noastre cele trupeşti;
Iisuse, Cel ce Te-ai dat cu totul pentru mântuirea noastră, dă-ne şi nouă cu totul a ne preda Ție;
Iisuse, Cel ce Te-ai suit la ceruri, ca să pregăteşti locaşuri celor ce Te iubesc pe Tine, aşază-ne şi pe noi în locaşurile Tale;
Iisuse, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui, numără-ne şi pe noi cu oile cele de-a dreapta Ta;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 12

Darul Tău dă-ni-l nouă, Iisuse, Cel ce pe toți ne-ai iubit, şi primeşte rugăciunea noastră, ca o pârgă, ce-Ți aducem Ție. Şi depărtează de la sufletele noastre tot gândul cel viclean, ca fară osândă să-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul 12

Cântând preaslăvită învierea Ta, Te slăvim pe Tine, o, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, şi credem că dăruieşti tuturor viață veşnică. Pentru aceasta, întru această numită şi sfântă zi, ca frații unul pe altul să ne îmbrățişăm. Iar pe cei ce ne urăsc pe noi, să-i iertăm pentru învierea Ta. Deci cu o gura şi cu o inimă să cântăm unele ca acestea:
Iisuse, Cel ce binecuvintezi pe cei ce Te binecuvintează pe Tine, binecuvintează şi acum osteneala noastră cea după putere;
Iisuse, Cel ce sfințeşti pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, sfințeşte şi doririle şi gândurile noastre;
Iisuse, Cel ce Te-ai făgăduit să fii cu cei credincioşi până la sfârşitul veacului, fii neîncetat şi cu noi păcătoşii;
Iisuse, Cuvântul cel Adevărat al Tatălui, curăță cuvintele noastre cele nevrednice, ca să Te lăudăm pe Tine;
Iisuse, Paştile cele mântuitoare, care duc de la moarte la viață, sălăşluieşte-ne în locaşul Tău, luminându-ne haina sufletelor noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază şi sufletele noastre!

Condacul 13

O, Iisuse Hristoase, Cel ce ai călcat cu moartea pe moarte şi celor din morminte le-ai dăruit viață, primeşte ca un miros de bună mireasmă duhovnicească această puțină rugăciune. Şi dăruieşte-ne nouă, celor ce suntem în mormântul nesimțirii, viață veşnică, ca să-Ți cântăm Ție: Aliluia!

O, Iisuse Hristoase, Cel ce ai călcat cu moartea pe moarte şi celor din morminte le-ai dăruit viață, primeşte ca un miros de bună mireasmă duhovnicească această puțină rugăciune. Şi dăruieşte-ne nouă, celor ce suntem în mormântul nesimțirii, viață veşnică, ca să-Ți cântăm Ție: Aliluia!

O, Iisuse Hristoase, Cel ce ai călcat cu moartea pe moarte şi celor din morminte le-ai dăruit viață,

primeşte ca un miros de bună mireasmă duhovnicească această puţină rugăciune. Şi dăruieşte-ne nouă, celor ce suntem în mormântul nesimţirii, viaţă veşnică, ca să-Ţi cântăm Ţie: Aliluia!

Apoi se zice iarăşi **Icosul întâi**

Îngerii, Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, neîncetat o laudă în ceruri. Şi pe noi, cei de pe pământ, învredniceşte-ne cu inimă curată a-Ţi cânta Ţie unele ca acestea:
Iisuse, Cel nepătruns, Care luminezi pe toţi credincioşii, luminează-ne şi pe noi cei ce trăim în întunericul necunoştinţei;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi şi la toate le dai viaţă, înviază-ne şi pe noi, cei omorâţi în păcate;
Iisuse, Cel ce Te-ai înălţat la cer şi ai înălţat pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalţă-ne şi pe noi, cei plecaţi spre pământ;
Iisuse, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi părtaşi slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu ne lipsi pe noi de slava Ta;
Iisuse, Cel ce vei veni să judeci viii şi morţii, nu ne judeca pe noi după fărădelegile noastre, ci miluieşte-ne după mare mila Ta;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

Şi **Condacul întâi**

Apărătorul cel mare şi Doamne, biruitorul morţii celei veşnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de laudă aducem Ţie, noi robii Tăi şi zidirea Ta. Cel ce ai biruinţă asupra morţii, de moartea păcatelor slobozeşte-ne pe noi, care grăim: Iisuse, Cel ce ai înviat din morţi, înviază şi sufletele noastre!

ACATISTUL SFINTEI MARII MUCENIȚE ECATERINA



25 Noiembrie

După obişnuitul început, se zic:

Condacele şi Icoasele:

Condacul 1:

Vrednicei de laudă muceniței Ecaterina, care cu darul de la Dumnezeu şi cu învățatura ei cea preaînaltă a uimit ştiința învățaților de atunci şi a întrecut limba ritorilor păgâni prin buna ei cuvântare, să-i aducem mulțumire de biruință, ca prin ale ei rugăciuni să ne izbăvim de ispitele vrăjmaşilor şi să-i cântăm : Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Icosul 1

Împăratesei şi Maicii lui Dumnezeu, preacuratei Fecioare Maria, tu te-ai arătat vrednică de dragoste, înțeleaptă Ecaterina, căci cu Duhul Sfânt umbrindu-te, ai lepădat de la tine toată dorirea pământească şi te-ai logodit cu Mirele tău cel ceresc spre a căpăta viață nemuritoare; pentru aceasta cântăm :
Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;
Bucură-te, dulce privighetoare;
Bucură-te, frumusețe netrecătoare;
Bucură-te, mieluşea încântătoare;
Bucură-te, minte înaltă;
Bucură-te, tânără prea învățată;
Bucură-te, fecioară blândă şi înțeleaptă ;
Bucură-te, inimă tare şi neîntinată;
Bucură-te, lauda învățaților;
Bucură-te, dulceața maicilor;
Bucură-te, mângâierea săracilor;
Bucură-te, apărătoarea bătrânilor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 2

Bogățiile pământului şi mărirea părintească lepădând, viață curată ai trăit, Ecaterina; şi îndeletnicindu-te mai ales în dreapta credință, calea cea nerătăcită a lui Hristos ai luat şi te-ai închinat Lui cântând : Aliluia !

Icosul 2

Ajunsă fiind la vărsta de 18 ani, frumusețea ta a atras pe mulți tineri din neamurile păgâne, voind a se căsători cu tine; tu însă respingând cererea lor cu foarte înțelepte cuvinte, înşişi ei se mustrau de nepriceperea lor şi îți grăiau acestea :
Bucură-te, cea mai frumoasă dintre tinere;
Bucură-te, că eşti şi cea mai bogată;
Bucură-te, sământă din neam împărătesc;
Bucură-te, porfiră care împodobeşti cunoştințele;
Bucură-te, cunună care răsplăteşti vrednicia;
Bucură-te, ceea ce întăreşti obiceiurile bune;
Bucură-te, cuvântătoare mai presus decât ritorii;
Bucură-te, judecătoare mai alesă decât alți judecători;
Bucură-te, biruitoare neruşinată în sfaturi şi povățuiri;
Bucură-te, lumină care faci să se plece privirile neînțelepte;
Bucură-te, comoară tuturor cunoştințelor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 3

Rătăcirile mustrănd şi de idoli ne voind a crede că acele chipuri turnate şi cioplite de mâini omeneşti ar putea fi făcătorii cerului, ai pământului şi a toată făptura, fost-ai luminată cu darul Duhului Sfânt să cunoşti Dumnezeirea cea adevărată şi pururea veşnică şi cu smerenie ai cântat Ei : Aliluia !

Icosul 3

Învățații adunați prin îndemnul tatălui tău ca să te scoată din credința în care erai, văzându-te lepădând idolii, au cerut a te înfățişa lor. Tu însă, intrînd în vorbă cu cel mai învățat, după o îndelungă dispută, l-ai făcut să nu mai ştie ce să răspundă decât a grăi :
Bucură-te, închinătoarea dreptei credințe;
Bucură-te, desluşirea adevăratei religii;
Bucură-te, lumina celor cufundați în eresuri ;
Bucură-te, povățuitoarea celor rătăciți;
Bucură-te, arma bunei voințe;
Bucură-te, căderea înşelăciunii idolilor;
Bucură-te, dovada neputinței lor;
Bucură-te, că eşti vrednică de toată cinstirea;
Bucură-te, că prin înțelepciunea ta ai gonit rătăcirea;
Bucură-te, căci cu dar ai fost dăruită de Cel Preaînalt;
Bucură-te, cunoştința sfințeniei cereşti;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 4

Gurile ereticilor ce huleau mai înainte Biserica lui Hristos s-au deschis atunci pentru intâia oară spre a binecuvânta prin glasul tău fecioresc, urând capiştile idoleşti şi zicând că unul este Dumnezeu şi Lui se cuvine cântare : Aliluia !

Icosul 4

Hrănind în sineţi din pruncie darul credinţei lui Hristos, Ecaterina, nu te-ai putut împăca cu obiceiurile păgâneşti ale părinţilor tăi, că petrecând în sfinţenie, fără a fi încă luminată cu sfântul Botez, poruncile lui Dumnezeu urmai şi te închinai în taină lui Hristos; pentru aceasta-ţi cântăm :
Bucură-te, muceniţă preamărită;
Bucură-te, mireasă preacinstită;
Bucură-te, pătimitoare nebiruită;
Bucură-te, podoaba Bisericii;
Bucură-te, cuvântătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, slujitoarea Ortodoxiei;
Bucură-te, cununa învăţăturii;
Bucură-te, lauda Alexandriei;
Bucură-te, apărătoarea acelei cetăţi;
Bucură-te, comoara minunilor;
Bucură-te, mustrătoarea împăratului Maxenţiu;
Bucură-te, luminătoarea împărătesei lui;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos !

Condacul 5

Inima lui Constantin, tatăl tău, foarte s-a întristat auzindu-te pe tine, fiica lui, una la părinţi şi aşa de frumoasă precum erai, lepădând mulţimea zeilor la care se închina şi propovăduind un Dumnezeu necunoscut. Pentru aceasta a voit să cerceteze credinţa ta prin cei mai învăţaţi dascăli de atunci. Cât însă i-a fost de mare nedumerirea când a văzut şi pe aceia înduplecaţi de cuvintele tale şi cântând lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 5

Judecătorii nedrepţi, aflând trecerea ta din închinătoare la idoli la credinţa lui Hristos, te-au hotărât pedepsei; şi răbdând chinurile cele mai amare până la moarte, cu mărire te-ai preamărit, lăudând numele Domnului nostru Iisus Hristos şi al Preacuratei Fecioare Maicii Sale, Care ţi s-au arătat ţie în vedenie; iar noi laudând tăria credinţei tale, îţi grăim :
Bucură-te, defăimătoarea judecătorilor tirani;
Bucură-te, mustrătoarea rătăcirii;
Bucură-te, că în popor te-ai făcut strălucitoare;
Bucură-te, că chinurile tale pe dânşii îi ardeau;
Bucură-te, că nădejdea mântuirii pe tine te veselea;
Bucură-te, căci cu răbdarea mai mult i-ai otrăvit;
Bucură-te, că din dragostea ta către Dumnezeu n-ai simţit suferinţele;
Bucură-te, că vorbele tale îi făceau să amuţească;
Bucură-te, că nepriceperea lor nu putea să te oprească;
Bucură-te, că îndrăznind ai ieşit biruitoare;
Bucură-te, că suferind te-ai făcut vindecătoare;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos !

Condacul 6

Cântare de mulţumire îţi aducem ţie noi, smeriţii, căci cu mare dar ne-ai învrednicit pe noi jertfindu-te pe tine însăţi pentru dragostea dreptei credinţe. Primeşte dar, muceniţă, această rugăciune şi ne dă vindecare neputinţelor în tot cursul vieţii noastre, pentru ca dimpreună cu tine să binecuvântăm pe Dumnezeu, cântând Lui : Aliluia !

Icosul 6

Cei mai mulţi de o suta de învăţaţi care stăteau de faţă şi ascultau cuvintele prin care explicai Evanghelia lui Hristos, luminându-se de Duhul Sfânt, s-au creştinat, iar împăratul, îngrozindu-se de această minune,

a poruncit să-i ardă, ca să nu mai răspândească credința creştină prin locurile de unde erau ei şi aşa s-a preamărit mulțimea aceea de învățați şi-ți cantă ție aşa :
Bucură-te, Ecaterina, de necazuri izbăvitoare;
Bucură-te, învățată, de lumină dătătoare;
Bucură-te, lăudată şi de daruri aducătoare;
Bucură-te, frumusețe tuturor covărşitoare;
Bucură-te, bunătate de nimic îngrijorată;
Bucură-te, ostăşiță de viteji biruitoare;
Bucură-te, mult vestită şi de chinuri răbdătoare;
Bucură-te, lăudată de cântări răsunătoare;
Bucură-te, muceniță de minuni izvorâtoare;
Bucură-te, lăcrămioară prea frumos mirositoare;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 7

Soborul îngeresc, văzând ceata mucenicilor în văpaie arzând, cu cântări a primit-o; şi pe tine, Ecaterina, ca pe o următoare a lor cu dar te-a învrednicit a suferi chinurile cele mai îngrozitoare; pentru care pomenirea ta în veci a rămas folositoare celor ce cântă lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 7

Toata făptura s-a minunat de răbdarea cea multă pe care ai arătat-o, rămânând neclintită în hotărâriie credinței şi mărturisind că unul este Dumnezeu Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, Treimea una şi nedespărțită, şi te închini Ei; iar noi ne bucurăm, lăudându-te :
Bucură-te, propovăduitoare a Tatălui ceresc;
Bucură-te, închinătoare a Fiului şi Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, cinstitoare a Duhului Sfânt;
Bucură-te, mărturisitoare a Treimii Celei de o ființă;
Bucură-te, purtătoare în credință a Sfintei Cruci;
Bucură-te, următoare, a patimilor lui Hristos;
Bucură-te, binetâlcuitoare a Sfintei Evanghelii;
Bucură-te, primitoare a botezului lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare a Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, închinătoare a Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, viețuitoare împreună cu puterile cereşti;
Bucură-te, vrednică păzitoare a creştinilor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 8

Iubită ai fost de Mirele tău cel ceresc, prealăudată Ecaterina, că te-ai împodobit cu toată frumusețea trupească şi sufletească; încă şi vas preaales te-a făcut spre întărirea credinței tale, cu care mulți necredincioşi s-au luminat şi s-au învățat a cânta lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 8

Vindecă rănile sufletelor noastre, mare muceniță, că greu pătimim, şi te roagă pentru noi Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de ispitele şi de primejdiile cu care vrăjmaşul ne îngrozeşte; pentru aceasta, ştiindu-te pe tine grabnică apărătoare de vrajmaşi îți cântăm :
Bucură-te, că prin rugăciuniie tale ne izbăveşti de vrăjmaşi;
Bucură-te, izbăvitoare grabnică de primejdii;
Bucură-te, feritoare de otravă;
Bucură-te, vindecătoare de venin;
Bucură-te, preaaleasă izbăvitoare de farmece;

Bucură-te, gonitoare de năluciri;
Bucură-te, risipitoare de eresuri;
Bucură-te, păzitoare tare de năpastă;
Bucură-te, îndreptătoare a traiului rău în căsnici e;
Bucură-te, ceea ce împaci pe cei învrăjbiți;
Bucură-te, că eşti în necazuri ajutătoare;
Bucură-te, că dai celor bolnavi vindecare;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 9

Ca o ramură de finic te-ai dat Mântuitorului, împodobind Biserica cu biruințele tale cele mai presus de fire şi cu sângele tău cel feciorelnic ai spălat ocara de deasupra celor ce se osteneau pentru dânsa; că s-au ruşinat prigonitorii văzând mărirea minunilor tale şi au cântat lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 9

Pamântul s-a umplut de bună mireasmă, primindu-ți trupul la el, şi cerul s-a veselit, văzând duhul tău ridicându-se la dânsul de către puterile îngereşti. Pentru această slăvită lucrare a tainei lui Dumnezeu toți credincioşii te laudă, cântând pentru tine aşa:
Bucură-te, ajutătoare a fecioarelor înțelepte;
Bucură-te, mângâietoare a văduvelor necăjite;
Bucură-te, izbăvitoare a copiilor sărmani;
Bucură-te, ajutătoare a celor în primejdii;
Bucură-te, folositoare a celor fară de ajutor;
Bucură-te, izbăvitoare a femeilor cu grele naşteri;
Bucură-te, vindecătoare a pătimitorilor din naştere;
Bucură-te, întăritoare a pruncilor slabi;
Bucură-te, hrănitoare a orfanilor săraci;
Bucură-te, ocrotitoare a celor cu mintea tulburată;
Bucură-te, vindecătoare a celor căzuți în boală grea;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 10

Facerilor de bine ale tale nu suntem vrednici a mulțumi, Ecaterina, pentru că nici o sarguință n-am pus care să ne apropie de dragostea lui Dumnezeu şi nici un bine n-am lucrat pentru aproapele nostru, care să ne aducă îndurare, ci tu, ca bună şi blândă ce eşti, roagă-te lui Dumnezeu să ne ierte nesocotința şi păcatele noastre şi să primească acest cuvânt de smerenie : Aliluia !

Icosul 10

Ispitele cele fără de număr ale vicleanului diavol le cunoşti, sfântă, pentru că, trup purtând şi ispitită fiind, ai rămas biruitoare. Iar noi cei ce suntem învăluiți în ispite ca nişte neputincioşi facem rugăciune să ne întăreşti cu puterea ta, ca să venim la pocăință şi să dobândim iertarea greşealelor noastre lăudându-te :
Bucură-te, smerenie înaltă;
Bucură-te, podoabă prealaudată;
Bucură-te, vistierie nedeşertată;
Bucură-te, îndurare nestrămutată;
Bucură-te, blândețe neschimbată;
Bucură-te, lumină neînserată;
Bucură-te, dragoste nevinovată;
Bucură-te, răbdare neîncetată;
Bucură-te, dărnicie neasemănată;

Bucură-te, speranță neruşinată;
Bucură-te, vindecătoare binecuvântată;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 11

Fire mai presus de fire te-ai făcut, Ecaterina, întărindu-te în credința lui Hristos şi slujind Făcătorului a toate, iar nu făpturii; de la Care, luând darul tămăduiri şi cunună îngerească, de tine se cutremură duhurile necurate şi le alungi pe ele de la tot sufletul creştinesc care aduce lui Dumnezeu cântarea de laudă : Aliluia !

Icosul 11

Toată suflarea dreptcredincioşilor se veseleşte astăzi de prăznuirea ta, muceniță, că din neamul păgânesc şi dintre închinătorii de idoli cea mai învățata şi înțeleaptă fecioară a venit la Biserica lui Hristos, suferind durerile roții şi alte nespuse chinuri de la poporul cel păgânesc, pentru dragostea Mântuitorului lumii; pentru aceasta-ți cântăm :
Bucură-te, biruitoarea păgânilor;
Bucură-te, căderea obiceiurilor urâte;
Bucură-te, luptătoare pentru darurile sfinte;
Bucură-te, surpătoarea capiştelor idoleşti;
Bucură-te, închinătoarea icoanelor creştineşti;
Bucură-te, stavila răutățior diavoleşti;
Bucură-te, lauda cununei muceniceşti;
Bucură-te, care pe roată ai fost întinsă;
Bucură-te, care cu piroane ai fost împunsă;
Bucură-te, care de sabie ai murit;
Bucură-te, care cu mărire te-ai preamărit;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 12

Iubitorilor de mucenici, cinstind pe preaînțeleapta Ecaterina, pentru că aceasta în priveliştea lumii pe Hristos a predicat, pe şarpele a călcat şi mintea învățaților a ruşinat, să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 12

Lupte întru chinuri, lupte pentru credință ai dus cu căldură pentru Hristos, Mirele tău, Ecaterina, ceea ce prin înțelepciunea ta ai luminat ca o bună cuvântătoare; pentru aceasta-ți cântăm :
Bucură-te, păzitoare sfântă a canoanelor soborniceşti;
Bucură-te, următoare caldă a legilor bisericeşti;
Bucură-te, vrednică propovăduitoare a apostoliei;
Bucură-te, prigonitoare neîmpăcată a păcatelor;
Bucură-te, aspră îndemnătoare a smereniei pustniceşti;
Bucură-te, cea mai iscusită cuvântătoare a cântării cereşti;
Bucură-te, neobosită rugătoare a slujitoriior cucernici;
Bucură-te, bună ajutătoare a credincioşilor cinstitori de Dumnezeu;
Bucură-te, mărgăritar de mare preț al împărăției cereşti;
Bucură-te, piatră scumpă a Bisericii creştineşti;
Bucură-te, grabnică izbăvire a celor cuprinşi de supărări;
Bucură-te, vindecătoare tare a celor plini de răni şi dureri;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniță a lui Hristos !

Condacul 13

(acest condac se zice de trei ori)

Înţeleaptă şi frumoasă Ecaterina, vrednică muceniţă a lui Hristos, primeşte această puţină rugăciune a noastră şi te roagă pentru noi să ne dăruiască bunul Dumnezeu iertare păcatelor, pace, sănătate şi ajutor în toate cele bune, cântând lui Dumnezeu : Aliluia !

Apoi se zice iarăşi **Icosul întâi**

Împăratesei şi Maicii lui Dumnezeu, preacuratei Fecioare Maria, tu te-ai arătat vrednică de dragoste, înţeleaptă Ecaterina, căci cu Dubul Sfânt umbrindu-te, ai lepădat de la tine toată dorirea pământească şi te-ai logodit cu Mirele tău cel ceresc spre a căpăta viaţă nemuritoare; pentru aceasta cântăm :
Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare;
Bucură-te, dulce privighetoare;
Bucură-te, frumuseţe netrecătoare;
Bucură-te, mieluşea încântătoare;
Bucură-te, minte înaltă;
Bucură-te, tânără prea învăţată;
Bucură-te, fecioară blândă şi înţeleaptă ;
Bucură-te, inimă tare şi neîntinată;
Bucură-te, lauda învăţaţilor;
Bucură-te, dulceaţa maicilor;
Bucură-te, mângâierea săracilor;
Bucură-te, apărătoarea bătrânilor;
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos !

şi **Condacul întâi**

Vrednicei de laudă muceniţei Ecaterina, care cu darul de la Dumnezeu şi cu învăţatura ei cea preaînaltă a uimit ştiinţa învăţaţilor de atunci şi a întrecut limba ritorilor păgâni prin buna ei cuvântare, să-i aducem mulţumire de biruinţă, ca prin ale ei rugăciuni să ne izbăvim de ispitele vrăjmaşilor şi să-i cântăm :
Bucură-te, Ecaterina, mare muceniţă a lui Hristos !

ACATISTUL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU "POTIRUL NESECAT"



Troparul:

Veniți, dreptslăvitorilor creştini, la dumnezeiescul şi minunatul chip al Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, care satură inimile celor credincioşi din Potirul Nesecat al milostivirii sale şi arată minuni poporului celui binecinstitor. Acestea văzând şi auzind, cu duhul prăznuind, cu căldură să-i grăim: Stăpână Preamilostivă, tămăduieşte neputințele şi patimile noastre, rugând pe Fiul tău, Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre!

Condacul 1

Cinstitul tău chip, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ne-a fost dăruit ca o izbăvire aleasă şi minunată, căci prin descoperirea Lui ne slobozeşte de neputințele sufleteşti şi trupeşti şi de întâmplările cele mâhnicioase; pentru aceasta laudă de mulțumire îți aducem, Apărătoare Preamilostivă. Tu, dar, Stăpână, numită de noi "Potirul Nesecat", aplecându-te cu bunăvoință către suspinele şi strigătele noastre cele izvorâte din inimă, dăruieşte izbăvire celor ce suferă de boala beției, ca să-ti cântăm cu credință: Bucură-te, Stăpână, „Potir Nesecat”, care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Icosul 1

Oştile îngereşti şi cetele drepţilor te slăvesc neîncetat, Împărătească de Dumnezeu Născătoare, mijlocitoarea mult păcătosului neam creştinesc, pe care văzându-l cufundat în nelegiuiri şi în păcate îi dăruieşti milostivire spre mângâiere şi mântuire, prin osebitele tale icoane făcătoare de minuni, care, precum stelele cerului, pot fi văzute în tot pământul. Căzând noi către aceea dintre ele numită "Potirul Nesecat", din adâncul sufletului te chemăm astfel:

Bucură-te, sălaşul dumnezeirii cel neajuns;
Bucură-te, mirarea neîncetată a oamenilor;
Bucură-te, ceea ce prin mâhniri cureţi păcatele noastre;
Bucură-te, căci prin întristări tămăduieşti neputinţele noastre;
Bucură-te, că ne trimiţi de sus milostivire prin icoanele tale făcătoare de minuni; Bucură-te, căci prin descoperirea lor înveseleşti inimile noastre cele mâhnite;
Bucură-te, împăcarea prea minunată a tuturor cu Dumnezeu;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 2-1ea

Văzând, Preasfântă Stăpână, întristarea inimii, chinurile duhovniceşti şi pocăinţa nemincinoasă a celor ce sunt supuşi patimii celei pierzătoare a beţiei, ai binevoit să arăţi oraşului celui plăcut lui Dumnezeu Serpuhov, milostivirea ta, prin descoperirea icoanei tale prea minunate, "Potirul Nesecat", pentru ca toţi cei care cad la ea cu credinţă şi cu inimă smerită, dobândind vindecare de cumplita lor boală, să strige din adâncul inimii lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2·lea

Înţelegând, prin întreita arătare în vis a cuviosului Varlaam, porunca de a merge în oraşul cel iubit de Dumnezeu, Serpuhov, un oarecare om, supus patimii beţiei, a aflat acolo în mănăstire sfântă icoana ta, numită "Potirul Nesecat". Drept aceea, văzând atâta purtare de grijă pentru noi, păcătoşii, cu evlavie îţi grăim unele ca acestea:

Bucură-te, că prin oamenii cei evlavioşi ne descoperi mărirea minunilor tale;
Bucură-te, călăuză clarvăzătoare, care le arăţi unora ca aceştia calea mântuirii;
Bucură-te, îndrumătoarea noastră cea bună, care cu dragoste ne apropii de tine;
Bucură-te, căci ne îndemni la recunoştinţă pentru binefacerile tale;
Bucură-te, ceea ce preschimbi întristarea noastră în bucurie;
Bucură-te, că ne înveseleşti cu nădejde neclintită;
Bucură-te, căci nimiceşti patimile noastre cele pierzătoare;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 3-lea

Puterea Celui Preaînalt şi harul Stăpânei l-au întărit pe un oarecare om cuprins de patima beţiei atunci în oraşul Serpuhov, împlinind astfel porunca Maicii Domnului, vestită lui în vis de către cuviosul Varlaam, stareţul mănăstirii de acolo. Ajungând el în acest oraş, a aflat icoana Preacuratei, care l-a vindecat îndată de suferinţa sa duhovnicească şi trupească, şi plecându-şi genunchii aşa striga din adâncul sufletului, cu mulţumire, lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Având ca izvor pururea curgător potirul cel nesecat al râurilor cereşti, nu numai credincioşii din Serpuhov, ci şi dreptslăvitorii creştini din alte oraşe şi locuri, care au venit către minunatul tău chip,

numit "Potirul Nesecat" primind înaintea lui tămăduiri, ți s-au închinat cu graiuri pline de recunoştinţă ca acestea:

Bucură-te, scăldătoarea în care se afundă toate necazurile noastre;
Bucură-te, potirul prin care primim bucuria mântuirii;
Bucură-te, ceea ce vindeci neputințele noastre duhovniceşti şi trupeşti;
Bucură-te, că ne stingi patimile prin puterea rugăciunilor tale;
Bucură-te, că dai cele de folos celor care îți cer ajutorul;
Bucură-te, că dăruieşti tuturor daruri nenumărate;
Bucură-te, că ne deschizi comoara milostivirii;
Bucură-te, că ai inima plină de milă față de cei căzuți;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine, dar cu pocăință sinceră venind la nespusa ta milostivire, cei cuprinşi de patima beției capătă tămăduire şi din adâncul inimii, spun Celui Născut din tine, Mântuitorului nostru: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Auzind Domnul mâhnirea adâncă, vaietele şi plânsul soțiilor, mamelor, copiilor şi al rudelor celor tulburați cu firea de patima beției, le-a dăruit, Stăpână, icoana ta, prin care toți cei care se apropie, capătă mângâiere sufletească şi îți grăiesc cu lacrimi unele ca acestea:

Bucură-te, potir, care pentru noi te umpli de bucurie din izvorul Cel fără de moarte;
Bucură-te, că eşti mângâierea mamelor celor cuprinse de mâhnire;
Bucură-te, nădejdea celor fără de nădejde;
Bucură-te, apărătoarea plină de har a celor ce vin la tine;
Bucură-te, bucuria şi înveselirea celor necăjiți;
Bucură-te, ceea ce potoleşti patimile izvorâte din beție;
Bucură-te, că întinzi mâna celor ce au nevoie de ajutorul tău;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 5-lea

Ca pe o stea de la Dumnezeu purcezătoare, ne-ai arătat nouă, o, Împărătească a lumii, prea cinstita ta icoană, pe care, văzându-o, ne rugăm din inimă cu credință, grăindu-ți: Născătoare de Dumnezeu, tămăduieşte beția şi orice altă boală sufletească şi trupească a celor aflați în suferință, iar pe cei credincioşi învață-i să aducă lui Dumnezeu cântarea de laudă: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Văzând, Maică de Dumnezeu Născătoare, minunile preaslăvite şi semnele uimitoare venite nu numai de la icoana ta cea descoperită în oraşul Serpuhov, ci şi de la cele zugrăvite întocmai cu această icoană, cădem la ele cu smerenie şi zicem:

Bucură-te, grabnică mijlocitoare, ajutătoarea celor ce aleargă la tine cu sârguință;
Bucură-te, ceea ce asculți cu bunăvoință rugăciunile noastre;
Bucură-te, ceea ce ai luminat oraşul Serpuhov cu binecuvântarea ta;
Bucură-te, că împrejurimile Moscovei au arătat slava minunilor tale;
Bucură-te, comoară nesecată de tămăduiri pentru toți cei aflați întru nevoi;

Bucură-te, ocrotitoare atotputernică a celor ce lucrează pentru dobândirea trezviei;
Bucură-te, bună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva lumii, a trupului, a diavolului şi a beției;
Bucură-te, apărătoare grabnică a dreptcredincioşilor celor ce trăiesc în lume;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 6·lea

Propovăduind, Născătoare de Dumnezeu, minunile săvârşite prin icoana ta cea numită "Potirul Nesecat" te rugăm cu lacrimi: O, Preacurată, izbăveşte-ne pe toți de patima băutului fără de măsură a vinului, de căderea în păcat şi învață-ne înfrânarea pe noi, cei ce ne sârguim să-i cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6·lea

Străluceşti de lumina slavei dumnezeieşti, Fecioară Pruncă Dumnezeiască, uitându-te cum Copilul, Dumnezeu Cel mai înainte de veci, Domnul nostru Iisus Hristos stă în cupă ca într-un potir nesecat, precum te vedem zugrăvită în icoana "Potirul Nesecat" care este sortită ca, în chip tainic, să dăruiască izbăvire de patima beției celor ce cu credință vin să i se închine. De aceea, cu lacrimi îți aducem aceste rostiri neîncetate:
Bucură-te, cea de care se bucură şi pe care o prăznuieşte neamul omenesc;
Bucură-te, că slava ta este mai mare decât ți-o pot aduce laudele celor pământeşti şi celor cereşti;
Bucură-te, că prin chipul tainic al Fiului în Potir, ne descoperi taina Dumnezeieştii Euharistii;
Bucură-te, ceea ce ne arăți în chip minunat Mielul Cel ce se mănâncă pururea şi niciodată nu se sfârşeşte;
Bucură-te, Potir al vieții şi al nemuririi, care ne duci la porțile vieții veşnice;
Bucură-te, că adapi sufletele noastre cele însetate din izvorul nestricăciunii şi al bucuriei;
Bucură-te, căci în bunătatea ta nemărginită nu îndepărtezi pe cei mai disprețuiți şi mai prigoniți;
Bucură-te, că prin milostivirea ta îi răpeşti din groapa pieirii pe cei fără de nădejde;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 7-lea

Vrând un oarecare om să-ți mulțumească, Stăpână, Maică a lui Dumnezeu, pentru vindecarea de suferința beției, a împodobit icoana ta prea minunată ce se găseşte în oraşul Serpuhov, cântând din toată inima sa: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Minune nouă vedem, Stăpână, prin sfânta ta icoană căci un oarecare om, cuprins de suferința beției, robul lui Dumnezeu Ştefan, venind la mijlocirea ta cea de Maică, s-a izbăvit de boala lui cea grea; pentru aceasta ca mulțumire, ți-a împodobit icoana cu daruri de mult preț şi căzând la ea, cu lacrimi grăia unele ca acestea:
Bucură-te, că eşti izvorul cel dătător de viață al vindecărilor;
Bucură-te, Potirul ceresc al darurilor dumnezeieşti;
Bucură-te, râul de vindecare cel de-a pururea curgător;
Bucură-te, că eşti marea care îneci toate patimile noastre;
Bucură-te, ceea ce cu mâinile tale de Maică ridici pe cei ce cad zdrobiți de greutatea păcatului beției;
Bucură-te, că primeşti darurile recunoştinței;

Bucură-te, căci înveseleşti inimile celor binecredincioşi;
Bucură-te, că împlineşti toate cererile noastre cele bune;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 8 -1ea

Străin lucru şi cu anevoie de crezut le este celor necredincioşi să audă că la sfânta ta icoană "Potirul Nesecat" se săvârşesc minuni şi tămăduiri dumnezeieşti. Noi însă bine ştiind cuvântul tău, ce l-ai rostit către întâia icoană ce te înfățişa, anume că: "Harul Celui ce s-a născut din mine şi al meu vor fi cu această icoană", credem că şi cea numită "Potirul Nesecat" izvorăşte harul tău. De aceea, plecându-ne cu evlavie, o sărutăm, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8 - lea

Toată nădejdea lor în tine şi-o pun, Stăpână, cei ce suferă de patima beției. Pogoară-te spre neputințele şi patimile noastre, căci cine ne va scoate pe noi, păcătoşii, din groapa pieirii, a sărăciei duhovniceşti şi trupeşti, fără numai tu, Stăpână. De aceea, plecându-ne genunchii în fața Preacuratului tău chip, îți grăim unele ca acestea:
Bucură-te, ceea ce nu îți întorci fața de la rugăciunile păcătoşilor;
Bucură-te, că trimiți ajutorul tău ceresc celor ce te cheamă în ajutor;
Bucură-te, ceea ce arăți adâncimea milostivirii tale către toți păcătoşii;
Bucură-te, ceea ce îi îmbărbătezi pe cei fără de nădejde şi cu totul deznădăjduiți;
Bucură-te, căci întinzi mână de ajutor celor supuşi patimilor pricinuite de beție;
Bucură-te, căci prin daruri pline de har îi mângâi pe cei ce suferă cu răbdare;
Bucură-te, ceea ce vindeci neputințele noastre sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, că ne-ai învățat să socotim întru nimic bucuriile cele deşarte ale acestei lumi;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească se minunează, Doamne, de lucrarea Ta cea plină de milostivire, căci ai dăruit mult păcătosului neam omenesc o Apărătoare şi Ajutătoare prea puternică. Ea se pleacă spre neputințele noastre şi ne slobozeşte de groaznica patimă a beției, învățându-i pe cei credincioşi să cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Ritorii cei înțelepți nu ştiu, Stăpână, să laude după cuviință slăvita descoperire a icoanei tale. Cu atât mai mult noi păcătoşii, cu buzele noastre întinate nu vom putea să aducem Apărătoarei noastre laude după cuviință. Însă văzând nenumăratele minuni înfăptuite prin icoana ta, bucurându-ne cu duhul şi cu inima, îți zicem:
Bucură-te, ceea ce izvorăşti minuni de la sfântul tău chip;
Bucură-te, că degrabă ne izbăveşti de nenorociri şi de întristări;
Bucură-te, că îi ruşinezi pe cei ce nu te primesc;
Bucură-te, că îi păzeşti de orice rău pe cei ce cad la tine cu credință;
Bucură-te, ceea ce cu blânda ta strălucire izgoneşti întunericul păcatului şi ceața patimilor noastre;
Bucură-te, ceea ce umpli sufletele noastre de iubire pentru tine şi pentru Fiul tău;
Bucură-te, că ne îndreptezi cu înțelepciune pe calea pocăinței;
Bucură-te, că ne eşti mijlocitoare osârdnică pentru răspunsul cel bun înaintea Dreptului Judecător;

Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuieşti, o, Maică a lui Dumnezeu, mulțimea ce suferă de boala beției, ne-ai dăruit icoana ta cea prea minunată, pentru ca toți cei cuprinşi de această patimă să poată veni la chipul tău făcător de minuni şi, primind vindecare, cu umilință să-i cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea

Zid eşti şi pavăză, o, Maică a lui Dumnezeu, celor ce suferă de boala beției şi tuturor celor ce vin la tine cu grăbire şi cinstesc cu evlavie sfânta ta icoană. Căci ne-a dăruit-o Domnul, Dătătorul bunătăților, spre ajutor şi vindecare de patimile aducătoare de moarte, îndemnându-ne astfel să îți cântăm acestea:

Bucură-te, alinarea mâhnirilor noastre şi nădejdea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, vindecarea suferințelor noastre sufleteşti şi trupeşti;
Bucură-te, ceea ce prin curăția ta, cureți întinăciunea noastră;
Bucură-te, căci prin harul tău luminezi nemernicia noastră;
Bucură-te, că îmbraci în nestricăciune, trupul nostru cel stricăcios;
Bucură-te, ceea ce prin mijlocirea ta ne întăreşti în rugăciune;
Bucură-te că întăreşti toată neputința noastră;
Bucură-te, că grabnic risipeşti norul patimilor ce ne înconjoară;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 11-lea

Cântarea noastră, ce cu smerită dragoste şi osârdie o aducem ție, n-o trece cu vederea, Preacurată, şi nu-ți întoarce fața de la cei fără nădejde, ce pătimesc din pricina beției, ci ajută-i pe ei şi pe noi să ne curățim de toată întinăciunea păcatului şi să putem cânta cu vrednicie şi cu dreptate lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Făclie dătătoare de lumină te vedem, Preasfântă Fecioară, căci sfântul tău chip goneşte cu razele harului tău ceața păcatelor şi ne îndrumă pe calea luminoasă a virtuților pe noi, cei ce cu credință îți grăim acestea:

Bucură-te, căci prin acoperământul tău ne izbăveşti de deşertăciunea acestei lumi mult răzvrătite;
Bucură-te, că ne ajuți să alungăm neliniştea patimilor trupeşti;
Bucură-te, ceea ce pui în inimile noastre gândurile cele bune;
Bucură-te, că aduci lumină în cugetul cel întinat;
Bucură-te, că îi izbăveşti pe cei cuprinşi de suferința chinuitoare a beției;
Bucură-te, că îi chemi pe aceştia la pocăință nefățarnică şi la înțelepciune;
Bucură-te, ceea ce îmbunezi sufletele celor înrăiți;
Bucură-te, că mântuieşti pe cei ce te cheamă în ajutor şi slăvesc numele tău;
Bucură-te, Stăpână, "Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 12-lea

Harul lui Dumnezeu, care este dăruit prin icoana ta, Potirul Nesecat, îi apropie de ea, Stăpână, pe toți cei întristați şi oropsiți: văduve, bătrâne şi mai ales pe toți cei cuprinşi de boala beției, care niciodată nu pleacă deşerți de la tine, Preacurată, de la Potirul Nesecat al darurilor tale dumnezeieşti, o,

Preamilostivă, ci vindecare deplină primind de la chipul tău făcător de minuni, îi cântăm cu mulțumire Domnului: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând minunile şi marea ta milostivire arătată celor cuprinşi de patima beției, te rugăm, Stăpână, mântuieşte, miluieşte şi povățuieşte-ne pe cărarea cea dreaptă şi nu ne lăsa pe noi, cei ce căutăm ocrotirea ta şi îți zicem acestea:

Bucură-te, ceea ce chemi pe toți la înfrânare de la beție;
Bucură-te, că prin roua milostivirii tale îi slobozeşti pe aceştia de patima băutului fără măsură a vinului;
Bucură-te, ceea ce eşti tămăduirea veşnică a celor ce suferă din pricina greului păcat al beției;
Bucură-te, ajutătoare grabnică a celor ce se chinuiesc din pricina patimilor;
Bucură-te, îmbărbătarea minunată a celor împuținați cu duhul;
Bucură-te, că eşti bucuria negrăită a celor buni la suflet;
Bucură-te, că îi smereşti pe cei trufaşi;
Bucură-te, ceea ce ridici pe cei smeriți şi le doreşti tuturor mântuire;
Bucură-te, Stăpână, „Potir Nesecat", care ne potoleşti setea cea duhovnicească!

Condacul al 13-lea

Prea milostivă Maică a Prea dulcelui nostru Domn Iisus Hristos! Ascultă această rugăciune a noastră şi ne izbăveşte de toate nevoile sufleteşti şi trupeşti, dar mai ales slobozeşte-i pe cei cuprinşi de suferința beției, pe robii tăi (numele), ca să nu piară cuprinşi de rău, ci, mântuiți fiind prin tine, să aducă lui Dumnezeu cântarea de laudă: Aliluia! (de trei ori)

Apoi se zice iarăşi **Icosul întâi**: **Oştile îngereşti şi cetele...** şi **Condacul întâi: Cinstitul tău chip...** Apoi se citeşte această

RUGĂCIUNE

O, Prea milostivă Stăpână! Pentru a dobândi apărarea ta cădem acum la tine. Caută spre rugăciunile noastre, auzi-ne cu milostivire pe noi: soțiile, copiii, maicile celor împătimiți de boala cea grea a beției, frații şi surorile noastre, care din această pricină sunt căzuți de la Maica noastră, Biserica lui Hristos, şi deci de la mântuire, şi îi tămăduieşte pe aceştia ce pătimesc.

O, milostivă Maică a lui Dumnezeu, atinge-te de inimile lor şi scoate-i degrabă din căderile în păcate, adu-i la înfrânarea cea mântuitoare. Roagă-L pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să ne ierte greşelile, să nu îşi întoarcă milostivirea de la zidirea Sa şi să ne întărească în trezvie şi înțelepciune. Primeşte, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile maicilor ce varsă pâraie de lacrimi pentru copiii lor, ale soțiilor ce plâng pentru soții lor, ale copiilor, orfanilor şi neputincioşilor părinți şi ale noastre, ale tuturor celor ce cădem la icoana ta, pentru ca să ajungă, prin rugăciunile tale, acest strigăt al nostru la Tronul Celui Preaînalt.

Acoperă-ne şi ne păzeşte ca să nu fim robiți de cel viclean şi de toate cursele vrăşmaşilor; ajută-ne în ceasul cel cumplit al morții, ca, prin rugăciunile tale, să trecem vămile văzduhului. Izbăveşte-ne de osânda cea veşnică şi mijloceşte ca milostivirea lui Dumnezeu să ne acopere acum şi pururea şi în vecii cei nesfârşiți. AMIN!

PARACLISELE
PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU



PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

(Acest paraclis se citeşte la întristarea sufletului şi la vreme de nevoie)

Rugăciunile începatoare:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție !
Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție !
Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătaților şi dătătorule de viață, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curățeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

PreaSfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curățeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinţilor Părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Doamne miluieşte (de 12 ori). apoi

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!
V eniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!
V eniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului
Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului
Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului

Apoi troparele acestea:
Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşii şi smeriţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu-i întoarce neajutoraţi pe robii tăi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am

zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăți; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul şi arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul tău vițe i.

Canonul de rugăciune către PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE de DUMNEZEU

Cântarea Întâi

Irmosul: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi
De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire: O, Maică a Cuvântului şi Fecioară, de rele şi de nevoi mântuieşte-mă.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Asupririle chinurilor mă tulbură şi de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniştea Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăveşte-mă din nevoi; că la tine scăpând acum îmi tind şi sufletul şi gândul meu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul şi cu sufletul, cercetării celei dumnezeieşti şi purtării tale de grijă învredniceşte-mă, Maica lui Dumnezeu, ca una ceea ce eşti bună şi Născătoarea Celui bun.

Cântarea a treia

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta; că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Folositoare şi acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăților şi credincioşilor întărire, una întru tot lăudată.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Rogu-mă, Fecioară, risipeşte tulburarea sufletului meu şi viforul întristărilor mele; că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniştii L-ai născut, ceea ce eşti una preacurată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăşte-o tuturor; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, de Dumnezeu fericită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De neputințe cumplite şi de chinuri de boală fiind cuprins, Fecioară, ajută-mi; că pe tine te ştiu comoară de tămăduiri neîmpuținată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că noi toți la tine scăpăm, după Dumnezeu, ca la un zid nestricat; fii folositoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Tropar

Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrab şi ne mântuieşte din nevoi, ceea ce eşti una grabnic folositoare.

Cântarea a patra

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Tulburarea patimilor mele şi viforul greşelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l, ceea ce ai născut pe Cel milostiv şi pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, ştiindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nădejde şi întărire şi zid de scăpare nemişcat câştigându-te pe tine, ceea ce eşti întru tot lăudată, de tot necazul ne mântuim.

Cântarea a cincea

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Umple, Preacurată, inima mea de veselie, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Mântuieşte-ne din primejdii, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut mântuirea cea veşnică şi pacea care covârşeşte toată mintea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Risipeşte negura greşelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască şi veşnică.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tămăduieşte, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale; şi sănătate, cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi.

Cântarea a şasea

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți şi viața mea s-a apropiat de iad, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Cum a mântuit de moarte şi de stricăciune firea mea, care era ținută de moarte şi de stricăciune, însuşi pe Sine dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului şi Dumnezeului tău, să mă izbăvească şi de răutățile vrăjmaşilor.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Folositoare şi păzitoare prea tare vieții mele te ştiu pe tine, Fecioară, care risipeşti tulburarea năpastelor şi izgoneşti asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna: De stricăciunea chinurilor mele mântuieşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ca un zid de scăpare te-am câştigat pe tine, şi sufletelor mântuire desăvârşită şi uşurare întru necazuri, Fecioară, şi de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână! Şi acum pe noi de chinuri şi de nevoi mântuieşte-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor şi nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii şi tămăduitorul bolilor, ridică-mă din chinul durerilor.

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că noi toți la tine scăpăm, după Dumnezeu, ca la un zid nestricat; fii folositoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Condac

Ceea ce eşti neânfruntată folositoare creştinilor şi neschimbată mijlocitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoşilor, ci sârguieşte ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință ne rugăm ție: Grăbeşte spre rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Stih: *Şi va dori Împăratul frumusețea ta ...*
Ne rugăm ție, ceea ce eşti cu totul lăudată, Stăpână a lumii, să ne izbăveşti pe noi din primejdiile noastre, precum ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii, celei ce te cinstea pe tine.

Stih: *Pomeni-voi numele Tău în tot neamul şi neamul ...*
Înviază-mă, Maică lui Dumnezeu, pe mine cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreicei, celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: *Ascultă, fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.*
Roagă pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, pe Care L-ai născut neştiind de nuntă - pentru o tăină ca

aceasta, care s-a săvârşit în tine, minunându-ne, strigăm: Bucură-te Maică pururea fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh; - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică Prealăudată, cu nespusă minune, prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta cu glasul lui Gavriil strigăm ție: Bucură-te cea prin care răsare bucuria, bucură-te cea prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

La Dumnezeu este Domnul ... *se cantă troparele acestea.*

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriții şi să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostiveşte-te spre noi, grăbeşte, că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerți, că pe tine singură, nădejde te-am câştigat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de n-ai fi stătut tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,

Și după mulțimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curățeşte.

Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcâte m-a născut maica mea.

Ca iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înțelepciunii Tale Mi-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăți, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucură-se-vor oasele mele cele smerite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh Stăpânitor mă întăreşte.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucură-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inimă infrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.
Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvantul L-ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Svetlina

S-a rugat, de demult către tine, Preacurată, Maria Egipteanca, pe care auzind-o ai învrednicit-o a vedea şi a săruta crucea Fiului Tău, pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ca să Se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi, ca un iubitor de oameni (de 3 ori).

Stihiri

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, Care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către Milostivul Dumnezeu şi ne izbăveşte din fărădelegile noastre? Deci către dânsa să strigăm: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor, roagă-te cu deadinsul să se mântuiasca sufletele noastre.

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce s-a învrednicit a fi împărăteasa a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile şi mai sfântă decât toți sfinții? Deci, către dânsa să strigăm: Roagă-te, Preacurată, cu toți sfinții, să se mântuiască sufletele noastre.

Cu ce flori duhovniceşti vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne suire către Dumnezeu? Deci, toți să ne adunăm şi să o lăudăm strigând: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, bucură-te nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toți ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii din ceruri cu cântări, fără încetare strigând: Bucură-te mărirea noastră, bucură-te mântuirea pământenilor, bucură-te ceea ce eşti scaun Împăratului nostru? Deci şi noi păcătoşii, să strigăm: roagă-te, Preacurată, către Cel pe care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniți toți pamântenii să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăveşte pe noi din mâinile diavolului, cel ce urăşte binele, precum a izbavit pe femeia care se ruga ei şi a înviat-o de şi-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te leneveşti şi nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atot-stăpânitoare, ceea ce ai născut cu nespusă minune pe Domnul cel iubitor de oameni, pe Acela roaga-L să ne miluiască pe noi.

RUGACIUNE CĂTRE PREACURATA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

O, Preamilostivă Stăpâna mea, nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci primeşte această puţină rugăciune a mea, din buzele mele cele întinate şi o du Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră. Care pentru noi păcătoşii S-a răstignit şi S-a îngropat şi a înviat a treia zi. Deşi fărădelegea mea este mai grea decât toate fărădelegile, totuşi tâlharii şi desfrânaţii, pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit şi i-a miluit, îmi dau îndrăznire, şi cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis uşa milostivirii Sale. Cum să nu mă primească dar şi pe mine, care nădăjduiesc în ajutorul Tău? Milostiveşte-te deci şi spre mine, Doamna mea, că poţi toate câte le voieşti, iar pe cele ce le ceri de la Fiul Tău le şi iau fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creştinilor. Pentru aceasta pe tine te binecuvântăm şi te preaînălţăm în vecii vecilor. Amin.

AL DOILEA PARACLIS CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU



Acest Paraclis se cîntă la vreme de întristare sufletească şi la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creştinul.

Rugăciunile începatoare:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Visţierul bunătaţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată întinăciunea şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

PreaSfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte.
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-Se numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşalele noastre,

precum şi noi iertăm greşiților noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinților Părinților noştri şi ale tuturor Sfinților, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Stih: *Sfințit-a locaşul Său cel preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul ei şi nu se va clinti.*
Ceea ce eşti mai cinstită, Maică prealăudată, nu ne pricepem noi păcătoşii a te lăuda cum se cuvine, însă nepricepându-ne, strigăm ție: Bucură-te Maică Soarelui Celui neapus, a ziditorului tuturor.

Stih: *Şi va dori Împăratul frumusețea ta ...*
Ne rugăm ție, ceea ce eşti cu totul lăudată, Stăpână a lumii, să ne izbăveşti pe noi din primejdiile noastre, precum ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii, celei ce te cinstea pe tine.

Stih: *Pomeni-voi numele Tău în tot neamul şi neamul ...*
Înviază-mă, Maică lui Dumnezeu, pe mine cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreicei, celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: *Ascultă, fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.*
Roagă pe Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, pe Care L-ai născut neştiind de nuntă - pentru o tăină ca aceasta, care s-a săvârşit în tine, minunându-ne, strigăm: Bucură-te Maică pururea fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh; - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică Prealăudată, cu nespusă minune, prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta cu glasul lui Gavriil strigăm ție: Bucură-te cea prin care răsare bucuria, bucură-te cea prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

La Dumnezeu este Domnul ... *se cantă troparele acestea.*

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoşii şi smeriții şi să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostiveşte-te spre noi, grăbeşte, că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerți, că pe tine singură, nădejde te-am câştigat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi nevrednicii. Că de n-ai fi stătut tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,

Şi după mulțimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curățeşte.

Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.

Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcâte m-a născut maica mea.

Ca iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înțelepciunii Tale Mi-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăți, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucură-se-vor oasele mele cele smerite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le.

Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.

Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, şi cu Duh Stăpânitor mă întăreşte.

Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.

Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucură-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.

Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inimă infrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

CANONUL DE RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÂNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Cântarea întâia

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Pe moartea ce se sălbăticise de demult, prin naşterea ta, Stăpână, ai surpat-o; pentru aceasta strigăm ţie: bucură-te mântuirea celor robiţi, bucură-te înnoirea tuturor, Stăpână.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Noi în tine ne lăudăm şi prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului, pentru aceasta strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu: bucură-te, caderea diavolilor şi întărirea noastră a credincioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Tatal a binevoit şi Fiul S-a pogorât, prin umbrirea Sfântului Duh, în pântecele Tău, preanevinovată, Stăpână a lumii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti folositoare tuturor celor ce sunt în nevoi şi a tuturor celor ce scapă sub acoperământul Tău, Stăpână.

Cântarea a treia

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Moisi proorocul de demult te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însufleţit şi nears eşti, Fecioară, ceea ce ai în pântece Focul Dumnezeirii.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Fiul Tău ascultând rugăciunea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, se milostiveşte spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pe unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor strigând: Osana, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ştiindu-te pe tine a fi Maică lui Dumnezeu, ne rugăm ție să ne izbăveşti pe noi de greşelile noastre cele de voie şi cele fără de voie.

Cântarea a patra

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Cu strigare fără încetare, strigă către tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său, l-ai scos din mâna diavolului cu puterea ta cea atot Stăpânitoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Auzind puterea ta cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Ceea ce ai născut pe Cel Slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiasca de partea cea de-a stânga.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu adevarat, Născătoare de Dumnezeu, tu eşti scăparea noastră din amărâtul păcat al lui Adam cel întâi zidit.

Cântarea a cincea

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Miluieşte-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

S ă ştii, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr şi pentru că s-a întrupat Fiul lui Dumnezeu în tine şi pentru noi făcându-Se om, pentru aceea am năzuit la tine, eu, ticălosul, să mă miluieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor şi ajutorul celor străini, la cunoştința ta, la ajutorul Tău şi la acoperământul Tău scap, ca să mă miluieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Milostiveşte-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Cântarea a şasea

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Bucură-te ceea ce eşti plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigăt Aglaida şi a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Cu deadinsul strig către tine, Maica lui Dumnezeu, să mă miluieşti şi să mă acoperi sub acoperământul

Tău, cand va şedea Fiul Tău pe scaunul cel înfricoşător.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu cântări întreite strigăm ție: Bucură-te ceea ce ai născut Lumina lumii, bucură-te ceea ce ne mântuieşti de primejdiile noastre; bucură-te Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu şi cu ce buze te vom săruta, sau cu ce ochi vom căuta la chipul Tău cel zugrăvit, fiind împilați cu necurățeniile noastre, ci numai strigăm ție: Miluieşte-ne, Maica milostivirii.

Condac

Partenie, pustnicul, cel ce mergea la muntele Sinai de se închina Sfântului Rug, aducându-şi aminte de minunea naşterii tale cea întru tot lăudată, striga către tine: bucură-te minunea cea de îngeri mult lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

Icos

Spre nevoință să ne sârguim şi dezmierdările lumeşti toate să le urâm şi la Domnul pururea să ne gândim şi de Dânsul să ne lipim, ca să ne deschidă nouă uşa milostivirii Sale, precum a făcut demult şi cu alți păcătoşi: a dat iertare tuturor păcatelor lor, slăbănogului pe care l-a vindecat sufleteşte şi trupeşte, vameşului căruia i-a dat iertare de păcâte şi altora mulți. Deci, să ne sârguim şi noi să-I aducem lacrimi vrednice de pocăință şi să-I strigăm Lui: Milostive, primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă pentru noi, pe care o laudă îngerii în cer, şi noi pe pământ cu buze de tină strigăm către Dansa: Bucură-te minunea cea de îngeri mult lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

Stihiri

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfânta Stăpână, ci primeşte rugăciunea robilor tăi, că scârbele ne cuprind şi nu putem răbda săgetările diavolilor, acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoşii, pururea fiind biruiți, mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea şi ajutătoarea credincioşilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese ruşinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ci, cerând dar bun, primeşte dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioşi fiind, izbăveşte pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforați, singura folositoare a creştinilor.

Cântarea a şaptea

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealaudatâ, curatâ ai râmas ca şi înainte de naştere, pentru aceasta strigăm: bucură-te Maică, care nu ştii de mire, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Fecioară ai fost mai înainte de naştere şi în naştere iarăşi ai fost fecioară şi după naştere iarăşi fecioară ai rămas; pentru aceasta te binecuvântăm întru toți vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Învăluindu-ne în această lume şi căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, Stăpână, strigăm ție: vino degrabă şi ne scoate pe noi din adâncul răutăților noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La tine este scăparea noastră şi în tine ne-am pus nădejdea, tu ne ajută nouă, că poți toate câte le voieşti, Maica Făcătorului tuturor.

Cântarea a opta

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Pe Împărateasa cerului şi a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos Fiul lui Dumnezeu, şi pe care o laudă oştile îngereşti, lăudați-o şi preaînălțați-o întru toți vecii.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Daniil proorocul de demult a închipuit naşterea ta Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele Tău pe Făcătorul cerului şi al pământului, pe Care născându-L ai rămas nestricată, pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Pe Dumnezeu Cuvântul Cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele Tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune, pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câştigat, ajutătoare te avem în primejdiile noastre pe tine, şi mântuire desăvârşită sufletelor, pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a noua

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Isaia, de demult, dănțuind a strigat: iată Fecioara în pântece va lua şi va naşte Fiu. Pentru aceasta strigăm ție: bucură-te ceea ce ai purtat în pântecele Tău pe Cel mai înainte de toți vecii, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prea-Sfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maică Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta cu guri şi fără de tăcere strigăm ție: Bucură-te ceea ce de îngeri eşti mult lăudată, Domnul este cu tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Roagă-te cu deadinsul către Milostivul Dumnezeu pentru noi păcătoşii, care greşim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecații.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.
Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvantul L-ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Svetlina

S-a rugat, de demult către tine, Preacurată, Maria Egipteanca, pe care auzind-o ai învrednicit-o a vedea şi a săruta crucea Fiului Tău, pentru aceasta strigăm către tine: roagă-te Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ca să Se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi, ca un iubitor de oameni (de 3 ori).

Stihiri

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, Care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către Milostivul Dumnezeu şi ne izbăveşte din fărădelegile noastre? Deci către dânsa să strigăm: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor, roagă-te cu deadinsul să se mântuiasca sufletele noastre.

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce s-a învrednicit a fi împărăteasa a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile şi mai sfântă decât toți sfinții? Deci, către dânsa să strigăm: Roagă-te, Preacurată, cu toți sfinții, să se mântuiască sufletele noastre.

Cu ce flori duhovniceşti vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne suire către Dumnezeu? Deci, toți să ne adunăm şi să o lăudăm strigând: Bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, bucură-te nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toți ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii din ceruri cu cântări, fără încetare strigând: Bucură-te mărirea noastră, bucură-te mântuirea pământenilor, bucură-te ceea ce eşti scaun Împăratului nostru? Deci şi noi păcătoşii, să strigăm: roagă-te, Preacurată, către Cel pe care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh - Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniți toți pamântenii să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăveşte pe noi din mâinile diavolului, cel ce urăşte binele, precum a izbavit pe femeia care se ruga ei şi a înviat-o de şi-a spovedit păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te leneveşti şi nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atot-stăpânitoare, ceea ce ai născut cu nespusă minune pe Domnul cel iubitor de oameni, pe Acela roaga-L să ne miluiască pe noi.

RUGACIUNE CĂTRE PREACURATA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

O, Preamilostivă Stăpâna mea, nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci primeşte această puțină rugăciune a mea, din buzele mele cele întinate şi o du Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră. Care pentru noi păcătoşii S-a răstignit şi S-a îngropat şi a înviat a treia zi. Deşi fărădelegea mea este mai grea decât toate fărădelegile, totuşi tâlharii şi desfrânații, pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit şi i-a miluit, îmi dau îndrăznire, şi cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis uşa milostivirii Sale. Cum să nu mă primească dar şi pe mine, care nădăjduiesc în ajutorul Tău? Milostiveşte-te deci şi spre mine, Doamna mea, că poți toate câte le voieşti, iar pe cele ce le ceri de la Fiul Tău le şi iau fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creştinilor. Pentru aceasta pe tine te binecuvântăm şi te preaînălțăm în vecii vecilor. Amin.

CUPRINSUL

PARACLISELE PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU